

مکتبہ اشرفیہ کراچی
مکتبہ اشرفیہ کراچی

المکتبہ اشرفیہ

فَقَائِدُ فَرْدِیْنِ

افادات

مفت کبریٰ فقیر احمد علی صاحب مدظلہ العالی
مفت کبریٰ فقیر احمد علی صاحب مدظلہ العالی

مفت کبریٰ فقیر احمد علی صاحب مدظلہ العالی

مفت کبریٰ فقیر احمد علی صاحب مدظلہ العالی

مفت کبریٰ فقیر احمد علی صاحب مدظلہ العالی

مکتبہ اشرفیہ کراچی

مکتبہ اشرفیہ کراچی

فتاوی دیوبند پاکستان

المعروف به

فتاوی فریدیہ

پنجم جلد

محدث کبیر فقیہ العصر مفتی اعظم عارف باللہ

مولانا مفتی محمد فرید رحمۃ اللہ علیہ
جامعہ دارالعلوم حقانیہ اکوڑہ خٹک

افادات

مفتی محمد وہاب منگلوری

مدرس دارالعلوم صدیقیہ زرہوی

تخریج

وترتیب

دارالترجمہ و کمپوزنگ سنٹر

عبدالغنی پلازہ محلہ جنگی پشاور

ترجمہ

و کمپوزنگ

مولانا حافظ حسین احمد صدیقی نقشبندی

مہتمم دارالعلوم صدیقیہ زرہوی ضلع صوابی

زیر

سرپرستی

مکتبہ رشیدیہ اکوڑہ خٹک

ناشر

ٲول حقوق په حق د ناشر محفوظ دي

د کتاب نوم: فتاوی دیوبند پاکستان المعروف بفتاوی فریدیہ (پنجم جلد)

افادات: محدث کبیر فقیہ العصر مفتی اعظم عارف باللہ مولانا مفتی محمد فرید مجددی زروبوی رحمۃ اللہ علیہ

شیخ الحدیث و صدر دارالافتاء جامعہ دارالعلوم حقانیہ اکوړه خٲک

ترتیب و تخریج: مولانا مفتی محمد و هاب منگلوری نقشبندی دارالافتاء دارالعلوم صدیقیہ

معاون: مولانا مفتی عصمت اللہ حقانی

مترجمین: مولانا محمد منظر مردانی فاضل جامعہ امداد العلوم صدر برهان الدین صدیقی فاضل جامعہ دارالعلوم کراچی ایم اے پشاور یونیورسٲی (فون: ۰۳۴۴-۹۱۲۹۰۲۳)

مصحح: مولانا لطف الرحمن صاحب مدرس و نگران قاسم العلوم شبقدار

کمپوزنگ: دارالترجمہ و کمپوزنگ سنٲر عبدالغنی پلازه محلہ جنگی پشاور

ضماٲت: ۲۰۷ صفحات

رومي چاپ: اکتوبر ۲۰۱۱ء شوال ۱۴۳۲ھ

زیر سرپرستی: مولانا حافظ حسین احمد صدیقی نقشبندی

مہتمم دارالعلوم صدیقیہ زروبوی ضلع صوابی (پاکستان)

ناشر: مکتبہ رشیدیہ سردار پلازه اکوړه خٲک نوشہرہ

رابطہ نمبر: ۰۳۴۴-۹۰۸۴۶۹۳

فہرست مضامین

صفحہ	مضمون
------	-------

باب المہر

۳۹	د مہر عدم تقرری یا مہر نہ کیخودلو سرہ پہ نکاح باندې ہیخ اثر نہ پریوخی
۳۹	حق مہر نہ ورکولو یا خرخولو سرہ پہ نکاح باندې خہ اثر نہ پریوخی
۴۰	پہ مہر کنبې ہر قسمہ مال متقوم مقرر کولې شی
۴۱	د مہر فاطمی مطلب او مقدار
۴۳	د مہر شرعی مقدار
۴۴	د مہر شرعی د کم نہ کم مقدار
۴۵	د مہر شرعی د کم نہ کم مقدار اود موجودہ کرنسی حساب سرہ تفصیل
۴۶	کم نہ کم د مہر شرعی پہ مقدار او زیاتوالی کنبې مبالغہ بنہ ندہ
۴۸	زیاتوالی د مہر مباح دې لیکن افضل نہ دې
۵۰	زیاتوالی د مہر امر مندوب نہ دې بلکہ کموالی د مہر مندوب دې
	تکثیر مہر مباح دې خو د ذریعې د محرماتو د جوړیدلو
۵۱	د وجہې نہ منع کړې شوې دې
	پہ مغالات فی المہر کنبې د اعتداء مخ نیوې
۵۲	د اہل حل و عقد (حکمرانانو) د پارہ جائزدې
۵۳	باقاعدہ مہر مقررولو سرہ شغار متحقق کیږي نہ
۵۴	مہر مقرر کولونہ پس مشترکہ رضامندی سرہ دې کنبې کمې زیاتې جائزدې
۵۴	د بنځې د مرضی نہ بغیر مہر کنبې کمې جائز نہ دې
۵۵	یوځلې مجلس کنبې د مہر مقررولونہ پس د زیاتوالی د مطالبې حکم
۵۶	د مہر د کمی اختیار جینی تہ حاصل دې والدین او جرگې تہ نہ

مضمون	صفحه
-------	------

- په مهر کښې ورکړئ شوی دوکان دښځې د مرضی یا
 ۵۷ د هې نه بغیریل کس ته ورکول جائز نه دی
 ۵۷ په حق مهر کښې ورکړې شوی څیز د ښځې ملکیت دی
 ۵۸ د نقد مهر په عوض کښې زمکه وغیره ورکول په اجماع سره جائز دی
 ۵۹ مهر کښې بخشش کول جائز دی او ناجائزې حیلې ناجائز دی
 په مهر کښې د کور د دریمې حصه اخستلو یا د هغې
 ۵۹ په بدله کښې د درې سوو روپو اخستلو مسئله
 ۲۰ د پورتنۍ مسئلې متعلق بل تپوس
 ۲۱ د مهر سره د ماهوارۍ درقم د ورکولو رسم په اصل کښې نفقه ده مهر نه دی
 ۲۲ د غیر متعین یعنی د نامعلومو څیزونو په مهر کښې د اخستلو ورکولو مسئله
 ۲۲ مهر مؤجل وی یا معجل مشروع دی او د بعضو معجل کول سنت دی
 ۲۳ د مهر مؤجل او د معجل د ادا کولو او د اقسامو احکام
 ۲۴ د واده په غوختلو باندې د هلک نه رقم طلب کول حرام خوری ده
 د واده په موقع باندې د جینې د کور د روټی
 خرچه د خاوند نه د وصولولو حکم
 ۲۵ د مهر په حیلې سره د جینې والدین پیسو اخستلو سره حرام خوری کوی
 د والدینو د مهر په نوم پیسې اخستل د ازادې
 ۲۲ ښځې خرڅول او حرام خوری ده
 د جینې په عوض کښې د څه رقم اخستلو حکم
 ۲۷ د واده په موقع باندې د هلک والونه د غوی وغیره
 خوړلو د پاره د غوختلو حکم
 ۲۹ د مهر نه علاوه د هلک والونه د رقم اخستلو تفصیلې مسئله
 ۷۰

مضمون	صفحه
-------	------

- د طلاق نه پس به د مهر اود جهیز سامان ښځې ته واپس کولې شی
 ۷۲ مخکښې د رخصتۍ نه د جینې په وفات کیدلو باندې د مهر مسئله
 ۷۳ پس د رخصتۍ نه د طلاق ورکولو نه پس د ښځې ټول مهر واجب الادا دی
 ۷۳ ناواده کړې مطلقه ښځه د نیم مهر مستحقه ده
 ۷۴ د مال حرام د جهیز مسئله
 ۷۵ جهیز کښې عاریتاً ورکړې شوي سامان یا مال واپس اخستلې شی
 ۷۵ په مهر کښې د مشاع زمکه او کور ورکول جائز دی
 ۷۶

باب فی الاولیاء

- حدیث "لنکاح الابولی" معنی او مطلب
 ۷۸ په ولایت او وکالت د نکاح کښې عدالت شرط نه دی
 ۷۹ د ولی یا د گواه په وفات سره نکاح باندې څه اثر نه پریوځی
 ۸۰ ښځه د میراث په طور باندې په نکاح کښې د ورکولو حکم
 ۸۱ په نکاح کښې د نابالغه ولی د ایجاب اود قبول حکم
 ۸۲ جبراً د ایجاب او قبول حکم
 ۸۲ عاقله او بالغه باندې جبر نامنظور او پخپله کړې شوې نکاح منظوره
 ۸۳ بالغه جینې چه د نکاح په خبر باندې فوراً انکاری شی نودا نکاح کالعدم ده
 ۸۵ جینې بالغ کیدلو سره د جرگې په مخامخ د واده نه انکار او کړو،
 ایا دا نکاح به کالعدم وی
 ۸۶ د نیا په کور کښې اوسیدونکې بالغه د پلار کړې شوې
 نکاح نه د انکار مسئله
 ۸۷ د ماما د ناباغله خوړځې نکاح تړل اود جینې د ناراضگۍ مسئله
 ۸۷

صفحہ	مضمون
۸۸	د بالغی جینی نہ اجازت اخستل اود جینی پہ کور کنبی د نکاح ترلو مسئلہ
۹۰	د نکاح پہ خبر باندی د بنیٰ خاموشی او بیا د انکار حکم
۹۰	د نکاح فضولی پہ صورت کنبی علم کیدلو باندی پہ اوچت آواز
۹۱	ژپیدلو سره د نکاح حکم
۹۱	د نکاح پہ اطلاع باندی د جینی رضاء او عدم رضا پیژندل اود نکاح حکم
۹۲	پہ استیذان کنبی د جینی خاموشی اجازت دی
۹۳	د گواہانو پہ مخامخ د جینی نکاح، روستو د جینی انکار
۹۳	اود عدم بلوغت دعویٰ وغیرہ
۹۳	بغیردولی نہ نکاح ترل اود بنیٰ پہ دویم خائی کنبی د نکاح کولو مسئلہ
۹۴	د جینی پلار نیکه ته د نکاح اختیار ورکولو نہ پس انکار کول؟
۹۵	د سیئ الاختیار پلار د نابالغہ لور د نکاح مسئلہ
۹۵	پلار د بالغی لور نکاح پہ زورنشی کولی
۹۶	د هلك په غیر موجودگی کنبی نکاح او واده کول
۹۶	د پلار اجازت چه نه مبرهن وی نه مسلم نو د نیکه کړې شوی نکاح کالعدم ده
۹۷	د نابالغی حق ولایت د علالتی رور د پاره دی
۹۸	د عاقلی بالغی د کفو سره نکاح نافذ ده اگرچه ولی په دی راضی نه دی
۹۹	د مور ولایت د اخیافی تره نه قوی دی
۱۰۰	د پلار د انکار او ناراضگی د وجهی نه د نیا کړې شوی نکاح کالعدم ده
۱۰۰	د نابالغی جینی د تره د زوی زوی د موجود کیدلو په صورت کنبی
۱۰۰	د مورد نکاح کولو حکم
۱۰۱	د نابالغی خور په غیر کفو کنبی نکاح کول نامنظوردی
۱۰۲	خیار بلوغ او په عدالت کنبی په زبردستی سره غلط بیانی اخستل

صفحہ	مضمون
۱۰۲	د پلار د اجازت نه بغیر د نابالغی نکاح که تره او ترله
۱۰۳	نو هغه به نامنظوره وی
۱۰۳	که پلار نکاح او کره او زوی تصدیق او کړی نو دا نکاح نافذ ده
۱۰۴	د نابالغی نکاح که پلار کړی وی نو هغه قابل د فسخ نه وی
۱۰۵	د عاقلی بالغی جینی په کفو کنبی د خپلی خوښی نکاح کول
۱۰۵	نافذ دی اگر چه پلار ناراضه وی
۱۰۶	د پلار په موجودگی کنبی نیکه ته ولایت نشته
۱۰۷	د پلار په کړې شوی نکاح کنبی جینی ته خیار بلوغ حاصل نه دی
۱۰۷	د ماما کړې شوی نکاح بغیر د اجازت د پلار نه موقوفه ده
۱۰۸	د مدعی عقل ولی شهادت راجح دی
۱۰۸	بغیر د اجازت د بالغی نه نکاح کول باطل دی
۱۰۹	د نابالغی نکاح نیا او کره، پلار ئی تردید او کړو، د نکاح څه حکم دی

باب فی الکفا

۱۱۰	نکاح کنبی د کفایت نه بغیر موافقت مشکل وی
۱۱۱	په کفایت کنبی د کسب او نسب تفصیل
۱۱۲	د پلار په غیر کفو کنبی د نابالغی لورد ورکولو مسئلہ
۱۱۳	په هاشمی او غیر هاشمی کنبی د کفایت مسئلہ
۱۱۴	د سیدی بنیٰ د غیر سید سړی سره د نکاح مسئلہ
۱۱۴	په قریشی او په سید خاندانونو کنبی د نکاح حکم
۱۱۵	غیر قریشی عالم دین د قریشیه کفو دی
۱۱۵	د سید زادی د غیر سید سره د نکاح مسئلہ

مضمون	صفحه
-------	------

د سید زادی په پخپله کړې شوې نکاح اود مور پلار

کړې نکاح، کومه صحیح ده؟ ۱۱۸

د یو جینئ په خپله کړې شوې نکاح او د اولیاء د اعتراض حکم ۱۱۸

د اولیاء د اجازت نه بغیر د سیدې نکاح په غیر کفو کنبې کالعدم ده ۱۱۹

په عباسی جینئ او اعوان قطب شاهي هلک کنبې کفایت نشته ۱۱۹

د لوهار په لور او د مولوی خاندان په هلک کنبې د کفایت مسئله ۱۲۱

د ابائی قوم د یو کس د ابائی امام لور سره په نکاح کنبې د کفایت مسئله ۱۲۱

د شیخ مطلب او د میاں، ملا، سید، او په صاحب زاده کنبې د کفو مسئله ۱۲۲

د بالغې جینئ په عدالت کنبې بیان کول روستو

خلاف بیانی کول، اوس د بلې نکاح څه حکم دي ۱۲۲

مغوی د مغوئې د کفو کیدلو په صورت کنبې د اولیاء فسخ نامنظور ده ۱۲۳

خپل ځان اعلی قوم ظاهر کړی روستو پته لگیدلو باندې به نکاح کالعدم وي ۱۲۳

په شیعیه اوسنی کنبې د کفایت مسئله ۱۲۴

د تفضیلی شیعیه سره د سنی العقیده جینئ د کفایت اود نکاح حکم ۱۲۵

باب الرضاة

رضاعت کنبې مشاهده ضروری ده تسامع کافی نه دي ۱۲۷

نکاح نه پس د یوې ښځې د رضاعت په دعوی کنبې تفصیل ۱۲۸

د نصاب شهادت نه کیدلو په صورت کنبې حرمت د نکاح نه ثابتېږي ۱۲۹

پخپله د مرضعي د شهادت حکم او د درمختار د عبارت تفصیل ۱۳۰

په شهادت عدلین سره چه کله مبرهن نه وي رضاعت به ثابت نه وي ۱۳۱

د شک او د ښځې په سینه کنبې د پیو نه موجود کیدلو

په صورت کنبې حرمت نه ثابت کیږي ۱۳۲

مضمون	صفحه
-------	------

د مرضعي غیر عادلې د خبر کولو او بیا د انکار کولو مسئله ۱۳۳

صرف په سینه باندې خوله ایښودلو سره (کله چه څکلو

کنبې شک) وی حرمت رضاعت نه راځي ۱۳۴

رضیع د مرضعي په ټول اولاد باندې حرام کیدل اود هدایه د عبارت مطلب ۱۳۴

د سینې نه پي ویستلو سره څکول هم موجب حرمت دي ۱۳۵

د مرضعي د تصدیق په صورت کنبې نکاح جائز نه ده ۱۳۵

خپل زوی گنړلو سره په غلطی سره بل ماشوم ته پي ورکولو

سره هم حرمت ثابتېږي ۱۳۶

د دوو ښو مختلفو یچوته پي ورکولو سره د رضاعت مسئله ۱۳۷

د خوب په حالت کنبې د یو بچی راتلل اود پیو څکلو سره د حرمت مسئله ۱۳۸

د چا په بدن کنبې د وینې داخیدلو سره حرمت د رضاعت نه راځي ۱۳۸

د ښځې پي څکلو سره او وینې ورکولو سره حرمت رضاعت نه راځي ۱۳۹

که چرته پي ورکول یقنی طور باندې یاد وي او ښځې خاوند

ته هم د حقیقت یقین وي نو تفریق ضروری دي ۱۴۰

د پیو نه کیدل یقینی وي نو حرمت ثابت کیږي نه ۱۴۱

که پي نه وي نو حرمت رضاعت به ثابت نه وي ۱۴۱

د آئسې ښځې په پیو کیدلو او نه کیدلو کنبې د حرمت مسئله ۱۴۲

د دوه نیم کالونه زیات عمر والا که چرته پي او څکی نو حرمت نه ثابتېږي ۱۴۳

د ښځې پي څکلو کنبې د حرمت دلیل ۱۴۳

د رضاعت د مودې نه علاوه د ښځې پي څکلو سره نکاح باندې اثر نه پریوزي ۱۴۴

نمسی یا نمسی ته پي ورکول اگر چه ممنوع نه دی مگر

موجب د حرمت رضاعت دي ۱۴۵

صفحه	مضمون
------	-------

- ۱۴۵ د اقرار نه پس د رضاعت نه انکار او کړی نو نکاح به جائزوی
- ۱۴۶ د رضیع او د مرضعی د ټول اولاد په مینځ کښې نکاح حرامه ده
- ۱۴۸ د نیا پي څکلو سره نمسې د ترونو رضاعی رور جوړیږي
اجنبی هلک جینی د اجنبی ښځې پي څکلو سره
- ۱۴۸ په دواړو کښې رضاعت ثابتیږي
- ۱۴۹ د نیا پي څکلو والا په خپلو کښې رضاعی رور خور دی
- ۱۵۰ د رضاعی پلار د دویمې ښځې سره نکاح حرامه ده
- ۱۵۰ رضاعی ترور د محرماتو نه ده
- ۱۵۱ د مزینې په پیو باندې د پاللي شوي هلک د زانی د لور سره د نکاح مسئله
- ۱۵۲ د رضاعی رور د خور سره نکاح جائز ده
- ۱۵۲ د رضاعی رور د خور سره د نکاح مسئله
- ۱۵۳ د رضیع د مرضعی ټول اولاد سره نکاح جائز نه ده
- د اخوت رضاعی باوجود نکاح حرامه او ددې نه منکر کیدل
- ۱۵۴ یا کول حرام بلکه کفر دي
- ۱۵۴ رضاعی خور زې سره نکاح صحیح نه ده
- ۱۵۵ رضاعی ترور سره نکاح صحیح نه ده
- ۱۵۶ د رضاعی خور ئی سره نکاح حرام ده
- د ناسکه نیا پي څکلو سره د حقیقی ماما زادي سره هم
- حرمت رضاعت ثابت کیږي
- ۱۵۷ د مرضعی د دویم خاوند نه پیدا شوي جینی سره د رضیع د نکاح مسئله
- په پیو کښې د اصلی او غیر اصلی تقسیم جاهلانه تقسیم دي
- ۱۵۸ د رضاعی زوی د ښځې سره نکاح جائز نه ده
- ۱۵۹

صفحه	مضمون
------	-------

- ۱۵۹ د رضاعی تره سره نکاح جائز نه ده
- ۱۶۰ رضاعی ترور هم د محرماتو نه ده
- ۱۶۰ په رضاعت کښې د مقدم او مؤخر اولاد حکم یوشان دي
- ۱۶۱ د میرنی رضاعی وراره سره نکاح جائز نه ده
- ۱۶۲ د بکر د پاره د مرضعی هر اولاد سره نکاح ناجائز ده
- ۱۶۳ د پي ورکونکې والا د ټول اولاد سره د پي څکونکي نکاح نشي کولې
- ۱۶۴ د رضاعی پلار د دویمې ښځې لور سره نکاح حرام ده
- ۱۶۴ د رضاعی خور رور د لاعلمې په بنیاد سر د کړي شوي نکاح حکم
- ۱۶۵ د واده نه پس رضاعت ثابت کیدلو باندې متارکت ضروری دي
- ۱۶۵ د واده نه پس د رضاعت دعوی او د انکار مسئله
- ۱۶۷ د حرمت رضاعت دوجه نه د نکاح، متارکت، مهر، او اولاد وغیره مسائل

باب حرمة المصاهرة

- ۱۶۹ مصاهرت کښې حرمت همیشه د پاره دي تجدید د نکاح نه څه نه جوړیږي
- ۱۶۹ د حرمت مصاهرت د اثبات د پاره د گواهانو نصاب
- په حرمت مصاهرت کښې د شهادت نه کیدلو په صورت کښې
- ۱۷۰ دارو مدار د خاوند په تسلیم او تصدیق باندې دي
- ۱۷۱ په خوب خیالاتو او غلط تصوراتو سره حرمت مصاهرت نه ثابتیږي
- احتراماً د یوې ښځې سره په لاس میلا وهلو
- ۱۷۱ باندې حرمت مصاهرت نه راځي
- ۱۷۲ د سخر ښځه او لور په یو نکاح کښې جمع کول جائز دی
- ۱۷۳ د شهوت نه کیدلو په صورت کښې د مس او معانقه سره د مصاهرت مسئله

صفحہ	مضمون
------	-------

- ۱۷۴ پھ مس او معانقہ کنبی د انزال پھ صورت کنبی
 حرمت مصاهرت واقع کیبری نه
 د خاوند د نیکه پھ آله تناسل باندي د نظر پریوتلو او خپو
 ۱۷۵ زور کولو سره د مصاهرت مسئلہ
 ۱۷۶ د ښکلولو پھ وخت انزال نه وی شوې نو حرمت مصاهرت ثابت دې
 لمس سره، نو کاری لگولو او ښکلولو سره، غاړه ورکولو وغیره
 ۱۷۷ سره د حرمت مصاهرت او د غیر مذهب د اختیارولو مسئلہ
 ۱۷۸ فرج داخل ته شهوت سره کتل موجب حرمت دې نه چه مطلق نظر د شهوت
 د سړی سړی لره پھ شهوت سره مس کول یا لواطت،
 د حرمت مصاهرت موجب نه دې
 ۱۷۹ د نابالغ هلک سره زنا کول د حرمت مصاهرت موجب نه دې
 پھ غلطی کنبی د خوابی خپو سره لاس لگولو سره
 ۱۸۰ د ښځې د حرمت او د عدم حرمت مسئلہ
 ۱۸۰ د مزنیې د خوړځې سره نکاح جائز ده
 د پلار د زوی د ښځې سره د زنا پھ صورت کنبی
 ۱۸۱ ښځه پھ زوی باندي حرامیږی
 ۱۸۲ د ښځې د وریرې سره زنا کول د حرمت مصاهرت موجب نه دې
 ۱۸۲ خوابی سره د زنا کولو د اقرار نه پس انکار قبول نه دې
 د خاوند د زوی سره ناجائز تعلقات موجب د حرمت مصاهرت دی
 ۱۸۳ د مور او لور سره د زنا کولو والا زانی د دغه لور سره نکاح حرامه ده
 ۱۸۴ د خوابی سره پھ جماع کولو باندي حرمت مصاهرت ثابت کیږی
 ۱۸۴ کله چه خاوند د پلار سره د زنا تصدیق اونه کړی نو حرمت نشته
 ۱۸۵

صفحہ	مضمون
------	-------

- ۱۸۵ د ښځې پھ خپل سخر باندي د زنا دعویٰ او د خاوند انکار
 د غائب خاوند د ښځې د خپل سخر سره د تعلقاتو پھ صورت
 ۱۸۷ کنبی د حرمت مصاهرت دوجه نه د دویمې نکاح د کولو مسئلہ
 ۱۸۸ مشکوک ولد الزنا سره د زانی د لور د نکاح مسئلہ
 د خپلې لور سره د زنا پھ صورت کنبی حرمت مصاهرت واقع
 او ددې سزا رجم دې
 ۱۸۸ د نابالغې لور مس بالشهوت موجب د حرمت نه دې
 ۱۸۹ د زوی د ښځې سره مجامعت موجب حرمت او متارکت دې
 ۱۹۰ د زوی د منکوحې سره د پلار نکاح حرامه ده
 ۱۹۱ د ښځې د رضاعی یا نسبی خور یا د نسبی یا رضاعی لور سره د زنا مسئلہ
 ۱۹۲ د نهو کالو نه کمې جینی سره دست درازی د حرمت مصاهرت موجب نه دې
 ۱۹۳ د خینی سره زنا کولو سره حرمت مصاهرت نه راځی
 د خینی سره زنا حرام قطعی ده لیکن د ښځې پھ نکاح باندي
 ۱۹۳ خه اثر نه پریوزی
 د حرمت مصاهرت د وجه نه د حنفی المسلک د پاره
 ۱۹۴ ښځه پریخودل ضروری دی
 د ضرورت پھ وخت مذهب غیر باندي فتویٰ صحیح ده
 لیکن امتیاز مشکل دې
 ۱۹۵ پھ حرمت مصاهرت کنبی د ضرورت دوجه نه د انتقال عن المذهب حکم
 د حرمت مصاهرت او ښځه پشان د باورچی ساتلو وغیره مسئلې
 ۱۹۸ صرف متهم کیدلو سره حرمت مصاهرت نه ثابتیږی
 ۲۰۰ د خوم او د خوابی تعلقاتو سره سخر باندي ښځه نه حرامه کیږی
 ۲۰۱

باب الحضانة

- ۲۰۳ حق د حضانت او د بچو د نفقي مسئله
- ۲۰۴ د پلار مورته د خرچې او نفقي نه ورکولو په شرط باندې
- ۲۰۶ د زوی د حواله کولو مسئله
- ۲۰۶ د بچی تربیت ناسکه پلار کړې دې، آیا وارثان دواپسې حق لرلې شی؟
- ۲۰۷ د مظلومي مطلقې د خرچې اود بچی د اجرت حضانت مسئله
- ۲۰۸ د مور د غیر محرم سره نکاح کولو سره حق د حضانت ساقط کیږي
- د پلار او د مور په مینځ کښې د تفریق نه پس د بچی د حضانت
- ۲۰۹ او د ثبوت نسب مسئله
- ۲۱۰ د خلع په صورت کښې د اوږه کالو کیدلو پورې بچی به د مور سره اوسېږي
- ۲۱۱ د غیر محرم سره د واده په صورت کښې د مور حق حضانت ساقطیږي
- ۲۱۲ د نیکه او مور د پاره د حق حضانت او د ولایت مسئله
- ۲۱۲ د نا بالغې لور حضانت نیا د پاره دې
- ۲۱۳ حق حضانت، نفقه، اجرة الرضاع وغیره
- ۲۱۶ د ولد الزنا پرورش د مور ذمه واری ده

باب الولیمة

- ۲۱۷ ولیمه مسنون ده واجب نه ده
- ۲۱۸ د واده نه مخکښې د ولیمې حکم
- ۲۱۹ د جینئ او هلک والو د طرف نه د ولیمې وغیره مسئله
- د دعوت ولیمې نه مخکښې د گانو او ډهول وغیره په صورت کښې
- ۲۲۰ د ولیمې د خوړلو حکم

مضمون	صفحه
-------	------

- ۲۲۱ بغیر د خودنې او ریاء نه خو ورځو پورې ولیمه کول ممنوع نه دی
- ۲۲۱ اعلان د نکاح او واده د پاره هوائی فائرنګ کول

باب حقوق الزوجین

- ۲۲۳ د ښځې خاوند په یو بل باندې حقوق او د کور د اختلافاتو مسئله
- ۲۲۶ د دوو ښځو اود دوی په اولاد کښې د حقوق د تقسیم او د میراث مسئله
- ۲۲۷ ښځه د مستقل ځان ته کور مطالبه کولې شی
- په ښځو کښې د مساوات نه کولو والا او بالغه لور په نکاح کښې
- ۲۲۸ نه ورکولو والا په ظلم کښې مبتلا دی
- د نومسلمې ښځې د پاره د مور پلار کورته تللو اود هغوی سره
- ۲۲۹ د خورد و نوش مسئله
- د ښځې د اجازت نه بغیر څلور میاشتي یا د څلورو میاشتو
- ۲۳۰ نه زیات سفر اختیارولو مسئله
- ۲۳۱ په موجوده دور کښې ښځې لره په سفر باندې د بوتللو مسئله
- ۲۳۲ د نافرمانې ښځې نه بطور تعزیر جدا بستره باندې اوده کیدل جائز دی
- د یوې ښځې سره زیات محبت کول د نورو ښځو په حق تلفی
- کښې شامل نه دې
- ۲۳۳ د بد اخلاقي ناسکه مور او پلار سره د لا تعلقی حکم
- خاوند د پاره خپلې ښځې ته غسل، کفن، دفن ورکول او
- ۲۳۴ په آخرت کښې د خاوند سره د کیدلو مسئله
- ۲۳۶ په ښځې باندې د خوانبې او سخر خدمت لازم نه دې
- ۲۳۶ د مباشرت جائز او ناجائز صورتونه

صفحه	مضمون
۲۳۷	د حاملې ښځې سره صحبت بغير د ضرر نه هروخت جائز دې
۲۳۸	په حالت حمل كښې جماع كول او د ښځې د سينې رودلو حكم
۲۳۹	حالت نفاس كښې جماع حرامه ده
۲۴۰	د ښځې خاوند بغير د مصلحت نه د يوبل خاص اندامونو ته نه كتل افضل دى
۲۴۱	د ښځې سره لواطت كول حرام او د شرم ځايونه خكلول نه ممنوع دى او نه مطلوب
۲۴۳	د جماع په وخت كښې بربنډ كيدل او بربنډول جائز دى البته بهتر نه دى
۲۴۴	د ښځې په خوله كښې ذكر وركول
۲۴۴	د ضرورت په وخت كښې په ښځې باندې د استنماء باليد كولو مسئله
۲۴۵	د ښځې سره لواطت حرام دې او د استحلال په صورت كښې كفردې
۲۴۶	خاوند ښځې لره په وطى فى الدبر باندې د مجبور كولو مسئله
۲۴۷	د شرعى وينزو سره مالك د پاره جماع جائزه ده

كتاب الطلاق

باب شرائط الطلاق

۲۴۸	د طلاق اضافت ښځې طرف ته شرط دې نه چه د نكاح طرف ته
	د طلاق دارومدار په تلفظ باندې دې نه چه شهادت قائم كولو يا ليكلو باندې
۲۵۰	په طلاق وركولو كښې د ښځې موجودگى شرط نه ده
۲۵۰	كه د ښځې طرف ته اضافت او نسبت موجود وي نو طلاق واقع كيږي
۲۵۱	صرف وعدي او د طلاق ارادې سره طلاق نه واقع كيږي
۲۵۲	په زړه كښې د طلاق وئيلو سره طلاق نه كيږي كله پورې چه تلفظ نه وي كړې

صفحه	مضمون
۲۵۳	طلاق وركولو كښې تلفظ هم كافى دى تحرير باندې موقوف نه دې
۲۵۳	كله چه زباني طلاق اوشى نو تحريري ليكل او دستخط كول ضرورى نه دى
۲۵۴	د ښځې او گواه وغيره نه بغير په تنهائى كښې هم طلاق واقع كيږي
۲۵۵	خفيه طور باندې د طلاق د وقوع مسئله
۲۵۶	د ښځې د بدرنگي او بد صورتى د وجهې نه طلاق وركول ښه نه دى
۲۵۷	ښځې باندې د بدگمانې د وجهې نه د طلاق وركولو حكم
	پرده نه كولو والا او بغير د خاوند نه گرځيدونكې ښځې ته
۲۵۸	طلاق وركول ضرورى نه دى
	طلاق وركول د خاوند حق دې مور پلار، روڼو، يا جرگې ته
۲۵۹	په دې كښې څه حق او دخل نشته
۲۶۰	د خاوندانو نه بغير د ثالثانو طلاق وركول نامنظور دې
۲۶۱	طلاق نامه باندې د طلاق نيت نه كولو دوجه نه دغلط دستخط كولو مسئله
۲۶۲	مستحل د گناه سره نكاح باطله او ښځه آزاده ده
۲۶۴	كه خاوند مرتد شى نودرې حيضه تيرولونه پس نكاح ختمه او كالعدم شى
	په طلاق رجعى كښې رجوع كونكى ته د مذاق په طور
۲۶۵	طلاق وغيره وئيل جائزه دى
۲۶۵	بغير د سوچ نه او بغير د قصد نه د طلاق الفاظ وئيل
۲۶۶	د حمل په صورت كښې هم طلاق واقع كيږي

باب صريح الطلاق

۲۶۸	په طلاق صريح كښې نيت د بينونت لغوه او نامنظور دې
۲۶۹	د ارتداد زوجين دوجه نه بينونت واقع كيږي نه چه طلاق

مضمون

۲۶۹	د بسخی خواند په کومه ډرامه کښې د فنکاری په وخت د دریو طلاقو مسئله
۲۷۰	طلاق قطعی طلاق بائن ته وئیلې شی نه چه طلاق ثلاثه ته
۲۷۱	طلاق منجز سره طلاق معلق باطل کیږی
۲۷۲	د طلاق په تعداد کښې د شک د وجهې نه طلاق مغلط واقع کیږی نه
۲۷۲	د طلاقې رجعی د عدت تیریدلونه پس د دوو نورو طلاقو ورکولو مسئله
۲۷۳	رجوع سره د طلاق رجعی اثر ختم او طلاق په خپل حال باقی پاتې کیږی
	په طلاق رجعی کښې عدت کښې دننه درجوع نه کولو
۲۷۴	په صورت کښې د تجدید د نکاح نه بغیر چه چاره نشته
	طلاق رجعی کښې درې حیض تیزیدلونه مخکښې رجوع
۲۷۵	کولې شې د مهر په دې کښې دخل نشته
۲۷۶	په یولفظ (طلاق) وئیلو سره طلاق رجعی واقع کیږی
۲۷۷	په طلاق رجعی کښې د عدت په دوران کښې رجوع نه کولو سره باینه کیږی
۲۷۷	که چرته طلاق ورکول مسلم یا مبرهن وی نو بسخه مطلقه ده
	د گواهانو په مخامخ د دریو طلاقو د اقرار نه پس
۲۷۸	صرف تجدید نکاح باندې اکتفاء جائز نه ده
	دربو طلاقو کښې د تحلیل نه بغیر لاره نشته او
۲۷۹	طلاق رجعی کښې رجوع کافی ده
۲۸۰	په کور کښې موجود درېو بسخو کښې په یو باندې بغیر د تعیین د طلاق صورت
۲۸۱	زمونږ په عرف کښې درې شرطه درې ځله ته وئیلې شی
۲۸۱	درې شرط طلاقو سره بسخه مطلقه مغلطه کیږی
	درې شرطه قائم کولو سره ئې طلاق ورکړل اگر چه په
۲۸۲	مذاق کښې وی طلاق مغلطه دې

مضمون

۲۸۳	د غصې په حالت کښې په ما باندې بسخه په یو ولسو
	شرطونو باندې حرامه ده د وئیلو حکم
۲۸۳	شپږو کلمو وئیلو سره ئې نکاح کړې وه اوس هم دغه
۲۸۴	کلمو وئیلو سره د طلاق ورکولو حکم
	که چرته بسخه واقعی طلاق غواړی نو درې طلاقه دی، ددې حکم
	(ته په ما باندې په درېو طلاقو سره طلاقه ئې) دا الفاظ
۲۸۵	په غلطی سره د خولې نه وتل
۲۸۶	تاته ځما د طرف نه په درې طلاقه، طلاق مغلطه دې
۲۸۷	درې ځله د طلاق لفظ وئیلو سره د طلاقې مغلطه حکم
۲۸۷	لس دولس ځل متواتر د طلاق وئیلو حکم
۲۸۸	د درېو کانږو طلاق سره بسخه مغلطه جوړیږی
۲۸۹	حاملې بسخې ته د طلاق ثلاثه اود مخلص مسئله
۲۹۰	قرآن باندې لاس ایخودلو سره درې ځله او وائی
۲۹۱	ته په ما باندې طلاقه ئې ددې حکم
۲۹۱	ته طلاقه ئې طلاقه ئې طلاقه ئې ددې حکم
۲۹۲	یو دوه درې طلاقه، د درې څلورو څلو وئیلو حکم
۲۹۳	خدای او رسول حاضر او ناظر گنړلو سره طلاق ورکوم، درېو څلو وئیلو حکم
۲۹۴	ځما بسخې ته مسلسل درې طلاقه دی او،، شل زره خلع ده، ددې حکم
۲۹۵	تاته طلاق درکوم ته په ما باندې حرامه ئې وغیره حکم
	بسخې ته مې طلاق ورکړې دې آئنده د پاره ما باندې
۲۹۵	حرامه ده کښې تجدید د نکاح او کړی
۲۹۶	یو، دوه، درې، ځما بسخه،، ځما د مخې خلاصه ده طلاقه ده، ددې حکم

صفحه	مضمون
۲۹۷	د غصی درې قسمونه او په دې کښې د طلاق حکم
۲۹۹	د متعلقه استفتاء سره نصیحت نامه
۳۰۰	د پریڅې ده، د طلاق الفاظ دی
۳۰۱	غیر مدخول بها ته د طلاق ورکولو مسئله
۳۰۲	غیر مدخول بها ته د طلاق ثلاثه ورکولو حکم
۳۰۳	د غیر مدخول بها په صورت کښې د طلاق حکم
۳۰۴	د کوژدنې نه پس اود نکاح نه مخکښې طلاق ورکول کالعدم دی
۳۰۴	تحریری طلاق سره طلاق واقع کیږی
۳۰۵	تحریری طلاق هم واقع کیږی زبانی وئیل ضروری نه دی
	په خپله لیکلو یا په بل چا لیکلو سره طلاق واقع کیږی خواه که
۳۰۶	بنځه ئې اولولی یا نه
۳۰۶	ساده کاغذ باندې طلاق نامې لیکل او ورکولو سره هم طلاق واقع کیږی
	د ویرولو د پاره دهمکنی ورکولو د پاره د طلاق نامې
۳۰۷	د روغ خبرو کولو وغیره حکم
۳۰۸	بنځې ته د طلاق ورکولو په صورت کښې د درېو نوټسو د لیکلو مسئله
۳۰۹	طلاق درې ځله اولیکې او نیت د یو طلاق وی
	د یو طلاق بائن د لیکلو ئې او وئیل لیکلو والادری اولیکل نو
۳۱۰	دا صحیح نه دی
۳۱۱	بغیر د زور او اکراه نه یو طلاق لیکلو سره طلاق رجعی واقع کیږی
۳۱۲	کله چه طلاق نامه باندې دستخط موجود وی نو طلاق به واقع وی
۳۱۳	خاوند په خپله دوه طلاقه ورکړی دی مجستهریت درې لیکلی دی، ددې حکم
۳۱۵	د طلاق ثلاثه نه پس بغیر د تحلیل نه رجعت جائز نه دی

صفحه	مضمون
۳۱۸	طلاق ثلاثه لره په یو حساب کول صحیح نه دی
۳۱۹	په یو وخت د درېو طلاقو وقوع او د حدیث مسلم نه جواب
۳۲۲	په یو مجلس کښې درې طلاقه په اجماع د صحابه هم درې دی
۳۲۳	په یو وخت درې طلاقه په یو جلسه کښې واقع کیدل د آئمه اربعه مذهب دې
۳۲۷	د، انت طالق ثلاثاً، اود عبدالله بن عباس رضی الله عنه دروایت تحقیق
	په جلسه واحده کښې درې طلاقه یو طلاق حسابول
۳۲۹	مخالفت د احادیثو اود آثار صحابه دې
۳۳۱	د طلاق ثلاثه نه پس د نوې نکاح د پاره د ارشاد الطالبین حيله غلطه ده

باب کنایات الطلاق

۳۳۳	د کنایات مختلف الفاظ
۳۳۴	لفظ حرام د کنایاتو نه دې
	مبانه بنځې باندې دوباره نکاح د پاره د زور الفاظ
۳۳۵	ته ځمانه جدائی، وغیره مسائل
۳۳۶	پښتو کښې لفظ (لو) سره د طلاق واقع کیدلو مسئله
۳۳۷	لرې شه، اوڅه، د مور پلار کورته لاره شه، ددې حکم
۳۳۷	داسې بنځې لره نه ساتم، تا پریږدم پریږدم، د الفاظو حکم
۳۳۸	د اووه واره لارې ستا د پاره خالی دی ته تللې شې، الفاظو حکم
۳۴۰	د وهلو نه پس او وائی ما تاته رخصت درکړو، څه وغیره الفاظو حکم
	داسې بنځې ضرورت نشته ځما سلام دې، جهیز
۳۴۱	یوسئ جینئ خلاصه کړئ وغیره الفاظو حکم
۳۴۲	فارغه کړې مې ده، آزاده ده، حرامه ده، الفاظو حکم

مضمون	صفحه
اوزه گنې زه به طلاق درکړم، ددې حکم	۳۴۳
اوزه، (نکل جا) لفظ کنائی دې او روستو د طلاق د خبر کاذبه حکم	۳۴۳
ما ته پریخودلې ئې، کنبې احتمال د صریح او کنایه دې	۳۴۴
په ما خور مور ئې په ما طلاقه ئې او ورزه، حکم	۳۴۶
ما پریخودلې پریخودلې پریخودلې ئې وغیره الفاظو حکم	۳۴۶
خما د کت نه لرې شه په خپل کت کنبې اوده شه، وغیره الفاظو حکم	۳۴۹
ما ته پریښودلې ئې طلاق نامه یوسه، وغیره حکم	۳۴۹
ما خپلې ښځې لره پریښودلې ده، ددې درې خطونه	
مختلفو خلکو ته د لیکلو مسئله	۳۵۱
ښځه ئې نه جوړوم، ته ماته نه ئې پکار، ښځه خما نه آزاده ده،	
الفاظو حکم	۳۵۲
د خاوند ښځې لره د کور نه د ویستلو او د مختلفو الفاظو وئیلو حکم	۳۵۳
خما نه خما ښځه پاتې شوې ده پاتې شوې ده پاتې شوې ده،	
ددې شرعی حکم	۳۵۴
د کور نه لاره شه خما نه فارغه شه خاوند او کړه وغیره الفاظو حکم	۳۵۵
ښځې ته په ځه، وئیلو سره د طلاق مسئله	۳۵۶
که زما په ښځه باندې څه حق نه وی، دا الفاظ کنایه دی	۳۵۶
ماته ستا ضرورت نشته، الفاظ کنایه دی	۳۵۷
د ما پریخوده، الفاظو حکم	۳۵۸
ښځه زما نه آزاده ده زه دهغې نه آزاد یم، په بائن کنبې مشهور دی	۳۵۹
ته زما هیڅ نه کیږي، زه ذهني طور باندې ددې نه فارغ یم،	
الفاظ کنائی دی	۳۶۰

مضمون	صفحه
ماته ددې حاجت نشته بل ځای کنبې ددې نکاح او کړه،	
دې سره د طلاق حکم	۳۶۱
څوک ښه سړې او گوره د خپلې لور رسته ورسره او کړه، ددې حکم	۳۶۲
طلاق ورکړه نو ته آزاد ئې، جواب کنبې ئې او وئیل زه آزاد یم،	
دا طلاق بائن دې	۳۶۳

باب تعلیق الطلاق

په تعلیق طلاق کنبې شرط که اصالة پوره کړی یا وكالة حنث واقع کیږي	۳۶۴
اراده د تعلیق طلاق وه لیکن د غفلت په وجه تنجیزی صادر شو	۳۶۵
په یمین بتعلیق الطلاق کنبې کفار وړکولو سره کار نه جوړیږي	۳۶۶
د طلاق تفویض، عزل وکیل، او په دې کنبې دگواهی وغیره مسئله	۳۶۷
ځوئ خپل پلار ته تفویض طلاق کولې شی او وکیل هم جوړولې شی	۳۶۹
د قسم او طلاق معلق یو صورت	۳۷۰
د طلاق بشرط تعلیق یا بطور تاکید مسئله	۳۷۱
په جرگه کنبې په طلاق ثلاثه باندې د قسم اخستلو مسئله	۳۷۲
که چرته بیع معلق بالطلاق کنبې اقاله او کړی نو دوباره د سره	
نوی بیع کنبې حانث کیدل نه راځي	۳۷۳
په نکاح نامه کنبې د طلاق د تعلیق د شرط د ثبوت مسئله	۳۷۴
خربوزه راوړلو باندې طلاق معلق او وائی، د خټکی راوړلو څه حکم دې؟	
او ددینه د وتلو حيله	۳۷۵
د چا سره د خبرو نه کولو طلاق باندې د قسم په صورت کنبې	
د خبرې تعین د عرف نه کیږي	۳۷۶

- ۳۷۸ کہ چرتہ تہ ناراضہ ئی نو د اطلاق نامہ واخلہ الخ،،
تعلیق د طلاق دی نہ چہ تحقیق د طلاق
تول اهل شهر تہ طلاق معلق اچول اوپہ تول اهل شهر باندی
۳۷۹ د وقوع یا عدم وقوع مسئلہ
۳۸۰ راضی نامہ نہ کولو باندی طلاق وئیل بیا بل چا راضی نامہ وکړه
۳۸۱ د طلاق ثلاثہ د معنی نہ د ناخبرہ سړی د معلق طلاق حکم
۳۸۲ د یمین طلاق باوجود د دروغو گواهی ورکړی،، کنبی د طلاق حکم
که چرتہ ښځې ځما د خبرې جواب راکړو نو درې
شرطونو باندی طلاق ده،، ددی حکم
۳۸۳ که چرتہ په ما باندی د فلانکی سړی د قرضی رقم ورکول وی نو
په ما باندی ښځه په دریو شرطونو طلاق ده ددی حکم
۳۸۳ خپله خور که فلانی ته واده کړی نو خپله ښځه به مثلثه طلاقه وی،،
ددی حکم
۳۸۴ که فلانی ته د لور رسته ورکړم نو زما ښځه به په ما باندی مطلقه مغلظه وی
۳۸۵ ،، که چرتہ خپله لور بل ځائی کنبی ورکړم نو په ما باندی
خپله ښځه په درې شرطونو طلاق ده،، ددی حکم
۳۸۶ ،، که ما دی سره نکاح وکړه نو په دی درې طلاقه دی،، ددی حکم
۳۸۷ که د ښځې په زندگۍ کنبی مې دویم واده وکړو نو هغه
دویمه ښځه به طلاقه وی،، ددی حکم
۳۸۸ د ښځې په موجودگۍ کنبی دویم واده کولو باندی
د طلاق معلق تفصیلی مسئلہ
۳۸۹ ،، که چرتہ ځما واده د سنت مطابق نه وی نو ښځه مې طلاقه ده،، ددی حکم
۳۹۰

کومې ښځې چه دروازی نه سربهر کړیدی هغې ته درې طلاقه،،

- ۳۹۰ کور کنبی دوه ښځې وې ددی مسئلہ
یو هلک ته لوراو خور ورکولو باندی ئی د طلاق قسم وکړو بیا
۳۹۱ هغه ددی باوجود وختیده،، ددی حکم
که چرتہ خور ئی فلانی ته په نکاح ورکړه نو طلاق بیا
۳۹۲ هغه جینی په خپله دهغه سره لار له
که چرتہ اته ورځو کنبی دننه ستا نه طلاق نامہ وانخلم نو
۳۹۳ ځما ښځه په ما باندی طلاقه ده،، ددی حکم
که گیره مې پرې نه خودله مونځ روژه مې ونه ساتله نو
۳۹۳ ځما نکاح به باطله اوفسخ وی،، د خلاف ورزی حکم
۳۹۴ ،، که چرتہ ما فلانی سره خبرې وکړی نو ځما ښځه طلاقه ده،، ددی حکم
۳۹۵ ،، که دی امام پسې مې مونځ وکړو نو ځما ښځه طلاقه ده،، ددی حکم
۳۹۶ ځما د اجازت نه بغیر که چرتہ ته د مورپلار کور ته لار لې نو درې طلاقه دی
که په مقررہ موده کنبی زه واپس نه شوم نو ځما او د منکوحي
په مینځ کنبی به نکاح فسخ وې
۳۹۶ ،، که چرتہ فلانی کار مې او کړونو ځما ښځه په سلو کانړو سره طلاقه ده،،
طلاق مغلظه ده
۳۹۷ ،، که چرتہ ځما ښځه بد چلنه وی نو طلاقه ده،، یا که چرتہ طلاق ور نه کړی نو،،
ددی حکم
۳۹۹ ،، که چرتہ ځه پشاور ته سبق ته لانه ږم نو ښځې ته درې طلاق،، ددی حکم
۴۰۰ که چرتہ د زید کور ته لارو نو زر روپیئ به صدقه کوی او
که چرتہ صدقه ئې ونه کړله نو ښځه ئې طلاقه ده،، ددی حکم
۴۰۰

مضمون	صفحه
-------	------

پلار او وئیلې،، که چرته ته مې د خاوند په حواله کړې نو	۴۰۱
ما باندې خپله ښځه یو دوه درې او خور موره وی،،	۴۰۲
که چرته څه د فیصلې نه و او پیدم نو ما باندې	۴۰۳
دې ټول حلال حرام شی،، نه د طلاق حکم	۴۰۴
که چرته خور مې ونه لیکله نو ځما ښځه طلاق بانه ده،، ددې حکم	۴۰۵
که ما په خپل سخرگنې باندې سلام او کړو نو	۴۰۶
ځما ښځه به طلاقه وی،، ددې حکم	۴۰۷
که چرته تاسو ټول مې قتل نه کړئ نو ما باندې ښځه طلاقه ده،، ددې حکم	۴۰۸
ځما کلی ته راغلې تالره مې قتل نه کړو نو ځما ښځه طلاقه ده،،	۴۰۹
ددې ځلې وئیلو حکم	۴۱۰
که چرته په حقوق زوجیت او نان نفقه کښې کوتاهی او کړم	۴۱۱
نو درې طلاقه،، ددې مسئله	۴۱۲
که چرته دفلان فلان سره راضی نامه وکړم نو په	۴۱۳
ما باندې یو طلاق دوه طلاق درې طلاق الخ،،	۴۱۴
د طلاق معلق یو صورت	۴۱۵
دوکانداری نه کولو باندې طلاق معلق کول کله چه	۴۱۶
مراد ئې په شرکت سره دوکانداری وی،، ددې حکم	۴۱۷
د مشرت زنی کولو په وجه باندې طلاق معلق واچوی او	۴۱۸
بیا ئې تفخیز وکړو نو څه حکم دې؟	۴۱۹
د مالی جرمانه نه ادا کولو په صورت کښې د طلاق معلق تفصیلی مسئله	۴۲۰
که چرته افیون او خوری نوښځه به طلاقه وی، بیا	۴۲۱
د افیون نه جوړه شوې دوا او خوری نو...؟	۴۲۲

مضمون	صفحه
-------	------

که چرته څه د ځوی کور ته لارم نو ښځه مې طلاقه ده،،	۴۲۳
ددې نه مراد د سکونت کوردې	۴۲۴
د طلاق معلق یو تفصیلی مسئله او متعدد استفسارات	۴۲۵
په دې جواب باندې دوباره استفسار	۴۲۶
دریم ځل استفسار	۴۲۷
څلورم ځل استفسار	۴۲۸
کومې ښځې سره چه زه نکاح وکړم هغه په ما	۴۲۹
باندې مطلقه ثلاثه ده،، ددې حکم او د فضولی نکاح	۴۳۰
په عرفی کلما طلاق سره طلاق نه واقع کیږي	۴۳۱
عوامی طلاق کلما لغوه اوبې اثره دې	۴۳۲
ځما کلما طلاق دې،، سره صرف یو طلاق رجعی واقع کیږي	۴۳۳
د طلاق کلما حنث کښې د عمد او نسیان او د حیلی او مخرج حکم	۴۳۴
په الفاظ د طلاق کلما کښې حیله او د اجازت بالوطی مسئله	۴۳۵
په طلاق کلما کښې حیله او په مذهب غیر باندې دفتوی حکم	۴۳۶
د معلق بالشرط طلاق عجیبه صورت او د دویم واده د پاره حیله او چل	۴۳۷
که ستا ځوی ته مې رشته ورکړله نو په ما باندې	۴۳۸
خپله ښځه طلاقه ده،، نه مخلصی او حیله	۴۳۹
د مطلقه مغلظه نه دوباره نکاح باندې طلاق معلق نه دویستلو حیله	۴۴۰
که چرته مادي کس سره ددویمې او دریمې نکاح نه پس	۴۴۱
هم خبرې او کړې نو درې طلاقه،، نه مخلص او حیله	۴۴۲
درې طلاق تعلیقی نه د بیج کیدلو د پاره د فقهاء ذکر کړي شوې حیله	۴۴۳
په مقررہ تاریخ باندې رقم داداء کولو د طلاق قسم او کړی بیا	۴۴۴
دچیک په ذریعه بینک وروسته رقم او کړی...؟	۴۴۵

فصل فی عد الطلاق

والقاء الاحجار وغيرهما

- ۴۳۳ صرف، یودوه درې،، وئیلو سره طلاق نه واقع کیږي
- ۴۳۴ کانړی غورځول او دیو دوه درې وئیلو وغیره په باره کښې تفصیلی فتویٰ
- ۴۳۶ یودوه درې په ماطلاقه ده،، متعلق استفسار باندې تفصیلی جواب
- یودوه درې ته په ما باندې مور خور او درې کانړی
- ۴۳۸ ئې هم او غور زول، ددې حکم
- ۴۳۹ یودوه درې څلور کانړو سره طلاقه ده، ددې مسئله
- ۴۳۹ یودوه درې تا اوساتم نو مور اوساتم، ددې حکم
- ۴۴۱ زه زما درته اجازت دې یودوه درې، په دې سره طلاق نه واقع کیږي
- ۴۴۲ یودوه درې په ما باندې ښځه طلاقه ده، ددې حکم
- ۴۴۳ صرف درې لکیرې وهل، زه لار شه وئیلو وغیره مسئله
- ۴۴۵ په عد او عدد د طلاق کښې فرق
- ۴۴۶ بې اراده خپلې ښځې ته یکدم د،، طلاق طلاق طلاق،، وئیلو حکم
- ۴۴۷ ښځې ته صرف،، یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه،، د وئیلو مسئله
- تاته یو طلاق دوه طلاقه دزې طلاقه دی که چرې
- ۴۴۹ ته می پریخودی نو مور می پریخوده، ددې حکم
- ۴۵۰ دیو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه، د وئیلو حکم
- یودوه درې طلاقه دی، باندې دنظام الفتاوی، اعتراض
- اود مفتی صاحب جواب
- ۴۵۱ صرف په کانړې ویشتلو سره طلاق نه واقع کیږي
- ۴۵۴ دی درې کانړو اغستلو او یو دوه درې وئیلو اود لفظ طلاق نه وئیلو حکم
- ۴۵۵

د ښځې په لاس کښې جدا جدا کانړې ورکړي او اووایی

- ۴۵۵ ته زمانه آزاده ئې،، ددې حکم
- ته په ما باندې په درې کانړو باندې طلاقه ئې،،
- ۴۵۷ کښې د دوو معنوا احتمال دې
- ۴۵۸ په دریو گوتو باندې اشاره او یو ځل د طلاق وئیلو حکم
- ۴۵۹ په یو سوال باندې دوباره استفسار او د دارالعلوم کراچی فتویٰ
- په دولسو ځلو طلاق وئیلو باندې د تاسیس او تاکید مسئله
- ۴۶۰ او د غیر مقلدینو د فتویٰ حکم

فصل فی طلاق المکره والصبی

والمجنون والسكران وغيرهم

- ۴۶۳ په زبردستی د طلاق لیکلویا په بل چا لیکلو کښې د زور او زبردستی نوعیت
- ۴۶۴ د جبر اطلاق لیکلویا په بل چا د لیکلو مسئله
- ۴۶۵ د نکاح نه وړاندې او روسته په زبردستی طلاق اخستلو مسئله
- ۴۶۶ د مکره طلاق بالکتابت منظور نه دې
- ۴۶۸ طلاق د مکره کښې په مذهب غیر فتویٰ جائز نه ده
- ۴۶۹ نابالغ نه خپله طلاق ورکولې شی اونه څوک وکیل د طلاق جوړولې شی
- ۴۷۰ نابالغ هلک خپلې ښځې یا دده پلار دده ښځې ته طلاق نه شی ورکولې
- ۴۷۱ د طلاق د صحت د پاره د خاوند بالغ کیدل شرط دی په خلاف د ښځې
- ۴۷۱ د بالغ خاوند نابالغې ته قبل الدخول دیو طلاق ورکولو مسئله
- ۴۷۲ د مدهوش او مغلوب العقل د طلاق مسئله
- ۴۷۳ د مدهوش او د پاگل د طلاق مسئله
- ۴۷۴ د عقل د فاسدیدو په وخت کښې د طلاق لیکلو مسئله
- ۴۷۵ د مدهوشی او غضب په حالت کښې د طلاق حکم

صفحہ	مضمون
۴۷۲	د وھلو پہ وجہ سرہ بی ہوشہ شی،، طلاق ورکری،، د وئیلو حکم
۴۷۸	د مسحور (جادو وھلی) کس د طلاق حکم
۴۷۹	پہ وسوسہ او وھم کنبی د مبتلاء سری د طلاق حکم
۴۷۹	دوسو سی پہ صورت کنبی وئیل چہ،، پہ بنخہ باندی
۴۷۹	منحوس الفاط،، ددی حکم
۴۸۱	پہ مرض سرسام کنبی د ورکری طلاق مسئلہ
۴۸۱	پہ مالیخولیا کنبی د مبتلا کس د طلاق حکم
۴۸۳	پہ حالت د خوب کنبی طلاق معتبر نہ دی
۴۸۳	د نشی، غصی او د جبر پہ صورت کنبی د طلاق حکم
۴۸۴	د نشی پہ حالت کنبی طلاق واقع کیڑی
۴۸۵	د نشی پہ حالت کنبی،، تہ می پریخی ئی،، د دری خلہ وئیلو حکم
۴۸۷	د نشی پہ حالت کنبی د طلاق او د بنخی د دری طلاقو دعویٰ
۴۸۸	د نشی پہ حالت کنبی د طلاق او عدد کنبی د شک مسئلہ
۴۸۸	بنخی تہ دری طلاق تعلیقی ورکری بیا د نشی پہ
۴۸۸	حالت کنبی د طلاق اقرار او کرو ددی حکم

باب ما لایقع به الطلاق

۴۹۱	پہ معصیت سرہ پہ نکاح باندی اثر نہ غور خیڑی
۴۹۱	د خپلی بنخی تہ طلاق ورکول غوارم،، دانشاء طلاق نہ دی
۴۹۲	بنخہ وھلو او غیر محرم سرہ یواخی پریخودلو باندی طلاق نہ واقع کیڑی
۴۹۳	طلاق رجعی کنبی د عدت تیرولو نہ پس طلاق نہ واقع کیڑی
۴۹۳	د بنخی د ویرولو د پارہ د طلاق د نوٹس د لیکلو مسئلہ
۴۹۴	د طلاق نامی د لیکلو پہ وخت ارادہ د طلاق بدلؤل
۴۹۵	د بنخی دا وینا چہ تہ زما خاوند نہ ئی موجب د طلاق نہ دی
۴۹۵	د شک پہ صورت کنبی د تعلیق طلاق مسئلہ

صفحہ	مضمون
۴۹۲	پہ شک سرہ طلاق نہ واقع کیڑی
۴۹۲	پلار د نابالغہ خوی بنخی تہ طلاق نہ شی ورکولی
۴۹۷	،، پہ ما باندی حلالہ دنیا حرامہ دہ،، وئیلو سرہ د طلاق حکم
۴۹۸	خپلی لور تہ کنزلی کولو باندی پہ نکاح باندی اثر نہ پریوزی
۴۹۸	د الیکشن پہ دوران کنبی د خاوند نوم غلط خودل پہ نکاح
۴۹۸	باندی اثر نہ غور خیڑی
۴۹۹	صرف پہ خیال او تصور کولو سرہ طلاق نہ واقع کیڑی
۴۹۹	پہ طلاق کنبی د دروغو دھوکی او د ہزل فرق
۵۰۰	د خر طلاق زویہ،، کنزلی دی طلاق نہ دی
۵۰۱	د مختلف احتمالاتو پہ وجہ باندی د طلاق حکم لگول بی قاعدی امر دی
۵۰۱	د فلانی تقریر کہ می واوریدو نو بنخہ می طلاق،،
۵۰۲	بیا ئی د تیپ ریکارڈ نہ واورى ددی حکم
۵۰۳	،، کہ دا کار ما او کرو نوزہ بہ طلاق یم،، ددی حکم
۵۰۴	د خپلی بنخی پہ خائی د بلی بنخی نوم واخلی طلاق نہ واقع کیڑی
۵۰۴	د خپلی بنخی متعلق خوی تہ دا وئیل چہ،، دا خما بنخہ دہ
۵۰۵	او کہ ستا،، ددی حکم
۵۰۵	بغیر د اضافت او حکم نہ،، اووہ طلاق،، وئیل لغوہ دی
۵۰۵	،، ای طلاق دی وی کہ ئی اوخورو،، یعنی طلاق دی
۵۰۶	کہ چری او ئی خوړلو،، ددی حکم
۵۰۶	بنخی تہ د مور سختی کنزلی کولو سرہ طلاق نہ واقع کیڑی

باب القضاء ودعوی الطلاق والنکاح

۵۰۸	بنخہ د طلاق ثلاثہ دعویٰ او کری او خاوند منکروی ددی خہ حکم دی؟
۵۰۸	بنخہ د دری طلاقو مدعیہ دہ او خاوند د طلاق رجعی مدعی دی؟
۵۰۹	خاوند طلاق ورکولونہ پس منکرشی او بنخہ قسم خوری پہ طلاق باندی؟

مضمون	صفحه
د خاوند او ښځې د طلاق په تعداد کښې د اختلاف په صورت کښې فیصله	۵۱۰
خاوند د طلاق ورکولو باوجود انکار کوی او ښځه اقرار کوی نو.....؟	۵۱۲
که چرې گواه عادل وی نو د طلاق نه انکار غیر معتبر دي	۵۱۳
په طلاق کښې مختلف او مضطرب شهادت او په الفاظو	
د طلاق کښې د اختلاف حکم	۵۱۳
په طلاق کښې د مدعی مطلقې گواهان منظور اود ناکح منکرنا منظوردې	۵۱۵
په طلاق کښې د پنځو گواهانوپه بیان کښې د اختلاف په صورت کښې حکم	۵۱۶
محکم ته باقاعده د ثبوت راوړلو نه بغیر ښځه مطلقه نه ده	۵۱۷
طلاق مغلظه او په دې باندې د شهادت موجودگي کښې	
د زوجیت دعوی مردود ده	۵۱۸
د وفات نه پس د طلاق د خبر حکم	۵۱۸
د نکاح د ثبوت د پاره د نکاح خوان په ځانې د دویم امام د گواهي حکم	۵۲۰
د خاوند په طلاق باندې مجبوره کولو وجوهات او د حثی مشکل حکم	۵۲۱
خاوند طلاق معلق ورکړی ؤ او وډه کاله پس ښځې	
انکار او کړو اوس څه حکم دي؟	۵۲۲
د خيار بلوغ په وجه باندې د تنسیخ نکاح په صورت کښې	
د صحیح فیصلې صورت	۵۲۳
شرعی نکاح شوي ده خاوند منکر دي په دې	
صورت کښې د عدالتی ډگری حکم	۵۲۴
بلا قاعده عدالتی طلاق قانونی کیدې شی شرعی نه	۵۲۴
د ارتداد او ډه الفاظ کفریه نه پس بلا طلاق دویم خاوند سره د نکاح مسئله	۵۲۵
د مرتد او کافر کیدو والا نکاح په خپله ختمیږي	۵۲۷

مضمون	صفحه
-------	------

فصل فی تنسیخ النکاح

د موجوده عدالتونو د تنسیخ نکاح فیصلې که چرې

- باقاعده وی نو تسلیمولې به شی گینی نه ۵۲۹
- په ابتدائی عدالت او وړاندنی عدالت کښې د متضادو
- فیصلو په صورت کښې د تنسیخ نکاح حکم ۵۳۰
- د دروغو گواهیانو سره د تنسیخ نکاح مسئله ۵۳۱
- بې قاعده تنسیخ نکاح شرعاً مسترد او په دې کښې معاونت وغیره حرام دي ۵۳۱
- بلا وجه شرعی د تنسیخ نکاح ډگری وغیره شرعاً قبول نه ده ۵۳۲
- د نابالغه د خيار بلوغ اود ډی سی د طرف نه د طلاق نامې د ورکولو مسئله ۵۳۳
- سره د آبادولو نه خاوند ته د تنسیخ نکاح ډگری ورکول شرعاً کالعدم ده ۵۳۴
- مجبوراً ښځه تنسیخ نکاح په مسلمان جج باندې کولې شی ۵۳۵
- تنسیخ نکاح په ظاهره خلع بالا کراه او حقیقت کښې طلاق بائن دي ۵۳۶
- چرته چه قاضی نه وی هلته د علماء جمعیت
- د ضرورت په وجې سره تنسیخ نکاح کولې شی ۵۳۷
- د باقاعده تحقیق نه پس د قاضی یکطرفه د تنسیخ نکاح فیصله ۵۳۸
- بلا وجه تنسیخ نکاح کول غیر معتبر اود دینی امور و ختمول دی ۵۳۹
- د تعنت فی النفقة په وجه په مذهب غیر باندې فتوی او
- د قضاء علی الغائب حکم ۵۴۰
- د باقاعده آبادی په صورت کښې د طلاق ورکولو
- نه بغیر په تنسیخ نکاح باندې ډگری د کار نه ده ۵۴۲
- مجبوره ښځه اولاً مصالحت ثانیاً خلع او په آخر کښې
- د تنسیخ نکاح مطالبه کولې شی ۵۴۳
- صرف د مهر نه ورکولو په وجه باندې تنسیخ نکاح نه کیږي ۵۴۴

مضمون	صفحه
-------	------

- د خاوند اراده د قتل او نفقه نه ورکولو په صورت ۵۴۴
- کښې د تنسیخ یا د خلع حکم ۵۴۵
- د عجز عن النفقه وغیره په وجه باندې د جرگې فیصله د تنسیخ نکاح حکم ۵۴۷
- بنځه د مجبوری په وجه باندې تنسیخ نکاح کولې شی ۵۴۸
- مجبوره بنځه باقاعده د مسلمان جج په ذریعه تنسیخ نکاح کولې شی ۵۴۹
- د غلط تنسیخ نکاح نه پس د دویم واده د وجې نه د طعن او بایکات مسئله ۵۵۰
- په رسم سوره کښې د نابالغو جینکو د ورکولو صورت کښې ۵۵۱
- د حق تنسیخ نکاح او د خیار مسئله ۵۵۱
- د بلوغ نه پس د جج د تنسیخ نکاح مسئله ۵۵۲
- د سیئ الاختیار نیکه او د عدالت د یو طرفه تنسیخ نکاح مسئله ۵۵۲
- د پلار دوکیل کړې د نکاح په وجې سره جینئ ته ۵۵۴
- د خیار بلوغ او د تنسیخ حق حاصل دې ۵۵۴
- د عاقلې بالغې نکاح کښې د والدینو د عدم موجودگي ۵۵۵
- په بناء باندې د عدالت د تنسیخ نکاح مسئله ۵۵۵
- د صغیرې د پلار د فسخ نکاح د اختیار په باره کښې ۵۵۶
- د حيله ناجزه د عبارة وضاحت ۵۵۶
- د والدینو د نابالغو کړې شوې نکاح ناقابل فسخ دې ۵۵۷
- د مهر نه لدا کولو په وجه باندې بنځې ته د تنسیخ نکاح حق حاصل نه دې ۵۵۸
- د نکاح په وخت، په عدالت کښې بلا خلع د فسخ نکاح، شرط لگولو حکم ۵۵۸
- د جنازې د مونځ نه د منکر او د لوفر خاوند نه نکاح فسخ کول ۵۵۹
- د بې غیرته خاوند سره اوسیدل حرام او تختیدل ضروری دې ۵۵۹

فصل فی تفريق زوجة مفقود الخبر والمجنون وغيره

- د مفقود الخبر د بنځې د پاره د تنسیخ نکاح مسئله ۵۶۱
- د مفقود الخبر د بنځې په فسخ نکاح کښې د شرائطو رعایت ضروری دې ۵۶۲

مضمون	صفحه
-------	------

زوجه مفقود الخبر کښې قضاء د قاضی یا د علماء جماعت

- ضروری دې په فتویٰ باندې اکتفاء کافی نه ده ۵۶۳
- په افغان جنگ کښې د مفقود مجاهدینو د بنځو د نکاح مسئله ۵۶۲
- په جهاد افغانستان کښې د مفقود الخبر مجاهدینو د بنځو مسئله ۵۶۲
- د سقوط مشرقی پاکستان په وخت د مفقود ازواج د بنځو مسئله ۵۶۷
- د مفقود الخبر بنځې ته د مسلمان حاکم په ذریعه ۵۶۸
- د حکم بالموت حاصلولو فیصله ۵۶۸
- د مفقود الخبر خاوند په باره کښې د مسلمان حاکم د فیصلې حکم ۵۷۰
- د مفقود الخبر په باره کښې ظاهر الروایت او په ۵۷۱
- مذهب د امام مالک باندې د فتویٰ حکم ۵۷۱
- د مفقود الخبر د بنځې د پاره د انتظار مسئله ۵۷۲
- په بل ځای کښې د نکاح نه پس د مفقود الخبر د واپسې د صورت مسئله ۵۷۳
- د غائب خاوند واپس راتلل اود بنځې دویم واده اود طلاق اود نکاح مسئله ۵۷۴
- د مفقود او متعنت فی النفقه په وجه باندې د تنسیخ نکاح ۵۷۵
- په صورت کښې د خاوند د واپسې مسئله ۵۷۵
- د مفقود الخبر د مرگ په باره کښې د یوکس په خبر باندې د اعتماد مسئله ۵۷۶
- د پخلس کالو نه د ورک شوی خاوند بنځې ته د تنسیخ نکاح حکم ۵۷۷
- د مفقود الخبر لوفر سړی د بنځې د پاره بل ځای کښې د نکاح مسئله ۵۷۹
- د خاوند په لرې وطن کښې د بنځې اوسولو او بیا هلته ۵۷۹
- د تلو نه د انکار وغیره مسئله ۵۷۹
- د دیوانه او عمر قید کس د بنځې د نکاح د تنسیخ مسئله ۵۸۲
- د مجنون منکوحه د خوف زنا او عدم نفقي وغیره ۵۸۲
- په وجه تنسیخ نکاح کولې شی ۵۸۴
- په خاوند باندې د جنون راتلو په وجه باندې د تنسیخ نکاح کولو مسئله ۵۸۵

صفحه	مضمون
۵۸۷	د لیونتوب په وجه باندې د تنسیخ نکاح حکم
۵۸۸	د لیونتوب په وجه باندې د امام محمد او امام مالک رحمهما الله
۵۹۰	په نزد فسخ نکاح مسئله
۵۹۰	د محکمه عالیہ قضاء د سوات ریاست متفقہ فیصلہ
۵۹۳	الحکم المحمود فی مسئلة المفقود
۵۹۳	الجواب الاول من دارالافتاء مدرسه امینیہ دہلی
۵۹۳	الجواب الثانی من دارالافتاء دارالعلوم دیوبند
۵۹۵	الجواب الثالث من دارالافتاء دیوبند
۵۹۵	الجواب الرابع

فصل فی العین

۲۰۰	د هیجرا د پاره واده جائز او نبخې ته د تنسیخ نکاح حق حاصل دې
۲۰۱	د نامرد یعنی د عین د تنسیخ نکاح مسئله
۲۰۳	(د نامردی) په صورت کښې د یو کال مهلت نه بغير تنسیخ نکاح منظور نه ده
	نامرد که چرې په طلاق یا خلع باندې راضی نه وی نو بڼه
۲۰۴	باقاعده تنسیخ نکاح کولې شی
۲۰۵	د مقطوع الذکر (محبوب) خاوند حکم
	په رسم، سوره، کښې معمر کس ته د ورکړې شوې جینې
۲۰۵	په صورت کښې د عین مسئله
۲۰۶	د هیجرا سره د نکاح په صورت کښې د تنسیخ نکاح مسئله
۲۰۶	د عقیم کس نه د تنسیخ نکاح مطالبه صحیح نه ده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فتاویٰ دیوبند پاکستان المعروف فتاویٰ فریدیه (پنجم جلد)

الحمد لله الذي اجري بحكمته مقادير الامور، ودبر السموات والارضين على مرالدهور،
والصلاة والسلام على سيدنا ومولانا محمد عبده ورسوله شفيع العصاة يوم النشور، وعلى آله
واسحابه ما اضاء النهار واطلم الليل، ما بعد!

د الله تعالى ډیر شکر دې چه هغه په خپل ډیر زیات رحمت او خصوصي فضل
و کرم سره زما په شان بې وسه کمزوري بنده د فتاویٰ دیوبند پاکستان المعروف فتاویٰ
فریدیه د ترتیب او تحقیق او تخریج او تحشیه په علمی خدمت باندې لگولې یم، بنده
فقیر (مرتب) یو ادنی طالب علم دې او د لوستلو او لیکلو لږ ډیر شوق لری، ورنه من آنم
که من دانم، خودا د الله تعالی د خصوصي مهربانۍ او فضل و کرم کرشمه ده، چه په دې
خدمت کښې ئې کامیابی راکړه او حوصله افزائی ئې راکړې ده.

بعضي دوستان کله کله دا اظهار کوی چه وخت زیات لگی ددوی خواهش دې چه
په کم نه کم وخت کښې فتاویٰ مکمله شی او منظر عام ته راشی، بنده ته هم ددې احساس
شته چه ددوی دا جذبه دې کار لره زر تکمیل ته د رسولو اود محبت په وجه ده، لیکن اهل
علمو ته ښه معلومه ده چه دا کار د خومره محنت غواړی، خومره مشکل اود سکون او
اطمینان تقاضا کوی، ځکه چه په رجسترو کښې د خورو ورو په زرگونو مسئلو د کتاب،
باب اود فصل وار ترتیب، د هر عربی عبارت تخریج او بالخصوص په کومو فتاوو کښې
چه حوالې درج نه دی دهغې دپاره باقاعده حواله جات په تلاش کولو کښې په درجنونو
کتابونه کتل او په بعضي ځایونو کښې د تحقیقی حواشی لیکل وغیره څه آسان کار نه
دې، بالخصوص د حضرت شیخنا المعظم حضرت مفتی اعظم دامت برکاتهم د ذات
بابرکات د فتاویٰ حوالې سره دلائل او براهین او د تفصیل او اعجاز په اعتبار سره د
منفرد او امتیازی شان حامل ده، دغسې ددوی د مخصوص طرز فکر لحاظ هم دې، چه
هغه هم هغسې اهل علمو ته منتقل شی، په دې وجه دا کار پخپله د زیات وخت تقاضا
کوی، او مونږ دې لره د معیاری جوړولو کوشش کوو.

په دې جلد کښې د کتاب النکاح او کتاب الطلاق ابواب او فصول جمع کړي
شوی دی، او چرته چه په یوه مسئله کښې د حضرت صاحب مخصوص طرز فکر او علمی

تحقیق دی ہلتہ مونہ کوشش کری دی چہ دحضرت د نورو تصانیفو مثلاً منهاج السنن او ہدایۃ القاری وغیرہ نہ دا مدلل کری شی چہ ددی پہ تعین او تحقیق کنبی ہیخ شبہ باقی پاتی نہ شی۔

ددی جلد ہرہ یوہ مسئلہ او تحقیق او تحشیہ رئیس دارالافتاء جامعہ حقانیہ سیدی واستادی حضرت مولانا مفتی سیف اللہ حقانی صاحب مدظلہ العالی دیر پہ ژور نظر سرہ کتلی دہ، ددی نہ علاوہ ددی جلد ہم ٲول ابواب او فصول وخت پہ وخت دحضرت مولانا شیخنا المعظم حضرت مفتی اعظم دامت برکاتہم پہ خدمت کنبی پیش کری شول، اود سختی کمزوری او تکلیف او بیماری باوجود ئی او کتل اود خوشحالی اظہار ئی او کرو، او بندہ تہ ئی خصوصی دعا گانی او کری۔

بندہ دہغہ ٲولو دوستانو شکریہ ادا کول ضروری گنری چہ ہغوی د کتابونو مطالعہ کولو او پہ تخریجی امور و کنبی معاونت کری دی بالخصوص مولانا محمد اسحاق حقانی، اود درجہ تخصص فی الفقہ بعضی طلباء کرام مولانا عزیز الرحمن، مولانا پروانت خان، مولانا احسان اللہ، مولانا عبدالحی او مولانا عبدالغفار صاحب، پہ اردو محاورہ او پروف کتلو کنبی مولانا احسان اللہ تانو او نور حضرات، دغسی مولانا حافظ ولی الرحمن صاحب صدیقی پہ کمپوزنگ کنبی د پورہ کوشش او مشقت نہ کار واخستلو، اللہ تعالیٰ دی زمونہ د ٲولو محنتونہ قبول کری اود فلاح دارین ذریعہ دی جوہہ کری۔

پہ آخر کنبی سرپرست اونگران او خپل مہربان استاذ حضرت مولانا مفتی سیف اللہ حقانی مدظلہ العالی اود مولانا خواجہ حافظ حسین احمد صدیقی صاحب زید مجدہم اود خپلو ٲولو استاذانو دامت فیوضہم پہ خدمت عالیہ کنبی ہدیہ د تشکر پیش کول خپلہ فریضہ گنرم، چہ ددوی تعلیم او تربیت، حوصلہ افزائی اود دعا گانو پہ برکت سرہ دا کار سرتہ رسیدلو والا دی، اللہ تعالیٰ دی دی ٲولو بزرگانو، زما موریلار او حضرت شیخنا المعظم حضرت مفتی صاحب دامت برکاتہم د عاطفت سوری ہمیشہ دپارہ زمونہ پہ سرونو قائم اوساتی..... آمین یارب العالمین۔

طالب دعا

محمد و ہاب منگلوری عفی عنہ (سوات)

مرتب فتاویٰ دیوبند پاکستان

بسم اللہ الرحمن الرحیم

باب المہر

د مہر عدم تقرری یا مہر نہ کیخودلوسرہ پہ نکاح باندی ہیخ اثر نہ پریوخی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ خما د نکاح پہ وخت کنبی حق مہر شل زہ روپی لیکل خو بن کری شو، ما پہ ہغی باندی اعتراض او کرو چہ دا زیاتی دی حالانکہ مونہ خبرہ د پنخوزرو کری وہ، ہغوی او وئیل چہ مہر خوک ورکوی او اخلی دا خو محض خود نہ دہ، بیا ما د چا نہ واوریدل چہ د نکاح پہ وخت کنبی داسی وئیلوسرہ نکاح باطلیری شرعی مسئلہ خودلوسرہ پہ مونہ باندی مہربانی او کری؟ بینوا توجروا

المستفتی: اختر خضری کھاریان ۱۷۷۸ء ۱۹۷۹ء

الجواب: ٲولو فقہائی کرامو لیکلی دی چہ د مہر عدم تقرری او نہ کیخودلو

سرہ نکاح تہ خہ نقصان نہ رسی۔ کما فی الہدایہ (۱) و هو الموفق

حق مہر نہ ورکولو یا خرخولوسرہ پہ نکاح باندی خہ اثر نہ پریوخی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ یو کس نکاح کولوسرہ حق مہر (او وہ ٲولی سونا) بنخی تہ ورکری، لیکن روستود بنخی پہ رضامندی سرہ ہغہ مہر زیورات ئی خرخ کرل او کاروبار ئی پری شروع کرو، ایا ددی حق مہر پہ خرخولوسرہ پہ نکاح باندی خہ اثر پریوخی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مثل خان خلیل خیبر کالونی تھکال پشاور..... ۱۷۸۴ء ۱۴۰ھ

﴿۱﴾ قال العلامة المرغینانی: ویصح النکاح وان لم یسم فیہ مہرا لان النکاح عقد انضمام

وازدواج لغة فیتتم بالزوجین ثم المہر واجب شرعا ابانۃ (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

الجواب: حق مهر نہ ورکولویا واپس اخستلویا خرخولوسره په نکاح باندې هیڅ اثر نه غورځیږي څنگه چه د گواهانو یا د نکاح خوان وغیره په مهر کیدلوسره په نکاح باندې هیڅ اثر نه پریوځي (۱) وهوالموفق.

په مهر کښې هر قسمه مال متقوم مقرر کولې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه په لسم نومبر ۱۹۸۱ء پیښور چهاونئ کښې یو نکاح منعقد شوه، څلور تولې طلائی د کالو په حساب سره مبلغ اته زره روپئ مقرر شوی، پنجم نومبر ۱۹۸۲ء کښې واده کیدلو والا وو چه یو سړی د مجلس حاضرینو ته په اوچت او از سره او وئیل چه پو مښئ نکاح منعقد شوی نه ده ځکه چه تاسو خلقو په مهر کښې کالی مقرر کړی دی، او په مهر کښې کالی نامنظور وی ددې وجه نه نکاح باطله ده، ایا ددې سړي دا خبره صحیح ده او نکاح به دوباره تړلې شی؟ بینوا توجروا المستفتی: مستحب گل عباس کلې سردهیری چارنده ۱۲۷ محرم ۱۴۰۳ هـ

الجواب: مال متقوم مهر کښې مقررولې شی، اگرچه سونا چاندی وی یا روپئ (نوټ) وی او اگر چه سونا چاندی د کالو په شکل کښې وی یا په بل شکل کښې وی. (شامی) (۲).....

(بقیه حاشیه) لشرف المحل فلا يحتاج الى ذكره لصحة النكاح.

(هدایه ۲: ۳۴۵ باب المهر)

﴿۱﴾ وفي الهندية: للمرأة ان تهب مالها لزوجها من صداق دخل بها زوجها ولم يدخل..... ولو وهبت من ورثته يجوز ولو وهبت مهرها بشرط فان وجد الشرط يجوز وان لم يوجد يعود المهر كما كان هكذا في التارخانية.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۱۶ الفصل العاشر فی هبة المهر)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفي: فضة وزن سبعة مثاقيل كما في الزكاة مضروبة كانت او لا ولو دينا او عرضاً قيمته عشرة وقت العقد، قال ابن عابدين: وكذا لو منفعة كسكنی داره وركوب دابته وزراعة ارضه حيث علمت المدة..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

..... بحر (۱) هندیه (۲) وهوالموفق.

د مهر فاطمی مطلب او مقدار

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د مهر فاطمی څه مطلب دې او ددې حساب په کومه طریقه وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرحیم صدر تحفظ حقوق ډیره... ۳۰ ربیع الاول ۱۴۰۲ هـ

الجواب: ددې اصطلاح څه پته نشته، خو بیا هم مهر فاطمه رضی اللہ تعالیٰ عنہا د نورو بیبیانو په رنگې دولس نیمې اوقیې وو، او یو اوقیه د څلویښتو درهمو برابر وی، نو پنځه سوه درهمه شو او لس درهمه د اوو مثقالو برابر وی نو دوه سوه درهمه د یوسل څلویښتو مثقالو برابر شو، او پنځه سوه درهمه د دریوسو پنځوسو مثقالو برابر شو، یو مثقال څلور نیمې ماسې وی نو ټول ۳۵۰ × ۱۱۲ = ۴۰۱۵۷۵ ماسې شوی، بیا د دینه تولې جوړې کړئ او د چاندئ قیمت معلوم کړئ نو هغه به د مهر فاطمی مقدار وی وهوالموفق

کتبه: رشید احمد حقانی

رواه ابوداؤد فی باب الصداق (۳) نو تقریباً یوسل یو دیرش تولې او درې

(بقیه حاشیه) كما في الهندية قلت ولا بد من كونها مما يستحق المال المال بمقابلتها ليخرج

ما يأتي من عدم صحة التسمية في خدمة الزوج الحر لها وتعليم القرآن.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۵۸ باب المهر)

﴿۱﴾ قال العلامة ابن نجيم: ومراد المصنف ان اقله عشرة او ما يقوم مقامها بالقيمة.

(البحر الرائق ۳: ۲۵۰ باب المهر)

﴿۲﴾ وفي الهندية: المهر انما يصح بكل ما هو مال متقوم والمنافع تصلح مهرًا الخ.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۰۲ الباب السابع فی المهر)

﴿۳﴾ عن ابي العجفاء السلمي قال خطبنا عمر فقال الا..... (بقیه حاشیه اگلے صفحہ پر)

ماشپی چاندی دی (۱) وهو الموفق

الجواب صحیح... محمد فرید عفی عنه

(بقیه حاشیه) لا تغالوا بصدق النساء فانها لو كانت مکرمه فی الدنيا او تقوی عند الله کان اولاکم بها النبی ﷺ ما اصدق رسول الله ﷺ امرأة من نسائه ولا اصلقت امرأة من بناته اکثر من ثنتی عشرة اوقیه. (سنن ابی داؤد ۲۸۷:۱ باب الصداق)

(۱) شیخ الاسلام مولانا سید حسین احمد مدنی رحمہ اللہ پہ خپلو مکتوباتو کنبی فرمائی: چه څنگه دغلط رسمونو د اصلاح کوشش کړې شوې دې ددې (مغالاة فی الامهار) هم پکار دې، یو سل دوه دیرش تولې سپین زر (پنځه سوه درهم) داسې مقدار دې چه عام طور ئې مسلمانان ادا کولې شی، اود دې اراده هم کولې شی، ددې نه علاوه دا یوه برکتناکه طریقه د جنت دبی بی (رضی اللہ تعالیٰ عنہا) ده، چه دې سره د فال حسن او برکات عظیمه موقع حاصلیږي ظاهره ده چه هر کله په هندوستانی ذهنونو کنبی دمهر وصول موجود هم نه دی اونه دې لره د بضعی معاوضه گنرلې کیږي بلکه شرعی رسم گنرلو سره ددې ذکر کول ضروری گنرلې شی، نو ولې نه هغه عدد وانخستلې شی چه هغه په ټولو کنبی برکت والا وی نه ډیر کم مقدار دمهر (لس درهم) دې اونه اعلی ترین (قناطیر مقنطرة) وی، شرافت او عزت به ددې نه زیات څه وی چه سیده نساء اهل الجنة اود سرکار کائنات علیه الصلاة والسلام دجسم مبارک د ټکرې دا مهردې، فاطمه بضعة منی، مشکوة ۵۶۸ حدیث باندې غور او کړئ. (فتاویٰ شیخ الاسلام ص ۹۳ د مهر فاطمی باره کنبی دحضرت موقف)

بهر حال د سیده النساء فاطمة الزهرا (رضی اللہ تعالیٰ عنہا) چه کوم مهر مقرر شوې وو هغې ته مهر فاطمی وائی، دعهدر سالت د اوزان مطابق دا دولس نیم اوقیه سپینو زرو باندې شوې وه، یوه اوقیه د څلوینستو درهمو برابر، دې حساب سره د دولس نیم اوقیه پنځه سوه درهم شو، یو اوقیه ۱۰۵ ټولې وی نو دولس نیم اوقیه ۲۵،۱۳۱ ټولو برابر شو یعنی ۱۳۱ ټولې او درې ماشه په منهاج السنن شرح ترمذی کنبی دی.

صداق رسول الله ﷺ ثنتا عشرة اوقیه ونش ای نصف اوقیه، والاوقیه اربعون درهماً فالمجموع خمس مائة ويحصل منها مائة وواحدة وثلاثون تولجة وثلاث ماهجات وهي تساوی..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د مهر شرعی مقدار

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه موجوده دور کنبی د شرعی حق مهر مقدار څه دې او په هغې کنبی کمی زیاتې کیدلې شی یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: امان الله ډائریکتر W.S.M پشاور..... ۱۹۷۹ء ۱۷۷۸

الجواب: د حق مهر څه او چت حد نشته، البته دا ضروری ده چه د لسو روپو شرعی نه به کم نه وی (۱) چه پاکستانی وزن سره دوه تولې اووه نیمې ماشپی ثلثمائة وخمسون مثقالاً و ذکر صاحب المواهب ان مهر فاطمة کان اربع مائة مثقال فضة فلعل المثاقيل كانت مختلفة.

(منهاج السنن شرح ترمذی ۲۶۸:۴ باب فی مهوور النساء)

دا قول (۱۳۱) ټوله ۳ ماشه، دحضرت مولانا مفتی عزیز الرحمن دیوبندی اود مولانا مفتی محمد شفیع رحمهم الله هم دې اوس په دې حساب سره چه پنجابی ټوله ۱۱،۲۲۴ گرام وی نو مهر فاطمی یو کلو ۵۳۱ گرام سپین زر جوړیږي اودا احوط دې دمهر فاطمی په باره کنبی دوه اقواله دی لکه څنگه چه د منهاج السنن د عبارت نه واضح کیږي لیکن په دې کنبی رومبې مقدار د حدیث او سیرت د روایاتو نه ثابت دې، اودویم مقدار څلور سوه مثقالو والا یاخو په اختلاف د اوزان باندې محمول دې یا داچه دا صرف د تاریخ الخمیس روایت دې لهذا رومبې مقدار راجح دې، ددې نه علاوه په مهر فاطمی کنبی د موجوده اوزانو په حساب سره نور اقوال هم شته، دمولانا مفتی محمود الحسن صاحب گنگوهی دتحقیق مطابق مهر فاطمی څلور سوه مثقاله چه د یونیم سل ټوله سپین زر برابر دې. (ماهنامه نظام جولائی ۱۹۲۵ء) دا قول دمولانا سید احمد رضا بجنوری هم دې. (انوار الباری شرح بخاری ۲۱:۴)، د بعضی محققینو په نزد مهر فاطمی د ۱۴۰ ټوله سپین زر برابر دې. (نظام الفتاویٰ ۲۰۸:۲)، اوپه احسن الفتاویٰ کنبی مهر فاطمی ۴۸۰ درهم یعنی یو کلو ۲۳۲۹۲ گرام سپین زر لیکلې شوې دې.

زمونږ په نزد هغه وزن ماخوذ به دې کوم چه په جواب کنبی لیکلې شوې دې او اکثر علماء هم ددې قائل دی. والله اعلم (از مرتب)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: المهر اقله عشرة دراهم..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

کیری او فی تولہ د پنحہ ویشٹ روپو پہ نرخ سرہ تقریباً پنحہ شپیتہ روپیہ
پاکستانی جو پیری (۱) وهو الموفق

د مهر شرعی د کم نہ کم مقدار

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ مهر شرعی لس درہمہ
پاکستانی لحاظ سرہ خومرہ جو پیری؟ بینوا توجروا۔
المستفتی: حامد انور متعلم حقانیہ..... ۳۱۱۱۲۱۹۸۵

جواب: د مهر شرعی د کم نہ کم مقدار لس روپیہ شرعی (دوہ تولی او ونیمی
ماشی) دی او پنخوس روپیہ فی تولی حساب سرہ ۱۳۰ روپیہ ۲۵ پپسی
جو پیری صرح بہ الحنفیہ (۱) ولحدیث

(بقیہ حاشیہ) لحدیث البیہقی وغیرہ لا مهر اقل من عشرة دراهم..... فضة وزن سبعة مثاقیل
كما فی الزکاة..... وتجب العشرة ان سماها او دونها ويجب الاكثر منها ان سمي الاكثر.

(الدرا المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۵۷ باب المهر)

(۱) پہ فتاویٰ دارالعلوم دیوبند کنبی لیکلی دی چہ لس درہم سپین زر دوہ تولی
او وہ نیم ماشی وی. (فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ۸: ۲۳۰ احکام مهر) حالانکہ د
مولانا مفتی محمد شفیع رحمۃ اللہ علیہ پہ اوزان شرعیہ کنبی د مهر کم نہ کم مقدار ۳۱.۵
ماشہ مطابق ۲۱۸، ۳۰ گرام سپین زر لیکلی شوی دی داپہ دی حساب سرہ چہ یو
درہم دری ماشہ ۲۱۵ رتی وی. ددی حساب کولو سرہ دوہ تولی او وہ ماشی خلور
رتی راخی. ددی نہ علاوہ مولانا مفتی رشید احمد لدھیانوی رحمۃ اللہ علیہ پہ بسط الباع
لتحقیق الصاع، کنبی د درہم پہ وزن کنبی دخیل تحقیق پہ بنا باندي اختلاف
کری دی، او لس درہم ئی ۰.۲۳۴ گرام چاندي گر خولی دی. بہر حال دا کمی
زیاتی دمختلف علاقو ناپ تول د نورو علاقو ناپ تول کنبی د اچولو پہ وجہ
ضروری دی. اود بنیاد مختلف کیدو پہ وجہ دا اختلاف راوخی. او دا کمی زیاتی
دومرہ لہ مقدار کنبی وی چہ ددی لحاظ نہ کیری پس ددی تولو علماؤ تحقیقات
صحیح او معتبر منلی شی..... (از مرتب)

(۲) قال العلامة الحصکفی: المهر اقله عشرة دراهم..... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

ورد بذلک (۱) وهو الموفق

د مهر شرعی د کم نہ کم مقدار اود موجودہ کرنسی حساب سرہ تفصیل

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ دانگریز حکومت پہ
وخت کنبی شرعی حق مهر ۳۵ روپیہ لس آنی ووجہ کله دشیار سو آنورویہ
شمار لی کیدلہ اوس غالباً د سن ۷۱، ۷۲ء نہ د روپیہ قیمت کم شو لس

(بقیہ حاشیہ) لحدیث البیہقی وغیرہ لا مهر اقل من عشرة دراهم..... فضة وزن سبعة مثاقیل
كما فی الزکاة مضروبة کانت اولاً.

(الدرا المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۵۷ باب المهر)

(۱) قال العلامة ابن الهمام: عن جابر رضى الله عنه يقول قال سمعت رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم
يقول: ولا مهر اقل من عشرة، من الحديث الطویل قال الحافظ: انه بهذا الاسناد حسن ولا
اقل منه، وقال فی تخريجہ الشيخ عبد الرزاق غالب المهدی: غریب فهذا الطريق لم يذكر
وابن ابی حاتم فی عللہ ۱۲۰۸ عند ما سأل اياه عن هذا الحديث وطرقه وتقدم كيف ابطله
ابو حاتم فلو كان عند هذا الاسناد الحسن لذكره، وهذا الحديث يعرف عن جابر من طريق
مبشر بن عبيد كذا رواه غير واحد واليك الخبر، اخرج الدارقطني ۳: ۳۲۵ والبيهقي
۴: ۱۳۳ كلاهما من حديث جابر، لا تنكحوا النساء الا الكفاءة ولا يزوجهن الا الاولياء ولا
مهر دون عشرة دراهم، قال الدارقطني والبيهقي فی اسنادہ مبشر بن عبيد وهو متروك
واخرجه ابن الجوزی فی الموضوعات ۲: ۲۶۳ وقال: قال ابن عدی: هذا حديث باطل لا
يرويه الا مبشر بن عبيد، قال احمد احاديثه موضوعات كذب، ومعا يدل علی ذلك ان ابن
حجر خرج حديث الكفاءة فی الكشف ۱: ۲۶۳ مستوفيا فذكره من جميع طرقه دون كونه
من حديث جابر ثم اذ عن لقول ابی حاتم: هذا الحديث ضعيف من جميع طرقه ولذا قال
الزيلعي: طرقه كلها ضعيفة استوفيناها فی الاسعاف بتخريج الكشف.

(فتح القدیر ۳: ۲۸۱ فصل فی الكفاءة)

یولس آنی شوخوپہ اندرون ملک کسبی شپارس آنی ہم حساب چلیگی اوس دا افواہ چلیگی چہ سابقہ ۳۵ روپی اوس آنی دمو جودہ حساب یوسل شپربا یوسل اووروی جو ریگی. حماد ذاتی فہم اوپوہی مطابق کہ دروپی قیمت یولس آنی حساب باندی خیال کرائشی نوموجودہ باقی اووہ پنخوس روپی جو ریگی. خویوسل شپربا یوسل اووروی دہیخ حساب نہ صحیح نہ معلومی تاسوپہ دی قسم باندی غوراو کړی اود تفصیلی حکم نہ مو خبر کړی؟ بینوا توجروا

المستفتی: نائب صوبیدار شیر محمد راولپنڈی..... ۱۹۷۵ء ۱۴۱۶

جواب: واضحہ دی وی چہ مهر شرعی کم نہ کم لس روپی شرعی دی یعنی دوه تولی اوونیمی ماشی نودینخلس روپی فی تولی حساب سرہ تقریباً پو کم یو کم خلونست روپی کم نہ کم شو (۱) اوپہ مهر کسبی دزیاتوالی خہ حد مقرر نہ دی. کماصر جوابہ (۲). وهو الموفق

کم نہ کم د مهر شرعی پہ مقدار او زیاتوالی کسبی مبالغہ نہ نہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کسبی چہ بعضی خلق پہ مهر کسبی شپربدیرش زرہ روپی اوبعضی خلق شل زرہ روپی مقررولی شی اوپہ اولہ

(۱) قال الشيخ الغنيمي: وقل المهر عشرة دراهم وزن سبعة مثاقيل سواء كانت مضروبة او غير مضروبة او ما قيمته عشرة دراهم يوم العقد.

(اللباب فی شرح الكتاب ۲: ۱۴۹ کتاب النکاح)

(۲) قال العلامة ابی الحسن السفدی: واما المهر فانه لا نهاية لاكثره وفي اقله ثلاثة اقاول

قال ابو حنيفة واصحابه اقل المهر عشرة دراهم وما يكون دونها فهو مهر البغي الخ.

(التنف في الفتاوى ص ۱۹۰ باب المهر)

ورخ دواہہ جینی اوہلک پہ یو کمرہ کسبی بندہ وی او تقریباً جینی مجبورہ کړی اوہغہ بنسہ او کړی ایادا مقدار مهر مقررول جائز دی
المستفتی: نامعلوم..... ۱۱۲ محرم ۱۳۹۷ھ

الجواب: بنکارہ دی وی چہ مهر کم از کم لس روپی شرعی (دوہ تولی اووہ نیمہ ماشی چاندی) کیدل پکار دی (۱) ددینہ زیات مقررول مشروع دی البتہ زیاتوالی ممدوح نہ دی، (۲) وهو الموفق

(۱) قال العلامة الحصكفي: اقله عشرة دراهم فضة وزن سبعة مثاقيل قال ابن عابدين: هو ان يكون كل درهم اربعة عشر قيراطاً شربلالية.

(الدرا المختار مع رد المختار ۲: ۳۵۷ باب المهر)

د اوزان شرعیہ (مفتی محمد شفیع رحمہ اللہ) پہ آخر کسبی نقشہ رائج الوقت کسبی د مہر کم از کم مقدار ۱۳.۵ ماشہ سپین زر لیکلے شوی دی. مطابق ۳۰.۲۱۸ گرام سپین زر لیکلے شوی دی. او مولانا مفتی رشید احمد رحمہ اللہ ۳۴.۰۲ گرام سپین زر لیکلے دی.

وقال العلامة عبد الرحمن الجزيري: وقدر بعضهم الدرهم الشرعي باربعة عشر قيراطاً وقدر القيراط باربع قمحات وسط، فيكون الدرهم ۵۶ قمحة، وقدره بعضهم بالخرنوبة، وقال ان الخرنوبة وزن اربع قمحات وهو وزن ۱۶ خرنوبة، فتكون زنة الدرهم ۶۴ قمحة، ولكن التحقيق ان المعير في وزن الدرهم الشرعي ان يكون اربعة عشر قيراطاً كل قيراط يساوي خمس حباب، فتكون زنة الدرهم الشرعي سبعين حبة، فالمراد بالدرهم الصنجة وهي آلة الوزن المعروفة، وهي بالخرنوبة ۱/۲ لان الخرنوبة ۴ قمحات ويساوي الدرهم في زماننا اربعة قروش صاغ تقريباً.

(كتاب الفقه على المذاهب الاربعة ۴: ۹۰ شروط المهر)

(۲) قال الملا علی قاری: (عن عمر بن الخطاب قال لا تغالوا صدقة النساء)..... المغالاة التکثیر ای لا تكثروا مهورهن (فانها لو كانت مكرمة في الدنيا وتقوى عند الله لكان اولاكم بها) ای بمغالاة المهور..... فان قلت: نهيه..... (بقیه حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

زیاتوالی د مهر مباح دې لیکن افضل نه دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه قبائل او خصوصاً افغانستان کښې مهر لس دولس لاکه روپۍ ایخودلې کیږی ددې څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی سعید گل حقانی جلال اباد... ۱۹۸۷ء ۱۱۲۱

جواب: زیاتوالی په مهر کښې مباح دې لیکن افضل نه دې، لاکر: لاتغالوا بصادق النساء (ابوداؤد شریف: ۲۸۷) (۱) او کوم مباح چه د فساد او گناه ذریعه جوړه شی هغه ممنوع کیږی، کما صرحوا به (۲) تکثیر که دربلاد افغانستان وغیره است ذریعه کثرت زنا و لواطت و استمناء بالید و حرام خوری (والدین منکوحه) وغیره است. پس د حکامو او علماؤ دپاره

(بقیه حاشیه) عن المغالاة مخالف لقوله تعالى، فان آتیتم احداهن قنطاراً فلا تأخذوا منه شیئاً، قلت: النص يدل على الجواز لا على الافضلية والكلام فيها لا فيه، لكن ورد في بعض الروایات انه قال: لا تزيدوا في مهر النساء على اربعین اوقية فمن زاد القیت الزیادة فی بیت المال، فقالت امرأة: ما ذاك لك؟ قال: ولم؟ قالت: لان الله يقول: وآتیتم احداهن قنطاراً، فقال عمر امرأة اصابت ورجل اخطأ.

(مرقاة المفاتیح ۶: ۳۵۹ باب الصداق الفصل الثانی)

(۱) (سنن ابی داؤد ۱: ۲۸۷ کتاب النکاح باب الصداق)

(۲) قال العلامة الحصکفی: لان الجهلة یعتقدونها سنة او واجبة وکل مباح یؤدی الیه فمکروه.

(الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۵۷۷ قبیل باب صلاة المسافر)

وقال العلامة ابراهیم الحلبي: وکل مباح یؤدی الیه فمکروه انتهى.

(غنية المستملی المعروف بالکبیری ۱: ۵۶۹ فصل فی مسائل شتی)

ضروری ده چه ددې مباحو مخ نیوی او کړی (۱) وهو الموفق

(۱) اسلامی شریعت د هر بالغ او بالغې په نکاح کولو اود واده ژوند تیرولو باندې زور ورکړې دې چه هر مسلمان په حلال او طیب طریقې سره نفسانی خواهشات پوره کړی اودا هغه وخت ممکن ده چه په واده او ازدواجی رشته کښې منسلک کیدل په آسانه او سهل طریقې سره وی. چه فقراء هم په آسانی سره فائده حاصله کړی او بالخصوص کله چه په عالم اسلام کښې نن سبا د فقراء اکثریت هم دې په دې وجه اسلام مغالات فی المهور مکروه گرځولي دي اودا خبرئې ورکړې دي چه کله مهر کم وی نو هغه واده مبارک وی. او کم مهر د ښځې مبارکی وی

عن عائشة رضی الله عنها ان النبی ﷺ قال: ان اعظم النکاح برکة، ایسره مؤنة، وقال: یمن المرأة خفة مهرها ویسر نکاحها وحسن خلقها وشؤمها غلاء مهرها وعسر نکاحها وسوء خلقها.

لیکن نن سبا ډیر خلق ددې اسلامی تعلیماتو نه غافل دی اود جاهلیت عادت مغالات فی المهور کښې راگیر شوی دی اود واده نه ډډه کول اختیاروی البته که خاوند ورته ډیر مال ورکوی. او ښه ئې کنگال کړی گویا چه ښځه د تجارت سامان جوړ شوی دې او باقاعده بولی ئې کیږی چه دې سره ډیر مفاسد پیدا شوی دی چه ذمه دار موریلار باقاعده دې خوانانو هلکانو او جینکو ته ضرر او نقصان رسوی. چه ددې په نتیجه کښې ډیر مفاسد او شرونه پیدا کیږی گویا چه حرام ته رسیدو نه حلال ته رسیدل ډیر مشکل او گران جوړ شوی دی

شیخ الاسلام سید حسین احمد مدنی رحمه الله په یو مکتوب کښې لیکلی دی چه د هندوستان په عام رواج کښې مهر نه شی وصولوی که کله ضرورت وی نود طلاق یا مرگ نه پس جائیداد والو سره کیږی گنی عام طور باندې عییدار شمارلې شی آیا دا دښځو حق تلفی نه ده؟ مهر مثل د ډیرو خاندانونو دومره دې چه د موجوده مسلمان هندوستانی ددې دادا کولو خیال هم نه شی کولی. واقعیت خو څه کوي په کتب فقه کښې دا جزئییه موجود ده چه که په نکاح کښې د زوج اراده د مهر ادا کولو نه وی نود زوجینو اجتماع به سفاح وی حضرت عمر رضی الله عنہ ولي ددې حق تلفی احساس او کړو اود مغالاة فی الصداق نه ئې ولي منی او کړه اود جناب رسول الله ﷺ بیبیانې او لونه ئې په مثال کښې پیش کړلې لکه څنگه چه د غلطو رسمونو د اصلاح کوشش شوي دي ددې هم کول پکار دي الخ. (فتاویٰ شیخ الاسلام ص ۹۲ نکاح و طلاق)

په منهاج السنن شرح جامع ترمذی کښې دی فی

(بقیه په راروانه صفحه)

زیاتوالی د مهر امر مندوب نہ دی بلکہ کموالی د مهر مندوب دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کبھی چہ پہ مهر مقرر کولو باندی اسلام خہ پابندی نہ دہ لگولی خولیکن نن صباد مهر مقرر کولو پہ وخت د زلمی جائیداد او مالیت تہ ہیخ غور نہ شی کولی بلکہ دمالدارو خلقو د تقلید دوجہی نہ د مهر قیمت زیات شو حالانکہ داکثر و ذاتی حیثیت جائیداد منقولہ او غیر منقولہ ددرج شوی پینخوزرور و پونہ ہم کم وی دی بارہ کبھی وضاحت او کری ددی دپارہ چہ اکثر عوام ددی روند تقلید نہ نجات حاصل کری؟ بینوا توجروا

المستفتی ممتاز حسین بیروت ایب آباد ۳۰۱۹۱۱۹۶۹

جواب: زیاتوالی د مهر خہ امر مندوب نہ دی بلکہ کموالی د مهر مندوب دی (کما فی الحدیث) (۱) دعوامو دپارہ ددی مندوب پابندی پکار دہ (۲) وهو الموفق

(بقیہ حاشیہ) هذا الحديث دلالة على عدم استحباب الزيادة في المهر، والقرآن يدل على مشروعية الزيادة وابطاحتها دون نديها والاصل ان كل مباح اذا افضى الى مفسدة فيكون حراما، والزيادة المفرطة المعروفة في بعض الديار تذرعت للزنا واللواطه والاغواء والامراض المهلكة والتعيس فيجب على اهل الحل والعقد المنع عن هذه الزيادة سدا لباب الفتنة. (منهاج السنن شرح ترمذی ۲۶۸: ۳ باب مهر النساء)..... از مرتب

﴿۱﴾ عن عمر بن الخطاب قال: الا لا تغالوا صدقة النساء فانها لو كانت مكرمة في الدنيا وتقوى عند الله لكان اولكم بها نبي الله ﷺ ما علمت رسول الله ﷺ نكح شيئا من نسائه ولا انكح شيئا من بناته على اكثر من اثنتي عشرة اوقية رواه احمد والترمذى وابوداؤد والنسائي وابن ماجه والدارمي.

(مشكوة المصابيح ۲: ۲۹۹ باب الصداق الفصل الثاني)

﴿۲﴾ قال الملا على قارى: فان قلت: نهيه.....

(بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

تکثیر مهر مباح دی خو د ذریعہ د محرماتو

د جوړیدلو دوجہی نہ منع کری شوی دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ چہ یوقوم اتفاق او کری چہ دبنخې مهر به ددیرش زره نہ زیات نہ ایبندولی کیری دافیسله ددی وجہی نہ او شوه چہ عام خلقو دیر زیات مهر مقرر و لونوددی وجہی نہ خہ خرابیانی پیدا شوې وی اوس بعضی خلق وایی چہ دلفظ قنطار نہ معلومه شوه چہ قوم دکم مهر ایبندولو فیصلہ نشی کولی دی بارہ کبھی دشریعت خہ حکم دی؟ بینوا توجروا المستفتی زلفه خان تانک جنوبی وزیرستان ۱۰۱۳۱۴ ۱۹۸۷

جواب: مهر کبھی مبالغه په بنیاد دترمذی حدیث افضل نہ دہ (۱) او په بنیاد دقرآن مباح او مشروع دہ (۲) او قاعده داده چہ مباح ذریعہ دمحرماتو جوړه شی هغه حرام کیری. والمغالاة في هذا العهد من هذا القبيل كما كثار الزنا وغيره وبيع الاحرار وغير ذلك (۳). وهو الموفق

(بقیہ حاشیہ) عن المغالاة مخالف لقوله تعالى: فان آتیتم احداهن قنطارا فلا تأخذوا منه شيئا، قلت: النص يدل على الجواز لا على الافضلية والكلام فيها لا فيه.

(مرقاة المفاتيح ۲: ۳۵۹ باب الصداق الفصل الثاني)

﴿۱﴾ عن عمر بن الخطاب قال الا لا تغالوا صدقة النساء فانها لو كانت مكرمة في الدنيا وتقوى عند الله لكان اولكم بها نبي الله ﷺ ما علمت رسول الله ﷺ نكح شيئا من نسائه ولا انكح شيئا من بناته على اكثر من اثنتي عشرة اوقية رواه احمد والترمذى وابوداؤد والنسائي وابن ماجه والدارمي. (مشكوة المصابيح ۲: ۲۹۹ باب الصداق الفصل الاول)

﴿۲﴾ قال الله تبارك وتعالى: وآتیتم احداهن قنطارا فلا تأخذوا منه شيئا.

(سورة النساء پارہ: ۳ رکوع: ۱۳، آیت: ۲۰)

﴿۳﴾ وفي المنهاج: في هذا الحديث دلالة على عدم استحباب الزيادة في المهر، والقرآن يدل على مشروعية الزيادة وابطاحتها دون نديها، والاصل..... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

پہ مغالات فی المهر کنبی د اعتداء مخ نیوی د

اهل حل و عقد (حکمرانانو) د پاره جائز دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې په باره کنبې چه دمهر کثیر حد څه دې زموږ په علاقه کنبې امیر صاحب او وزره روپېی حد مقرر کړې دې او ددې نه زیات مقرر کولو باندې جرمانه اخلي آیا دا جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد طاهر میرانشاه شمالی وزیرستان ۱۳ شعبان ۱۴۰۳ء

جواب: کله چه قوم په اعتداء کنبې مبتلا شی نو اهل حل و عقد دمخ نیوی اقدامات کولې شی کما اذا تجاوزوا عن الحد فی التسعیر (۱) پس دامیر دا اقدام قابل دتعریف دې خصوصاً چه هرکله دیانتاً مهر کنبې حسب حدیث

(بقیه حاشیه) ان کل مباح اذا افضى الى مفسدة فيكون حراماً، والزيادة المفرطة المعروفة في بعض الديار تذرعت للزنا واللواط والاغواء والأمراض المهلكة والتعيس فيجب على اهل الحل والعقد المنع عن هذه الزيادة سد الباب الفتنة.

(منهاج السنن شرح ترمذی ۲۶۸:۴ باب مهو النساء)

﴿۱﴾ قال الشيخ عبد الرحمن بن نصر الشيزري: ولا يجوز للمحتسب تسعير البضائع على اربابها ولا ان يلزمهم بيعها بسعر معلوم لان السعر غلا على عهد رسول الله ﷺ فقالوا: يا رسول الله، سعر لنا فقال رسول الله ﷺ ان الله هو المسعر واني لأرجوان القى الله وليس احد يطالبني بمظلمة في نفس ولا مال. (رواه ابو داود والترمذي وابن ماجه واحمد في مسنده) واذا رأى المحتسب احدا قد احتكر الطعام من سائر الاقوات وهو ان يشتري ذلك في وقت الرخاء ويتربص به الغلاء فيزداد ثمنه الزمه بيعه اجباراً لان الاحتكار حرام والمنع من فعل الحرام واجب وقد قال رسول الله ﷺ الجالب مرزوق والمحتكر ملعون..... الاحتكار يقال احتكر وتحكر الطعام جمعه وحبسه عن البيع ليقبل فيغلو سعره..... والمحتكر هو من يجمع السلع انتظاراً لبيعها بسعر غال بحيث يضيق على المواطن شراؤها الخ. (كتاب السياسة ۲: ۱ نهاية الرتبة الباب الثاني في الاسواق)..... (بقیه حاشیه په راز وانه صفحه)

(الا لا تغالوا بصدائق النساء) (۱) کم والې دې وهو الموفق

باقاعده مهر مقررولو سره شغار متحقق کیږي نه

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کنبې چه دلور یا دخور تبادل له څنگه ده؟ چه هرکله دواړو دپاره مهرهم مقرر کړی شوي وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الصمد افغانی پشاور ۱۵۱۴۱۹۸۴

جواب: اگر مهر باقاعده مقرر شده باشد ممنوع و شغار نیست شامی و غیره (۲) وهو الموفق

(بقیه حاشیه) وقال العلامة محمد بن الحسيني الحنفی: سئل عن متولى الحسبة اذا سعر

البضائع بالقيمة وتعدى بعض السوقية وباع باكثر من القيمة هل له ان يعزره على ذلك

اجاب اذا تعدى السوقى وباع باكثر من القيمة يعزر على ذلك من فتاوى ابن نجيم. (فتاوى

انقروية ۱: ۱۵۹ التعزير قبيل كتاب السرقة)

﴿۱﴾ (سنن ابی داؤد ۱: ۲۸۷ باب الصداق)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: وحاصله انه مع ايجاب مهر المثل لم يبق شغار حقيقة وان

سلم فالنهي على معنى الكراهة فيكون الشرع اوجب فيه امرين الكراهة ومهر المثل فالاول

ماخوذ من النهي والثاني من الادلة الدالة على ان ما سمي فيه ما لا يصلح مهراً ينعقد موجبا

لمهر المثل وهذا الثاني دليل على حمل النهي على الكراهة دون الفساد وبهذا التقرير اندفع

ما اورد من ان حملته على الكراهة يقتضى ان الشغار الآن غير منهي عنه لا يجابنا فيه مهر

المثل ووجه الدفع انه اذا حمل النهي على معنى الفساد فكونه غير منهي الآن اى بعد ايجاب

مهر المثل مسلم وان حمل على معنى الكراهة فالنهي باق، فافهم.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۱ مطلب نكاح الشغار)

مهر مقرر كولونه پس مشترکہ رضامندی

سرہ دی کنبی کمی زیاتی جائز دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ پلار دلور دیارہ دخیل طرف نہ دحق مهر پہ طور باندی دنکاح نہ مخکنبی ددووزرور وپوکور اولیکلو، خود اصرف وعدہ دہ بیا دنکاح پہ وخت دخیل دستور مطابق یوسل پنخویشت روپی حق مہراوترولو اوس پہ دی صورت کنبی بہ ہغہ اولئی دووزرور وپووالا مہر صحیح منلی کیری یاہغہ چہ دنکاح پہ وخت مقرر شوپ و و؟ بینوا توجروا

المستفتی: احمد دین زرگر کیملیپور..... ۱۹۷۵ء ۲۱۶

جواب: کہ چرتہ دادوئم مہر دجانبینو پہ رضا سرہ مقرر شوی وی نوہم دغہ منظور دی گنی مہر سابق بہ منظور وی، لجواز الخط والزیادۃ فی المہر کماصر حوابہ فلیراجع الی ردالمحتار (۱) وھوالموفق

د نبخی د مرضی نہ بغیر مہر کنبی کمی جائز نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری خیلی نبخی لہ د بدکاری د الزام پہ وجہی سرہ طلاق ورکروا ونبخی ہم پہ بدکاری اقرار اوکرو اوس نبخہ خیل مہر غواری خولیکن خاوند کم مہر ورکوی او نبخہ پورہ مہر غواری، خاوند پہ دی کنبی دوا دہ خرچ او دنور و اخراجاتو ہم مدعی دی اوس

(۱) قال العلامة الحصکفی: وما فرض بتراضیہما بعد العقد او زید علی ما سمي فانها

تلتزمه بشرط قبولها فی المجلس او قبول ولی الصغیرۃ..... وصح حطها لکله او بعضہ، قال ابن عابدین: (بشرط قبولها) افاد انها صحیحۃ ولو بلا شہود او بعد ہبۃ المہر والا براء منه وھی من جنس المہر او من غیر جنسہ بحر وسواء کانت من الزوج او ولی فقد صرحوا بان الاب والجد لو زوج ابنہ ثم زاد فی المہر صح الخ.

(الدرالمختار مع رادالمختار ۲: ۳۶۵ مطلب فی حط المہر والابراء منه)

ددی جھگری دخل دیارہ یوہ جرگہ اوشوہ اودوار ونبخہ خاوند جرگی تہ دفیصلی اختیار ورکرو، جرگی والاو مینخہ گری فیصلی باندی خاوند نہ مہر واخستلو خود خاوند دعوی نہ زیات اودنبخی ددعوی نہ کم، اوس شرعی حل ددی مسئلہ خہ دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: اراکین جرگہ..... ۱۹۸۴ء ۲۹۱۳

جواب: واضحہ دی وی چہ صورت مسئلہ کنبی خاوند باندی ٲول مہر نبخی تہ ورکول لازم او فرض دی اود بدکاری دعیب پہ وجہ سرہ پہ دی مہر کنبی ددی نبخی د مرضی نہ بغیر کمی کول جائز نہ دی (۱) البتہ کہ دی جرگی طرفینو نہ اختیار اخستلونه پس دامذکورہ فیصلہ کری وی نو طرفینو باندی ددی پابندی شرعاً ضروری دہ (۲) وھوالموفق

یوخلی مجلس کنبی د مہر مقرر وولونه پس د زیاتوالی د مطالبی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری دخیلی اتوکالو نابالغہ لور نکاح پنخہ سوہ روپو مہر باندی اوکرو، اوس دجینی دبلوغت نہ پس پلاریہ ضد دی چہ زہ دخیلی لور نکاح بہ دوبارہ بعوض مہر مبلغ لس زرہ روپی باندی کوم، پہ امر دمجبوری سرہ خاوند پہ دی راضی شو اودوبارہ

(۱) وفي الهندية: وان حطت عن مهرها صح الخط كذا في الهداية ولا بد في صحة حطها من الرضا حتى لو كانت مكرهة لم يصح.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۱۳ الفصل السابع فی الزیادۃ فی المہر والخط الخ)

(۲) قال الشيخ شمس الحق الافغانی: ولا ينفذ حكم المحكم الا في حق الخصمين الذين حكماء دون غيرهما ولكل من المحكمين الرجوع قبل الحكم واذا حكم لزمهما اذا كان موافقاً لاصول الشرع كذا في المجلة.

(معین القضاۃ والمفتیین ۲۲ الباب الحادی عشر فی التحکیم)

نکاح بعوض لس زره روپی او ترلی شوه. اوس دریافت طلب مسئله داده چه دا خاوند خپلې بنځې ته د اول مهر دور کولو مجاز دي یا د لس زره روپی ورکولو؟ بینوا توجروا

المستفتی محمد عمر ثاقب خطیب مسجد ملک پوره مانسهره ۱۹۸۲ء ۲۵/۲
جواب: د ازیاتوالې په ظاهره جائز دي خو په حقیقت کښې رشوت دي او ناجائز دي
كما يدل عليه ما في شرح التنوير على هامش ردالمحتار ۵۰۳: ۲ اخذ اهل المرأة شيئا عند التسليم فللزوج ان يسترده لانه رشوة، وفي ردالمحتار اي بان ابي ان يسلمها اخوها او نحوه حتى يأخذ شيئا وكذا لو ابي ان يزوجهما فللزوج الاسترداد، فافهم ﴿١﴾
فيما قصده ابوها من تجديد العقد. وهو الموفق

د مهر د کمی اختیار جینی ته حاصل دي والدین او جرگې ته نه

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئله باره کښې چه دیوسری لور د بل سری په کور کښې واده شوه او د هغه بل سری لور دده په کور کښې آباءه شوه یعنی تبادلې بڼې او کره اوس یو هلک دوه کاله پس وائی چه دا جینی ساده ده زه د یته طلاق ورکوم حالانکه ساده والی ثبوت بڼې دنکاح په وخت و هم خود لې وو اوس بغیر د وجهی نه طلاق باندې مقرر شوي مهر پنځه سوه روپی ورکول لازمی دی یا نه؟ جرگه مهر مقرر کولې شی یا نه؟ ایا یوسری دي جینی ته درې سوه روپی مهر ورکولې شی یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی محمد مسکین بلند کوټ یکم مارچ ۱۹۷۵ء

جواب: واضحه دي وی که د ساده جینی عاقله او بالغه وی نو د ټول یاد بعضي مهر معاف کولو اختیار هم دي سره دي نه چه والدین یا جرگې سره او که دا

﴿١﴾ (الدر المختار مع ردالمحتار ۳۹۷: ۲ قبيل مطلب في دعوى الاب ان الجهاز عارية)

جینی عاقله او بالغه نه وی نو اوس د امهر تمام یا بعضي هیڅوک هم معاف کولې نه شی یعنی نه پخپله او نه نور خلق ﴿١﴾ وهو الموفق

په مهر کښې ورکړی شوي دوکان د بنځې د مرض

یاد هېي نه بغیر بل کس ته ورکول جائز نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئله باره کښې چه مسمی رجب د خپل زوی د رشتې د پاره په مهر کښې دوکان ورکړو (نقل کاغذات هم ستاسو په خدمت کښې ارسال دي) بیا واده و شو خولیکن دنورو خامنود تقسیم په وخت کښې دهغه دوکان هم په تقسیم کښې شامل کړو ددي شرعی حکم څه دي؟ بینوا توجروا
المستفتی محمد اقبال تحصیل مری ۱۹۷۹ء ۵/۸

جواب: که چرته رجب د مهر په معاوضه کښې ددي دوکان ورکول مسلم یا مبرهن وی نو ددي نه پس رجب د پاره جائز نه دی چه ددي جینی د مرضي یاد هېي نه بغیر د دوکان چاته ورکړی دادوکان دده د ملکیت نه خارج شوي دي حالانکې درجب ضمانتی کیدل هم صریحاً یا عرفاً ثابت دی.
يدل عليه ما في ردالمحتار ۱۳۳: ۳ في الفیض ولو اعطی ضیعة بمهر امرأة ابنة ولم تقبضها حتى مات الاب فباعها المرأة لم یصح الا اذا ضمن الاب المهر ثم اعطی الضیعة به فحينئذ لا حاجة الى القبض ﴿٢﴾. وهو الموفق

په حق مشرکښې ورکړي شوي ټيز د بنځې ملکیت دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئله باره کښې چه یوسری د زوی د واده په

﴿١﴾ قال العلامة الحصكفي: و صح حطها لكله او بعضه عنه قبل اولا ويرتد بالرد كما في البحر، قال ابن عابدين: الحط الاسقاط كما في المغرب وقيد بحطها لان حط ايها غير صحيح لو صغيرة ولو كبيرة توقف على اجازتها ولا بد من رضاها ففي هبة الخلاصة خوفها بضرب حتى وهبت مهرها لم یصح لو قادراً على الضرب الخ.

(الدر المختار مع ردالمحتار ۳۶۲: ۲ مطلب في حط المهر والابراء منه)

﴿٢﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳۸۸: ۲ مطلب في منع الزوجة نفسها لقبض المهر)

وخت هغه ښځې ته څه زمکه حق مهر کښې ورکړه ایا ددې سړی د مرگ نه پس په حق مهر کښې ورکړې شوې زمکه په وارثت کښې واپس اخستل او په وارثانو تقسیم کول جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مصطفى خان مانسهره

جواب: حق مهر د ښځې ملکیت دی لهذا په دې کښې به ددې سړی هېڅ حق نه وي (۱) وهو الموفق

د نقد مهر په عوض کښې زمکه وغیره ورکول په اجماع سره جائز دی

څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کښې چه دوه نیم کاله مخکښې دمسماءه اپا عقد نکاح دمسمی اعا سره په عوض د حق مهر په شپږ زره روپۍ وشوه دمسماءه اپا اوکیل دامقرر کړو او مخامخ د نکاح په مجلس کښې د مسماءه اع اوکیل قبول کړه بیا امام د خطبه مسنوننه وئیلونه پس دعاء خیر او کړه د واده درسم په وخت کښې مسماءه اپا زر روپۍ معاف کړې او د څلورو زرو په عوض کښې زمکه او د زرو روپو په عوض کښې ئې یو غوا و وصول کړه اوس درې میاشتي پس خلق پروپیگنده کوی چه تجدید د نکاح ضروری دی ددې مسئلې حقیقت څه دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: سخی عمران

الجواب: دمهر په عوض کښې زمکه وغیره اخستل په اجماع سره جائز دی او د

(۱) قال العلامة عبد الغنی الغیمی: ومن سمی مهراً عشرة فما زاد ای فاكثر فعليه المسمى ان دخل او خلا بها خلوة صحيحة او مات عنها او ماتت عنه لانه بالدخول يتحقق تسليم المبدل وبه يتأكد البدل وبالموت ينتهي النكاح والشئ بانتهائه يتأكد ويتقرر بجميع مواجه.

(الباب فی شرح الكتاب ۲: ۱۵۰ کتاب النکاح)

عوض دور کولو په وخت کښې نه تجدید د نکاح ضروری دی اونه خطبه د نکاح وئیل مسنون دی ددې پروپیگنده نه تاسو متاثره نه شئ (۱) وهو الموفق

مهر کښې بخش کول جائز دی او ناجائزې حیلې ناجائزې دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کښې چه د افغانستان په بعضي علاقو کښې دا حيله کولې شی چه عاقله بالغه جينئ خپل روریا پلار ته وائی چه ځما مهر پخپلې مرضي سره مقرر کړه او ته ئې واخله دازما د طرف نه ستا دپاره بخشش دی او دیرش څلوینست زره روپۍ اخستلې شی ایا دا طریقہ او حيله صحيح ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: ریاض محمد نورستانی مدرسه احیاء العلوم چارسده ۱۹۸۴ء ۳۱۵۱
جواب: دا بخشش او هبه صحيح ده (۲) البته د عقد نکاح په وخت کم مهر مقررولونه معلومیری چه مخکښې دیرمهر نه وو بلکه ثمن یا جبروو وهو الموفق

په مهر کښې د کور د دریمې حصه اخستلو یا د

هغې په بدله کښې د درې سوو روپو اخستلو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کښې چه یو سړی خپلې ښځې ته

(۱) وفي الهندية: واذا تزوجها على هذا العبد وهو ملك الغير او على هذه الدار وهي ملك الغير فالنكاح جائز والتسمية صحيحة فبعد ذلك ينظر ان اجاز صاحب الدار وصاحب العبد ذلك قلها عين المسمى وان لم يجز المستحق لا يبطل النكاح ولا التسمية حتى لا يجب مهر المثل وانما تجب قيمة المسمى كذا في المحيط.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۰۳ الباب السابع فی المهر الفصل الاول)

(۲) وفي الهندية: للمرأة ان تهب مالها لزوجها من صداق دخل بها زوجها ولم يدخل وليس لاحد من اوليائها اب ولا غيره الاعتراض (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

مهر کنبی دنن نه شو کاله مخکښې دکوردریمه حصه لیکلې وه لیکن بیا فیصله په دې اوشوه که دې کله هم دکورداخستلو مطالبه او کره نودې به د کورپه خائی دري سوه روپې ورکوی اوس هغه ښځې مطالبه او کره اوهغې ته درې سوه روپې ورکول غواړي مگر هغه وائی چه اوس دکور قیمت زیات دې ماته زیاتې روپې را کره ایادامطالبه جائز ده؟ بیڼوا توجروا

المستفتی: امیرزاده کانگره چارسده..... ۱۵ ربیع الاول ۱۴۰۱

جواب: دابښځه ددې کوردریمې حصه مالکه ده اوس ددې مرضی ده چه دریمې حصه باندې راضی کیږي یانه، لان الامهار من اسباب الملك (۱) وهو الموفق

د پورتنی مسئلې متعلق بل ټپوس

سوال: یو سړی دنن نه شو کاله وړاندې دکوردریمه حصه په مقابل له ددرې سوو روپو یوکنډې ښځې مهر مقرر کره فیصله اوشوه چه دیته ددریمې حصې د کوردرې سوه روپې ورکړي اوس لهذا قیمت زیات دې ددې وجهې نه ښځه زیاتې پسې غواړي شرعی حکم څه دې؟ بیڼوا توجروا

المستفتی: امیرزاده کانگره..... ۱۸ رجب ۱۴۰۱

جواب: بشرط صدق وثبوت دابښځه صرف ددرې سوو روپو حقداره ده یعنی که چرته دامعامله معاوضه وی که چرته صرف وعده وه نودښځې دمرضی خلاف به قیمت نامنظور وی (۲) وهو الموفق

(بقیه حاشیه) علیها..... ولو وهبت من ورثته يجوز.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۱۶ الفصل العاشر فی هبة المهر)

۱) قال العلامة ابن نجيم: اسباب التملك المعاوضات المالية والامهار والخلع.....

العاشره يملك الصداق بالعقد فالزوائد لها قبل القبض الخ.

(الاشباه والنظائر ۳۴۰ القول فی الملك)

۲) وفي الهندية: واذا تزوجها على هذا العبد وهو..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د مهر سره د ماهوارې درقم د ورکولو رسم په اصل کښې نفقه ده مهر نه دې سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کښې چه نن صبادواده په موقع باندې دمهر سره ماهوارهم لیکلې کیږي مثلاً یواوسل شل روپې مهر او پنځوس د ماهوارې رقم وغیره دقرآن او حدیث په زړه کښې ددې حکم څه دې ماهانه رقم عموماً هغه وخت طلب کیږي کله چه جینی دڅه ناچارې دوجهې نه مورکره لاره شی بیاجینی خواه هغلته پنځوس روپې خرچ کوی یالس روپې خرچ کوی ددې ماهوارې رقم شرعی حکم څه دې؟ بیڼوا توجروا

المستفتی: مشتاق احمد..... ۲۴ رجب ۱۳۹۳

جواب: چونکه دارقم بطور نفقه مقرر کړې شوي دي لهذا په ددې په ورکولو اخستلو کښې څه حرج نشته، البته دناشزي دپاره ددې اخستل حرام دی (۱) وهو الموفق

(بقیه حاشیه) ملک الغير او علی هذه الدار وهي ملک الغير فالنکاح جائز والتسمية صحيحة فبعد ذلك ينظر ان اجاز صاحب الدار وصاحب العبد ذلك فلها عين المسمى وان لم يجرز المستحق لا يبطل النكاح ولا التسمية حتى لا يجب مهر المثل وانما تجب قيمة المسمى كذا في المحيط.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۰۳ الباب السابع فی المهر)

۱) قال العلامة القهستاني: تجب النفقة..... والكسوة..... والسكنى..... على الزوج ولو صغيراً..... بقدر حالهما اي الزوجين وعليه الفتوى كما في الهداية وذكر في الخزانة انه بقدر حالها فينفق بقدر ما يقدر والباقي دين عليه لكن في ظاهر الرواية انه بقدر حاله وهو الصحيح فوجب بقدر طاقته..... لا تجب النفقة لناشرة ما دامت على تلك الحالة..... خرجت من بيته خروجا حقيقيا او حكما بغير حق.

(جامع الرموز ۱: ۵۹۵ فصل فی النفقة)

د غیر متعین یعنی د نامعلوم خیزونویہ مهر کنبی د اختلو وړ کولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کنبی چه یو سړی د واده نه مخکې خپلې ښځې ته څه زمکه زیورات یا یو کور په عوض د حق مهر ورکولو سره منظور کړه او د دې خیزونو ستام یی هم اولیکلو لیکن د زیوراتو او د کور نه علاوه په پخپله ټوله زندگۍ کنبی نور څه ورنکړه ایا د خاوند د وفات نه پس هغه ښځه دمذکور باقی حق مهر د خاوند د وارثانو (فرزندان او دختران) نه د وصول کولو شرعاً حق لری؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد ایوب مقام ډهکی دی آی خان ۱۹۷۷ء ۱۲۸۸

جواب: که چرته د از مکه متعین کړې شوي وی نو د دې د حق مهر کیدلو او په میراث باندې مقدم کیدلو کنبی هیڅ خفا نشته، او که چرته متعین شوي نه وی نو په درمیانہ زمکه چه (نه ډیره ښه وی او نه ډیره خرابه وی) یا د دې قیمت به حق مهر وی او په وراثت باندې به هم مقدم وی.

كما في الهندية: ونوع هو معلوم الجنس مجهول الوصف كما لو تزوجها على عبد او فرس او دابة او ثوب هروى يجب الوسط ان شاء ادى عينه وان شاء ادى قيمته كذا في الظهيرية (۱: ۳۲۹) ﴿۱﴾. وهو الموفق

مهر مؤجل وی یا معجل مشروع دې او د بعضو معجل کول سنت دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه ایا شرعاً دا ضروری ده چه د مهر رقم معجل (یکمشت) د نکاح د رسم په وخت کنبی ادا کول بهتر دی یا څه رقم (عام طور باندې نیم) مؤجل کول هم لازمی دی؟ نیز یاد دې وی چه د مهر مؤجل رقم چه واجب الاداء دې روستو د نکاح نه د هغې په ورکولو باندې څه غور نه کیږی. بلکه په ژوند کنبی اکثر نظر انداز کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: شیر محمد نائب صوبیدار راولپنډی ۱۳ ربيع الثاني ۱۳۹۵ء

﴿۱﴾ فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۰۹ الفصل الخامس فی المهر تدخله الجهالة

الجواب: مهر خواه ټول معجل وی یا ټول مؤجل وی یا بعضې معجل وی نو په دې کنبی هیڅ یو صورت غیر مشروع نه دی ﴿۱﴾ البته بعضې لږه معجل کول سنت دی ﴿۲﴾ وهو الموفق

د مهر مؤجل او د معجل د ادا کولو او د اقسامو احکام

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه په نکاح نامه رجستراړ کنبی لیکلې شوی وی (الف) مهر مؤجل به په وخت د مطالبې کنبی ادا کوم (ب) یا مثلاً اته سوه روپۍ مهر مقرر شوي وی نو دا شرط درج وی چه سل روپۍ به میاشت په میاشت ادا کوم. سوال دادي چه ایا دا مهر مؤجل دې یا معجل. کله کله مونږه د نکاح رجستراړو ته په دې کنبی قانونی رکاوټ مخې ته راځی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی فقیر حسین خطیب مسجد بابا کرم شاه نوشهره ۱۹۸۷ء ۱۲۱۱۰

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: فتسليم البعض لا يوجب تسليم الباقي لاخذ ما بين تعجيله من المهر كله او بعضه او اخذ قلمر ما يعجل لمثلها عرفا به يفتى ان لم يؤجل او يعجل كله فكما شرط لان الصريح يفوق الدلالة الا اذا جهل الاجل جهالة فاحشة فيجب حالا غاية الا التاجيل الخ. (الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۳۸۹ قبيل مطلب في السفر بالزوجة)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: حديث التمس ولو خاتما من حديد يجب حملها على انه المعجل وذلك لان العادة عندهم تعجيل بعض المهر قبل الدخول حتى ذهب بعض العلماء الى انه لا يدخل بها حتى يقدم شيئا لها تمسكا بمنعه ^{عليه السلام} عليا ان يدخل بفاطمة رضي الله عنها حتى يعطيها شيئا فقال يا رسول الله ليس لي شيء فقال اعطها درعك فاعطاها درعه رواه ابو داود والنسائي ومعلوم ان الصداق كان اربع مائة درهم وهي فضة لكن المختار الجواز قبله لما روت عائشة رضي الله تعالى عنها قالت امرني رسول الله ^{صلى الله عليه وسلم} ان ادخل امرأة على زوجها قبل ان يعطيها شيئا رواه ابو داود.

(رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۷ باب المهر)

جواب: مهر معجل ہفہ مهر تہ و نیلی کیڑی چہ د جماع نہ مخکنی ادا کولی کیڑی، او د مهر مؤجل درې اقسام دی

(۱) چہ د هغی د ادا کولو تاریخ متعین وی مثلاً یکم رمضان

(۲) چہ د هغی د ادا کولو تاریخ قسطوار، وی مثلاً د میاشتی سل روپی

(۳) چہ د هغی د ادا کولو تاریخ مجهول وی مثلاً مستقبل کنبی د ائندہ دپارہ

د مهر معجل حکم ټسکاره دې او د مهر مؤجل حکم دادي چہ حسب

شرط به ادا کولی شی او که چرته د شرط د وقوع نہ مخکنی طلاق یا مرگ

واقع شی نو مزید تاخیر کول جائز نہ دی (ماخوذ از ہندیہ) (۱) وهو الموفق

د واده په غوختلو باندې د هلک نه رقم طلب کول حرام خوری ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چہ شپږ کاله مخکنی دیو

هلک او جینی په مینځ کنبی رشته تړلې شوې وه او س چہ کله هلک والو

شپږ کاله پس رشته طلب کړه ځکه چہ هلک او جینی دواړه ځوانان دی، او د

واده دپارہ ئې اووئیل نود جینی پلار په نفی کنبی جواب ورکولو سره

اووئیل چہ مزید پنځلس سوه روپی را کړه هلک به رشته ملاویزی، حالانکہ

ددې نہ مخکنی ئې تقریباً شپږ زره روپی خورلې دی، شریعت محمدی کنبی

ددې سړی څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اکرم کوهاله مری ۱۹۷۸، ۱۸۸، ۳۰

(۱) وفي الهندية: لا خلاف لاحد ان تأجيل المهر الى غاية معلومة نحو شهر او سنة صحيح

وان كان لا الى غاية معلومة فقد اختلف المشايخ فيه قال بعضهم يصح وهو الصحيح وهذا

لان الغاية معلومة في نفسها وهو الطلاق او الموت الا يرى ان تأجيل البعض صحيح وان لم

ينصا على غاية معلومة كذا في المحيط.

(فتاوى عالمگیریه ۱: ۳۱۸ الفصل الحادی عشر فی التأجيل فی المهر وغيره)

الجواب: دا سړی د جینی پلار، حرام خور او فاسق دې، ناکح دا ټول رقم د ده

نه واپس اخستلې شی،

كما في شرح التنوير: اخذ اهل المرأة شيئاً عند التسليم فللزوجة ان يسترده لانه رشوة،

وفي رد المحتار ۵۰۳: ۲ قوله عند التسليم اي بان ابى ان يسلمها اخوها او نحوه وكلها

لو ابى ان يزوجها فللزوجة الاسترداد قائما او هالكا (۱) وهو الموفق

د واده په موقع باندې د جینی د کور د

روټی خرچه د خاوند نه د وصولولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چہ د یو سړی صبا واده دې

او ټسځې نن د جینی په کور کنبی جمع شی او د هغوی دپارہ خوراک

تیارولې شی او په هغه خوراک چہ کومه خرچه راځی هغه ټول په ټوله د هلک

والو نه وصولولې شی ددې څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: حبیب خان کراچی نمبر ۸، یکم ربیع الثانی ۱۴۰۳ هـ

جواب: که چرته د هلک نه وصول شده خرچه په مهر کنبی شمار کړې شی نوڅه

جواز راوتلې شی گنې دا اوهم دغه شان جینی د طرف نه خوراک تیارول

رسوم قبیحه دی (۲) وهو الموفق

(۱) رد المحتار هامش الدر المختار ۳۹۷: ۲ قبیل مطلب فی دعوی الاب ان الجهاز عارية

(۲) قال العلامة مفتی کفایت الله الدملوی: دا رقم کوم چہ د زوج نه مخکنی د عقد نه یا

روستو د عقد نه دې غرض دپارہ اوپه دې نوم اخستلې شی چہ په دې به د جنج

خیلوانو عزیزانو ته خوراک ورکولې شی، ناجائز دې، او ددې حکم هغه دې کوم چہ

په دې عبارت کنبی ذکر دې ولو اخذ اهل المرأة شيئاً عند التسليم فللزوجة ان يسترده لانه رشوة،

اوپه دې عبارت کنبی دی، ومن السحت ما ياخذها الصهر من الختن بسبب بنته بطيب نفسه حتى

لو كان يطلبه يرجع الختن به، او معروف خیزونه کدرهم النقش والحمام (شامی کتاب النکاح

۳: ۱۳۰ سید) وغیره چہ کوم حکم په شامی کنبی ذکر دې دا ټول هغه خیزونه دی کوم

چہ د ټسځې په مهر کنبی حسابیږی اوپه دې وجه دې لره بقدر مايعجل من المهر د وجوب

تقديم د حکم په ضمن (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د مهر په حیلې سره د جینې والدین پیسو اختلوسره حرام خوری کوی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زمونږ په علاقه کښې د ښځو حق مهر دومره زیات دې چه د نادارو او عامو خلکو د پاره د یو پریشانی باعث جوړ شوي دي. او د جینې والدینو هغې لره د امدنې یو مستقل ذریعه جوړه کړې ده. شپيته اوویازره نن صبا کم نه کم مقدار دې، مذکوره رقم کښې صرف د لسو پنځلسوزرو سامان وی باقی والدین او خوری ددې متعلق د شریعت څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد هاشم بلوچستان ۱۹۸۷ء ۹۰۲۱

جواب: د جینې دا پلار حرام خور دې (۱) د دینه بچ کیدل د الله په ویره سره کیدلې شی یا د حکومت او د قوم په حد بندئ سره، وهو الموفق

د والدینو د مهر په نوم پیسې اختل د

ازادې ښځې خرڅول او حرام خوری ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دلته دا رواج دې چه د (بقیه حاشیه) کښې بیان کړی دی او ددې څیزونو د ښځې د پاره کیدل ظاهر او په دې وجه په مهر کښې حساب کیدل یقیني دی او ددې وجوب علی انما من المهر هغه وخت دی چه عرف بین ثابت وی اور خاوند هم دا تسلیموی گنی داهم غیر لازم دی او مخکښې رقم کوم چه د خوراک ورکولو د پاره اختلې شی ددې په مهر کښې نه حساب کیدل بلکه نه کیدل ظاهر دی ځکه چه دمهر رقم په جنج والو او خپلوانو عزیزانو باندې د خرچ کولو حق د ښځې اولیاؤ ته نشته اود ښځې په کارنه راتلل ددې ښکاره دی

(کفایت المفتی ۵: ۱۱۴ کتاب النکاح)

(۱) قال العلامة الحصکفی: اخذ اهل المرأة شیئا عند التسليم فللزوج ان یسترده لانه رشوة، وقال ابن عابدین: ای بان ابی ان یسلمها اخوها او نحوه حتی یأخذ شیئا وکذا لو ابی ان یزوجها فللزوج الاسترداد قائما او هالکا لانه رشوة.

(الدرا المختار مع رد المحتار ۲: ۳۹۷ قبیل مطلب فی دعوی الاب ان الجهاز عاریة)

لور یا د خورد واده فیصله کولو وخت کښې پلار یا رور د شلو زرو نه واخله تر یولا کهه پورې پیسې اخلی بعضې خلق ددې په شپږمې حصې رقم باندې د جینې د پاره کالی او سامان اخلی، او بعضې په کښې ټول رقم خوری ددې حقیقت څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: حاجی محمد خان لکرمندی بنو ۱۹۸۴ء ۲۱۱۱۰۱

جواب: د مهر کم نه کم مقدار دوه نیمې ټولې چاندی ده او د زیاتو د پاره څه حد منقول نه دې (۱) البته د حدیث په بناء په مهر کښې زیاتې کول بهتر او مستحب نه دی رواه ابوداؤد ۲۸۷ الا لا تغالوا بصداق النساء فانها لو كانت مکرمه فی الدنيا او تقوی عند الله کان اولاکم بهالنبي ﷺ (۲) او په افغانستان او یاغستان کښې چه کوم رواج دې هغه بلا شک و شبه ناجائز دې دا خلق ازادې ښځې لره خرڅوی او پیسې پخپله خوری لکه چه لونړو او خوئیندو ته په وراثت کښې څه نه ورکوی (۳) وهو الموفق

د جینې په عوض کښې د څه رقم اختلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه بعضې خلق د لور خور

(۱) قال العلامة الحصکفی: المهر اقله عشرة دراهم لحديث البيهقي وغيره لا مهر اقل من عشرة دراهم ورواية الاقل تحمل على المعجل فضة وزن سبعة مثاقيل كما في الزكاة..... يجب الاكثر منها ان سمى الاكثر. (الدرا المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۵۷ باب المهر)

(۲) رواه ابوداؤد ۱: ۲۸۷ باب الصداق، والترمذی وصححه، والنسائی، وابن ماجه واحمد والبيهقي، وابن حبان وصححه والحاكم والدارمی ۲: ۱۹۰ بلب کم کانت مهوړ ازواج النبي ﷺ وبناته.

(۳) قال العلامة الحصکفی: اخذ اهل المرأة شیئا عند التسليم فللزوج ان یسترده لانه

رشوة، قال ابن عابدین: ای بان ابی ان یسلمها اخوها او نحوه حتی یأخذ شیئا وکذا لو ابی ان یزوجها فللزوج الاسترداد قائما او هالکا لانه رشوة.

(الدرا المختار مع رد المحتار ۲: ۳۹۷ قبیل مطلب فی دعوی الاب ان الجهاز عاریة)

پہ عوض کنبی پیسی اخلی او هغی لره په خپل ذاتی مصرف کنبی
استعمالوی او بیا د جینی نکاح کولو سره حواله کوی، ایا دا رقم اخستل
جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالستار رضا فقیر والی بهاولنگر ۱۹۸۲ء ۱۰/۱/۲۵

جواب: که چرته دا رقم اعزازی طور سره په خوشحالی ورکړی شوی وی نو
ددې اخستل او ورکول جائز دی لحدیث احق ما اکرم علیه الرجل ابتیه او
اخته، (رواه ابو داؤد ۱۹۷) (۱) او که چرته جبری طور باندې اخستلې شوی
وی نو بیا واپس اخستلې شی، فی الدر المختار مع رد المحتار (۳۷۶: ۲) اخذ اهل المرأة
شیئا عند التسليم ای بان ابی ان یسلمها اخوها او نحوه حتی یأخذ شیئا وکذا لو
ابی ان یزوجها فللزواج الاسترداد قائما او هالکا لانه رشوة (۲) او که چرته دا
رقم ددې وجې نه اخستلې شوی وی چه د خاوند د طرف نه مطلوبه معروفه
جهیزو غیره کنبی صرف کړی شی نو په دې کنبی حرج نشته، ویقال له
الدستیمان والتفصیل فی رد المحتار ۳۷۷: ۲ (۳) کنبی حرام دې، لانه رشوة او ثمن
الحر وکلاهما محرمان، وهو الموفق

(۱) (سنن ابی داؤد ۱: ۲۹۰ باب فی الرجل یدخل بامرأته قبل ان ینقدها، کتاب النکاح)

(۲) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۳۹۷: ۲ قبیل مطلب فی دعوی الاب ان الجهاز عاریة)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: وفي البرازية ما يفيد التوفيق حيث قال تزوجها او اعطاها ثلاثة
آلاف دينار الدستیمان وهی بنت موسر ولم یعط لها الاب جهازا فتی الامام جمال الدین
وصاحب المحيط بان له مطالبة الجهاز من الاب علی قدر العرف والعادة او طلب الدستیمان
قال وهذا اختيار الائمة وقال الامام المرغینانی الصحیح انه لا یرجع بشیئ لان المال فی
النکاح غیر مقصود وکان بعض ائمة خوارج یعترض بان الدستیمان هو المهر المعجل کما
ذکر فی الکافی وغیره فهو مقابل..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحہ)

د واده په موقع باندې د هلک والونه د

غوی وغیره خوړلو د پاره د غوڅتلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه بعضې غریزو علاقو
کنبی دارواج دې چه د واده په موقع باندې دهلک درشته دارو نه حیوان
یعنی غوی وغیره لازما د ذبحې دپاره راوستلې شی او بیا دواړه کورو الا هغه
په مشترکه طور باندې خوری او ددې حیوان وغیره د نه اخستلو په صورت
کنبی دقوم او دبرادرې خلق دده نه خفه کیږی او دده سره همدردی وغیره
پریرېدی ایا دا جائز دی؟ او داهم وئیلې شی چه ددې غوی په عوض کنبی
دجینی دمهرنه څه څیز دهلک دپاره معاف کولې شی؟ بینوا توجروا
المستفتی: عبیدالله

جواب: که چرته ددې غوی قیمت دمهرنه جدا کړی شی نو دجینی دباقاعدہ
اجازت نه پس ددې اخستل او خوړل جائز دی (۱) او که چرته دا غوی دمهرنه
علاوه بغیرد خوشحالی نه اخستلې شی نو دا غوی به په رشوت کنبی داخل
وی او حرام به وی او واجب الرد به وی (۲) کما فی الدر المختار علی هامش

(بقیه حاشیه) بنفس المرأة حتی ملک حبس نفسها لاستيفائه فكيف يملك الزوج طلب
الجهاز والشيء لا يقابله عوضان واجاب عنه الفقيه ناقلا عن الاستاذان الدستیمان اذا ادرج
فی العقد فهو المعجل الذی ذکرته وان لم یدرج فيه ولم یعقد علیه فهو کالهیبة بشرط العوض
وذلك ما قلناه الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳۹۹: ۲ بعید مطلب فی دعوی الاب ان الجهاز عاریة)

(۱) قال العلامة المرغینانی: وان حطت عنه من مهرها صح الحط لان المهر حقها. (هدایه
۳۳۷: ۲ باب المهر)

(۲) عن ابی حرة الرقاشی عن عمه قال قال رسول الله ﷺ الا لا تظلموا الا لا یحل مال
امرئ الا بطیب نفس منه رواه البیهقی فی شعب الايمان والدارقطنی فی المجتبی.

(مشکواة المصابیح ۲۶۱: ۱ باب الغصب والعاریة)

ردالمحتار ۲: ۵۰۳ اخذ اهل المرأة شيئاً عند التسليم فللزواج ان يسترده لانه رشوة (۱) وهو الموفق

د مهرنه علاوه د هلك والونه د رقم اخستلو تفصیلی مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زمونږ په علاقه کښې د ډیر وخت نه دادستور راروان دې چه جینکولره دگډواو چیلوپه شان خرڅولې شی اونکاح په دې شرط باندې کوی چه مثلاً ته څلویښت زره روپې راکړه بیا دهلک والا مجبور اوړکوی دې دپاره که چرته نه ورکوي نو دهغې جینئ نکاح نه کوی حالانکه بعضې خلق دجواز دپاره دغه څلویښت زره روپې داجینئ په مهر کښې داخلوی اویا هغه دجینئ داجازت یا بغیر داجازت نه هغه په استعمال کښې راوولی اوس سوال دادې چه په دواړو صورتونو کښې دپلار ورور وغیره دپاره دارقم په دې طریقې سره اخستل جائز او حلال دی؟

المستفتی: محمد ممتاز دارالعلوم ربانیہ کراچی نمبر ۴۱..... ۱۹۷۴ء ۳۱۹۱

الجواب: په دواړو صورتونو کښې اخستل ناجائز او حرام دی په اول صورت کښې واضح دی چه دجینئ خاوندله داطمعه اولالچ ورکوی چه دجینئ نکاح ماسره اوشی اوپه طریقه اخستلو ته فقهاء کرامو رشوت وئیلې دې ددې اخستل حرام اونا جائز دی اوداسې حرام دی چه داخستلونه پس هم دده په ملکیت کښې نه راځی.

قال فی الدر: اخذ اهل المرأة شيئاً عند التسليم فللزواج ان يسترده لانه رشوة، وقال ابن عابدين: تحت (قوله عند التسليم) اي بان الى ان يسلمها اخوها او نحوه حتى يأخذ شيئاً وكذا لو ابى ان يزوجه فللزواج الاسترداد قائماً اوها لكاً لانه رشوة، بزايه (ردالمحتار ۳: ۱۵۶) (۲) وقال فی الدر المختار: الرشوة لا تملك بالقبض

(۱) الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۳۹۷ قيل مطلب في دعوى الاب ان الجهاز عارية (۲) الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۹۷ قيل مطلب في دعوى الاب ان الجهاز عارية

(الشامية ۲: ۳۲۳) (۱) وقال في الهندية: ولو تزوج امرأة على ان يهب لابيها الف درهم فهذا الف لا يكون مهرأ ولا يجبر على ان يهب فلها مهر مثلها وان سلم الف فهو للواهب وله ان يرجع فيها ان شاء (عالمگیریہ ۱: ۳۰۸) (۲).

په دوئم صورت کښې دجینئ په رضاد عدم تیقن په وجهې سره حرام دی بلکه دتیقن دعدم درضاد وجهې نه ددې دپاره چه کله دغه جینئ د خاوند کورته لاره شی اوپه دوو دریو کالو کښې ددې شرم ختم شی نوپلار او مور صاحبه ته دیوزرې ورکولو دپاره هم تیاره نه وی نو دیرش څلویښت زره روپې به څه ورکړی ددې نه معلومه شوه چه دواده په وخت دشرم دوجهې نه اجازت ورکړی دزړه نه راضی نه وی فقهاء کرامو دې پورې لیکلی دی چه دمهر درقم نه پلار دلوړ دپاره سیوا دهغه خیزونونه چه هغه عادتاد مهر درقم نه اخستلې کیږی دنورو خیزونو اخستل ددې درضانه بغیر جائز نه دی نو دپلار دپاره ذاتی مصرف کښې راوستل څنگه جائز دی لهذاپه دې صورت کښې هم اخستل حرام اونا جائز دی، قال فی الشامية لكن فی الهندية لوقبض بمهر البالغه ضیعة فلم ترض ان جرى التعارف بذلك جازله والا فلا ولو بکرا، (ردالمحتار ۳: ۱۶۱) (۳) خلاصه دا چه په هیڅ طریقه هم په مهر کښې دپلارو وغیره دپاره تصرف جائز نه دی ټول مهر دجینئ حق دی اودابه دیته حواله کولې شی، والتفصیل فی الهندية ۱: ۳۱۶ (۲) والشامية.....

(۱) الدر المختار على هامش ردالمحتار ۵: ۳۰۰ فصل في البيع كتاب الحظر والاباحة

(۲) فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۰۸ الفصل الرابع في الشروط في المهر

(۳) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۰۱ مطلب لابی الصغیره المطالبة بالمهر)

(۴) وفي الهندية: للمرأة ان تهب مالها لزوجها من صداق دخل بها زوجها ولم يدخل وليس لاحد من اوليائها اب ولا غيره الاعتراض عليها..... وليس للاب ان يهب مهر ابنته عند عامة العلماء كذا في البدائع.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۱۶ الفصل العاشر في هبة المهر)

۳: ۱۱۳ (۱) واللہ اعلم

کتبہ..... احمد عفی عنہ

دارالافتاء دارالعلوم ربانیہ توحید آباد کالونی کراچی

هذا الجواب صحیح

محمد فرید عفی عنہ

(شیخ الحدیث و صدر دارالافتاء جامعہ دارالعلوم حقانیہ اکوڑہ خٹک)

د طلاق نہ پس بہ د مہر اود جہیز سامان بنہی تہ واپس کولی شی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ دیونادار او شریف سری لور تہ دیوزور و سری زوی بغیر د خہ قصور نہ طلاق ورکرو او تہول زیورات ئی د جینی نہ و اخستل اود مور پلار کورتہ ئی و استول او وئیل ئی چہ تہ زما دمور پلار خدمت پہ بنہ طریقے سرہ نہ شی کولی پہ شریعت کنبی ددی مہر د کالو اود جہیز د سامان خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: خان شیر دوبی

جواب: پہ خاوند باندی فرض دی چہ تہول مہر دی بنہی تہ ورکری (۲) او هغه

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله وصح حطها) قيد بحطها لان حط ايها غير صحيح لو صغيرة ولو كبيرة توقف على اجازتها ولا بد من رضاها ففي هبة الخلاصة خوفها بضرب حتى وهبت مهرها لم يصح لو قادراً على الضرب الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۶ مطلب في حط المهر والابراء منه)

(۲) قال العلامة الحصكفي: ويتأكد عند وطء او خلوة او موت احدهما..... قال ابن عابدين: وفي البدائع و اذا تأكد المهر بما ذكر لا يسقط بعد ذلك وان كانت الفرقة من قبلها لان البدل بعد تأكده لا يحتمل السقوط الا بالابراء كالضمن اذا تأكد بقبض المبيع.

(الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۵۸ باب المهر)

سامان چہ ددی جینی پلار و غیرہ ورکری وی د ابہ ہم دی بنہی تہ واپس کولی شی. وذلک لما اجمعوا علیه (۱) و هو الموفق

مخکبی د رخصتی نہ د جینی پہ وفات کیدلو باندی د مہر مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری دیو جینی سرہ نکاح او کرہ د جینی در رخصتی نہ مخکبی مرہ شوہ د جینی پلار د تہول مہر مطالبہ کوی ایادامطالبہ صحیح دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمدرسول شاہین مارکیٹ بت خیلہ ۱۲ رمضان ۱۴۰۹ھ

الجواب: پہ دی مہر کنبی نیم د خاوند حق دی (۲) او باقی نیم د والدینو یاد پلار حق دی (۳) و هو الموفق

پس د رخصتی نہ د طلاق ورکولونہ پس د بنہی تہول مہر واجب الادا دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری خیلہ بنہی یو کال پوری او ساتلہ خہ وخت پس ناراض شو او بنہی ئی دمور پلار پہ کور کنبی پریخودلہ او راغی. چہ هلته هغی دوه نیم کالہ تیر کرل روستو خلقودہ لره پہ

(۱) وفي الهندية: لو جهز ابنته وسلمه اليها ليس له في الاستحسان استردادها منها وعليه الفتوى..... واذا بعث الزوج الى اهل زوجته اشياء عند زفافها منها دياج فلما زفت اليه اراد ان يسترد من المرأة الدياج ليس له ذلك اذا بعث اليها على جهة التمليك كذا في الفصول العمادية.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۲۷ الفصل السادس عشر فی جهاز البنت)

(۲) قال الله تبارك وتعالى: ولكم نصف ماترك ازواجكم ان لم يكن لهن ولد.

(سورة النساء پارہ ۴ رکوع: ۱۳ آیت: ۱۲)

(۳) قال العلامة الكاساني: ومنها الارث من الجانبين جميعا لقوله عز وجل ولكم نصف ما ترك ازواجكم. (بدائع الصنائع ۲: ۳۳۲ فصل ومنها الارث)

مجبور کولو سره د طلاق ترغیب ورکړو او آخرهم درې کاله پس بغیر د څه شرط نه طلاق ورکړو روستو دیو څو کسانو په خبرو باندې دوه میاشتې پس د کالو د واپسې مطالبه او کړه حالانکه ددې جینې مهر زر روپې مقرر شوي وو د زیوراتو قیمت شپږ سوه او یاروپیې په مهر کښې ادا کړې وو او درې سوه دیرش روپې د باقی مطالبې دپاره ایښې وې اوس سوال دادې:

- (۱) ایاد هلک په ذمه باندې باقی درې سوه دیرش روپې ادا کول واجب دی؟
- (۲) د درېو کالو خرچه د هلک په ذمه باندې واجب ده؟ (۳) په رضا او خوشحالی سره د گواهانو په مخکښې د طلاق ورکولو نه پس اوس د زیوراتو چه کومه مطالبه کېږي ایاد اصحیح ده؟

المستفتی: غلام قادر ۱۹۷۴ء ۱۲/۳/۱۶

جواب: (۱) په دې خاوند باندې ټول مهر زر روپې ورکول واجب دی، لوجود الغایة وهو الطلاق کما فی الهندیة (۱: ۳۳۹) پس په صورت مسئله کښې به درې سوه روپې واجب الادا وي (۱) - (۲) په دنیا کښې به په دې نفقه باندې ماخوښه وي، لعدم الرضاء والقضاء کما فی الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۹۰۶ (۲) - (۳) دامطالبه یې قاعدې او غلطه ده

ناواده کړې مطلقه ښځه د نیم مهر مستحقه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کښې چه یو کس نکاح کړی وی خو تراوسه پورې رخصتی نه ده شوي د څه ناچارې دوجهې نه دې سړی هغه ښځې ته طلاق ورکړو اوس جینې دمهر مطالبه کولې شی یانه؟ بینوا توجروا المستفتی: محمد شیر جهانگیره ۳۱۲/۸۵

(۱) وفی الهندیة: والمهر یتأكد باحد معان ثلاثة الدخول والخلو الصبیحة وموت احد الزوجین سواء کان مسمى او مهر المثل حتی لا یسقط منه شیء بعد ذلک الا بالابراء. (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۰۳ الفصل الثانی فیما یتأكد به المهر والمتعة)

(۲) قال العلامة الحصکفی: والنفقة لا تصیر دینا الا بالقضاء او الرضاء. (الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۱۵) مطلب لا تصیر النفقة دیناً

جواب: واضحه دی وی چه منکوحه ناواده کړې ښځه د نیم مهر مستحقه ده، وهو واضح نص علیه فی القرآن (۱) والفقہ (۲). وهو الموفق

د مال حرام د جهیز مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کښې که چرته پلار د لور دپاره په جهیز کښې سامان ورکړو او دامال حرام وی یعنی په حرامه طریقې سره ئې پیدا کړی وی. ایاد هلک دپاره دامال اخستل حرام دی یا حلال؟ بینوا توجروا المستفتی: نامعلوم ۱۲۰ جمادی الاولی ۱۴۰۲ء

جواب: چه کله یقینې طور باندې حرمت معلوم نه وی نو صرف د شبها تو دوجهې نه دا جهیزو غیره رد کول ضروری نه دی (شرح اشباه والنظائر (۳) وهو الموفق

جهیز کښې عاریتا ورکړې شوې سامان

یا مال واپس اخستلې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین شرع متین دې مسئله باره کښې چه زید دهنده سره (۱) قال الله تبارک وتعالی: وان طلقتموهن من قبل ان تمسوهن وقد فرضتم لهن فريضة فنصف ما فرضتم. (سورة البقرة پاره: ۲ رکوع: ۱۵ آیت: ۲۳۷)

(۲) قال العلامة الحصکفی: ويجب نصفه بطلاق قبل وطء او خلوة فلو کان نکحها علی ما قیمته خمسة کان لها نصفه ودرهمان ونصف.

(الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۳۶۰ باب المهر)

(۳) قال العلامة ابن نجیم: اذا کان غالب مال المهدی حلالاً فلا بأس بقبول هدیته واکل ماله مالم یتبین انه من حرام وان کان غالب ماله الحرام لا یقبلها ولا یأکل الا اذا قال: انه حلال ورثه او استقرضه.

(الاشباه والنظائر ۱۱۳ القاعدة الثانية: اذا اجتمع الحلال والحرام غلب الحرام)

واده او کرو او درواج او عرف مطابق اتیا او یازره روپی عاریتا جھیز ورکرو لیکن خومیاشتی پس ہندہ دخیل بار سوخ د والدینوپہ وینا باندی مور کرہ کیناستہ دہندہ مور او پلار ہندہ دزید سرہ پہ استولوباندی تیار نہ دی اونه طلاق اخستل غواری اونه ہم دزیوراتو او جھیز واپس کولوباندی آمادہ دی پس ددی عاریتا ورکری شوې جھیز دو افسی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاری خلیل الرحمن کھلا بت تاون ہری پور..... ۱۲۱۶، ۱۲۱۷، ۱۴۰۱ء
جواب: کہ چرتہ ددی جھیز عاریت کیدل د طرفینوپہ نزد تسلیم شدہ وی یا پہ شہادت سرہ ثابت شدہ وی نودا خاوند دا جھیز هروخت اخستلی شی، لمافی شرح المجلة: ۸۲۵ ص: ۵۸۴ متى طلب المعير العارية لزم المستعير ردها اليه فورا الخ (۱) وهو موفق

پہ مهر کنبی د مشاع زہکے او کور ورکول جائز دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ زما مور پلار زما دیو رور رشتہ کری وہ درختی پہ وخت دجینی پلار زما پلار تہ و وئیل چہ زما لور تہ نیم کور اولیکہ نوہلہ بہ دولی درکوم گنہ نہ ئی درکوم ہغہ وخت دمجبوری دو جہی نہ زما پلار نیم کور دہغہ لور تہ اولیکو مگر ورسرہ ورسرہ ئی وئیل چہ لیکل خومی او کرل خودرکوم ئی نہ ددی خبری تقریباً پین خلس کالہ او شول تقریباً دوہ کالہ مخکنبی زما پلار صاحب وفات شو اوس کہ چرتہ زما بہابی مطالبہ او کرہ چہ ہغہ دنیم کور حقدارہ دہ نوایا د شریعت پہ رنرا کنبی دا حقدارہ جوړی دی شی یادابہ پہ وراثت کنبی تقسیمیری؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالغفار اکوړہ خټک..... ۱۹۷۲، ۱۱۳۱ء

جواب: کہ چرتہ ستا پلار صاحب دانیم کور پہ حق مهر کنبی شامل کری وی نو

(۱) (شرح المجلة للاتاسی ۳: ۳۲۸ ماده: ۸۲۵ الفصل الثاني في العارية و ضماناتها)

اوس د اتاسو میراثا تقسیمولی نہ شی، داصرف ددی جینی حق دی لصحة جعل المشاع مہرا (۱) او کہ چرتہ دہبی یاد بخشش پہ طور باندی ورکری وی نوداتول کورتا سو پہ شرعی وارثانو کنبی تقسیمولی شی ددی سرہ دا جینی خہ شرعی حق نہ لری، لعدم صحة هبة المشاع (۲). وهو موفق

(۱) وفي الهندية: ولو تزوج على نصيبه من هذه الدار قال ابو حنيفة رحمه الله تعالى لها الخيار ان شاءت اخذت النصيب وان شاءت اخذت مهر مثلها لا يزداد على قيمة الدار وان كان مهر مثلها اكثر وعلى قول صاحبيه لها النصيب من الدار ان كان النصيب يساوي عشرة دراهم. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۱۰ الفصل الخامس في المهر تدخله الجهالة)

(۲) وفي الهندية: ولا تصح (الهبة) في مشاع يقسم ويبقى منتفعا به قبل القسمة وبعدها هكذا في الكافي. (فتاویٰ عالمگیری ۳: ۳۷۶ الباب الثاني فيما يجوز من الهبة وما لا يجوز)

باب فی الاولیاء

حدیث "لأنکاح الابولی" معنی او مطلب

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ دا حنفو مذهب دادے چہ بالغہ پیغلہ بنخہ خپلہ نکاح دولی دمرضی نہ بغیرہم کولی شی حالانکے پہ حدیث کنبی راغلی دی "لأنکاح الابولی" نوددی معنی او مطلب بہ خہ وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد زمان سنہری مسجد روڈ پشاور صدر

الجواب: عاقلہ بالغہ پہ نکاح کنبی خود مختارہ دہ البتہ بہتر دادہ چہ دولی دمرضی نہ بغیر خہ اقدام اونہ کری. دقران او حدیث نہ داهم مستنبطہ دہ. او مخالفین چہ د کوم احادیث نہ تمسک کوی ہغہ پہ نابالغہ او مجنونہ باندي محمول دے یا پہ تغلیظ باندي محمول دے (۱) وهو الموفق

﴿۱﴾ وفي المنهاج: عن أبي موسى قال قال رسول الله ﷺ لا نكاح إلى بولي الخ احتج الجمهور في مسألة اشتراط التولي في النكاح بحديثي الباب، وحجتنا ما رواه مسلم من حديث أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال لا تنكح الأيم حتى تستامرو لا تنكح البكر حتى تستاذن، قالوا: يا رسول الله وكيف أذنهما، قال: إن تسكت، وفي النهاية الأيم في الأصل التي لا زوج لها بكرة كانت أو ثيباً مطلقة كانت أو متوفى عنها، وزاد فيه ابن جرير رجلاً أو امرأة، ولنا أيضاً ما رواه مسلم من حديث ابن عباس أن النبي ﷺ قال: الأيم أحق بنفسها من وليها والبكر تستامرو أذنهما صماتها، فإن قيل: قد ورد في رواية مسلم عن ابن عباس مرفوعاً الثيب أحق بنفسها من وليها والبكر تستاذن في نفسها وأذنهما سكوتها ومفهومه أن البكر ليست أحق بنفسها من وليها، قلنا: (بقية حاشية په راروانه صفحہ)

پہ ولایت او وکالت د نکاح کنبی عدالت شرط نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ زرباز خان خپلے لور لره د اشفاق د خوی سرہ منسوب کری دہ ہم دغہ رنگی اشفاق خان خپلے لور لره د زرباز خان د خوی سرہ منسوب کری دہ، دواړه جینکے او هلکان د بلوغت عمر ته رسیدلی دی، اود خپل خپل منسوبینو په حق کنبی رضا مند هم دی، لیکن اوس بنیادی نکته دا پیدا شوی دہ چہ مسمی زرباز خان باندي د ستمبر د ابتداء ۱۹۷۴ء نه د تعزیر حلالی فتوی صادره شوی دہ او مذکور ددی د اړولو دپاره قسما قسم حربی استعمالوی، لیکن فی الواقع ترخو پورې چہ د تعزیر حلالی تعمیل اونہ کری دغہ سرہ اسلامی برتاؤ نشی کیدلې، اوس حل طلب مسئلہ داده چہ د جملې اول پیش نظر په کوم تجویز باندي عمل او کړی شی چہ د زرباز خان د شراکت نہ بغیر د نکاح رسم ادا کړی شی، او د تعزیر حلالی تعمیل پورې په هغہ باندي خرنګه پابندی اولگولې شی چہ ددی عدم تعمیل د تعزیر حلالی اثر په ناکچینو او منکوچینو باندي رانشی، نیز یاد دے وی چہ د هلکانو او د جینکو په مناسبت کنبی د خہ ایجاب او قبول رسم ادا شوی نہ دی، دا صرف د والدینو انفرادی فیصله وه، اوس صرف عدم تعمیل د حلالی باعث د التوادی، اوس هم زرباز خان سرہ د اهلیې نہ په یو رهائش گاه کنبی دی، زرباز خان ته خو خلې د تعزیر حلالی د عمل دپاره فرمائش کړی شوی دے مگر هغہ بدستور

(بقیه حاشیه) العموم اولی من المفهوم بلاخلاف كما صرح به ابن رشد، ولا یبعد ان یقال ان بعض الرواة روى الحديث بمعناه في زعمه، ولنا ايضا ما رواه احمد عن ابن عباس ان جارية بکراتت النبي ﷺ فذكرت ان اباهما زوجها وهي كارهة فخيرها النبي ﷺ ورجاله ثقات، وقال ابن قطن صحيح والجواب عن حديث أبي موسى أولاً أن في سنده اختلاف كما صرح به الترمذی، وعن حديث عائشة انه قد انكره الزهري كما سيأتي تحقيق العليين، وثانياً انهما محمولان على الصغيرة والمعتوهة والمملوكة والناكحة مع غير الكفو جمعا بين الروايات المتخالفة او اريد منهما نفى الكمال.

(منهاج السنن شرح جامع السنن للترمذی ۲۵۵:۴ باب لا نكاح الابولی)

منحرف دی، اوس سوال دادی چه دهغه د خوی په نکاح کښې څه صورت اختیار کړی شی، چه نکاح او کړی شی؟ بینوا توجروا

مرسله: شیر محمد قریشی نائب صوبیدار راولپنډی

جواب: واضحه دي وی چه د حلالي نه کولو په وجه سره ولایت او وکالت ته هیڅ نقصان نه رسی لان الولاية والوكالة لا یشرط فیهما العدالة (۱) پس که چرته داسې (زرباز خان) د لور په مرضی سره ایجاب او قبول او کړی نو په دي کښې هیڅ حرج نشته، نیز که چرته دا جینی په خپلې مرضی سره کوم بل سړی لږه وکیل جوړ کړی نو په دي کښې هیڅ حرج نشته، د پلار غیر موجودگی یا عدم رضامندی نقصان ده امورو کښې نه دی، لکونما عاقله بالغه (۲) وهو الموفق.

د ولی یا د گواه په وفات سره نکاح باندې څه اثر نه پریوځي

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئله باره کښې چه هلک او جینی چه هغه نابالغ وی والدینو دوی په مینځ کښې نکاح او ترله دهلک دبالغ کیدلونه مخکښې پلاروفات شوچه هغه دزوی دنکاح ولی وو، بیادهلک له جانبه جینی ته دواده پیغام ورکړې شوی په دي باندې جینی انکار او کړواووئیل چه زما څه نکاح نه ده شوی او دنکاح په وخت زه نابالغه وم، اوس بعضې خلق داهم وائی چه دپلار دوفات په وجهی سره نکاح هم ختمیدلې شی، ددي مسئلې نوعیت څه دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: صوبیدار محمد یوسف واه کینټ ۱۹۸۸ء ۲۷۱۱۲۱

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: الولی هو البالغ العاقل الوارث ولو فاسقاً علی المذهب ما لم یکن متهمکاً. (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۱ باب الولی)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصکفی: ولا تجبر البالغة البکر علی النکاح لانقطاع الولاية بالبلوغ فان اسأذنها الولی او وکیله او رسوله او زوجها ولیها واخبرها رسوله او فضولی عدل فسکت او ضحکت غیر مستهزئة او تبسمت او بکت بلا صوت فهو اذن.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۳ باب الولی)

جواب: که چرته دا تحریر حقیقت وی نو دانکاح لازم او ناقابل تنسیخ ده د کوم سرپرست یا دگواه په وفات کیدلو سره نکاح ته څه نقصان نه رسیږي (۱) عالمگیری وغیره (۲) وهو الموفق

بنځه د میراث په طور باندې په نکاح کښې د ورکولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئله باره کښې چه یو سړی وفات شو او دهغه دوه علاتی روڼه ژوندی دی ددي سړی کوژدنه دبی بهاسره شوی وه لیکن هغه دواده نه مخکښې وفات شو، اوس دهغه علاتی روڼ دعوی کوی چه بی بهاماته په میراث کښې د روڼه پاتې شوی ده ددي وجهی نه زه دادخپل ماما زوی ته په نکاح سره ورکوم دازما حق دي ایادا کونده بنځه جبراً یا استحقاقاً دخپل ماما زوی ته ورکولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم ۱۹۷۲ء ۱۲۷۸

الجواب: دي بنځې ته میراث وئیل حرام او دقرآن مخالفت دي، الله تعالی فرمائی:

لا یحل لکم ان ترثوا النساء کرها (الآیة) ﴿۳﴾ وفي الهدایة: ولا یجوز للولی اجبار البکر البالغة علی النکاح (۲: ۲۹۳) ﴿۴﴾ فکیف یجوز لغير الولی، وفي الهندیة (۱: ۳۰۵) لا یجوز نکاح احد علی بالغه صحیحة العقل من اب او سلطان بغير اذنها بکراً کانت او ثیباً ﴿۵﴾. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: ولزم النکاح ای بلا توقف علی اجازة احد وبلا ثبوت خیار فی تزویج الاب والجد والمولی. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۰ باب الولی)

﴿۲﴾ فان زوجهما الاب والجد فلا خیار لهما بعد بلوغهما وان زوجهما غیر الاب والجد فکل واحد منهما الخیار اذا بلغ. (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۸۵ الباب الرابع فی الاولیاء)

﴿۳﴾ (سورة النساء پاره: ۳ آیت: ۹)

﴿۴﴾ (هدایه ۲: ۳۱۳ باب فی الاولیاء والاكفاء)

﴿۵﴾ (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۸۷ الباب الرابع فی الاولیاء)

پہ نکاح کنبی د نابالغہ ولی د ایجاب اود قبول حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلہ بارہ کنبی چہ دنکاح پہ وخت دولی عمر تقریباً پیخہ کالہ وواو ددی نابالغہ ولی پہ جو ریدلو باندی مونتر خوشحالہ وواونکاح مواو کرہ، ایادا نکاح صحیح دہ؟ بینوا توجروا المستفتی: مولوی علی حیدر گوجر گری مردان

الجواب: کہ چرتہ قبول او ایجاب دے ہلک کرے وی نودانکاح نامنظور او کالعدم دہ، کافی الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۶: ۴۰۲ وشرعاً البالغ العاقل الوارث وخرج نحو صبی ووصی مطلقاً علی المذهب (۱)، البتہ عاقل ماشوم وکیل جو ریدلے شی وھوالموفق

جبراً د ایجاب او قبول حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلہ بارہ کنبی چہ زہ عاقلہ بالغہ مسلمانہ بنخہ یم زہ وادہ کرے شوی یم مگرد اولاد نہ کیدلو پہ وجہ سرہ مالہ خاوند طلاق را کر و زہ حقیقی رورلہ را غلم کلہ چہ عدت تیرشونودھغہ خیال بدل شو او زما دترہ اود چاچی اود نور و محرمو خلقو پہ مدد سرہ سازش جو کر و او زہ ئی مجبورہ کریم دیوسری سرہ ئی زمانکاح جبراً رجسترد کرہ حالانکہ مادزہ پایہ ژبی سرہ اقرار یا قبول اونہ کر و نہ ئی زمانہ پونستنه او کرہ اونہ ئی خہ شرعی کلمات اوئیل او زما گوتہ جبراً دوو کسانو پہ نیولو سرہ پہ رجسترد باندی اولگولہ ددی تمام تشدد باجود ترنہ پوری زہ دروریہ کور کنبی یم ددی غیر محرم او خانہ بدوش سری سرہ زمانکاح دثابت کولو کوشش کوی آخری ساه پوری ددہ سرہ نکاح کولو تہ تیارہ نہ یم، پہ شریعت کنبی ددی خہ حکم دے؟ بینوا توجروا

المستفتی: الف. ب. ت. قوم گوجر اولپندی ۱۴ رجب ۱۴۰۳ء

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۱ باب الولی

جواب: کہ چرتہ تادایجاب او قبول الفاظ جبراً یا پہ رضا اور غبت سرہ نہ وی وئیلی نوتہ آزادہ ئی دانکاح کلعدم دہ او پہ بل خائی کنبی نکاح کولی شی

عاقلہ اوبالغہ باندی جبر نامنظور او پخیلہ کرے شوی نکاح منظور دہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلہ بارہ کنبی (الف) مسماة فلانی یوبالغہ او عاقلہ دہ (ب) ددی پلارددی نکاح یونابالغہ ورازہ سرہ کول غواپی (ج) دنکاح نہ مخکنبی کلہ چہ مسماة تہ علم او شود اددی نابالغہ سرہ دنکاح کولونہ انکار کوی (د) پلاردخہ خاص خطری دو جھپی نہ دخیلی لور نکاح ددی ورازہ سرہ کولو باندی اصرار کوی (ه) کلہ چہ دنکاح مجلس منعقدشی نو مسماة دخیل کورو الو سرہ پہ جھگری شی هغوی ددی دراضی کولو کوشش کوی خو هغہ درضامندی پہ خائی پہ جھگری او انکار کنبی مشغولہ شی ددی باجود پلار ئی دکورنہ بهر پہ حجرہ کنبی نکاح دورارہ سرہ او ترلہ (و) پہ دویمہ ورخ پلار لور تہ نصیحت او درضاتر غیب ور کوی چہ لوری ماتہ دخیل کور پہ تخت باندی کینولی لور پہ جواب کنبی ورتہ وائی چہ نزدی دہ زہ بہ داتول پہ دے تخت باندی او ژپوم (ر) خو ورخی پس موقعی موندلو سرہ مسماة دخیل زور آشناسرہ او تختیدلہ (ز) دجینی پلار او نور کورو الا خلق دمغویی دوا پس کولو کوشش کوی اود کورو الو پہ مینخ کنبی پہ جھگرہ کنبی دمغویی پلار قتل شو (ط) ہم پہ دغہ وخت دمغویی پور شتہ دار مولوی صاحب د حالاتو د جائزی اخستلو د پارہ دمغویی د پلار کورتہ لار و چہ ایاد نکاح پہ وخت مغویی

(۱) قال العلامة ابن نجيم: (قوله ولا تجبر بکربالغۃ علی النکاح) ای لا یفد عقد الولی

علیہا بغير رضاها..... لانها حرۃ مخاطبة فلا یكون لغير علیہا ولاية والولاية علی الصغیرة لقصور عقلها وقد کمل بالبلوغ بدلیل توجه الخطاب الح.

(البحر الرائق ۳: ۱۱۰ باب الاولیاء والا کفاء)

رضامندی یا خاموشی ظاهر کرے وہ یا خہ معاملہ وہ؟ (ع) مولوی صاحب چہ کله دکور دہنخونہ دحالاتو پوښتنه او کره کومې چہ دنکاح په وخت دمغويې سره موجودې وې نودوه ښځې چہ هغه دمغويې او مولوی صاحب خاصې رسته دارانې وې هغوی دایبان ورکړو چہ په دې حادثه کښې دمغويې د پلار مرحوم غلطی وه ځکه چہ مغويې په هغه وخت کښې صاف انکار او کړو، او جهگړې ئې کولې، دمغويې پلار خپلو او پردو دیرپوه کړو خولیکن هغه په خپل مصلحت باندې کلک ولاړو وچہ په څه طریقې سره لور راضی کړم (ک) مغويه دآشناسره دتلونه دوه میاشتي پس عدالت ته په دې نیت سره حاضر شوه، چہ عدالت کښې بیان ورکړم چہ زه دکوم آشناسره تلې ووم هغه زما خاوند دې او پلار زه په صحیح نکاح سره ده له ورکړې ووم لیکن هغه زه دخپل خاوند سره دڅه لالچ دو جهې نه تلوته نه ورکولم، لهدازہ دخپل خاوند سره پخپله خوشحالی سره تلې یم (ل) عدالت کښې دحاضریدونه مخکښې کله چہ دمغويې رسته دارانوته عدالت ته دتللو پته اولیرده، نو هغوی فوراً مغويې له ورغلل او موقعې موندلو سره ئې مغويې له داتحریش ورکړو چہ ستا پلار ستا آشناو الوقول کرې دې لهدا اوس ته داغوا بالجبر او دقتل دعوی په پخپل آشناو دهغه په پلار او دهغه ورور باندې او کره او مغويې ته یې دایقین دهانی ورکړه چہ رسته داران به تاته په دې ناخوښه حرکت باندې هیڅ هم نه وائی پس مغويې درسته دارانود تلقین شده بیان مطابق په خپل آشنا او دهغه ورور او په پلار دقتل او اغواد عوی او کره ددې په وجه باندې آشنا خو مفروړ شو دآشنا پلار ته او ورور ته بامشقتہ سزاملأ وشوه (ی) دمغويې دواپس کیدلو په وخت دهغې په رسته دارانو کښې یورسته دار مسماه فلان هم وو، چہ دهغه سره وعده کړې شوې وه چہ کله مغويه د آشنانه واپس راشی نو دهغې نکاح به تاسره کوو (م) اوس هغه رسته دار چہ دهغه سره دمغويې دنکاح وعده کړې شوې وه دمغويې رسته دار مجبور کړې

شو چہ حسب وعده مغويه ستا ښځه ده ماته رقم را کره (ن) هغه فلان په جواب کښې وائی چہ بې شکہ ما وعده کړې وه لیکن په دې شرط سره چہ په مغويه کښې به ماسره دنکاح متعلق دڅه شک او شبهي گنجائش نه وی، اوس چونکې زمونږ مولوی صاحب وائی چہ مادمو جوده ښځونه پوښتنه او کره چہ مغويه د عقد نکاح په وخت هم انکاری وه لهدا دمغويې نکاح دوراره سره صحیح نه ده، او په دویمه نکاح کښې ئې شبه ده ددې وجهې نه تاته حلاله نه ده اوس چہ علماء دې ته جائز نه وائی نوزه څنگه دا په خپل تحویل اونکاح کښې راوړم محترم مفتی صاحب بامراد جواب را کره.

المستفتی: مولانا شهید احمد مہتمم مدرسہ عربیہ مدنیہ ملانہ خټک ۱۹۶۹ء ۲۸/۸

الجواب: په صورت مسئلہ کښې دپلار نکاح نامنظوره ده، لما فی الدر المختار وغیرہ لا تجبر البالغة البکر علی النکاح (۱) او کہ چرته دآشناسره نکاح شوي وی نو هغه منظوره ده، فنقد نکاح مکلفه بلار ضاوی (۲) لهدا دآشناسره نکاح باقی کیدلو پورې بل کس دا په نکاح سره نشی اخستلې بشکہ دطلاق یا فسخي نکاح نه پس دیتہ دنکاح ثانی حق حاصل دې، وهو الموفق

بالغه جینی چہ د نکاح په خبر باندې فوراً انکاری شی نو دا نکاح کالعدم ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلہ باره کښې چہ یو سړی خپله عاقله بالغه لور په نکاح ورکولو دپاره مخامخ خلور گواهان ایجاب او قبول او کره، څه وخت پس دې جینی دخپل تره نه زبانی واوریدل چہ ددې پلار د یعقوب سره ددې رسته کړې ده، نودې فوراً انکار او کړو او ووهل ټکول ئې شروع کړل په دې باندې ددې مورد او ووهله هم لیکن جینی صفا او وئیل چہ دارسته ماته منظور نه ده او دا خبر یعنی انکار یعقوب ته هم اور سیدلو، څه وخت پس دا جینی د تا یا زاد ورور رشتې غوښتلو باندې جینی رضامندی ظاهره کړه او حقیقی ورور ددې نکاح او کره او رخصتی هم او شوه اوس جینی هلته خوشحاله او

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۲۴ باب الولی

(۲) شرح التنویر علی هامش الشامیة ۲: ۳۲۲ باب الولی

راضی ده اوس یعقوب پہ عدالت کسبې مقدمه درج کره، دریافت طلب امر دادې چه مخکسې دایجاب او قبول اعتبار عندالشرع وویانه؟ اودا دویمه نکاح صحیح ده یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عبدالرشید چهاونی پشاور ۱۳۳ جولای ۱۹۷۵ء

الجواب: بشرط صدق وثبوت دا عقد اول نامنظور او کالعدم دې.
 كما في عالمگیری (۳۰۵: ۱) لا يجوز نکاح احد على بالغة صحيحة العقل من اب او سلطان بغير اذنها بکراً کانت او ثیباً فان فعل ذلك فالنکاح موقوف على اجازتها فان اجازته جاز وان ردتته بطل، کذا في السراج الوهاج (۱). وهو الموفق

جینی بالغ کیدلو سره د جرگې په مخامخ د واده

نه انکار او کړو. ایا دا نکاح به کالعدم وی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کسبې چه دوه نابالغ هلک جینی د ولی په اجازت سره په حضور د شاهدینو بالغینو عاقلینو نکاح او شوه بیا د واده نه مخکسې جینی د بالغ کیدلو سره دعام جرگې په مخامخ دخپلې نکاح دمنسوخ کولورائی ښکاره کره اود واده نه ئې انکار او کړو. ایا ددې عدمې قبولیت په وجهې سره دانکاح فسخه کیدې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اسماعیل پی آریس ۱۲۱۴۱۰۱۹۷۵

جواب: که چرته دانکاح دپلاریادنیکه نه علاوه بل ولی عقد کړې وی نو معتبر اعلان دناراضگې په صورت کسبې دانکاح قاضی فسخه کولې شی. کما فی الهندیه (۳۰۴: ۱) ويشترط فيه القضاء بخلاف خيار العتق کذا فی الهدایه (۲) وهو الموفق

(۱) فتاویٰ عالمگیریه ۲۸۷: ۱ الباب الرابع فی الاولیاء

(۲) فتاویٰ عالمگیریه ۲۸۵: ۱ الباب الرابع فی الاولیاء

د نیا په کورکسې اوسیدونکې بالغه د پلارکړې شوې نکاح نه د انکار مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کسبې چه دنن نه شپاړس کاله مخکسې چه خاوند خپله ښځه اولورد کورنه او خکلو سره اوئیل چه ماته سره د لورنه ښلې ئې، ددې نه پس دابښځه سره دلورد مور کورته لاړه او شپاړسو کالو پورې خاوند ددې خیر خبرو انخستلو کله چه پلارته پته اولیگده چه نن شپه ددې نکاح کیدلو واده، نو پلار دخپل طرف نه دما سخوتن دمونځ نه مخکسې ددې جینی نکاح دبل هلک سره او کره کله چه جینی ته معلومه شوه چه زما پلار زمانکاح دبل هلک سره کړې ده نود فورادخپلې مور او نیا اود یوبل کس سره تهانې ته روانه شوه اورپوت ئې درج کړو اووې وئیل چه ماته دمور او نیاوالانکاح منظوره ده اوپلار زما چه کومه نکاح دکوم کس سره کړې ده هغه ماته نامنظوره ده، دشریعت په رنراکسې دپلارکړې شوې نکاح صحیح ده یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالمجید لاهور صوابی ۱۳۱۱۰۱۹۷۴

جواب: کله چه پلار ددې جینی نکاح کوله او هغه جینی بالغه وه، او هغې ته دنکاح خبر رسیدلو سره رپوت درج کولو دپاره روانه شوه او انکار ئې او کړو، نود شریعت په رنراکسې دپلارکړې شوې نکاح نامنظوره ده اودې بالغې جینی ته اختیار دې چه کوم ځای غواړی نکاح کولې شی (۱) وهو الموفق

د ماما د نابالغه خورخې نکاح ترل اود جینی د ناراضگې مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کسبې چه دیو جینی نکاح دعدمې

(۱) وفي الهندیه: لا يجوز نکاح احد على بالغة صحيحة العقل من اب او سلطان بغير اذنها

بکراً کانت او ثیباً فان فعل ذلك فالنکاح موقوف على اجازتها فان اجازته جاز وان ردتته

بطل کذا فی السراج الوهاج. (فتاویٰ عالمگیریه ۲۸۷: ۱ الباب الرابع فی الاولیاء)

بلوغ پہ ورخو کنبی مامادیوسری سره او ترله جینی بلوغت در سیدلوسره اعلان او کړو چه ماته دانکاح نامنظوره ده اونه زماماما زما دنکاح حقدار دي، د جینی والدین ژوندی نه دی ددی نکاح شرعی حکم څه دي؟ بینوا توجروا المستفتی: عبد الرحمن غریب پور خیر آباد نو شهره ۱۹۷۲ء ۲۰۱۲ء

الجواب: که چرته جینی دبلوغت سره دا اعلان کړی وی نو دمسلمان حاکم په ذریعې سره دانکاح فسخه کیدی شي فی الدر المختار بشرط القضاء للفسخ (هامش ردالمحتار ۴۲۱: ۲) (۱) وفي الهندیه ويشترط فيه القضاء (۱: ۳۰۴) (۲) وهو الموفق

د بالغې جینی نه اجازت اخستل اود جینی په کور کنبی د نکاح تر لومستله

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کنبی چه دنکاح په تقریب کنبی مشوره ده کیدله چه دینی رور کوم مقرر کړي شي، ما او وئیل چه کله پلار ولی موجود وی نو دو کالت څه ضرورت دي؟ دویم سری ماته او وئیل چه چونکه د جینی مرضی دگواهانو مخکښې ضروری ده او پلار دي کارلره نشی کولې، ددی وجهې نه غیر محرم عزیز دینی رور جوړولې شي دي وجهې نه ما خاموشی اختیار کړه، لیکن په زړه کنبی مې دامستلې مخ ته راغلې چه د خاوند په کور کنبی نکاح څنگه کولې شي؟ او ایا پلار دلور نکاح نشی ترلې؟ او ددی گواهي څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل محمد باجا صوابی ۱۹ نومبر ۱۹۸۹ء

۱) قال العلامة الحصكفي: ولكن لهما اي لصغير وصغيرة خيار الفسخ بالبلوغ او العلم بالنكاح بعده بشرط القضاء للفسخ.

(الدر المختار على هامش ردالمحتار ۳۳۲: ۲ باب الولی)

۲) وفي الهندية: وان زوجها غير الاب والجد فلكل واحد منهما الخيار اذا بلغ ان شاء اقام على النكاح وان شاء فسخ ويشترط فيه القضاء.

(فتاویٰ عالمگیریه ۲۸۵: ۲ الباب الرابع فی الاولیاء)

جواب: کله چه جینی نابالغه وی نو پلار و غیره ددی جینی دنکاح تر لومجازوی البته که چرته پلار یا نیکه نکاح او ترله نو په دي صورت کنبی جینی دپاره خيار بلوغ نشته (۱) او کله چه جینی بالغه او پیغله وی نو بغیر ددی دا اجازت نه نکاح ترل کالعدم دی، البته که چرته دا اجازت اخستلو دپاره اجنبی سړي روان شي نو تصریح ضروري ده گنی خاموشی ژړل و غیره څنگه چه عرف وی کافی دی (۲) او دبالغه کیدلو په صورت کنبی بهر حال دامستحب دی چه دوه سړي په دي اجازت باندي گواه جوړشي ضروری نه ده (۳) اود واده نه پس د خاوند په کور کنبی نکاح ترل ناجائز نه دی لیکن مصلحت دادي چه دپلار په کور کنبی باقاعده نکاح او ترلې شي او مهر مقرر کړی شي چه د دیرو مشکلاتو نه خلاصې حاصل شي (۴) وهو الموفق

۱) وفي الهندية: فان زوجها الاب والجد فلا خيار لهما بغد بلوغهما وان زوجها غير الاب والجد فلكل واحد منهما الخيار اذا بلغ ان شاء اقام على النكاح وان شاء فسخ الخ. (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۸۵ الباب الرابع فی الاولیاء)

۲) قال العلامة عبد الله بن مودود الموصلي: ولا اجبار على البكر البالغة في النكاح والسنة للولي ان يستامر البكر قبل النكاح ويذكر لها الزوج فيقول ان فلانا يخطبك او يذكرك فاذا سكتت فقد رضيت، ولو ضحكت فهو اذن ولو بكت ان كان بغير صوت فهو رضا ولو استأذنها غير الولي فلا بد من القول.

(الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۱۲۱ تا ۱۲۳ فصل فی اعتبار عبارة النساء)

۳) قال العلامة محمد امين الشامي: واعلم انه لا تشترط الشهادة على الوكالة بالنكاح بل على عقد الوكيل وانما ينبغي ان يشهد على الوكالة اذا خيف جحد الموكل اياها فتح. (فتاویٰ الشامیه هامش الدر المختار ۲: ۳۵۲ مطلب فی الوكيل والفضولي فی النكاح)

۴) قال العلامة الكاساني: لا جواز للنكاح بدون المهر عندنا قال اصحابنا ان المهر شرط جواز نكاح المسلم ويجوز النكاح بدون المهر يجب مهر المثل بنفس العقد عندنا حتى يثبت لها ولاية المطالبة بالتسليم الخ. (البدائع الصنائع ۲: ۵۵۹ فصل ومنها المهر)

د نکاح په خبر باندې د ښځې خاموشی او بیا د انکار حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د ښځې نکاح پلار دیو سړی سره او کړه کله چه ښځې ته د عقد نکاح خبر او رسيدلو نو هغه خاموش پاتې شوه، ددې نه پس په دویمه ورځ دې انکار او کړو او وې وئیل چه زه په دې نکاح راضی نه یم، ایادانکاح صحیح ده یا نه؟ او که چرته ښځه راضی کړی شی نو بیا په سابقه نکاح باندې اکتفاء او کړی شی یا تجدید د نکاح ضروري دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: سعد الرشید زیارت کا کا صاحب ۱۹۶۹، ۳۱، ۲۵

جواب: که چرته د ښځه د خبر رسيدلو په وخت کښې خاموشه پاتې شوې وی او دومره الفاظ ئې هم نه وی وئیلې چه ما خوتا سوته اول نه واضحه کړې وه چه زه د فلانی سره په نکاح کولو باندې راضی نه یم، نو په دې صورت کښې دانکاح صحیح ده.

فی الدر المختار: ولو استأذنها فی معین فردت ثم زوجها منه فسکت صح فی الاصح (قال العلامة الشامي ۴: ۲۱۲) اما لو قالت حين بلغها قد كنت قلت انی لا ارید فلانا ولم تزد علی هذا لم یجز النکاح انتهى (۱)، قلت فاذا صح النکاح بالسکوت فلا یبطل بالانکار اللاحق. وهو الموفق

د نکاح فضولی په صورت کښې علم کیدلو**باندې په اوچت آواز ژړیدلو سره د نکاح حکم**

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو ولی خپله متوله چه هغه بالغه باکره وی بغیر د اجازت نه د متولیه چاته په نکاح کښې ورکړه، د نکاح په خبر ملا ویدلو باندې په اوچت آواز ژړیدل شروع کړل حالانکه دا ژړیدل رسمی نه و وبلکه د خاص ناراضگي د وجهې نه وو، اوس واده او شو او

(۱) (الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۲۵ باب الولی)

د واده په وخت تجدید د نکاح هم اونه شو ایاد ښځه ددې سړی منکوحه ده یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد القهار

جواب: که چرته د قرائنونه د معلومه وی چه د ښځه په دې نکاح راضی نه ده نو دا نکاح صحیح نه ده که چرته اشتباه موجود وی نو تجدید د نکاح ښه او بهتر دي. فی الدر المختار: ولا تجبر البالغة البکر علی النکاح فان استأذنها هو او زوجها فسکت او بکت بلا صوت فهو اذن، فلو بصوت لم یکن اذنا ولا رداً حتی لو رضیت بعده انعقد، (انتهی باختصار و تقدیم و تاخیر) (۱) وفي رد المحتار ۲: ۳۱۱ قال فی الفتح بعد حکایة الروایتین: والمعول اعتبار قرائن الاحوال فی البکاء والضحک فان تعارضت او اشکل احتیط انتهى فقد ظهر لک ان ما فی المعراج ضعیف لا یعول علیه، انتهى ما فی رد المحتار (۲). وهو الموفق

د نکاح په اطلاع باندې د جینی رضاء او عدم رضا پیرنډل اوده نکاح حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زموږ په علاقه کښې په کوژدنه او نکاح کښې یو ولی هم دخپلې بالغې متولیه نه د نکاح اجازت نه اخلي بلکه ولی دخپلې مرضي مطابق چاته په نکاح کښې ورکوی که متولیه راضی وی او که نه وی راضی بلکه ولی د متولیه د نکاح پتولو کوشش هم کوی، او درې څلورو میاشتو پورې د یته خبر نه وی؟ روستو چه کله متولیه ته د نکاح پته اولیرې نو په اوچت آواز سره په ژړاشی که دې ته د ولی نکاح خوښه وی او که نه وی خوښه، اوس بعضي خلق وائی چه دا ژړیدل په اوچت آواز سره دا د رواج د وجهې نه دی دناراضگي د وجهې نه ندی او که چرته د ښځې نه دې باره کښې پوښتنه او کړی شی نو هغه وائی چه دا اوچت آواز ژړیدل دوه صورتونه دی اول دا چه د جینی او د خاوند په مینځ کښې د څه فرق وی یعنی جینی کم عمره وی او خاوند زیات عمر و الا یا دا چه جینی صحت منده او ښه بدن والاوی

(۱) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۲۳ باب الولی)

(۲) (رد المحتار علی شرح التنویر ۲: ۳۲۵ باب الولی)

او هلك كمزوري او گدوي، ياجيني ديواوچت خاندانه نه وي او هلك دبي نومه كورني والاياخه نور قسمه فرق وي نوداپه اوچت آواز ژر پيدل دنكاح د ناخوښي دوجهي نه وي، اودويم صورت دادي كه چرته مذكوره فرقونو كښي څه قسمه فرق نه وي نوبياهم دموريلارد كورد جدائي دوجهي نه يوه جيني هم نكاح نه خوښه وي او كله كله دومره په اوچت آواز سره اوژاري چه جيني بي هوشه شي يا بيماره شي ددي قسمه نكاح څه حكم دي؟ بينوا توجروا.

المستفتي: محمد عمر لورالاي ۱۹۷۵ء ۲۱۵۱

جواب: كه چرته دابالغه دباقاعده اطلاع نه پس په واضحو الفاظو كښي انكار او كړي نودانكاح كالعدم ده دواده په وخت دوباره نكاح كول (په اجازت) سره ضروري دي.

كما في الهندية (۱: ۳۰۵) لا يجوز نكاح احد على بالغة صحيحة العقل من اب او سلطان بغير اذنها بكرًا كانت او ثيبًا فان فعل ذلك فالنكاح موقوف على اجازتها فان اجازته جاز وان ردت بطل كذا في السراج الوهاج (۱).

او كه چرته صرف په اوچت آواز سره ژاري نوپه قرائتوباندي به دارومدار كولې شي او كه چرته اشتباه واقع وي نوپه احتياط باندي به عمل كولې شي. كما في ردالمحتار ۲: ۲۱۱ قال في الفتح والمعامل اعتبار قرائن الاحوال في البكاء والضحك فان تعارضت اواشكل احتيط انتهى (۲) اي النكاح لا يثبت بالشك. وهو الموفق

په استيزان كښي د جيني خاموشي اجازت دي

سوال: څه فرمائي علماء دين دي مسئلي باره كښي چه يوسړي دخپلي لورنكاح او كړه اولورني خاموشي اختيار كړه، ايا دا نكاح صحيح ده؟ بينوا توجروا
المستفتي: غلام صادق شاه كوت پشاور ۱۲۵ صفر ۱۴۰۲ء

(۱) (فتاوى عالمگيري ۱: ۲۸۷ الباب الرابع في الاولياء)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۲۵ قبيل قوله فهو اذن باب الولي)

الجواب: دانكاح شوي ده، كما في شرح التتوير ۱۰: ۲۴۱ فان استاذها فسكت فهو اذن الخ (۱) وهو الموفق

د گواهانو په مخامخ د جيني نكاح روستو

د جيني انكار اود عدم بلوغت دعوى وغيره

سوال: څه فرمائي علماء دين شرع متين دي مسئلي باره كښي چه جيني دوو گواهانو ته دنكاح اجازت وركړو، جيني ځوانه وه، روستو داخلاف په وجه دي انكار او كړو اود دعوى ئي او كړه چه زه دنكاح په وخت نابالغه ووم، ياده دي وي چه دنكاح په وخت دموريلارهم اجازت وو، اوس شرعي مسئله څه ده؟ بينوا توجروا

المستفتي: عبد الوكيل تحصيل هزاره ۱۹۷۲ء ۱۲۱۱

الجواب: دانكاح دخيار بلوغ په وجه فسخه كول دشريعت خلاف دي، ځكه كه چرته دابالغه وه، نودبالغي په نكاح كښي خيار بلوغ تصور كيږي نه، اود نابالغي عقد نكاح كه چرته پلاريانيكه كړي وي نوپه هغي كښي خيار بلوغ نشته، كما في الهندية ۴: ۳۰۱ فان زوجها الاب والجهد فلا خيار لها بعد بلوغها (۲) وهو الموفق

بغير دولي نه نكاح تړل اود ښځي په دويم ځاي كښي د نكاح كولومسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين دي مسئلي باره كښي چه مسمي زيد هغه چه غيړولي دي دمسمامة جميله اختر سره نكاح او تړله حالانكه په نكاح كښي دجميله اختر يو وارث هم نه وو، او پخپله جميله اختر ته هم دانكاح منظور نه وه، ددي وجهي درخصتي نه مخكښي جميله اختر دبل سړي سره نكاح او تړله

(۱) (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۴ باب الولي)

(۲) (فتاوى عالمگيري ۱: ۲۸۵ الباب الرابع في الاولياء)

او رخصتی او شوه، اوس مقدمه روانه ده کومه نکاح صحیح ده او کومه نه ده صحیح؟ بینوا توجروا

المستفتی: حاجی عبدالحی صاحب ۱۸۱۲، ۱۹۷۴

جواب: که چرته جمیلہ اخترباقاعده په دې سابقه نکاح باندې ناراضگی ظاهره کړې وی. نودا سابقه نکاح نامنظور او کالعدم ده. فی الہندیہ ۱: ۳۰۵ لایجوز نکاح احد بالغہ صحیحۃ العقل من اب او سلطان بغیر اذنها بکرا کانت او ثیبا الخ (۱) قلت فالاجنبی یكون اولی بعدم الصحة: وهو الموفق

د جینې پلارنیکه ته د نکاح اختیار ورکولو نه پس انکار کول.....؟

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی خپل پلار ته دخپلې لور اختیار ورکړو چه د چا سره دې خوښه وی ددې نکاح او کره، په دې باندې نیکه دخپل نمسی سره ددې نکاح تړل او غوښتل، کله چه د جینې پلار ته معلومه شوه نو هغه انکار او کره چه دانکاح به نه کوی. اوس نیکه ته چه کوم اختیار ورکړې شوي دې ایا بغیر درضا مندي د جینې د پلار نه دانکاح کیدلې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی غلام غوث امام مسجد د هوک فتح کیمپور ۱۹۷۰، ۱۴۱۹

الجواب: چونکه پلار د نیکه په نسبت نزدې ولی دې لهذا د پلار د نه موجود گئی په وخت کښې نیکه ته دنکاح حق حاصل نه دې (۲) او د جینې پلار چه کله نیکه د وکالت نه معزول کړو نو د وکالت حق هم ختم شو. لهذا د پلار درضا مندي نه بغیر د چا نکاح کول منظور نه دی. فی الدر المختار: متى شاء ما لم يتعلق به حق الغير (۳) وهو الموفق

(۱) فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۸۷ الباب الرابع فی الاولیاء

(۲) قال العلامة الحصکفی: وللولی الابدع التزویج بغیة الاقرب فلو زوج الابدع حال قیام الاقرب توقف علی اجازته، قال ابن عابدين: كذلك فلا یكون سکوته اجازة لنکاح الابدع وان کان حاضراً فی مجلس العقد ما لم یرض صریحاً او دلالة.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۴۱ قبیل فروع باب الولی)

(۳) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۴: ۲۶۳ باب عزل الوکیل)

د سینې الاختیار پلار د نابالغه لور د نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دزید او ده د دښخې په مینځ کښې تعلقات خراب دی، اوس زید د دښخې د تنگولو د پاره دخپلې نابالغه لور نکاح په غیر قبیلہ کښې کوی، اوس مطلوب دادي چه جینې ته د فسخي نکاح د پاره خیابلوغ به حاصل وی یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: سعد الباقی جان شیرکړ هـ ۱۴۰۱، ۱۴۰۲

جواب: کله چه پلار سینې الاختیار نه وی یعنی ددې نه مخکښې پلار بلې لور لره په غیر مناسب حای کښې نه وی ورکړې نو دانکاح لازم او ناقابل تنسیخ ده. لما فی شرح التتویر: او زوجها بغیر کف ان کان الولی المزوج بنفسه ابا او جدلاً لم یعرف منهما سوء الاختیار مجاناً وفسقا وان عرف لا یصح النکاح (بحذف یسیر) (هامش

ردالمحتار ۲: ۳۱۸) ۱. وهو الموفق

پلار د بالغې لور نکاح په زور نشي کولی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه جینې بالغه ده ددې عقد نکاح ددې پلار او کره، مگر داپه دې عقد باندې ناراضه ده او نه ئې منی نو ایا د پلار د اجبری نکاح کیدلې شی؟

المستفتی: عبد الرحیم ایبې آباد

جواب: که چرته دا امر چه جینې ددې عقد په وخت بالغه وه، او په دې عقد باندې د ناراضگي اعلان کړې وی که مسلم وی یا مبرهن وی نو دا عقد به نامنظور او کالعدم وی، کما فی الہندیہ (۱: ۳۰۵)، فلیراجع (۲) وهو الموفق

(۱) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۳۰ باب الولی)

(۲) قال العلامة النظام: لا یجوز نکاح احد علی بالغہ صحیحۃ العقل من اب او سلطان

بغیر اذنها بکرا کانت او ثیباً فان فعل ذلك فالنکاح..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د هلك په غير موجودگي كښې نكاح او واده كول

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره كښې چه زمونږ په علاقه نظام پور كښې دارواج دې چه دهلك په غير موجودگي كښې واده كولې شي. دنكاح په وخت دهلك دطرف نه دده پلار درضامندئ اظهار او ايجاب او قبول او كړي، بياچه كله هلك دفارن نه په چهته باندې راشي نو ددو باره نكاح نه بغير خاوند او ښځه په ازدواجي زندگي كښې منسلك شي ايا داصحيح ده؟ بينوا توجروا المستفتي: شاه اليكترک ستورنو شهره ۱۹۷۲ء ۳۱۷۸

الجواب: په صورت مسئله كښې كله چه پلار دخپل زوى نه اجازت اخستئ وى نو دنكاح بغير د شك او شبهې نه صحيح ده او كه چرته اجازت نه وى اخستلي شوې خوليكښ زوى په خبريدو باندې قولاً يا فعلاً قبول كړې وى نو بيا هم صحيح ده او كه چرته هلك انكار كړې وى نو نكاح نامنظور ده (۱) وهو الموفق

د پلار اجازت چه نه مبرهن وى نه مسلم

نو د نيکه كړې شوى نكاح كالعدم ده

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره كښې چه يوسرى دخپلې نابالغې لور اختيار خپل زوى ته و كړو مگر درور په نه موجودگي كښې دجينئ نيکه دجينئ نكاح ديوهلك سره او كړه. مگر دجينئ پلار ددې نكاح دنفاذه منكر

(بقية حاشيه) موقوف على اجازتها فان اجازته جاز وان رده بطل كذا فى السراج الوهاج بالغة زوجها ابوها فبلغها الخبر فقالت لا اريد او قالت لا اريد فلانا فالمختار انه يكون رداً فى الوجهين. (فتاوى عالمگيريہ ۱: ۲۸۷، ۲۸۸ الباب الرابع فى الاولياء)

(۱) وفى الهندية: رجل زوج رجلاً امرأة بغير اذنه فبلغه الخبر فقال نعم ما صنعت او بارك الله لنا فيها او قال احسنت او اصبحت كان اجازة كذا فى فتاوى قاضى خان وهو المختار اختاره الشيخ ابوالليث كذا فى المحيط رجل زوج امرأة من رجل بغير امرها فبلغها الخبر فقالت باك ليست فهذا اجازة الخ.

(فتاوى عالمگيريہ ۱: ۲۹۹ الباب السادس فى الوكالة بالنكاح)

وو، د پلار د عزت دوجهې نه دنكاح په مجلس كښې موجود وو، دمجبورئ نه ئې شركت او كړو، ځكه چه دلعن طعن نه محفوظ شي، اوس جينئ بالغه ده خپله گټه او نقصان پيژنى، دطرفينو د اختلاف دوجهې نه جينئ ددې نكاح منلو نه منكر ده، دنكاح ولى هم منكر دې او نيکه ئې هم مخالف دې، البته داهلك كوروالا گواه پيش كوى چه دنكاح په وخت پلار نيکه ته اجازت وركړې وو هغه دجينئ پلار دروغژن بولى، په دې صورت كښې دنكاح شوې ده يانه دې شوې؟ بينوا توجروا

المستفتي: مولوى غلام نبى اچهرى يامانسهره ۱۱۳ شعبان ۱۴۰۲ء
جواب: كه چرته دپلار دطرف نه ددې عقد اجازت نه مبرهن وى او نه مسلم وى نو دا عقد نافذ نه دې.

كما فى ردالمحتار ۳: ۸۱ (مطبع مصطفى البابى) والظاهر ان سكوتة (الاقرب) هنا كذلك فلا يكون سكوتة اجازة لنكاح الابعده وان كان حاضراً فى مجلس عقد النكاح مالم يرض صريحاً او دلالة تامل (۱). وهو الموفق

د نابالغې حق ولايت د علالتى رور د پاره دې

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره كښې يوسرى وفات شو او دده نه يو زوى او درې لوريانې پاتې شوې، او يو ښځه ترينه هم پاتې شوه چه هغه صرف دجينكو مورده، دې ښځې دويم واده هم او كړو اوس دجينكو دنكاح حق ولايت ددې موريا دمور خاوند ته به حاصل وى يا علالتى رورته؟ بينوا توجروا المستفتي: يوسف شاه حقانى وزيرستان ۱۱۴ ربيع الاول ۱۴۰۱ء

جواب: كه چرته دا علالتى رور ددې علالتى خويندو بدخواه نه وى نو دې علالتى

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۱ قبيل الفروع باب الولي)

رورته ددی علالتی خویندو هغه چه نابالغه دی. حق ولایت حاصل دی نه چه مور یا د مور خاوندته. والتفصیل فی الدرالمختار (۱) وهو الموفق

د عاقلې بالغې د کفو سره نکاح نافذ ده اگرچه ولی په دې راضی نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دیو عاقلې بالغې ښځې نکاح دیو کس سره اوشوه اود نکاح په فارم باندې دستخط د گواهانو او مولوی صاحب په مخامخ هم موجودوی. اود نکاح په وخت ئې ددوی په مخکښې رضامندی هم ظاهره کړې وی. روستو د منکو چې دخپلوانو په نه رضامندی باندې به دا نکاح بحال وی یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: سعید احمد عباسی ۱۹۷۳ء ۲۵۱

الجواب: که چرته دانکاح د کفو سره شوي وی نوبحال به وی. دې لره پلارو غیره فسخ کولې نه شی

وفی الهندية ۱: ۳۰۵ نفذ نکاح حرة مکلفة بلا ولی عند ابی حنیفة وابی یوسف فی ظاهر

الرواية (۲) وبمعناه فی ردالمحتار (۳) والبحر والفتح والخلاصة وغيرها. وهو الموفق

(۱) قال العلامة الحصکفی: الوالی فی النکاح العصبه بنفسه وهو من يتصل بالمیت بلا توسط انثی علی ترتیب الارث والحجب، قال ابن عابدين: وابن الابن کالابن ثم يقدم الاب ثم ابوه ثم الاخ الشقیق ثم لاب.

(الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۳۳۸ مطلب لا یصح تولیة الصغیر شیخاً علی خیرات)

(۲) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۸۷ الباب الرابع فی الاولیاء)

(۳) قال العلامة الحصکفی: فنفذ نکاح حرة مکلفة بلا رضا ولی وللولی اذا کان

عصبه الاعتراض فی غیر الکف.

(الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۲ باب الولی)

د مور ولایت د اخیا فی تره نه قوی دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د جمیلې واده اکرم سره اوشواو ددوی نه یو هلک خالد پیدا شو. روستوا کرم وفات شو. بیا جمیلې د اسلم سره دویم واده اوکړو او یو هلک حامد ترینه پیدا شو. اوس خالد او حامد د مور په رسته کښې روڼه دی. خالد نکاح اوکړه دده یو لور شاهده پیدا شوه. اود حامد زوی شکیل پیدا شو. په دې دوران کښې دخالد انتقال اوشو. حامد د شاهدي نکاح د پنځو میاشتو په عمر کښې دخپل زوی شکیل سره اوکړه. د بالغه کیدلونه پس شاهدي نکاح ختمه کړه. ایا شاهده دانکاح ختمولې شی؟ بله دا چه حامد وائی چه شاهده زما وریره ده زه ددې ولی یم. حالانکې مور ئې وائی چه زه زیاته حقداره یم نو د ولایت زیات حق چاته حاصل دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی نعیم شاه کبیر کلي ضلع کرک ۲۲ رمضان ۱۴۰۸ء

الجواب: د مور ولایت د اخیا فی تره نه قوی دي (۱) پس که چرته د عقد نکاح په وخت مور ئې اعتراض کړې وی نو د تره کړې شوې نکاح کالعدم ده (۲) گڼی دخیار بلوغ د وجهې نه د فسخې قابله ده (شامعی) (۳). وهو الموفق

(۱) قال العلامة الحصکفی: الوالی فی النکاح العصبه بنفسه وهو من يتصل بالمیت بلا توسط انثی علی ترتیب الارث والحجب فان لم یکن عصبه فالولاية للام.

(الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۷، ۳۳۹ باب الولی)

(۲) قال العلامة الحصکفی: وللولی الابعد التزویج بغیبة الاقرب فلوزوج الابعد حال قیام

الاقرب توقف علی اجازته. (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۱ باب الولی)

(۳) قال العلامة الحصکفی: وان کان من کف وبمهر المثل صحیح لکن لهما ای لصغیر وصغيرة خيار الفسخ ولو بعد الدخول بالبلوغ او العلم النکاح بعده.

(الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۲ باب الولی)

د پلار د انکار او ناراضگی د وجهې نه د نیا کړې شوې نکاح کالعدم ده
 سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه صالحه چه نابالغه وه، ددې نیاد دې عقد نکاح د صالحه د پلار د مشورې نه بغیر د طور و سره او کړه حالانکه په دې وخت یعنی په وخت د ایجاب او قبول په جرگه کښې پلار ئې صفا انکار هم او کړو، اوس بالغه کیدلو باندې صالحې پخپله او د پلار په مشوره باندې د بل سړی هاشم سره عقد نکاح او کړه، اوس طور و دعوی کوی چه دا جینی زما په نکاح کښې ده چه ددې نیاد امله را کړې ده، اوس سوال دادې چه سابقه نکاح صحیح ده که دویمه نکاح صحیح ده؟ بینوا توجروا
 المستفتی: محمد یونس نواز آباد هزاره ۷۸۹۱۹۷۵

جواب: که چرته پلار په دې سابقه نکاح باندې انکار کړې وی او د ناراضگی اظهار ئې کړې وی نو دا سابقه نکاح به نامنظوره او کالعدم وی.
 كما في الدر المختار: فلو زوج الابد حال قيام الاقرب توقف على اجازته. (هامش ردالمختار ۲: ۳۳۲) ۱. وهو الموفق

د نابالغې جینی د تره د زوی زوی د موجود

کیدلو په صورت کښې د مور د نکاح کولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ایا مور د خپلې نابالغې لور نکاح د تره د ځوئ ځوئ د موجود کیدلو په صورت کښې کولې شی؟ بینوا توجروا
 المستفتی: سلیم الرحمن ټل کوهات.....

جواب: که چرته دې ولی (چه د تره د ځوئ ځوئ دې) (۲) د مور و الا په نکاح

۱. (الدر المختار علی هامش ردالمختار ۲: ۳۳۱ باب الولی قبیل باب الکفاءة)

۲. قال العلامة الحصکفی: الوالی فی النکاح العصبه بنفسه..... علی ترتیب الارث والحجب..... فان لم یکن عصبه فالولاية للام ثم لام الاب.

(الدر المختار علی هامش ردالمختار ۲: ۳۳۷، ۳۳۹ باب الولی)

باندې رضامندی ښکاره کړې نه وی نو دا مخکښنئ نکاح به کالعدم وی او ددې ولی نکاح به معتبره وی. (۱) البته د جینی د پاره به خیار بلوغ ثابت وی (۲) (شامی، بحر، هندیه) وهو الموفق

د نابالغې خور په غیر کفو کښې نکاح کول نامنظور دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید د خپلې وړوکی خور چه دهغې پلار وفات شوې دې او هغه نابالغه ده، د بکر سره نکاح او کړه کله چه جینی بالغه شوه نو دې په دې نکاح باندې اعتراض او کړو او ددې نه ئې په قطعی طور باندې د ناراضگی اظهار او کړو بلکه کله نه چه نکاح شوې ده دهغې وخت نه تراوسه پورې انکار کونکې را روانه ده نیز بکر غیر کفو هم دې ایا دا نکاح صحیح ده او برقراره پاتې کیدلې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید فدا حسین شاه کهاریان کینت..... ۸۱۱۲۱۹۷۴

الجواب: بغیر د پلار او نیکه نه کله چه جینی په غیر کفو کښې ورکړې شی نو دا نکاح کالعدم وی پس بشرط صدق او ثبوت دا نکاح د عدمې کفایت په وجهې سره به نامنظوره او کالعدم وی.

لما في الدر المختار: وان كان المزوج غيرهما ای غیر الاب وایه لا یصح النکاح من غیر کفو او بغین فاحش اصلاً، وفي ردالمختار ۲: ۳۲۰ قوله اصلاً ای لا لازماً ولا

موقوفاً علی الرضا بعد البلوغ (۳). وهو الموفق

۱. قال العلامة الحصکفی: فلو زوج الابد حال قيام الاقرب توقف على اجازته.

(شرح التنویر علی هامش الشامی ۲: ۳۳۱ باب الولی)

۲. وفي الهندية: وان زوجهما غیر الاب والجد فکل واحد منهما الخيار اذا بلغ ان شاء

اقام علی النکاح وان شاء فسخ.

(فتاویٰ عالمگیری ۲: ۲۸۵ الباب الرابع فی الاولیاء)

۳. (الدر المختار علی هامش ردالمختار ۲: ۲۳۱ مطلب هل للعصبه تزویج الصغیر امرأة)

خيار بلوغ او په عدالت كښې په زبردستۍ سره غلط بيانۍ اخستل

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره كښې چه زينب يو يتيمه جينۍ وه دلس كالو په عمر كښې تره مور او نيا يو ځای شول او د زيد سره ئې د دې نكاح او كړه او تر بلوغت پورې ئې رخصتۍ ايساره كړه كله چه زينب بالغه شوه نو مور ئې زید ته درشتې وركولونه انكار او كړو بلكه دنكاح دفسخي كولو دپاره ئې په عدالت كښې دعوى دائره كړه. چونكه زينب د زيد سره په نكاح كولو باندې خوشحاله او راضى وه خوليكېن مور ئې په زبردستۍ او په جبر كولو سره د زينب نه غلط بيان په عدالت كښې واخستو او عدالت يې كطرفه فيصلې كولو سره زينب ته د دويمې نكاح كولو اجازت وركړ او ايا په دې صورت كښې زينب د بل سړى سره دويمه نكاح كولې شي؟ بينوا توجروا

المستفتي: منظور احمد شاه د پېر گران مانسهره ۱۹۷۲ء ۲۷۱۷۸

جواب: كه چرته زينب د بلوغت معلوم كيدلو سره نزد د عدمي رضامندۍ اظهار كړې نه وي نو نكاح د خيار بلوغ په وجهي سره فسخه كول بې قاعدې او غلط دى. او دانكاح الان كمان هم د غسې پخپل حال باقى ده د دې دپاره دوئم ځاى كښې نكاح كول حرام دى.

فى الدر المختار: بطل خيار البكر بالسكوت لو مختارة عالمة باصل النكاح ولا يمتد الى آخر المجلس، (هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۶) ﴿۱﴾. وهو الموفق

د پلار د اجازت نه بغير د نابالغي نكاح

كه تره او ترله نو هغه به نامنظوره وي

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره كښې چه درې روڼه دى. ارشد، خواجه او انور د ارشد روڼو خواجه او انور مشوره او كړه چه د ارشد د لور د مسماة زينب نكاح دخورائى سره كوو. ارشد د يو ټپي له تلې وواو دده په عدم موجودگي كښې ئې دده د لور نكاح او كړه. ايا د ارشد د نابالغي لور نكاح دده

﴿۱﴾ (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۵ باب الولي)

اجازت نه بغير كولې شي؟ بينوا توجروا

المستفتي: مولانا محمد اسماعيل ټوپي صوابي ۲۸ ربيع الثاني ۱۴۰۲ء
الجواب: د پلار د اذن او اجازت نه بغير به د نابالغي نكاح نامنظور او كالعدم وي
لما فى شرح التنوير على هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۲ وللولى الا بعد التزويج بغية الاقرب فلو زوج الا بعد حال قيام الاقرب توقف على اجازته..... مسافة القصر واختار فى الملتقى ما لم ينتظر الكفاءة ﴿۱﴾. وهو الموفق

كه پلار نكاح او كړه او زوى تصديق او كړي

نو دا نكاح نافذه ده

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره كښې چه يو سړى دخپل مشر زوى د اجازت نه بغير دنكاح وكالت او كړو يعنې قبوله ئې كړه. گواه هم موجود وو. روستو پلار زوى لره خبر كړو او هلك د پلار وكالت برقراره او ساتلو. البته د دې گواه نشته. اوس د جينۍ پلار انكار او كړو چه دانكاح نه ده شوي. ځكه چه دلته د فضولى شكل متصوردې او روستو د هلك اجازت غير معتبر دې. واضح او فرمائي چه دانكاح شوي ده يانه ده شوي؟ بينوا توجروا

المستفتي: قارى امير الدين خټک ۱۹۷۹ء ۴۱۲۸

الجواب: دانكاح لازمه او نافذه ده د بالغ هلک (جينۍ) پلار فضولى وي ﴿۲﴾ اود

﴿۱﴾ (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۱ باب الولي)

﴿۲﴾ قال عبد الله بن مودود الموصلي: وينعقد نكاح الفضولي موقوفا كالبيع اذا كان من جانب واحد اما من جانبين او فضوليا من جانب اصيلا من جانب فلا، اما الفضولي من جانب بان يزوج امرأة بغير امرها رجلا وقبل الرجل او رجلا بغير امره امرأة فقبلت فانه ينعقد ويتوقف على اجازة الغائب.

(الاختيار لتعليق المختار ۲: ۱۳۰ فصل فى اعتبار عبارة النساء)

اجازت نہ پس دفضولی تصرف نافذ کیری، صرح به فی البحرورد المختار والہندیہ
وفتح القدیر وسائر کتب الفتاویٰ (۱) وهو الموفق

د نابالغی نکاح کہ پلار کړي وی نو هغه قابل د فسخ نه وی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځما رور دخپلې لور د
گواهانو او د مولوی صاحب په مخامخ یو سړی سره نکاح اوتړله، جینی
نابالغ وه، څلور کاله پس د جینی پلار فوت شو، اوس د کور په معاملاتو
کښې د بدلون په وجه د جینی رور خپله خور هغه سړی ته نه ورکوی او پته
ئې په یو بل ځای کښې نکاح کوله، چه هغلته مولوی صاحب د نکاح تړلو نه
انکار او کړو، اووې وئیل چه ددې جینی نکاح مخکښې د یو سړی سره
شوي ده اودا منکوحه ده او گواهان هم موجود دي، اوس سوال دادي چه د
هغه رومبني نکاح په وخت کښې جینی نابالغ وه اوس جینی بالغه شوې ده
ایا هغه په بل ځای کښې نکاح نشي کولې؟ بینوا توجروا

المستفتی: جمعه خان مانسهره ۱۹۷۸ء ۲۲۱۸۸

جواب: د کومې نابالغې نکاح چه پلار کړي وی یعنی پلار ایجاب او قبول
کړي وی نو دا نکاح لازم او ناقابل تنسیخ وی.

کما فی الہندیة ۱: ۲۰۳ فان زوجها الاب والجد فلا خيار لهما بعد بلوغهما (۲)،
وفی شرح التنویر: ولزم النکاح ان کان الولی المزوج بنفسه ابا او جداً (بحذف)

(هامش ردالمحتار ۲: ۲۱۷) (۳). وهو الموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدین: (ان كانت ابنته حاضرة والا لا) ای ولم تكن حاضرة لا يكون العقد
نافذاً بل موقوفاً علی اجازتها كما فی الحموی لانه لا يكون ادنی حالاً من الفضولی وعقد الفضولی
لیس بباطل. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۹۸ قبیل فصل فی المحرمات)

(۲) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۸۵ الباب الرابع فی الاولیاء)

(۳) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۰ باب الولی)

د عاقلې بالغې جینې په کفو کښې د خپلې خوښې نکاح کول نافذ دی اگر چه پلار ناراضه وی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو عاقله بالغه جینی چه
د هغې د بلوغت تصدیق د محکمه صحت نه هم شوي دي، د پلار په ناخبري او
بغیر د مشورې نه او په خپل هوش او حواس سره دخپلې خوښې مساوی القوم
کفو هلک لره دځاوند جوړولو په ارادې سره د مور پلار کور پریخودلو سره په
رضا او رغبت علی الاعلان د دې هلک سره نکاح او کړی او دخپلې خوښې
ځاوند سره په اطمینان سره ژوند تیروول شروع کړی، اوس د قومی تنگ
اوناموس او غیرت په وجه د جینی پلار په عدالت کښې دلور دخپلې خوښې
ځاوند خلاف رپورټ تیار کړي دي جینی هم عدالت کښې حاضره شوه او خپل
بیان ئې لیکلې دي، اوس که چرته پلار ضد کوی او د بل چا سره د رشتې
سازش کوی او په زور زیاتئ سره او په قسما قسم حربو سره جیني لره د سابق
بیان نه واپړی او خپله هم خیاله ئې جوړه کړی نو په دې صورت کښې:

(۱) د لور خلاف مرضی د پلار کړئ شوي نکاح به شرعاً منعقد وی یا نه؟

(۲) یو اسلامی شرعی ادارې ته ددې مفصل بیان کړئ شوي عقد نکاح د
نسخ حق حاصل دي؟

(۳) په عدالت کښې د درج شوی بیان خلاف متناقض بیان چه هغه په زور
زیاتئ باندې کړي دي څه اعتبار شته دي؟

(۴) دهغه مخکښي نکاح باوجود دویمه نکاح د بل سړی سره که چرته
او کړی نو ددې به څه حکم وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام نبی شبقدر چارسده ۱۹۷۲ء ۲۰۱۸۸

الجواب: چونکه دا جینی عاقله بالغه ازاده ده، ددې (په کفو) کښې عقد شوي نکاح
لازم او ناقابل تنسیخ ده اگر چه پلار په دې باندې ناراضه وی... فی الہندیة ۱: ۳۰۵
نفذ نکاح حرة مکلفة بلاولی عندابی حنیفه وای یوسف فی ظاهر الروایه کذا فی التبین (۱)

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۸۷ الباب الرابع فی الاولیاء)

و بمعناه في ردالمحتار ۲۰۷: ۲ (۱) وهو الموفق

د پلار په موجودگي کښي نيکه ته ولايت نشته

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښي چه يوسړی خپل ورکوټي زوی د خان سره کړواو د کلی دوه معزز سړی هم د خان سره کړه د مشر زوی کړه لاړل هلته ئې دواړه ځامن يو ځای کړل او ورته ئې او و ئيل چه ماد مشر زوی جينئ د کشر زوی هلک ته ورکړه. او د کشر زوی جينئ مې د مشر زوی هلک ته ورکړه. يوهم انکاراونه کړو. البته د مشر زوی بنځي انکار او کړو. ايا دې سره شرعی نکاح کيدلې شی؟ بينوا توجروا

المستفتی: میان محمد هری پور ایبت آباد ۲۷ ربیع الاول ۱۴۰۳ هـ

الجواب: په ظاهره د انکاح شرعی نه ده. لعدم ولاية الجد عند وجود الاب (۲) وعند بلوغ المتزوجين (۳) ولعدم وجود القبول المعتبر ظاهراً (۴) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله ففد نکاح حرة مكلفة بلاولى) اراد بالنفاذ الصحة وترتب الاحکام من طلاق وتوارث وغيرهما لا لزوم الخ. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۲۲ باب الولی)

﴿۲﴾ وفي الهندية: وان زوج الصغير او الصغيرة ابعد الاولياء فان كان الاقرب حاضراً وهو من اهل الولاية توقف نکاح الابعد على اجازته. (فتاوى عالمگیریه ۱: ۲۸۵ الباب الرابع فى الاولياء)

﴿۳﴾ قال العلامة الحصكفى: ولا تجبر البالغة البكر (ولا الحر البالغ) على النکاح لانقطاع الولاية بالبلوغ. (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۲ باب الولی)

﴿۴﴾ قال العلامة ابن عابدين: اجاب صاحب البداية فى امرأة زوجت نفسها بالف من رجل عند الشهود فلم يقل الزوج شيئاً لكن اعطاه المهر فى المجلس انه يكون قبولاً وانكره صاحب المحيط وقال الامام ما لم يقل بلسانه قبلت بخلاف البيع لانه ينعقد بالعاطى والنکاح لخطره لا ينعقد حتى يعوق على الشهود الخ. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۸۷ قيل مطلب التزوج بارسال كتاب)

د پلار په کړي شوي نکاح کښي جينئ ته خيار بلوغ حاصل نه دي

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښي چه يوسړی د خپلې نابالغې لور نکاح د يوسړی سره او کړه. گواهان وغيره ټول موجود وو. ايا اوس د بالغه کيدلو نه پس دې جينئ ته خيار بلوغ حاصل دي؟ بينوا توجروا

المستفتی: قاری امیرالدین هائی سکول نمبر ۱ پشاور صدر ۱۵ ربیع الاول ۱۴۰۴ هـ

جواب: دې جينئ د پاره خيار بلوغ ثابت نه دي ځکه چه پلار ئې نکاح ترلې ده. او کله چه د نابالغې نکاح ولی او ترې نو هغه منعقد کيږي. کما فی الهندیه ۲: ۳۱۶ ويجوز نکاح الصغير والصغيرة اذا زوجهما الولی الخ (۱) وهو الموفق

د ماما کړي شوي نکاح بغير د اجازت د پلار نه موقوفه ده

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښي چه د يو نابالغې نکاح هغې ماما د اسلم سره او کړه. د جينئ پلار په کلی کښي موجود وو. ليکن دهغه نه ئې اجازت و انخستلو. او هغه تراوسه پورې په دې نکاح ناراضه دي ايا عند الشرع ماما د نکاح ولی کيدلې شی؟ ايا قاضی د انکاح فسخ کولې شی د بالغه کيدلو سره سم که چرته جينئ انکار او کړي نو د دې څه حل دي؟ بينوا توجروا

المستفتی: عبدالرحمن نظام پور نوشهره ۱۹۷۴، ۱۲۱۷ هـ

جواب: که چرته پلار د خبرداري سره فوراً ناراضگی ظاهره کړي وی او د انکاح ئې منظوره کړي نه وی نو بغير د محتاج کيدلو د قاضی نه د انکاح فسخ او کالعدم ده، فی الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۲ فلوزوج قيام الابعد حال الاقرب توقف على اجازته (۲) واضحه دي وی چه د دې په فسخ کښي قضاء او

﴿۱﴾ (هدایه ۲: ۳۱۶ باب فی الاولياء والاكفاء)

﴿۲﴾ (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۱ باب الولی)

قاضی ته څه ضرورت نشته د انکاح موقوفه ده نافذ نه ده. وهوالموفق

د مدعی عقل ولی شهادت راجح دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه دولی په عقل او په عته کښې اختلاف وی نو د عته شهادت به راجح وی که د عقل شهادت به راجح وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: ملک شاه اوکي مانسهره ۲۱ رمضان ۱۴۰۹ هـ

جواب: دولی دمعتوه کیدلو مطابق د اختلاف په صورت کښې د مدعی د عقل شهادت به ترجیح ورکولې شی

کما فی شرح المجله (۵: ۳۹۳ ماده ۱۷۹) ترجیح بینة العقل علی بینة الجنون، فلو ادعی زید علی عمرو انک بعثتی عقارک هذا بثمان معلوم حال کونک عاقلاً وادعی عمرو ان البیع صدر منه حال الجنون او العته وبرهنا بینة العقل اولی (۱). وهوالموفق

بغیر د اجازت د بالغې نه نکاح کول باطل دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه یو پلار د خپلې بالغې لور نکاح د لور د اجازت نه بغیر اوکړه، جینئ ته چه کله خبر او شونو فورائې انکار اوکړ او ژړل ئې شروع کړل هغه وخت هم تیر شو او هغه رسومات هم تیر شول خو جینئ قبول نه کړل او تراوسه پورې انکار کوی، په شریعت کښې ددې نکاح څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الله تخت بهائي ضلع مردان.....

الجواب: بشرط صدق مستفتی دا نکاح باطله او کالعدم ده. لما فی الهندية ج ۱۳۵۰

(۱) (شرح المجله لخالده الآتاسی ۵: ۳۹۳ ماده ۱۷۹)

لايجوز نکاح احد علی بالغه صحيحة العقل من اب او سلطان بغیر اذنها بکراً کانت او ثیباً فان فعل ذلك فالنکاح موقوف علی اجازتها فان اجازته جاز وان رده بطل کذا فی السراج الوهاج (۱). وهوالموفق

د نابالغې نکاح نیا اوکړه پلار ئې تردید اوکړو. د نکاح څه حکم دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه دیونا بالغې جینئ نکاح نیا اوکړه پلار ئې موجود نه وو، پلار ئې چه راغلو ددې نکاح تردید ئې اوکړو او انکار ئې اوکړو، جینئ د بالغه کیدلونه پس ددې تردید اوکړو، ایادانکاح صحیح ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا غریب الله (فاضل دیوبند) صوابی ۱۹۸۲، ۷۸۷

جواب: که چرته د شهادت شرعیه نه دا ثابت شی چه ددې پلار ددې نکاح تردید اوکړو نو د انکاح به کالعدم وی (۲) او که چرته د مجبورئ نه ددې پلار تسلیم کړي وی (۳) نو مسلمان جج به ددې نکاح تنسیخ کوی او د تنسیخ نه پس دا جینئ په بل ځای کښې نکاح کولې شی (۴) وهوالموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۸۷ الباب الرابع فی الاولیاء)

(۲) وفي الهندية: وان زوج الصغير او الصغيرة ابعد الاولیا فان كان الاقرب حاضراً وهو من اهل الولاية توقف نکاح الا بعد علی اجازته..... وان زوجهما غیر الاب والجد فلكل واحد منهما الخيار اذا بلغ ان شاء اقام علی النکاح وان شاء فسخ. (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۸۵ الباب الرابع فی الاولیاء)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: (قوله توقف علی اجازته)..... فلم يجعلوا سکوته اجازة والظاهر ان سکوته هنا کذلك فلا یكون سکوته اجازة لنکاح الا بعد وان كان حاضراً فی مجلس العقد ما لم یرض صریحاً او دلالة. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۱ باب الولی)

(۴) قال الشيخ شمس الحق الافغانی: واذا كان احد المتناکحین قاصراً بان كان صغيراً او معتوها او مرقوقاً او مجنوناً فللولی الاجبار علیه واذا افاق فللها خيار الفسخ فی غیر الاب والجد بشرط القضاء کما فی السعیدیات والهندية. (معین القضاة والمفتیین ۷۵ الفصل الثالث فی الاولیاء والاكفاء وغیرهما)

باب فی الکفاء

نکاح کنبی د کفاء ت نه بغیر موافقت مشکل وی

سوال: څه فرمائی علمائی دین شرع متین دې مسئلې باره کنبې چه دبعضې خلقو خیال دې چه سید خاندان دغیر سید خاندان سره نکاح نه کیږی. بعضې خلق په دې کنبې عجیبه دلیلونه پیش کوی ددې صحیح وضاحت څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: ارباب امداد خان تھکال پشاور.....

الجواب: دالله تعالیٰ په نزد کرامت اونزدې والی دارومدار په تقویٰ سره دې. کما قال الله تعالیٰ: ان اکرم عند الله اتقاکم (الآیه) ۱) اود کفاء ت نه بغیر موافقت مشکل شی، ددې وجهې نه کفاء ت معتبر شوي دې ۲) اوتولو فقهاء کرامو واضحه کړې ده چه دغیر سید سره دسیده نکاح بغیر داجازت دولی نه

۱) (سورة الحجرات پاره: ۲۶، آیت: ۱۳)

۲) وفي المنهاج: واما اعتبار الكفاءة فم شروع بقوله تعالى: والله لا يحب الفساد، ويغلب الفساد عند كون الزوج دينيا عن الزوجة تسبه ويضر بها وتعاربه وبقوله عليه السلام لا تنكحوا النساء الا الاكفاء رواه البيهقي وفي سنده كلام لا كنه حجة بالتضافر والشواهد كما في فتح القدير..... واعلم مدار النجاة والكرامة عند الله على التقوى قال الله تعالى: ان اکرمکم عند الله اتقاکم، دون النسب والمال والصورة كما ورد به الاحاديث، لكن الشرع اعتبر الكفاءة لبقاء النظام والتحرز عن الفساد لان فساد ذات البين ليفضي الى الاثم والعصيان.

(منهاج السنن شرح جامع السنن للترمذي ۲۴۶: ۳ باب فی من ترضون دينه فزوجه)

وقال الامام ولي الله الدهلوي: قال عليه السلام: اذا..... (بقية حاشيه په رار وانه صفحه)

ناجائز دی او کالعدم دی ۱) وهو الموفق

په کفایت کنبې د کسب او نسب تفصیل

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه یو سړي د حکومت په کاغذونو کنبې بافنده یعنی جولایکلی شوي دې چه دخورشتي دقوم بافنده چه هغه په بل کلی کنبې استوگنه کوی کړی دی او خپلې هم یو دوه رشتې ئې هغی ته ورکړې دي. بیا هم ددوی اودهغوی سلسه نسب یوځای نه معلومېږی. دزید غورنیکه دې کلی ته دبل ځای نه راغلي او آباد شوي دي. خپل کافی جائیداد ئې جوړ کړي دې اودریعه معاش زمینداری ئې اختیار کړي ده. ددې کس نه واخله څومره چه هم تیر شوي دی یا موجود دی نودا پیشه کول پیژنی. چونکه دجد اعلیٰ نه پس ددوی په اولاد کنبې معاشی تنگی پیدا شو. نودوی نوري مزدوری او ملازمتونه اختیار کړل دمجهوري په حالت کنبې ئې وطن پریخودو، خو دباوندگي پیشه ئې اختیار نه کړه. اوس چونکه دا سړي دپنځه ویشتنو کالوراهسي امامت کوی او په علمی لحاظ سره د فقه. نظم. حدیث او تفسیر نه واقف دي، اوس مسائل دادی چه

۱) داسړي یادده نوررونه چه هغه بي تعلیمه دی دیو قوم لکه مشوانی.

(بقیه حاشیه) خطب الیکم من ترضون دينه وخلقه فزوجه ان لا تفعلوه فتنه فی الارض وفساد عریض، اقول ليس فی هذا الحديث ان الكفاءة غير معتبرة كيف وهی مما جبل عليه طوائف الناس وكاد يكون القدح فيها اشد من القتل والناس على مراتبهم والشرائع لا تهمل مثل ذلك، ولذلك قال عمر رضي الله تعالى عنه: لا تمنع النساء الا من اكفائهن الخ.

(حجة الله البالغة ۲: ۲۹۹ من ابواب تلبيير المنزل)

۱) وفي الهنديه: المرأة اذا زوجت نفسها من غير كف صح النكاح في ظاهر الرواية عن ابي حنيفة..... ولكن للاولياء حق الاعتراض وروى الحسن عن ابي حنيفة ان النكاح لا ينعقد وبه اخذ كثير من مشائخنا والمختار في زماننا للفتوى رواية الحسن.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۹۲ الباب الخامس فی الکفاء)

مغل، گوجر، یادبل یومعز قوم سرہ بغیر درضادولی یا پہ رضادولی رشتہ اوکری، نودادده دپارہ کفو کیدی شی یا نه؟ کہ چرتہ بغیر درضادولی نہ نکاح اوکری نوولی ته به دفسخی نکاح حق حاصل وی کہ نه؟

(۲) کہ چرتہ داقوم دبا فندگی پہ حائی خیل خان ته دبل قوم نوم اولیکی نود شریعت پہ رنرا کنبی جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد رفیق، مولوی سراج الدین براسته غازی هری پور ۱۹۷۵ء ۴۲۸

جواب: واضحه دی وی چه با فندگی د (جولای پیشه) د کسب نوم دی دنسب نوم نه دی لهاددی کسب دپری خودلوپه صورت کنبی پہ داسی قوم باندی به د با فندگانو احکامات جاری کیبری نه. لیکن دعار د بقاء پہ صورت کنبی د کفایت حکم به هم باقی وی. لقولهم ان الصنعة وان امکن ترکها یبقی عارها (ردالمحتار ۲: ۴۴۳) لیکن عالم به ددی حکم نه مستثنی وی (کما فی ردالمحتار ۲: ۴۴۴) مختصره داچه هرکله دآمدن دپارہ کسب بدلول جائز دی نو کاغذونو کنبی زمیندارو غیره لیکل به هم جائز وی، دابه پہ نسب بدلولو باندی نشی قیاس کولی، اوتا سو بغیر درضادولی نه نکاح کولی شی لیکن نور رونرا نه شی کولی. وهو الموفق

د پلار پہ غیر کفو کنبی د نابالغی لورد ورکولو مسئلہ

سوال: چه فرمائی علمائی دین دی مسئلې باره کنبی چه یوسری خپله نابالغه لورد زیدیه نکاح کنبی ورکړه. روستو دهم قوم نه کیدلوپه وجه کله چه لورد بالغه شوه هلته دتلونه انکار اوکړو، چه زه هیڅکله ددغسې غیر کفوسری سره اوسیدل نه غواړم. یو کال تیر شو اوس زید او دده ملگری ده ته وائی چه

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۰ باب الکفاءة)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: العالم يكون كفوا للعلوية لان شرف الحسب اقوى من شرف النسب وعن هذا قيل ان عائشة افضل من فاطمة لان لعائشة شرف العلم كذا في المحيط.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۰ باب الکفاءة)

څوک تاسره دخپلو لئی خوا هشمندنه ووتاپه خپله مونږ ته جینی راکړې ده، اوس په دی غیر کفو کنبی د واقع شوي نکاح څه حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد سیاد کوهاله براسته مری ۱۹۷۰ء ۲۹۱۴

الجواب: دا نکاح صحیح اولازم ده.

قال في الهداية: ومن زوج ابنته وهي صغيرة عبداً او زوج ابنة وهو صغيرة فهو جائز

قال وهذا عند أبي حنيفة (۳۰۲) (۱) وبمعناه في الهندية ۱: ۳۱۳ وفيها ايضا

والصحيح قول أبي حنيفة رحمة الله عليه هكذا في المضمرات (۲). وهو الموفق

په هاشمی او غیر هاشمی کنبی د کفایت مسئلہ

سوال: څه فرمائی علمائی دین دی مسئلې باره کنبی چه دهاشمی او غیر هاشمی په مینځ کنبی کفایت موجود وی او که نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید ارشاه بابو خیل زیده صوابی

الجواب: ددوی په مینځ کنبی کفایت نشته لیکن زمونږ په علاقه کنبی چونکه

(۱) (هدایه ۱: ۳۰۲ قبیل باب المهر)

(۲) وقال العلامة النظام: ولو زوج ولده الصغير من غير كف بان زوج ابنة امة او

ابنته عبداً او زوج بغبن فاحش بان زوج البنت ونقص من مهرها او زوج ابنة وزاد

على مهر امراته جاز وهذا عند أبي حنيفة..... والصحيح قول أبي حنيفة رحمة الله

تعالى كذا في المضمرات واجمعوا على انه لا يجوز ذلك من غير الاب والجد ولا

من القاضي.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۹۳ قبیل الباب السادس فی الوكالة بالنکاح وغیرها)

رشته داران پلارو غیره عجمی پبستنسره په نکاح کښې عارنه گنړی لهدا که چرته نکاح اوشی نو جائزه او نافذه به وی (۱) وهوالموفق

د سیدی شعیب د غیر سید سړی سره د نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علمائی دین دې مسئلې باره کښې چه ایاد سید قوم ښځه د غیر سید قوم سړی سره نکاح کولې شی. که نه کیږی نو ددې دلیل څه دې په شریعت کښې کفو کیدل فرض دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرشید مانکیال..... ۱۹۷۷، ۱۹۸۰، ۳۰

الجواب: سیده ښځې نکاح د غیر سید سړی سره ناجائز او کالعدم ده کله چه دولی د اجازت نه بغیر شوی وی.

کما فی شرح التنویر: ویفتی فی غیر الکفو بعدم جوازه اصلا وهو المختار للفتوی لفساد الزمان وفی ردالمحتار ۱: ۲۰۹ قوله بعدم جوازه اصلا هذه رواية الحسن عن ابی حنیفة وهذا اذا كان لها ولی لم یرض به قبل العقد فلا یفید الرضا بعده بحر (۲). وهوالموفق

په قریشی او په سید خاندانونو کښې د نکاح حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی عالم دین چه د (۱) قال العلامة الحصکفی: فقریش بعضهم اکفاء بعض وبقية العرب بعضهم اکفاء بعض..... وهذا فی العرب واما فی العجم فتعتبر حرية واسلاما، قال ابن عابدين: واما فی العجم المراد بهم من لم ینتسب الی احدی قبائل العرب ویسمون الموالی والعقاء کما مر وعامة اهل الامصار والقری فی زماننا منهم سواء تکلموا بالعربية او غيرها الا من کان له منهم نسب معروف کالمنتسبين الی احد الخلفاء الاربعة او الی الانصار ونحوهم.

(الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۴۵، ۳۴۶ باب الکفاءة)

(۲) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۲۲ باب الولی)

نسب په لحاظ سره قریشی دې، ایا هغه د سید خاندان د جینی سره نکاح کولې شی؟ کله چه د جینی پلار او نیکه په رشته په ورکولو باندې راضی وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی محمد علی قریشی..... ۱۹۷۵، ۱۹۸۰، ۲۶

الجواب: د ازاد قریشی د سیدی (هاشمی) سره نکاح صحیح ده، خصوصاً چه کله اولیاء معترض نه وی.

کما فی الدر المختار فقریش بعضهم اکفاء بعض، وفی ردالمحتار ۲: ۳۳۸ اشار به الی انه لا تفاضل فیما بینهم من الهاشمی والنوفلی والتمیمی والعدوی وغیرهم (الی ان قال) فلو تزوجت هاشمية قرشیا غیر هاشمی لم یرد عقدها الخ (۱). وهوالموفق

غیر قریشی عالم دین د قریشیه کفو دې

سوال: څه فرمائی علمائی دین دې مسئلې باره کښې چه غیر قریشی او قریشیه کفو دې یانه؟ حالانکه غیر قریشی عالم دین هم دې که چرته د اولیاء درضانه بغیر په پخپلو کښې نکاح او کړی، نو اولیاء دې لره فسخ کولې شی یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: شیخ صدیق کهروړ پکاملتان..... ۱۹۵۸، ۱۹۶۰، ۱۴

الجواب: غیر قریشی عالم دین د قریشیه کفودې، دې نکاح لره اولیاء فسخ کولې نشی.

لما فی ردالمحتار ۲: ۳۳۳ لکن فی جامع قاضی خان قالوا ان الحسیب یكون كفوا للنسب فالعالم العجمی یكون كفوا للجاهل العربی والعلویة لان شرف العلم فوق شرف النسب (۲). وهوالموفق

د سید زادي د غیر سید سره د نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د سید زادي نکاح د

(۱) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۴۵ باب الکفاءة)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۰ باب الکفاءة)

غير قوم سره شرعاً جائز نه ده؟ كه چرته نه وى نوپه كوم بنيادباندي؟ بينوا
توجروا

المستفتى: محمد شفيع ١٤١٥١٩٧٧

الجواب: اگرچه داعزاز و اکرام دارو مدار په تقوى باندې دي، نه چه په نسبت
عاليه باندې. لقوله تعالى: ان اکرمکم عند الله اتقاکم (الايه) ليکن په بعضي
اوقاتو کښې د عدم رعايت نه کيدلو په وخت کښې مصالح دنکاح فوت شي.
لهذا په شريعت مقدسه کښې ددې مصالح دنياوى په وجه باندې دکفاءت
رعايت کړې شوې دي (١) او باوجود ددې ددين درعايت نه منعه کړې شوې نه ده.
قال رسول الله ﷺ: ولا يزوجن الا من الاكفاء (بدائع ٢: ٣١٤) واما امر
النبي ﷺ بنى بياضة بتزويج ابى طيبة

(١) وفى المنهاج: واما اعتبار الكفاءة فم شروع لقوله تعالى: والله لا يحب الفساد،
ويغلب الفساد عند كون الزوج دينياً عن الزوجة تسبه ويضر بها وتعاربه، وبقوله عليه الصلاة
والسلام: لا تنكحوا النساء الا الاكفاء رواه البيهقي وفى سنده كلام لكنه حجة بالتضافر
والشواهد كما فى فتح القدير، وبقوله عليه الصلاة والسلام وانكحوا الاكفاء وانكحوا اليهم
رواه ابن ماجة عن عائشة، وقال الحافظ بن حجر صححه الحاكم واخرجه ابونعيم من
حديث عمر ايضاً وفى اسناده مقال، ويقوى احد الاسنادين بالآخر انتهى وعزاه العلامة
السيوطى فى الجامع الصغير الى مستدرک الحاكم وسنن البيهقي وسنن ابن ماجة ثم
صححه، ولقوله عليه الصلاة والسلام ثلاث لا توخر (الى قوله) والايم اذا وجدت له كفواً،
اخرجه الترمذى والحاكم عن على مرفوعاً، حسنه السيوطى وصححه الحاكم والذهبي كما
فى المستدرک ويؤيدنا ما رواه محمد فى كتاب الآثار عن عمر بن الخطاب رضى الله عنه
موقوفاً، واعلم ان مدار النجاة والكرامة عند الله على التقوى، قال الله تبارك وتعالى: ان
اکرمکم عند الله اتقاکم، دون النسب والمال والصورة كما ورد به الاحاديث لكن الشرع
اعتبر الكفاءة لبقاء النظام والتحرز عن الفساد لان فساد ذات البين ليفضى الى الاثم
والعصيان. (منهاج السنن شرح ترمذى ٢: ٢٢٦ باب فى من ترضون دينه فزوجوه)

وکذا امره قوما من الانصار بتزويج بلال فمحمول على فضيلة الدين او مخصوص

والمسئلة واضحة (١) . وهو الموفق

(١) قال العلامة الكاسانى: قال عامة العلماء ان (الكفاءة) شرط وقال الكرخى ليست
بشرط اصلاً وهو قول مالك وسفيان الثوري والحسن البصري واحتجوا بما روى ان
اباطية خطب الى بنى بياضة فابوا ان يزوجه فقال رسول الله ﷺ انكحوا اباطية ان لا
تفعلوا تكن فتنة فى الارض وفساد كبير، وروى ان بلالاً رضى الله عنه خطب الى قوم من
الانصار فابوا ان يزوجه فقال له رسول الله ﷺ قل لهم ان رسول الله ﷺ يأمرکم ان
تزوجوني، امرهم رسول الله ﷺ بالتزويج عند عدم الكفاءة، ولو كانت معتبرة لما امر، لان
التزويج من غير كف غير مأمور به وقال النبى ﷺ ليس لعربى على عجمى فضل الا
بالتقوى، وهذا نص ولان الكفاءة لو كانت معتبرة فى الشرع كان اولى الابواب بالاعتبار بها
باب الدماء لانه يحتاط فيه مالا يحتاط فى سائر الابواب ومع هذا لم يعتبر حتى يقتل الشريف
بالوضع فهنا اولى ولنا ما روى عن رسول الله ﷺ انه قال لا يزوج النساء الا الاولياء
ولا يزوجن الا من الاكفاء ولا مهر اقل من عشر دراهم، ولان مصالح النكاح تختل عند عدم
الكفاءة لانها لا تحصل الا بالاستفراش والمرأة تستنكف عن استفراش غير الكف وتعير
بذلك ولا حجة لهم فى الحديثين لان الامر بالتزويج يحتمل انه كان ندباً لهم الى
الافضل وهو اختيار الدين وترك الكفاءة فيما سواه والاقتصار عليه، وهذا لا يمنع جواز
الامتناع وعندنا الافضل اعتبار الدين والاقتصار عليه ويحتمل انه كان امر ايجاب امرهم
بالتزويج منهما مع عدم الكفاءة تخصيصاً لهم بذلك كما خص اباطية بالتمكين من شرب
دمه ولا شركة فى موضع الخصوصية حملنا الحديثين على ما قلنا توفيقاً بين الدلائل.
واما الحديث الثالث فالمراد به احكام الآخرة اذ لا يمكن حمله على احكام الدنيا لظهور
فضل العربى على العجمى فى كثير من احكام الدنيا فيحمل على احكام الآخرة الخ.
(بدائع الصنائع ٢: ٢٢٣ بيان كفاءة الزوج)

د سید زادی پہ پخپله کړې شوي نکاح او**د مور پلار کړې نکاح کومه صحيح ده؟**

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه سید زادی یو ځای په پخپله نکاح کړې ده، حالانکه ددې مور پلار په بل ځای کښې نکاح کړې ده، اوس کومه نکاح صحيح ده؟ بینوا توجروا
المستفتی: سید عالم خان.....

الجواب: بشرط صدق وثبوت که چرته مخکښې نکاح کښې ایجاب او قبول کړې شوي هم وی بیا هم مخکښې نکاح غیر شرعی ده، او دا دهغه منکوحه نه ده او دویم سره او سیدل دې لره حرام نه دی.

المجيب: عبد الحليم عفی عنه

الجواب صحيح: د بالغې د غیر کفو سره نکاح کول نامنظور او کالعدم دی، کله چه د اولیاء درضا نه بغیر شوی وی (۱) وهو الموفق

..... محمد فرید عفی عنه.....

د یو جینی په خپله کړې شوي نکاح او د اولیاء د اعتراض حکم

سوال: ذکر شوي مسئلې جواب مطلوب دي، امید دي چه تاسو په رومبني فرصت کښې ذکر شوي مسئلې متعلق جواز د نکاح یاد عدم جواز فتوی راکولو سره په مونږ مهرباني او کړې؟ بینوا توجروا

المستفتی: اسماعیل خان دربند هزاره..... ۱۵۱۲۱۹۶۹

الجواب: که چرته ددې جینی عصبه اولیاء یعنی دتره ځامن نه وی یا موجود وی لیکن ددې مادری رشتې په نکاح کولو باندې راضی وی نو ددې مادری رشتې والو سره نکاح صحيح ده گنی د عصبه اولیاء عدم رضامندی په وخت نکاح صحيح نه ده. فی الدر المختار: وله ای للولی اذا كان عصبه

(۱) قال العلامة الحصکفی: وللولی اذا كان عصبه الاعتراض فی غیر الکف ویفتی فی غیر

الکف بعدم جوازه اصلاً وهو المختار للفتوی لفساد الزمان.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۲ باب الولی)

الاعتراض فی غیر الکف ویفتی فی غیر الکف بعدم جوازه اصلاً، وهو المختار للفتوی انتهى مختصراً، وفي ردالمحتار ۲: ۳۰۹ وهذا اذا كان لها ولی لم یرض به قبل العقد.....

واما اذا لم یکن لها ولی فهو صحيح نافذ مطلقاً اتفاقاً الخ. (۱) وهو الموفق

د اولیاء د اجازت نه بغیر د سیدي نکاح په غیر کفو کښې کالعدم ده

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه زمونږ په علاقه کښې بعضې سیده جینکوپه خپلې مرضی سره د غیر سید هلکانو سره نکاح کړې ده، او بعضې اغوا کړې شوي دی ایاد سیده جینکونکاح د غیر سید هلکانو سره جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: پیر سرور شاه گیلانی تهانه پوره ایبت آباد..... ۲۱۱۷۱۹۸۴

الجواب: د بالغې سیدي نکاح د غیر کفو سره کالعدم وی کله چه اولیاء معترض وی: کما فی ردالمحتار ۹: ۴۰۲ (۲) والهنديہ ۱۰: ۳۱۱ (۳) وهو الموفق

په عباسی جینی او اعوان قطب شاهی هلک کښې کفایت نشته

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه یوشل کلنه جینی ناواده (۱) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۲۲ باب الولی)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله ویفتی فی غیر الکف بعدم جوازه اصلاً) هذا رواية الحسن عن ابی حنیفة وهذا اذا كان لها ولی لم یرض به قبل العقد فلا یفید الرضا بعده بحر واما اذا لم یکن لها ولی فهو صحيح نافذ مطلقاً اتفاقاً لان وجه عدم الصحة علی هذه الرواية دفع الضرر عن الاولیاء اما هی فقد رضیت باسقاط حقها الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۲۳ باب الولی)

(۳) وفي الهنديّة: ثم المرأة اذا زوجت نفسها من غیر كف صح النکاح فی ظاهر الرواية عن ابی حنیفة..... ولكن للاولیاء حق الاعتراض. (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۹۲ الباب الخامس فی الکفء)

کری وہ موردی رشتہ زیدتہ دور کولو وعدہ کری وہ او جینی ہم زید غو بنستلو چنانچہ جینی اوزید دیوبل سرہ دواہ کولو وعدہ کری وہ. لیکن جینی یو خو رشتہ دارانویہ زوردی لره دخیل تره زوی ته واده کره درشتی پخیدونه تر واده پوری جینی مسلسل احتجاج کولو. لیکن یوهم نه اوریدلو. مورئی هم د رشتہ دارانودهمکیانونه مجبوره وه. چنانچہ دواہ یه ورخ هم جینی ته دماما خوی تمانچه بنودلو سره اووئیل که چرته تا انکار او کرویادی داسی خبره او کره چه هغه زمونږده عزت خلاف وی. نوته به اووژلی شی. پس نکاح اوشوه اورخصتی هم اوشوه لیکن تراوسه پوری جینی هلته ناخوبنه ده. او د خپلی مرضی اوخوبنی مطابق زید سره تلل غواری اوزیدته دپتو پیغاماتوپه ذریعه سره دتللو خواهشمندده. اوس زید دپاره کوم صورت اختیارول پکار دی اویاده دی وی چه جینی عباسیه ده اوزیداعوان قطب شاهی دی حالانکه دجینی رشتہ دارانودزیدپه قومیت باندي اعتراض کولو سره په زوره په دویم خای کنبی نکاح او کره؟ بینوا توجروا

المستفتی: زید معرفت محمود هیلت سنتر کوهاله مری ۱۹۲۹ء ۱۱/۱۱/۲۹

جواب: داولیاء داعتراض اودناراضگی د وجهی نه زید سره ددی جینی نکاح نامنظوره ده.

لان العباسية من العرب، وفي الهندية ۱: ۳۰۹ والموالي وهم غير العرب لا يكونون اكفاء للعرب (وفيها ۳۱۱) وروى الحسن عن ابي حنيفة ان النكاح لا ينعقد وبه اخذ كثير من مشائخنا رحمهم الله تعالى كذا في المحيط والمختار للفتوى في زماننا رواية الحسن وقال الشيخ الامام شمس الائمة السرخسي رواية الحسن اقرب الى الاحتياط كذا في فتاوى قاضي خان انتهى وما في الهندية فالمراد بها مسئله تزويج المرأة نفسها من غير كفر، فقط ﴿١﴾. وهو الموفق

﴿١﴾ (فتاوى عالمگیریه: ۲۹۰، ۲۹۲ الباب الخامس في الاكفاء)

د لوهار په لور او د مولوی خاندان په هلک کنبی د کفایت مسئله

سوال: څه فرمائی علمائی دین دې مسئلې باره کنبی چه ایا د لوهار د لور دمولوی خاندان دهلک سره نکاح کیدلې شی؟ ایا دا دواړه دیوبل کفودی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالقهار..... ۱۹۷۲ء ۱۱/۱۱/۵۱

الجواب: دملا دلور د لوهار سره نکاح کول او ورکول محل اعتراض دی. او بالعکس محل اعتراض نه دي.

کما فی شرح التنویر: الکفاءة معتبرة من جانبه ای الرجل لان الشریفة تابی ان تكون فراشا للدين ولذا لا تعتبر من جانبها لان الزوج مستفرش فلا تغیظه دناءة الفراش وهذا عند الكل فی الصحيح (هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۵) بحذف یسیر ﴿١﴾. وهو الموفق

د ابائی قوم د یوکس د ابائی امام لور

سره په نکاح کنبی د کفایت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه دیو قوم بنیادی ابائی خاندان راروان وی. اوددوی سره ددوی ابائی امام او استاد خاندان هم پشت په پشت راروان وی حالانکه ددی استادانو او پیش امامانو د قوم سلسله نسب سادات سره ملاویزی، ددی نه علاوه حق الاستاد اقدم من حق الوالدين، نو ایا د استاد د خاندان د جینی سره ددی ابائی قوم دیو هلک نکاح جائزده؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام ربانی هیډگار ډنر کینت ایبت آباد.....

الجواب: چونکه په ظاهره صورت مسئله کنبی کفایت موجود دي لهذا ددی

﴿١﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۳ باب الکفاءة)

امام دلور سره په نکاح کولو کښې څه عدمې جواز نه معلومېږي (۱) په شرط ددې چه دکفاءت نور قسمونه معدوم نه وي. وهوالموفق

د شيخ مطلب او د ميان، ملا، سيد، اويه صاحب زاده کښې د کفومستله

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه (۱) دشيخ نه څه مراد دې؟ (۲) ميان، ملا، او صاحب زاده په خپلو کښې دکفوکيدلو په اعتبار سره مساوي دي يانه؟ بينوا توجروا

المستفتي: سعيد المستعان قاضي آباد گدون مردان.....

جواب: (۱) دشيخ نه مراد صديقي اوفاروقي خلق دي. (۲) دا ټول مساوي نه دي ددوي نه بعضې دنورو بعضې کفوکيدلې نشي. وهوالموفق

د بالغي جينې په عدالت کښې بيان کول روستو

خلاف بياني کول. اوس د بلې نکاح څه حکم دي

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه يو جينې دبالغيدلو سره دکلي يو کس سره واده او کړو، ذکرشوي جينې دکلي پريښودلو سره ددې سړي سره سکهرته لاره، او هلته په عدالت کښې دبيان ورکولو سره دمجستريت په مخکښې ددې کس سره دنکاح کولو اقرار او حلفيه بيان ئې هم ورکړو، ددې نه پس دجينې مور پلار دعوي او کره او ذکرشوي هلک گرفتار شو، او پوليس جينې دمور پلار حواله کړه، ذکرشوي جينې دمور پلار د وينا مطابق دهلک خلاف بيان ورکړو، هلک گرفتار شو، ذکرشوي نکاح دضلع اټک جج دترمذي شريف اود څه نورو حوالونه غلطه ثابت کړه چه دولي نه بغير نکاح نشي کيدلې، خواه جينې بالغه ده ولې نه وي، اوس دجينې مور پلار دنکاح په بل ځای کښې کول غواړي ايا دادويمه نکاح به صحيح وي؟ بينوا توجروا

المستفتي: خالد محمود کامره..... ۱۴ صفر المظفر ۱۴۰۱ هـ

(۱) وفي الهندية: وقالوا الحسيب كف للنسيب حتى ان الفقيه يكون كفا للعلوية ذكره قاضي خان والعتابي في جوامع الفقه وفي الينابيع والعالم كف للعربية والعلوية الخ. (فتاوى عالمگيره ۱: ۲۹۰ الباب الخامس في الاكفاء)

جواب: که چرته داهلک کفونه وي نودانکاح کالعدم اونا منظور ده، کما في الهندية ۱: ۳۱۱ وروی الحسن عن ابی حنیفه ان النکاح لا ینعقدوبه اخذ کثیر من مشائخنا کذا فی المحيط والمختار فی زماننا للفتوی رواية الحسن (۱) او که چرته کفو وي نودعاقلي بالغې نکاح به نافذه اولازم وي نه دې لره پلار ختمولې شي نه دا بالغه، کما في الهندية ۱: ۳۰۵ نفذنکاح حرة مکلفة ولی عندابی حنیفه وابی یوسف رحمهما الله تعالى فی ظاهر الرواية کذا فی التبيين (۲) وهوالموفق

مغوی د مغوي د کفو کيدلو په صورت کښې د اولياء فسخ نامنظور ده

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه زید یوه بالغه جينې اغوا کولو سره داولياء داجازت نه بغير دجينې سره طوعا وکره انکاح او کره، ايا دانکاح په شريعت کښې صحيح کيدلې شي؟ بينوا توجروا

المستفتي: مولوی گل سردار..... ۱۹۷۳ء ۲۷/۳/۱۹۷۳

جواب: که چرته دامغوي (اغوا کړې شوې) ددې مغوي کفو وي نودانکاح صحيح ده، داولياء دناراضگي دوجه نه ددې فسخ کول (شرعا) نامنظور دي، وفي الهندية ۱: ۳۰۵ نفذنکاح حرة مکلفة بلاولی عندابی حنیفه وابی یوسف رحمهما الله تعالى فی ظاهر الرواية، کذا فی التبيين (۳) وهوالموفق

خپل ځان اعلى قوم ظاهر کړی روستو پته لکيدلو باندې به نکاح کالعدم وي

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه مسمي..... دواده په وخت دهو که راکړه څه ئې دايبته ابادنه پنډې ته راوستم او خپل ځان ئې

(۱) (فتاوى عالمگيره ۱: ۲۹۲ الباب الخامس في الاكفاء)

(۲) (فتاوى عالمگيره ۱: ۲۸۷ الباب الرابع في الاولياء)

(۳) (فتاوى عالمگيره ۱: ۲۸۷ الباب الرابع في الاولياء)

پتھان ظاہر کرو، حالانکہ ہغہ دموچی قوم سرہ تعلق لری اتہ لس ورخی ئی ہم دغہ رنگ خہ پتہ اوساتلم، روستوئی ماسرہ نکاح اوترلہ، دنکاح نہ مخکبئی ئی داهم ظاہر نہ کرہ، چہ وادہ کرې شوی یم، حالانکہ ددہ دوه بچی ہم دی، خہ ددہ سرہ دوه دوه نیم کالہ آبادہ ووم، او روستو خہ دخیلی مور کور تہ راغلم، ایا ددہ ددی دھوکی پہ صورت کبئی اودولی نہ کیدلوپہ صورت کبئی یعنی بغیر اجازت دولی نہ دانکاح صحیح کیدلې شی؟ بینوا توجروا المستفتی بی بی مین بازار ایبت آباد..... ۱۲۸ شعبان ۱۴۰۲ھ

الجواب: د مفتی بہ قول پہ بناء باندې د غیر کفو سرہ نکاح نامنظور او کالعدم وی

لما فی الشامیة (۱) والهندیة ۱: ۲۹۳ وعبارتها ثم المرأة اذا زوجت نفسها من غیر کفو صح النکاح فی ظاہر الروایة عن ابی حنیفة وروی الحسن عن ابی حنیفة ان النکاح لا ینعقد وبہ اخذ کثیر من مشائخنا کذا فی المحيط والمختار فی زماننا للفتویٰ روایة الحسن الخ (۲). وهو الموفق

پہ شیعہ اوسنی کبئی د کفایت مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دې مسئلې چہ شیعہ اوسنی مذهب والادیوبل کفو دی، اوددوی پخپلو کبئی نکاح کیدلې شی؟ بینوا توجروا المستفتی: یونس نشرود کراچی ۳..... ۱۹۷۳ء ۵۱۴

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله ويفتي في غير الكف بعدم جوازه اصلاً) هذه رواية الحسن عن ابی حنیفة وهذا اذا كان لها ولي لم يرص به قبل العقد فلا يفيد الرضا بعده..... وهو المختار للفتویٰ لفساد الزمان، وقال شمس الائمة وهذا اقرب الى الاحتياط.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۲۲ باب الولی)

(۲) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۹۲ الباب الخامس فی الکفاء)

جواب: واضحه دې وی چہ پاکستانی شیعہ پہ اکثری طور سرہ دکفر عقیدہ لری، مثلاً داعقیدہ لری چہ حضرت علی رضی اللہ عنہ پیغمبر ویا الہ وو، نیز دصدیق اکبر رضی اللہ عنہ د صحبت نہ انکار کوی، اود صدیقہ قذف کوی، لہذا ددوی سرہ بہ نکاح صحیح نہ وی (۱) او ہغہ شیعہ چہ صرف د تفضیل قائل وی (۲) نوددہ سرہ پہ نکاح کبئی د عدمی کفایت حکم جاری کرې شوی دې (۳) وهو الموفق

د تفضیلی شیعہ سرہ د سنی العقیدہ جینی د کفایت اود نکاح حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دې مسئلې بارہ کبئی چہ زاهد شیعہ دې لیکن

(۱) قال العلامة ابن عابدين: نعم لا شک فی تکفیر من قذف السيدة عیشة رضی اللہ عنہا او انکر صحبة الصديق او اعتقد الألوهية فی علی او ان جبریل غلط فی الوحی او نحو ذلك من الکفر الصریح المخالف للقرآن. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۳۲۱ مطلب فی حکم سب الشیخین)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: واما المعتزلة فمقتضى الوجه حل منا کحتهم لان الحق عدم تکفیر اهل القبلة وان وقع الزما فی المباحث بخلاف من خالف القواطع المعلومة بالضرورة من الدین..... فانهم ما قالوا ذلك الا لشبهة دليل شرعی علی زعمهم وان اخطوا فيه ولزمهم المحذور علی انهم ليسوا بادنی حالا من اهل الكتاب بل هم مقرون باشراف الكتب..... وبهذا ظهر ان الرافضی ان کان ممن یعتقد الألوهية فی علی او ان جبریل غلط فی الوحی..... فهو کافر لمخالفته القواطع المعلومة من الدین بالضرورة بخلاف ما اذا کان یفضل علیا او یسب الصحابة فانه مبتدع لا کافر.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۱۳ مطلب مهم فی وطی السرازی اللاتی یوخذن)

(۳) قال العلامة عبد الله بن مودود الموصلي: قال: (وفی الدین والتقوی) حتی ان بنت الرجل الصالح لو تزوجت فاسقا کان للاولیاء الرد لانه من افجر الاشیاء وانها تعیر بذلك وقوله علیه الصلاة والسلام: علیک بذات الدین تربت یداک، اشارة الى انه ابلغ فی المقصود. (الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۱۳۲ فصل الکفایة المعتبرة فی النکاح)

دده عقیدہ داده چه په قرآن کښې دیرش سپارې دی او بغير دڅه تحریف نه دا صحیح منی، او د پیغمبر ﷺ د ختم النبوت قائل دي، په امهات المؤمنین کښې فرق نه کوی صحابه کرام ټول دده خوښ دي، البته د حضرت علی، حسنین، اوفاطمة الزهرا رضوان الله تعالیٰ اجمعین سره بې حده محبت لری ایادې زاهد سره د کومې سني د یو بندي یا بریلوي جیني واده جائز دي یا نه یا مکروه دي یا مباح؟ بینوا توجروا

المستفتی: امام محمد دینیات تیچر پولیتیکل چهاوني ټانک ۱۹۹۰ء ۳۱۷۱۰
جواب: که چرته دا زاهد تفضیلی شیعه وی (۱) نود سنیه جیني نکاح دده سره نامنظور او کالعدم ده، هر کله چه دا ولیاء داذن نه بغير شوي وی لعدم الکفائة او باذن اولیاء صحیح دی (۲) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: ان الرافضي ان كان ممن يعتقد الألوهية في علي او ان جبريل غلط في الوحي..... فهو كافر لمخالفته القواطع المعلومة من الدين بالضرورة بخلاف ما اذا كان يفضل عليا او يسب الصحابة فانه مبتدع لا كافر.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۱۴ مطلب مهم في وطئ السراري اللاتي يوخذن)

﴿۲﴾ قال عبد الله الموصلي الحنفي: (قال في الدين والتقوى) حتى ان بنت الرجل الصالح لو تزوجت فاسقا كان للاولياء الرد لانه من افجر الاشياء وانها تعير بذلك وقوله عليه الصلاة والسلام: عليك بذات الدين تربت يداك، اشارة الى انه ابلغ في المقصود.
(الاختيار لتعليق المختار ۲: ۱۳۲ فصل الكفاءة المعتبرة في النكاح)

باب الرضاغة

رضاعت کښې مشاهده ضروري ده تسماع کافی نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلي باره کښې چه مسمی بازیه بچین کښې دخپلي ترور سره دنیا سیفه رولي وه، اوس باز دخپل رضاعی رور جیني یعنی د نیانمسي عالم جان سره نکاح کړي ده درضاغت خبر صرف دباز ترور چه هغي دباز سره سینه رولي وه ورکړو د ترور بیان دادي چه ځما عمر څومره زیاتېدو مشرانو روڼو او خویندو نه مې هم دا خبره اوریده چه باز او تاپه بچین کښې درضاغت په موده کښې یو ځای سینه رولي وه، دباز د مامامولوی محمد حسین هم دایان دي چه باز دخپلي نیاسینه د شریعت په موده کښې دننه څکلي ده، ددي نه علاوه یو څو سړي د شبها تو بیان ورکوي، چه معلومه نه ده چه باز دنیا سینه د شریعت په موده کښې دننه څکلي ده او که روستو، مگر رودلي ضرور ده، په دي صورت کښې دباز او د عالم جان هغه چه ددي رضاعی وریري دي په خپلو کښې نکاح کولي شي یا نه؟ او ددي شبها تو څه حکم دي؟
المستفتی: مولوی محمد حسین گجرانواله..... ۱۹۷۵ء ۱۷۱۳۸

جواب: د عدمي اعتراف په صورت کښې د دوو سړو یا یو سړي او دوو ښځو د شهادت نه بغير د حرمت نکاح حکم نشي ورکولي.

كما في الدر المختار على هامش رد المحتار (۲: ۵۶۸) حجة المال وهي شهادة عدلين او عدل وعدلتين ﴿۱﴾، قلت ولا بد من المشاهدة ولا يكفي ههنا التسماع ﴿۲﴾. وهو الموفق

﴿۱﴾ (الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۴۴۸ قبيل كتاب الطلاق)

﴿۲﴾ قال العلامة شمس الحق الافغانى: يلزم ان يكون..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

نکاح نہ پس د یوی بنھی د رضاعت پہ دعویٰ کنی تفصیل

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنی چہ دزید اود زینب عقد نکاح شرعی اوتہا کلی شو، تہول کلی والا خبر شو او پہ خوشحالو کنی ئی خانو نہ شریک کرل، دوه کالہ تیریدلونه پس یو بنھی او وئیل، چہ مازید اوزینب تہ سینہ ور کرے دہ اوس ددی بنھی پہ وینا او اعتبار سرہ نکاح فسخہ کیدلے شی یا برقرار پاتی کیدلے شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرحمن.....

جواب: کہ چرتہ بنحہ خاوند دوا رہ یا صرف خاوند ددی بنھی تصدیق او کرے، نو نکاح بہ فاسدہ وی، او کہ چرتہ دوا رہ ددی بنھی تکذیب او کرے، اودا بنحہ عادلہ وی، نوا احتیاط پہ مفارقت کنی دے، اونکاح فاسدہ نہ دہ، او کہ چرتہ دابنحہ عادلہ نہ دہ، نوبیا خہ حرج نشته.

قال فی ردالمحتار (۵۶۸:۲) فی الہندیۃ: تزوج امرأۃ فقالت امرأۃ ارضعتکما فہو علی

اربعة اوجہ ان صدقاھا فسد النکاح وان کذباھا وھی عدلۃ فالتزہ المفارقة وان صدقھا

الرجل وکذبھا فسد النکاح وان بالعکس لا یفسد، انتهى بحذف یسیر ﴿۱﴾. وهو الموفق

(بقیہ حاشیہ) الشہود قد عاینوا بالذات المشہود بہ وان یشہدوا بذلك الوجہ (المجلہ)

والامور التی یتعذر علی کثیر من الناس مشاہدتها ویبقی احکامها ممر الدہور یجوز الشہادۃ

بہا بالتسامع وھی النسب والنکاح والدخول بالزوجة وولاية القاضي والموت واصل الوقف

بشرط ان تشہر لدى الشاہد شہرة حقیقیۃ کالتواتر او حکمیۃ تكون بشہادۃ عدلین او عدل

وعدلتین (الاصول القضائیہ).

(معین القضاۃ والمفتیین ص ۲۸ الفصل الثانی فی کیفیۃ اداء الشہادۃ)

﴿۱﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۲۸ تنبیہ قبیل کتاب الطلاق)

د نصاب شہادت نہ کیدلو پہ صورت کنی حرمت د نکاح نہ ثابتیری

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنی چہ یو سری دیو بنھی سرہ نکاح کول او غوہنتل لیکن ددی بنھی خور (علاتی) دعویٰ او کرہ، چہ ماددی سری تہ دپیدائش نہ پس دمور ولادت بیماری دوجہ نہ پہ موسم سرما کنی یرہ سینہ ور کرے وہ، اوددہ دمور دیار دمی روتی تیارولہ، ددی مدعیہ خاوند ہم داوائی، لیکن نورگواہان ددی مدعیہ پہ بیان باندی نہ دی، حالانکہ ناکحہ ددی مور او مشرانے خویندی اوپلار، ذکرشوی بیان خلاف اود مدعیہ دمخالفت اود عناد دعویٰ ددی، دکلی دمشرانوںہ دحالات پوہنتنہ او شہوہ، نو تہولو پہ متفقہ طور سرہ بیان ور کرے، چہ ددی واقعی دراتلونہ مخکنی مونہ تہ ددی مرضعی خہ خبر نہ وو، ذکرشوی بیانات دلاندی خلوق پہ مخامخ پہ اخستلی شوی دی، (۱) قاضی فیض الرحمن (۲) قاضی فضل ہادی صاحب (۳) قاضی محمد قاسم دوگ درہ (۴) مولانا حبیب محمد فاضل حقانیہ و مولوی فاضل (۵) قاضی زین العابدین

آیاددی سری نکاح ددی بنھی سرہ ذکرشوی بیاناتو پہ لحاظ سرہ صحیح دہ، ددی علاتی خور (مدعیہ) اوددی دخواوند دعویٰ قابل قبول دہ؟ پہ صورت دمتہم کیدلو کنی خہ جواب دی، حالانکہ دنکاح والا پہ زرونو کنی خہ خوف او خطرہ پہ وجہ دپہانہا نہ دہ راغلی، چہ ددی پہ خیال کنی ہغہ عنادیہ دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاضی فیض الرحمن سیاه بدرکنی ریاست دیر ۱۹۷۰ء ۳۸۶

جواب: چونکہ پہ صورت مسئلہ کنی د شہادت نصاب موجود نہ دی، لہذا حرمت دنکاح بہ ثابت کیڑی نہ، بیشک احتیاط پہ اجتناب کنی دی

فی الدر المختار: الرضاع حجتہ حجة المال وھی شہادۃ عدلین او عدل وعدلتین

﴿۱﴾ (وبمعناہ فی جمیع معتبرات

﴿۱﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۴۲۸ قبیل کتاب الطلاق)

المذهب (۱) والدلیل علی التنزه ما رواه البخاری فقال رسول الله ﷺ: كيف وقد قيل ففارقها عقبه فنكحت زوجاً غيره (۲). وهو الموفق

پخپله د مرضعې د شهادت حکم او د درمختار د عبارت تفصیل

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دخپلې ترور سینه اورودله. په دې باندې گواه پخپله مرضعه اوددی خاوند دې. او یو سړې او یوښځه ده. که چرته دمرضعې اوددې د خاوند گواهی شرعاً منظور وی. نو نصاب د شهادت پوره دې. او که چرته منظوره وی. نو په نزد د احنافو په شهادت کښې کمې دې. چونکه درمختار باب الرضاع قبیل کتاب الطلاق ۲: ۴۴۸ باندې لیکلی دی. او شهادته عدل و عدلتین، او علامه شامی د عدلتین په تشریح کښې لیکلی دی. ولو احدهما المرضعة لا یضر کون شهادتها علی فعل نفسها كشهادة القاسم الوازن والکیال علی رب الدین، بیایه درمختار کښې لیکلی ددې نه پس. وهل يتوقف ثبوته علی دعوی المرأة الظاهر لا لتضمنها علی حرمة الفرج وهی من حقوقه تعالی: نوجناب. ددې نه معلومه شوه چه حرمت د رضاعت دعوی باندې موقوف نه دې. ددې وجه نه لیکې. ولو احدهما المرضعة،

(۱) وفي الهندية: ولا يقبل فی الرضاع الا شهادة رجلين او رجل وامرأتين عدول كذا فی المحيط..... وان كان المخبر واحد او وقع فی قلبه انه صادق فالأولى ان يتنزه ويأخذ بالثقة وجد الاخبار قبل العقد او بعده ولا يجب علیه ذلك.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۲۷ کتاب الرضاع)

(۲) وعن عقبه بن الحارث انه تزوج بنت ابی اهاب فجاءت امرأة فقالت لقد ارضعتكما، فسأل النبي ﷺ فقال: كيف وقد قيل؟ ففارقها عقبه فنكحت زوجاً غيره، اخرجه البخاری.

لوغ المرام ۳۸۵ قبیل باب النفقات)

څه دخپلې کم علمې نه دا گنړم چه دمرضعې اوددې د خاوند گواهی شرعاً قبوله ده. مگر څه ستاسو په فتوی باندې زیات اعتماد کوم. نو ایاددې مرضعې اود خاوند گواهی منظوره ده یا نه؟ والتوفیق علی الله

المستفتی: محمد هلال خطیب تربیلا ډیم ۱۸۱۹۱۰ ۱۹۷۹

الجواب: تاچه څه گنړلی هغه صحیح دی. دمرضعې شهادت مقبول دې. او صرف په دې باندې اکتفاء کول مردود دی. او کله چه دمرضعې شهادت مقبول دې. حالانکه دا پخپل کار باندې شهادت دې. نو د خاوند شهادت به په طریقه اولی منظور وی.

نوبت: په شهادت کښې د عدالت رعایت ضروری دې (۱) وهو الموفق

په شهادت عدلین سره چه کله مبرهن نه وی رضاعت به ثابت نه وی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د بکر دلور د اسماء د زید سره دنکاح کولو پروگرام شروع وو. د اسماء ماما دا خبره مشهوره کړه. چه اسماء د زید د مور دهندي سینه رولې ده. د زید مور هندي مقامی قاضی ته بیان ورکړو. چه ماسینه نه ده ورکړې. او د ماما د ذاتی دشمنې دوجه نه دروغ وائی. او د اسماء ماما عدالت ته هم نه پیش کیږی. اوس دنکاح څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: محی الدین دهریال مانسنهره.....

الجواب: کله چه ماما عادل دوه سړی یا یو سړې اوددوه ښځو په شهادت سره دا دعوی مبرهن نه کړی تر هغه وخته پورې حرمت د رضاعت نه ثابت کیږی. کما فی الدر المختار وغیره حجتة حجة المال وهی شهادته عدلین او عدل

(۱) وفي الهندية: ولا يقبل فی الرضاع الا شهادة رجلين او رجل وامرأتين عدول كذا فی المحيط.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۲۷ کتاب الرضاع)

وعدلتین (۱) وهو الموفق

د شک او د بخی په سینه کښې د پیو نه موجود

کیدلو په صورت کښې حرمت نه ثابت کیږی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه عصمت خان په بچین کښې خپلې نیاپه سینه باندې اخستی وو. اوس هغه دخپلې ترور لور سره واده کول غواړی. لیکن د پیو مسئله ددوی په مینځ کښې حائله ده. نیادې لره د ژړا نه دخاموش کولو دپاره په سینه باندې اخستی وو. او هغه ئې نه وو اخستې. اوس معلومه نه ده. چه سینه ئې اخستی ده یا نه؟ او نیایقین سره وائی چه پئ نه دی څکلی. هم دغه شان دهلک مورهم وائی. لیکن بیا هم خلق شک کوی. چه شاید پئ څکلی وی. او هلک لره نیا صرف یو مرتبه په سینه باندې اخستې دې. شرعی حکم څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الحليم بشام سوات ۱۹۹۱ء ۷۸۵

الجواب: په صورت مسئله کښې حرمت رضاعت ثابت کیږی نه.

(۱) د شک په صورت کښې (۲) کله چه شپردهنده وائی چه ځمپه سینه کښې پائی نه وو. نو حرمت رضاعت به ثابت کیږی نه (شامی) (۲) هندیه (۳).....

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۲۳۸ قیل کتاب الطلاق

(۲) قال العلامة ابن عابدين: قوله فلو التقم الخ تفريع على التقييد بقوله ان علم وفي القنية امرأة كانت تعط ثديها صبية واشتهر ذلك بينهم ثم تقول لم يكن في ثدي لبن حين القمتها ثديي ولم يعلم ذلك الامن جهتها جاز لانها ان يتزوج بهذه الصبية وفي الفتح لو ادخلت الحلمة في في الصبي وشكت في الارتضاع لا تثبت الحرمة بالشك.

(رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۳۹ باب الرضاع)

(۳) وفي الهندية: المرأة اذا جعلت ثديها في فم الصبي ولا تعرف امص اللبن ام لا ففي القضاء لا تثبت الحرمة بالشك وفي الاحتياط تثبت..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

الاشباه والنظائر (۱) وهو الموفق

د مرضعي غير عادلي د خبر کولو او بيا د انکار کولومستله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دزید او هندي د عقد نکاح لس کاله شوي دي. اوس معلومه شوه چه یو بنځي دوی ته پئ ورکړی دی. لیکن د مرضعي نه علاوه بل گواه نشته. صرف یو بنځه بله هم ورسره ده. لیکن زید د صدق دمخبر نه انکار او کړو. او قسم ئې او کړو چه هنده ځما محرمه نه ده. او هندي هم د دعوي کولو نه انکار او کړو. اوس غرض دادې. چه آیا سابقه نکاح ددې ذکر شوي شېهي دوجه نه فاسده یانه. که چرته نکاح نه وی شوي نو آئنده دپاره نکاح زفاف مجاز ده یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا جعفر شاه بلند کوت مانسهره ۱۹۷۷ء ۱۷۱۱۰

الجواب: که چرته د امرضعه عادل نه وی. کما هو الظاهر في شر القرون، نو په صورت مسئله کښې نه مفارقت واجب دې اونه په دې کښې احتیاط شته. کما يفهم من الهندية ۱: ۳۷۵ الرضاع يظهر باحد امرين احدهما الاقرار والثاني البينة كذا في البدائع، ولا يقبل في الرضاع الا شهادة رجلين اور رجل وامرأتين عدول، كذا في المحيط، وان كان المخبر واحد او وقع في قلبه انه صادق فالاولى ان يتنزه ويأخذ بالثقة سواء وجد الاخبار قبله او بعده ولا يجب عليه ذلك (۲). وهو الموفق

(بقية حاشيه) دخل في فم الصبي من الثدي مائع لونه اصفر تثبت حرمة الرضاع لانه لبن تغير لونه. (فتاوى عالمگیریه ۱: ۳۳۳ کتاب الرضاع)

(۱) قال العلامة ابن نجيم: لو ادخلت المرأة حلمة ثديها في فم الرضيع ولا يدرى ادخل اللبن في حلقه ام لا لا يحرم النكاح لان في المانع شكاً كذا في الولو الجية.

(الاشباه والنظائر ص ۶۶ القاعدة الثالثة اليقين لا يزول بالشك)

(۲) (فتاوى عالمگیریه ۱: ۳۳۷ کتاب الرضاع)

صرف پہ سینہ باندی خولہ اینودلو سرہ (کله چہ

خکلو کنبی شک) وی حرمت رضاع نہ راخی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی کہ چرتہ یونہی کوم ماشوم لہ سینہ پہ خولہ کنبی ورکری. او فورائی جدا کری. او پی پہ خولہ کنبی دنہ لارنشی. نوایا پہ دے سرہ رضاعت ثابت کیری؟ بینوا توجروا

المستفتی: صوفی اسماعیل وزیرستانی ۱۱۵۱۴ھ ۱۴۰۱ھ

الجواب: کله چہ پہ پیو خکلو کنبی شک وی. نو صرف سینہ باندی خولی اینودلو سرہ حرمت نہ ثابت کیری. لما فی الاشیاء ۵۹ لو ادخلت الحلمة ثديها ولا يدرى ادخل اللبن في حلقه ام لا لا يحرم النكاح (۱) وهو الموفق

رضع مرضعی پہ ٲول اولاد باندی حرام کیدل اود هدايه د عبارت مطلب

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ مسماة خائسته جان دیو جینی زرین تاجی تہ دخیل وړوکی زوی ملنگ سرہ پی ورکری دی. دخائسته جان یوبل زوی دے زلمی چہ دملنگ نہ پہ عمر کنبی زیات دے. ایاد زرین تاجی نکاح دزلمی سرہ جائزده یانہ؟ نیز دصاحب هدايه دا قول چہ: وکل صیین اجتماعها علی ثدی امرأة واحدة لم یجز لاحدهما ان یتزوج بالآخری الخ: ددے نہ اجتماعی زمانی مرادده یا مکانی. یعنی ددے جزئی پہ وجه سرہ دحلت حکم کیدی شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: هید ماستر باندی سیدان براسته او گئی مانسهره ۱۹۷۵ء ۱۵۱۹ء
جواب: داجینی زرین تاجه ددے مرضعی پہ ٲول اولاد باندی حرامه ده.

یدل علیه مافی الخلاصة ۲۲۲: ۱ ولو ارضعت امرأة صبیا يحرم علیه من یقدم من اولادها ومن (۱) (الاشباه والنظائر ۷۱ القاعدة یقین لا یزول بالشک)

تأخر (۱) ، وفي الدر المختار: لا حل بین الرضعية وولد مرضعتها (هامش ردالمحتار ۵۶۱: ۲) (۲) قلت: وكذا نقول بلبن الفحل فيحرم عليها الولد الثاني لكونه ولد ابیها من الرضاع (۳) . فافهم. وهو الموفق

د سینی نہ پی ویستلو سرہ خکول هم موجب حرمت دے

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ دیونہی دسینی نہ پی ویستلی شو. او بوتل کنبی پی وچول او یو هلك تہ پی ورکری. ایارضاعت به ثابت وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: تاج ولی جلبئی صوابی ۱۴۰۱ھ

الجواب: دکومی بنھی دسینی نہ چہ پی ویستل شی او کوم هلك تہ ورکری شی نو حرمت رضاعت به ثابت وی. یدل علیه مافی شرح التویر: والحق بالمص الوجور والسعوط (هامش ردالمحتار) ۲: ۵۵۴ (۴) وهو الموفق

د مرضعی د تصدیق پہ صورت کنبی نکاح جائز نہ ده

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری وائی چہ خما مور وائی چہ مادفلانی جینی پلارته پی ورکری وو. او خہ داجینی خیل رور

(۱) (خلاصة الفتاوى ۱۲: ۲ قبیل الفصل الخامس فی الکفاء)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۳ باب الرضاع)

(۳) قال العلامة المرغینانی: ولبن الفحل یعلق به التحريم وهو ان ترضع المرأة صبیه فتحرم هذه الصبیه علی زوجها وعلی ابائه وابنائه ویصیر الزوج الذی نزل لها منه اللبن ابا للرضعة. (هدایه ۲: ۳۷۰ کتاب الرضاع)

(۴) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۷ باب الرضاع)

دیوارہ پہ نکاح باندی اخستل غواړم په رضاعت کښې دمورنه علاو د بل کوم چشم دیداه گواه نشته. او ځما یقین دې چه ځما مور دروغ نه وائی ایاد شریعت په رنړا کښې دانکاح جائز ده؟ نیز ځما او ددې جینئ دخاندان په خپلو کښې جهگړه ده. که چرته دا جینئ زموږ کور ته راغله نو ټولې جهگړې به ختمې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی ولی محمد بابر فورټ سنډیمن بلوچستان ۱۲۲ ستمبر ۱۹۷۹ء
جواب: کله چه ته ددې مرضعی (مور) تصدیق کوي نو حلت به دکومې نه راځی. قلت: ونظيره التصديق بعد عقد نکاح کما فی ردالمحتار ۲: ۵۶۸ء فلیراجع (۱) وهو الموفق

ذیل زوی گنړلوسره په غلطی سره بل ماشوم

ته پي ورکولو سره هم حرمت ثابت کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زینب په غلطی سره خپلې لور گنړلوسره بلې جینئ ته ئې پي ورکړه. په دې وخت کښې دزینب هوش او حواس دیمارې دوجه نه صحیح نه وو. کله چه یو مرتبه ئې پي او څکل. نو هوش او حواس ئې په تیېهک کیدلو باندې محسوس کړل او پي هم صرف یو مرتبه څکلې وو. ایاد زینب دزوی سره ددې جینئ نکاح جائز ده یا نه. او د زینب دولد الولد سره جائز ده یا نه؟ بینوا توجروا
المستفتی: عبد الکبیر جلال آباد.....

(۱) قال العلامة ابن عابدين: وفي الهندية تزوج امرأة فقالت امرأة ارضعتكما فهو علي اربعة اوجه ان صدقاها فسد النكاح..... وان كذباها وهي عدلة فالتزوه المفارقة..... وكذا لو شهد غير عدول او امرأتان او رجل وامرأة وان صدقها الرجل وكذبتها فسد النكاح وان بالعكس لا يفسد ولها ان تحلفه ويفرق اذا نكل.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۳۸ قیل کتاب الطلاق)

الجواب: د جزئیاتونه معلومه ده. چه رضاع کښې په علم. جهل. اورضا او اکراه کښې څه فرق نشته. لهذا دزینب پلار ددې رضیعی رضاعی روزدې. او ولد الولد ئې رضاعی وراره دې. او څنگه چه دنسبتی وراره سره نکاح حرامه ده. هم دغه شان درضاعی وراره سره هم نکاح حرامه ده.

قال رسول الله ﷺ: يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب (۱) وفي الدر المختار: ولا حل بين الرضیعة وولد مرضعتها وولد وللمها لانه ولد الاخ انتهى باختصار يسیر (۲). وهو الموفق

د دوو بنو مختلفو بچوته پي ورکولوسره د رضاعت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دزید دوه ښځې دی. هنده او سایه. هندی یو اجنبی هلک ته سینه ورکړه. او سایې هم یو اجنبی جینئ ته سینه ورکړه. اوس ددې اجنبی جینئ او هلک په مینځ کښې نکاح صحیح ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد القیوم پیر هاری بتگرام..... ۱۹۸۳ء ۱۱۱۱

جواب: دادلبن الفحل مسئله ده. اوس ددې دواړو په مینځ کښې نکاح ناجائز ده. ځکه چه دادواړه دزید رضاعی بچی دی (۳) وهو الموفق

(۱) (رواه البخاری ۹: ۱۲۱ کتاب النکاح، وراه مسلم باب تحريم الرضاعة ماء الفحل

الحديث: ۱۴۳۷ ورواه النسائي ۶: ۱۰۰ باب تحريم بنت الاخ من الرضاع)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۴۳ باب الرضاع)

(۳) قال العلامة المرغيناني: ولبن الفحل يتعلق به التحريم وهو ان ترضع المرأة صبية فتحرم هذه الصبية على زوجها وعلى آباءه وابنائهم ويصير الزوج الذي نزل لها منه اللبن ابا للرضعة.

(هداية ۲: ۳۵۱ کتاب الرضاع)

د خوب په حالت کښې د یو بچی راتلل اود پیو څکلوسره د حرمت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو ښځه اوده وه، چه یو هلک راغلو او په دې حالت کښې ئې ددې نه پئی او څکل، او ښځې ته هم معلومه شوه، ایادي سره حرمت درضاعت ثابت کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مجید علی متعلم حقانیه ۱۳۱۱ء ۱۹۸۶ء

جواب: د اوده شوي (نائی) ښځې نه دپیو څکلوپه صورت کښې حرمت د رضاعت ثابت کیږی.

لما فی شرح التتویر: او میتة ﴿۱﴾، والوجه ظاهر لان النوم ادنی من الموت، ولما فی العالمگیریة ۱: ۳۶۸ وكذا الصغيرة اذا جاءت الى الكبيرة وهی نائمة فاخذت ثديها وارتضعت منها بانثامنه، فافهم ﴿۲﴾. وهو الموفق

دچا په بدن کښې د وینې داخلیدلو سره حرمت د رضاعت نه راځی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دچا په بدن کښې دچا وینې داخلیدلو سره حرمت درضاعت ثابت کیږی یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: ریاض الحسن ستاره جرات تحصیل گو جرخان ۱۹۷۶ء ۱۵۱۱ء

الجواب: واضحه دې وی چه دچا په بدن کښې د وینې داخلیدلو سره د حرمت رضاع ثبوت اود عدمې ثبوت متعلق وضاحت ملاؤنشو، البته دقواعدوپه رتیرا سره دا عمل موجب حرمت نه دې، لان الدم لا يدفع المجاعة ولا تتغذى بها فلا تكون محرمة، قال رسول الله صل الله عليه وسلم انما الرضاعة من

﴿۱﴾ (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۴۳۷ باب الرضاع)

﴿۲﴾ (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۴۵ کتاب الرضاع)

.....

المجاعة ﴿۱﴾ نیزواضحه دې وی چه کله ددوه نیمو کالونه پس پئی او څکلې شی نو موجب حرمت نه کیږی ﴿۲﴾ دخول د وینې به څنگه موجب حرمت وی، وهذا هو المختار عند الاکابر وهو الموفق

د ښځې پڼ څکلوسره او وینې ورکولوسره حرمت رضاعت نه راځی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه (۱) خاوند دپاره دښځې سینه په خوله کښې اخستل یاد کومې مجبوری (بطور علاج) دوجه نه دښځې پئی څکل جائز دې یا نه، د حرمت څه حکم دې، (۲) دښځې د بيماري یا کمزوري په بنیاد باندې که چرته د وینې ضرورت پيښ شی اود خاوند د وینې نه علاوه دبل چا وینه ورسره موافق نه وی په دې صورت کښې دا وینه ورکول جائز دې؟ اود حرمت څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم..... نوشهره ۱۸ شوال ۱۳۸۹ هـ

الجواب: (۱) دوه نیم کاله نه پس د کومې ښځې پئی څکل او ورکول بغير د ضرورت شرعی نه جائز نه دی، البته دې سره حرمت رضاع ثابت کیږی نه، عمدة الرعاية ﴿۳﴾ وهدایة ﴿۴﴾

﴿۱﴾ عن عائشة ان النبي ﷺ دخل عليها وعندها رجل فكانه تغير وجهه كانه كره ذلك فقالت انه اخي فقال انظرن من اخوانك فانما الرضاعة من المجاعة.

(الصحيح البخارى ۲: ۸۶۳ باب من قال لا رضاع بعد حولين)

﴿۲﴾ وفى الهندية: قليل الرضاع وكثيره اذا حصل فى مدة الرضاع تعلق به التحريم..... واذا مضت مدة الرضاع لم يتعلق بالرضاع تحريم كذا فى الهداية.

(فتاوى عالمگیریه ۱: ۳۴۲ کتاب الرضاع)

﴿۳﴾ قال العلامة عبد الحى اللىكنوى: قوله لا بعده اى لا بعد مدة الرضاعة لحديث لا رضاع بعد فصال ولا يتم بعد حلم اخرجه الطبرانى وعبد الرزاق وغيرهما وفى جامع الترمذى مرفوعاً لا يحرم من الرضاع الا ما ففق الا معاء فى الثدي وكان قبل الفطام الخ.

(عمدة الرعاية هامش شرح الوقاية ۲: ۶۴ کتاب الرضاع)

﴿۴﴾ قال العلامة المرغينانى: وهل يباح الارضاع..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

وشامی (۱)، (۲) د ضرورت شرعی پہ وخت نکاح باندی ددی اثر نہ پریوزی او حرمت هم نشته دی. او بغير ضرورت نه په نکاح باندی اثر خونه پریوزی لیکن حرام او موجب گناه ده، ولم یذكره الفقهاء فی محرمات النکاح. وهو الموفق

که چرته پښ ورکول یقینی طور باندی یاد وی اوبخې

خاوند ته هم د حقیقت یقین وی نو تفریق ضروری دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو بښځې خپل زوی دپاره یو جینی خوښه کړه روستودا صورت حال پیدا شو چه دې ښځې ته دا خبره یاده شوه چه هغه جینی کومه چه ما خپل زوی ته په نکاح باندی اخستې ده. دې ته هم کیدی شی مایې ورکړې وی لیکن ددې کار د مدت او دوخت د پریشانی او مصیبت د وجه نه په شک کښې دی. لیکن غالب گمان دپیو ورکولو دې چه دې خپل پي ورکړی دی نوایا په دې صورت کښې حرمت رضاع ثابت کیدلو سره جدائی لازمه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی حاجی علی محمد بیتهنی ټانک ډیره..... ۱۹۷۴، ۱۵۱۲۱

الجواب: که چرته پي ورکونکی ته یقینی طور باندې خپل پي ورکول یادوی او ددې جینی او هلک په دې خبره باندې یقین وی چه دانېځه رښتیا وائی نوپه دې هلک باندې ددې جینی پریښودل ضروری دی (شامی) (۲) وهو الموفق

(بقیه حاشیه) بعد المدة قد قیل لا یباح لان اباحتہ ضرورية لکونه جزء الا می.

(هدایه ۲: ۳۵۱ کتاب الرضاع)

(۱) قال العلامة الحصکفی: وبثبت التحريم فی المدة فقط ولو بعد الفطام..... ولم ییح الارضاع بعد مدته لانه جزء آدمی والانتفاع به لغير ضرورة حرام علی الصحيح.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۸ باب الرضاع)

(۲) قال العلامة ابن عابدین: تزوج امرأة فقالت امرأة ارضعتکما فهو علی اربعة اوجه ان صلقتها فسد النکاح..... وان کذبها وهی عدلة فالتزوه المفارقة..... وان صلقتها الرجل وکذبها فسد النکاح..... وان بالعکس لا یفسد. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۸ قبیل کتاب الطلاق)

د پیو نه کیدل یقینی وی نوحرمیت ثابت کیدی نه

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو هلک دخپلې نیا سینی سره خوله اولگوله حال دا چه دې کښې پي نه وو. او نیادده دپلار د طرفه وی. نوایا په ده باندې خپله د ترور لور حرامه ده یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: عالمگیر شاه اکبر پوره..... ۱۲۵ جمادی الثاني ۱۳۹۹ هـ

جواب: که چرته ددې نیایه سینه کښې یقینی طور سره پي معلوم نه وو. نو دې سره حرمت رضاعت نه ثابت کیدی. صرح به فی الاشباه والنظائر ۶۳: ۵۹ (۱) وهو الموفق

که پښ نه وی نوحرمیت رضاعت به ثابت نه وی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو ماشوم دمور نه د شپږو میاشتو پاتې شو او په دې دوران کښې دچیلې یادغواپه پیو باندې پرورش او شو. کله چه داماشوم په ژړاشی نو دې لره خپله حقیقی نیاسینی

(۲) قال العلامة ابن نجیم: ومنها لو ادخلت المرأة حلمة ثديها فی فم الرضيع ولا یدری أدخل اللبن فی حلقه ام لا یحرم النکاح، (بعد صفحات) فلو کان فی الحرمة شک لم یعتبر ولذا قالوا لو کان فی الحرمة شک لم یعتبر ولذا قالوا لو ادخلت المرأة حلمة ثديها فی فم رضيعه ووقع الشک فی وصول اللبن الی جوفها لم تحرم لان فی المانع شکا کما فی الولو الجیه وفي القنیة: امرأة کانت تعط ثديها صبية واشتهر ذلک فیما بینهم ثم تقول لم یکن فی ثديی لبن حین القمتها ثدی ولا یعلم ذلک الا من جهتها جاز لابنها ان یتزوج بهذه الصبية وفي الخانیة صغیر وصغیرة بینهما شبهة الرضاع ولا یعلم ذلک حقیقة، قالوا: لا یأس بالنکاح بینهما هذا اذا لم یخبر بذلک احد.

(الاشباه والنظائر ۶۲، ۶۶ القاعدة الثالثة یقین لا یزول بالشک)

باندی و اخلی او پرلہ پسې دوه کاله داسلسله جاری وه. دنیا عمر شپيته کاله وو. او د اوولسو کالونه دانیایې اولاده وه. ایا اوس ددې نیا حقیقی نمسئ سره ددې هلک نکاح جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد شریف پشاور..... ۱۹۷۴ء ۱۰/۱۱/۱۰

جواب: که چرته ددې نیا په سینه کنبې دپیو وجودیقینی نه وو. نو حرمت درضا عت به ثابت نه وی.

وفی القنیة امرأة كانت تعط ثديها صبية واشتهر ذلك بينهم ثم تقول لم یکن فی ثدی لبن حین القمتها ثدی ولم یعلم ذلك الا من جهتها جاز لابنها ان یتزوج بهذه الصبیة (ردالمحتار ۲: ۵۵۶) (۱). وهو الموفق

د آنسې بنځې په پیو کیدلو او نه کیدلو کنبې د حرمت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه په کتاب الرضاع کنبې په دې خبره کنبې اختلاف دي. واذنزل للبکرلین فارضعت صبیایتعلق به التحريم لا طلاق النص وهو قوله: وامها تكم اللتي ارضعكم، اوس که چرته یو بنځه وی. او ددې خاوندنه وی او بوډهې شی. او یو ماشومه د سینې سره اولگوي او پي ددې په سینه کنبې پیدا شی. نو دې سره حرمت ثابت کیږي. هم دغه شان که چرته پي نه وی نو حرمت نه راځي ایا د امسائل صحیح دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا غلام محمد طیب کوئټه..... ۲ رمضان المبارک ۱۳۹۹ هـ

جواب: (۱) دامسئله صحیح ده. (۲) دامسئله هم صحیح ده. کما فی

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۹ باب الرضاع)

(۲) قال العلامة الحصکفی: هو مص الثدي وشرعا مص من ثدی آدمیة ولو بکرا او میتة او آیسة والحق بالمص الرجور والسعوط.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۷ باب الرضاع)

ردالمحتار ۲: ۴۵۵) (۱) وهو الموفق

ددوه نیم کالونه زیات عمر والا که چرته پي اوڅکي نو حرمت نه ثابتیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه مسماء کچکول خان هغه چه لاډلا او بداخله وه. د جادوپه طور باندې د علی محمد د مور صرف یو ځل پي او څکل. علی محمد د کچکول نه صرف شپږ میاشتې مشردې. هم دغه رنگ د کچکول خان کویدنه د علی محمد د کشرې خور سره او شوه. اوس د واده خبرې شروع دی نو دا خبره یاده شوه. لیکن د ایا د ول پکار دی. چه کچکول خان دخپلې منگتیرې مور صرف یو ځل پي څکلی دی. د انکاح جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: فیروز شاه

جواب: که چرته دپیو څکلویه وخت د کچکول عمر د دوه نیم کالونه زیات وو. نو حرمت به نه وی. فی الدر المختار: فی وقت مخصوص هو حولان ونصف عنده و حولان فقط عندهما الخ (۲) او که چرته عمر د دوه نیم کالونه کم وو نو حرمت به ثابت وی. وفيه وثبت به ان قل (۳) وهو الموفق

د بنځې پي څکلو کنبې د حرمت دلیل

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه دسړی دپاره دخپلې

(۱) قال العلامة ابن عابدين: وفي القنیة امرأة كانت تعط ثديها صبية واشتهر ذلك بينهم ثم تقول لم یکن فی ثدی لبن حین القمتها ثدی ولم یعلم ذلك الا من جهتها جاز لابنها ان یتزوج بهذه الصبیة.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۹ باب الرضاع)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۷ باب الرضاع)

(۳) (شرح التنویر علی هامش الشامیه ۲: ۳۳۹ باب الرضاع)

نبی پئی خکل ولې حرام دی ددی څه وجه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاری رحمت دین متعلم گورنمنته دارالعلوم اسلامیہ چارباغ سوات ۱۹۸۹ء ۲۳۱۹۱
جواب: روستو دمدت رضاع نه دخپلې نبی وغیره پئی خکل حرام دی لیکن موجب دجد او والی او دطلاق نه دی.

کما فی الدر المختار علی هامش رد المختار ۵۶۹:۲ مص رجل ثدی زوجته لم تحرم (۱) وفی ۵۰۵:۲ ولم یبح الارضاع بعد مدته لانه جزء آدمی والانتفاع به لغير ضرورة حرام علی الصحيح (۲). وهو الموفق

د رضاعت د مودی نه علاوه د نبی پئی خکلوسره نکاح باندې اثر نه پریوزی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه یو سړی دخپلې نبی سره صحبت کولو، نبی ته ئې او وئیل چه ستا په سینه کنبې پئی شته یانه، نبی ورته او وئیل نشته. لهاددی په سینه باندې خوله کیخودله او چه کله ئې ددیر شوق دوجه نه اورولې نوددی په رولو سره دهغه په خوله کنبې مالگیری پئی راغلل. دده په خوله کنبې پئی راتللو سره ئې گزار کړل او خوله او ژبه ئې صفا کړه، او پئی ئې تیرنه کړل، او بیایې خوله او بوسره صفا کړه، هلته ئې دیو عالم نه پوښتنه او کړه، او هغه جواب ورکړ وچه ددی سره رضاعت نه ثابت کیږی، تاسو صاحبان دصحيح مسئلې نه مو خبر کړئ؟ بینوا توجروا

المستفتی: کمال الباکستانی حائل سعودیه عربیه ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ هـ

جواب: ددی مولوی صاحب مسئله صحیح ده، که تاسو چرته پئی هم او خکل اولاندې مو تیرهم کړل. نو بیا هم په نکاح باندې څه اثر نه پریوزی. لما فی شرح التویر علی هامش رد المختار..

(۱) الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۳۳۹ قیل کتاب الطلاق

(۲) (علیه علی هامش الشامیه ۲: ۳۳۸ باب الرضاع)

۵۶۹:۲، مص رجل ثدی زوجته لم تحرم، انتهى (۱). قلت هذا اذا كان الزوج تجاوز عمره من ثلاثين شهراً (۲). وهو الموفق

نمسی یا نمسی ته پئی ورکول اگر چه ممنوع

نه دی مگر موجب د حرمت رضاعت دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه نیا خپلو نمسولره داو ده کولو دپاره خپل سینه دهغوی په خوله کنبې ورکوی او هغوی پئی خکی ایا دا جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرؤف لوند خوړ مردان ۲۸ رمضان المبارک ۱۴۰۵ هـ

جواب: نمسی وغیره (کله چه دوه نیم کالونه کم وی نودته) سینه ورکول ممنوع نه دی، که چرته د رضاعت په موده کنبې ئې پئی او خکل نو حرمت د رضاعت به ثابت وی (شرح تنویر وغیره) (۳) وهو الموفق

د اقرار نه پس د رضاعت نه انکار او کړی نو نکاح به جائز وی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه حیات دخپل زوی وارث

(۱) (رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۹ کتاب الطلاق)

(۲) قال العلامة طاهر بن عبد الرشيد: ولا رضاع بعد الفصال ومدة الرضاع عندهما سنتان وعند أبي حنيفة سنتان ونصف والرضاع في هذه المدة محرم فطم الصبي أم لا ولا يثبت الحرمة بعد سنتين ونصف وإن لم يطم.

(خلاصة الفتاوى ۲: ۱۱ الفصل الرابع في الرضاع)

(۳) قال العلامة الحصكفي: ويثبت التحريم في المدة فقط ولو بعد الفطام على المذهب

وعليه الفتوى..... ولم يبح الارضاع بعد مدته لانه جزء آدمی والانتفاع به لغير ضرورة حرام

على الصحيح. (الدر المختار على هامش الشامية ۲: ۳۳۸ باب الرضاع)

دپاره د غلام دلور رسته او غوښتله، د غلام ښځې جواب ورکړو چه ما وارث ته دخپلې لور سره پي ورکړې دي ددې وجه نه دارسته نه شي کيدې، ددې اقرار گواه هم موجود دې څه وخت پس حيات دوباره رسته او غوښته غلام او دده ښځه رستي ورکولو باندې راضي شول، نکاح او شوه، چه کله دکلی خلقو د رضاعت د سابقه د اقرار د وجه نه نکاح باندې اعتراض او کړو نو دې ښځې د رضاعت نه انکار کولو سره او وئيل چه اولنې اقرار صرف رستي نه ورکولو دپاره يوبهانه وه، په دې سلسله کښې ئې يوديني عالم ته رجوع او کړه نو د نکاح د جواز فتوی ورکولو سره ئې دادليل ورکړو چه رضاعت د ثبوت گواه نشته حالانکه يوبل عالم دين د جد او الی حکم ورکولو سره او وئيل چه د اقرار د وجه نه يو ځل رضاعت ثابت شوې دې، اوس سوال دادې چه د اقرار رضاعت نه پس دانکار په صورت کښې حرمت رضاعت ثابت کيږي يانه؟ نیز ذکر شوې نکاح برقراره پاتې کيدلې شي يادې لره فسخه کول ضروري دي؟ بينوا توجروا

المستفتی: حافظ حيات محمد ساکن مروال کيمليپور اټک ۱۹۷۴ء ۷۸۷۸
جواب: دانکاح جائز ده د فسخې څه ضرورت نشته.

لما فی تنقيح الفتاوی (۱: ۳۴) سئل فی امرأة قالت ارضعت زیداً ثم کذبت نفسها وحلفت بالله العظیم انها لم ترضعه اصلاً وصدقها زید علی ذلك ويرید التزوج بابنتها فهل له ذلك، قال نعم والمسئلة فی التویر الخ (۱). وهو الموفق

د رضیع او د مرضعې د ټول اولاد په مینځ کښې نکاح حرامه ده

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه علی دولی سره دده د مور پي څکلی دي، اوس د علی نکاح دولی دمور دخيتي نه پيدا شوي دولی (۱) (تنقيح الفتاوی الحامدية ۱: ۳۳ باب الرضاع)

خور سره کو، ایا ذکر شوي صورت کښې نکاح جائز ده، ایا د رضیع دپاره د مرضعې ټول اولاد حرام دي، (۱) حالانکه فتاوی دارالعلوم دیوبند جلد ۴ سوال: (۹۲۱)، لاندې په ذکر شوي صورت کښې نکاح حرامه قراره کړې شوې ده، او په دویم جلد کښې اصول بیان کړې شوې دي، چه رضیع دپاره د مرضعې ټول اولاد حرام دي (۲) مفتی اعظم پاکستان مفتی محمد شفیع صاحب سابق مفتی دیوبند حال کراچی او مولانا خیر محمد صاحب خیر المدارس والا ذکر شوي نکاح حرامه قراره کړې ده، لیکن د گوجرانواله یو مفتی صاحب په عبارت کښې،، تحل اخت اخیه رضاعاً ونسباً، بحر الرائق ۲۲۷، شامی ۳: ۵۶۱، فتح التقدير ۳: ۱۱۰ حواله ورکوي چه ذکر شوي نکاح جائز قرار کړې شوې ده، مدلل جواب مع ثبت مهردار الافتاء رحمت او فرمائي؟ بينوا توجروا

المستفتی: محمد عبداللہ لدھیانوی مرکزی دفتر مجلس ختم النبوت ملتان شهر ۱۹۲۹ء ۱۲۱۱۸
الجواب: د علی دپاره دولی مورد مرضعې، ټول اصول او فروع حرام دي، لما فی الهندية ۱: ۳۶۵ يحرم علی الرضيع ابواه من الرضاع واصولهما وفروعهما من النسب والرضاع جميعاً حتى ان المرضعة لو ولدت من هذا الرجل او غيره قبل هذا الارضاع او بعده..... فالکل اخوة الرضيع واخواته الخ (۱) ..

او فقهاء کرامو چه څه ليکلي دي چه تحل اخت اخیه رضاعاً ونسباً، نو ددې نه مراد د علالتی رور اخيافی خورده ټولو فقهاء کرامو په دې باندې تصريح کړې ده، قال فی الدر المختار: وتحل اخت اخیه رضاعاً ونسباً بان يكون لایه لایه اخت لام انتهى مافی الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۵۶۱ (۲) وهکذا فی الهندية ۱: ۳۶۲ (۳).

(۱) (فتاوی عالمگیریه ۲: ۳۴۳ کتاب الرضاع)

(۲) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۴۲ باب الرضاع)

(۳) (وفی الهندية: وتحل اخت اخیه رضاعاً کما تحل نسباً مثل الاخ لا ب اذا كانت له اخت من امه يحل لایه من ابيه ان يتزوجها کذا فی الکافی). (فتاوی عالمگیریه ۱: ۳۴۳ کتاب الرضاع)

وهكذا في الهداية ٣٣١ (١) كتاب الرضاع، وهكذا في البدائع ٣: ٢ (٢). وهو الموفق

د نیا پښ څکلو سره نمسی د ترونو رضاعی رور جوړیږی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه نیا خپل نمسی ته پي ورکړل، نوایا واقعی به دانمسی دخپلو ترونو روروی؟ او د تره لوریانې به په ده باندي حلالې نه وی؟ لیکن حقیقت خوددې برعکس دې؟ بینوا توجروا المستفتی: رحمت الله خان اوگي مانسهره..... ٢٢ شوال ١٤٠٢ هـ

جواب: داهلک دتولو ترونو رضاعی رور دې. ددې ترونو لوریانې په ده باندي حرامې دی، داددې هلک رضاعی وریرې دی، قال رسول الله صل الله علیه وآله وسلم: يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب (٣) وهو الموفق

اجنبی هلک جینی د اجنبی بخې پي څکلو

سره په دواړو کښې رضاعت ثابت کیږی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید د فاطمې زوی او

(١) وقال العلامة المرغینانی: ويجوز ان يتزوج الرجل باخت اخيه من الرضاع لانه يجوز ان يتزوج باخت اخيه من النسب وذلك مثل الاخ من الاب اذا كانت له اخت من امه جاز لاخته من ابیه ان يتزوجها.

(هدایه ٢: ٣٣١ کتاب الرضاع)

(٢) (بدائع الصنائع ٣: ٢ کتاب الرضاع)

(٣) (رواه البخاری ٢: ٢٣ باب قوله تعالى وامهاتكم اللائي ارضعنكم كتاب النكاح) (ورواه مسلم ١: ٢٦٤ باب الرضاعة من ماء الفحل ورواه النسائي ٦: ١٠٠ باب تحريم بنت الاخ من الرضاع)

.....

زینب دهندي لورده، دواړو ددریمې مورپي او څکل اوس د فقه حنفی په رنرې کښې دزید او زینب په مینځ کښې عقد نکاح جائز ده یا نه؟ یعنی دارضاعت د صورت محرمه ځینې دې یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا فضل مولی صاحب دلبوری مدرس حقانیه حال مهتم دارالعلوم دلبوری، ١٩٨٩ هـ
الجواب: دزید او زینب په مینځ کښې نکاح حرامه ده، ځکه چه دادواړه رضاعی رور خور دی، قال رسول الله صل الله علیه وآله وسلم: يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب (١) وفي الدر المختار: ولا حل بين رضيعي امرأة لكونهما اخوين وان اختلف الزمان (٢) وهو الموفق

د نیا پښ څکلو والا په خپلو کښې رضاعی رور خور دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو بنځه خپلو نمسوته چه هغه هلک او جینی وی پي ورکړه، ایا ددوی په مینځ کښې به نکاح جائز وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل هادی..... ١٩٧٤، ١٩١٣ هـ

الجواب: چونکه پي څکلو والا په خپلو کښې رور خور دی، لهدا ددوی په مینځ کښې نکاح جائز نه ده، کما صرحوا به (٣) وهو الموفق

(١) (رواه البخاری ٥١٠٠، ومسلم الرضاع ١١، ١٢، ١٥، وغيرهما انظر تحفة الاشراف ٤: ٢٠١)

(٢) (الدر المختار على هامش رد المحتار ٢: ٢٢٣ باب الرضاع)

(٣) وفي الهندية: يحرم على الرضيع ابواه من الرضاع واصولهما وفروعهما من النسب والرضاع جميعا حتى ان المرضعة لو ولدت من هذا الرجل او غيره قبل هذا الارضاع او بعده او ارضعت رضيعا او ولد لهذا الرجل من غير هذه المرأة قبل هذا الارضاع او بعده او ارضعت امرأة من لبنه رضيعا فالكل اخوة الرضيع واخواته الخ.

(فتاویٰ عالمگیریه ١: ٣٢٣ کتاب الرضاع)

رضاعی پلار د دویمې ښځې سره نکاح حرامه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دوه ودونه کړی وی. دواړه ښځې دده سره دی. داوولې ښځې نه ئې شپږ لوریانې او ځامن وو. بیا اولنې ښځه وفات شوه. بیا پلار هم وفات شو او د شپږ بچی ددې کونډې سره پاتې شول. بیادې کونډې مور دیو سړی سره واده او کړو. لیکن دې خاوند ددې شپږو بچو و الامور پئ هم څکلي وو. نو ایاد ښځه ددې سړی سره نکاح کولې شی؟ بینوا توجروا

الجواب: در ضاعی پلار ښځه (غیر مرضعه) حرامه ده. کما فی ردالمحتار ۳: ۳۱ و یحرم من الرضاع اصوله وفروعه... وحالات اصوله وفروعه (۱)

نوب: دا حکم هله دې چه رضاعت مسلم یا مبرهن وی (۲) و هو الموفق

رضاعی ترور د محرماتو نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه مثلاً هندي یو هلک عمرو ته پئ ورکړی دی، اوس د امرضعه (هنده) دخپلې نسبې خور سره. ددې هلک نکاح کول غواړی. ایاداپه رنډا شریعت کښې جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی عبد الصمد بن شیخ الحدیث

مولانا محمد علی سواتی مدرس حقانیه ۱۸۱۹ء ۱۹۷۲ء

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

(۲) و فی الهندیة: الرضاع يظهر باحد امرین احدهما الاقرار والثانی البینه کذا فی البدائع ولا یقبل فی الرضاع الا شهادة رجلین او رجل وامرأتین عدول.

فتاویٰ عالمگیریه ۲: ۳۴۷ کتاب الرضاع

الجواب: د ښځه در ضاعی ترور کیدلو په وجه د محرماتو نه ده.

لحدیث: یحرم من الرضاع ما یحرم من النسب (متفق علیه) (۱). ولما فی الهندیة: ۳۶۵: ۱ یحرم علی الرضیع ابواه من الرضاع واصولهما وفروعهما (الی ان قالوا) واخو المرصعة خاله واختها خالته (۲). و فی ردالمحتار ۲: ۳۸۳ یعنی یحرم من الرضاع اصوله وفروعه وفروع ابویه وفروعهم وكذا فروع اجداده وجداته (۳). قلت: الخالة فرع الجد الفاسد والجدة الصحيحة. وهو الموفق

د مزنیې په پیو باندې د پالې شوې

هکک د زانی د لور سره د نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دیوې ښځې سره زنا او کړه او ولد زنا هم پیدا شو. دې مزنیې ښځې یو هلک ته د زنا پئ ورکړه. اوس د زانی یوه لور ده. نو ایاد دې مزنیې در ضیع او د زانی د لور په مینځ کښې نکاح جائز ده. حالانکه زانی او مزنیه دواړه د زنا او ددې ولد الحرام معترف دی حالانکه ددې ښځې یو خاوند هم نشته؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا رحمن الدین بازار شیرینگل دیر بالا ۱۹۲۹ء ۱۴۱۲هـ

جواب: دامختلف فیه مسئله ده، او محققین د عدم حرمت قائل دی.

قال العلامة الشامي في ردالمحتار ۲: ۵۶۶ وحاصله ان في حرمة الرضیعة بلین الزنا علی الزانی وكذا

(۱) (رواه البخاری ۲: ۷۶۳ کتاب النکاح باب قوله تعالى: وامهاتکم اللاتی ارضعنکم.

ورواه مسلم ۱: ۴۶۷ باب تحريم الرضاعة من ماء الفحل، ورواه النسائي ۶: ۱۰۰ باب

تحريم بنت الاخ من الرضاع)

(۲) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۴۳ کتاب الرضاع)

(۳) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

على اصوله وفروعه روايتين كما صرح به القهستاني ايضاً وان الاوجه رواية عدم
الحرمة (۱) وهو الموفق

د رضاعی رور د خور سره نکاح جائز ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه گل رحمن د خیر الاسلام
سره د گل رحمن دمورسینې نه پي رولې دی، ایا د خیر الاسلام د خور نکاح د گل
رحمن سره جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: میان محمد اسلام کا کاخیل

الجواب: په صورت مسئله کښې گل رحمن د خیر الاسلام د خور سره نکاح
کولې شی،

کما فی شرح التنویر: وتحل اخت اخیه رضاعاً یصح اتصاله بالمضاف
..... وبالمضاف الیه کان یكون لاختیه رضاعاً اخت نسباً (۲) وهو الموفق

د رضاعی رور د خور سره د نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید او عمر داسې دوه
رضاعی رور نه دی، چه زید د عمر سره د عمر دمورپي څکلی دی، په رنډ د
شریعت کښې از جانب شیرده همه خویش شونډ او از جانب شیر خوار زو جان او
فروع، زید د پاره عمر د هریوې خور سره نکاح ناجائز ده، ایا د عمر د پاره د زید
خور فهمیده یا سیده سره نکاح جائز ده؟

بینوا توجروا

المستفتی: پروفیسر خیر الرحمن چارسده ۱۴ جمادی الاول ۱۳۹۵ هـ

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۶ قبیل کتاب الطلاق)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۲ باب الرضاع)

الجواب: واضحه دې وی چه فهمیده او سیده د عمر رضاعی خوریانې نه دی
بلکه د رضاعی رور نسبی خوریانې دی. لهذا د عمر د دوی سره نکاح جائز ده.

کما فی الدر المختار: وتحل اخت اخیه رضاعاً یصح اتصاله بالمضاف کان یكون له
اخ نسبی له اخت رضاعیة وبالمضاف الیه کان یكون لاختیه رضاعاً اخت نسباً الخ

(هامش ردالمحتار ۲: ۵۶۱) (۱)، وبمعناه فی جمیع الفتاویٰ (۲) وهو الموفق

د رضیع د مرضعی ټول اولاد سره نکاح جائز نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یوې جینې دیوې ښځې
پي اورول، اوس د دې جینې نکاح د دې ښځې صرف یو زوی سره چه هغه وخت
ئې پي څکل نه کیږي یا د هریو زوی سره به ئې نکاح نه کیږي؟ بینوا توجروا

المستفتی: امیر فاضل ضیاء راولپنډی ۱۹۷۵-۱۴۱۰-۲۲

جواب: د دې مرضعی ټول اولاد د دې جینې سره نکاح نشی کولې. کما فی

الخلاصة ۲۴۴: ۱ ولورضعت امرأة صبيًا يحرم عليه من يقدم من اولادومن

تاخر (۳) وهو الموفق

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۲ باب الرضاع)

(۲) قال العلامة ابن نجيم: (قوله: وتحل اخت اخیه رضاعاً) یصح اتصاله بكل من

المضاف والمضاف الیه وبهما کما قدمناه فی نظائره فالاول ان یكون له اخ من النسب ولهذا

الاخ اخت رضاعیة والثانی ان یكون له اخ من الرضاع له اخت نسبیة.

(البحر الرائق ۳: ۳۹۶ کتاب الرضاع)

(۳) (خلاصة الفتاویٰ ۲: ۱۲ قبیل الفصل الخامس فی الکفاء)

د اخوت رضاعی باوجود نکاح حرامہ او ددی

نه منکر کیدل یا کول حرام بلکه کفر دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه هندي خپلې نمسو (هلکانو او جینکو) ته درضاغت په ورځو کښې پي ورکړی دی، ایاددوی په مینځ کښې نکاح کیدلې شی؟ او هغه صلاح کار ددې حرمت ختمولودپاره هندي ته باوجود پي ورکول باندي دمکمل شهادت نه منکره کوی مجرم دي یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرشید او گئی مانسهره..... ۲۶ ربیع الاول ۱۴۰۱ هـ

الجواب: د اخوت رضاعی دوجه نه ددې نمسو (هلکانو او جینکو) په مینځ کښې نکاح حرامه ده (قرآن) (۱) اود شهادت شرعیه باوجود منکر کیدل یا کول حرام بلکه کفر دی؟ (۲) وهو الموفق

رضاعی خورزی سره نکاح صحیح نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه هندي یوې جینې عمرې

﴿۱﴾ قال الله تبارک وتعالی: حرمت علیکم امهتکم وبناتکم واخواتکم وعمتکم وختکم وبنات الاخ وبنات الاخت وامهتکم التي ارضعنکم واخواتکم من الرضاغة.

(سورة النساء پاره: ۴، رکوع: ۱۵، آیت: ۲۳)

﴿۲﴾ قال الشيخ محمد عمر النسفی: واستحلال المعصية صغيرة كانت او كبيرة كفر اذا ثبت كونها معصية بدليل قطعی..... وعلى هذه الاصول يتفرع ما ذكر في الفتاوى من انه اذا اعتقد الحرام حلالاً فان كانت حرمة لعينه وقد ثبت بدليل قطعی والا فلا بان يكون حرمة لغيره او ثبت بدليل ظنی..... فقال من استحل حراماً وقد علم في دين النبي عليه السلام تحريمه كنكاح ذوی المحارم او شرب الخمر..... من غير ضرورة فكافر وفعل هذه الاشياء بدون الاستحلال فسق.

(شرح العقائد ۱۲۰ بحث استحلال المعصية كفر)

ته دخپل زوی سره پي ورکړل. اوس دهندۀ (مرضعۀ) زوی اود عمرۀ (رضيعي) لور نکاح کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ عطاء الرحمن کاملپوری (متعلم حقانيه) ۱۹۷۴ء ۲۳/۲

الجواب: چونکه په رضاعت کښې دمقدم او مؤخر حکم یوشان دي، کما فی خلاصه الفتاوی ۲: ۲۴، ولوارضعت امرأة صبيًا يحرم عليه من يقدم من اولادها ومن تاخر (۱) لهذا داجینې ددي هلکانو رضاعی خورده. اوددې عمرې لور ددي هلکانو خورزه ده. هغه چه حرام ده. لحديث يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب (۲) وهي السبع المذكورة في قوله تعالى: حرمت عليكم (الاية) ومنهائبات لاخت (۳) وهو الموفق

رضاعی ترور سره نکاح صحیح نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د عمریوه ښځه وه ددې نه یوه جینې پیدا شوه او هغه واده کړې شوه اود عمر ښځه مړه شوه، بیا عمر دویم واده او کړو. ددې ښځې نه ئې زید پیدا شو نو د هغه رومبې ښځې لور د زید خور جوړه شوه. بیادې خور زید لره پي ورکړه. چه کله زید هم واده او کړو، نو دده هلک بکړ پیدا شو. اوددې خور ئې جینې پیدا شوه نو ایاد بکړ دپاره دا جینې جائز ده یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید احمد شاه متعلم حقانيه ۱۹۷۵ء ۲۲/۱۱

﴿۱﴾ (خلاصة الفتاوى ۲: ۱۲ قبيل الفصل الخامس في الاكفاء)

﴿۲﴾ (رواه البخارى في كتاب الشهادات باب الشهادة على الانساب والرضاع، ورواه مسلم في كتاب الرضاع باب تحريم الرضاغة من ماء الفحل، ورواه النسائي في النكاح باب تحريم بنت الاخ من الرضاع من حديث ابن عباس رضى الله عنه)

﴿۳﴾ قال الله تبارک وتعالی: حرمت علیکم امهتکم وبناتکم واخواتکم وعمتکم وختکم وبنات الاخ وبنات الاخت. (سورة النساء پاره: ۴، رکوع: ۱۵، آیت: ۲۳)

الجواب: چونکہ یہ رضاعت کنبی دمقدم او مؤخر حکم یوشان دی، کما فی الخلاصہ ۱: ۲۴۴ ولوارضعت امرأة صبیاً یحرم علیہ من یقدم اولادہا ومن تاخر (۱) لہذا داجینی ددی ہلک (بکر) دیارہ رضاعی ترورده او محرمہ دہ. لحديث یحرم من الرضاع ما یحرم من النسب (۲) وفي الدر المختار علی ہامش رد المختار ۳۸۳: ۲ وحریم الکمل مما یحریمہ نسباً ومصاهرة رضاعاً (۳) وهو الموفق

د رضاعی خورنی سرہ نکاح حرام دہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ یو ہلک دخیلی نیایی خکلی دی، ددی نیالور چہ ددی ہلک ترورده دلور سرہ ددی ہلک نکاح جائز دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: نور حبیب شاہین چیل میکر شپقدر..... ۱۹۷۵ء ۱۱۳۱

جواب: ددی ہلک ددی جینی سرہ نکاح حرامہ دہ.

لقولہ صلی اللہ علیہ وسلم: یحرم من الرضاع ما یحرم من النسب رواہ الشیخان (۲).

وفي الدر المختار: حرم علی المتزوج بنت اخیہ واختہ وبناتها (الی ان قال) وحریم الکمل مما یحریمہ نسباً ومصاهرة رضاعاً الا ما استثنی فی بابہ، (باب المحرمات) (۵).

وهو الموفق

(۱) خلاصۃ الفتاویٰ ۲: ۱۲ قبیل الفصل الخامس فی الکفاء

(۲) (الصحيح البخاری ۲: ۶۲۳ کتاب النکاح باب قوله تعالى واماہاتکم اللاتی ارضعنکم)

(۳) (الدر المختار علی ہامش رد المختار ۲: ۳۰۲ فصل فی المحرمات)

(۴) (رواہ البخاری ۲: ۶۲۳ کتاب النکاح، ومسلم ۱: ۲۶۷ کتاب الرضاع)

(الدر المختار علی ہامش رد المختار ۲: ۳۰۱، ۳۰۲ فصل فی المحرمات)

د ناسکہ نیایی خکلو سرہ د حقیقی ماما زادی

سرہ ہم حرمت رضاعت ثابت کیری

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ خہ دخیل ماما دلور سرہ وادہ کول غوارم، لیکن ماتہ خما ناسکہ نیاهغہ چہ خما دنیکہ بنسخہ دہ خو لیکن نہ خما دمور مورده نہ خما دماما، هغی ماتہ پی راکری دی، نوایا اوس خہ دخیل حقیقی ماما دلور سرہ نکاح کولی شم؟ بینوا توجروا

المستفتی: سردراز خان دیر بازاردیر بالا..... ۱۲۹ شعبان ۱۴۰۲ھ

الجواب: چونکہ دلبن الفحل پہ قاعدہ باندی دنیکہ ٲول اولاد ستا سورضاعی رونرہ خویندی دی، لہذا تا سود خیل سکہ ماما دلور سرہ نکاح نشی کولی

كما فی رضاع الهندیة ۱: ۳۲۳ وهذه الحرمة كما تثبت فی جانب الام تثبت فی

جانب الاب وهو الفحل الذي نزل اللبن بوطئه كذا فی الظہویة، یحرم علی الرضيع

ابواه من الرضاع واصلولهما وفروعهما من النسب الخ (۱). وهو الموفق

د مرضعی د دویم خاوند نہ پیدا شوی

جینی سرہ د رضیع د نکاح مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ بندہ عہد طفولیت کنبی دیوی بنسخی پی خکلی دی، ماچہ دکوم خاوندیہ موجود گئی کنبی پی خکلی وو، هغہ وفات شوی دی، ذکر شوی بنسخی بیاد دویم سری سرہ نکاح او کرہ، او ددی دویم خاوند نہ ئی یوہ جینی پیدا شوہ، اوس بندہ ددی جینی سرہ کوژد نہ او کرہ، دکوژد نہی نہ مخکنبی بندہ ددی مسئلہ بارہ کنبی دیو مولوی صاحب

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۲۳ کتاب الرضاع)

نہ پوښتنه او کړه، نو هغه د انکاح صحیح او وئیله، او دلیل ئې دایان کړو، چه چونکه ستاد پيوپه وخت کښې خاوند بدل وو، او اوس د جینئ پلار بدل دې، لیکن ماته تشفی او نه شوه تاسو صاحبان دفتوی په رنر اسره څه فرمائی؟ بینوا توجروا

المستفتی: نادر خان منیجر حبیب بینک ناوگي باجوړ..... ۱۹۷۷، ۱۹۸۱، ۱۹۸۸

الجواب: محترم: په تاسو باندې ددې ښځې (مرضعې) ټولې لوریانې حرامې دي، په دې کښې څه اختلاف نشته.

کما فی خلاصة الفتاوى ۱: ۲۴۴ ولو ارضعت امرأة صبيًا يحرم عليه من أولادها ومن تأخر (۱) وفي الهندية ۱: ۳۶۵ يحرم على الرضيع ابواه من الرضاع وأصولهما وفروعهما من النسب والرضاع جميعاً حتى ان المرضعة لو ولدت من هذا الرجل او غيره قبل هذا الارضاع او بعده (الى ان قال) فالكل اخوة الرضيع واخوانه (۲) وهو الموفق

په پيو کښې د اصلی او غیر اصلی تقسیم جاهلانہ تقسیم دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه جی خان اولال زمرود دتره ځامن دی، دې دواړو د خپلې سکې ترور پي څکلی وو، مگر فرق دادې چه لال زمرود د ترور اصلی پي څکلی دی، او جی خان د ترور د خاوند وفات کیدلو نه تقریباً شل کاله پس کوم پي چه راوتلی دی هغه غیر اصلی پي څکلی دی نو آیا جی خان دپاره دلال زمرود د کومې لور سره نکاح صحیح ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: شیرولی خان آزاد کشمیر جمنټ بلوچستان ۱۷ رمضان المبارک ۱۴۰۹ هـ

الجواب: په صورت مسئلې کښې په دې سړی جی خان باندې د زمرود ټولې لونړه حرامې دي، د اصلی او غیر اصلی تقسیم جاهلانہ تقسیم دي، کما فی رضاع شرح التنوير: ولو بکرا او میتة او آنسة (۳) وهو الموفق

(۱) خلاصة الفتاوى ۲: ۱۲ قبيل الفصل الخامس في الاكفاء

(۲) فتاوى عالمگیریه ۱: ۳۳۳ کتاب الرضاع

(۳) الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۴۳۷ باب الرضاع

د رضاعی زوی د ښځې سره نکاح جائز نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دوه لونړه دي، د مشر رور ښځې کشر روت ته پي ورکړه اچانک په څه حادثه کښې دا کشر رور وفات شو، ایا مشر رور دپاره د کشر رور منکو جې سره نکاح جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: شیر زمان پیرپيائي..... ۱۹۷۳، ۵۷۸

جواب: د رضاعی زوی ښځه د محرماتونه ده، کما فی الهندية: وامرأة الرضيع حرام على الرجل (هندية: ۱: ۳۶۶) (۱) وهو الموفق

د رضاعی تره سره نکاح جائز نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د شریف ښځې د خپلې خور لور ته پي ورکړه، ایا ددې جینئ او د شریف درور په مینځ کښې نکاح جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: روح الامین پیش امام بابوزی ضلع مردان

جواب: چونکه داسرې ددې جینئ رضاعی تره دي، لهذا ددوی په مینځ کښې نکاح حرامه ده، بدلیل روایة البخاری: لیلج علیک افلح فانه عمک من الرضاعة (۲) وصرح به

(۱) فتاوى عالمگیریه ۱: ۳۳۳ کتاب الرضاع

(۲) وعن عائشة قالت جاء عمی من الرضاعة فاستاذن علی فابیئت ان اذن له حتی اسأل رسول الله ﷺ فجاء رسول الله ﷺ فسأله فقال انه عمک فاذنی له قالت فقلت له یا رسول الله انما ارضعتنی المرأة ولم یرضعنی الرجل فقال رسول الله ﷺ انه عمک فلیلج علیک وذلك بعلمنا ضرب علینا الحجاب، متفق علیه.

(مشکوۃ المصابیح ۲: ۲۷۳ باب المحرمات)

فی جمع کتب الفروع (۱) وهو الموفق

رضاعی ترور هم د محرماتو نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دوه سکه خویندی دی کشرې خور دمشرې پي څکلی دی. اوس دمشرې خور لورده او کشرې خور هلک دې ددې دواړو نکاح صحیح ده یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی عزیز الرحمن بازار کبی صوابی ۹ ربيع الثاني ۱۴۰۲ هـ
جواب: داجینې ددې هلک رضاعی ترورده چه دمحرماتو نه ده، والمسله من الواضحات لانه يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب (۲) وهو الموفق

په رضاعت کښې د مقدم او مؤخر اولاد حکم یوشان دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دهندې نومې ښځې دخیتې نه جینکې هلکان موجود وو. نیز یو هلک مشرنا سکه دهغې خاوندنه هم موجود وو. چه دهغه یو هلک پیدا شو او پخپله د ذکر شوي هندې سره هم یوه ماشوم پیدا شو. چه ددې سره هندې پسرپسر ذکر شوؤ ته پي ورکړه. ددې نه رضاعت ثابت شو. ددې نه پس دهندې بل زوی یوه لور پیدا شوه نو په دې صورت کښې په مینځ د ذکر شوي پسرپسر مشر هغه چه هندې ورته پي ورکړی وو. او د لور پسر ثانی عقد نکاح په رنړا د شریعت کښې صحیح ده، نور

(۱) وفي الهندية: يحرم على الرضيع ابواه من الرضاع واصلولهما وفروعهما من النسب والرضاع جميعا..... واخوال الرجل عمه واخته عمته الخ.

(فتاویٰ عالمگیریه ۲: ۳۳۳ کتاب الرضاع)

(۲) (رواه البخاری ۲: ۶۳۷ کتاب النکاح، ورواه مسلم ۱: ۳۶۷ باب تحريم الرضاعة كتاب الرضاع، ورواه النسائي ۶: ۱۰۰ باب تحريم بنت الاخ من الرضاع)

وضاحت مسئله داده چه درشتې په اعتبار سره ذکر شوي پسرپسر او د لور پسر ثانی پخپلو کښې د تره رونه خویندې دی مگر ذکر شوي پسرپسر دخپل یو نوی څیگل شوي تره سره دخپلې نیایې او څکل، ددې وجه نه د صورت مسئلې وضاحت طلب دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد وارث..... ۱۹۷۴ء ۵۱۶

الجواب: چونکه په رضاعت کښې دمقدم او مؤخر حکم یوشان دې، کما فی الخلاصة الفتاوى ۴: ۲۴۱ و غیرها (۱) لهذا دهندې ټول اولاد ددې ذکر شوي سړي دپاره رونه خویندې رضاعی دی او ددې اولاد ددې ذکر شوي هلک ورپرونه او وریرې دی چه د حدیث: يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب (۲) او وضاحت د فقهاء کرامو په بنیاد باندې حرام دې (۳) وهو الموفق

د میرنی رضاعی وراره سره نکاح جائز نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید او بکر پلار شریک رونه دی، د پلار نوم ئې خالد حالانکه د زید یو رضاعی رور عمرو دې هغه د زید (۱) قال العلامة طاهر بن عبد الرشيد: ولو ارضعت امرأة صبيا يحرم عليه من يقدم من اولادها ومن تأخر.

(خلاصة الفتاوى ۲: ۱۲ قبيل الفصل الخامس في الاكفاء)

(۲) (رواه البخاری ۲: ۶۳۷ باب قوله تعالى 'وامهاتكم اللتي ارضعنكم، ورواه مسلم ۱: ۳۶۷

باب تحريم الرضاعة من ماء الفحل، ورواه النسائي ۶: ۱۰۰ باب تحريم بنت الاخ من الرضاع)

(۳) قال العلامة الحصكفي: ويثبت به وان قل امومية المرضعة للرضيع ويثبت ابوة زوج مرضعة اذا كان لبنها منه له والا لا كما سيجي فيحرم منه اي بسببه ما يحرم من النسب رواه الشيخان.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۳۳۹ باب الرضاع)

د مورپی خکلی دی، اوس د عمرویوہ لورده، ایا بکرددی عمرو د لور سره نکاح کولی شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمود شاه دارالعلوم فیض الاسلام نسته چار سده ۱۱۷۱۶ ۱۴۰ هـ
جواب: که چرته داپی د خالده وی نودلبن الفحل مسئلې په بنیاد باندې بکرهم د عمرو رضاعی روردي ددي وجه نه دبکرد عمرو د لور سره نکاح حرامه ده، ځکه چه د اجیني دزید او دبکر رضاعی وریره ده، وقال النبي عليه سلام يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب (۱) وهو الموفق

د بکر د پاره د مرضعي هر اولاد سره نکاح ناجائز ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید او بکریو ځای دزید د مورپی خکلی دی، اوس بکر د زید د مشرې خور لور د کوره اغوا کړه، او ددې سره نکاح کول غواړي، ایا د انکاح کول جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد یونس لنکا کوټي ایبټ آباد..... ۱۹۷۵ء ۳۱۵

جواب: دبکر د پاره ددې مرضعي د (پي څکلو و الانسحي) د هر اولاد سره نکاح کول جائز نه دی کما فی الخلاصه ۱: ۲۴۴ ولوارضعت امرأه صبيًا يحرم عليه من يقدم من اولادها ومن تاخر (۲) وهكذا في سائر كتب الفتاوى (۳) وهو الموفق

(۱) (رواه البخاري ۲: ۷۶۴ باب قوله تعالى وامهاتكم اللائي ارضعنكم، ورواه مسلم

۱: ۲۶۷ باب تحريم الرضاعة من ماء الفحل، ورواه النسائي ۶: ۱۰۰ باب تحريم بنت الاخ

من الرضاع)

(۲) (خلاصة الفتاوى ۲: ۱۲ قبيل الفصل الخامس في الاكفاء)

(۳) وفي الهندية: يحرم على الرضيع ابواه من الرضاع واصولهما وفروعهما..... حتى ان

المرضعة لو ولدت من هذا الرجل او غيره قبل هذا..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

د پي ورکونکي والا د ټول اولاد سره د پي څکونکي نکاح نشي کولي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه مونږ دوه رونه بهادر خان او بهادر سیديو، ځماد ما مالور لعلی کنور ځماد مورپی خکلی دی، او دې جیني ته د پيو ورکولونه لس ورځې پس مور څه د پيونه وارولم، حالانکه ځمار و ر بهادر خان ځمانه دوه نیم کاله مشردې، مطلب دادي چه ما او لعلی کنور يو ځای پي څکلی دی، اوس د مشر و ر بهادر خان کوژدنه د لعلی کنور سره او شوه، دلته علماء کرام وائی چه د انکاح نشي کيدئ، تاسو صاحبان دفتوی په رنړا کښې مونږ خبر کړئ؟ بینوا توجروا

المستفتی: بهادر سید چترال..... ۱۹۷۵ء ۲۳۱۴

جواب: ددې مرضعي (پي ورکولو والا) هر اولاد سره ددې جیني نکاح نشي کيدئ، از جانب شیرده همه خویش شوند (۱) وفي الخلاصه ۱: ۲۴۴ ولوارضعت امرأه صبيًا يحرم عليه من يقدم من اولادها ومن تاخر (۲) وهكذا في سائر كتب الفتاوى (۳) وهو الموفق

(بقية حاشيه) الارضاع او بعده او ارضعت رضيعاً او ولد لهذا الرجل من غير هذه المرأة قبل هذا الارضاع او بعده او ارضعت امرأة من لبنه رضيعاً فالكل اخوة الرضيع واخواته الخ.

(فتاوى عالمگیریه ۱: ۳۳۳ کتاب الرضاع)

(۱) (شرح الوقاية ۲: ۶۷ کتاب الرضاع)

(۲) (خلاصة الفتاوى ۲: ۱۲ قبيل الفصل الخامس في الاكفاء)

(۳) وفي الهندية: يحرم على الرضيع ابواه من الرضاع واصولهما وفروعهما من النسب

والرضاع جميعاً حتى ان المرضعة لو ولدت من هذا الرجل او غيره قبل هذا الارضاع او

بعده او ارضعت رضيعاً او ولد لهذا الرجل من غير هذه المرأة قبل هذا الارضاع او بعده او

ارضعت امرأة من لبنه رضيعاً فالكل اخوة الرضيع واخواته الخ.

(فتاوى عالمگیریه ۱: ۳۳۳ کتاب الرضاع)

د رضاعی پلار د دویمې ښځې لور سره نکاح حرام ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید دیو ښځې پیئ او څکل په دې کښې ددې ښځې یو لور هم شریکه وه، د اښځه د بکر ښځه ده، د بکر دویمه ښځه زاهده ده، ددې لور زید د پاره په نکاح کښې اخستل جائز دی یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: تاج محمد..... ۱۹۷۴، ۱۴۷۰، ۲۰

جواب: د بکر ددې لور سره هم د زید نکاح حرامه ده، و فی الهندیة: یحرم علی الرضیع ابواه من الرضاع واصولهما وفروعهما (الی ان قال) او ولد لهذا الرجل من غیره هذا المرأة قبل هذا الارضاع او بعده (۱) وهو الموفق

د رضاعی خور رور د لاعلمی په بنیاد سره د کړې شوې نکاح حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه نواز او مقصوده رضاعی رور خور دی، لیکن د لاعلمی په بنیاد سره ددوی پخپلو کښې نکاح او کړې شوه، اوس شرعی حکم څه دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حبیب الله جامع مسجد کوه مری

جواب: که چرته دارضاعت مبرهن یا مسلم وی نو تفریق به ضروری وی، اود خاوند متارکت یاد حاکم تنسیخ نه مخکښې د اښځه (مقصوده) دویم ځای کښې نکاح نشي کولې (۲) نیز د اښځه د نفقه یاد عصمت د وجه نه په ذریعه

(۱) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۳۳ کتاب الرضاع)

(۲) قال العلامة ابن عابدین: (قوله الا بتفريق القاضی لتضمنها حق العبد) فلا بد من القضاء ای ان لم توجد المتاركة لما فی النهر الجاصل ان المذهب عندنا كما قال الزیلعی فی اللعان ان النکاح لا یرتفع بحرمة الرضاع والمصاهرة بل یفسد..... و فی الفاسد لابد من تفريق القاضی او المتاركة بالقول فی المدخول بها و فی غیرها یکتفی بالمفارقة بالابدان.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۲۸ قیل کتاب الطلاق)

دمسلمان حاکم تنسیخ دنکاح کولې شی، کما فی الحیله الناجزه (۱) وهو الموفق

د واده نه پس رضاعت ثابت کیدلو باندې متارکت ضروری دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زینب یو هلک ته پیئ ورکړه، بیایې دخپلې لور واده دهغه سره او کړو، د واده په وخت یاد واده نه مخکښې درضاع تذکره اونه شوه بیاد واده نه څو کاله پس ددې تذکره اوشوه څه شرعی شهادت موجود نه دی اوس ددې څه حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا غلام جلیل صاحب مدرس مدرسه مفتاح العلوم هنگو ۱۹۸۲، ۱۴۱۰، ۷۸
جواب: که چرته ښځه خاوند یا صرف ښځه ددې مرضعی تصدیق کوی نو په دې خاوند ددې ښځې پرېښودل ضروری دی (کما فی ردالمحتار ۲: ۵۶۸) (۲) وهو الموفق

د واده نه پس د رضاعت دعوی او د انکار مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دیونا بالغې جینئ پرورش نیا کړې وو، دې نیاد دې واده دخپل یونمسی سره او کړو، جینئ بالغه شوه بلکه بلوغت باندې هم اته لس کاله تیر شول، جینئ په دویم ځای کښې واده کول او غوښتل بسن لاره بهانه ئې جوړه کړه چه دې جینئ دنیا پیئ څکلی هی، سینه ئې څکلی ده، چه هغه ډیره بوډهې اوزیات عمروالاه، نیا وفات

(۱) (حیله ناجزه ۸۶، ۱۲۹ للشیخ اشرف علی التهانوی)

(۲) قال العلامة ابن عابدین: تنبيه: فی الهندیة تزوج امرأة فقالت امرأة ارضعتكما فهو علی اربعة اوجه، ان صدقاها فسد النکاح..... وان کذباها وهی عدلة فالتزوه المفارقة..... وكذا لو شهد غیر عدول او امرأتان او رجل وامرأة وان صدقها الرجل وكذبتها فسد النکاح..... وان بالعکس لا یفسد ولها ان تحلفه ویفرق اذا نکل.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۲۸ قیل کتاب الطلاق)

شوه بهر حال په بې فکري او مجبوري کښې د جينئ دنکاح د پاسه نکاح دبل هلک سره او ترله، صرف يوه شپه تيره شوه سحر داخوان چه مفرورو و، گرفتار شو او جيل ته لاړ ورومبېي خوان دې لره طلاق نه دې ورکړې اونه ئې طلاق ورکول غوښتل تاسو د فتوى په رنډا کښې او بنائي چه درضاعت د عدم ثبوت په صورت کښې سابقه يعنى اولنې نکاح بحاله قائمه ده يانه؟ ياده دې وى چه تراوسه پورې څه جانبدار شهادت تاحال موجود هم نه دې؟ بينوا توجروا المستفتى: شير محمد اکبر پوره پي نوشهره..... ۱۹۷۲ء ۲۴۱۲۸

جواب: که چرته شهادت شرعى يعنى دوه سړى يا يوسړې دوه ښځې موجود نه وى نو دې سره ددې هلک نکاح ددې جينئ سره په خپل حال باقى ده، په شرط ددې چه دې هلک ددې جينئ دنيا د سينې نه پي څکلوباندي اصرار نه وى کړې اونه د اصرار په وخت چه مثلاً دائي وئيلي وى چه خبره حقيقت ده دا صحيح ده، څه ددې نه واپس کيږم نه نکاح کالعدم شوه او ائنده دپاره نکاح حرامه ده.

وفى الهندية: الرضاع يظهر باحد الامرين احدهما الاقرار والثاني البينة ولا يقبل فى الرضاع الاشهادة رجلين او رجل وامرأتين (۱: ۳۷۰) وفيها ايضا ولو تزوج امرأة ثم قال بعد النكاح هي اختي من الرضاة او ما شبهه ثم قال او همت ليس الامر كما قلت لا يفرق بينهما استحسانا ولو ثبت على هذا المنطق وقال هو حق كما قلت فرق بينهما ولو جحد بعد ذلك لا ينفعه جحوده ﴿١﴾ وفى ردالمحتار بمعناه (۵۶۶: ۲) ﴿٢﴾. وهو الموفق

﴿١﴾ (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۰ کتاب الرضاع)

﴿٢﴾ قال العلامة الحصكفى: والرضاع حجته حجة المال وهي شهادة عدلين او عدل وعدلتين، وقال العلامة ابن عابدين: وكذا لو شهد غير عدول او امرأتان او رجل وامرأة وان صدقها الرجل وكذبها فسد النكاح..... وان بالعكس لا يفسد ولها ان تحلفه ويفرق اذا نكل.

(الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۳۷۸ قبيل کتاب الطلاق)

د حرمت رضاعت دوجه نه د نکاح، متارکت، مهر، او اولاد وغيره مسائل

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسائل ذيل باره کښې چه هندي دخپلې لور جميلې سره خپل وراره زید ته پي ورکړى دى او (۱) د جميلې د دويمې خور رضي سره د زید دنکاح جائزه يانه؟ (۲) که چرته جائزه وى او د غفلت دوجهي نه نکاح شوې وى او درې څلور بجې هم پيدا شوې وى نو اوس تفريق واجب دې يانه؟ (۳) که چرته تفريق واجب وى نو دې ښځې (رضي) ته مهر ورکول واجب دى يانه؟ (۴) که چرته د تفريق نه پس رضيه غواړي چه دخپلو بچوسره يوځاى د زید په کور او سيرم نود شريعت په رنډا کښې څنگه ده؟ دمهر نه بغير هغه سونا چاندي کالى وغيره چه زید رضي ته ورکړى دى هغه واپس اخستلې شى؟ (۵) د بچو نه چه کوم ژوندى دى په دوي باندي د مور حق دې يا پلار ددوى حقدار دې؟ (۷) ايا په دې بچو باندي د ولد الزنا اطلاق جائز دې يانه؟

تفصيل: هندي د زید درضاعت متعلق پخپله اقرار کړې دې چه زید ما يو ځل د پي ورکولو په غرض باندي غير کښې کښې نولولیکن ماته دا ياد نه دى چه ده پي څکلې دى يانه، د زید منکو چه رضيه هم اقرار کوى چه تاته ځما مور پي درکړې دى ماددي نه اوریدلى دى د زید مور هم اقرار کوى چه ځما په سينه کښې د پيودنشت والى دوجه نه دوه درې ځل هندي زید ته پي ورکړى دى ددې نه علاوه د زید پلار هم وائي چه ځما تروريو ځل هندي ته وئيلي ووجه تا خو زید ته پي ورکړى دى، ايا ديوبل سره رشته دارى نشى کولى؟ بينوا توجروا المستفتى: قارى نور الله دارالعلوم عربييه اسلاميه رستم مردان، يکم فرورى ۱۹۸۴ء

جواب: (۱) بشرط ثبوت رضاع، زید باندي د مرضعي (هنده) ټولې لوريانې حرامې دى ﴿١﴾

﴿١﴾ وفى الهندية: يحرم على الرضيع ابواه من الرضاع واصولهما وفروعهما من النسب والرضاع جميعا.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۳ کتاب الرضاع)

باب حرمة المصاهرة

مصاهرت کنبی حرمت همیشه د پاره دی تجدید د نکاح نه څه نه جوړیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه دیوسړی د خپلې ښځې د مور سره مس بالشهوت او شو آيا د اښځه خاوند باندې بغير د تفریق د قاضی یا د بعد المتارکت یا بعد انقضاء العدة نه تجدید د نکاح سره ددې خاوند دوباره ښځه جوړیدلې شی یا نه؟ ځکه چه ددې جزئیاتونه معلومیږي چه تجدید د نکاح سره صحت کیدلې شی عبارت دادي، الحرمة المصاهرة لا یرتفع النکاح حتی لا یحل لها التزوج بآخرا لا بعد المتارکة وانقضاء العدة والوطی بها لا یكون زنا (شامی ۲: ۲۸۳) بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد شریف بیسک گدون صوابی... یکم محرم ۱۳۹۷ هـ
جواب: کوم سړې چه د خپلې خوا ښې سره جماع وغیره او کړې نوپه ده باندې خپله ښځه همیشه د پاره حرامیږي، کما فی شرح التنویر: قبل ام امرأة حرمت علیه امرأة مالم یظهرا (۱) فقهاء کرام باب المحرمات کنبې چه کوم محرمات ذکر کوی چه کوم همیشه د پاره حرام وی او کوم عبارت چه تاسو نقل کړې دې په دې کنبې مسطور دې چه نکاح مرتفع کیږي نه څنگه چه ظاهر او لعان سره مرتفع کیږي نه د امرادنه دې چه تجدید د نکاح سره به کار جوړ شی، وهو الموفق

د حرمت مصاهرت د اثبات د پاره د گواهانو نصاب

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه ایاد حرمت مصاهرت د

(۱) (الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۳۰۶ فصل فی المحرمات)

(۲) بشرط ثبوت رضاع متارکت او مفارقت واجب او ضروری دې. (۳) د دخول د وجه نه مهر ورکول ضروری دی (۱) - (۴) په جدا کمره کنبې او سیدلې شی، (۵) عاریت واپس کیدلې شی نه تملیک (۶) د دواړو حق اولاد باندې موجود دې، (۷) د شبه عقد د وجه نه دا حلالی دې حرامی نه دې (۲) **نوی:** کومه پورې چه پي شکل یقینی نه وی نو حرمت رضاعت ثابت کیدلې نشي (اشباه والنظائر) (۳) وهو الموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: تزوج امرأة فقالت امرأة ارضعتكما فهو على اربعة اوجه ان صدقها ففسد النكاح ولا مهر ان لم يدخل وان كذباها وهي عدلة فالتزوه المفارقة والافضل له اعطاء نصف المهر لو لم يدخل والافضل لها ان لا تأخذ شيئا ولو دخل فالافضل دفع كماله والنفقة والسكنى والافضل لها اخذ الاقل من مهر المثل والمسمى لا النفقة والسكنى ويسعه المقام معها وكذا لو شهد غير عدول او امرأتان او رجل وامرأة وان صلقتها الرجل وكذبها ففسد النكاح والمهر بحاله وان بالعكس لا يفسد ولها ان تحلفه ويفرق اذا نكل.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۲۸ تنبيه، قبيل كتاب الطلاق)

(۲) وفي الهندية: رجل مسلم تزوج بمحارمه فجنن باولاد يثبت نسب الاولاد منه عند ابي حنيفة رحمه الله.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۵۴۰ الباب الخامس عشر في ثبوت النسب)

(۳) قال العلامة ابن نجيم المصري: لو ادخلت المرأة حلما ثديها في فم الرضيع ولا يدرى ادخل اللبن في حلقه ام لا لا يحرم النكاح لان في المانع شكاً كذا في الولولجية.

(الاشباه والنظائر ۲۶ القاعدة الثالثة اليقين لا يزول بالشك)

اثبات دپارہ دزنایہ شان خلور گواہان ضروری دی یادوہ گواہان کافی دی؟
بینوا توجروا

المستفتی: سید رحیم خان هنگو

الجواب: دزنانه علاوہ دنورو دعاوی اثبات ددو و سړو یاد یو سړی اود دؤو
بنخو گواهی سره کافی ده پس دحرمت مصاهرت داثبات دپارہ هم د دوو
سړو یاد یو سړی او دوو بنخو گواهی کیدلې شی.

وفي الدر المختار: ولغيرها من الحقوق سواء كان الحق مالا او غيره كنكاح وطلاق
وو كالة..... رجلا او رجلا وامرأتان (۵۱۴:۳) ﴿۱﴾. وهو الموفق

په حرمت مصاهرت کښې د شهادت نه کیدلو په صورت

کښې دارو مدار د خاوند په تسلیم او تصدیق باندې دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دیو سړی بنخه اوساس
دواړه په یو کټ باندې اوده وواوس ساس لره بنخې گنرلو سره ښکل کړله
اوپه خپو ئې زور ورکړو، اوس ساس په ثبوت او خاوند په انکار او عدمې
ثبوت باندې قسم خوری اوس به دا چاقول معتبروی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ محمد اسلم ساهيوال..... ۲۹ ذی قعدہ ۱۳۹۷ هـ

جواب: په ذکر شوې صورت کښې د باقاعده شهادت نه موجود کیدلو په وجه د
حرمت دارو مدار د خاوند په تسلیم او تصدیق باندې به وی.

كما في رد المحتار ۳۸۵:۲ وعلى هذا ينبغي ان يقال في مسه اياها لا تحرم على ابيه
وابنه الا ان يصدقاه او يغلب على ظنهما صدقه ﴿۲﴾ وبمعناه في الهندية ﴿۳﴾

فليراجع. وهو الموفق

﴿۱﴾ (الدر المختار على هامش رد المحتار ۴: ۲۱۳ كتاب الشهادات)

﴿۲﴾ (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۳ فصل في المحرمات)

﴿۳﴾ وفي الهندية: رجل قبل امرأة ابيه بشهوة او قبل الاب..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

په خوب خیالاتو او غلط تصوراتو سره حرمت مصاهرت نه ثابتیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه په فقه کښې لیکلې
شوي دی چه زناسره حرمت مصاهرت ثابت کیږي یادو اعی زناسره هم، که
چرته دا خیزونه په خوب یا خیالاتو یا تصوراتو کښې اوشی نو حرمت به ثابت
وی یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: جلال احمد مردان..... ۲۹ جون ۱۹۷۵ء

جواب: دا افعال یا تعلقات چه کله په خوب کښې یا په خیال کښې یا په تصور
کښې وی ﴿۱﴾ نو دیو امام په نزد موجب حرمت نشته دي چاهم دي لره په
محرماتو کښې شمار کړي نه دی. وهو الموفق

احتراما د یوې بنخې سره په لاس میلاوهلو باندې حرمت مصاهرت نه راځي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځمونږ او د ماما کور
والو په مینځ کښې د ډیر وخت نه داروایت راروان دي چه کله څه یا ځما رور د
ماما کور ته لارشی نو د ماما د بنخې مامی او ترورو غیره چه ځمونږ نه په عمر
کښې زیاتې دی نو مونږ احترام او تعظیم څنگه چه سړی په خپلو کښې په
یو لاس سره مصافحه کوی مونږ هم دوی ته لاس ورمخکښې کړو او هغوی
ځمونږ لاس ښکل کړی، اوس ځما کوژدنه د ماما د لور سره کیدلو ووالاده نوما

(بقیه حاشیه) امرأة ابنه بشهوة وهي مکروهة وانکر الزوج ان يكون بشهوة فالقول قول الزوج
وان صدقه الزوج وقعت الفرقة.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۷۶ القسم الثاني المحرمات بالصهرية)

﴿۱﴾ عن ابي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ ان الله تجاوز عن امتي ما

وسوست به صدورهما ما لم تعمل به او تتكلم، متفق عليه.

(مشکواة المصابيح ۱: ۱۹ باب في الوسوسة الفصل الاول)

اوریدلی دی چه دغیر محرم لاس خپې وغیره خکلول قائم مقام دزنادهې چه کله دې کښې شهوت وی حالانکه څه ددې نه مبرایم نوایا ځمادانکاح صحیح ده؟ نیز امور دقائم مقام زنادر تکاب خواکه هغه عمد او ییایه خولې سره وی یا دهوکی سره وی یا مجبورې سره دغم په حالت کښې وی یا په نشه کښې ددې ټولو څه حکم دې؟ اود قائم مقام زناوضاحت او کړی؟ بینوا توجروا

المستفتی: ایچ ای طور و مردان..... ۱۹۷۵، ۱۰، ۲۵۱۱

جواب: واضحه دې وی چه ستاسو دپاره ددې مامالور سره په نکاح کولو کښې ممانعت موجود نه دې ځکه چه محرم هغه چوپول او خکلول دی چه هغه په طور د شهوت وی، اوستاسو په معامله کښې دا امور داحترام متحقق دی شهوت نه مسلم دې اونه مبرهن دې، نه متیقن دې اونه مظنون دې، په شک اووهم سره حرمت نه ثابت کیږی اود مطلوبه امرو ضاحت دادې چه مس کول او خکلول کله چه شهوت سره وی او په دې دوران کښې انزال هم اوشی نودابه قائم مقام دجماع نه وی او موجب حرمت نه کیږی. (۱) وهوالموفق

د سخر بنځه او لور په یو نکاح کښې جمع کول جائز دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دسخر دویمه بنځه چه هغه دخپلې بنځې حقیقی مور نه وی بلکه ناسکه مور وی دسخر دوفات نه پس ددې منکوحي په موجودگي کښې ددې ناسکه مور سره نکاح جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ محمد نواز سرکی جیکب آباد سنده..... ۱۹۷۲، ۱۰، ۲۰۱۱

جواب: داجمع کول جائز دی، کما فی شرح التنویر: فجاز الجمع بین امرأة و بنت

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: قبل ام امرأته حرمت علیه امرأته مالم يظهر عدم الشهوة ولو على القم كما فهمه فی الذخيرة وفي المس لا تحرم مالم تعلم الشهوة لان الاصل فی التقبيل الشهوة بخلاف المس.

الدرا المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۸ فصل فی المحرمات

زوجها (۱) وبمعناه فی الهدایه والبحر والفتح وغیره ذلک (۲). وهوالموفق

د شهوت نه کیدلویه صورت کښې د مس اومعائنه سره د مصاهره مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دوه غیر محرمې بنځې په خپلو کښې خوله وهلو باندې راغلي څه هلته موجودوم تماشه مې کوله په دې وخت کښې په ماشهوت غالب شو، څه وخت پس دادوه بنځې په خپلو کښې په وهلو باندې شروع شوي، په دې وخت کښې زه اوددې دوو بنځو نه د یوې زوی دخلاصی دپاره ورغلو په دې وخت کښې ځمپه ذهن کښې څه رانغلل البته ځمپتون ددواړو بنځو سره لگیدلې وو، چه مایه مینځ کښې صلح کوله اوماته داهم معلومه نه ده چه په دغه وخت کښې ځماشهوت وو یا نه، دویمه واقعه داده چه ځمپه کور کښې څوک وفات شول، په دې دوو بنځو کښې یوه ځما کورته راغله او په اظهار غم کښې ئې ماسره غاړه ملاؤ کړه، یعنی په خپلو کښې مومعائنه او کړه چونکه دادغم موقع وه، ددې وجه نه څه د شهوت نه لرې ووم، اوداماته معلومه نه ده، چه په دغه وخت کښې داپه شهوت کښې وه یا نه، اوس ددې نه یوه جینی ده اودواړو بنځو دپته پی هم ورکړی دی ددې سره ځمانکاح کیدلې شی یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: گ، ر، م، کوهات..... ۱۹۲۹، ۱۰، ۲۱۷۸

جواب: چونکه داسرې چه ده مس اومعائنه کړې ده دتحقق شهوت اقرار نه دې کړې، او په ظاهره دعدمې شهوت علامات موجود دی، لهذا داسرې ددې جینی سره نکاح کولې شی چونکه معامله دالله تعالی سره ده. لهذا دپوره اطمینان نه پس دې نکاح اوکړی. فی الدر المختار: قبل ام امرأته...

﴿۲﴾ (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۰۹ فصل فی المحرمات)

﴿۳﴾ وفي الهندية: ويجوز بين امرأة و بنت زوجها فان المرأة لو فرضت ذكراً حلت له

تلك البنت بخلاف العكس الخ.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۷۷ القسم الرابع المحرمات بالجمع)

حرمیت علیہ امر آتہ ما لم يظهر عدم الشهوة او المعانقة كالتقبيل، وقال الشامي: وفي الفتح والحاصل انه اذا اقر بالنظر وانكر الشهوة صدق بلا خلاف وفي المباشرة لا يصدق بلا خلاف فيما اعلم وفي التقبيل اختلف فيه قيل لا يصدق لانه لا يكون الا عن شهوة غالباً فلا يقبل الا ان يظهر خلافه بالانتشار ونحوه وقيل يقبل وقيل بالتفصيل بين كونه على الرأس والوجه والخذ فيصدق او على الفم فلا والارجح هذا، الا ان الخد يتراءى الحاقه بالفم انتهى باختصار يسير ﴿١﴾، وقلت: قد علمت ان المعانقة كالتقبيل فافهم. وهو الموفق

پہ مس او معانقہ کنبی د انزال پہ صورت

کنبی حرمت مصاہرت واقع کیری نہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ خہ دما ماسرہ او سیرم او مامی خما سرہ دخیلو بجو پہ شان محبت کوی، یوہ ورخ مابنام خما ددی سرہ جگرہ او شوہ خہ ناراض کیدلو سرہ کمری تہ لارم اودہ شوم، خہ وخت پس دا راغلہ خہ ئی اوچت کریم او پہ تندے او مخ باندی ئی خکل کریم، ماد مورپہ شان ددی پہ گردن کنبی لاس ورکرو او مامی خہ دخیلی سینی سرہ اولگولم، ماد محبت دوجہ نہ ددی سینہ خکل کرہ چہ پہ دے سرہ خما انزال او شو خہ بی حدہ پریشانہ شوم کومہ غلطہ ارادہ نہ وہ، پہ دویمہ ورخ دما مامیہ موجودگی کنبی مہ مامی او وئیل چہ زوی پرون خمانہ خفہ شوی وو، او بیائی خما تندے خکل کرو او غارہ ئی را کرہ چہ تہ خو خما زوی ئی، پہ دے دوران کنبی بیا خما انزال او شو، پہ دویمہ ورخ مامامی تہ او وئیل چہ تہ ماسرہ مینہ مہ کوه خکہ چہ معاملہ داسی دہ، ہفہ دیرہ پریشانہ شوہ اوس ماما غواپی چہ خہ ددہ

﴿١﴾ (الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۸ فصل فی المحرمات)

دجینی سرہ وادہ کوم مادیو مولوی صاحب نہ پوئستنه او کرہ نوہفہ او وئیل چہ دانکاح نشی کیدلے بل مولوی صاحب او وئیل چہ کیدلے شی، پہ مہربانی سرہ جواب را کرے چہ ددی سرہ حرمت مصاہرت واقع کیری یانہ؟ بینوا توجروا المستفتی: نامعلوم ۱۵ صفر المظفر ۱۴۰۳ھ

جواب: کہ چرتہ ددی مس او معانقی پہ وخت ستا انزال شوی وی نو حرمت مصاہرت نہ واقع کیری پہ دے شرط چہ ہفہ مامی پہ شہوت کنبی مبتلا شوی نہ وی، کما فی شرح التنویر علی هامش الشامیہ ۳۸۶: ۲ فلوانزل مع مس او نظر فلا حرمة به یفتی ابن کمال وغیرہ ﴿١﴾ وهو الموفق

د خاوند د نیکہ پہ آله تناسل باندی د نظر پریوتلو

او خپو زور کولو سرہ د مصاہرت مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ خما نبخے ماتہ او وئیل چہ خہ دکوتی پہ چت او ختم چہ ستانیکہ رفع حاجت کولو، خما نظر اچانک دہفہ پہ عضو تناسل باندی پریوتلو دیری شرمندگی سرہ ئی دا اظہار او کرو چہ گویا خما خیال دے طرفتہ نہ وو، خما داستفسار نہ معلوم میری چہ آله تناسل پہ انتشار کنبی نہ وو، یعنی شہوت نہ وو، بہر حال خما نبخے شہوت یا خما دنیکہ د شہوت سرہ متعلق خہ ہیخ تپوس نشم کولی، او پہ شرعی طور باندی د تپوس خہ طریقہ دہ؟ کہ خہ طریقہ نہ وی نویائی تپوس نہ کوم، البتہ خما دنیکہ عمر تقریباً تیا کالہ دے ددی نہ علاوہ خما پہ ذہن کنبی دا خبرہ دہ، چہ خما نبخہ ددی بوہ انیکہ بعض وخت پہ خپو ہم زور کوی ایامنع کول پکار دی؟ او پہ صورت مسئلہ کنبی د حرمت خہ حکم دی؟ بینوا توجروا المستفتی: نامعلوم وزارت تجارت اسلام آباد ۱۹۷۵ء ۱۰/۱۱/۲۴

الجواب: چونکہ د نظر او دخپو زور کولو پہ صورت کنبی شہوت نہ مسلم دی او نہ

﴿١﴾ (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

مبہرہن دے نہ متیقن دے اونه مظنون دے، البتہ موہوم دے او مشکوک دے
لہذا یہ صورت مسئلہ کنبی دحرمت مصاہرت خہ خطرہ نشہ (۱) اود
شہوت متعلق تفتیش کول نہ ممنوع دی او مطلوب دی، لہذا تا سوتفتیش
سرہ دوسو سودروازہ مہ کھلاوہی اودا خپے زور کول حرام دی آئندہ دیارہ ئی
پرے بند کری (۲) وھوالموفق

د بنگولو پہ وخت انزال نہ وی شوی نوحرمت مصاہرت ثابت دے

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری یوہ بنخہ پہ
غیر کنبی اونیولہ او بنگل ئی کرہ او شپہ میاشتی تیریدلو نہ پس مذکورہ
سری ددغی بنخے لور سرہ نکاح او کرلہ، آیا دا نکاح جائز دہ؟ بینوا توجروا
المستفتی: عبدالودود متعلم دارالعلوم حقانیہ ۱۱ ذی الحجۃ ۱۳۹۷ھ
الجواب: کہ د بنگلونکی اوددے بنخے دواو انزال نہ وی شوی توپہ دے سری
(۱) قال العلامة ابن عابدین: (قوله والعبرة للشهوة عند المس والنظر) قال فی الفتح وقوله
بشهوة فی موضع الحال فیفید اشتراط الشهوة حال المس فلو مس بغیر شهوة ثم اشتهى عن
ذلك المس لا تحرم علیه وكذلك فی النظر.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

(۲) وفي الهندية: وما حل النظر اليه حل مسه ونظره وغمره من غير حائل ولكن انما يباح
النظر اذا كان يامن على نفسه الشهوة فاما اذا كان يخاف على نفسه الشهوة فلا يحل له النظر
وكذلك المس انما يباح له اذا امن على نفسه وعليها الشهوة واما اذا خاف على نفسه او
عليها الشهوة فلا يحل المس له ولا يحل ان ينظر الى بطنها او الى ظهرها ولا الى جنبها ولا
يمس شيئا من ذلك كذا فی المحيط.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۵: ۳۲۷ الباب الثامن فیما يحل للرجل الخ)

باندي ددغی بنخے تولہ لونرہ حرام دی (۱) وھوالموفق

لمس سرہ نوکاري لگولو او بنگولو سرہ غارہ ورکولو وغيرہ

سرہ دحرمت مصاہرت او د غیر مذهب د اختیارولو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین مسائل ذیل بارہ کنبی چہ:

- (۱) غیر محرمی تہ لاس لگولو سرہ حرمت مصاہرت لازم کیڑی؟
- (۲) دلمس بالشهوة خہ تعریف دے داموجب حرمت دے؟
- (۳) مطلق مس سرہ حرمت کیڑی یا خہ قید بغیردشہوت شتہ دے لکہ نوکاري
لگول، غارہ ورکول یا بنگلول؟
- (۴) کہ چرتہ مصافحہ دشہوت سرہ وی نوموجب حرمت دہ؟
- (۵) کہ چرتہ بنخہ پہ نوکونو سرہ اوگروے نوبیاہم حرمت راختی؟

(۲) کہ چرتہ یوحنفی مسلک صرف پہ دے یومسئلہ کنبی پہ مذهب شافعی
باندي عمل او کرے نوایاداصحیح دے یا کہ دگناہ مرتکب بہ وی؟ بینوا توجروا
المستفتی: مولانا فضل قادر مدرسہ حبیبہ ترنگزی چارسدہ ۱۲۲ ذی قعدہ ۱۳۸۹ھ

جواب: (۱) لازم کیڑی کلہ چہ شہوت سرہ وی (۲) دمس نہ مراددہ بلا حائل لاس
لگول دی اودداسی حائل سرہ چہ ہغہ دحرارت دوجدان نہ مانع نہ وی
اودشہوت نہ مراددادے چہ آلہ حرکت شروع کرے یا حرکت کنبی زیاتوالی
راشی اودغسی دبنخے زہہ حرکت شروع کرے یا حرکت زیات شی (۳) مس
کلہ چہ شہوت سرہ وی موجب حرمت دے اگرچہ نوکاري لگول

(۱) قال العلامة الحصكفي: واصل ممسوسته بشهوة..... هذا اذا لم ينزل فلو انزل مع مس
اونظر فلا حرمة به يفتي.

(الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

او غارہ ور کول او بیکلؤل نه وی شوې (۴) لازم به وی (۵) لازم به وی که چرته شهوت سره وی (۱) - (۲) اتباع هوی ده او حرام دې او د خادشې دراتلوننه مخکښې دا مذهب اختیارول اهل دپاره حرام نه دی لیکن اهل چرته دې (۲) وهو الموفق

فرج داخل ته شهوت سره کتل موجب

حرمت دې نه چه مطلق نظر د شهوت

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دخپلې ښځې مورته غلط نظر سره او کتل، ایا په دې سړی باندي به خپله ښځه حرامه وی؟ بعض خلقونه مې اوریدلی دی چه فرج داخل ته کتلو سره حرمت واقع کیږي آیا دا صحیح ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: حمد الله..... ۱۹۸۲ء ۳۸۸

الجواب: فرج داخل ته د شهوت په نظر سره کتل موجب حرمت مصاهرت دې نه چه مطلق نظر شهوت، کما فی الهندیه ۲۹۱: ۱ والمعتبر النظر الى الفرج الداخل هكذا فی الهدایه (۳) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: واصل ممسوسة بشهوة ولو لشعر على الرأس بحائل لا يمنع الحرارة..... والعبرة للشهوة عند المس والنظر لا بعدهما وحدها فيهما تحرك آله او زيادته به يفتى وفي امرأة ونحو شيخ كبير تحرك قلبه او زيادته الخ.

(الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۳۰۴ فصل في المحرمات)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: العالم الذي يعرف معنيانصوص والاخبار وهو من اهل الدراية يجوز له ان يعمل عليها وان كان مخالفا لمذهبه، قلت: لكن هذا في غير موضع الضرورة..... لو افتى مفت بشي من هذه الاقوال في مواضع الضرورة طلبا للتيسير كان حسناً.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۱: ۵۵ مقدمه)

﴿۳﴾ (فتاوى عالمگیریه ۱: ۲۷۴ القسم الثاني المحرمات بالصهرية)

د سړی سړی لږه په شهوت سره مس کول یا

لواطت، د حرمت مصاهرت موجب نه دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی بل سړی په حالت شهوت کښې مس کړی یا د دې نه هم مخکښې لارشی د دې نه پس دا سړی ماس د دې دویم سړی دخواهر سره نکاح او کړی، ایا د انکاح به جائز وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمود الحسن انصاری شالدره کوټه..... ۱۹۹۱ء ۲۵۱

الجواب: چون مردی مرد دیگر را مس کند یا با ولواطت کند موجب حرمت مصاهرت نیست، و این ماس ولواطت کنند به دختر و همشیره ممسوس و موطوء نکاح کرده می شود، کما فی ردالمحتار ۳۸۷: ۲ باب المحرمات عن الولوالجية رجل اتى رجلاه ان يتزوج ابنته (۱) وهو الموفق

د نابالغ هلک سره زنا کول د حرمت مصاهرت موجب نه دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو ښځې د سخت خواش په وجه باندي دیو نابالغ هلک سره زنا او کړه، اوس دا ښځه دخپلې لور نکاح د دې هلک سره کول غواړي ایا د حرمت مصاهرت د وجه نه د انکاح ناجائز نه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: م، ش، خ بقیاله هزاره..... ۱۹۷۴ء ۱۵۱

جواب: که چرته دا هلک نابالغ وی او مراهق نه وی نو بشرط صدق وثبوت د دې دواړو نکاح جائز ده، کما فی الدر المختار ۳۸۹: ۲ فلو جامع غیر مراهق زوجة ابیه لم تحرم (۲) وهو الموفق

﴿۱﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۵ فصل في المحرمات)

﴿۲﴾ (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۳۰۶ فصل في المحرمات)

پہ غلطی کنبی د خوانبی خپو سره لاس لگولو

سره د بنخي د حرمت او د عدم حرمت مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه مثلاً زید د شپې پاسیدو، چه خپله ښځه خپل ځان ته راوولی چه دخپلې مور سره په یو کت باندې په دې کمره کنبې او ده وه، لیکن په ځای د ښځې دده لاس د خوانبې دخپو سره اولگیدو، خوانبې پوهه شوه او خپلې خپې ئې راغونډې کړې، بیا زید په لنگه باندې لاس وهلو، خوانبې مجبوره شوه او خپله لور ئې دده سره اولیگله، ددې واقعي تذکره خوانبې خپل خاوند ته او کړه، تقریباً دوه نیم کاله وخت تیریدولو والادې، چه مور پلار خپله لور کور ته راوسته د خاوند کور ته ئې دهغه سره نه پریږدی حالانکه خاوند هغه کور ته د بوتلو د اصرار کوی، او په هغه شپه چه څه شوې دی دهغې نه انکار کوی، اوس شرعی حکم ددې څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ محمد شفیع ضلع ساهيوال ۱۹۷۷ء ۲۱۸۱

الجواب: تر څو پورې چه شهوت عند المس (دآله تناسل حرکت کول یا په حرکت کنبې زیات والې راتلل) مسلم یا مبرهن نه وی نو تر هغه وخته پورې د حرمت مصاهرت حکم او فتوی نشی ورکولې، کما فی شرح التنویر: وحدها فیهما تحرک آله وریادته به یفتی، وفيه ایضا: وفي المس لا تحرم مالم تعلم الشهوة (باب المحرمات) (۱) وهو الموفق

د مزینې د خورځي سره نکاح جائز ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه زید څه وخت کنبې د هندي سره زنا بالجماع کړې وه، اوس دده دپاره دهندې خورځي سره عقد نکاح صحیح ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا یعقوب جندې دی آی خان ۱۸۸۲ ۱۴۰هـ

(۱) (الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۳۰۳، ۳۰۴ فصل فی المحرمات)

الجواب: چونکه دا خورځه د اصولو او فروع نه نه ده، لهدادې سره ددې زانی نکاح جائز ده، د حرمت مصاهرت نه حرمت اربعه مراد دی دې سره د مسئلې عنها (خورځه) خارج ده، کما فی رد المختار ۲: ۳۰۳ (طبع مصطفى البابی) اراد بحرمة المصاهرة الحرمات الاربع.... وتقیده بالحرمات الاربع مخرج لما عداها (۱) او هرکله چه دمزینې د خور سره نکاح جائز ده نو د خورځي سره به ئې ضرور جائز وی، صرح به فی الدر المختار: وطی اخت امرآة لا تحرم علیه امرأته (۲) وهو الموفق

د پلار د زوی د بنخي سره د زنا په صورت

کنبې ښځه په زوی باندې حرامیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین شرع متین دې مسئلې باره کنبې چه یو سړی دخپلې اینگور سره زنا او کړه، لیکن دا اینگور ددې ذکر شوي سړی وریره هم ده، اوس سوال دادې چه دې سره ددې سړی ښځه حرامه کیږي یانه؟ او دا اینگور دې هلک دپاره جائزه وی یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: ۱. د، ایبت آباد هزاره.....

الجواب: بشرط صدق وثبوت تحریر یا لایه دې زانی باندې خپله ښځه حرامه نه ده، لانه غیر المحرمات الاربع کما فی رد المختار ۴: ۳۸۲ (۱) البته ددې زانی په زوی باندې دده د ښځه حرامه ده. وهو الموفق

(۱) (رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

(۲) (الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۳۰۵ فصل فی المحرمات)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: قال فی البحر اراد بحرمة المصاهرة الحرمات الاربع حرمة المرأة على اصول الزاني وفروعه نسبا ورضاعاً وحرمة اصولها وفروعها على الزاني نسبا ورضاعاً كما فی الوطاء الحلال ويحل لاصول الزاني وفروعه اصول المزني بها وفروعها.

(رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

د بنخی د وریری سره زنا کول د حرمت مصاهرت موجب نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دخپلې بنخې د وریری سره زنا او کړه، ایادي سره حرمت مصاهرت ثابت کیږي؟ بینوا توجروا المستفتی: لقمان شاه آفریدی

الجواب: حرمت مصاهرت په اصول او فروع کښې ساری شوې دی نه په ماوراء کښې، کما صرحوا به ونظيره مافی شرح التنویر: وفي الخلاصه وطی اخت امرأة لا تحرم علیه امرأة (هامش ردالمختار ۳۸۶: ۲) (۱) وهو الموفق

خوابي سره د زنا کولو د اقرار نه پس انکار قبول نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دلته د واقعې مخکښې راغلې ده چه یو سړی دخپلې بنخې د مور سره زنا او کړه، بیاد کلی د جرگې په مخامخ ئې اقرار او کړو چه او ماد خپلې خوابي سره زنا کړې ده، لیکن یو څو ورځې پس دې منکر شو ایایه دې سړی باندي خپله بنخه په دې صورت کښې حلال کیدلې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: اراکین جرگه مرزا اټک ۱۹۷۹، ۱۳۸۰، ۲۰

الجواب: بشرط صدق وثبوت یو مرتبه اقرار کولو سره (د جرگې په مخکښې) اوس دده انکار قابل قبول نه دي په ده باندي بنخه حرامه شوې ده، جرگه دې دده دانکار تصدیق نه کوی، فی الدر المختار ۳۹۰: ۲ وفي الخلاصه: قيل له ما فعلت بام امراتک فقال جامعته ثبت الحرمة ولا یصدق انه کذب ولو هازلاً (۲) وهو الموفق

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمختار ۳۰۵: ۲ فصل فی المحرمات)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمختار ۳۰۸: ۲ فصل فی المحرمات)

د خاوند د زوی سره ناجائز تعلقات موجب د حرمت مصاهرت دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځمابنخه انتهای ذلیل حرکات کوی ماته دخپل حیض دوینې سره لیکلی شوی تعویذات جادو کړي شوي را کوی دیو سړی او دهغه د زوی سره ئې د شپږو کالونه ناجائز تعلقات قائم کړي دي، اوس ئې ځماد مشر زوی سره هم ناجائز تعلقات قائم کړي دي، د کلی ټول خلق هم ددې خبرونه هم ښه خبر دي، ایادابنخه په ماباندي حرامه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: م، ر، اسلام آباد راولپنډی

الجواب: بشرط صدق مستفتی دابنخه خاوند باندي همیشه دپاره حرامه ده، لان حرمة المصاهرة تثبت بالزنا ایضاً (۱) حکومت وخت باندي ضروری دی چه دتحقیق نه پس دې ته سزا ورکړی گنی عام مسلمانانو باندي ضروری ده چه ددې بنخې سره هر قسمه تعلقات ختم کړي (۲) وهو الموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: وحرم ایضا بالصهرية اصل مزنيته، قال فی البحر اراد بحرمة المصاهرة الحرمة الاربع حرمة المرأة علی اصول الزانی وفروعه نسبا ورضاعاً وحرمة اصولها وفروعها علی الزانی نسبا ورضاعاً كما فی الوطء الحلال ويحل لاصول الزانی وفروعه اصول المزني وفروعها الخ.

(ردالمختار هامش الدر المختار ۳۰۳: ۲ فصل فی المحرمات)

(۲) قال الملا علی قاری: اجمع العلماء علی ان من خاف من مکالمة احد وصلته ما یفسد علیه دینه او یدخل مضرة فی دنياه یجوز له مجانته وبعده ورب صرم جمیل خیر من مخالطة تؤذیه ان هجرة اهل الاهواء والبدع واجبة علی مر الاوقات ما لم یظهر منه التوبة والرجوع الی الحق.

(مرقاة المفاتیح ۸: ۷۹ باب ما ینهی عنه من التهاجر والتقاطع واتباع العورات)

د مور او لور سره د زنا کولو والا زانی د دغه لور سره نکاح حرامه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځمايودوست ته دا مسئله مخې ته راغله چه دده دیو ښځې سره ناجائز تعلقات وو، بیایې ددې ښځې دلور سره هم تعلقات قائم کړه، روستود دې ښځې خاوند ته پته اولگیده نور خلق هم خبر شو، ښځې د دنیاوی شرم دپتولورپاره دخپلې لور نکاح ددې سړی سره اوکړه، ایادانکاح جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد نظیف ملاکنډ ایجنسی

الجواب: داجینې په دې سړی باندې حرامه ده، فی الدرالمختار: وحرم ایضا بالصهریه اصل مزنیة وفروعهن مختصرا (۱) ومعناه فی جمیع کتب الفروع (۲) وهوالموفق

د خواښې سره په جماع کولو باندې حرمت مصاهرت ثابت کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دخپلې ښځې د مور سره یعنی د خواښې سره جماع اوکړه په قصد سره یا خطا سره، ایاپه دې سړی باندې خپله ښځه حرامه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل اکبر چترالی حقانی ۱۹۷۰، ۱۴، ۲۹

الجواب: صورت مسئلله کښې په دې زانی خپله ښځه حرامه شوې ده، لیکن نکاح پخپل حال باندې باقی ده لهادې سړی باندې ضروری ده چه دانښځه متروکه کړی.

فی الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۸۴: وحرم ایضا بالصهریه اصل مزنیته (الی ان قال) وفروعهن (وقال)....

(۱) (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

(۲) وفی الهندیة: فمن زنی بامرأة حرمت علیه امها وان علت وابتها وان سفلت وكذا تحرم المزنی بها علی آباء الزانی واجداده وان علوا وابناءه وان سفلا وكذا فی فتح القدیر.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۷۴ القسم الثاني المحرمات بالصهریه)

بعد اسطر) وبحرمة المصاهرة لا يرتفع النکاح حتی لا یحل لها التزوج بآخر الابد المتاركة وانقضاء العدة،

بلکه تقبیل سره هم دا حرمت راضی، قال فی الدرالمختار: قبل ام امرأة حرمت علیه امرأة (مختصرا) (۱) وهوالموفق

کله چه خاوند د پلار سره د زنا تصدیق اونه کړی نو حرمت نشته

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو شل کلنه جینۍ ده دې پخپل اویاکلن سخر باندې د زنا تهمت اولگولو، چه دهغې څه ثبوت او شهادت نشته دې، نیز معلومه شوې ده چه دخپلې ځانی معاملې دوجه نه دا بهتان لگولې شوې دې، دکوشش باوجود څه شهادت لاس ته رانغلو جرگې والو دخسرنه پوښتنه اوکړه هغه حلفیه بیان ورکولوسره اووئیل چه په ما باندې ددروغو بهتان لگولې شوې دې، دزوی ښځه خودخپلې لورپشان وی حالانکه خاوند هم اووئیل چه ځما پلار گنهگار نه دې، هغه اویاکالوته نزدې دې داڅنگه کیدلې شی، اوس دشریعت څه فیصله ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد عزیز خان کوه مری ۱۹۷۰، ۱۴، ۱۱

الجواب: چونکه خاوند تصدیق نه دې کړې، لهذا خاوند باندې ښځه نه حرامیږی، لما فی الردالمختار ۳۸۵: ۲ وعلی هذا ینبغی ان یقال فی مسه ایاها لا تحرم علی ابیه وابنه الا ان یصدقه او یغلب علی ظنهما صدقه (۲) وهوالموفق

د ښځې په خپل سخر باندې د زنا دعوی او د خاوند انکار

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دحسیب ښځه چه د

(۱) (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۰۳، ۳۰۶، ۳۰۷ فصل فی المحرمات)

(۲) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۰۳ قوله واصل ما سة فصل فی المحرمات)

حسیب دیلارد زمان گل وریرہ ہم دہ، یوہ ورخ زمان گل اوداجینی د لرگو د کتھکولودپارہ غرہ تہ لاپل، دمازیگریہ وخت واپس راغلل اولرگی ہم خان سرہ راوړل، دما بنام پہ وخت دحسیب بنخہ دناراضگی پہ صورت کنبی مور کرہ لاپہ، درې ورخې پس ئې مورته اووئیل چہ خہ ددہ کورته نخم حکہ چہ زمان گل ماسرہ زناکړې دہ، حالانکہ دخواند حسیب خبرہ دادہ چہ دې ماتہ دومرہ اووئیل چہ ستاپلارماسرہ داسې حرکات شروع کړی دی ددې نہ ظاہرہ شوہ چہ ددہ ارادہ بنہ نہ وہ، نیزپہ آخرہ کنبی ئې خپل خاوندتہ یومرتبہ داهم وئیلی دی چہ ستاپلارماسرہ برائی یعنی زناکړې دہ، اوس سوال دادې چہ ایادیو بنخې محض الزام سرہ ذکرشوی خاوند نکاح بغیر د طلاق ورکولو نہ فسخ کیدلې شی، ذکرشوی خاوند حسیب د طلاق ورکولونہ بغیر داجینی بل سړی سرہ وادہ کولې شی؟ نیز زمان گل چہ پہ چاباندې الزام دې قسم اوچتولودپارہ ہم تیار دې او خاوند حسیب تہ ہم دخپل پلاردبی گناہی اعتراف دې، پہ دې حالاتو کنبی محض دې الزام عائد کولوسرہ نکاح فسخ کړی یانہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: ح، ب، خ، ۵ | ۷ مولانا موسی خان فاضل دیوبند شکر درہ کوہات
جواب: کلہ چہ خاوند ددې بنخې تصدیق اونہ کړی نودہ دپارہ ددې سرہ ہمبستری جائز دہ، او کہ چرتہ بالفرض تصدیق ہم او کړی، نونکاح فسخ کیدلې نشی تاوقتیکہ متارکت اونہ کړی یا حاکم (مسلمان) فسخہ د نکاح او کړی.

یدل علیہ مافی الہندیہ ۱: ۲۹۴ رجل تزوج امرأة على أنها عزراء فلما اراد وقاعها وجدها قد افقت فقال لها من افتضك فقالت ابوك ان صدقها الزوج بانت منه ولا مهر لها وان كذبها فهي امرأته كذا في الظهيرية..... رجل قبل امرأة ابیه او قبل الاب امرأة ابنه بشهوة وهي مكرهه وانكر الزوج ان يكون بشهوة فالقول قول الزوج انتهى مافی

الہندیہ (۱) قلت وجه الدلالة ظاهر لان حرمة المصاهرة لا فرق فيها بين الباكرة

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۷۶ القسم الثاني المحرمات بالصهرية)

والثیبة وبين الزنا والتقبيل، وفي الدر المختار: وبحرمة المصاهرة لا يرتفع النكاح حتى لا يحل لها الزوج بآخر الابد المتاركة وانقضاء العدة، وفي ردالمحتار ۲: ۳۸۹ وعبارة

الحاوی الابد بعد تفريق القاضی او بعد المتاركة (۱). وهو الموفق

د غائب خاوند د بنخې د خپل سخر سرہ د تعلقاتو پہ صورت

کنبی د حرمت مصاهرت دوجہ نہ د دویمې نکاح د کولو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دې مسئلې بارہ کنبی چہ دیو بنخې خاوند ددرې کالوراہسې بی درکہ دې اود خاوند د غائب کیدلونہ درې کالہ پس ذکرشوی بنخہ حاملہ شوہ، کلہ چہ ددې نہ دې بارہ کنبی پوښتنہ او کړې شوہ نوہغہ ددې گناہ مرتکب خپل سخر (والد الزوج) او گرزؤلو، اوس دریافت طلب دادې چہ ایادیو بنخې ددې اقرار نہ ددې نکاح دخپل بی درکہ خاوند سرہ باقی دہ یانہ؟ کہ چرتہ نہ وی نو ایادیو بنخہ دبی درکہ خاوند دراتلونہ بغیر دویم خای کنبی نکاح کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: طالب حسین..... ۱۲ مئی ۱۹۷۵ء

جواب: د خاوند دراتلونہ پس کلہ چہ خاوند ددې گناہ تصدیق او کړی او متارکت اختیار کړی نود عدت تیریدلونہ پس (وخت د متارکت نہ) بہ دویم خای کنبی نکاح جائز شی، ما خود از عالمگیریہ (۲) شامی، (۳) وهو الموفق

(۱) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۰۷ فصل فی المحرمات)

(۲) وفي الہندیہ: رجل قبل امرأة ابیه بشهوة او قبل الاب امرأة ابنه بشهوة وهي مكرهه وانكر الزوج ان يكون بشهوة فالقول قول الزوج وان صدقه الزوج وقعت الفرقة الخ.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۷۶ القسم الثاني المحرمات بالصهرية)

(۳) قال العلامة الحصكفي: وبحرمة المصاهرة (بقیه حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

مشکوٰۃ ولد الزنا سرہ د زانی د لور د نکاح مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه فرمان په یوزمانه کښې د جانان په موجودگي د جانان دښځې سره ناجائز تعلقات پیدا کړی وو، تقریباً درې څلور کاله پس د جانان دښځې نه یو هلک پیدا شو چه هغه غالباً د جانان د نطفې نه پیدا شوې وو، او د فرمان د خپلې ښځې سره د فرمان د نطفې نه یوه جینی پیدا شوه او س د دې هلک او د دې جینی نکاح جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی نوروز بحرین سوات..... ۱۹۷۵ء، ۱۹۱۳ء

جواب: د دې هلک په ولد زنا کیدلو کښې شک دې له ذاتي نکاح مسئلې نه حرامه نشی وئیلې کیدی.

یدل علیه مافی رد المحتار ۲: ۳۸۱: قوله ولو من زنا: ای بان یزنی الزانی بیکر ویمسکها حتی تلد بنتاً بحر عن الفتح ﴿۱﴾ قلت وقوله علیه الصلاة والسلام: الولد للفراش وللعاهر الحجر ﴿۲﴾، یدل علی مانع آخر، فافهم ﴿۳﴾. وهو الموفق

د خپلې لور سره د زنا په صورت کښې**حرمت مصاهرت واقع او د دې سزا رجم دې**

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړي اته میاشتي (بقیه حاشیه) لا یرتفع النکاح حتی لا یحل لها التزوج بآخر الابد المتاركة وانقضاء العدة، وقال ابن عابدين: وعبرة الحاوی الا بعد تفريق القاضی او بعد المتاركة.

(الدر المختار مع رد المختار ۲: ۳۰۷ فصل فی المحرمات)

﴿۱﴾ (رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۱ فصل فی المحرمات)

﴿۲﴾ عن ابی هريرة يرفعه قال: الولد للفراش وللعاهر الحجر، رواه الستة واحمد في

المسند والبيهقي. (سنن دارمی ۲: ۲۰۳ باب الولد للفراش)

﴿۳﴾ نیز د زانی او مزنیه د فروع په مینځ کښې نکاح جائز ده، شامی. (سیف الله حقانی)

مخکښې دخپلې دیارلس کلنې لور سره د زنا مرتکب شوي، بیا په دې اتو میاشتو کښې دښځې سره د نکاح د ختم کیدلو د شک د وجه نه وي ښځې سره ئې مباشرت نه دي کړي چه دادویمه گناه سرزد نشی، ایا دخپلې ښځې سره دوباره نکاح کیدلې شی؟ او ایا د جینی اوس دده لور ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید عثمان هشتنگری گیت پشاور..... ۱۹۸۸ء، ۷۸۶

الجواب: دخپلې لور سره د زنا کولونه پس په ده باندې خپله ښځه همیشه دپاره حرامه شوي ده، او د باقاعده ثبوت نه پس حکومت باندې فرض دی چه په دې سړي باندې حد رجم جاری کړی ﴿۲﴾ بیا هم د جینی د دې زانی باقاعده لور ده. البته داسړي به د مجوسیانو او سکهانو پشان دخپلو محارموتو په تنهائي کښې د تلو راتلونو بند وئلی شی. وهو الموفق

د نابالغي لور مس بالشهوت موجب د حرمت نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه بهشتی زیور کښې

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: اراد بحرمة المصاهرة الحرمت الاربع حرمة المرأة على اصول الزانی وفروعه نسبا ورضاعا وحرمة اصولها وفروعها على الزانی نسبا ورضاعا كما في الوطاء الحلال. (رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

﴿۲﴾ قال العلامة الكاساني: واما شرائط جواز اقامتها فمئها ما يعم الحدود كلها ومنها ما يخص البعض دون البعض اما الذي يعم الحدود كلها فهو الامامة وهو ان يكون المقيم للحد هو الامام او من ولاة الامام وهذا عندنا..... وبيان ذلك ان ولاية اقامة الحد انما ثبت للامام لمصلحة العباد وهي صيانة انفسهم واموالهم واعراضهم لان القضاة يمتنعون من التعرض خوفا من اقامة الحد عليهم والمولى لا يساوى الامام في هذا المعنى لان ذلك يقف على الامامة والامام قادر على اقامة لشوكته ومنعته وانقياد الرعية له قهراً وجبراً الخ.

(بدائع الصنائع ۷: ۷۵)

لیکلی شوی دی کہ چرتہ دیوسری لاس دخوانی دجذبی نہ پخپلی لوریا
خوابی باندی پریوزی نویہ ده باندی بنخہ همیشه دیاره حرامہ شی اوس
ماتہ داواقعہ مخی تہ راغلی ده چه مایوہ شپہ دخپلی بنخی سرہ خواہش
پورہ کول اوغوبنتل، لیکن هغه تیارہ نہ وه هغه پہ خپل کت کنبی پریوتہ
ددی اوخماکت لگیدلی وو، ددی سرہ خماخپلہ لورچه دهغی عمریوکال دوه
کالہ دی دالورخماکت طرفتہ وه اوبنخہ بل طرفتہ، مادخپلی بنخی د
راوستلودیارہ لاس پہ هغی واچولو، خمالاس پہ لورباندی پریوتو، دالاس
مانخی گنرلوسرہ وهلوخمابنخی خمالاس اونیولو اوبنکته ئی کرو، پہ دی
بارہ کنبی دشریعت خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: م، ا، ریشاور..... ۱۲۵ جولائی ۱۹۷۹ھ

الجواب: چونکہ ستالورمشتہبہ نہ وه، دنہو کالونہ وه بلکه دیوکال دوو کالو
وه، لہذا ددی سرہ مس بالشہوہ ضررسان او حرام کونکی نہ دی.
کما فی شرح التنویر: هذا اذا كانت حية مشتہة ولو ماضیا اما غیرها یعنی المیتہ
وصغيرة لم تشته فلا تثبت الحرمة بها اصلاً، وفي ردالمحتار ۲: ۳۴ طبع حلبی سیاتی
تعریفها بانها بنت تسع فاکثر (۱). وهو الموفق

د زوی د بنخی سرہ مجامعت موجب حرمت اومتارکت دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چه یوسری دخپل زوی د
بنخی سرہ مجامعت او کرو، ایاددی زوی اودده دبنخی پہ مینخ کنبی جدائی
واقع شوی ده یانہ؟ کہ چرتہ واقع شوی وی نویہ دی صورت کنبی به داطلاق
بائن وی یارجعی؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم

الجواب: دثبوت شرعی نہ پس دابنخہ پہ خپل خاوندباندی به همیشه دیاره

(۱) (الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۳۰۵ فصل فی المحرمات)

حرامہ وی اودثبوت نہ پس خاوندباندی ضروری ده چه دابنخہ پریگدی گنی
دابنخہ دمسلمان حاکم پہ ذریعی سرہ طلاق حاصل کولی شی.

فی الهندیة ۱: ۱۱۹: فمن زنی بامرأة حرمت علیہ امها وان علت وابنتها وان سفلت،
وکذا تحرم المزنی بها علی ابناء الزانی واجدادہ وان علوا وابناءه وان سفلوا کذا فی
فتح القدیر (۱) وفي الدرالمختار: وبحرمة المصاهرة لا یرتفع النکاح حتی لا یحل
لها التزوج بآخر الابعد المتارکة وانقضاء العدة، وقال العلامة الشامی فی ردالمحتار
۲: ۳۸۹: وعبارة الحاوی الابعد تفريق القاضی او بعد المتارکة، وقد علمت ان النکاح
لا یرتفع بل یفسد، وقد صرحوا فی النکاح الفاسد بان المتارکة لا تتحقق الا بالقول ان
کانت مدخولا بها..... واما غیر المدخول بها فقيل تكون بالقول وبالترك علی قصد
عدم العود اليها، انتهى مختصراً (۲)

اودا متارکت طلاق نہ دی صرح به العلامة الشامی ۲: ۴۸۴ فلیراجع (۳)
وهو الموفق

د زوی د نکوحی سرہ د یلار نکاح حرامہ ده

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چه یوسری خپل زوی ته

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۷۴ القسم الثاني المحرمات بالصهرية)

(۲) (الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۳۰۷ فصل فی المحرمات)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: وفرق فی النهر بان المتارکة فی معنى الطلاق فیختص به
الزوج اما الفسخ فرفع العقد فلا یختص به وان کان فی معنى المتارکة ورده الخیر الرملی
بان الطلاق لا یتحقق فی الفاسد فكيف یقال ان المتارکة فی معنى الطلاق فالحق عدم الفرق
ولذا جزم به المقدسی فی شرح نظم الكنز.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۸۲ قیل مطلب التصرفات الفاسدة)

واده او کړولیکن زوی په جماع کولو باندې قدرت نه لری، او جدائی او شوه، اوس که چرته دهلک پلاردې جینئ سره نکاح کول او غواړی نو آیا دا جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد القدوس مانکیال شریف

جواب: هر کله چه نکاح صحیحه شوی وی اگر که جماع نه وی شوی نو هغه ښځه همیشه دپاره دهلک په پلار پاندې حرامیږی، و حلائل ابناء کم الذین من اصلا بکم الایة (۱) و همکذا فی جمیع کتب الفروع (۲) و هو الموفق

د ښځې د رضاعی یا نسبی خور یا د نسبی یا رضاعی لور سره د زنا مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې کله چه د کوم سړی د ښځې رضاعی خور یا رضاعی لور وی، او داسې ددې رضاعی خور یا رضاعی لور سره په خراب نیت سره بې کاره حرکتونه او کړی نو ددې بې کاره حرکتو دوجه نه په ده باندې خپله ښځه حرامه کیږی یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام محمد ملاکنډ ایجنسی ۱۲ رمضان المبارک ۱۴۰۳ هـ

جواب: د ښځې د خور خواه نسبی وی یا رضاعی سره زنا کولو سره ښځه نه حرامه کیږی (شامی ۳: ۳۴) او د ښځې لور خواه نسبی یا رضاعی سره زنا کولو سره ښځه حرامه کیږی.

(۱) (سورة النساء آیت: ۲۳، رکوع: ۱، پاره: ۳)

(۲) وفي الهندية: والثالثة حلیة الابن وابن الابن وابن البنت وان سفلوا دخل بها الابن ام لا.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۷۴ القسم الثاني المحرمات بالصهرية)

(۳) قال العلامة الحصکفی: وفي الخلاصة وطئ اخت امرأته لا تحرم علیه امرأته.

(الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۰۵ فصل فی المحرمات)

(شامی ۳: ۳۲) (۱) و هو الموفق

د نهو کالو نه کمې جینئ سره دست درازی

د حرمت مصاهرت موجب نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید د باقري سره کله چه هغه پوره بالغه هم نه وه په او دود دست درازی کوشش او کړوا او پرتو غاښ کھلا و هلو نه پس د مجامعت په نیت سره خپل عضو مخصوص ئې ددې مخصوص خائ سره لگولې و ویا تزدې کړې وو، چه هغه ويخه شوه په دې حرکت باندې هغه ډیر شرمنده شو او پاتې ترینه راغلو، څه وخت پس دزید د لور کويزدنه نیا د باقري سره او کړه اوس هغه بالغه ده او زید دلیت او لعل نه کار اخلی، شرعی حکم څه دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: عزیز کتوزی

جواب: که چرته دارادي خرابې په وخت کښې ددې جینئ عمر د نهو کالو نه کم وی نو دا خباثت به د حرمت مصاهرت موجب نه وی، کما فی الدر المختار: هذا اذا كانت حية مشتهاة، وفيه ايضا وبنت سنهادون تسع لیست بمشتهاة به یفتی، نیز د نهو کالو کیدلو په تقدیر باندې که چرته د اندام لگولو په وخت انزال شوی وی نو بیا به هم دغه حکم وی، کما فی الدر المختار: فلوانزل مع مس او نظر فلا حرمة به یفتی (۲) و هو الموفق

د ځینې سره زنا کولو سره حرمت مصاهرت نه راځی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی د خپل سالی سره

(۱) قال العلامة ابن عابدين: اراد بحرمة المصاهرة الحرمت الرابع حرمة المرأة علی اصول الزانی وفروعه نسباً ورضاعاً وحرمة اصولها وفروعها علی الزانی نسباً ورضاعاً کما فی الوطء الحلال. (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

(۲) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۰۳، ۳۰۵، ۳۰۷ فصل فی المحرمات)

ناجائز تعلقات لری اود زناهم مرتکب دے اوس دبعضی خلقو خیال دے بلکہ هغوی په ضد دے چه دواړه یعنی د خور خاوند او خینی دخپلې خپلې نکاح طلاق واقع کیږی دخور خاوند باندې خپله ښځه او په خینی باندې دده خاوند حرام شوی دې، دمستلي حقیقت څه دې؟ بینوا تجروا

المستفتی: داکتر فیاض حسین جهلم..... ۱۹۷۷، ۱۹۸۱، ۱۹۸۹

الجواب: بشرط صدق وثبوت په دې دواړو باندې دې باقاعده رجم جاری کړې شی لیکن د حرمت مصاهرت حکم اوفتوی ورکول غلط دی، کما فی شرح التئیر: وفي الخلاصة: وطی اخت امرأة لا تحرم علیه امرأته، (هامش ردالمحتار ۱: ۳۸۶) (۱) وهو الموفق

د خینی سره زنا حرام قطعی ده لیکن د ښځې په نکاح باندې څه اثر نه پریوزی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو نوي پیغله جینی د ناجائز تعلقاتو په بنیاد باندې حامله شوه، پینځه شپږ میاشتې پس ددې حاملې نه تپوس او کړې شو چه داخل دچا نه دې جواباً ئې او وئیل چه دا ځما دخور د خاوند دې، حالانکه هغه د اتو میاشتو نه په کراچي کښې دې چشم دید گواه نشته، وارثانو ئې داخل د علاج په ذریعه او غورځولو، د جینی په بیان ددې مورد ویمه لور بال بچه داره خپل کورته راوسته ددې نه ئې پوښتنه او کړه چه تاڅه وکړل، وې وئیل چه په یو کور کښې دوه غواگانې نشی پاتې کیدې، ملزم موجود نه دې معلومه نه ده هغه څه بیان ورکوی په دې صورت کښې شرعاً خاوند او ښځه کښې جدائی کیدلې شی؟ بینوا تجروا

المستفتی: مولوی عزیز الرحمن کوهاله مری..... ۱۹۷۲، ۱۹۸۱، ۱۹۸۱

الجواب: د ښځې خور سره زنا حرام قطعی ده لیکن په دې سره د ښځې په نکاح څه اثر نه پریوزی. فی عمدة الرعاية: فلوزنی بامرأة لا تحرم علیه اخته ولوزنا باخت زوجته

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۰۵ فصل فی المحرمات)

لا تحرم علیه زوجته، (هامش شرح الوقایه ۲: ۱۲) (۱) وهو الموفق

د حرمت مصاهرت د وجه نه د حنفی المسک

د پاره ښځه پریخودل ضروری دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی د کومې ښځې سره زنا او کړه، ددې احکامې شرعیه نه ناواقفه سړی ددې ښځې دلور سره نکاح او کړه، دې ته علم نه وو چه دانکاح نه کیږی، اوس ددې دخیتې نه درې بچی پیدا شوی دی، تراوسه احکام دین باندې پابندل کیدلو سره مخکښی بد عملونه پیش نظر ساتلو سره خائف شو، د څلورو امامانو د مسلک نه مو خبر کړی چه ایاداسړې دې نکاح لره برقرار ساتلې شی؟ او کوم امام د جائز کیدلو فتویٰ ورکړې ده یا د څلورو وارو په نزد باندې دانکاح باطله ده؟ بینوا تجروا

المستفتی: شهاب الدین چشتیان بهاؤلنگر

الجواب: دشوافعو په نزد دانکاح صحیح ده اود احنافو په نزد دانکاح صحیح نه ده. قال فی الهدایة: من زنا بامرأة حرمت علیه امها و بنتها وقال الشافعی الزنا لا یوجب حرمة المصاهرة ۲: ۲۸۹ ﴿۲﴾ وفي البدائع ۲: ۲۶۰: وعند الشافعی لا تثبت الحرمة بالزنا فاو لی ان لا تثبت بالمس والنظر بدون الملك الخ ﴿۳﴾

لهذا دې سړی د پاره که چرته حنفی وی ددې ښځې پریخودل ضروری دی، وقال العینی فی شرح الهدایه ۴: ۲۰: وبه قال احمد فی قول، وهو الموفق

د ضرورت په وخت مذهب غیر باندې فتویٰ صحیح ده لیکن امتیاز مشکل دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دیو ښځې سره

﴿۱﴾ (عمدة الرعاية علی هامش شرح الوقایه ۲: ۱۲ بیان المحرمات من النساء)

﴿۲﴾ (هدایة ۲: ۳۲۹ فصل فی بیان المحرمات)

نکاح او کرہ بیانی ددی بشی دمور سرہ زنا او کرہ، فیحرم علیہ امرآة لاجل
الحرمة المصاهرة عندنا ولا یحرم علیہ عند الشافعی لان الحرمة المصاهرة لا یشیت
بالزنی کما قالہ فی موضعہ، اوس زہ پہ دے طریق سرہ دفتویٰ اخستلو طالب یم
چہ ایامونہ دے سری تہ مذهب غیر باندي فتویٰ ورکولی شو حکم چہ تفريق
مفضی الی النزاع اوباعث فساد اوفتنہ دے؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا فدا محمد..... ۱۷۱۲۱۹۷۴

جواب: د ضرورت پہ وخت مذهب غیر باندي فتویٰ ورکول صحیح دی. کما
صرح بہ فی موضعہ (۱) لیکن ضرورت د غیر ضرورت نہ ممتاز کول مشکل
دی، وهو الموفق

پہ حرمت مصاہرت کنبی د ضرورت دوجہ نہ داننتقال عن المذهب حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ ہغہ سری خہ حکم دے

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: ان الاجماع على منع اطلاق التخيير بان يختار ويتشهى مهما
اراد من الاقوال في اي وقت اراد اما لو عمل بالضعيف في بعض الاوقات لضرورة اقتضت
ذلك فلا يمنع منه وعليه يحمل ما تقدم عن الشرنبلالي من ان مذهب الحنفية المنع بدليل
انهم اجازوا للمسافر والضيف الذي خاف الرية ان يأخذ بقول ابي يوسف بعدم وجوب
الفسل على المحتلم الذي امسك ذكره عند ما احسن بالاحتلام..... مع ان قوله هذا خلاف
الراجح في المذهب لكن اجازوا الاخذ به للضرورة..... وقد ذكر صاحب البحر في الحيض
في بحث الوان الدماء اقوالا ضعيفة ثم قال وفي المعراج عن فخر الاثمة لو افتى مفت بشي
من هذه الاقوال في مواضع الضرورة طلبا لتيسير كان حسنا انتهى، وبه علم ان المضطر له
العمل بذلك لنفسه كما قلنا وان المفتي له الافتاء به للمضطر فما مر من انه ليس له العمل
بالضعيف ولا الافتاء به محمول على غير موضع الضرورة كما علمته من مجموع ما قررناه
والله تعالى اعلم.

(شرح عقود رسم المفتي ۱۰۱ ولا يجوز بالضعيف العمل)

چہ ہغہ پہ مسائل جزئیہ کنبی یا مسائل کلیہ کنبی دیوم مذهب نہ بل مذهب
تہ منتقل کیڑی او پہ خلورو مذهبونو کنبی ددی مسئلے خہ حکم دے، چہ
یوسری دیوی یتیمی جینی سرہ نکاح او کرہ چہ دھغی پلارنشتہ جینی
تقریباً اتو کالودہ چہ قابل دخول نہ دہ اود جینی مورہم پہ دے کور کنبی
اوسیری دے خاوند دے جینی دمور سرہ شو کرتہ مباشرت فاحشہ کرے دے
او حالانکہ ددی جینی پہ طلاق باندي قادر نہ دے حکم چہ رشتہ داران پہ دے
واقعاتو باندي خبر نہ دی او پہ خبر کیدلو باندي بہ ئی قتل کرے، نوددی
مسئلے خہ حکم دے؟ بینوا توجروا

المستفتی: حاجی محمد شاہ فیصل مسجد امداد العلوم پشاور صدر ۱۹۸۲ء ۱۵۱۱

جواب: (۱) الانتقال من مذهب الى مذهب حرام اذا كان اتباعا للهوى واتباعاً
للرخص كما في مقدمة رد المحتار ﴿۱﴾ نعم جاز الافتاء بمذهب الغير عند الضرورة
كما صرح به العلامة الشامي وغيره ﴿۲﴾.

(۲) لو انزلا عند هذه المباشرة في كل مرة فلا تحرم عليه بنت هذه المرأة

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله ان الحكم الملق باطل بالاجماع وان الرجوع عن
التقليد بعد العمل باطل اتفاقا) المراد بالحكم (الملق) الحكم الوضعي كالصحة مثاله
متوضئ سال من بدنه دم ولمس امرأة ثم صلى فان صحة هذه الصلاة ملققة من مذهب
الشافعي والحنفي والتلفيق باطل فصحته منتفية.

(رد المحتار هامش الدر المختار ۱: ۵۵ مطلب في حكم التقليد والرجوع عنه مقدمة)

﴿۲﴾ قال العلامة الشامي: العالم الذي يعرف معنى النصوص والاخبار وهو من اهل الدراية
يجوز له ان يعمل عليها وان كان مخالفا لمذهبه، قلت لكن هذا في غير موضع الضرورة.....
لوا فتى مفت بشي من هذه الاقوال في مواضع الضرورة طلبا للتيسير كان حسنا.

(رد المحتار هامش الدر المختار ۱: ۵۵ مقدمه)

كما في محرمات ردالمحتار وغيره (۱) والا فحرمت عليه منكوحته والمخلص من القتل ان يطلق هذه المنكوحه المحرمة احتيالا، ومن تيقن القتل والمقاتلة عند التطلاق ايضا فجاز له العمل بمذهب الامام الشافعي من ان حرمة المصاهرة لا تحصل بالحرام، وبالجملة ان

فرق الضرورة من غير الضرورة امر لا يعلمه الا الله ثم من ابتلى به (۲) وهو الموفق

د حرمت مصاهرت اوبنخه پشان د باورچی ساتلو وغيره مسئلي

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه زید په شهوت سره دخپلې بالغې لور سره څو ځله بوس او کنار او کړو، ددې دوجه نه دده بنځه دحرمت مصاهرت دوجه نه په ده باندې حرامه شوه، اوس دشرعي مطابق زیدله څه کول پکاردی، که چرته طلاق ورکړی نو هغه بې چاره بې قصوره ده جرم زید کړې دې دې وجه نه ددې سزا زید ته ورکول پکاردی بنځې ته نه؟

(۱) قال العلامة الحصكفي: هذا اذا لم ينزل فلو انزل مع مس او نظر فلا حرمة به يفتي، قال ابن عابدين: لانه بالانزال تبين انه غير مفض الى الوطء هدايه الخ. (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۰۴ فصل في المحرمات)

(۲) قال شيخنا محمد فريد مدظله: لا يجوز الحكم والافتاء بالقول المرجوح وبمذهب سائر الائمة الا في ثلاثة مواضع الاول عند الضرورة دون التشهي والتلهي فانه حرام كما حرم الحكم الملق الخارج للاجماع في عمل واحد كالحكم بصحة وضوء من ترك الترتيب ومسح دون ربع الرأس..... المنع عن المرجوح حتى لنفسه لكون المرجوح صار منسوخاً نعم قيد البيروني بالعامي وذكر عن خزائن الروايات ان العالم الذي يعرف معنى النصوص والاخبار وهو من اهل الدراية يجوز له ان يعمل عليها وان كان مخالفا لمذهبه وقال العلامة الشامي في مقدمة ردالمحتار: هذا في غير موضع الضرورة وبمعناه في شرح عقود رسم المفتي. (البشرى لارباب الفتوى ۳۳ الفصل السادس)

(۱) که چرته بنځه دکور نه اوباسی نو ددې زندگي به څنگه تیر یزې په دې کښې دشریعت څه رهنمائی ده؟ (۲) زید ددخوړی سزانه دبیچ کیدلو دپاره څه اوکړی دیر ژاړی او شرمنده دې لیکن دگناه اظهار کولو سره ذلیل کیدل هم نه غواړی، نیز شریعت هم دگناه دپتولو حکم ورکړې دې او خاص خبره داده چه هغه په ټول ژوند کښې دچاسره دزنا کولو مرتکب شوي نه دي، صرف دې ځل ئې بدقسمتی سره بوس او کنار او کړو او س توبه کوی؟ (۳) زید په داسې مرض کښې مبتلا کیدلو سره عنین شوي چه دهغې علاج ناممکن دې اطباء وائی چه اوس دصحت دتلاش کولو په ځای دده دپاره دقبر تیاری پکار ده په داسې حالت کښې ایازید په دې خپل آخری عمر کښې دې بنځې لره دیواجنیې باورچی په حیثیت سره ساتلې شی چه ددې په نفقې سره مدد اوکړی اود بنځې اود خاوند خصوصي تعلقات خودرکنار دیوبل نه پرده هم اوکړی ایاپه دې طریقه دې دواړولره په یو کور کښې دژوند تیروولو اجازت شته؟ (۴) د ځوانئ نه دبنځې حالت دادې چه ددې کله جنسی رغبت نه دي شوي دنکاح نه پس چه زید څومره هم وقاع کړې ده په زور ئې کړې ده او اوس خو هغه بوډا شوي دي اوس صرف دبدنامئ نه بیچ کیدو نیز په دې بوډا والی کښې ددویم خاوند بنځې جوړیدلو نه بطور داجنېې باورچی جوړیدلو سره په شرعي پرده کښې دزید په کور کښې دژوند باقی ورځې پوره کول غواړی آیا په دې طریقې سره به صحیح وی؟ بینوا توجروا المستفتی: عباد الله سکهر سنده

جواب: (۱) په ده باندې ضروری ده چه ددې بنځې سره متارکت اوکړی اود متارکت نه پس کله چه عدت ختم شی نوپه بل ځای کښې نکاح کولې شی که چرته داسې جدا کور یا جدا کمره دې بنځې ته ورکړی نو جائز ده (درمختار وردالمحتار) (۱) (۲) دالله تعالی نه دې مغفرت او غواړی او صحیح توبه دې اوباسی.

(۱) قال العلامة الحصكفي: قبل السكران بنته تحرم الام وحرمة المصاهرة لا يرتفع النكاح حتى لا يحل لها التزوج بآخر الا بعد المتاركة وانقضاء العدة، قال العلامة ابن عابدين: (قوله الا بعد المتاركة) اي وان مضى عليها سنون كما في البزازية وعبارة الحاوي الا بعد تفريق القاضي او بعد المتاركة بان..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

(۳) خبیث سری باندی خہ اعتماد نشسته اوپہ ذکر شوې صورت کنبې دنظر اود مس بالشهوت خطرہ موجودده لهذا کم از کم کہ جدا کمرہ ورکړې شی نو خطرہ به کمه شی (۴) دانبخه په دې سری باندې حرامه شوې ده لیکن مطلقه نه ده و متارکت نه پس یعنی دده دوئیلونه پس چه حماستاسره خہ تعلق نشته یا ماته پریخو دې عدت تیریدلونه پس بل خای کنبې نکاح کولې شی او که چرته باپردہ او بلاخلوت په دې کور کنبې سکونت او کړی نو جائزده لیکن دسابقه بې اعتمادې دوجه نه بهتره داده چه په کور کنبې یوه کمره دې دپاره منتخب کړی چه دفتنی خوف پاتې نشی اگر که دواړه بوډاگان دی او اگر که دانبخه دمحارمونه شمار شوې ده، (داتولې مسئلې درمختار او ردالمحتار نه ماخوډدی (۱) و هوالموفق

صرف متهم کیدلو سره حرمت مصاهره نه ثابت کیږي

سوال: خه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه په پلار باندې الزام دې چه هغه دخپلې حقیقی لور سره (هغه چه ناواده کړې وه) زنا کړې ده یوکس هم مخامخ گواه نشته کله چه جینی حامله شوه نو دې پلار لره مجرم او بنودلو اود دوو دریو بنخوپه مخامخ ئې او وئیل چه داخما پلار په ما باندې ظلم کړې دې مور هم دلور دخبرې تصدیق کړې دې چه داجرم هم دپلار کیدلې شی، (مور ئې حقیقی ده) کله چه دپلار نه پوښتنه او کړې شوه نو هغه خاموشی اختیار کړه او وې وئیل چه داخه تاسو وایی خه به ددې خه جواب درکړم (۱) ایادی دکلی نه (بقیه حاشیه) المتارکة لا تتحقق الا بالقول الخ.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۰۷ فصل فی المحرمات)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: وسئل شیخ الاسلام عن زوجین افترقا ولکل منهما ستون سنة وبينهما اولاد تتعذر عليهما مفارقتهم فيسكنان في بيتهم ولا يجتمعان في فراش ولا يلتقيان التقاء الأزواج هل لهما ذلك قال نعم وقره المصنف.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۲۷۵ قبیل فصل فی ثبوت النسب)

بهر کړې شی؟ (۲) ایادده نکاح ختمه شوې ده؟ (۳) ایادده دبچودپرورش او مالی بد حالی ته کتلوسره دې په کلی کنبې ایسارول جائز دی؟ بینوا توجروا المستفتی: محمداکرم حمیده واه کینت ۱۳ شعبان ۱۳۹۲ هـ

جواب: السلام علیکم نه پس دې واضحده وې چه په استفته کنبې ذکر شوې سری معصیت نه مسلم دې اونه مبرهن دې پس صرف دمتهم کیدلو دوجه نه ورته خه تعزیرور کول بې قاعدې کار دې البته په کلی واله باندې فرض دی چه ددې سری سره دده لوریانې او خوریانې په یو کور کنبې اوسیدلوته پریښکدی و هوالموفق

د خوم اود خواښي تعلقاتو سره سخر باندې بنخه نه حرامه کیږي

سوال: خه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه خه معذوره سری یم او دکوم سری سره چه مادخپلې لور نکاح کړې ده هغه خما دبنخې یعنی دخپلې خواښي سره ناجائز تعلقات قائم کړی دی ایاپه دې صورت کنبې خما دلور اود دې دخاوند او هم دغسې خما او خما دبنخې په مینخ کنبې نکاح قائمه پاتې کیدلې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عطاء گل پشاور

الجواب: بشرط صدق ستالور په خپل خاوند باندې حرامه شوې ده (۱) اوپه تاباندې خپله بنخه نه ده حرامه شوې البته بهتره داده چه استبراء او کړې یعنی دیو حیض راتللو پورې جماع نه منع شی، کذا فی الدر مع الرد

۸۵۶: ۲ (۲) و هوالموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن نجيم: و اراد بحرمة المصاهرة الحرمات الأربع حرمة المرأة على اصول الزانى وفروعه نسبا ورضاعا وحرمة اصولها وفروعها على الزانى نسبا ورضاعا كما فى الوطء الحلال. (البحر الرائق ۳: ۱۰۱ فصل فى المحرمات)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصکفی: وفى شرح الوهبانية (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

.....
(بقیہ حاشیہ) لو زنت المرأة لا یقربها زوجها حتی تحيض لاحتمال علوقها من الزنا فلا یسقی ماؤه زرع غیره فلیحفظ لغرابته. قال العلامة ابن عابدین: امر بحفظه لا لیعتمد بل لیجنب بقربنة قوله لغرابته فان المشهور فی المذهب ان ماء الزنا لا حرمة له لقوله صلی اللہ علیہ وسلم لیجوز للمراة ان تستمتع بها واما قوله فلا یسقی ماؤه زرع غیره فهو وان كان وارداً عنه صلی اللہ علیہ وسلم لكن المراد به وطء الحبل لانه قبل الحبل لا یكون زرعاً بل ماء مسفوحاً ولهذا قالوا لو تزوج حبلی من زنا لا یقربها حتی تضع لئلا یسقی زرع غیره لان به یزداد سمع الولد وبصره حدة فقد ظهر بما قرناه الفرق بین جواز وطء الزوجة اذا رآها تزنی و بین عدم جواز وطء التي تزوجها وهي حبلی من زنا.

(الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۶۶۷ قیل فروع باب العدة)

باب الحضانة

حق حضانت او د بچو د نفقہ مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنسی چہ زیدوفات شویوروریوہ بنیخہ دوه لوریانی او یوزوی ئی پریخودل، یوہ جینی داوو کالودویمہ د پینخو کالواؤزوی ئی ددوو کالودی اوس کہ چرتہ دانسیخہ د بچود غیر محرم سرہ وادہ او کپی نوددی بچونفقہ پہ مورباندی دہ یاپہ ترہ باندی، حالانکہ د بچو خہ خیل مال او جائد ادنشته، نیز حق حضانت دموردیپارہ دی یاد نانی دیپارہ دی یاد ترہ دیپارہ دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: علی محمد نوشهره صدر ۱۷۱۱۰۱۹۹۰

جواب: (۱) کہ چرتہ ددی بچود دیپارہ خیل مال نہ وی نوددوی نفقہ بہ پہ مور او ترہ باندی واجبہ وی پہ مورباندی دریمہ اوپہ ترہ باندی دریو کنسی دوه حصی (ہندیہ ۵۸۵: ۱) (۱)

(۲) صورت مسئلہ حق حضانت دنانی دیپارہ دی او کہ چرتہ نانی نہ وی نود

﴿۱﴾ وفي الهندية: والنفقة لكل ذي رحم محرم اذا كان صغيراً فقيراً..... ويجب ذلك على قدر الميراث ويجبر عليه كذا في الهداية وتعتبر اهلية الارث لا حقيقته كذا في النقاية.
(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۵۶۶ الفصل الخامس فی نفقة ذوی الارحام)

وقال العلامة ابن عابدین: (قوله والمعتبر فيه القرب والجزئية لا الارث)..... وان كان كل من الصنفين اعني الاصول والحواشي وارثاً اعتبر الارث ففي ام واخ عصبی او ابن اخ كذلك او عم كذلك على الام الثلث وعلى العصبه الثلثان بدائع.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۳۸ مطلب ضابط فی حصر احكام نفقة الاصول)

دادی دیارہ دی (ہندیہ ۵۶۲: ۱) (۱) او کہ چرتہ دیچو خیر خواہی دمورپہ حضانت کنبی وی اودناسکہ پلار (زوج الام) پہ دی باندی راضی وی نودا حق بہ مورلرہ وی (ردالمحتار ۲: ۸۸۰) (۲) وهو الموفق

د پلار مورته د خرچی او نقی نہ ورکولو

پہ شرط باندی د زوی د حوالہ کولومستلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ دیوسری نبخہ بدزبانہ یعنی زبان درازہ اودبچونہ بی پرواہ وہ، دیوہہ کولوبا وجودہم نہ پوہہ کیدلہ ہرکار کنبی ئی د خاوند مقابلہ کولہ، آخر کنبی ئی جادو کول ہم شروع کرل، کلہ چہ پہ خط کنبی د جادو د تعویذ و نوذکر خاوند او کتلونو نبخہ تہ ئی دریم طلاق ہم ورکولوسرہ جدا کرہ، اوس د خاوند سرہ دمطلقہ نہ دري بچی پاتی شو ی دی ددوی عمرو نہ دہلک شیر کالہ، دجینی خلور کالہ دبل ہلک دري

﴿۱﴾ وفي الهندية: وان لم يكن له ام تستحق الحضانة بان كانت غير اهل للحضانة او متزوجة بغير محرم او ماتت فام الام اولی من كل واحدة وان علت فان لم يكن للام ام فام الاب اولی ممن سواها وان علت، كذا في فتح القدير. (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۵۴۱ الباب السادس عشر فی الحضانة)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: قلت الاصول التفصيل وهو ان الحاضنة اذا كانت تاكل وحدها وابنها معها فلها حق لان الاجنبی لا سبيل له عليها ولا على ولدها بخلاف ما اذا كانت فی عيال ذلك الاجنبی او كانت زوجة له وانت علمت ان سقوط الحضانة بذلك لدفع الضرر عن الصغير فينبغي للمفتی ان يكون ذا بصيرة ليراعى الاصلح للولد فانه قد يكون له قريب مبغض له يتمنى موته ويكون زوج امه مشفقا عليه يعز عليه فراقه فيريد قريبه اخذه منها ليؤذيه ويؤذيها اولياء كل من نفقته او نحو ذلك وقد يكون له زوجة تؤذيه اضعاف ما يؤذيه زوج امه الاجنبی وقد يكون له اولاد يخشى على البنت منهم الفتنة لسكنائها معهم فاذا علم المفتی او القاضی شيئا من ذلك لا يحل له نزعہ من امه لان مدار امر الحضانة على نفع الولد. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۶۹۴ باب الحضانة)

کالہ دی، دیلار سرہ دیار آرام اوراحت سرہ اوسیری اوس مطلقہ دیچو مطالبہ کوی دیچوپلار انکاری دی حکہ چہ دانبخہ بد اخلاقہ اوبی پرواہ دہ اوس ہغی دعدالت پہ ذریعہ دیچو داخستلو دہمکی ورکری دہ، پلار ئی ویریدلو سرہ اووئیل کہ چرتہ پہ زبردستی سرہ بچی بوتلل غوار ی نوخہ بہ ہمیشہ دیارہ اولیکم او خرچہ وغیرہ بہ ہم نہ درکوم، مطلقہ نبخہ دا قبولہ کرہ، اوس سوال دادی ایپہ دی لیکلوسرہ بہ پلار مجرم وی یانہ؟ بینوا توجروا المستفتی: محمد حسین راولپنڈی شهر..... ۱۹۸۸ء ۲۱۱۱

جواب: دابچی خواہ موافق ثابت وی یا مخالف ستابچیان دی اوحق حضانت بہر حال ددی مطلقہ دیارہ دی ترخوپوری چہ تہ ددی مطلقہ نا اہلیت ثابت نہ کری ﴿۱﴾ اودبچو نفقہ تاحین بلوغ پہ تاباندی واجب دہ ﴿۲﴾ اوددی مطلقہ (حاضنی) نفقہ ہم تہ تاباندی واجب دہ البتہ دادویم قابل اسقاط دی پہ خلاف داوول ﴿۳﴾ وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفی: (الحضانة) ثبت للام النسبية ولو..... بعد الفرقة الا ان تكون مرتدة..... او فاجرة فجورا يضيع الولد به كزنا وغناء وسرقة ونياحة كما في البحر.

(الدرالمختار على هامش ردالمختار ۲: ۶۸۸ باب الحضانة)

﴿۲﴾ قال العلامة المرغنياني: ونفقة اولاد الصغار على الاب لا يشار كه فيها احد كما لا يشار كه في نفقة الزوجة لقوله تعالى: وعلى المولود له رزقهن والمولود له هو الاب.

(هداية ۲: ۴۴۷ فصل في نفقة الاولاد الصغار)

﴿۳﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله اذا لم تكن منكوحة ولا معتدة لاييه) هذا قيد فيما اذا كانت الحاضنة اما فلو كانت غيرها فالظاهر استحقاقها اجرة الحضانة بالاولی وقوله لاييه احتراز عما لو كانت في نكاح او عدة رجل غير الاب فانها تستحق الاجرة عليها لكن اذا كان الناكح محرما للصغير والا فلا حضانة لها كما مر.

(ردالمختار هامش الدرالمختار ۲: ۶۹۱ باب الحضانة)

د بیچی تربیت ناسکھ پلار کړې دې. آیا وارثان دواپسې حق لرلې شی؟

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی د کونډې ښځې سره نکاح او کړه دې ښځې سره د سابقه خاوندنه یوه وړه لور (ددرې څلورو میاشتو) هم وه، ورسره راغله حالانکه د نکاح په وخت ددې تذکره نه ده شوې نه د نفقې څه تذکره وارثانو او کړه، اوس جینئ چه کله د شپږو کالو شوه نود جینئ وارثان جینئ واپس غواړی او دادویم خاوند د جینئ نفقه او خرچه غواړی ایا هغوی دا جینئ واپس اخستلې شی؟ که چرته اخستلې شی نو هغوی ته به خرچه ورکول هم پریوزی یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی غلام قادر ملهو گیدر پور هزاره..... ۱۹۲۹ء ۱۸۸۱ء ۲۰

جواب: (۱) که چرته دا وارثان مفت تربیت کول غواړی او مورد لور په ترکې سره تربیت کوی نو وارثان دې جینئ لره واپس اخستلې شی، او که چرته مور دخپل خاوند (زوج ثانی) په مال سره دهغه په خوشحالی سره د بیچی تربیت کوی نو واپس ئې نشی اخستلې.

یدل علیه مفهوم ما فی الدر المختار وفي الحاوی تزوجت باجنبي وطلبت تربيته بنفقة والتزمت ابن عمه مجاناً ولا حاضنة له فله ذلك انتهى (۱) والمفهوم معتبر ههنا عندنا ايضاً. (۲) چونکه مور و غیره تبرع کړې دې بغیر د څه مجبورې نه لهذا خرچه نشی

اخستلې (۲) وهو الموفق

(۱) الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۲۹۰ باب الحضانة

(۲) قال العلامة الحصكفي: وفي المنية تزوجت ام صغير توفي ابوه وارادت تربيته بلا نفقة مقدرة واراد وصيه تربيته بها دفع اليها لا اليه، قال ابن عابدين: بلا نفقة اي من مال الصغير الموروث له من ابيه فتح و ظاهره ان المراد نفقة الصبي والظاهر ان اجرة الحضانة كذلك.

(الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۲۸۹، ۲۹۰ باب الحضانة)

د مظلومي مطلقې د خرچې اود بیچی د اجرت حضانت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دیو ښځې د نکاح کولونه یو کال پس لور پیدا شوه، سخر گنئ سره دلور نه د کور نه بهر کړله، پینځه میاشتې د مور پلار کړه او سیدله او بیایې مور پلار ته او وئیل چه ما بار بار د خاوند کور ته مه لیږئ، ځما خاوند بې وقوف دې بار بار مې د کور نه او باسی ښځه مجبور ا د مور پلار سره لاړله، د دوو کالونه پس ورته طلاق ملاؤ سو ایا دا ښځه د دوو کالو مخکښې د طلاق نه خپله خرچه او نفقه او دلور خرچه او نفقه اخستلې شی؟ او د طلاق نه پس دلور خرچه څومره وخته پورې او څومره اخستلې شی او څومره وخته پورې به لور د مور نه جدا کولې نشی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد انور شاکر توبه ضلع اټک ۱۱۴ رمضان المبارک ۱۴۰۳ء

الجواب: ددې ښځې خاوند باندې د دوو کالو خرچه (د ښځې او دلور دواړو) واجب ده دا ښځه ناشزه نه ده مظلومه ده (۱) نیز دې خاوند باندې طلاق ورکولونه پس د عدت خرچه واجب ده او عدت تیریدلونه پس دلور خرچه او اجرت حضانت هم په دې خاوند باندې واجب الادای (۲) (شامی باب الحضانة والنفقات) وهو الموفق

(۱) قال العلامة الحصكفي: فتجب للزوجة على زوجها..... ولو هي في بيت ابيها اذا لم يطالبها الزوج بالنقلة به يفتى وكذا اذا طالبا ولم تمتنع. (الدر المختار ۲: ۲۰۱ باب النفقة)

قال العلامة ابن عابدين: فالحاصل ان الفرقة اما من قبله او من قبلها فلو من قبله فلها النفقة مطلقا سواء كانت بمعصية او لا طلاقا او فسخا وان كانت من قبلها فان كانت بمعصية فلا نفقة لها ولها السكنى في جميع الصور.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۷۷ قیل مطلب الصغير والمكتسب نفقة الخ)

(۲) قال العلامة محمد امين الشامي: كان من جملتها الاتفاق على حاضنته التي حبست نفسها لاجله عن الزوج ومثلها اجرة ارضاعه فلم تكن..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

د مور د غیر محرم سره نکاح کولو سره حق د حضانت ساقط کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د خاوند او ښځې په مینځ کښې جدائی راغله او ددوی دوه بچیان دی، مطلقې روستوپه غیر خاندان کښې نکاح او کره په دې صورت کښې د بچو د پرورش حق چاته دې؟ حالانکه د پلار نه علاوه د بچو د صحیح پرورش کولو والا څوک نشته؟ شرعی طور باندې په پلار یا مطلقه کښې څوک ددې بچو د پرورش حق لری؟ بینوا توجروا

المستفتی: نور محمد

الجواب: د غیر محرم سره نکاح کولو سره حق حضانت ساقط کیږي، لمافی الدر المختار: او متزوجه بغیر محرم الصغیر (۱) و بمعناه فی جمیع کتب الفتاوی (۲)، لهذا دا بچیان به نیکه یا ترورو غیره ته حواله کولې شی، او که چرته په ښځو کښې څوک ملا و نشی نو د پلار په حواله کولې به شی، لمافی الهندیه: و اذا وجب الانتزاع من النساء ولم یکن للصبی امرأه من اهله یدفع الی العصبه فیقدم الاب الخ (۳)

(بقیه حاشیه) اجرة خالصة من كل وجه حتى ینافیها الوجوب بل لها شبه الاجرة وشبه النفقة فاذا كانت منكوحه او معتلة لابیہ لم تستحق اجرة لا علی الحضانة ولا علی الارضاع لوجوبها علیها دیانة ولان النفقة ثابتة لها بدونها بخلاف ما بعد انقضاء العدة فانها تستحقها عملاً بشبه الاجرة.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۹۱ قبیل مطلب فی لزوم اجرة مسکن الحضانة)

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۲۸۹ باب الحضانة)

(۲) قال العلامة المرغینانی: اذا وقعت الفرقة بین الزوجین فالام احق بالولد..... فقال علیه

السلام انت احق به مالم تنزوجی. (هدایه ۲: ۳۳۸ باب حضانة الولد ومن احق به)

(۳) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۵۳۲ الباب السادس عشر فی الحضانة)

نوبت: واضحه دې وی که چرته شرعی مستحق په دې باندې راضی وی چه بچیان دې د مور سره او سپړی نو دا څه گناه نه ده (۱). وهو الموفق

د پلار او د مور په مینځ کښې د تفریق نه پس

د بچی د حضانت او د ثبوت نسب مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځمادې ای پاس دلور واده دوریرې د زوی سره او کرې شو. لیکن ځما وریره او دهغې زوی ځما دلور تنگول شروع کړل بالاخر په څلورم نومبر ۱۹۸۸ء ما خپله لور د سخر والود کورنه راوستله ددې نه پس معلومه شوه چه د جینې دامیددې چنانچه مایه فیملی کورن کښې د نکاح تنسیخ کولو دعوی او کره او ددې سره مې ددې د حمل ذکر هم او کړو، د مقدمې په دوران کښې معتبرا ونیکو خلقو د صلح د صفائی دپاره هم کوشش او کړوهغه ددې خلقو د بې انصافو د وجه نه څه نتیجه را ونخکله، په دې دوران کښې هلک ته او وئیلې شو چه د ښځې حمل دې مگر هغه اوئیل چه حمل ځما د نطفې نه نه ده او څه لسو بچولره هم په مور باندې قربان کولې شم او قربان کوم، (ددې خبرې گواه هم موجود دې، په اوویشتم جولائی ۱۹۸۹ء هلک پیدا شو او جنورئ ۱۹۹۰ء کښې اچانک دهلک دخپل کولو دپاره ئې نوټس ورکړو او په پینځم مارچ په عدالت کښې ئې دعوی هم دائره کړه اوس هم روانه ده اوس سوال دادې چه ایا فریق ثانی ته شرعاً د ماشوم ملاویدې شی؟ نیز د ماشوم به د کوم فریق سره وی ځکه چه

تنسیخ نکاح مخکښې شویده؟ بینوا توجروا

المستفتی: م، د، ج، راجه اسلام آباد..... ۱۹۹۰ء ۱۵۱۵

(۱) قال ابن عابدين: عن المفتی ابی السعود مسئله فی رجل طلق زوجته ولها ولد صغير منه واسقطت حقها من الحضانة وحکم بذلك حاکم فهل لها الرجوع یاخذ الولد الجواب نعم لها ذلك فان اقوى الحقیقین فی الحضانة للصغير ولئن اسقطت الزوجة حقها فلا تقدر علی اسقاط حقه ابداً.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۹۰ باب الحضانة)

د مور د غیر محرم سره نکاح کولو سره حق د حضانت ساقط کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د خاوند او ښځې په مینځ کښې جدائی راغله او ددوی دوه بچیان دی، مطلقې روستوپه غیر خاندان کښې نکاح او کړه په دې صورت کښې د بچود پرورش حق چاته دي؟ حالانکه د پلار نه علاوه د بچود صحیح پرورش کولو و الا څوک نشته؟ شرعی طور باندې په پلار یا مطلقه کښې څوک ددې بچود پرورش حق لری؟ بینوا توجروا

المستفتی: نور محمد

الجواب: د غیر محرم سره نکاح کولو سره حق حضانت ساقط کیږي، لمافی الدر المختار: او متزوجه بغير محرم الصغير (۱) وبمعناه فی جميع كتب الفتاوى (۲)، لهذا دا بچیان به نیکه یا ترور و غیره ته حواله کولې شی، او که چرته په ښځو کښې څوک ملا و نشی نو د پلار په حواله کولې به شی، لمافی الهندیه: واذا وجب الانتزاع من النساء ولم یکن للصبی امراة من اهله یدفع الی العصبه فیقدم الاب الخ (۳)

(بقیه حاشیه) اجرة خالصة من كل وجه حتى ینافیها الوجوب بل لها شبه الاجرة وشبه النفقة فاذا كانت منكوحة او معتلة لابیة لم تستحق اجرة لا على الحضانة ولا على الارضاع لوجوبها علیها دیانة ولان النفقة ثابتة لها بدونها بخلاف ما بعد انقضاء العدة فانها تستحقها عملا بشبه الاجرة.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۹۱ قبیل مطلب فی لزوم اجرة مسكن الحضانة)

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۲۸۹ باب الحضانة

(۲) قال العلامة المرغینانی: اذا وقعت الفرقة بین الزوجین فالام احق بالولد..... فقال علیه

السلام انت احق به مالم تتزوجی. (هدایه ۲: ۳۳۸ باب حضانة الولد ومن احق به)

(۳) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۵۲۲ الباب السادس عشر فی الحضانة)

نوبت: واضحه دې وی که چرته شرعی مستحق په دې باندې راضی وی چه بچیان دې د مور سره او سپړی نو دا څه گناه نه ده (۱) وهو الموفق

د پلار او د مور په مینځ کښې د تفریق نه پس**د بچی د حضانت او د ثبوت نسب مسئله**

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځمادې ای پاس دلور واده دوریرې د زوی سره او کړې شو، لیکن ځمادوریرې او دهغې زوی ځماد لور تنگول شروع کړل بالاخریه څلورم نومبر ۱۹۸۸ء ماخپله لور د سخر والود کورنه راوستله ددې نه پس معلومه شوه چه د جینی د امید دې چنانچه مایه فیملی کورن کښې د نکاح تنسیخ کولو دعوی او کړه او ددې سره مې ددې د حمل ذکر هم او کړو، د مقدمې په دوران کښې معتبرا و نیکو خلقو د صلح د صفائی دپاره هم کوشش او کړو هغه ددې خلقو د بې انصافو د وجه نه څه نتیجه را ونخکله، په دې دوران کښې هلک ته او وئیلې شو چه د ښځې حمل دي مگر هغه اوئیل چه حمل ځماد نطفې نه نه ده او څه لسو بچولره هم په مور باندې قربان کولې شم او قربان کوم، (ددې خبرې گواه هم موجود دي، په اوویشتم جولائی ۱۹۸۹ء هلک پیدا شو او جنورئ ۱۹۹۰ء کښې اچانک دهلک دخپل کولو دپاره ئې نوټس ورکړو او په پینځم مارچ په عدالت کښې ئې دعوی هم دائره کړه او س هم روانه ده او س سوال دادې چه ایافریق ثانی ته شرعاً د ماشوم ملاویدې شی؟ نیز د ماشوم به د کوم فریق سره وی ځکه چه تنسیخ نکاح مخکښې شویده؟ بینوا توجروا

المستفتی: م، د، ج، راجه اسلام آباد..... ۱۹۹۰ء ۱۵۱۵

(۱) قال ابن عابدين: عن المفتی ابی السعود مسئلة فی رجل طلق زوجته ولها ولد صغير منه واسقطت حقها من الحضانة وحکم بذلك حاکم فهل لها الرجوع یاخذ الولد الجواب نعم لها ذلك فان اقوى الحقیق فی الحضانة للصغير ولئن اسقطت الزوجة حقها فلا تقدر علی اسقاط حقه ابداً.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۹۰ باب الحضانة)

الجواب: مسئلہ شرعیہ دادہ چہ داهلک ددغہ پلارنہ ثابت النسب دے
لحدیث: الولد للفراش (۱) ولتصریح الفقهاء به (۲) البتہ داهلک به داوؤہ کالو
کیدلو پورے مورسره اوسیری او روستو به اشفق ته حواله کولے شی
ردالمحتار باب الحضانه (۳) وهو الموفق

د خلع په صورت کښې د اوؤه کالو کیدلو پورې پچی به د مورسره اوسیری
سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چہ ښځه خاوند په خلع
باندي راضی شول مگر اوس دپچو معامله ده چہ هغه به دمورسره اوسیری یا
د پلارسره، په دې باره کښې شرعی حکم څه دې؟ بینوا توجروا
المستفتی: حامد شاه مسجد دلاور خان پشاور

الجواب: مورد دې پچو دپروورش مستحقه ده تردې چہ دابچی داووکالوشی ددې
نه پس به دابچی پلارته حواله کولې شی، ددې پلار او مورد مرضې نه بغیر دا

﴿۱﴾ عن ابی هريرة رضى الله تعالى عنه قال قال رسول الله ﷺ الولد للفراش وللغاه
الحجر. (سنن ترمذی ۱: ۳۴۹ باب ماجاء ان الولد للفراش)

﴿۲﴾ وفي الهندية: قال اصحابنا لثبوت النسب ثلاث مراتب الاولى النكاح الصحيح
وما هو في معناه من النكاح الفاسد والحكم فيه انه يثبت النسب من غير دعوة ولا
ينتفى بمجرد النفي.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۵۳۶ الباب الخامس عشر فی ثبوت النسب)

﴿۳﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله والحاضنة احق بالغلام) حتى يستغنى عن النساء بان
ياكل ويشرب وقدر بسبع وهو قريب من الاول بل عينه وبعد صفحة فيتعين
الافتاء بولاية ضمه لكل من يؤتمن عليه من اقاربه ويقدر على حفظه الخ.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۶۹۵، ۶۹۷ باب الحضانه)

حق ددوی نه څوک نشی اخستلې (ماخوذ از شرح التنوير على هامش ردالمحتار
۸۸۱: ۲) (۱) وهو الموفق

د غیر محرم سره د واده په صورت کښې د مور حق حضانت ساقطیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چہ یوسری واده اوکړو
دهغه نه دوه هلکان اویوه جینی پیدا شول او هغه وفات شوه، روستوده دویم
واده اوکړو ددویمې ښځې نه هم دوه هلکان اویوه جینی پیدا شوه روستو
داسرې وفات شواوترکه وغیره تقسیم شول ښځې اتېمې حصې وصول کولونه
پس بل ځانې کښې واده اوکړو، اوس ناسکه رورخورچه غټ دی اصرار کوی
چہ ددې نابالغې خور رورپروورش مونږ کوو حالانکه سکه مورنې وائي چہ
ددوی تربیت اوپرورش به شرعاً محاق دې بلوغ پورې، دا حق شرعاً چاته
حاصل دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی غلام رسول ۱۹۷۸ء ۱۷۸، ۳۰

جواب: د غیر محرم سره د واده کولو په صورت کښې د مور حق حضانت ساقط
کیږي، کما فی شرح التنوير: او متزوجه بغیر محرم الصغیر، (هامش ردالمحتار
۸۷۳: ۲) (۲) پس دابچیان به نیاو غیره ښځووته حواله کولې شی اوکه

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: والحاضنة اما او غيرها احق بالغلام حتى يستغنى عن النساء
وقدر بسبع وبه يفتى لانه الغالب ولو اختلفا في سنه فان اكل وشرب ولبس واستنجى وحده
دفع اليه ولو جبرا والا لا والام والجلسة احق بها حتى تحيض وغيرهما احق بها حتى
تشتهى وقدر بتسع وبه يفتى، وقال ابن عابدين: ولا يملك احدهما ابطال حق الولد من
كونه عند امه قبل السبع وعند ابيه بعدها.

(الدرالمختار على هامش ردالمختار ۲: ۶۹۵ باب الحضانه)

﴿۲﴾ (الدرالمختار على هامش ردالمختار ۲: ۶۸۹ باب الحضانه)

چرتہ باقاعدہ نسخہ پیدائے شوی نو ددغہ علالتی رورته به حوالہ کولی شی، کما فی شرح التنویر: ثم العصابات بترتيب الارث الخ (۱)۔ وهو الموفق

د نیکه او مور د پاره د حق حضانت او د ولایت مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه فاطمه دمولا عبد الغنی خورزه او درحمت الله مرحوم لورده، اوس د نیکه او دمورپه دې باندي جهگړه ده هریود حضانت دعوی کوی چه اوس د اجینئ حماده د جینئ عمریولس کاله دې شرعی حکم څه دې، جواب په فارسی یاشتو کښې را کړئ؟ بینوا توجروا المستفتی: نعمت الله افغانستان..... ۱۹۸۵، ۱۹۹۱، ۲۹

الجواب: اگر عداوت و بدخواهی مولوی عبد الغنی بای دختر پسر مسماء فاطمه نه تسلیم شده باشد و نه به بینة عادلہ ثابت شده باشد، پس حق ولایت برائے ای جد مسمی مولوی عبد الغنی باشد نه برائے مادر، زیرا چه حق حضانت مادر بر قول مفتی به ختم شده است (۲) وهو الموفق

د نا بالغې لور حضانت نیا د پاره دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یوه ښځه وفات شوي ده یواوو کلن زوی او شپږ کلنه لور ئې پاتې شوي دی ددې بچونیا زوی پریخودلو او لور ئې په زبردستی سره پخپله قبضه کښې واخستله، حالانکه د بچو پلار (۱) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۶۹۳ مطلب لو کانت الاخوة او الاعمام غیر ما موبین)

(۲) وفي الهندية: والام والجلدة احق بالجارية حتى تحيض وفي نوادر هشام عن محمد رحمه الله تعالى اذا بلغت حد الشهوة فالاب احق وهذا صحيح..... وبعد ما استغنى الغلام وبلغت الجارية فالعصبة اولى يقدم الاقرب فالاقرب كذا في فتاوى قاضى خان.

(فتاوى عالمگیریه ۱: ۵۳۲ الباب السادس عشر فى الحضانة)

ژوندي دې، ایا د پلار او د تروريانو (د پلار د خور) په موجودگي کښې نياته ددې نابالغي د تربيت حق حاصل کيدلې شي؟ بينوا توجروا المستفتی: حاجی شير احمد احمد پور شرقيه..... ۱۲ رمضان ۱۴۰۳ هـ
الجواب: دمفتی به قول په بنياد باندي ددې نمسوؤ حق حضانت نهو کالو پوري نياته حاصل دې دې نه پس به باقاعده پلارته حواله کولی شي (۱) وهو الموفق

حق حضانت، نفقه، اجرة الرضاع وغيره

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دیوسړی او ښځې نکاح مئ ۱۹۲۸ء کښې او شوه دوو کالو پوري د ښځې خاوند په حیثیت سره او سیدل لیکن خوانې او نندي وغيره ښځه نه خوښوی، مخکښې هم یو مرتبه هغوی دمورپلار کورته اولیرله لیکن روستویار اوسته، بیا کله چه هغه حامله شوه نو اووه میاشتې پس بیادوی مورپلار کره روانه کړه، چه ته هلته لاره شه او سپرېه که چرته هلک پیدا شونو مونږ به دې راوولو او حصاره به دې کړو او که چرته جینئ پیدا شوه نو مونږ دې نه حصاروو، دوه میاشتې پس ۱۹۷۰ء کښې مور کره جینئ پیدا شوه، او په فروری ۱۹۷۱ء کښې دوی بغیر د څه وجه نه دیونین کونسل په معرفت رجستری کولو سره طلاق اولیرلو، چه درې میاشتې پس وصول شو، د حق مهر کالی (پینځه سوه) روپې هم هغوی واخستل، او جهیز (زر روپئ ئې) هم ورنه کړي، مطلقې شپږ میاشتې پس د جینئ د خرچې دعوی او کړه، په جولای ۱۹۷۳ء کښې عدالت دیرش روپئ

(۱) قال العلامة الحصكفي: والام والجلدة..... احق بها بالصغيرة حتى تحيض..... وغيرهما احق بها حتى تشتهي وقد رتبته وبه يفتي، قال ابن عابدين: وبلوغها اما بالحيض او الانزال او السن، قال في البحر لانها بعد الاستغناء تحتاج الى معرفة آداب النساء والمرأة على ذلك اقدر وبعد البلوغ تحتاج الى التحصين والحفظ والاب فيه اقوى واهدى.
(الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۶۹۵ باب الحضانة)

دمیاشتی خرچہ مقرر کرے، چہ د جولائی ۱۹۷۳ء نہ ملا ویبری اوس ہغہ سرے
یعنی دجینی پلاردجینی مطالبہ کوی چہ جینی ماتہ را کرئی، حالانکہ ہغہ
دویم وادہ ہم کرے دی دینجی کورو الادجینی مورو غیرہ جینی ورکول نہ
غواپی خکے چہ دجینی پلارنیکہ، نیا، ترور، وغیرہ تہ کلہ چہ دجینی مور
بنہ نہ لگی، نیز دجینی دکیدلودوجہ نہ ددی مور تہ ئی طلاق ورکرو، نودوی
بہ جینی خرنگہ مینی اومحبت سرہ اوساتی اوپرورش بہ اوکری خصوصاً د
ناسکہ مور بہ ددی سرہ خہ مینہ وی خکے چہ پلار تمامہ ورخ بہر کارباندی
وی اوجینی بہ دناسکہ مور بہ رحم او کرم باندی، خلاصہ داچہ داجینی ددوی
نہ غواپی چہ دمیاشتی خرچہ نہ بیج شو، اوس سوال دادی چہ:

(۱) مور کومہ پوری جینی دخیل خان سرہ ساتلی شی کلہ چہ نکاح ثانی نہ کوی.
(۲) کہ چرتہ دجینی مورد غیر سرہ نکاح اوکری نوایا بیہم جینی دخان سرہ
ساتلی شی کہ چرتہ ساتلی شی نو کومہ پوری؟

(۳) کہ چرتہ نکاح دکوم رشتہ دار مثلاً داما، دترور، دترہ وغیرہ سرہ اوکری
شی نویائی تر کومہ پوری دخیل خان سرہ ساتلی شی؟

(۴) ایاجینی نیا، ترور، ماما دخیل خان سرہ ساتلی شی؟
(۵) کلہ چہ مور جینی دخیل خان سرہ ساتلی وی او خان سرہ ئی ساتل غواپی

اوپلاردجینی مطالبہ کوی (قانون کنبی خوئی نشی اخستلی، نوایا پہ دی
صورت کنبی دجینی دیلار نہ دعدالت مقرر کرے شوی خرچہ اخستل جائزدی
یانہ؟ کہ چرتہ جائزوی نو تر کومہ پوری اخستل جائزدی؟

(۲) کہ چرتہ خرچہ اخستل بند کرے شی نوایا بیہم دجینی پلارجینی لرہ
اخستلی شی؟

(۷) عدالتی قانون کنبی خو جینی بالغہ کیدلو پوری دمور سرہ اوسیدلی شی
پلار ئی نشی اخستلی، لیکن دشریعت خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: راجہ غلام احمد..... ۱۹۷۵ء ۲۳/۲

جواب: (۱) دمفتی بہ قول پہ بنیاد باندی نہو کالوپوری حق حضانت اوپرورش
دی، ردالمختار ۸۸۲: ۳ (۱)

(۲) د وادہ پہ وجہ بہ دا حق نیاتہ منتقل کیبری نیز د عرف او تجربی نہ معلومہ
دہ چہ دناسکہ مور سرہ اوسیدل ضرر محض دی لہذا دیلارد مطالبہ دشریعت
خلاف دہ (باب الحضانة ۸۸۰: ۲) (۲)

(۳) کہ چرتہ وادہ ددی لورد محرم سرہ شوی وی نوحق حضانت بہ پہ خیل حال
باقی وی (۳)

(۴) نیا او ترور ساتلی شی (۴)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: والام..... احق بها بالصغيرة حتى تحيض..... وغيرهما احق بها
حتى تشتهي وقدر بتسع وبه يفتى.

(الدر المختار علی هامش ردالمختار ۲: ۲۹۵ باب الحضانة)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصکفی: ثم ای بعد الام بان ماتت او لم تقبل او اسقطت حقها او
تزوجت باجنبي ام الام وان علت عند عدم اهلية القربى.

(الدر المختار علی هامش ردالمختار ۲: ۲۹۲ باب الحضانة)

﴿۳﴾ وفى الهندية: وانما يبطل حق الحضانة لهؤلاء النسوة بالتزوج اذا تزوجن باجنبي فان
تزوجن بلدى رحم محرم من الصغير كالجدة اذا كان زوجها جد الصغير او الام اذا تزوجت

بعم الصغير لا يبطل حقها كذا فى فتاوى قاضى خان.

(فتاوى عالمگیریہ ۱: ۵۴۱ الباب السادس عشر فى الحضانة)

﴿۴﴾ قال العلامة المرغینانى: فان لم تكن له ام فام الام اولی من ام الاب..... وفى رواية
الخالة اولی من الاخت لاب لقوله عليه السلام الخالة والدة..... ثم الخالات اولی من العمات

الخ.

(هدایة ۲: ۴۳۹ باب حضانة الولد ومن احق به)

(٥) دجینی موردري قسمه خرچه اخستلي شی نهو کالوپوري نفقة الولد .
أجرت الرضاة والحضانة (شامی ٢: ٨٧٢) (١)
(٢) نشی اخستلي (٢)

(٧) په ظاهر روایت کښې دا حق بلوغ پوري دي لیکن په مفتی به قول کښې
نهو کالوپوري دي (شامی ٢: ٨٨٢) (٣) وهو الموفق

د ولد الزنا پرورش د مور ذمه واری ده

نوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه کومه لورد حرام حمل
یعنی د زنانه پیدا شوې وی دهغي د پرورش ذمه وارزانی دي که مزنیه؟ بینوا
توجروا

المستفتی: مولانا عبد الواحد چغرمتی ٢٥١٣١٤١٩٧٣

الجواب: د غیر ثابت النسب (ولد حرام) بچی نسبت د مور طرفته کیږي، کما فی
الهنديہ ١٢٧: ٤ اذانی رجل بامرأة فجاءت بولد فادعاه الزانی لم یثبت نسبه منه و
اما المرأة فیثبت نسبه منها (٤) پس ددي بچی حضانت د مور ذمه داری
ده، کما فی الدر المختار الحضانة تثبت للام النسيه ٦٨٨: ٢ (٥) وهو الموفق

(١) قال العلامة ابن عابدين: قال فی البحر فعلى هذا يجب على الاب ثلاثة اجرة الرضاع
واجرة الحضانة ونفقة الولد ومثله فی الشرنبلالية.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ٢: ٢٩٢ مطلب فی لزوم اجرة مسكن الحضانة)

(٢) قال العلامة الحصكفي: تزوجت ام صغير توفي ابوه وارادت تربيته بلا نفقة مقلدة
واراد وصيه تربيته بها دفع اليها لا اليه ابقاء لماله.

(الدر المختار على هامش ردالمحتار ٢: ٢٩٠ باب الحضانة)

(٣) (مر حوالته فی شق الاول من هذا الجواب)

(٤) (فتاوى عالمگیریه ٣: ١٢٤ كتاب الدعوى الفصل الثامن فی دعوة الولد من الزنا
وما فی حکمه)

(٥) (الدر المختار على هامش ردالمحتار ٢: ٢٨٦ باب الحضانة)

باب الولیمة

ولیمه مسنون ده واجب نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه د دعوت ولیمه حیثیت د
واجب دی یا سنت؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی اکبر خان واری دیر ٣١٤١٤١٩٧٩

جواب: ولیمه زمونږ په نزد مسنون ده.

کما فی الهندية ٥: ٣٣٣ ووليمة العرس سنة وفيها مثنوية عظيمة انتهى (١) واما فی
الحديث اولم ولو بشاة، فهذا الامر للوجوب عند بعض اصحاب الشافعي لظاهر الامر،

وهو للاستحباب عند الجمهور والمعتبر ذوق المجتهد (٢) وهو الموفق

(١) (فتاوى عالمگیریه ٥: ٣٣٣ الباب الثاني عشر فی الهدايا والضيافات)

(٢) قال العلامة النووي: واما وليمة العرس فقد اختلف اصحابنا فمنهم من قال هي

واجبة ومنهم من قال هي مستحبة.

(المجموع شرح المذهب ١٥: ٥٣٨ باب الوليمة والنثر)

وقال فی شرح مسلم: واختلف العلماء فی وليمة العرس هل هي واجبة ام مستحبة

والاصح عند اصحابنا انها سنة مستحبة ويحملون هذا الامر فی هذا الحديث على الندب

وبه قال مالک وغيره واوجبها داؤد وغيره.

(نورى على مسلم ١: ٣٥٨ باب فضيلة اعتاق امة ثم يتزوجها)

وقال الشيخ محمد زكريا: قال الموفق لا خلاف (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د وادہ نہ مخکبني د ولیمي حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې څه بعض خلق وائي څه صحبت نه مخکښې ولیمه جائز نه ده ددې شرعی حکم څه دي؟ بینوا توجروا المستفتی: مشتاق احمد پاک فضائیه رسالپور..... ۱۹۷۲ء ۲۶۱۹

جواب: ولیمه دنکاح یا واده د صحبت نه پس مسنون ده (۱) او کوم طعام څه ددې نه مخکښې خوړلې شوې وی هغه ولیمه نه ده البته دعوت دې هغه جائز دي څنگه څه د زوال نه پس نوافل کول صحیح دی لیکن اشراق نه دي لیکن د نوافلو نه خارج نه دي (۲) وهو الموفق

(بقیه حاشیه) بین اهل العلم ان الولیمة سنة فی العرس ولیست واجبة فی قول اکثر اهل العلم. (اوجز المسالك ۳۳۵: ۹ باب ماجاء فی الولیمة)

قال الملا علی قاری: اولم ولو بشاة ای اتخذ ولیمه، قال ابن الملک: تمسک بظاهره من ذهب الی ایجابها والاكثر علی ان الامر للندب.

(مرقاة المفاتیح ۳۶۶: ۲ باب الولیمة)

﴿۱﴾ قال الملا علی قاری: قیل انها تكون بعد الدخول وقیل عند العقد وقیل عندهما واستحب اصحاب مالک ان تكون سبعة ايام والمختار انه علی قدر حال الزوج.

(مرقاة المفاتیح ۳۶۶: ۲ باب الولیمة الفصل الاول)

﴿۲﴾ وفي المنهاج: والولیمة قیل تكون بعد البناء وقیل تكون عند العقد كما فی المرقاة وغيره فما يطعم قبل العقد او البناء لا تكون ولیمة وسنة وعبادة بل يكون طعاما محضاً ونظيره ما رواه البخاری ان النبی ﷺ جعل ذبیحة من ضحی قبل الصلاة لحما لا بدعة وحراماً، وبالجمله ان بفوات الوقت فی العبادات الموقته يفوت معنى العبادة دون الحل، كيف وقال رسول الله ﷺ اذا دعا احدكم اخاه فليجبه عرسا كان او غير عرس رواه ابوداؤد. (منهاج السنن شرح ترمذی ۲۵۰: ۳ باب ماجاء فی الولیمة)

د جینی او هلک والو د طرف نه د ولیمي وغيره مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې د جیني والو د طرف نه په واده کښې د روټې ورکولو څه حقیقت دي او د هلک هم دنکاح نه مخکښې روټې ورکوی دا څنگه ده؟ او د غیر محارم د پاره ناوې په ډولې کښې د بوتللو څه مسئله ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالحکیم گندف صوابی..... ۱۲۲ رمضان ۱۴۰۵ هـ

جواب: د جیني والو د طرف نه څه کومه روټې ورکولې شی هغه د ثواب او د ولیمې په اراده سره نه ورکولې کیږي لهذا د روټې ورکول بدعت شرعی نه دي صرف یو رواج دي، لکه څنگه څه د قرآن ترجمه په نور وژبو کښې کولې شی او هم دغه رنگ څه کومه روټې او طعام د هلک والو د طرف نه د واده او د بیا نه مخکښې ورکولې شی دارسم دې عبادت او ولیمه نه ده ځکه څه دوو ولیمه د قرباني پشان عبادت موقته دي او کوم څاروي څه د اختر د مونځ نه مخکښې ذبحه کړې شی هغه عبادت نه دي، البته دهغې خوراک جائز دي هم دغه شان داهم، او کوم روټې څه د واده بیا نه پس ورکړي شی هغه عبادت دي څنگه څه ختنه سنت او عبادت دي، نعم بقی فی عصرنا الرسم و رفعت الحقیقة (۱)

تنبيه: لم یکن الذین یحملون هودج امهات المؤمنین من محارمهم وزفت عائشه بالنهار ضحی، وهو الموفق

﴿۱﴾ وفي المنهاج: الولیمة اسم للطعام فی العرس خاصة كما روى عن ثعلب وغيره وقال بعض الفقهاء انها تقع علی كل طعام لسرور حادث الا ان استعمالها فی طعام العرس اکثر، والولیمة قیل تكون بعد البناء وقیل تكون عند العقد كما فی المرقاة وغيره فما يطعم قبل العقد او البناء لا تكون ولیمة وسنة وعبادة بل يكون طعاما محضاً، ونظيره ما رواه البخاری ان النبی ﷺ جعل ذبیحة من ضحی قبل الصلاة لحما لا بدعة وحراماً، وبالجمله ان بفوات الوقت فی العبادات الموقته يفوت معنى العبادة (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د دعوت ولیمہ نہ مکنی د گانو او دھول

وغیرہ پہ صورت کنبی د ولیمہ د خورلو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ زمونہ دارواج دے کله چہ ناوے دزلمی کورته راوستلے شی نوتماشگیر ډول غبروی ډول غبرولو کنبی ځوانان خلق بهنگرا اچوی او گدیبری اوسندری وائی اوهم دغه شان بنځي جداځای کنبی گدیبری اوسندری وائی دمعامله دناوې دراوستلوپوري کوی ددې نه پس اچانک ډول اوتماشې ختمې شی بیادولیمې په تیاری کنبی ځناورو غیره ذبحه کړی شی اوپه خوراک او طعام کنبی دعوت عام اوکړی شی نو ددې دعوت د خورلو څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الحمید ایس وی لدها جنوبی وزیرستان ۱۹۷۵ء ۱۱۹۱

الجواب: چونکه دالهاو لعب وغیره مقام دعوت کنبی نه وی لهذا ددې خوراک به مکروه نه وی، کمایشیرالیه کلامهم دعی الی ولیمه وثمة لعب او غناء الخ (ردالمحتار کتاب الکراهیه) (۱). وهو الموفق

(بقیه حاشیه) دون الحل کیف وقال رسول الله ﷺ اذا دعا احدکم اخاه فليجبه عرسا كان او غير عرس رواه ابو داؤد. ثم هي سنة واجابتها واجب كالسلام، واما اجابة دعوة الختان فلا بأس به عندنا كما في الخلاصة لا ينبغي التخلف عن الدعوة العامة كدعوة العرس والختان، وهو قول مالک والشافعي وقد دعي احمد الى ختان فاجاب واكل كما في المغني الخ. (منهاج السنن شرح ترمذی ۴: ۲۵۰، ۲۵۱ باب ماجاء في الوليمة)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: دعي الى وليمة وثمة لعب او غناء قعد واكل لو المنكر في المنزل فلو على المائدة لا ينبغي ان يقعد بل يخرج معرضا لقوله تعالى: فلا تقعد بعد الذكرى مع القوم الظالمين.

(الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۵: ۲۴۵ كتاب الحظر والاباحة)

بغير د خودني او رياء نه څو ورځو

اپوري ولیمه کول ممنوع نه دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ بعض خلق څو ورځو پوري دعوت ولیمه کوی ایادیو ورځې نه زیاته هم ولیمه کول جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: احمد محمود لاهور

جواب: جائز ده په دې کنبی ممانعت نشته، کما فی البیهقی وعبدالرزاق وابن ابی شیبہ (۱) عن السلف انهم اولموا الى سبعة ايام وثمانية، لكن هذا اذا كان مامون عن السمعة والرياء (۲) وهو الموفق

اعلان د نکاح او واده د پاره هوائی فائز کول

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ دکوژدني او واده په ﴿۱﴾ حدثنا ابو اسامة عن هشام عن حفصه قالت: لما تزوج ابی سيرين دعا اصحاب رسول الله ﷺ سبعة ايام فلما كان يوم الانصار دعاهم ودعا ابی ابن كعب وزيد بن ثابت.

(مصنف ابن ابی شیبہ ۴: ۳۱۳ من كان يقول يطعم في العرس والختان)

وهكذا في (سنن كبرى للبيهقي ۷: ۲۶۱ باب ايام الوليمة) والتفصيل في اعلاء

السنن ۱۱: ۱۳ باب جواز الوليمة الى ايام ان لم يكن فخرا.

﴿۲﴾ وفي المنهاج: عن ابن مسعود قال قال رسول الله ﷺ طعام اول يوم حق وطعام يوم الثاني سنة وطعام يوم الثالث سمعة ومن سمع الله به (ترمذی) قوله ويوم الثالث سمعة يشير الحديث الى كراهة ما يكون فيه سمعة، فما رواه ابن ابی شیبہ والبيهقي وعبد الرزاق عن السلف انهم اولموا الى سبعة ايام وثمانية فمحمول على الامن من السمعة والرياء وحديث الباب محمول على الغالب.

(منهاج السنن شرح ترمذی ۴: ۲۵۲ باب ماجاء في الوليمة)

دوران کنبی دتوپک اوتمانچی چلولوسره دفائرنک کولوڅه حکم دی؟ ایاپه
دی طریقې باندې اعلان نکاح جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عطاء الله متعلم حقانیه..... ۱۹۸۳ء ۱۲/۱۱/۲۴

جواب: که چرته داگولی اله دحرب وی اوسامان جنگ وی نود حدیث،
واستبقوا نبلکم، په بنیاد به دارویه ممنوع وی، وهو الموفق

﴿۱﴾ (سنن ابی داؤد ۲: ۳۶۱ باب فی الصفوف کتاب الجهاد)

باب حقوق الزوجین

د ښځې خاوند په یو بل باندې حقوق او د کور د اختلافاتو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسائیلو باره کنبی (۱) دښځې خاوند په مزاج
کنبی حد درجه فرق، اختلافات د فکر او نظر او جهګړو د مسلک د وجه نه ښځه
دومره پریښانه او بیزاره ده چه اوس د صلحې گنجائش نه لری او په جدایی
باندې سخته په ضد ده، که اوس چرته هغه ازدواجی بندهن کنبی وی نو د
خاوند د حقوق دادا کولونه به قاصره وی ددې وجه نه هم چه هر ځل د صلحې نه
پس بیا هم دغه شان شی نتیجتاً سخت ذهنی او اعصابی تکلیف وی ایانښځه
د جدا کیدلو مطالبه کولې شی؟ (۲) ایا خاوند ښځې لره ددې د مرضې نه بغیر
د ملک نه بهر عارضی یا مستقل اوسیدلو باندې مجبوره کولې شی حالانکه
د نکاح په وخت داسې څه شرط نه وی کینښودلې شوې؟ (۳) ایانښځه د خاوند نه
روټی او کپړواخستلونه علاوه دنورو ضروریاتو د پاره د جیب د خرچې په طور
باندې د څه نغدي اخستلو شرعی حقداره ده؟ (۴) عملی زندګۍ کنبی دیو فریق
کیدلو په حیثیت سره ښځه د خاوند د ګټې په معاملاتو کنبی مداخلت کولې
شی او څومره حده پورې؟ (۵) شرعاً د کور کوم کارمار د ښځې په فرائضو کنبی
داخل دی؟ (۶) د خاوند حقوق د ښځې د مورپلار په حقوق باندې مقدم کیدل
خو معلوم دی لیکن د سخرګنې په حق کنبی هم دا حدیث وئیلې شی چه د واده
پس ښځې د پاره د خوانښې اوس سخر حقوق په دې باندې دخپل پلار او مور په
حقوقو باندې مقدم دی ایا دا صحیح ده؟ (۷) که چرته خاوند د ښځې په
پریخودلو باندې راضی نه وی لیکن د ښځې بیزارۍ د حد نه ډیره وی چه دا
پخپله د مورپلار خواه ته ځی د خاوند سره داوسیدلو نه انکار او کړی ددې څه
حکم دی؟ (۸) که چرته د مورپلار په مینځ کنبی داسې خفګان وی چه دهغې په

نتیجہ کنبی مور طلاق اخستلو سرہ یاد طلاق اخستلونه بغیر خائله اوسیری نو پلار شرعاً اولاد مورتہ دتللونه یا حسن سلوک کولونه منع کولی شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: منشی عبدالغفور شب قدر فوریت..... ۱۸۲۱ء ۱۹۷۲

جواب: (۱) واضحہ دی وی کہ چرتہ داسری (خاوند) د ضروریات دین نہ منکر وی مثلاً پیغمبر علیہ سلام دبشریت نہ منکروی یا غیر اللہ دیارہ علم کلی یا تسلط غیبی (من حیث العلم والقدرة) منی نوداسری کافر او مرتد دی. (۱) دده بنحہ آزاده ده. قال الله تعالى: لا هن حل لهم ولا هم يحلون لهن (۲) او کہ چرتہ دا سری دکفر درجی تہ نہ وی رسیدلی نود عدم موافقت دوجہی نہ جدا کیدلو مطالبہ بہ ممنوع نہ وی. کما فی حدیث حبیبہ بنت سهل لا انا ولا ثابت بن قیس لزوجها (رواہ ابوداؤد ۳۰۳: ۱) (۳) (۲) موجودہ پرفتن دور کنبی خاوند تہ دا حق حاصل نہ دی چہ بنحہ دخیلی مرضی نہ بغیر سفر باندی بوزی، کما فی الہندیہ ۵۶۶: ۱ اما فی زماننا فلا یملک الزوج ان یسافر بها وان اوفی صداقها کذا

(۱) قال العلامة الحصکفی: والكفر شرعا تکذیبه صلی اللہ علیہ وسلم فی شیئ مما جاء به من الدین ضرورة. (الدر المختار علی هامش رد المختار ۳: ۱۱۱ باب المرتد)

(۲) (سورة الممتحنة پارہ ۵: ۲۸ رکوع ۲: آیت ۱۰)

(۳) عن حبیبہ بنت سهل الانصاریہ انہا کانت تحت ثابت بن قیس بن شماس وان رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم خرج الی الصبح فوجد حبیبہ بنت سهل عند بابہ فی الغلس فقال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم من هذه قالت انا حبیبہ بن سهل قال ما شانک قالت لا انا ولا ثابت بن قیس لزوجها فلما جاء ثابت بن قیس قال لہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم هذه حبیبہ بنت سهل فذکرت ما شاء اللہ ان تذکرو قالت حبیبہ یا رسول اللہ کل ما اعطانی عندی فقال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم لثابت بن قیس خذ منها فاخذ منها وجلس فی اہلہا.

(سنن ابی داؤد ۳۰۳: ۱ باب فی الخلع کتاب الطلاق)

فی المحيط (۱). (۳) پہ خاوند باندی د ضروری نہ دہ چہ بنحی تہ تفکہ اوتلذذ دیارہ دجیب خرچہ ورکری، کما فی الرد المختار ۸۹۳: ۲ فکل من الدواء والتفکہ لایلزم (۲) وفی الہندیہ ۵۶۹: ۱ واما ما یقصد بہ التلذذ والانتمتاع فلا یلزم بل هو علی اختیارہ ان شاء ہیأہ لها وان شاء ترکہ (بحذف یسیر) (۳) (۴) بنحی تہ دا حق حاصل نہ دی چہ دخاوند پہ معاملات او اموالو کنبی آمرانہ مداخلت او کری البتہ مشیرانہ مداخلت نہ ممنوع نہ دہ (۵) دکورد داخلی امور و سرانجام کول د بنحی حق او ذمہ واری دہ (ماخوذ از رد المختار ۸۹۳: ۲) (۴) (۶) پہ بنحی باندی دخوانبی اوسخر احترام ضروری دی باقی دامستلہ چہ ددوی حق والدینو باندی مقدم دی نہ دی صحیح، مزید تفصیل دیارہ بہشتی زیور لہ مراجعت کری (۵) (۷) بغیر داذن شرعی بنحی دیارہ دموریلاریہ کور کنبی اوسیدل ناجائز دی البتہ دہلاکت او ناقابل برداشت و ہلو تیکولونہ اود ناجائز جماع وغیرہ امور و دوجہی نہ تختیدل جائز دی (۸) دیلاردیارہ دا حق نشتہ چہ اولاد لہ خپلی مورتہ دتللونه اود حسن سلوک نہ منع کری. وهو الموفق

(۱) (فتاوی عالمگیری ۱: ۵۴۵ الباب السابع عشر فی النفقات الفصل الاول)

(۲) (رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۴۰۵ قبیل مطلب فی اخذ المرأة کفیل بالنفقة)

(۳) (فتاوی عالمگیری ۱: ۵۴۹ الباب السابع عشر فی النفقات الفصل الاول)

(۴) قال العلامة الحصکفی: ولا یجوز لها اخذ الاجرة علی ذلك لو جوبہ علیہا دیانہ ولو شریفہ لانہ علیہ الصلاة والسلام قسم الاعمال بین علی وفاطمہ فجعل اعمال الخارج علی علی رضی اللہ عنہ والداخل علی فاطمہ رضی اللہ عنہا مع انہا سیدة نساء العالمین بحر. (الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۴۰۳ باب النفقة)

(۵) قال الشاہ اشرف علی التہانوی: علاقہ د مصاہرہ یعنی د سخر گئی رشتہ پہ قرآن کنبی اللہ تعالیٰ پہ نسب کنبی ذکر کری دہ، ددی نہ معلومہ شوہ چہ دخوانبی اوسخر اود اوی اود خور د خاوند او اینگور اود بنحی دمخکنی اولاد او دغسی د خاوند د رومبی اولاد ہم شہ حق وی پہ دی وجہ دی نسبتونو کنبی ہم رعایت، احسان او اخلاق د نورو نہ زیات ساتل پکار دی. (بہشتی زیور ۳۲۲ خلورمہ حصہ د حقوقو بیان)

د دوو بنحو اود دوی په اولاد کښې د حقوق د تقسیم او د میراث مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه (۱) دیوسری دوه بنځې دی خاوند باندې ددوی څه حقوق کیدلې شی کم یازیات یامساوی؟ (۲) آیا د مهر دعوض نه بغیر دې ته دخاوند په جائیداد منقوله کښې او په غیر منقوله کښې څه حصه به میلاویری یانه؟ (۳) دهریو بنځې نه دوه دوه ځامن او یوه لور موجوده ددوی په مینځ به جائیداد په کومه طریقه تقسیم کیږي؟ (۴) په رنډا د شریعت کښې دیوې بنځې اولاد ته زیات اوبلې بنځې اولاد ته کم ورکول پکار دی یامساوی تقسیمول پکار دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: میر محمد خان ۱۵۰۰ کفایت الله دکاندار بازار چترال ۱۹۷۵ء ۱۳۱۵۱۰
جواب: (۱) امور اختیار به مثلاً نغد، لباس، قسم (نوبت) کښې مساوات ضروری دی (شامی) (۱) (۲) دخاوند دمرگ نه پس په دې بنځو باندې به ټوله د میراث اتمه حصه تقسیم کیږي (۲) او اولاد باندې به للذکر مثل حظ الانثیین تقسیم ضروری وی (۳) (۳) په زندگي (حین حیات) کښې د تقسیم په وخت سری او

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: يجب ان يعدل فيه ای فی القسم بالتسوية فی البيتوتة وفی الملبوس والمأکول والصحة لا فی المجامعة کالهبة، قال العلامة ابن عابدين: ففی الخانية ومما يجب علی الأزواج للنساء العدل والتسوية بینهن فیما یملکهن والبيتوتة عندهما للصحة والمؤانسة لا فیما لا یملکهن وهو الحب والجماع.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۳۲ باب القسم)

﴿۲﴾ وفی الهندية: واما الثمن ففرض الزوجة او الزوجات اذا كان للمیت ولد او ولد ابن.

(فتاویٰ عالمگیری ۶: ۲۵۰ الفروض المقررة فی کتاب الله تعالیٰ ستة)

﴿۳﴾ وفی الهندية: واذا اختلط البنون والبنات عصب البنون البنات فیکون للابن مثل حظ الانثیین کذا فی التبيين.

(فتاویٰ عالمگیری ۶: ۳۳۸ الباب الثاني فی ذوی الفروض)

بنځې ته به یو شان حصه ورکولې شی (هندیه) (۱) (۴) په زندگي کښې د اولاد په رضامندی سره فرق کول صحیح دې کله چه هغوی بالغ وی. نیز د حاجت او تدین اود عیال داری دوجه نه هم فرق جائز دې (هندیه) (۲) وهوا الموفق

بنځه د مستقل خان ته کور مطالبه کولې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه هندي واده او کرو خو لیکن دهندي سکني، نان، اونفقه بسر اوقات په داسې نامناسب ماحول کښې دې چه هلته دزید ورسره دعیال او اطفال په یو مشترکه صحن والا کور کښې اوسیدوې خوړل ځکل ټول مشترکه دی دزید بنځې ته دزید دروړاوبال بیج نه څه داسې دل خراشه تکلیفونه مخې ته راځي چه هغه د برداشت قابل نه دی اوس هندي د خان دپاره د جدا کور مطالبه کړې ده ایادهندي دامطالبه شرعاً صحیح ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاضی غلام اصفیاء قریشی سرائی صالح هری پور ۱۹۷۴ء ۲۳۱۸۱۰

﴿۲۰۱﴾ وفی الهندية: ولو وهب رجل شیئا لا ولاده فی الصحة واراد تفضیل البعض علی البعض فی ذلک لا رواية لهذا فی الاصل عن اصحابنا وروی عن ابی حنیفة رحمه الله تعالیٰ انه لا بأس به اذا كان التفضیل لزیادة فضل له فی الدین وان كانا سواء یکره وروی المعلى عن ابی یوسف رحمه الله تعالیٰ انه لا بأس به اذا لم یقصد به الاضرار وان قصد به الاضرار سوى بینهم یعطى الابنة مثل ما یعطى للابن وعلیه الفتویٰ هکذا فی فتاویٰ قاضی خان وهو المختار کذا فی الظهيرية. رجل وهب فی صحته کل المال للولد جاز فی القضاء ویكون آثماً فیما صنع کذا فی فتاویٰ قاضی خان وان کان فی ولده فاسق لا ینبغی ان یعطیه اکثر من قوته کیلا یصیر معیناً له فی المعصية..... ولو کان الولد مشغلاً بالعلم لا بالكسب فلا بأس بان یفضله علی غیره.

(فتاویٰ عالمگیری ۳: ۳۹۱ الباب السادس فی الهبة للصغير)

جواب: یہ خاوند باندی فرض دی چہ بنحیٰ تہ مستقلہ حجرہ (کور) بغیر دشرکت غیرنہ ورکری گنی گنہگار بہ وی

كما في الدر المختار: وكذا تجب لها السكنى في بيت خال عن اهله وبيت منفرد من دار له غلق كفاهها وفي البحر عن الخانية يشترط ان لا يكون في الدار احد من احماء الزوج يوذنها بحذف يسير هامش ردالمحتار ۹۱۲:۲ اقره ردالمحتار (۱) وهكذا في نفقة الهندية المشهورة بالعالمگیریة ۵۷۶:۱ (۲). وهو الموفق

یہ بنحو کنبی د مساوات نہ کولو والا او بالغہ نور

یہ نکاح کنبی نہ ورکولو والا یہ ظلم کنبی مبتلا دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ دیوسری دوه بنحیٰ دی دیو بنحیٰ سرہ ئی تعلقات خوشگوار دی اوددویمی سرہ نہ او تلل راتلل ہم یر مشکل سرہ کوی نیز ددی سری لورد شیر کالور اہسی بالغہ دہ ددی ئی ہم خہ نا طہ وغیرہ تراوسہ پوری نہ دہ کر ی اونہ خہ ارادہ لری ددی سری خہ حکم دی اوددہ دامامت خہ مسئلہ دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام محمد نئی آبادی راولپنڈی..... ۱۹۷۵ء ۱۱/۱۱

جواب: یہ بنحو کنبی عدل او مساوات ضروری دی (۳) او بالغہ لوریہ یوم مناسب

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۷۱۹:۲، ۷۲۰ مطلب فی مسکن الزوجة

(۲) قال العلامة النظام: تجب السكنى لها عليه في بيت خال عن اهله واهلها الا ان تختار ذلك كذا في العيني شرح الكنز..... وامرأة ابت ان تسكن مع ضررتها او مع احمائها كأمه وغيرها فان كان في الدار بيوت وفرغ لها بيتا وجعل لبيتها غلقا على حدة ليس لها ان تطلب من الزوج بيتا آخر فان لم يكن فيها الا بيت واحد فلها ذلك الخ.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۵۵۶:۱ الفصل الثانی فی السكنی، النفقات)

(۳) وفي الهندية: ومما يجب على الأزواج للنساء العدل والتسوية بينهما فيما يملكه والبيتوتة عندها للصحة والمؤانسة لا فيما لا يملك..... (بقيه حاشیه پہ راروانہ صفحہ)

خائی کنبی یہ نکاح کنبی ورکول یواہم امر دی (۱) پس کہ چرتہ داسری یہ دی ظلم او عضل کنبی مبتلاوی یہ دہ پس صال حینوا اقتداء مکروہ دہ (۲) وهو الموفق

د نومسلمی بنحی د پارہ د مور پلار کور تہ

تکلو اود ہغوی سرہ د خورد و نوش مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین شرع متین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری پہ فوج کنبی د ملازمت پہ دوران کنبی یوہ عیسائیرہ بنحہ مسلمانہ کرہ اودہغی سرہ ئی نکاح او کرہ، دواہہ تقریباً خلور کالہ شوی دی پہ دی دوران کنبی دانو مسلمہ بنحہ تقریباً خلور مرتبہ دخیل موریلار اونور ورشتہ دارانو سرہ تقریباً تہ میاشتی سکونت اختیار کرو. ایا شرعاً یوہ مسلمانہ بنحہ د سابقہ رشتہ دارانو سرہ، ہغہ چہ عیسائی مذهب والاوی، خورد و نوش کولی شی او مونہ مسلمانانو خلقتوہ داسی بنحی سرہ تعلق ساتل یعنی خوراک سکا ک کول جائز دی؟ بینوا توجرو

المستفتی: راجہ گل مبارک کھوتہ راولپنڈی..... ۱۹۷۷ء ۱۱/۱۱

(بقیہ حاشیہ) وهو الحب والجماع كذا في فتاوى قاضى خان.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۳۴۰:۱ الباب الحادی عشر فی القسم)

(۱) قال الملا علی قاری: (قال قال رسول الله ﷺ اذا خطب اليكم) ای طلب منکم ان تزوجوه امرأة من اولادکم واقاربکم (من ترضون) ای تستحسنون (دينه وخلقه فزوجوه) ای اياها (ان لا تفعلوه تكن فتنه في الارض وفساد عريض) ای ذو عرض ای کثیر لاتکم ان لم تزوجوها الا من ذی مال اوجاہ ربما یبقی اکثر نسائکم بلا ازواج واکثر رجالکم بلا نساء فیکثر الافتتان بالزنا، وربما یلحق الاولیاء عار فتهيج الفتن والفساد ویترب علیہ قطع النسب وقلة الصلاح والعفة. (مرقاۃ المفاتیح شرح مشکوٰۃ المصابیح ۲۷۱:۲ کتاب النکاح الفصل الثانی)

(۲) قال العلامة ابن نجيم: فالحاصل انه يكره لهؤلاء التقدم ويكره الاقتداء بهم كراهة تنزيه..... وينبغي ان يكون محل كراهة الاقتداء بهم عند وجود غيرهم والا فلا كراهة. (البحر الرائق ۳۴۹:۱ باب الامامة)

جواب: داسې نومسلمه ښځه د مورپلار کور ته تللې شې (۱) البته خور د ونوش کښې محرماتو شرعیه نه اجتناب ضروری دي. نیز د دې نومسلمې ښځې سره تعلقات ساتل او خور د ونوش کول جائز دي و هوالموفق

د ښځې د اجازت نه بغیر څلور میاشتي یا د

څلورو میاشتو نه زیات سفر اختیارولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه مونږ خلق په عربستان کښې د محنت او مزدوري په سلسله کښې مقيم یو د مجبوري د وجه نه څلور کاله پس کور ته راځو حالانکه څه شادی شده یم د دې شرعی حکم څه دي او د عدمي مجبوري په صورت کښې هم شرعی حکم واضح او فرمائی؟ بینوا توجروا المستفتی: بابر حسین ابو ظهبي یوای ای ۱۴۰۱/۷/۲ هـ

الجواب: د ښځې په اجازت سره څلور میاشتي یا د دې نه زیات وخت بهر او سیدل گناه نه ده. بغیر د اجازت نه گناه ده (۲).....

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: ولا يمنعها من الخروج الى الوالدين في كل جمعة ان لم يقدر على اتيانها على ما اختاره في الاختيار ولو ابوها زمنا مثلا فاحتاجها فعلها تعاذه ولو كافرا وان ابى الزوج الخ.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۲۲۷ قيل مطلب في منع النساء من الحمام)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفي: ويجب ديانة احيانا ولا يبلغ مدة الايلاء الا برضاها ويؤمر المتعبد بصحتها احيانا، قال العلامة ابن عابدين: في الفتح واعلم ان ترك جماعها مطلقا لا يحل له صرح اصحابنا بان جماعها احيانا واجب ديانة لكن لا يدخل تحت القضاء والالزام الا الوطأة الاولى ولم يقدر او فيه مدة ويجب ان لا يبلغ به مدة الايلاء الا برضاها وطيب نفسها به..... ثم قوله وهو اربعة اشهر يفيد ان المراد ايلاء الحرة ويؤيد ذلك ان عمر رضى الله تعالى عنه لما سمع في الليل امرأة تقول: فوالله..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

فرض عين د دې نه مستثنی دي (۱) و هوالموفق

په موجوده دور کښې ښځې لره په سفر باندې د بوتلو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه درې کاله مخکښې ديو هلک او جينئ په مينځ کښې نکاح او کړې شوه. په افغانستان باندې دروسی قبضي نه پس دهغه ځائی ديندارو خلقو هجرت او کړو او په پاکستان وغيره ملکونو کښې ئې زندگی تیروله. اوس دا خاوند فی الحال په افغانستان کښې دي او جينئ او د جينئ مورپلار پاکستان ته هجرت او کړو. خاوند د امطالبه کوی چه څه خپله ښځه افغانستان ته راوړم حالانکه جينئ سره د مورپلار د دې وجه نه انکار کوی چه ډیرې ښځې روسيانو افغانستان نه بوتلې دي دپاره

(بقية حاشيه) لو لا الله تخشى عواقبه ☆ لز حرح من هذا السرير جوانبه، فسأل عنها فاذا زوجها في الجهاد فسأل بنته حفصة كم تصبر المرأة عن الرجل فقالت اربعة اشهر فامر امراء الاجناد ان لا يتخلف المتزوج عن اهله اكثر منها، ولو لم يكن في هذه المدة زيادة مضارة بها لما شرع الله تعالى الفراق بالايلاء فيها.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۳۲ باب القسم كتاب النكاح)

﴿۱﴾ وفي المنهاج: قال فقهاءنا في باب القسم بان جماع الزوجة احيانا واجب ديانة ولم يقدر او فيه مدة ويجب ان لا يبلغ به مدة الايلاء الا برضاها وطيب نفسها به فليراجع الى فتح القدير ورد المحتار، وفيه عبرة لمن خرج لطلب العلم او للجهاد او للتبليغ والاصلاح بغير رضا الزوجة لاربعة اشهر او اكثر منها، ولا يأتيها في تلك المدة بما امر به شرعا، لا سيما اذا عد هذه الفعلة قربة ولا سيما اذا امر على قريته وبيته والتزم ما لا يلزمه شرعا من عدم دخول بيته واتخذ ما يلزمه شرعا ظهريا فاعاذا الله تعالى من هذه الجريمة ومن سائر الالتزامات التي اذا ارتكبوها يعدونها قربات واذا فعلها غيرهم يجعلونها بدعات. (منهاج السنن شرح ترمذي ۳: ۳۱۸ باب ما جاء في اللعان)

مونږ واده درکړو مگر په دې شرط باندې چې دا افغانستان ته نشي بوتللي تر هغه پورې چې روس د افغانستان نه اووځي اوس شرعي حکم څه دې آيا دا جينئ د خاوند سره د افغانستان سفر اختيارولې شي؟ بينوا توجروا المستفتی: محمود احاطه مدنيه جامعه حقانيه ۱۹۸۳ء ۱۱۵۱

جواب: موجوده دور کښې خاوند خپله ښځه په مسافرت باندې نشي بوتللي. كما في الهندية ۱: ۵۶۱ قال الشيخ الامام ابو القاسم الصفار، هذا كان في زمانهم اما في زماننا فلا يملك الزوج ان يسافر بها وان اوفى صداقها كذا في المحيط ۱. والله اعلم

د نافرمانې ښځې نه بطور تعزير جدا بستره باندې اوده كيدل جائز دي

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چې ځمادوه ښځې دې ددوی نه يوه بد اخلاقه بد عادت ته او نافرمانه ده او د دويمې اخلاق او عادت د فرمانبرداري دې ايا څه ددې نافرمانه ښځې نه خواب گاه جدا کولې شم؟ بينوا توجروا

المستفتی: شیرمنارا کلي صوابي ۱۲ رجب ۱۴۰۳ هـ

الجواب: تاسو دې نافرمانې ښځې لره ددې دموقعې په ورځو کښې دا تعزير ورکولې شي چې ددې نه په جدا بستره باندې اوده شي البته دويمې ښځې ته به ددې داموقعه نه ورکوي (۲). وهو الموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۵۴۵ الباب السابع عشر فی النفقات نفقة الزوجة)

(۲) قال الملا جيون الجونفوري: فی قوله تعالى: (واللاتی تخافون نشوزهن) ای اعراضهن (فعضوهن) ای انصحوهن للاطاعة فان لم ينفع النصح (فاهجروهن فی المضاجع) ای فی المراقده فلا تدخلوهن تحت اللحاف او لا تجامعهن او ولوها ظهر کم فی المضجع او المضاجع المبیات ای لا تبایتهن فی المبیات وقيل معناه اكرهوهن علی الجماع واربطوهن نص به فی الكشف فان لم ينفع الهجران (فاضربوهن) الخ.

(التفسيرات الاحمدية ۲۷۳ بیان آداب صحبة الرجل مع المرأة والعشرة معها)

د یوې ښځې سره زیات محبت کول د نورو

ښځو په حق تلفی کښې شامل نه دي

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چې یو سړي دې دهغه درې ښځې دی دده دیو ښځې سره قلبی میلان او محبت زیات دي او د نورو ښځو سره دومره محبت نه ساتي، البته په نان نفقه او خرچه وغیره کښې برابري کوی آيا داسې په دې قلبی میلان او محبت کښې د نورو ښځو حق تلفی نه کوی؟ بينوا توجروا

المستفتی: رحيم گل کوهاله مری ۱۹۷۴ء ۲۵۱۷

جواب: که چرته داسې په نوبت او نان نفقه کښې عادل وی نو په دې اختیاري امورو کښې د عدل د وجه نه ماخوځنه دي او په غیر اختیاري امورو مثلاً په محبت او جماع کښې کمی اوزیاتی سره هم ماخوځنه دي.

وفي الهندية ۱: ۵۴۴ ومما يجب على الازوج للنساء العدل والتسوية بينهما فيما يملكنه والبيتوتة عندها للصحة والمؤانسة لا فيما لا يملكن وهو الحب والجماع ۱. وهو الموفق

د بد اخلاقي ناسکه مور او پلار سره د لا تعلق حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چې یو سړي څلور ځامن او درې لورياني دی مشر هلک کماي والادي په دې دوران کښې د بچو مور وفات شوې ده او پلار يې دويم واده کړي دي دنوي ښځې نه د سابقه خاوند څلور ځامن او يوه لورده چې هغه ټول واره دي ددې نوي ښځې نه د پلار نور پنځه هلکان پيدا شول ددوی نان او نفقه هم دمخکښې څلور وځمه واري ده دا څلور هلکان ځوانان شول يو په کښې واده او کړو او خرچه هم مخکښې څلورو برداشت کړه دا پينځه بچيان بي نمازه او بد اخلاقه دي ناسکه مور تر تنه پورې دمخکښې څلورو هلکانو انتهائي د بي عزتي مظالم وغیره او کړو، د زنا کارۍ

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۴۰ الباب الحادی عشر فی القسم)

الزامات ئی اولگول، پلار ئی هم تائید کوی، پلار دی خلور خامنوج ته هم استولی دی داخلور هلکان نمازی او حاجیان دی، دانسخه خومرتبه دکورنه تختیدلی ده اود طلاق مطالبه ئی هم خومرتبی کرې ده ټول رونره دیلارنه ناراضه دی دنورفسادنه بچ کیدلودپاره خلورو هلکانو هم دیلار سره تعلق قطعه کرې دی مگرروپی ورکوی، دداسې مور او پلار متعلق ددی لاتعلقی په شریعت کنبی څه حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حاجی محمد جلال گجرانواله ۱۹۸۴ء ۲۱۵

جواب: داسې ښځه ساتل خلاف مصلحت دی خلاف شریعت نه دی (۱) او په داسې صورت کنبی اولاد دیلارو غیره سره لاتعلقی کول خلاف شریعت نه دی (۲) وهوالموفق

خاوند د پاره خپلې ښځې ته غسل کفن، دفن ورکول

او په آخرت کنبی د خاوند سره د کیدلو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دی مسئلې باره کنبی چه دیوسری ښځه وفات شوه ایادوفات کیدلونه پس خاوند دپاره اجازت دی چه دمیت کت اوچتول اوهم دغه رنگ په قبر کنبی ایخودل او کفن او غسل ورکول وغیره، بعض عالمان وائی چه قطعاً اجازت نشته ځکه چه د خاوند او ښځې په مینځ کنبی چه کوم نکاحی تعلق قائم ووهغه اوس ختم شوی دی او ښځه اجنبی گرځیدلې ده، حالانکه بعض عالمان وائی چه دا خدمت حرام نه دی، فریق اول وائی چه په جنتونو کنبی تفاوت دی او په اهل جنت کنبی هم تفاوت دی،

(۱) قال العلامة الحصکفی: وإيقاع الطلاق مباح عند العامة..... وقيل قائله الكمال الاصح حظره ای منعه الا لحاجة كربية وكبر والمذهب الاول كما في البحر وقولهم الاصل فيه الحظر معناه ان الشارع ترك هذا الاصل فاباحه بل يستحب لو مؤذية او تاركة صلاة غاية ومفاده ان لا اثم بمعاشرة من لا تصلى.

(الدرا المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۲۵۰ كتاب الطلاق مقدمه)

(۲) قال الملا على قارى: (قوله ولا تعق والديك) اى لا تخالفنهما او احدهما فيما لم يكن معصية اذ لا طاعة لمخلوق فى معصية الخالق.

(مرقاة المفاتيح شرح مشكوة ۱: ۲۳۵ باب الكبائر الفصل الثالث)

لاجل تفاوت الاعمال لهذا دخيلې خپلې درجې په جنت کنبی به اوسپړی، او فریق ثانې وائی چه چونکه داهل جنت په مینځ کنبی آمدورفت دی او په دواړو کنبی د ملاقات شرف هم دی او ښځه اجنبی هم نه ده په دی کنبی کومه مسئله صحیح ده؟ (۲) که چرته خاوند مړ شو او ښځې دویمه نکاح او کره نوپه آخرت کنبی به دانسخه داول خاوند سره وی که ددویم خاوند سره؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عبدالحلیم شکرزئی منصفی روه کوئته ۱۷ محرم ۱۳۹۲ هـ
جواب: (۱) خاوند ښځې د غسل اودمس نه منع کرې شوی دی البته دنظر کولو نه نه دی منع کرې شوی، نیز قبر ته دخکته کولوپه حق کنبی دغیر محارم نه مقدم کرې شوی دی، فی الدر المختار: ویمنع زوجها من غسلها ومسها لامن النظر اليها على الاصح (۱) باقی ښځه خاوند کله چه دواړه مسلمانان وی نوپه دی کنبی کوم ښکته درجې والاوی دی به الله تعالی داوچتې درجې والا رفیق جوړه وی (۲) ښځه به جنت کنبی داخری خاوند سره وی، وهو المرجع لان النبی صل الله علیه وسلم تزوج من مات ازواجهن، اوبعض عالمان وائی چه دی ښځوته به اختیار ورکړې شی، والاختلاف مذکور فی مجموعة الفتاوی ۲۵۶: ۳ (۲)، وهوالموفق

(۱) (الدرا المختار على هامش ردالمحتار ۱: ۲۳۳ قبيل مطلب فى حديث كل سب ونسب باب صلاة الجنابة)

(۲) قال العلامة عبدالحی اللکهنوی: د بعضې روایاتو نه ثابتیږی چه د قیامت په ورځ به ښځې ته اختیار ورکولې شی چه خپلو هغه خاوندانو کنبی کوم چه په دنیا کنبی وو یو خاوند کوم سره چه مویه دنیا کنبی زیات موافقت (محبت) وو اختیار کړه، په معجم طبرانی کنبی د حضرت ام سلمه رضی الله عنها نه روایت دی:

قلت يا رسول الله ﷺ المرأة تزوج الزوجين والثلاثة والاربعة ثم تموت فتدخل الجنة ويدخلون معها من يكون زوجها منهم قال انها تخير فتختار احسنهم خلقا فتقول يا رب ان هذا كان احسنهم خلقا فى دار الدنيا فزوجنيه يا ام سلمة ذهب حسن الخلق

(بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

پہ بنھی باندی د خوابی او سخر خدمت لازم نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی کہ چرتہ یوہ بنخہ د خاوند د مور پلار نہ تنگہ راغلی وی اوراضی نہ وی نوکہ چرتہ دا خدمت نہ کوی نو آیا شرعاً دا مجرمہ ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: سیدانور معرفت حافظ محمد ایوب صاحب

مانکی ۱۶۱۷۱۹۸۲

جواب: خوابی اگرچہ پہ مثل د مور دہ لروایہ وردت بذلک لیکن دے سرہ دا لازمہ نہ ده چہ پہ دے باندی بہ دسخریاد خوابی خدمت ضروری وی، وهوالموفق

د مباشرت جائز او ناجائز صورتونہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ د مباشرت صحیح طریقہ خہ ده؟ تحریری جواب سرہ د شکریہ موقع را کړی؟ بینوا توجروا

المستفتی: ڈاکٹر..... گلوزی پشاور..... ۲۱۱۱۹۸۴

جواب: د خولی اود دبر نہ اجتناب کوی د حیض اونفاس پہ حالت کنبی ہم دنوم (بقیہ حاشیہ) بخیرالدین والآخرة. اوپہ معجم طبرانی اومسندبزار اومکارم اخلاق د خرائطی کنبی د حضرت انس رضی اللہ عنہ نہ روایت دے:

ان ام حبیبہ قالت یا رسول اللہ ﷺ المرأة تكون لها الزوجان في الدنيا تموت ويموتان منهما فيجتمعون في الجنة لا يهما تكون فقال لا حسنهم خلقا كان عندها في الدنيا،

اود بعضی روایاتونہ معلومیبری چہ دغہ بنخہ بہ آخری خاوند تہ ورکولی شی، پہ طبقات ابن سعد کنبی د حضرت ابوالدرداء رضی اللہ عنہ نہ روایت دے سمعت رسول اللہ ﷺ يقول ان المرأة لآخر ازواجها في الآخرة. پہ ظاہر بہ د صورت ہغہ وخت وی کلہ چہ ددی ٓول خاوندان پہ حسن خلق کنبی برابر وی. واللہ اعلم

(مجموعۃ الفتاویٰ للکھنوی ۳: ۲۵۶ کتاب المتفرقات)

نہ تر پتونہ پوری داندامونو نہ نفعہ مہ اخلی (۱) باقی ٓول کیفیات جائز دی (۲) وهوالموفق

د حاملی بنھی سرہ صحبت بغیر د ضرر نہ هروخت جائز دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ د حاملی بنھی سرہ خومرہ وختہ پوری صحبت کول جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: شمس الرحمن..... ۹۱۸۱۹۷۹

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: ویمنع..... قربان ماتحت ازار یعنی ما بین سرہ و رکبہ ولو بلا شهوة وحل ما عداہ مطلقاً..... ویکفر مستحلہ کما جزم بہ غیر واحد و کذا مستحل و طء الدبر عند الجمهور. (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۱: ۲۱۳، ۲۱۸ باب الحيض)

﴿۲﴾ قال العلامة ملا جیون: (یسألونک عن المحيض) الآیہ وان كانت تدل ظاهراً علی الاعتزال عن النساء وعدم القرب منهن مطلقاً کما فعله اليهود ولكن معناها علی حسب ما قالوا ان الحيض او موضع الحيض اذی ای نفرة و کراهة فاعتزلوا النساء فی المحيض بحيث لا تستمتعوا بهن فالمحیض مصدر ویقال حاضت محیضاً او المراد به موضع الحيض (قل هو اذی) ولم یقل انهن اذی اشارة الی ان الحيض لا ینجس بدنہا ولكن کنی عن الحيض بالمحیض الذی هو محل الحيض..... (ولا تقربوهن حتی یطهرن) معناه لا تقربوهن مجامعین اولاً تقربوا جماعهن حتی یطهرن عن العذر..... (من حیث امرکم اللہ) یعنی ایتانکم النساء واجب من مکان امرکم اللہ بہ وهو القبل الذی هو موضع الحرث فیحرم ضده..... (ان اللہ یحب التوابین) عن ایتانہن فی حالة الحيض وفي ادبارهن..... نسائکم حرث لکم فاتوا حرثکم انی شتتم) وهو بیان وتوضیح لقوله تعالى: (من حیث امرکم اللہ) ای نساء کم موضع الحرث لکم فجامعوهن فی موضع الحرث کیف شتتم وعلی ای حال شتتم بارکة او مستقبلہ او مضطجعة او قائمة او قاعدة الخ.

(التفسيرات الاحمدية ۱۰۹، ۱۰۸ بیان حرمة القربان فی حالة الحيض)

جواب: د حاملہ نبی سرہ جماع هروخت جائز ده (۱) البته د ضرر په صورت کښې ناجائز ده

په حالت حمل کښې جماع کول او د نبی د سینه رودلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه (۱) که چرته د چاښځه حامله شی نو تر شپږو میاشتو پورې ددې سره مباشرت نقصان ده نه دې لیکن شپږ میاشتې پس کله چه حمل دروند شی په دې صورت کښې د مباشرت څه حکم دې؟ (۲) د نبی سره د زړه لگې کولو وخت کښې سینه څکل ځله کښې نیولو سره څکل د شریعت په رنډا کښې څه حکم لری؟ نکاح باندي ددې څه اثر پریوزی یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: دلباغ محمد کوهات

الجواب: (۱) په حالت حمل کښې یو وخت هم جماع کول ممنوع نه ده (۳) البته (۱) یدل علیه ما فی الهندية: اذا اقر الزوج ان الحمل منه فالنکاح صحيح بالاتفاق وهو غير ممنوع من وطئها فتستحق النفقة عند الكل کذا فی المحيط.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۵۳۶ النفقات الفصل الاول فی نفقة الزوجة)

قال الملا علی قاری: (عن نافع عن ابن عمر قال نهی رسول الله ﷺ ان توطأ الحبالی) ای عن مجامعة الحوامل من الاسارى او غیرهن (حتى یضعن ما فی بطونهن) ای اولادهن فان الاستبراء والعدة لا تحصل الا بوضعهن واما ازواجهن فیجوز لهن جماعهن.

(شرح مسند ابی حنیفة ص ۱۹۰ حدیث و طء الحامل)

(۲) قال العلامة الحصکفی: ولو تضررت من كثرة جماعه لم تجز الزیادة علی قدر طاقتها، قال ابن عابدين: فعلم من هذا كله انه لا یحل له و طؤها بما یؤدی الی اضرارها فیقتصر علی ما تطیق منه. (الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۳۲ باب القسم)

(۳) قال العلامة ابن نجیم: اما التزوج الزانی لها (للحاملة) فجائز اتفاقا وتستحق النفقة عند الكل ویحل وطؤها عند الكل كما فی النهاية. (البحر الرائق ۳: ۱۰۶ باب النفقة)

تکلیف رسول ممنوع ده (۱) (۲) د نبی سینه رودل ممنوع نه دی، البته ددوه نیمو کالو والا نه زیات عمرو والا خاوند دپاره د نبی وغیرها پی څکل ممنوع دی او بهر حال نکاح باندي څه اثر نه پریوزی (شامی) (۲). وهوالموفق

حالت نفاس کښې جماع حرامه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دخپلې نبی سره په ورځو د نفاس یعنی د بچی د پیدائش نه لس ورځې پس صحبت او کړو ددې څه کفاره او څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولا داد سکهر سندهه ۱۵۱۱۰۱۹۷۰

الجواب: د صحبت حرام دي کله پورې چه وینه بنده شوي نه وی (۳) توبه کول ضروری دی او صدقه کول مستحب ده (۴). وهوالموفق

(۱) قال العلامة زين الدين ابن نجيم: الذي يحرم على الرجل وطء زوجته مع بقاء النكاح وفيما اذا كانت لا تحتمله لصغر او مرض او سمنة. (الاشباه والنظائر ۳۲۹ احكام غيبوبة الحشفة)

(۲) قال العلامة الحصکفی: هو مص من ثدي آدمية فی وقت مخصوص هو حولان ونصف عنده وحولان عندهما وهو الاصح وبه یفتی كما فی تصحيح القدوري لكن فی الجوهره انه فی الحولين ونصف ولو بعد الفطام محرم وعليه الفتوى، قال العلامة ابن عابدين: ان الكبير لا یسمى رضیعا ذكره ردا علی من سوي فی التحريم بين الكبير والصغير، وقال العلامة الحصکفی: بعده ويثبت التحريم فی المدة فقط ولو بعد الفطام.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۳۷ باب الرضاع)

(۳) قال العلامة الحصکفی: ویمنع وقربان ما تحت ازار یعنی ما بین سرة وركبة ولو بلا شهوة قال ابن عابدين: قوله یمنع ای الحيض وكذا النفاس خزائن.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۲۱۳ باب الحيض)

(۴) قال العلامة ابن نجيم: احكام غيبوبة الحشفة (بقيه حاشیه په راروانه صفحه)

د بنخی خاوند بغیر د مصلحت نہ دیوبل

خاص اندامونو ته نه کتل افضل دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دلته یو سړی تقریر کولو که چرته چا دخپلې بنځې یاد خاوند عورت او کتلونو دې به ضرور پخپله زندگۍ کښې نابینا کيږي لکه څنگه چه د حضرت عائشه رضی اللہ تعالیٰ عنہا قول دې چه مادنبی علیه السلام عورت نه دې کتلې مهربانی او کړې په صحیح اقوالو سره مفصل او مدلل تشریح او فرمایي؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد القهار ابا زئی چارسده..... ۱۲۲ شعبان ۱۴۰۳ هـ

الجواب: بنځه او خاوند دیوبل هر اندام ته کتلې شی البته بغیر د مصلحت نه اندام مخصوصه ته نه کتل افضل دی او د مصلحت شهوت راوړلو د پاره کتل قابل د اعتراض نه دی فتاویٰ عالمگیریه ۳۲۷: ۵ (۱) وهو الموفق

(بقیه حاشیه) یترب عليها احکام..... والكفارة وجوبا او ندبا فی اول الحيض بدینار وفي آخره بنصف دينار. (الاشباه والنظائر ۳۲۶ احکام غیوبه الحشفة)

وفي المنهاج: اعلم انه لا تجب الكفارة على من وطئ في الحيض عمداً عند ابي حنيفة ومالك والشافعي واحمد في رواية عنه اي لا تكفي الكفارة فيه بل لا بد من التوبة والاستغفار نعم تستحب الكفارة بالتفصيل المذكورة في رواية عبد الكريم عندنا وعند الشافعي توسلا لا جابة التوبة واطفاء لغضب الرب وتاديبا للنفس الامارة.

(منهاج السنن شرح ترمذی ۲۸۷: ۴ باب ماجاء فی الکفارة فی ذلك)

﴿۱﴾ وفي الهندية: اما النظر الى زوجته ومملوكته فهو حلال من قرنهما الى قدمهما عن شهوة وغير شهوة وهذا ظاهر الا ان الاولى ان لا ينظر كل واحد منهما الى عورة صاحبه كذا في الذخيرة..... وكان ابن عمر رضي الله عنهما يقول الاولى ان ينظر الى فرج امراته وقت الوقاع ليكون ابلغ في تحصيل معنى اللذة كذا في التبيين، (بقیه حاشیه په راروا نه صفحه)

د بنخی سره لواطت کول حرام اود شرم

خاونه خکلول نه ممنوع دی اونه مطلوب

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه په قرآن کښې دی چه بنځې ستاسو فصل دی چه په کومه غواړئ په دې کښې داخل شی، ځما اصل مطلب دادې چه څه خپله بنځه چه ځما په نکاح کښې ده داڅه د روستو طرف نه یعنی د کونې د طرف نه استعمالول غواړم ایا درښتیا ده چه د کونې کولو سره نکاح ختمیږي؟ نیز څه دخپلې بنځې فرج خکلول غواړم او خپل عضو تناسل دهغې په خوله ورکول غواړم ایا دا جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم..... ۱۹۷۸، ۱۹۸۰

الجواب: دخپلې بنځې سره لواطت کول حرام دی ځکه چه دامحل حرث نه دې او الله تعالیٰ په محل حرث کښې د اتیان اجازت ورکړې دې ﴿۱﴾

قال الله تعالى: نساء کم حرث لکم فاتوا حرثکم انی شتم (الآية) ﴿۱﴾ وقال رسول

الله صلی اللہ علیہ وسلم: ولا تأتوا النساء فی اعجازهن (رواه الترمذی) ﴿۲﴾ وفي رواية من اتى امرأة فی

دبرها فقد كفر بما انزل على محمد ﴿۳﴾

(بقیه حاشیه) قال ابو يوسف رحمه الله سألت ابا حنيفة رحمه الله تعالى عن رجل يمس فرج امراته وهي تمس فرجه لتحرك آلتها هل ترى بذلك بأسا قال لا وارجو ان يعطى الاجر كذا في الخلاصة.

(فتاویٰ عالمگیریه ۵: ۳۲۷، ۳۲۸ الباب الثامن من كتاب الحظر والاباحة)

﴿۱﴾ (سورة البقر) آیت: ۲۲۳ پاره: ۲ رکوع: ۱۲

﴿۲﴾ (رواه الترمذی ۱: ۱۳۹ کراهیه اتیان النساء فی ادبارهن، واخرجه النسائی فی الکبریٰ:

۸۹۸۲ وابن ماجه: ۱۹۲۳، واحمد ۵: ۲۱۵، وابن حبان: ۳۱۹۸، والبيهقي ۷: ۱۹۷)

﴿۳﴾ (رواه الترمذی ۱: ۱۹۰ باب کراهیه اتیان الحائض، وابوداؤد: ۳۹۰۳، وابن ماجه:

۶۳۹، والدارمی ۱: ۲۵۹، واحمد ۲: ۳۰۸ وغيرهم)

وقال رسول الله ﷺ: ملعون من أتى امرأته في دبرها (رواه أحمد وأبو داود) ﴿١﴾
ليكن دي جرم سره نکاح نه ختمیږی داد چا مذهب نه دي کله پوري چه حلال
گنډونکي نه وي ﴿٢﴾ او فرج او ذکر خکلول نه ممنوع دي او نه مطلوب دي کله
چه دمنی او مذي وغيره نه خالی وي، البته مکروه دي، کالنظر اليها
بلا ضرورة ﴿٣﴾ وهو الموفق

﴿١﴾ (اخرجه ابو داود: ۲۱۶۲، والنسائي في الكبرى: ۹۰۱۳، وابن ماجه: ۱۹۲۳،
وصحيح ابن حبان: ۳۲۰۳، وابن عدي في الكامل ۶: ۳۱۱ والطبراني في
الوسط: ۴۷۵۱، والبغوي في التفسير: ۲۴۶)

﴿٢﴾ قال العلامة الحصكفي: ووطؤها (اي الحائض) يكفر مستحله كما جزم به غير واحد
وكذا مستحل وطاء الدبر عند الجمهور..... لانه حرام لغيره، قال العلامة ابن عابدين: اي
حرمة لا لعينه بل لامر راجع الى شئ خارج عنه وهو الايذاء قال في البحر عن الخلاصة من
اعتقد الحرام حلالا او على القلب يكفر اذا كان حراما لعينه وثبتت حرمة بدليل قطعي اما
اذا كان حراما لغيره بدليل قطعي او حراما لعينه باخبار الاحاد لا يكفر اذا اعتقده حلالا ومثله
في شرح العقائد النسفية. (الدرا المختار مع رد المختار ۱: ۲۱۸ قبيل مطلب في حكم وطاء
المستحاضة ومن بذكره نجاسة)

﴿٣﴾ وفي الهندية: اما النظر الى زوجته ومملوكته فهو حلال من قرنهما الى قدمهما عن شهوة
وغير شهوة وهذا ظاهر الا ان الاولى ان لا ينظر كل واحد منهما الى عورة صاحبه كذا في
الذخيرة..... وكان ابن عمر رضي الله عنهما يقول الاولى ان ينظر الى فرج امرأته وقت
الوقاع ليكون ابلغ في تحصيل معنى اللذة كذا في التبيين، قال ابو يوسف رحمه الله سألت ابا
حنيفة رحمه الله عن رجل يمس فرج امرأته وهي تمس فرجه لتحرك آلتها هل ترى بذلك
بأسا قال لا وارجوا ان يعطى الاجر كذا في الخلاصة. (فتاوى عالمگیری ۵: ۳۲۷ الباب
الثامن فيما يحل للرجل النظر اليه وما لا الخ)..... (بقية حاشيه په زار وانه صفحه)

د جماع په وخت کښې برېښ کيدل او

برېښول جائز دی البته بهتر نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دين دي مسئلې باره کښې چه دخپلې منکوحي سره د
صحبیت په وخت کښې خپل ځان مکمل برېښ کول او ښځه مکمل برېښول
جائز دی یا نه؟ حالانکه دښځې خاوند شرم او حیا یووی؟ بېنوا توجروا
المستفتی: نامعلوم ۱۰۱۵، ۱۹۹۰

الجواب: فقهاء کرامو برېښيدلو او کولوته جائز وئيلي دي، البته دفرج او ذکر
کتلوته ئې بهتر نه دي وئيلي، اگرچه جائز دي، او دچاشهوت چه بغیر ددي د
کتلونه نه راځي نو دهغه دپاره اجازت دي ﴿١﴾. وهو الموفق

(بقیه حاشیه) وقال العلامة الشامي: ويجوز ان يستمنى بيد زوجته وخادمتها وسيدكر الشارح
في الحدود عن الجوهره انه يكره ولعل المراد به كراهة التنزيه فلا ينافي قول المعراج يجوز
تأمل. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۱۰۹ مطلب في حكم الاستمناء بالكف)

وفي الهندية: وفي النوازل اذا ادخل الرجل ذكره في فم امرأته قد قيل يكره وقد
قيل بخلافه كذا في الذخيرة. (فتاوى عالمگیری ۵: ۳۷۲ الباب الثلاثون في المتفرقات)

﴿١﴾ قال العلامة الشامي: قال في الهداية: الاولى ان لا ينظر كل واحد منهما الى عورة
صاحبه لقوله عليه السلام اذا أتى احدكم اهله فليستتر ما استطاع ولا يتجرد ان تجرد العير
ولان ذلك يورث النسيان لورود الاثر وكان ابن عمر رضي الله تعالى عنهما يقول ان ينظر
ليكون ابلغ في تحصيل معنى اللذة، لكن في شرحها للعيني ان هذا لم يثبت عن ابن عمر لا
بسند صحيح ولا بسند ضعيف وعن ابي يوسف سألت ابا حنيفة عن الرجل يمس فرج امرأته
وهي تمس فرجه ليتحرك عليهما هل ترى بذلك بأسا قال لا وارجوا ان يعظم الاجر ذخيرة.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۵: ۲۵۹ فصل في النظر، كتاب الحظر)

د بنخی په خوله کښې ذکر ورکول

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دښځې دما هواری په ورځو کښې کله چه خاوند دښځې سره هم بستری نشی کولی، نو خپل عضو تناسل دهغې په خوله کښې داخلولې شی یانه؟ مونږ کافي استفسارات کړي دی مگر تشفی نه ده شوي؟ بینوا توجروا

المستفتی: م، الف، کلر کوټ کوهات. ۱۹۸۸ء ۱۷۸۹

الجواب: دښځې په خوله کښې گندگی او بدبو اچول، (دمنی انزال) ایزاء رسانی او ناجائز کار دې (۱) البته نوم کښې یاد خپو او بغل په مینځ کښې شهوت رانی کول دچشم پوشی قابل دې (۲) بهر حال دا اول الذکر اقدام ناجائز دې اگر که ذکر ته پو کړئ و اچوی وهوالموفق

د ضرورت په وخت کښې په بنخی باندي د استمناء باليد کولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې که چرته ښځه دحيض یا نفاس په حالت کښې وی ښځه دجماع قابله نه وی حالانکه دخاوند په فعل حرام کښې دپريوتلو امکان وی یعنی ده ته دجماع ضرورت وی ایا په دې صورت کښې دې دخپلې ښځې په لاسونو سره استمناء کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: گل زمان طوره ورئ کوهات. ۱۹۸۳ء ۹۱۹۲

﴿۱﴾ وفي الهندية: في النوازل اذا ادخل الرجل ذكره في فم امرأته قد قيل يكره وقد قيل بخلافه كذا في الذخيرة

. (فتاوى عالمگیری ۵: ۳۷۲ الباب الثلاثون في المتفرقات)

﴿۲﴾ وفي الهندية: وله ان يقبلها ويضا جعها ويستمتع بجميع بدنهما ما خلا ما بين السرة والركبة عند ابی حنیفة و ابی یوسف هکذا فی السراج الوهاج.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۹۹ الفصل الرابع في احكام الحيض والنفاس)

جواب: ددې عذرونو دوجه نه صورت مذکور جائز دې گڼی مکروه تنزیهی دې، والتفصیل فی ردالمحتار فلیراجع (۱) وهوالموفق

د ښځې سره لواطت حرام دې او د استحلال په صورت کښې کفر دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه څه صاحب اولاده ښځه یم ځما خاوند دمنصوبه بندئ یاد شیطان داثر نه آیت نساء کم حرث لکم الخ، په حوالې ورکولو سره لواطت ته مجبوره کړم ځما د فریاد او دآه او بکا دوجه نه یو ځل خاوند په قرآن باندي لاس کیښودلو سره قسم او کړوچه بیابنه دا قبیح کار نه کوم مگر دا قسم ئې هم مات کړو، څه په مختلفو عوارضو کښې مبتلا شوي یم دخلاف فطرت کار نه کولو په وجه سره دنان او نفقه په سره ئې هم ځما تنگول شروع کړه څه دموور کورته په تللو باندي مجبوره شوم یو کاله پوري دموور پلار په کور کښې اوسیدم، ماته ئې خرچه وغیره نه را کوله په شریعت کښې ددې کار دوجه نه ځمانکاح فسخه شوي ده یانه؟ او څه څه طریقه اختیار کړم؟ بینوا توجروا

المستفتی: م، ن، د، لاهور. ۱۹۷۵ء ۱۱۱۲

الجواب: د زراعت محل (حرث) مخکښې (فرج) دې نه چه دبر، داخو محل فرث دې لهذا په آیت سره دلواطت کولو داجازت استدلال غلط دې بهر حال که چرته دې خاوند لواطت ته حلال گڼلې او منلې وی نو د کافر کیدلو دوجه نه دده نکاح ختمه شوي ده، کما فی البحر ۱۷: ۵ وعن الصفار یکفر مستحلها عند الجمهور کذا فی المجتبی (۲) او که چرته حلال ئې نه وی گڼلې نو تا سود مسلمان

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: ويجوز ان يستمنى بيد زوجته وخادمتها، وسيدكر الشارح في

الحدود عن الجوهره انه يكره ولعل المراد به كراهة التنزيه فلا ينافي قول المعراج يجوز

تأمل. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۱۰۹ مطلب في حكم الاستمناء بالكف)

﴿۲﴾ (البحر الرائق ۵: ۱۷ باب الوطء الذي يوجب الحد والذي لا يوجب)

حاکم پہ ذریعہ سرہ طلاق (تتسیخ نکاح) حاصلولی شی (۱) فتویٰ دادہ باقی ثبوت دمستفتیہ ذمہ واری دہ و هوالموفق

خاوند بنخی لره په وطی فی الدبر باندې د مجبور کولو مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو خاوند خپلې بنخی لره په وطی فی الدبر سلسله کښې مجبوره کوی دې صورت کښې بنخه څه او کړی آیا د بنخه مورپلاردې جینی لره په خپل کور کښې ساتلي شی، یعنی د خاوند د کورنه ئې بندولی شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عالی محمدلکی مروت... یکم ربیع الاول ۱۴۰۲ هـ

جواب: شرعاً په دې بنخی او ددې په اولیاء باندې ضروری دی چه دې خاوند له په دې ارتکاب باندې قدرت ورنکړی د خاوند د کورنه د بندولو نه علاوه نور اقدامات هم جائز دی (۲) و هوالموفق

(۱) په فتاویٰ دارالعلوم دیوبند کښې دی په دې صورت کښې خاوند سخت گنهگار او فاسق شو، په حدیث شریف کښې داسې فعل (لواطت) کونکی باندې لعنت وارد شوې دې لیکن په دې وجه حاکم دوی کښې تفریق نه شی کولی، البته خاوند ته دې تنبیہ او کړې شی چه هغه ددې نه توبه او کړی گنی هغه دې مجبوره کړې شی چه طلاق ورکړی یا دې خلع او کړی او بنخی له په مذکوره حالت کښې خاوند ته ورتلل نه دی پکار، بلکه یادی خاوند توبه او باسی او ددې فعل نه دې منع شی یا دې طلاق ورکړی یا دې خلع او کړی. (فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ۱۰: ۲۲۹ باب سیزدهم نامرد مجنون وغیره) فقهاؤ په داسې خاوند چه هغه په وطی باندې قادر نه وی اود لواطت عادی وی دا ئې د عنین په حکم کښې گرځولی دې.

قال العبد الرحمن الجزیری: او امکنه ان یأتی زوجته فی دبرها لافی قبلها فممن وجدت فیہ حالة من هذه الاحوال کان عینا بالنسبة لزوجته وکان لها حق طلب الفسخ. (الفقه علی المذاهب الاربعه ۳: ۱۲۵ العیوب التي یفسخ بها النکاح).....

پس معلومه شوه چه د عنین نه دخلاصی کومه طریقه ده هغه دې دده سره هم او کړې شی، چه د شرعی قاضی په ذریعہ یا د مسلمان حاکم او چرته چه دا نه وی نود مسلمان مشر په ذریعہ نجات حاصلولی شی. تفصیل دپاره او گورئ! الحيلة الناجرة للتهانوی،..... (از مرتب)

(۲) قال الشيخ عزیز الرحمن الدیوبندی: په داسې حالت کښې دې د جینی... بقیه په راروانه صفحه،

د شرعی وینزو سره مالک د پاره جماع جائز ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید وائی چه مسلمان حاکم وخت دخپلو ټولو وینزو سره جماع کولی شی او ددوی سره دنکاح شوې بنخی پشان سلوک کولی شی حالانکه بکروائی چه دهرې بنخی سره بغیر د نکاح نه داسې کارنا جائز دې. شرعی حکم څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: نثار احمد الخمس لیبیا..... ۲۰ شوال ۱۴۰۳ هـ

جواب: شرعی وینزي سره مالک خواه که حاکم وی یا غیر حاکم وی جماع کولی شی په شرط ددې چه دا وینزه مسلمانان یا اهل کتاب وی.

لقوله تعالى: الا علی ازواجهم او ما ملکت ایمانهم ﴿۱﴾ لان النکاح بها یدخلها فی الازواج فلا فائدة فی العطف ولان الاستیجار یتحقق فی ملک الغير دون ملک نفسه.

وهوالموفق

(بقیه حاشیه)... مورپلار خپله لور دخاوند کور ته نه لیږی او په نه لیږلو سره به دوی نه گنهگار یږی بلکه څنگه چه کیدې شی دخاوند نه دې طلاق واخلی

(فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ۱۰: ۲۵۰ کتاب الطلاق)

﴿۱﴾ (سورة المؤمنون پاره: ۱۸ رکوع: ۱ آیت: ۶)

کتاب الطلاق

باب شرائط الطلاق

د طلاق اضافت بنحی طرف ته شرط دی نه چه د نکاح طرف ته

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې که چرته ناواده کړې سړې دا او وائی چه نکاح ته طلاق یا دنکاح نوم هم وانخلي صرف دنکاح طرفته اشاره او کړې او وائی نو دې سره طلاق واقع کیږي یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد هاشم ټانک ډی آی خان ۱۵ رمضان ۱۴۱۰ هـ

الجواب: صحت طلاق دپاره اضافت الی المنکوحه شرط دي، وهو مفقود ههنا، او علی تقدیر الاضافت یو طلاق واقع کیږي، چه په هغې کښې تجدید دنکاح کافی ده. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: لو قال ان خرجت يقع الطلاق اولا تخرجی الا باذنی فانی حلفت بالطلاق فخرجت لم يقع لتركه الاضافة اليها. قال العلامة ابن عابدين: (قوله لتركه الاضافة) ای المعنوية فانها الشرط والخطاب من الاضافة المعنوية وكذا الاشارة نحو هذه طالق وكذا نحو امرأتی طالق وزینب طالق والمفهوم من تعلیل الشارح تبعاً للبحر عدم الوقوع اصلاً لفقد شرط الاضافة مع انه لو اراد طلاقها تكون الاضافة موجودة ويكون المعنی فانی حلفت بالطلاق منك او بطلاقك ولا يلزم كون الاضافة صريحة فی كلامه لما فی البحر لو قال طالق فقیل له من عنیت فقال امرأتی طلقت امرأته ویؤیده ما فی البحر لو قال امرأة طالق او قال طالق او قال طلقت امرأة ثلاثا وقال لم اعن امرأتی یصدق الخ.

(الدرا المختار مع رد المختار ۲: ۲۶۲ مطلب من الصریح الالفاظ المصحفة)

د طلاق دارومدار په تلفظ باندې دې نه چه شهادت قائم کولو یا لیکلو باندې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځمونږ په علاقه کښې په طلاق کښې چه گواه او تاریخ اونه لیکلې شی او کانږی وانچولې شی د گواهانو په مخامخ دا طلاق نشی گنډلې ایا په طلاق ورکولو کښې گواه لیکل او کانږی اچول ضروری دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: گل زمان ۱۹۷۵-۱۱-۲۵

جواب: په طلاق باندې شهادت قائمول اولیکل ضروری امور نه دی د طلاق دارومدار صرف په تلفظ باندې دي ﴿۱﴾ او دا امر چه گواه او فارغ خطی اونه لیکلې شی نو طلاق به نه وی غلط او خلاف شریعت امر دي. لوجود رکن الطلاق، نیز کانږی اچول یو لغوه څیز دي چه په دې باندې د طلاق دارومدار نه دي، لان رکن الطلاق وهو اللفظ وما یقوم مقامه کما فی الدر المختار وغيره فلیراجع ﴿۲﴾. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: هو رفع قيد النکاح فی الحال او المال بلفظ مخصوص هو ما اشتمل علی الطلاق، قال العلامة ابن عابدين: ای علی مادة ط ل ق صریحاً مثل انت طالق او کنایة كمطلقة بالتخفيف وكانت ط ل ق وغيرهما الخ.

(الدرا المختار مع رد المختار ۲: ۲۵۰ کتاب الطلاق)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله وركنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة علی معنی الطلاق من صریح او کنایة فخرج الفسوخ علی ما مر واراد للفظ ولو حکماً لیدخل الكتابة المستبينة واشارة الاخرس والاشارة الی العدد بالاصابع فی قوله انت طالق هکذا کما سیأتی وبه ظهر ان من تشاجر مع زوجته فاعطاها ثلاثة احجار ینوی الطلاق ولم يذكر لفظاً لا صریحاً ولا کنایة لا يقع علیه کما افتی به الخیر الرملي وغيره.

(رد المختار هامش الدرا المختار ۲: ۲۵۳ کتاب الطلاق)

پہ طلاق ورکولو کسب د بنی موجودگی شرط نہ ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کسبې چه ځمالورته خپل خاوند ددې د موجودگي نه بغير په دانگلیند عدالت کسبې دڅلورو کسانو سره یوځای فیصله دائره کړه او طلاق نامه ئې دانگلیندنه ځمونړکلی ته راواستوله، روسته ځمالورته پته اولړیده، ایا په شریعت محمدی کسبې دا طلاق صحیح دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم..... صالح خانہ نوشهره..... ۲۷ء ۱۹۷۵ مئی

جواب: چونکه طلاق ورکولو دپاره د بنی موجودگی شرط نه ده (۱) لهندا صورت مسئلہ کسبې به دانسخه مطلقه وی (۲) اود عدت تیریدلونه پس بل ځای کسبې نکاح کولې شی. وهوالموفق

که د بنی طرف ته اضافت اونسبت موجود وی نو طلاق واقع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کسبې چه ماتقرببادرې میاشتي مخکسبې پخپلې بنی باندې غصه او کړه اوپه درمیان کسبې ددرېم فریق دمداخلت سره ځماغصه انتها ته اورسیده نو ماخپلې ترورته او وئیل چه څه خپلې بنی ته طلاق ورکوم او ماشپړ او وځله خپلې خورزې ته او وئیل چه مادي ته طلاق ورکړې دي، براه راست د بنی ته مخامخ مې دانه دی وئیلې

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله ورکنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة على معنى الطلاق من صريح او كناية فخرج الفسوخ على ما مر واراد اللفظ ولو حكما ليدخل الكتابة المستبينة واشارة الاخرس الخ. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۵۳ كتاب الطلاق)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفي: كتب الطلاق ان مستبينا على نحو لوح وقع ان نوى وقيل مطلقا ولو على نحو الماء فلا مطلقا ولو كتب على وجه الرسالة والخطاب كان يكتب يا فلانة اذا اتاك كتابي هذا فانت طالق طلقت بوصول الكتاب جوهره.

(الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۴۶۵ قبيل باب الصريح)

چه ماتاته طلاق درکړې دي يادرکوم بلکه هرځل مي ترورته وئیلې دی ددې نه دوه ورځې پس ځما او ځماد بنی راضي نامه او کړې شوه مادامام مسجد نه او پوښتل نو هغه او وئیل چه طلاق نه دي شوي البته کفارده داده چه څلویښتو سړوته روټې ورکړه، بیاد دویم مولوی صاحب نه چه هغه په علم کسبې څه اوچت دي، نه پوښتنه او کړه هغه او وئیل چه بنی په تاباندې طلاقه شوې ده اوداپه تاباندې حرامه ده او کومه پورې چه د دویم سړی سره نکاح اونه کړی ترهغه وخته پورې تاباندې حلاله کیدلې نشی اوس تاسو ماته تسلی بخش جواب را کړئ؟ بینوا توجروا

المستفتی: یخدا ان میر..... ۱۹۷۲ء ۲۱۹۱

الجواب: په صورت مسئلہ کسبې بنی طرفته اضافت اونسبت موجود دي یعنی دي ته، لهندا بنی په تاباندې مطلقه مغلظه شوې ده بغير د تحلیل نه څه چاره نشته تحلیل نه مراد دادي چه دانسخه عدت تیریدلونه پس دویم سړی سره نکاح او کړی، اودیو ځل هم بستري نه پس داسرې که چرته او غواړی نو طلاق دي ورکړی او کله چه ددغه طلاق عدت هم تیرشی نومخکسبې خاوند به ددې بنی سره تجدید دنکاح او کړی، فی ردالمحتار: قوله لکنه الاضافة ای المعنوية فانها الشرط ۵۹۰: ۲، وهوالموفق

نوبت: او که چرته خاوند بار بار تاکید او خپلې ارادې سره دغیر واپسې په خیال سره طلاق ورکړی وی نوپه دي صورت کسبې زبانی رجوع (عدت کسبې دننه) کافی ده اود عدت نه پس تجدید دنکاح بغير د تحلیل نه کافی دي (۲) وهوالموفق

صرف وعدې او د طلاق ارادې سره طلاق نه واقع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کسبې چه یو سړی د خپلې بنی د

﴿۱﴾ (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۶۲ قبيل مطلب من الصريح الالفاظ المصحفة)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفي: كثر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاكيد دين.

(الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۴۹۹ فروع قبيل باب الكنايات)

بدکاری متعلق اوریدلو سرہ دخلقوپہ مخامخ اووئیل چہ خہ خیلې بنخې تہ طلاق ورکړم. یاد او وائی چہ خہ خیلې بنخې تہ طلاق ورکوم کورطرفتہ دې ارادې سرہ روان شولیکن پہ لارہ کنبې ورته خیال راغلو چہ حقیقت معلومول غواړی کہ چرتہ بنخہ داسې نہ وی نو ارادہ بہ ختمہ کړم نو ایادی اولنی الفاظ سرہ طلاق واقع نہ شو؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام سرور اعوان..... ۱۹۷۹ء ۵۲۸

الجواب: واضحہ دې وی چہ پہ صورت مذکورہ کنبې صرف وعدہ او ارادہ دہ چہ دې سرہ طلاق واقع کیږی نہ کله پورې چہ پہ دې باندې د بالفعل واقع کیدلو ارادہ نہ وی کړې (۱) و هو الموفق

پہ زړہ کنبې د طلاق و نیلو سرہ طلاق نہ کیږی کله پورې چہ تلفظ نہ وی کړې
سوال: خہ فرمائی علماء دین دې مسئلې بارہ کنبې چہ زید بالکل پہ تنہائی کنبې صرف پہ زړہ کنبې او وئیل چہ خما بنخې تہ درې طلاقہ دی وی، د ژبې نہ کوم لفظ پہ پت یا آواز سرہ طلاق ورکولو دپارہ ادا کړې نہ دی او بنخې وغیرہ تہ ہم ددې پتہ نشته، ایادی طلاقہ واقع شول یا نہ؟ بینوا توجروا
 المستفتی: قاری محمد عیسیٰ مدرسہ تعلیم القرآن خانپوال ۱۹۸۸ء ۱۰۳۱۰
جواب: کہ چرتہ دې خاوندنہ تصحیح حروف کړی وی اونہ آواز اوریدلې شوې وی نو پہ دہ باندې بنخہ مطلقہ شوې نہ دہ (شامی) (۲) (۳) و هو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: او انا اطلق نفسی لم يقع لانه وعد جوهره.

(الدرا المختار علی هامش ردالمختار ۵۱۹: ۲ باب تفویض الطلاق)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله وركنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة على معنى الطلاق من صريح او كناية..... وبه ظهران من تشاجر مع زوجته فاعطاها ثلاثة احجار ينوى الطلاق ولم يذكر لفظا لا صريحا ولا كناية لا يقع عليه كما افتي به الخير الرملی وغيره وكذا ما يفعله بعض سكان البوادی من امرها بحلق شعرها لا يقع به طلاق وان نواه.

(ردالمختار هامش الدرا المختار ۲: ۲۵۳ مطلب طلاق الدور)

﴿۳﴾ قال العلامة الحصکفی: وادنى الجهر اسماع..... (بقية حاشية به راروانه صفحہ)

طلاق ورکولو کنبې تلفظ ہم کافی دی تحریر باندې موقوف نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دې مسئلې بارہ کنبې چہ یوسړی خیلې بنخې تہ د جرگې پہ مخامخ طلاق ثلاثہ ورکړل، لیکن اوس هغه د تحریر کولونہ انکار کوی اود دې طلاق د لیکلو نہ منحرف شوې دې اوس کہ چرتہ داسړې تحریرې طلاق ورنکړی نو ایادالسانی طلاق واقع شوې دې؟ دبعض شرارت پسند خلقو د زبان بندې دپارہ فتویٰ مطلوب دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: سعید زمان پانډی..... ۱۹۷۵ء ۱۱۲۸

الجواب: چونکہ د طلاق رکن، لفظ، دې او هغه موجود دې لهذا بشرط صدق وثبوت پہ دې سړی باندې بنخہ مطلقہ مغلطہ شوې دہ تحریر باندې توقف نشته دې (۱) و هو الموفق

کله چہ زبانی طلاق اوشی نو تحریرې لیکل او دستخط کول ضروری نہ دی
سوال: خہ فرمائی علماء دین دې مسئلې بارہ کنبې دیوسړی پہ بارہ کنبې مشهوره شوې دہ چہ هغه خیلې بنخې تہ طلاق ورکړې دې د چاپہ وارندې چہ هغه د طلاق الفاظ وئیلی دی اوس هغه جواب نہ ورکوی او یومامائی صرف دا وائی چہ خما خیال دې چہ حرامہ دہ اوبس، گواهی ہم نہ ورکوی روستو یو

(بقیه حاشیه) غیرہ وادنى المخافة اسماع نفسه ويجرى ذلك المذكور فى كل ما يتعلق بنطق كتسمية على ذبيحة ووجوب سجدة تلاوة وعناق وطلاق. (الدرا المختار علی هامش ردالمختار ۱: ۳۹۵ فصل فى القراءة مطلب فى الكلام على الجهر والمخافة)

﴿۱﴾ وفى الهندية: (الطلاق) شرعا فهو رفع قيد النكاح حالا او مآلا بلفظ مخصوص كذا فى البحر الرائق واما ركنه فقوله انت طالق ونحوه كذا فى الكافى..... واما حكمه فوقوع الفرقة بانقضاء العدة فى الرجعى وبدونه فى البائن وزوال حل المناكحة متى تم ثلاثا كذا فى محيط السرخسى.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۲۸ كتاب الطلاق الباب الاول)

مجلس برائی تحقیق منعقد شو چه په دې کښې ددې سړې ماما او نور بزرگان دمحلې شریک شو او دا خاوند هم موجود وو، دده ماما او وئیل چه ده پینځه ځله پریځې ده بیا خاموش شو او څه جواب ئې ورنکړ و د طلاق نامې د لیکلو دپاره کاغذات راوړلې شو او په دې باندې خاوند مخکښې دستخط او کړو هم دغه شان دده ماما او وئیل چه مخکښې سامان وصول کړئ طلاق نامه روستو اولیکئ کله چه په مجلس کښې دا خبره اوشوه نو دده ماماده ته او وئیل چه لار شه دمور سره مشوره او کړه، مشوره ئې او کړه واپس راغلو او وې وئیل چه ماته د افیصله منظوره ده او دستخط ئې هم او کړو او دده ماما صحیح گواهی هم نه ورکوی صرف وائی چه ځما په خیال حرامه شوې ده په دې صورت کښې دا ښځه مطلقه شوې ده یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم ۱۷۱۵۱۹۸۳

الجواب: که چرته دې خاوند په تنهایی کښې یا عام مجلس کښې زبانی طلاق ورکړې وی نو په ده باندې ښځه مطلقه شوې ده خواه که په تحریری طلاق نامه باندې دستخط او کړې یا اونکړې (۱) وهوالموفق

د ښځې او گواه وغیره نه بفیر په تنهایی کښې هم طلاق واقع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید دخپلې منکوحي ښځې نه ناراضه وو، یو ځل دې بالکل تن تنها ځانته ناست وو، یو گواه ورسره هم نه وو دې تنگ راغلو او درې کانړې ئې اوچت کړه په دغه رنگې الفاظو سره چه ځما منکوچه فلانې بنت فلانې په ماباندې په دې درې شرطونو باندې طلاقه ده اویو، دوه، درې، وئیلو سره ئې کانړې د طلاق گزار کړل، دا کار وائی بالکل تن تنها اوشوه او آخره پورې ددې حرکت نه نه ښځه خبر شوه او نه څوک

(۱) قال العلامة الحصکفی: هو..... رفع قید النکاح فی الحال او المال بلفظ مخصوص هو ما اشتمل علی الطلاق..... ومحله المنکوحه..... ورکنه لفظ مخصوص خال عن الاستثناء. (الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۴۵۱، ۴۵۳ کتاب الطلاق)

بل انسان، حالانکه دواړه ښځه خاوند تر اوسه پورې پشان دښځې خاوند او سپرې ایا د طلاق د تنهایی واقع شوې دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد اللطیف بتل مانسهره ۱۵۱۹۱۹۷۴

الجواب: په صورت مسئله کښې په دې سړې باندې ښځه مطلقه مغلظه شوې ده، لان الشرط دون الحضور والمخاطبة، (۱) وهوالموفق

خفيه طورياندي د طلاق د وقوع مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دیو سړې ښځه د پنځو کالو راسي غیر آباءه ده، یعنی ښځه کورته راتللو نه پس هر درې ورځې پس تختی دمورپلار کورته ځی خاوند ئې تنگ راتللو سره په خپل کور کښې مخامخ گواهان کیښنول او طلاق نامه اولیکله او حواله ئې کړه ورته حالانکه دښځې کورلرې دې ایا خفيه طلاق واقع کیږي؟ بینوا توجروا

المستفتی: مشتاق احمد سعودی عرب ۱۸ جمادی الثاني ۱۴۰۲ هـ

الجواب: په خپله لیکل او په بل لیکلو سره طلاق واقع کیږي، کما فی شرح التنویر علی هامش رد المختار ۵۸۹: ۲ کتب الطلاق ان مستینا علی نحو لوح وقع ان نوی (۲) او وقوع د طلاق دپاره دښځې موجودگی یا د طلاق نامې وصول کول یا خبردارې شرط نه دې (۳) وهوالموفق

(۱) قال الشيخ المفی عزیر الرحمن الدیوبندی: په دې صورت کښې دده په ښځه باندې طلاق واقع شو ځکه چه د طلاق ورکولو په وخت ښځه مخامخ کیدل او ورسره موجود کیدل ضروری نه دی.

(فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ۹: ۴۲ کتاب الطلاق باب اول)

(۲) الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۲۶۵ قبیل باب الصریح مطلب فی الطلاق بالکتابه

(۳) قال العلامة ابن عابدین: المرسومة لا تخلو..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د بنخی د بدرنگی او بد صورتی د وجهی نه طلاق ورکول به نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ماندا دیده جینی سره چه ډیره بدرنگه ده د خورپه بدله کښې واده او کړوسو سرکښې مې ډیر بڼه خلق دی عزتمند خاندان دي ځما خور هغلته ډیره خوشحاله ده آرام سره زندگی تیروی او ځما بڼه څه ډیره قابله شریف النفس مجسمه شرم او حیاء او شرافت دې ما باندې خود ظالم لور ډیره فریفته داخله ده چه ځما په خاندان کښې ددې نه بله بهتره جینی نشته، څه ډیر مفلس یم او معمولی ملازمت مې دې چه دکور نه مې ډیرش میله لرې مسافری کښې زندگی تیریری افسوس صد افسوس چه ځما د دوستانو، رشته دارانو او مولوی صاحبانو د مسئلو او خبرو د وجه نه چه تاته دخدای شکر ادا کول پکاردی وغیره دې سره بالکل ځما د زړه سکون او تشفی اونه شوه، اوس زندگی خرابه تیریری حیران او پریشان یم مایه ټولو طرفونو غریبی په کمزوری صحت، د خور خیال، د مور پلاریه ناراضگی په ټول هر څه باندې سوچ او فکر کړې دې مگر صرف دا خبره ماته یاده راځی چه دا ځما بد قسمتی ده چه څه د حد نه زیات حسن پرست یم ایاد دې حالاتو پیش نظر څه طلاق ورکولې شم؟ بینوا توجروا

المستفتی: چارسده..... ۱۹۷۵ء ۱۱/۲۳

الجواب: محترم المقام: د سلام نه پس واضحه دې وی چه ته د طلاق ورکولو نه (بقیه حاشیه) اما ان ارسل الطلاق بان کتب اما بعد فانت طالق فکما کتب هذا يقع الطلاق وتلزمها العدة من وقت الكتابة وان علق طلاقها بمجیی الكتاب بان کتب اذا جاء ک کتابی فانت طالق فجاءها الكتاب فقراته اولم تقرأ يقع الطلاق..... ولو قال للکاتب اکتب طلاق امرأتی کان اقرارا بالطلاق وان لم یکتب الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۵ قبیل باب الصریح مطلب الطلاق بالکتابه)

اجتناب او کره الله کریم دې تاد دې نه محفوظ کړی، آمین، که ته حسن پرست ئې یارنگدار چمره پرست ئې لیکن بعض خلاف الطبع امور ته دنورو د طبیعت دپاره برداشت کړه، الله تعالی تاته سترې درکړی دی ددې شکریه دانه ده چه ته به د قیامت په ورځ تمنا کوی چه کاش څه پوندوی دې دپاره چه ددې تکلیف نه محفوظ شوی وې (۱) وهو الموفق

بنخی باندې د بدگمانی د وجهی نه د طلاق ورکولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دیو سړی معامله ده وائی چه ما خپلې بنخی لره دلری رشته دار سره اولیدله ځما شک شو چه ددې دواړو په مینځ کښې څه گړېشته حالانکه هغه رشته دار د اول نه بد کار دې، ما خپله بڼه هغه سړی سره دخبرو کولو نه په سختی سره منع کړه لیکن هغه منع نه شوه، اوس څه کور هم نشم پریخودی چه د مور پلار خدمت ضروری دې نو گزارش دادې چه څه او کړم، طلاق ورکړم، یادادواړه اووهم؟ یادویم واده کولو سره دې بنخی لره خپل ځان سره برائی نام اوساتم؟ بینوا توجروا

المستفتی: سعید عمر ریاض سعودی عرب..... ۱۷ رمضان ۱۴۱۰هـ

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: الاصل فيه الحظر لما فيه من كفران نعمة النكاح والاباحة للحاجة الى الخلاص ولحديث ابغض الحلال الى الله تعالى الطلاق..... فان الاصل فيه الحظر بمعنى انه محظور الا لعارض يبيحه وهو معنى قولهم الاصل فيه الحظر والاباحة للحاجة الى الخلاص فاذا كان بلا سبب اصلا لم يكن فيه حاجة الى الخلاص بل يكون حمقا وسفاهة رأى ومجرد كفران النعمة واخلاص الايذاء بها وباهلها واولادها..... ولهذا قال تعالى فان اطعنكم فلا تبغوا عليهن سبيلا اي لا تطلبوا الفراق وعليه حديث ابغض الحلال الى الله الطلاق الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۵۱ كتاب الطلاق)

الجواب: داسرې ددې دواړو دقتل مجازنه دې صرف بدگمانۍ سره قتل حرام دې (۱) پس داسرې دې دسحريه وخت کښې اعوذ بالله من الشيطان الرجيم لاحول ولا قوة الا بالله العلي العظيم سل ځله او وائی (۲) اميد دې چه په څلويښتو ورځو کښې داوهم ختم شي که چرته داصرار په وخت يو طلاق بائن ورکړې نو په دې کښې حرج نشته دې (۳) وهو الموفق

پرده نه کولو والا او بغير د خاوند نه

گرځيدونکې ښځې ته طلاق ورکول ضروري نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دين دې مسئلې باره کښې چه د کوم سړي ښځه بغير د ﴿۱﴾ وفي الهندية: سئل الهندواني رحمه الله تعالى عن رجل وجد مع امرأته رجلا يحل له قتله قال ان كان يعلم انه ينزجر عن الزنا بالصياح والضرب دون السلاح لا يحل الخ.

(فتاویٰ عالمگیری ۲: ۱۶۷ فصل فی التعزیر)

﴿۲﴾ عن ابی هريرة قال: قال رسول الله ﷺ: يأتي الشيطان أحدكم، فيقول: من خلق كذا؟ من خلق كذا؟ حتى يقول: من خلق ربك؟ فإذا بلغه، فليستعذ بالله ولينته (متفق عليه) قال الملا على قارى: (قوله فليستعذ بالله) طردا للشيطان اشارة الى قوله تعالى الا عبادك منهم المخلصين، وايماء الى قوله عليه الصلاة والسلام: لا حول ولا قوة الا بالله، فان العبد بحوله وقوته ليس له قوة المغالبة مع الشيطان ومجادلته، فيجب عليه ان يلتجئ الى مولاه ويعتصم بالله من الشيطان الذي اوقعه في هذا الخاطر الذي لا اقبح منه فيقول بلسانه: اعوذ بالله من الشيطان الرجيم ويلوذ بجنانه الى جنبه ان يدفع عنه شره وكيده فانه مع اللطف الالهي لا اضعف منه ولا اذل الخ.

(مرقاة المفاتيح ۱: ۲۴۲ باب في الوسوسة)

﴿۳﴾ قال العلامة الحصكفي: وايقاعه مباح وقيل الاصح حظره اى منعه الا لحاجة كرية، قال ابن عابدين: هي الظن والشك اى ظن الفاحشة.

(الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۴۵۰ كتاب الطلاق)

پردي نورو کورونوته ځی، دخیل خاوندنه بغیر سیل کولو والا او د چکرو عادتۍ ده په وهلو سره هم منع نه شوه، ایا دې ښځې ته طلاق ورکړی؟ بینوا توجروا المستفتی: عبدالستار عیدک شمالی وزیرستان

الجواب: داسې ښځې ته طلاق ورکول ضروري نه دی (شامی) (۱) وهو الموفق

طلاق ورکول د خاوند حق دي مور پلار، روڼرو.

یا جرگې ته په دې کښې څه حق او دخل نشته

سوال: څه فرمائی علماء دين دې مسئلې باره کښې چه دیو ښځې په خاندان او ددې د خاوند د خاندان په مینځ کښې څه اختلاف پیدا شو، او دواړه د طلاق متمنی دی لیکن ښځې په جرگه کښې او وئیل که چرته مامره هم کړی نویا هم څه دخیل خاوندنه طلاق نه اخلم او خاوند هم په طلاق ورکولورضا مندنه دې نو آیا ددې مور او پلار یاروڼره ایا جرگه دې لره په زبردستی سره طلاقه کولې شي؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد مسکین بلند کوت..... یکم مارچ ۱۹۷۵ء

جواب: طلاق ورکول د خاوند حق دي دې که او غواړی طلاق ورکولې شي او که اونه غواړی نو طلاق نشی ورکولې په دې کښې دخاوند یا د ښځې مور پلار روڼرو یا جرگې ته څه حق او دخل نشته (۲) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: لا يجب على الزوج تطليق الفاجرة ولا عليها تسريح الفاجر الا اذا خافا ان لا يقيما حدود الله فلا بأس ان يفرقا.

(الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۳۱۸ فصل في المحرمات)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفي: لا يقع طلاق المولى على امرأة عبده لحديث ابن ماجة الطلاق لمن اخذ بالساق، قال ابن عابدين: رواه عن ابن عباس من طريق فيها ابن لهيعة ورواه الدار قطنی ايضا من غيرها كما في الفتح ومراده تقوية الحديث لان ابن لهيعة متكلم فيه فقد اختلف المحدثون في جرحه وتوثيقه.

(الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۴۶۲ قییل مطلب فی طلاق المذهوش)

د خاوندانو نه بفر د ثالثانو طلاق ورکول نامنظور دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دحسن واده دحمیدي سره شوې وو، اودگل خان واده دبی بی خانه سره شوې وو، چه دحسن خورده د واده نه پس صلح اوصفائی سره دې دواړو خپل خپل کورونه آباد کړل روستو حمیدي لره ددې رورگل خان ځما کورته دراستولونه انکار او کړو اوهم دغه شان دحسن خوربی بی خانه ته په آباد کیدلو کښې روکاوتونه واچول یونین کونسل فیصله اوکړه چه دواړه ښځې خپلو خپلو کورونو ته لاړې شئ ټولو فیصله منظوره کړه لیکن روستوگل خان انکار اوکړو چه نه بوتلل غواړم اونه جینی پریخودل غواړم فیصله دوباره په یونین کونسل کښې پیش کړې شوه یونین کونسل دفیصلې دپاره پیراظهر لره مقرر کړو، پیر صاحب دواړو فریقانو ته دثالث مقرر کولو او وئیل، دواړو فریقانو د خپل خپل طرفه ثالثان مقرر کړل ثالثانو دصلحې په ځائی دټولونه مخکښې یو تحریری بیان قلمبند کړو چه کوم فریق دثالثانو خبره نه منی دهغه ښځه به په هغه باندې طلاقه وی په دې دوران کښې خطیب مسجد ثالثانو ته او وئیل چه هلکانو نه دپوښتنې کولو سره فیصله اوکړی مگر ثالثانو او وئیل چه دهلکانو نه پوښتنه نه کوو او بغیر دپوښتنې کولو نه ئې فیصله اوکړه چه ستاسو ددواړو ښځې په تاسو باندې طلاقې دی حالانکه بی بی خانه طلاق اخستل نه غواړی ددې یوه لور هم ده ایاددې ذکر شوې ثالثانو په دې کار سره طلاق واقع کیږی؟ بینوا توجروا المستفتی: فضل حسین بیروت خوردهزاره..... ۱۹۷۴ ۱۰ ۸۱۱

جواب: چونکه ذکر شوې واقعه کښې دې خاوندانو نه پخپله طلاق لیکلې دې اونه ئې په بل لیکلو اونه ئې دمضمون خبریدونه پس دستخط اوکړو اونه دوی دطلاق ورکولونیت کړې دې، لهدا په دوی باندې ښځې طلاقې شوی نه دی په دوی باندې دښځو مطلقه کیدل دقاعدي خلاف او نامنظور دی (ماخوذ عالمگیریه ۱)

﴿۱﴾ وفي الهندية: واما تفسير الطلاق شرعا فهو رفع قيد النكاح حالا او مالا بلفظ مخصوص..... واما ركنه فقوله انت طالق ونحوه الخ.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۲۸ کتاب الطلاق الباب الاول)

وردالمختار (۱) وهو الموفق

طلاق نامه باندې دطلاق نیت نه کولو دوجه نه دغلط دستخط کولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دزید دطرف نه یو فضولی عدالت کښې ستامپ پیروا خستلو او منشی نه ئې اولیکلو چه زید خپلې ښځې ته طلاق ثلاثه ورکړې دې، بیاپه دې ستامپ باندې زید دخپل اصلی نوم په ځائی فرضی او غلط نوم سره دستخط اوکړو زید وائی چه مادي فضولی ته نه دطلاق څه وئیلی دی اونه مې دطلاق اراده وه لیکن ددې غلط دستخط کولو څه قانونی مجبوریانې وې روستو فضولی ستامپ د مجستریټ په حواله کړو اوور سره زید هم موجود وو مجستریټ دزیدنه څه استفسار اونه کړو بلکه خپل مهر عدالت او دستخط ئې اوکړو بیافضولی دغه ستامپ ښځې ته ورکړو، اوس دطلاق شرعی حکم څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا نور محمد مهتمم مدرسه اسلامیة بغه مانسهره ۱۹۸۳ ۵ ۱۷

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: قال في الهندية: الكتابة على نوعين مرسومة وغير مرسومة ونعني بالمرسومة ان يكون مصدرا ومعنونا مثل ما يكتب الى الغائب وغير المرسومة ان لا يكون مصدرا ومعنونا وهو على وجهين مستبينة وغير مستبينة فالمستبينة ما يكتب على الصحيفة فالحائط والارض على وجه يمكن فهمه وقراءته وغير المستبينة ما يكتب على الهواء والماء وشئ لا يمكن فهمه وقراءته ففي غير المستبينة لا يقع الطلاق وان نوى وان كانت مستبينة لكنها غير مرسومة ان نوى الطلاق يقع والا لا وان كانت مرسومة يقع الطلاق نوى او لم ينو ثم المرسومة لا تخلو اما ان ارسل الطلاق بان كتب اما بعد فانت طالق فكما كتب هذا يقع الطلاق وتلزمها العدة من وقت الكتابة وان علق طلاقها بمجئ الكتاب بان كتب اذا جاءك كتابي فانت طالق فجاءها الكتاب فقرأته او لم تقرأ يقع الطلاق.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۶۳ مطلب في الطلاق بالكتابة)

الجواب: تحريري طلاق بغير قصد او نيت نه نامنظور او كالعدم وى.

يدل عليه ما فى ردالمحتار ٥٤٩: ٢ وفى البحر ان المراد الاكراه على التلفظ بالطلاق فلو اكراه على ان يكتب طلاق امرء ته فكتب لا تطلق لان الكتابة اقيمت مقام العبارة باعتبار الحاجة ولا حاجة هنا كذا فى الخانية (١) انتهى قلت: وجه الدلالة ان حكم

الاكراه والهزل واحد (٢). وهو الموفق

مستحل د گناه سره نکاح باطله اويځه آزاده ده

سوال: څه فرمائى علماء دين دي مسئلي باره کښي چه ديونښځي نکاح ديو مطرب (ډولکي مار) سره او شوه هغه خپلي ښځي لره په گډا او نور و فحش

(١) (ردالمحتار هامش الدر المختار ٢: ٥٤٤ مطلب فى الاكراه على التوكيل بالطلاق الخ)

(٢) يدل عليه ما فى ردالمحتار: (قوله او هازلا) اى يقع قضاء وديانة..... واما ما فى اکراه الخانية لو اكراه على ان يقر بالطلاق فافر لا يقع كما لو اقر بالطلاق هازلا او كاذبا فقال فى البحر ان مراده لعدم الوقوع فى المشبه به علمه ديانة ثم نقل عن البزازیة والقنية لو اراد به الخبر عن الماضى كذبا لا يقع ديانة وان اشهد قبل ذلك لا يقع قضاء ايضا، ويمكن حمل ما فى الخانية على ما اذا اشهد على انه يقر بالطلاق هازلا ثم لا يخفى ان ما مر عن الخلاصة انما هو فيما لو انشا الطلاق هازلا وما فى الخانية فيما لو اقر به هازلا فلا منافاة بينهما، قال فى التسويج وكما انه يبطل الاقرار بالطلاق والعناق مكرها كذلك يبطل الاقرار بهما هازلا لان الهزل دليل الكذب كالاكراه حتى لو اجاز ذلك لم يجز لان الاجازة انما تلحق سببا منعقد ايتحمل الصحة والبطالان وبالاجازة لا يصير الكذب صدقا وهذا بخلاف انشاء الطلاق والعناق ونحوهما مما لا ييتحمل الفسخ فانه لا اثر فيه للهزل.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ٢: ٥٤٩ قیل مطلب فى تعريف السكران وحكمه)

.....

کارونو باندي مجبوره کړه، داجينئ دخپل موريلار کور ته لاره او خاوندنه ئي سول جج سره دنکاح د تنسيخ کولو دعوى او کړه، ايا دافيصله په شريعت کښي منلي شي؟ بينوا توجروا

المستفتى: حافظ گل رحيم خطيب اده مسجد صوابى... ١١٨٠ ١١٧٠ ١٤٠ هـ

الجواب: بشرط صدق وثبوت بره مضمون سره د اښځه آزاده ده او په بل ځاي کښي باقاعده نکاح کولي شي ځکه چه استحلال د گناه حسب تصريح متکلمينو او فقهاء کفر دي، (١) قال فى شرح التنوير: ومن يستحل الرقص قالوا بكفره ولا سيما بالدفع يلهو ويتمر، وتمام الكلام فى ردالمحتار ٢٥٩: ٤ كتاب المرتد، او چونکه دارومدار دليل د استحلال دي نه عين اعتقاد حلت حرام، لکونه خفيا، او په صورت مسئوله کښي دليل د استحلال بغير د شک نه موجود دي گناه ذريعه دمعاش جوړول په دي باندي فخر کول وغيره واضح دلائل دي (٢) وهو الموفق

(١) قال الشيخ محي الدين بن بهاء الدين: (قوله ولا نكفر مسلما بذنب من الذنوب وان كانت كبيرة اذا لم يستحلها) واما اذا استحل الذنب وان كانت صغيرة يكون مكذبا للشارع فى النهى فيزول التصديق على قلبه فيكون كافرا نعوذ بالله.

(القول الفصل شرح فقه الاكبر ٣٠٦ ولا نكفر مسلما بذنب الخ)

(٢) (الدر المختار على هامش ردالمحتار ٣: ٣٣٤ قیل باب البغاة)

(٣) قال العلامة ابن البزازی الكردي: والقرطبي على ان هذا الغناء وضرب القضيض والرقص حرام بالاجماع عند مالك وابي حنيفة والشافعي واجمده فى مواضع من كتابه..... ورايت فتوى شيخ الاسلام سيد جلال الملة والدين الكيلاني رضى الله عنهم ان مستحل هذا الرقص كافر ولما علم ان حرمة بالاجماع لزم ان يكفر مستحله وللشيخ الزمخشري فى كشفه كلمات فيهم يقوم بها عليهم الطامة وصاحب النهاية والامام المحبوبي ايضا اشد من ذلك عزم على ان يأمر بالكفر كفر.

(فتاوى بزازیة على هامش الهندية ٦: ٣٣٩ المتفرقات من آخر الكتاب)

کہ خاوند مرتدشی نو درې حیضه تیرولونه پس نکاح ختمه او کالعدم شی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید سنی اهل سنت مسلمان وو څه وخت پس مرزائی قادیانی جوړ شو. په دې وخت کښې اولاد هم اوشو دده بنځه هم هغه رنگه سنی پاتې شوه او څو ځله دې لره ربوہ ته بوتلو سره سره دمرزائی خلیفه په بیعت کولو باندې مجبوره کړه، مگر دې انکار او کړواوس حالانکه مرزائی غیر مسلم قرار شوی دی زید ته د توبې کولو مشوره ورکړې شوه لیکن دې مرتد کیدلو باندې مصر دې اوس ایاضروری دی چه زید مسلمانې بنځې ته طلاق ورکړی یا طلاق خود بخود واقع کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: صوفی عبدالکریم رالپنډی ۱۹۷۴ء ۱۱/۱۱/۳۱

الجواب: دمسلمانې بنځې مسلمان خاوند چه کله مرتد شی نود خاوند اصرار یا درې حیضه تیریدلو نه پس سابقه نکاح ختمه او کالعدم کیږی. د طلاق یا خلع ضرورت نه وی. او کله چه خاوند د ابتداء نه یعنی د عقد نکاح د وخت نه کافر او مرتد وی نودا نکاح د ابتداء الامر نه کالعدم وی. اگرچه خاوند اصرار او اباء کوی یا نه. دا مسائل په شامی (۱) بحر. فتح او عالمگیریه (۲) کښې لیکلی شوی دی. وهوالموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: والعدة فی حق حرة ولو کتابیة تحت مسلم تحيض لطلاق ولو رجعیاً او فسخ بجميع اسبابه، قال ابن عابدین: (قوله بجميع اسبابه) مثل الانفساخ بخیار البلوغ..... والردة فی بعض الصور.

(الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۲۵۱ قبیل مطلب حکایة شمس الائمة السرخسی باب العدة) ﴿۲﴾ وفي الهندیة: وان اخبرت المرأة ان زوجها قد ارتد لها ان تتزوج باخر بعد انقضاء العدة فی رواية الاستحسان وفي رواية السير ليس لها ان تتزوج قال شمس الائمة السرخسی الاصح رواية الاستحسان کذا فی فتاویٰ قاضی خان فی باب الردة.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۲۰ قبیل الباب الحادی عشر فی القسم باب نکاح الکفار)

په طلاق رجعی کښې رجوع کوونکی ته د

مزا ق په طور طلاق وغیره وئیل جائز نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید بنځې ته یو طلاق ورکولو نه پس بیا رجوع کړې وه. لکه چه په دین اسلام کښې جائز دی. کافی مودې نه دواړه آباد دی او خوشحالی سره اوسیږی. (۱) آیا شرعاً په دې کښې څو څه نقصان نشته؟ (۲) که یو سړی د طنز (توقو) په طور وائی چه زید طلاق ورکړی وو دده دپاره دا بنځه حلال نه ده وغیره. ددې سړی څه حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد سلیم بقلم خود

الجواب: چونکه دطلاق رجعی نه پس رجوع جائز ده. لقوله تعالى: الطلاق مرتن فامساک بمعروف او تسریح باحسان، (سورة البقرة) (۱) لهذا په زید باندې څه گناه او حرج نشته دی. او په ده باندې طنز کولو والا که چرته جاهل وی نو هغه لره دي پوهه کړی او که چرته دعلم او پوهې باوجود طنز کوی نوده ته دیني تعزیر ضروري دي، فی الدرالمختار: وعز كل مرتكب منکرا ومؤذی مسلم بغیر حق بقول او فعل (۲). وهوالموفق

بغیر د سوچ نه او بغیر د قصد نه د طلاق الفاظ وئیل

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو مور خپلې لور ته درې غوزان ورکړل، لور ورته او وئیل چه صرف درې غوزان؟ درې خو طلاق کیږی نو مخامخ دلورپلار ناست وونو هغه بغیرد سوچ او بغیرد قصد نه او وئیل چه ستا مور شپږو طلاقو سره طلاقه ده اوس به ددې مسئلې حل څه وی؟ بینوا توجروا

المستفتی نامعلوم

﴿۱﴾ (سورة البقرة آیت: ۲۲۹ پارہ: ۲ رکوع: ۱۳)

﴿۲﴾ (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۳: ۱۹۹ فروع باب التعزیر)

جواب: یہ صورت مسئلہ کہ چرتہ خاوند ہازل وی یعنی ددی الفاظ متعلق سبب دطلاق واقع کیدہ معلوم وولیکن ددی سرہ طلاق واقع کول مراد او مقصود نہ وونویہ دہ باندي دانبخہ مطلقہ مغلظہ شوی دہ، (شرح التنویر علی هامش ردالمحتار ۵۸۵: ۲، ۱) او کہ چرتہ داخاوند جاہل وی یعنی ددی الفاظ متعلق سبب دطلاق واقع کیدل معلوم نہ وونویہ دہ باندي بنخہ مطلقہ شوی نہ دہ.

کما فی فتح القدیر ۳: ۳۵۱، ۳۵۲ باب ایقاع الطلاق، ولا بد من القصد بالخطاب بلفظ الطلاق عالما بمعناه او النسبة الى الغائبة..... والحاصل انه اذا قصد السبب عالما بانه سبب رتب الشرع حکمہ علیہ ارادہ اولم یردہ واما اذا لم یقصدہ او لم یدر ما هو فیثبت الحکم علیہ شرعا وهو غیر راض بحکم اللفظ ولا باللفظ فمما ینبوعنه قواعد الشرع ﴿۲﴾. فافهم. وهو الموفق

د حمل یہ صورت کنبی ہم طلاق واقع کیری

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری خیلہ بنخہ تہ درہ طلاقہ ورکری دی لیکن ہغہ وخت ہغہ بنخہ حاملہ نہ وہ اودی سری ہم باربار دحمل اقرار کری ددی ایاد حمل یہ صورت کنبی طلاق واقع کیدلی شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: امیر خان دربند ہزارہ..... ۱۳۹۱/۲/۲۸ھ

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: بخالف الهازل واللاعب فانه يقع قضاء وديانة لان الشارع جعل هزله به جدا فتح، قال ابن عابدين: (جعل هزله به جدا) لانه تكلم بالسبب قصدا فيلزمه حكمه وان لم يرض به لانه مما لا يحتمل النقص كالعناق والنلر واليمين.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۲۶۱ قبیل مطلب فی طلاق المدهوش).

﴿۲﴾ (فتح القدیر فی شرح الهدایة ۳: ۲۵۱، ۲۵۲ باب ایقاع الطلاق)

جواب: دآنمہ اربعہ یہ نزددا حاملہ بنخہ مطلقہ مغلظہ شوی دہ ﴿۱﴾ بغیر دحلالی نہ بلہ کومہ چارہ نشتہ ددی. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة المرغینانی: وطلاق الحامل يجوز عقيب الجماع لانه لا يؤدي الى اشتباه وجه العدة وزمان الحبل زمان الرغبة في الوطء لكونه غير معلق او يرغب فيها لمكان ولده منها فلا تقل الرغبة بالجماع.

(هداية على صدر فتح القدیر ۳: ۳۳۷ باب طلاق السنة)

باب صریح الطلاق

پہ طلاق صریح کنبی نیت د بینونت لغوه اونا منظور دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ خما یودوست دہنخی سرہ جنگ او کرو، ہنخی ئی وھلہ لیکن خلقو دے پرنی نہ خودلو، دے دروازی نہ بھر ولا وواودوہ خلہ ئی اووئیل چہ خہ تہ پہ ماباندی طلاقہ ئی خہ تہ پہ ماباندی طلاقہ ئی دغہ وخت ددہ نیت دطلاق مغلظہ وو، آیاد اطلاق واقع شو؟ بینوا توجروا

المستفتی: غنی الرحمن جروہہ نوشہرہ..... ۱۶ رجب ۱۴۰۳ھ

جواب: دابنخہ پہ دے خاوند باندی طلاق رجعی سرہ مطلقہ شو دے (۱) مطلقہ مغلظہ شو نہ دے حکم پہ داسی صریح الفاظو کنبی نیت دبینونت لغوه او نامنظوروی، کما فی ردالمحتار ۵۹۲: ۲ (۲) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: ان الصريح نوعان صريح رجعي وصريح بائن فالاول ان يكون بحروف الطلاق بعد الدخول حقيقة غير مقرون بعوض ولا بعدد الثلاث لانصا ولا اشارة ولا موصوف بصفة تنبئ عن البينة او تدل عليها من غير حرف العطف ولا مشبه بعدد او صفة تدل عليها.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۶۷ مطلب الصريح نوعان رجعی وبائن)

﴿۲﴾ قال العلامة محمد امين: (قوله اولم ينو شيئا) لما مر ان الصريح لا يحتاج الى النية ولكن لا بد في وقوعه قضاء وديانة من قصد اضافة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه ولم يصرفه الى ما يحتمله كما افاده في الفتح وحققه في النهر.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۶۷ مطلب في قول البحر باب الصريح)

د ارتداد زوجین دوجہ نہ بینونت واقع کیڑی نہ چہ طلاق

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ احد الزوجین مرتد شوی دی نودنکاح خہ حکم دے، طلاق واقع شو دے؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام سرور اسلام آباد..... ۱۴۰۱/۲/۱۴ھ

جواب: دکلمات کفریہ وئیلوسرہ بینونت واقع کیڑی مگر طلاق نہ واقع کیڑی، ارتداد الزوجین عن الاسلام وقعت الفرقة بغير طلاق في الحال قبل الدخول وبعده (ہندیہ ۱: ۳۶۱) (۱) وهو الموفق

د ہنخی خاوند پہ کومہ ہرامہ کنبی

د فنکاری پہ وخت د دریو طلاقو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ ہنخی خاوند دواروپہ کومہ ہرامہ کنبی دفنکاری کولوپہ وخت دکوم پارت کولوپہ وخت دقلم دقسی پہ روسرہ دغصی پہ حالت کنبی درے طلاقہ ورکرل نوایادی ہنخی خاوند لہ اصل کنبی ہم طلاق کیڑی یانہ، نیز ددوی اصل نومونہ نوروی لیکن پہ ہرامہ کنبی ئی فرضی نومونہ دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: گلزار احمد حقانی..... ۱۹۸۷ء/۱۱/۳۱

الجواب: حکایت دطلاق اگرچہ طلاق نہ دے (۲) لیکن بی پردگی تہ جائز ترقی

﴿۱﴾ (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۳۹ الباب العاشر فی نکاح الکفار)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: ان الصريح لا يحتاج الى النية ولكن لا بد في وقوعه قضاء وديانة من قصد اضافة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه ولم يصرفه الى ما يحتمله كما افاده في الفتح وحققه في النهر احترازاً عما لو كرر مسائل الطلاق بحضرتها او كتب ناقلاً من كتاب امرأتی طالق مع التلفظ او حکي يمين غيره فانه..... (بقية حاشية په راروانه صفحہ)

گنہ لولو الا نکاح باقی پاتی کیدل زیر غورده (۱) وهو الموفق

طلاق قطعی طلاق بائن ته و نیلی شی نه چه طلاق ثلاثه ته

سوال: خه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دنن نه تقریباً پنځه کاله مخکښې د بيمارۍ د وجه نه خپلې ښځې ته په دې الفاظو باندې دستخط کولو سره طلاق ورکړو، چه خه خپلې ښځې ته د کور د ناچارې د وجه نه طلاق ورکوم، طلاق قطعی ورکولو سره فارغ کوم، ښځه ځماد تر ورلوروه او د طلاق وجه صرف ځمابيمارۍ وه چه خه حقوق زوجيت نشم ادا کولې، خلوت ضرور شوی دې غرض دې چه دې سره کوم طلاق واقع کيږي او د حلالي به خه صورت وی؟ بينوا توجروا

المستفتی: محمد اسلم سنجوال کينټ..... ۱۲۹۱، ۱۹۹۰

الجواب: په صورت مسئله کښې تجديد نکاح ضروری دې د حلالي ضرورت (بقیه حاشیه) لا يقع اصلا ما لم يقصد زوجته.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۶۷ مطلب الصريح يحتاج في وقوعه الى النية)

وفي الهندية: رجل قال لامرأته انت طالق فقال له رجل ما قلت فقال طلقته او قال قلت هي طالق فهي واحدة في القضاء كذا في البدائع.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۵ اذا كرر الطلاق على المرأة المدخول بها)

﴿۱﴾ قال الملا علی قاری: وفي عمدة النسفی: واستحلال المعصية كفر، قال شارحه القونوی كانه اراد والله اعلم، بالمعصية المعصية الثابتة بالنص القطعی..... وقال القاضي عضد الدین فی المواقف: ولا يكفر احد من اهل القبلة الا فيما فيه نفى الصانع القادر العليم او شرك او انكار للنبوة او ما علم مجيئه بالضرورة او المجمع عليه كاستحلال المحرمات.

(شرح فقه الاكبر ۱۲۲ مطلب يجب معرفة المكفرات لاجتنابها)

نشته ځکه چه طلاق قطعی طلاق بائن یا طلاق غیر معلق ته وائی نه چه طلاق ثلاثه ته (۱) وهو الموفق

طلاق منجز سره طلاق معلق باطل کيږي

سوال: خه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید منکوحي ته طلاق معلق مثلاً ان دخلت الدار فانت طالق، او وئیل بیا د دخول دارنه مخکښې درې نور طلاقې منجز ورکړل پس منکوحه عدت کښې وه چه دخول دارئې هم او کړونوایا اوس دا طلاق معلق به هم واقع کيږي یا نه؟ که چرته واقع وی نو اوس به نوي عدت تیروی یا تداخل کافی دې؟ بينوا توجروا

المستفتی: فضل معبود جندول معیار..... ۱۹۷۴، ۵۱۲۱

جواب: چونکه طلاق معلق طلاق منجز سره باطل شوي دې لهذا په دې باندې به عدت وغيره نه مرتب کيږي، کما فی الدر المختار: ويطل تنجيز الثلاث للحررة والثنتين للامة تعلیقة للثلاث ومادونها، هامش ردالمحتار ۴: ۶۸۴ (۲). وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: واما الثاني (بائن) فبخلافه وهو ان يكون بحروف الابانة وبحروف الطلاق لكن قبل الدخول حقيقة او بعده لكن مقرونا بعدد الثلاث نصا او اشارة او موصوفا بصفة تنبئ عن البينونة..... واختار في الفتح ان القسم الثاني ليس من الصريح فلا حاجة للاحتراز عنه واستظهر في البحر ما في البدائع معللا بان حد الصريح يشمل الكل قال في النهر للقطع بانه قبل الدخول او على مال ونحو ذلك ليس كناية الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۶۷ مطلب الصريح نوعان رجعي وبائن)

وقال العلامة الحصكفي: ويقع بقوله انت طالق بائن او البتة، قال ابن عابدين: البتة مصدر بت امره اذا قطع به وجزم نهر.

(الدر المختار مع الشامی ۲: ۳۸۷ بعيد مطلب في قول الامام ايماني كايمان جبريل)

﴿۲﴾ (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۵۳۹ باب التعليق)

د طلاق په تعداد کښې د شک د وجهې نه طلاق مغلظ واقع کېږي نه

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه مایوه نیمه میاشت مخکښې قسم کړې وو ددې څه الفاظ دیادنه وتل یقینې دی یامې صحیح الفاظ وئیلې وی ماته یادنه دی مگر شک دې چه ماددربو طلاقونوم اخستی وو، یایو یادوه، اوس یادنه دی، دا الفاظ څه داسې وو دمثال په طور باندې چه ما باندې ښځه درې طلاقه سره حرام ده یا حرام به وی، حرام به شی، یا حرام وی یا درې طلاق حرام شی پته نشته په دې کښې مې څه رنگه لفظ وئیلې وو، اوس د طلاق څه حکم دې؟ بینوا توجرو

المستفتی: جازو خان لارنس پور کیملیپور ۱۹۷۷ء ۵۸۱

جواب: چونکه ستاد دربو طلاقونوما اخستلو کښې شک دې لهذا په تاباندې ښځه مطلقه مغلظه شوې نه ده البته تاسو احتیاطاً دنکاح تجدید او کړئ.

فی الهندية ۱: ۳۸۷ فی نوادر ابن سماعة عن محمد رحمة الله عليه اذا شك فی انه طلق

واحدة او ثلثا فهي واحدة حتى يستيقن او يكون اكبر ظنه على خلافه (۱). وهو الموفق

د طلاقي رجعي د عدت تیریدلونه پس د دوو نورو طلاقو ورکولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی خپلې ښځې ته زبانی یو طلاق ورکړو، کافی وخت پس هغه دوه نور طلاقونه تحریر او ورکړل هم دغه وخت کښې داسې یو عالم ته لاړو او هغه ته ئې او وئیل چه تقریباً دوه نیم کاله شوې دې چه ما خپلې ښځې ته ذکر شوی ترتیب سره درې طلاقه ورکړل ایادري واره واقع شوې وی یانه؟ نو هغه جواب ورکړو چه درې واره واقع شوې دی اوس بغیر د حلالي څه نور صورت نشی کیدلئ ستاسو صاحبانو څه رائي ده؟ بینوا توجرو

المستفتی: سلطان محمد جامعه فاروقیه کالج روډ اټک ۱۹۸۸ء ۴۹۱

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۶۳ مطلب اذا شك انه مطلق واحدة او ثلاثا)

جواب: که چرته خاوند د دوه تحریری طلاقونه، د اول طلاق د عدت تیریدلونه پس ورکړی وی نو تجدید دنکاح کافی دې (۱) ورنه باقاعده د تحلیل نه بغیر څه چاره نشته دې. وهو الموفق

رجوع سره د طلاق رجعی اثر ختم او طلاق په خپل حال باقی پاتې کېږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی خپلې ښځې ته دوه طلاقه ورکړل بیائی عدت کښې دننه رجوع او کړه څلور پنځه کاله پس دې سړی بیا خپلې ښځې ته یو طلاق ورکړو آیا د طلاق په مخکښې دوه طلاقو سره جمع کولې شی نو مغلظه به شی ددې شرعی حکم څه دې؟ بینوا توجرو

المستفتی: عبدالوهاب مدرسه منهاج العلوم نریاب هنگو ۱۹۸۳ء ۷۸۱

الجواب: رجوع سره د طلاق رجعی اثر ختمیږي د طلاق ذات به په خپل حال باقی پاتې وی نو بس په دې سړی باندې په ظاهره ښځه مطلقه مغلظه شوې ده او بغیر د حلالي نه به ده دپاره حرامه وی، لقوله تعالى: فلا تحل له من بعد حتى تنكح

(۱) ددې وجه داده چه د رومبې طلاق د عدت تیریدونه پس به ښځه د خاوند نه جدا کیدو سره محل د طلاق پاتې نه شو، په دې وجه به د عدت تیریدونه پس ورکړې شوی دوه تحریری طلاقونه لغو متصور کېږي

كما فی الشامية: والرجعي لا يزيل الملك الا بعد مضي العدة. (ردالمحتار ۲: ۵۷۶ باب الرجعة) وقال العلامة الكاساني: فلا يصح الطلاق الا فی الملك او فی علة من علائق الملك وهي عدة الطلاق.

(بدائع الصنائع ۳: ۱۲۶ فصل واما الذي يرجع الى المرأة)

او که د رومبې طلاق د عدت په دوران کښې ئې دا دوه تحریری طلاقونه ورکړي وی نو بیا به ښځه په دې خاوند باندې مطلقه مغلظه وی،

قال العلامة ابن عابدين: عبارة الذخيرة وغيرها طلقها رجعية ثم قال فی العدة جعلت هذه التعليلة بانه او ثلاثا صح عند ابی حنيفة وهي اخصر من عبارة المصنف واطهر وقيد بقوله فی العدة لانه بعدها تصير المرأة اجنبية فلا يمكنه جعل طلاقها ثلاثا او باننا.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۸ مطلب الصريح يلحق الصريح والبائن) (از مرتب)

زوجاً غیرہ (الآیۃ) (۱)۔ وهو الموفق

پہ طلاق رجعی کنبی عدت کنبی دننہ درجوع نہ کولو

پہ صورت کنبی د تجدید د نکاح نہ بغیر خہ چارہ نشته

سوال: خہ فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه ماخپلې ښځې ته طلاقې رجعی ورکړې وو حالانکه عدت کنبی دننه مارجوع اونه کړي شوه او اوس هم څو میاشتو پورې ددې سره ملاؤنه شوم اونه مې دلته دیار غیر کنبی دگواهانو په مخامخ رجعت اوکړو، اوس کله چه درې حیضه تیر شول لیکن خه ښځه پریخودل نه غواړم او په راتلونکې اپریل کنبی وطن ته ځم ددې سره تجدید د نکاح یا طلاق یا د حلالي حکم شرعی خه دې؟ بینوا توجروا المستفتی: م، ظ، یوای ای ابو ظهبي ۱۸ ربيع الثاني ۱۴۰۳ هـ

جواب: که چرته ته د عدت تیریدلو نه مخکې دې زبانی مراجعت کړې وی نو د تجدید نکاح ضرورت به نه وو، خواه که دامراجع دگواهانو یا د ښځې په حضور کنبی شوي وی یا په غیر حضور کنبی (۲) پس په دې نوعیت مسئلله کنبی بغیر د تجدید نکاح نه بله خه لاره نشته البته د تحلیل ضرورت نشته په

﴿۱﴾ قال العلامة ملا جيون: قوله تعالى: فان طلقها فلا تحل له الآية..... فقال اكثر المفسرين انها متصلة بقوله تعالى: الطلاق مرتان، يعني الطلاق الرجعي مرة او مرتان فان طلقها بعدها تطليقة ثالثة فلا تحل له بعد ذلك ابدًا حتى تنكح زوجا اخر غيره ثم دخل بها ذلك الزوج.

(التفسيرات الاحمدية ۱۲۷ بحث تمسك المعتزلة وجوابه)

﴿۲﴾ قال العلامة عبد الله الموصلي: الطلاق الرجعي لا يحوم الوطاء وللزوج مراجعتها في العدة بغير رضاها وثبت الرجعة بقوله راجعتك ورجعتك..... وبكل فعل ثبت به حرمة المصاهرة من الجانبين ويستحب ان يشهد على الرجعة الخ. (الاختيار لتعليق المختار ۱۸۹: ۲ باب الرجعة)

شرط ددې چه تاسو د ددې نه مخکې دوه طلاقه خه وخت نه وی ورکړې (۱) وهو الموفق

طلاق رجعی کنبی درې حیض تیریدلو نه مخکې

رجوع کولې شي د مهر په دې کنبی دخل نشته

سوال: خه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه زید خپلې ښځې ته یو طلاق ورکړ او حق مهرا ونفقه ئې هم ددې په حواله کړه یوه میاشت دیارلس ورځې تیریدلو نه پس زید رجوع اوکړه اوس بعض خلق وائی چه د حق مهر ادا کولو او او یوه میاشت دیارلس ورځې تیریدلو دوجه نه طلاق بائن واقع کیږي لهذا رجوع نشی کولې صحیح مسئله خه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ شیرزمان مدرسه تجوید القرآن سول کوارتیر پشاور ۱۲۲ محرم ۱۴۰۳ هـ

الجواب: داسې درې حیضه تیریدلو نه مخکې رجوع کولې شي (۲) په دې کنبی مهر ورکولو اونه ورکولو کنبی خه دخل نشته البته د ضروری ده چه دې سړی ددې نه مخکې دوه طلاقه نه وی ورکړې (ماخوذ از شامی) (۳) وبحر الرائق (۴) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: وينكح مبانته بما دون الثلاث في العدة وبعدها بالاجماع ومنع غيره فيها لاشتباه النسب.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۵۸۲ مطلب في العقد على المبانة)

﴿۲﴾ وفي الهندية: وتنقطع الرجعة ان حكم بخروجها من الحيضة الثالثة ان كانت حرة.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۱ الباب السادس في الرجعة وفيما تحل به الخ)

﴿۳﴾ قال العلامة الحصكفي: (الرجعة) هي استدامة الملك القائم بلا عوض ما دامت في العدة اي عدة الدخول حقيقة اذ لا رجعة في عدة الخلوة ابن كمال.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۵۷۴ باب الرجعة)

﴿۴﴾ قال العلامة ابن نجيم: (قوله هي استدامة الملك القائم في العدة) اي الرجعة ابقاء

النكاح على ما كان مادامت في العدة..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

پہ یولفظ (طلاق) و نیلو سرہ طلاق رجعی واقع کیڑی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ مسمی کالاخلیلے بنخے تہ پہ یولفظ (طلاق) کرے دہ چہ خہ تہ طلاقہ ئی ددی واقعی یوہ میاشت اوخہ ورخے زیاتے تیرشوی دی ددی گواہان موجود دی پہ دے سرہ کوم طلاق واقع کیڑی؟ بینوا توجروا

المستفتی: خادم عبدالباری خطیب مسجد بیروت..... ۱۹۷۵ء ۸۱۲

جواب: کہ چرتہ دے سری ددی حادثے نہ مخکنبی دے بنخے تہ دوه طلاقہ نہ وی ورکری نوداسری پہ عدت کنبی دننه دننه زبانی مراجعت کولی شی اوکہ چرتہ عدت تیرشوی وی نو تجدید دنکاح بہ کوی دحلالی ضرورت نشته داد طلاق رجعی حکم دے صرح بہ فی جمیع کتب الفتاویٰ والمعتبرات فلاحاجة الى نقل العبارات (۱) وهو الموفق

(بقیہ حاشیہ) لقوله تعالى: فامسكوهن بمعروف لان الامساك استدامة الملك القائم لا اعادة الزائل وقوله تعالى: وبعولتهن احق بردهن يدل على عدم اشتراط رضاها وعلى اشتراط العدة اذ لا يكون بعدها بعلا. (البحر الرائق ۴: ۲۹ باب الرجعة)

﴿۱﴾ قال العلامة الموصلي: الطلاق الرجعي لا يحرم الوطء وهو ان يطلق الحرة واحدة او ثنتين بصريح الطلاق من غير عوض، والدليل عليه قوله تعالى: وبعولتهن احق بردهن، والبعل هنا الزوج..... والانسان انما يملك رد المنكوحه الى الحالة التي كانت عليها قبل الطلاق فلا يكون النكاح زائدا مادامت العدة باقية فيحل الوطء وللزوج مراجعتها في العدة بغير رضاها..... وله ان يتزوج مطلقته المبانة بدون الثلاث في العدة وبعدها لان حل المحلية باق اذ زواله بثالثة ولم توجد وانما لا يجوز لغيره في العدة تحرزا عن اشتباه الانساب وهو معلوم في حقه.

(الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۱۸۹، ۱۹۳ باب الرجعة)

پہ طلاق رجعی کنبی دعدت پہ دوران**کنبی رجوع نہ کولو سرہ باننہ کیڑی**

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری خیلے بنخے تہ د دوی نہ طلاق رجعی لیکلو سرہ راواستولو اودموریلار منع کولودوجه نہ دوه نور طلاقہ ئی راوانستول اووائی چہ نور طلاق نہ راستوم لیکن کہ خمانبہ خماپہ کور کنبی وی نو کورتہ نہ راحم ددی طلاق اول اوس درے میاشتی پورہ کیدووالادی ایادری میاشتی پورہ کیدلو باندی ددی سری بنخہ مطلقہ مغلظہ کیڑی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد امین نرتویہ اٹک..... ۱۹۹۱ء ۸۱۱

الجواب: بشرط صدق وثبوت دانبخہ عدت تیریدلونه پس یو طلاق بائن سرہ بہ مطلقہ شمار لی کیڑی چہ پہ هغی کنبی تجدید دنکاح کافی دے (۱) وهو الموفق

کہ چرتہ طلاق ورکول مسلم یا مبرهن وی نو بنخہ مطلقہ دہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ ماتہ خما خاوند دخو کسانوپہ مخامخ خوخلہ طلاق را کر و اووائی کہ چرتہ جمیلہ ساتم نوموربه ساتم حالانکہ دطلاق دوه گواہان موجود دی اوس خہ حکم دے؟ بینوا توجروا

المستفتی: ج، م، ن، مری راولپنڈی..... ۱۱۲ ستمبر ۱۹۷۹ھ

جواب: کہ چرتہ دخاوند دطرقة ددی الفاظ وئیل تسلیم شدہ یا پہ شہادت سرہ ثابت شدہ وی نودانبخہ مطلقہ اوآزادہ شوی دہ، والمسئلة من الواضحات فلا

﴿۱﴾ وفي الهندية: اذا كان الطلاق بائنا دون الثلاث فله ان يتزوجها في العدة وبعد انقضائها وان كان الطلاق ثلاثا لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها. (فتاوى عالمگیری ۱: ۲۷۲ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

العبارات ﴿۱﴾ وهو الموفق

حاجة الى نقل العبارات (۱)، وهو الموفق

د گواہانو پہ مخامخ د دریو طلاقو د اقرار نہ

پس صرف تجدید نکاح باندی اکتفاء جائز نہ ده

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری خما او خما د قاری صاحب مخامخ اقرار او کرو چہ ماخپله بنخہ پریخی ده په درې شرط طلاق باندی اوس بغیر د حلالی دانبنخہ دده دپارہ جلالہ کیدلې شی یانہ؟ اود اقرار نہ پس یومولوی صاحب ددوی دنکاح تجدید او کرو، ایا صرف تجدید دنکاح به په دے صورت کنبی کافی وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا قاری فضل ربی صاحب تاجک حضروا تک ۱۹۸۸ء ۱۸۱۰۳۰

جواب: کہ چرته ددے سری بنخے ته درې طلاقه ورکول تسلیم شده یاد شهادت شرعیہ نه ثابت شده وی نو په ده باندی دانبنخہ مطلقه مغلظه شوی ده (۲) د باقاعدہ حلالی نه بغیر بله خہ لاره نشته دادائمه اربعه مذهب دے اود قرآن او حدیث او آثار نه هم دا ثابت ده پس صرف نکاح باندی اکتفاء کول باطل او کالعدم دی (۳) وهو الموفق

(۱) وفي الهندية: وشرط فيها شهادة رجلين او رجل وامرأتين سواء كان الحق مالا او غير مال كالنكاح والطلاق.

(فتاویٰ عالمگیری ۳: ۲۵۱ کتاب الشهادات الباب الاول)

(۲) قال العلامة الحصكفي: ونصابها لغيرها في الحقوق سواء كان مالا او غيره كنكاح وطلاق رجلان او رجل وامرأتان.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۴: ۲۱۳ کتاب الشهادات)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: وذهب جمهور الصحابة والتابعين ومن بعدهم من ائمة المسلمين الى انه يقع ثلاث قال في الفتح بعد سوق الاحاديث الدالة عليه وهذا يعارض ما تقدم واما امضاء عمر الثلاث عليهم مع عدم..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

دربو طلاقو کنبی د تحلیل نه بغیر لاره نشته

او طلاق رجعی کنبی رجوع کافی ده

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یوه میاشت او شوه چہ خما دخپل خاوند سره جهگړه شوی وه، غصه کنبی هغه د طلاق او وئیل ماته هم غصه راغله او غلطی هم خما وه چہ ما هم په غصه کنبی ورکوتهی هلک لره خور له واستولو چہ ما او غواړه، خما او خي او خور راغلل دوی او وئیل چہ د طلاق ئي وئیلوو یانہ نو خما خاوند او ما او وئیل چہ او وئیلی مووو، په دے باندی خما خور خه دخان سره کورته بوتلم او خما درې ورکوتهی بچی ئي پریخودل اولاره، خما خاوند او وئیل چہ ستا بچیان دی دا درې راره خان سره کړه، بیا خلق په مینخ کنبی راغلل ماته ئي او وئیل چہ دا ورکوتهی ورکوتهی بچی دی ددے نه به خه جوړیږی، بهر حال د صلحې په وخت خاوند د ټولو په مخامخ دا او وئیل چہ خه په غصه کنبی راغلم د طلاق مې او وئیل حقیقه ما طلاق نه دے ورکړې که چرته ما طلاق ورکړی وی نو تحریری طلاق به مې ورکړې وی، خما یو لور خه دیلاریه وئیلو باندی کورته راوستم اوس برای مهربانی مالره زرتزره جواب سره نواز کړی چہ په ما خومره کفاره ادا کول دی چہ کفاره ادا کولو سره دخاوند کورته لاره شم؟ بینوا توجروا

المستفتی: شهاب الدین نو شهره صدر..... ۲۵ شوال ۱۳۸۹ هـ

جواب: که چرته خاوند درې طلاقه ورکړی وی نو بغیر د تحلیل نه خه لاره نشته

(بقیه حاشیه) مخالفة الصحابة له وعلمه بانها كانت واحدة فلا يمكن الا وقد اطلنا في الزمان المتأخر على وجود ناسخ او لعلمهم بانتهاء الحكم لذلك لعلمهم باناطته بمعان علموا انتفاءها في الزمن المتأخر وقد ثبت النقل عن اكثرهم صريحا بايقاع الثلاث ولم يظهر لهم مخالف فما ذا بعد الحق الا الضلال وعن هذا قلنا لو حكم حاكم بانها واحدة لم ينفذ حكمه لانه لا يسوغ الاجتهاد فيه فهو خلاف لا اختلاف الخ.

(رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۵۵ کتاب الطلاق)

دی دتحلیل تفصیل دمقامی عالمانونہ معلوم کریں او کہ چرتہ یو یادوہ
طلاقہ ئی ورکری وی نوپہ عدت کنبی دننه زبانی رجوع کول کافی دی
او عدت نه پس تجدید دنکاح حکم شرعی دی = (۱) وهو الموفق

په کورکنبی موجود درېوښخو کنبی په یو باندې بغیر د تعیین د طلاق صورت

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه دیوسری درې ښځې دی
داسرې دکورنه بهرتلې وو. کله چه واپس راغلونود دروازې کهولا وهلو دپاره
ئې آواز او کړودننه نه یوه ښځه راغله دروازه ئې کهولاؤ کړه او واپس لاره او
دې سړی اونه کتل چه دا کومه ښځه وه بیا کله چه دا خاوند دننه لار ونوده
او وئیل چه کومې ښځې ماته دروازه کهولاؤ کړې ده هغه په مایه درې طلاقو
طلاقه ده اوس درېو اړه ښځې منکرې دی تردې چه هر یو قسم هم کوی چه
دروازه مانه ده کهولاؤ کړې نیز ددې درېو اړو ښځو نه علاوه بله کومه ښځه نه
وه اوس به په کومې ښځې باندې د اطلاق واقع کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد رفیق..... ۱۲ جولائی ۱۹۷۵ء

جواب: که چرتہ دگواندیانو وغیره نه دکوم اجنبی دراتلو احتمال وی نومعامله
به صحیح شی گنی په دې سړی باندې به ټولو ښځو سره جماع وغیره کول
حرام وی اگر چه مطلقه به صرف یوه بغیر د تعیین نه وی.

یدل علیه ما فی الهندیة ۱: ۳۸۹ ولو طلق احدى نسائه الاربع ثلاثا ثم اشتبهت وانكرت
كل واحدة ان تكون هي المطلقة لا يقرب واحدة منهن لانه حرمت عليه احداهن ويجوز
ان تكون كل واحدة وقال اصحابنا رحمهم الله تعالى كل ما لا يباح عند الضرورة لا
(۱) وفي الهندية: اذا كان الطلاق باثنا دون الثلاث فله ان يتزوجها في العدة وبعد انقضائها
وان كان الطلاق ثلاثا في الحرية وثنتين في الامة لم تحل حتى تنكح زوجا غيره نكاحا
صحيا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها، كذا في الهداية.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۴۷۳ فصل فیما تحل به المطلقة وما يتصل به)

يجوز التحری فيه والفروج من هذا الباب (۱) وهو الموفق

زمونږ په عرف کنبی درې شرطه درې ځله ته وئیلې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه دیوسری خپلې ښځې ته په
دې الفاظو سره طلاق ورکړو چه ته په مایه درېو شرطونو باندې طلاقه ئې آیا دی
سره درې طلاقه واقع کیږی حالانکه لفظ شرط لغوه معلومیږی؟ بینوا توجروا
المستفتی: عطاء الرحمن پولیس لائن اټک..... ۱۹۸۸ء ۲۹۱۹۱

الجواب: زمونږ د علاقې په عرف کنبی درې شرطونه درې ځله ته وئیلې شی
دې ځکه ددې عرف په بنیاد باندې دانښځه مطلقه مغلظه شوې ده (۲)
وهو الموفق

درې شرط طلاقو سره ښځه مطلقه مغلظه کیږی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه مسمی شریف خپلې
ښځې ته ددې گواهانوپه مخامخ علی، امین، اوزمان درې شرط طلاق ورکړل
او ښځه مخامخ موجوده وه لیکن دښځې نوم ئې وانه خستلو دښځې خاوند په
مینځ کنبی بیا جهگړه شروع شوه په جهگړه کنبی دبل سړی کورته اور سیدل
اوپه دغه ځای کنبی ئې دغصې په حالت کنبی هم دا الفاظ استعمال کړه
ددې شهادت مطابق مسمی شریف دپاره څه حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مقبول الرحمن..... ۱۹۷۵ء ۲۱۱۱

(۱) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۶۴ قبیل الفصل الثانی فی اضافة الطلاق الى الزمان)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: العرف والعادة ما استقر في النفوس من جهة العقول وتلقته
الطباع السليمة بالقبول..... واعلم ان اعتبار العادة والعرف رجوع اليه في مسائل كثيرة حتى
جعلوا ذلك أصلا فقالوا تترك الحقيقة بدلالة الاستعمال والعادة الخ.

(شرح عقود رسم المفتی ص ۳۷ والعرف فی الشرع له اعتبار)

الجواب: بشرط صدق وثبوت پہ دے خاوند بنحہ مطلقہ مغلطہ شوے ده بغیر دتحلیل نه اوس لاره نشته (۱) وهو الموفق

دری شرطه قائم کولو سره ئی طلاق ورکړل

اگرچه په مذاق کښې وی طلاق مغلطه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی د کورد ناچارې دوجه نه خپلې بنځې ته درې شرطه قائم کولو سره طلاق ورکړو د طلاق په وخت داسې په هوش او حواس کښې ووددې وجه نه جینی د مورپلار کورته راغله هلک دوباره رجوع او کړه چه څه جینی واپس راوړم اودا الفاظ مایه مذاق کښې وئیلی دی مادري طلاق شرط باندې کړی دی مگر دمذاق په شکل کښې، دده دا الفاظ ډیر وخلقو آوریډلی دی په طور د شهادت د دوو کسانو نومونه دادی..... که چرته ضرورت محسوس شی نو نور کسان به هم شهادت ورکړی، نیز ذکر شوی دا تصدیق کړې دي چه مادا الفاظ په مذاق کښې وئیلی وواوس جینی ده سره د تلونه انکار کوی دمستله څه حل دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: گل رحمن کوتکی باریاد کیمپ..... ۱۹۷۱ء ۱۲۱۲۸ ۲۳

جواب: په دې سړی باندې بنحہ مطلقه مغلطه شوې ده بغیر د تحلیل نه څه لاره نشته اگر که دا الفاظ ده دمذاق او هزل په طور باندې وئیلی وی، فی الدر المختار: بخلاف الهازل فانه يقع قضاء وديانة لان الشارع جعل هزله به جداها ماش المختار ۵۸۵: ۲ (۲) وهو الموفق

﴿۱﴾ وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل لحتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها كذا في الهداية.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۴۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

﴿۲﴾ (الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۴۶۱ کتاب الطلاق)

د غصې په حالت کښې په ما باندې بنحہ په یولو

شرطونو باندې حرامه ده د وئیلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دیو سړی خپلې بنځې سره په معمولی بحث باندې تکرار او شوچه هغې کښې د سړی هوش او حواس صحیح نه وواو په غصه کښې راغلو او بنځې ته ئې او وئیل چه په ما باندې بنحہ په یولو شرطونو باندې طلاق ده، یوه گهنښه پس هغه په خپله خبره باندې پریشان شو او د طلاق نه ئې انکار او کړو چه ماد غصې په حالت کښې طلاق ورکړې دي ځما هوش او حواس صحیح نه وو، په دې موقع باندې مونږ موجود وو او مونږ ددې تصدیق کوو چه واقعی ددې سړی هوش او حواس صحیح نه وونیز په رڼا د شریعت کښې دیو دوه درې شرطونو نومونه ئې هم نه دی اخستلې، اوس شرعی حل څه دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اکرم خان شنکیاری مانسهره

جواب: که چرته ددې سړی د غصې په وخت کښې ټولې خبرې یا اکثرې خبرې بې خوده وې او دا کیفیت مقامی خلقتو ته معلوم وی نو دده طلاق نامنظور دي گنی بنحہ مطلقه مغلطه شوې ده بغیر د تحلیل نه څه لاره نشته.

فی رد المحتار ۵۸۷: ۲ فالذی ینبغی التعویل علیه فی المنهوش ونحوه اناطة الحكم بغلبة الخلل فی اقواله وافعاله الخارجة عن عادته (الی ان قال) فما دام فی حال غلبة الخلل فی الاقوال والافعال لا تعتبر اقواله وان كان يعلمها ويريلها ﴿۱﴾. وهو الموفق

شپږو کلمو وئیلو سره ئی نکاح کړې وه اوس

هم دغه کلمو وئیلو سره د طلاق ورکولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دا الفاظ وئیلی دی چه د شپږو کلمو وئیلو سره ئې او وئیل چه ماد اشپږ کلمې وئیلې وي دامې

﴿۱﴾ (رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۴۶۳ مطلب فی طلاق المدهوش)

پہ زوجیت کنبی راوستلی وہ او اوس دے کلمو و نیلو سرہ دے تہ طلاق ورکوم
دے دے خہ حکم دے؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اجمل ۱۲۹ ذی قعدہ ۱۳۹۱ھ

جواب: چونکہ دا الفاظ پہ عرف کنبی بینونت دیارہ استعمالیبری (۱) لہذا دا
نسخہ بغیرد تجدیدنکاح نہ واپس نشی راوستلی البتہ دحلالی ضرورت
نشہ (۲) و هوالموفق

کہ چرتہ بنخہ واقعی طلاق غواری نودری طلاقہ دی. دے حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ ایاداشان طلاق واقع
کیبری چہ گواہ ہم نہ وی نیزدنبسخی دیلارنوم ئی ہم نہ وی لیکلی اوبنسخی تہ
دطلاق اختیارورکری شوی دے طلاق نامہ خہ داسی دہ. مسماء فلانی طلاق
غواری کہ چرتہ دا واقعی طلاق غواری نودادری طلاقوسرہ طلاقہ دہ. دے
خہ حکم دے؟ بینوا توجروا

المستفتی: ڈاکٹر مثل خان ڈاگئی صوابی ۱۹۸۸ء ۱۴۱۰ھ

جواب: داسی کلام دوه طریقواستعمالیبری اول تعلیق دویم مجازاۃ.

کما فی ردالمحتار ۳: ۳۴۳ قال فی البحر فلو سبته بنحو قرطبان وسفلة فقال ان كنت كما
قلت فانت طالق تنجز سواء كان الزوج كما قالت اولم يكن لان الزوج في الغالب لا يريد الا
(۱) قال العلامة ابن عابدين: واما الثاني (البائن) وهو ان يكون بحروف الابانة وبحروف
الطلاق لكن قبل الدخول حقيقة او بعده لكن مقرونا بعدد الثلاث نصا او اشارة او موصوفا
بصفة تنبي عن البينة او تدل عليها من غير حرف العطف او مشبها بعدد او صفة تدل عليها.
(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۷ مطلب الصريح نوعان رجعي وبائن)

(۲) وفي الهندية: اذا كان الطلاق بائنا دون الثلاث فله ان يتزوجها في العدة وبعد
ضائها. (فتاوى عالمگیری ۱: ۲۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

ایذاءها بالطلاق فان اراد التعليق يدين وفتوى اهل بخارا عليه (۱)
پس کہ چرتہ خاوند داتحریر دانتقام پہ ارادہ سرہ کری وی نودانبسخہ مطلقہ
مغلظہ شوی دہ او کہ چرتہ دتعلیق پہ ارادہ سرہ ئی کری وی نودنبسخی د
غوبنتلو نہ بغیر طلاق نہ واقع کیبری (۲) و هوالموفق

(تہ پہ ماباندی پہ دربو طلاقوسرہ طلاقہ ئی)

دا الفاظ پہ غلطی سرہ د خولی نہ وتل

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ دیوسری دخولی نہ دا
الفاظ او وتل چہ تہ پہ ماباندی پہ دربو طلاقوسرہ طلاقہ ئی پہ غلطی سرہ
او وتل دے دے خہ حکم دے؟ بینوا توجروا

المستفتی: مثل خان خلیل تھکال پایا پشاور ۱۳۷۸ھ ۱۴۰۱ھ

جواب: پہ ظاہرہ پہ دے خاوند باندی بنخہ مطلقہ مغلظہ شوی دے (۳) ممکنہ
دہ (حاضر کید لوسرہ) زبانی تفصیل نہ خہ مخرج پیدا شی (۴) و هوالموفق

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۳۶ مطلب التعليق المراد به المجازاة دون الشرط)

(۲) وفي الهندية: رجل قال لامرأته انت طالق ثلاثا ان شئت فقال انا طالق فهو باطل وان قالت
انا طالق ثلاثا فهو ثلاث كذا في فتاوى قاضى خان.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۴۰۳ الفصل الثالث في المشيئة)

(۳) وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا
صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها كذا في الهداية.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۲۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

(۴) قال العلامة الحصكفي: او مخطئا بان اراد التكلم بغیر الطلاق فجری علی لسانه
الطلاق او تلفظ به غیر عالم بمعناه او غافلا او ساهيا وبالفاظ مصحفة يقع قضاء فقط، قال
ابن عابدين: (قوله غير عالم بمعناه) كما لو قالت لزوجها اقرأ على اعتدى انت طالق ثلاثا
ففعل طلقت ثلاثا في القضاء لا فيما بينه وبين الله تعالى (بقية حاشیه په راروانه صفحہ)

تاتہ خما د طرف نہ پہ دري طلاقہ. طلاق مغلظہ دي

سوال: خہ فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه خما د خور واده خما د ترور زوئی سره او شود کور د معمولی ناچارې په بنیاد باندې هغه په یو وخت دري طلاقه ورکړه او وې وئیل چه تاتہ خما د طرفنه دري طلاقه، او دي ته ئې دوه دري خله یاد کړه خور د دي خبرې ذکر مونږ ته قطعانه دي کړې روستو خما کور ته راغله مایه خبرو خبرو کښې د دي نه دامعلومات حاصل کړه، ایاپه دي صورت کښې طلاق شوي؟ که چرته طلاق شوي وی نوجینئ دمهر حقداره ده یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: فواره چوک پشاور

الجواب: بشرط صدق وثبوت دمستفتی دانسخه پخپل خاوند باندې مطلقه مغلظه شوې ده سواد تحلیل نه خه لاره نشته دي (۱) او په دي خاوند مهر ورکول واجب دي (۲) دا ټول مسائل دآئمه اربعه په مینخ کښې اجماعی دي (۳) وهو الموفق

(بقیه حاشیه) اذا لم يعلم الزوج ولم ينو بحر عن الخلاصة. (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۲۶۱ قیل مطلب فی طلاق المدهوش)

﴿۱﴾ وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها كذا في الهداية.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

﴿۲﴾ وفي الهندية: والمهر يتأكد باحد معان ثلاثة الدخول والخلو الصحيح وموت احد الزوجين سواء كان مسمى او مهر المثل حتى لا يسقط منه شيء بعد ذلك بالابراء من صاحب الحق كذا في البدائع. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۰۳ الفصل الثاني فيما يتأكد به المهر والمتعة)

﴿۳﴾ قال العلامة ابن عابدين: وذهب جمهور الصحابة والتابعين ومن بعدهم من ائمة المسلمين الى انه يقع ثلاث..... وقد ثبت النقل عن اكثرهم صريحا بايقاع الثلاث ولم يظهر لهم مخالف فما ذا بعد الحق الا الضلال. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۵۵ كتاب الطلاق)

درې خله د طلاق لفظ وئیلو سره د طلاق مغلظه حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه دوه دري میاشتونه خما او خما د ښځې په مینخ کښې خما د دوستانو او یارانو په باره کښې تکرار او سختې خبرې هفتنه کښې دوه ځل ضرور کیدلې ماخپل دوستان او یاران او کتل هغوی په کومه غلطه لاره باندې نه وو ماښځه بار بار پوهه کړه چه خما دوستان او یاران غلط نه دی بیا هم هغه په خپل ضد باندې ولاړه وه یو ځل خما دوکان ته راغله خما د دوستانو او یارانو ته ئې خبرې او کړې زه خاموش پاتې شوم دشیپې په کور کښې هم هنگامه شوه ما برداشت کړه په صبا ورځ ماښام کله چه زه کور ته راغلم نو ښځې خمانه طلاق او غوښتلو دمختصر تکرار نه پس زه کور نه بهر راووتلم دشیپې چه کله کور ته لاړم ښځې خمانه د طلاق حاصلولو دپاره انتهائی جذباتی الفاظ استعمال کړه چه هغه ما برداشت نه کړې شول ما دخپل عزیز په مخامخ درې خله د ښځې په مخکښې د طلاق لفظ استعمال کړو دهغې نه پس نن صبا هغه دخپلو بچو سره یوځای خما د کور په یو حصه کښې او سیرې په هغه ورځو کښې هغه حامله هم وه تراوسه پورې ما د حقیقت نه څوک خبر کړی نه دی تاسو ښه مشوره را کړئ؟ بینوا توجروا

المستفتی: م، ی، لاندھی کراچی ۲۲..... ۱۹۷۱، ۱۹۸۱، ۱۳۹۱

الجواب: په تاسو باندې ښځه مطلقه مغلظه شوې ده بغیر د تحلیل خه لاره نشته (۱) وهو الموفق

لس دولس ځل متواتر د طلاق وئیلو حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه یو سړی خپلې ښځې ته

﴿۱﴾ وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

متواترلس دولس حل دگو اهانوپه مخامخ طلاق ورکړو ددې سړی د باربار طلاق وئیلو شرعی محمدی کښې څه حکم دي؟ بښوا توجروا

المستفتی: محمد رفیق کوهاله ایټ آباد..... ۱۹۷۲ء ۲۲۱۸۱

الجواب: په دې سړی باندې ښځه مطلقه مغلظه شوې ده. الا ان ینوی التاکید فیدین (۱) وهو الموفق

د درېو کاترو طلاق سره ښځه مغلظه جوړېږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه زیږد په کور کښې غضب او غصې سره او وئیل چه ځما ښځه په درېو کاترو باندې طلاق ده ایا په غضب او غصې کښې که چرته دا طلاق واقع شوې وی نودرې واقع دی یا په دې کښې رجوع صحیح ده؟ او درېو واقع کیدلو کښې دا ښځه دزید دپاره څرنگه حلاله کیدې شي؟ حتی تنکح زوجا غیره (الایة) ددې نه څه مراد دي. یعنی زوج ثانی دي دخول او کړی یا صرف خلوت صحیحه هم کافی دي؟ دحلت چه کوم صورت وی لیکلو سره ارسال او فرمایي؟ بښوا توجروا

المستفتی: محمد اسماعیل دیر..... ۱۹۷۵ء ۲۳۱۳۱

الجواب: په صورت مسئوله کښې ښځه مطلقه مغلظه شوې ده. بغیر دتحلیل نه څه لاره نشته دي. دعدت نه پس دي دویم خاوند سره نکاح او کړی او کم از کم یو ځل جماع کولونه پس دي طلاق ورکړی که چرته او غواړی. او عدت تیریدلو نه پس دا ولنی خاوند سره دي نکاح او کړی که چرته ښځه او غواړی (۲) وهو الموفق

(۱) قال العلامة الحصفی: کمر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاکید دین. (الدرا مختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۹۹ فروع باب طلاق غیر المدخول بها)

(۲) وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نکاحا صحیحا ویدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها..... ويشترط ان يكون الايلاج موجبا للغسل وهو التقاء الختانين. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

حاملې ښځې ته د طلاق ثلاثه اود مخلص مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه (۱) حاملې ښځې ته درې طلاق ورکول موثر دی یا نه؟ (۲) اود طلاق ثلاثه نه پس دجواز څه صورت شته یا نه؟ بښوا توجروا

المستفتی: محمد فاروق واه کینټ..... ۱۹۷۷ء ۳۰۱۱۰

الجواب: دحمل په حالت کښې درې طلاق موثر دی او په دې سره ښځه مطلقه مغلظه جوړېږي دآثار صحابه، نصوص قرآنی، وائمه دمسلک نه بعینه دا ثابت دی (۱) طلاق ښځې خپله اوریدلی وی یا معتمد علیه گواهانونه ثابت کیدلو سره طلاق واقع کیدلې شي او وروستو دجواز دپاره صرف دحلالې صورت

(۱) يجوز طلاق الحامل في اي وقت شاء لما اخرجته المشكوة عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما انه طلق امرأة له وهي حائض فذكر عمر لرسول الله ﷺ فتغيظ فيه رسول الله ﷺ ثم قال ليراجعها ثم يمسكها حتى تطهر ثم تحيض فتطهر فان بداله ان يطلقها فليطلقها طاهرا قبل ان يمسها فتلك العدة التي امر الله ان تطلق لها النساء، وفي رواية مره فليراجعها ثم ليطلقها طاهرا او حاملا متفق عليه، اخرجته مسلم والنسائي وابوداؤد وابن ماجة. وقال الطيبي: دل على اجتماع الحيض والحبل وقيل الحامل اذا كانت حائضة حل طلاقها اذ لا تطويل للعدة في حقها لان عدتها بوضع الحمل، قال الملا على القاري: وعندنا ان الحامل لا تحيض وما رآته من الدم فهو استحاضة..... ولنا قوله ﷺ فيما رواه الدارقطني عن ابن عمر انه طلق امرأته وهي حائض ثم اراد ان يتبعها بطلقتين اخيرتين عند القرائن فبلغ ذلك رسول الله ﷺ فقال يا ابن عمر ما هكذا امرك الله قد اخطأت السنة، السنة ان تستقبل الطهر فتطلق لكل قرء، فامرني فراجعها فقال اذا هي طهرت فطلق عند ذلك او امسك، فقلت: يا رسول الله لو طلقها ثلاثا اكان يحل لي ان اراجعها؟ فقال: لا كانت تبين منك و كان معصية، كذا ذكره ابن الهمام.

(هذا ما اخذت من مرقاة المفاتيح وغيره)..... (مرتب)

ممکن دے (۱) وهو الموفق

قرآن باندی لاس ایخودلو سرہ درې خله اووا نی

تہ پہ ماباندی طلاقہ نی ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ عموماً دینہ خہ خاوندیہ مینخ کنبی جگہری راخی خماہم پہ کور کنبی بنخہ دہ جہگہرہ اوشوہ اول خل کلہ چہ جہگہرہ اوشوہ نوبنخہ قرآن پاک راوړواو ماتہ نی اووئیل پہ دے باندی لاس ایخودلو سرہ اووایہ چہ تہ پہ ماباندی طلاقہ نی خہ دخدائی نہ ویریدم پہ هغی مے صرف لاس کنبیو دہ خوبیا صلح اوشوہ خہ وخت پس بیا زمونږ پہ مینخ کنبی ناچاری اوشوہ دے بیا قرآن پاک راوړلو سرہ اوئیل چہ پہ دے باندی لاس کیگدہ اووایہ چہ تہ پہ ماباندی طلاقہ نی بنده ډیرپہ غصہ کنبی وو، قرآن پاک باندی لاس ایخودلو سرہ مایہ یوساہ کنبی درې مرتبہ اووئیل چہ تہ پہ ماباندی طلاقہ نی طلاقہ نی طلاقہ نی دے نہ پس جہگہرہ ختمہ شوہ اوبنہ پہ خوشحالی زندگی تیریدلہ اوس زہ پہ ملائیشیاء کنبی یم او جینی دموریلار سرہ دہ زہ دادبنخہ پہ حیثیت سرہ ساتلے شم؟ بینوا توجروا

المستفتی: اقبال شاہ کولامپور..... ۱۷۱۱۱۱ء ۱۹۸۷

جواب: ددی تحریر پہ بنیاد باندی ستا بنخہ مطلقہ مغلظہ شوې دہ بغیر دحلالي

نہ خہ لارہ نشته دے، فلا تحل له من بعد حتی تنکح زوجا غیرہ (الآیة) (۲) البتہ

﴿۱﴾ قال العلامة النسفی: (فان طلقها) مرة ثالثة بعد المراتین (فلا تحل له من بعد التطليقة الثالثة) حتى تنکح زوجا غیرہ..... والاصارة شرطت بحديث العسيلة كما عرف فی اصول الفقه والفقه فيه انه لما اقدم على فراق لم يبق للنكاح مخلصا لم تحل له الا بدخول فحل عليها ليمتنع عن ارتكابه (فان طلقها) الزوج الثاني بعد الوطء (فلا جناح عليهما) على الزوج الاول وعليها (ان يتراجعا) ان يرجع كل واحد منهما الى صاحبه بالزواج.

(تفسير مدارك ۱۲۸: ۱ سورة البقرة آیت: ۲۳۰)

﴿۲﴾ (سورة البقرة آیت: ۲۳۰، رکوع: ۱۳، پارہ: ۲)

ممکن دہ چہ زبانی بیان سرہ خہ آسانی معلومہ شی (۱) وهو الموفق

تہ طلاقہ نی طلاقہ نی طلاقہ نی ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری خپلے بنخہ تہ پہ یو وخت اووئیل تہ طلاقہ نی طلاقہ نی طلاقہ نی ایاپہ یو وخت باندی درې طلاقہ واقع کیږی یابہ یو طلاق متصوری؟ بینوا توجروا

المستفتی: اصغر علی میلودی مارکیت اسلام آباد..... ۱۳۱۴۱۱ء ۱۹۸۹

الجواب: دقرآن او احادیثو آثار صحابہ پہ رنړا سرہ درې طلاقہ درې وی نہ چہ یو، اوهم دادآئمہ اربعہ مذهب دے، خلافا للسلفية (۲) پس صورت مسئلہ کنبی پہ ظاهرہ درې طلاقہ واقع شوې دی، الا ان نوى التاكيد ولم ينوشئامن

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفی: كرر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاكيد دين.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۲۹۹ فروع قبيل باب الكنايات)

﴿۲﴾ وفى تعليق بلوغ المرام للبسام السلفی: ذهب جمهور العلماء ومنهم الاثمة الاربعة وجمهور الصحابة والتابعين الى وقوع الطلاق الثلاث بكلمة واحدة اذا قال: انت طالق ثلاثا، ونحوه او بكلمات ولو لم يكن بينهن رجعة ولا نكاح، ودليلهم حديث ركانة بن عبد الله انه طلق امرأته البتة فاخبر النبي ﷺ بذلك فقال، والله ما اردت الا واحدة، وهذا الحديث اخرجه الشافعى وابوداؤد والترمذى وصححه وابن حبان والحاكم، ووجه الدلالة من الحديث استحلافه ﷺ للمطلق انه لم يرد بالبتة الا واحدة فدل على انه لو اراد بها اكثر لوقع ما اراده. واستدلوا ايضا بما فى صحيح البخارى عن عائشة ان رجلا طلق امرأته ثلاثا فتزوجت فطلقت فسل رسول الله ﷺ اتحل للاول؟ قال: لا، حتى يذوق عسيلتها كما ذاق الاول ولو لم تقع الثلاث لم يمنع رجوعها الى الاول الا بعد ذوق الشيء عسيلتها، واستدلوا ايضا بعمل الصحابة ومنهم عمر بن الخطاب رضى الله عنهم على ايقاع الثلاث بكلمة واحدة ثلاثا كما نطق بها المطلق وكفى بهم..... (بقيه حاشيه په راروانه صفحه)

التاکید والاستیناف کما فی شرح التنویر مع رد المختار (۱) لکن اللہ یعلم الکاذب من الصادق، وهو الموفق

یو دوه درې طلاقه. د درې څلورو ځلو و نیلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ما او ځمانښځې بهر په پټو کښې ونې کټکولې په خپلو کښې په جهگړه شوحتی چه څه په غصه کښې راغلم او دیته مه او وئیل ته یو دوه درې طلاقه، یو دوه درې طلاقه، هم دغه شان درې څلور ځله مې او وئیل او یو دوه درې مې وئیل په گو توباندي مې اشاره او کړه ایا طلاق واقع شو؟ بینواتورجوا

المستفتی: ابن غلام محمدر او لپندې

الجواب: بشرط صدق وثبوت دانبځه خاوند باندي مطلقه مغلظه شوې ده (۲)

(بقیه حاشیه) قدوة واسوة ولهم ادلة غير ما سقنا، ولكن ما ذكرنا هو الصريح الواضح لهم..... وذهب جماعة من العلماء الى..... لا يقع عليها الا طلبة واحدة مروى عن الصحابة والتابعين وارباب المذاهب..... ومن ارباب المذاهب داود واكثر اصحابه..... منهم المجد عبد السلام بن تيمية وكان يفتى بها سرا وحفيده شيخ الاسلام ابن تيمية يجهر بها ويفتى بها في مجالسه وقد عذب من اجل القول بها هو وكثير من اتباعه ومنهم ابن القيم الخ.

(التعليق على بلوغ المرام من ادلة الاحكام ۳۶۱ كتاب الطلاق)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: كرر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاكيد دين، قال ابن عابدين: اي ووقع الكل قضاء وكذا اذا طلق اشباه اي بان لم ينو استينافا ولا تاكيذا لان الاصل عدم التاكيد. (الدر المختار مع رد المختار ۲: ۴۹۹ فروع قبيل باب الكنايات)

﴿۲﴾ قال العلامة الموصلي: والبدعة ان يطلقها ثلاثا او ثنتين بكلمة واحدة او في طهر لارجعة فيه او يطلقها وهي حائض فيقع ويكون عاصيا.

(الاختيار لتعليق المختار ۲: ۱۶۰ كتاب الطلاق)

د حلالې نه بغير لاره نشته دې (۱) وهو الموفق

خدای او رسول حاضر او ناظر گنړلوسره طلاق ورکوم. درېو ځلو و نیلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د جینې دپلار د دباؤ او د ډیرې ویرې دوجه نه د جینې د خاوند نه مطالبه او کړي شوه چه طلاق ورکړه او ته به ضرور طلاق ورکوي، ته ددې قابل نه ئې چه ښځه اوساتي طلاق ورکړه او څه شابه ورک شه، وغیره، بیاني دوه سړی راوستل او په هلک باندي ئې قرآن مجید په لاس کښې اوچت کړود الفاظ ئې پرې درې ځله او وئیل چه زه قرآن مجید خدای رسول حاضر ناظر گنړلوسره خپلې ښځې ته طلاق ورکوم په رنړا د شریعت کښې به طلاق وی یانه؟ بینواتورجوا

المستفتی: سید مظفر احمد شاه مرزا اټک..... ۱۹۷۵، ۱۰، ۲۵

جواب: محترم المقام دامت برکاتکم السلام علیکم نه پس دې واضحه وی چه پیغمبر حاضر ناظر گنړل او منل غیر اسلامی عقیده ده ددې نه تائب کیدل ضروری دی، په تمام مخلوق کښې څوک الله تعالی حاضر ناظر نه دې جوړ کړې (۲) بهر حال دمستله متعلق واضحه دې وی چه غیر مرتد خاوند باندي

﴿۱﴾ قال الشيخ شمس الحق الافغانی: ولو ابان الحرة بالطلقات الثلاث او الامة بالطلقتين فليس له تزويجها حتى تنكح زوجا غيره بنكاح صحيح مع الدخول ثم تحصل الفرقة بينهما بالموت او الطلاق (من المحل المزبور).

(معين القضاة والمفتين ۸: الفصل الخامس في الطلاق)

﴿۲﴾ قال العلامة محمود الاوزجندی: رجل تزوج امرأة بغير شهود فقال الرجل والمرأة خدائے راویا پیغمبر مرا گواه کر دیم، قالوا یكون کفرا لانه اعتقد ان رسول الله ﷺ يعلم الغیب وهو ما كان يعلم الغیب حين كان فی الاحیاء فكيف بعد الموت.

(فتاویٰ قاضی خان علی هامش الهندية ۳: ۵۷۶ باب ما یكون کفرا من المسلم وما لا یكون)

دې الفاظو سره ښځه مطلقه مغلظه جوړېږي اگر که دا الفاظ په نه زړه او یا په زور او اکراه سره وئيلې شوي وي (۱) پس بغير حلالې نه به څه لاره نه وي (۲) ماخوډ از قاضی خان وردا مختار وغيره) وهو الموفق

څما ښځې ته مسلسل درې طلاقه دی او شل زړه خلع ده ددې حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه يوسړی خپلې ښځې ته ددې په غير موجودگي کښې دگواهانو په مخامخ طلاق ورکړ او دائي او وئيل چه څما ښځې فلانې بنت فلانې ته مسلسل درې طلاقه دی او ورسره ئې داهم او وئيل چه په دې باندې شل زړه خلع ده دا الفاظ ئې درې ځله او وئيل ايا ښځه مغلظه کيدلو سره سره دشلوزرو روپو ورکولو هم ذمه داره ده يانه؟ بينوا توجروا

المستفتی: قاری غلام رسول اسلا آباد ۱۷۱۷۱۰ ۱۹۷۹

الجواب: بشرط صدق وثبوت په دې سړی باندې ښځه مطلقه مغلظه شوې ده (۳) او په دې ښځې باندې رقم ايخودل عوامی رسم دې اسلامی رسم نه دې (۴) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: ويقع طلاق كل زوج بالغ عاقل ولو عبدا او مكرها فان طلاقه صحيح. (الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۳۵۶ كتاب الطلاق)
﴿۲﴾ قال العلامة الافغانی: ولو ابان الحرة بالطلقات الثلاث فليس له تزويجها حتى تنكح زوجا غيره بنكاح صحيح مع الدخول ثم تحصل الفرقة بينهما بالموت او الطلاق (من المحل المزبور). (معين القضاة والمفتيين ۸: الفصل الخامس في الطلاق)
﴿۳﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله ثلاث متفرقة) وكذا بكلمة واحدة بالاولى وذهب جمهور الصحابة والتابعين ومن بعدهم من ائمة المسلمين الى انه يقع ثلاث. (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۳ كتاب الطلاق)
﴿۴﴾ قال العلامة محمد امين: (وكره تحريما اخذ شيء) اي قليلا كان او كثيرا والحق ان الاخذ اذا كان النشوز منه حرام قطعا لقوله تعالى فلا تأخذوا منه شيئا الا انه ان اخذ ملكه بسبب خبيث وتماه في الفتح. (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۶۰۹ باب الخلع)

تاته طلاق درکوم ته په ما باندې حرامه ئې وغيره حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه دزید او هندي جهگړه او شوه زید په غصه کښې او وئيل چه زه تاته طلاق درکوم ددې نه مخکښې دطلاق څه ذکر نه ووددې سره ئې په غصه کښې او وئيل چه ته په ما باندې حرامه ئې هنده لکه نزدې شوه نوزید بیا او وئيل وئيل هغه دی چه ته په ما باندې حرامه ئې په ذهن کښې مې داوو چه طلاق دې وئيلی دی، دې وجې نه ما باندې حرامه ئې په رنډا دشریعت کښې دطلاق یارجوع څه حکم دې؟ بينوا توجروا
المستفتی: امین احسن بیت المحمود چکوال ۱۴۱۸۱۰ ۱۹۸۹

الجواب: په صورت مسئله کښې تجدید دنکاح کافی دې، لان اللفظ الاول صريح واللفظ الثاني من الكنايات يقع به البائن عندية الطلاق والثالث لغولان البائن لا يلحق البائن (۱) وهو الموفق

ښځې ته مې طلاق ورکړې دې آئنده د پاره

ما باندې حرامه ده کښې تجدید د نکاح اوکړی

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه يوسړی خپلې ښځې ته دا الفاظ او وئيل چه ما خپلې ښځې ته طلاق ورکړې دې او آئنده دپاره په ما باندې حرامه ده په دې سره کوم طلاق واقع شوې دې او دتجدید دنکاح گنجائش شته؟ بينوا توجروا

المستفتی: قاضی سعید احمد راولپنډی ۱۸ شعبان ۱۴۰۹ هـ

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: الصريح يلحق البائن والبائن يلحق الصريح لا يلحق البائن البائن اذا امكن جعله اخبارا.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۵۰۸، ۵۱۰ مطلب الصريح يلحق البائن والبائن)

الجواب: صورت مسئلہ کنبی تجدید نکاح پکار دی، لکن الجملة الثانية محتملة لانشاء الطلاق وللتفريع حسب زعمه الفاسد (۱) وهو الموفق

یو، دوه، درې، ځمابڼځه، ځما د مخي خلاصه ده طلاقه ده.

ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه زید دمورپلار ځوانبې سخر او دنورو خلقو په مخامخ دخپلې ښځې متعلق او وئیل، چه یو، دوه، درې، ځمابڼځه ځماد مخي آزاده ده طلاقه ده، خوش دامن خپل داماد ته اوئیل چه په هوش ئې کنبی که په نشه کنبی نو داماد ورته او وئیل چه په هوش کنبی یم یو، دوه، درې، ځمابڼځه ځماد مخي خلاصه ده په دې صورت کنبی به کوم طلاق واقع وی، دې نه پس د اښځه درېو کالو راهسې مورپلار کره ده او ځاوند ئې څه پوښتنه نه ده کړې؟ بینوا توجروا

المستفتی: سلطان محمود ناظم اعلیٰ دارالعلوم حقانیه ۱۲۹۱/۱۴۰هـ

الجواب: بشرط صدق وثبوت د اښځه ځاوند باندې طلاقه شوې ده او آزاده

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: ثم ظهر لي بعد مدة ما عسى يصلح جوابا وهو ان لفظ حرام معناه عدم حل الوطء ودواعيه وذلك يكون بالايلاء مع بقاء العقد وهو غير معارف ويكون بالطلاق الرافع للعقد وهو قسمان بائن ورجعي لكن الرجعي لا يحرم الوطء فتعين البائن وكونه التحق بالصريح للعرف لا ينافي وقوع البائن به فان الصريح قد يقع به البائن كتطبيقه شديدة ونحوه كما ان بعض الكنايات قد يقع به الرجعي مثل اعتدى واستبرئ رحمك وانت واحدة، والحاصل انه لما تعورف به الطلاق صار معناه تحريم الزوجة وتحريما لا يكون الا بالبائن هذا غاية ما ظهر لي في هذا المقام الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۴ باب الكنايات قبيل مطلب لا اعتبار بالاعراب)

شوي ده او په بل ځای کنبی نکاح کولې شی، لوجود رکن الطلاق، اود سابقه ځاوند سره تجدید نکاح هم کولې شی (۱) وهو الموفق

د غصې درې قسمونه او په دې کنبی د طلاق حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه ځماد تره زوی د غصې په حالت کنبی د درېونه زیات طلاقونه ښځې ته ورکړه دوه دوه ماماگان او یو محلي والا پخپله ددې گواهي نه انکار نه کوی لیکن مولانا عبدالمستعان تسلی ورکړې ده چه د پريشانې ضرورت نشته دې لیکن ځما حیثیت کم دې زه درته لاره ښائم او تحریر د مولانا شفیع الله صاحب ته واخلي د لاره یا حيله داده چه د غصې یو حالت داسې وی چه په هغې کنبی طلاق نه واقع کیږي اگر که شل ځله طلاق هم او وائی په ده باندې په دې درېو کنبی یو ماما هم گواهي ورکړې ده چه هلک د غصې په حالت کنبی وودده سره دوه گواهان نور هم ووجه هغه په دې معامله کنبی موجود نه وو، بهر حال په دې صورت حال کنبی مولانا شفیع الله صاحب پر چه اولیکله چه طلاق واقع شوې نه دې،

﴿۱﴾ ددې طلاق ورکونکی اوله جمله (زما دمخې خلاصه ده)، ددې جملې مراد ده چه زمانه آزاده ده، اودې الفاظو ته په عربی ژبه کنبی سرحتك سره تعبیر کولې شی چه په عرف د فرس (فارسی والو) کنبی صریح دې او په عربی کنبی کنایه ده او زمونږ حضرت مفتی صاحب دامت برکاتهم زمونږ په سلیمانيه (پښتنو) علاقه کنبی هم دا کنایه شمار کړې دې لکه څنگه چه ددوی د نورو فتاوو نه معلومیږي چه په عربی او سلیمانيه ژبو کنبی دا الفاظ د کنایه څنې دی علامه شامی فرمائی: فاذا قال رها کردم ای سرحتك يقع به الرجعي مع ان اصله كناية ايضاً، (ردالمحتار ۲: ۵۰۳ باب الكنايات) په دې وجه دې اولې جملې سره طلاق بائن واقع کیږي او بیا دویمه جمله (طلاقه ده) دا صریح ده، وقال في الشامية واذلحق الصريح البائن كان بائنا لان البيئونة السابقة عليه تمنع الرجعة كما في الخلاصة، (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۹ مطلب الصريح يلحق الصريح والباين)، پس دا طلاق به بائن وی، لهذا بل ځای کنبی به نکاح هم جائز وی او رومي ځاوند سره تجدید د نکاح هم کولې شی (از مرتب)

بله داچه هلك او د جينئى شريك رشته داران نورو عالمانو ته لارل نوهغوى
 او فرمائيل چه په غصه كښي درېو طلاقو وركولو سره طلاق واقع كيږي چه په
 دې باندې دهلك مورپلار تر اوسه پورې ناراض دى بلكه دې دشمن گنړى ما د
 مولانا صاحب سره ملاقات او كړوهغه صفا او فرمائيل چه ځما پر چه نه قضا ده نه
 حكم دې بلكه مسئله ده ماته چه څه او ائى او استفتاء او كړى زه دهغې جواب
 وركوم دا آخرت ذمه وارى په گواهانو او په مدعى مدعى عليه باندې ده اوس
 د كلې عام خلق او نهه نوى فيصده عالمان دا فرمائى چه معامله ډيره نازكه ده كه
 چرته هلك د غصې دې حالت ته نه وو رسيدلى نو هلك جينئى به زنا كښي مبتلا
 شى او د گواهانو آخرت به هم خراب شى فرمائى چه ددې معاملې زيات تعلق
 د تقوى سره دې فتوى سره نه دې فرمائى چه د سياق او سباق نه معلومېږي چه
 هلك په سوچ سره طلاق وركړې دې ځكه چه خانگى معاملات تقريباً د دولسو
 كالونه خراب دى دې انتها احتياط تر غيب وركوى او وائى چه ښه خبره داده چه
 هلك او دده مورپلار ته ښه پوهه كړې شى چه د دين او دا آخرت او د حل او حرمت
 معامله كښي شكى معامله مكوى په دې كښي د ضد څه خبره نشته دې حالانكه
 پخپله مولانا شفيع الله صاحب ډير تر غيب وركړې دې چه مسئله په خپل ځاى ده
 ليكن په دې معامله باندې كانړې كيږده او داسې او گنړه چه جينئى كفن دفن
 شوه. جينئى هم د مولانا صاحب ددې بيان سره متفق شوه د جينئى بيان دادې،
 ځما صبر دې ما خپل قسمت او كتوماته نه ددې خاوند ضرورت شته نه دبل زه د
 جانيينو عزت كوم ما كفن دفن او گنړى او مهر پورې هم نه غواړم، د جينئى بل
 بيان دادې چه زه زهرو خوړلو ته تياره يم ليكن تلل نه قبلوم ځما آخرت ولې
 بربادوى حالانكه ما ټول په ټوله الفاظ پخپله اوريدلى دى اوس سوال دادې چه
 ددې مسئلې حل څه دې؟ نيزكه حالې دپاره جينئى تياره كړې شى نو حاله
 او كړى يانه؟ تفصيل سره اوليكى، نيز په خدمت كښي غرض دادې چه دهلك
 دپلار په نوم يو نصيحت نامه ارسال كړى چه تحقيق او گواهي كونكى دشمنان
 اونه گنړى محسن ئې او گنړى؟ بينوا توجروا

المستفتى: ا. ب. ت. بام خيل صوابى ۱۹۷۵، ۱۳۸۱

جواب: واضحه دې وى چه درې حالتونه دى اول داچه هوش او حواس او گفتار او
 كردار ټول باقاعده او صحيح وى. نو په دې حالت كښي طلاق واقع كيږي دويم
 داچه دهغه نه بغير د قصد او شعور، گفتار او كردار صادروى نو په داسې حالت
 كښي طلاق نه واقع كيږي. درېم داچه دهغه اكثر اقوال او افعال د عادت خلاف
 او بې خوده غير سنجيده وى نو په داسې حالت كښي هم طلاق نه واقع كيږي.
 والتفصيل فى ردالمحتار ۵۸۹:۲ وبعض العبارة مانصه: فالذى ينبغى التعويل عليه
 فى المدهوش ونحوه اناطة الحكم بغلبة الخلل فى اقواله وافعاله الخارجة عن عادته
 وكذا يقال فىمن اختل عقله لكبر او لمرض او لمصيبة فاجأته فما دام فى حال غلبة
 الخلل فى الاقوال والافعال لا تعتبر اقواله وان كان يعلمها ويريدها ﴿١﴾
 پس دمقامى او نزدې خلقونه تحقيق او كړى چه ددې طلاق وركولو په وخت
 ياپه سابقه وختونو كښي دده د غصې څنگه كيفيت وو او دهغې د حكم
 شرعى په مخكښي سر تسليم خم كړئى نيز واضحه دې وى كه چرته يوسړې
 دې ښځې ته د وقوع طلاق په صورت كښي د تحليل دپوشيده ارادې سره
 نكاح او كړى نو دابه مستحق ثواب او اجر وى. كمافى الدر المختار على هامش
 ردالمحتار ۵۴:۲ اما اذا اضر اذلك لا يكره وكان الرجل ماجور القصد الاصلاح
 وتاويل اللعن اذا شرط الاجر ذكره البزازی ﴿٢﴾ پس جينئى ته د حالې دپاره
 نصيحت كولو كښي شرعى ضرورت نشته دې د دنيا وى ضرر موازنه دې رشته
 دار او كړى، وهو الموفق والمسهر ولا حول ولا قوة الا بالله.

د متعلقه استفتاء سره نصيحت نامه

دې طلاق وركولو والاودده دپلار په خدمت كښي سلام مسنون نه پس دې

﴿١﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۳ مطلب فى طلاق المدهوش)

﴿٢﴾ (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۵۸۷:۲ باب الرجعة)

واضحہ وی چہ دمعمولی او عام غصی پہ حالت کنبی طلاق واقع کیبری پس دغصی ددی نوعیت پہ تقدیر باندی تاسود دویم وادہ انتظام او کړئی بنځی کمې نه دی، تاسو ضدمه کوئی ددین او دنیا ددواړو تباہی نه بچ شئی او یا جینی درضا اور غبت سره تحلیل او حلاله وکړئی تاته ددی مشورې ورکولو والا نیک او خدا ترس سرې دې دده مشوره خپله خپر خواھی او گنړئی، دپته شرارت مه وایی، که چرته هلک په غیر معمولی غصه کنبی چہ دهغې تفصیل پہ فتوی کنبی مسطور دې مبتلا شی طلاق ورکړی وی او دغصی نه پس دطلاق اعاده اونه کړی نو ددی حکم آسان دې. وهوالموفق

۱۲۷ صفر المظفر ۱۳۹۵ هـ..... محمد فرید عفی عنه

ما پریخی ده.. د طلاق الفاظ دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چہ زید دیو بنځی سره نکاح او کړه تقریباً دیارلس کالو پورې ئې واده اونه کړو، دبنځی رشته دارانو مطالبه او کړه چہ ددی سره واده او کړه یا طلاق ورکړه پریرېده، ددی په جواب کنبی زید او وئیل چہ دانځه ما پریخی ده ددی سره ځما څه قسم تعلق نشته او ځمانه بالکل آزاده ده، دچا سره چہ او غواړی نکاح دې او کړی ځما د طرفنه اجازت دې دا خبره ئې د عادل عاقل بالغ گواهانو په مخامخ بار بار کړې ده ایا دا بنځه اوس دویم ځای کنبی نکاح کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ ارشاد حسین کالو خان صوابی..... ۱۹۲۹ء ۱۸۱۰ ۲۰

الجواب: دا الفاظ خصوصاً، ما پریخی ده، دطلاق الفاظ دی لهذا بشرط

صدق دانځه دویم ځای کنبی نکاح کولې شی (۱) وهوالموفق

(۱) پورتنی الفاظ بالخصوص "ما پریخی ده"، "زمانه آزاده ده"، دا بعضی علماء د کنایاتو نه شمار کړی دی. اود دلالة الحال په وجه دې الفاظو سره طلاق بائن واقع کیږی، په فتاویٰ دارالعلوم دیوبند کنبی دی: لفظ پریخودل ترجمه ده د سرحتک اود فارقتک، پس څنگه چہ دا لفظ د کنایاتو نه دی ددی (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

غیر مدخول بهاته د طلاق ورکولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چہ زید دیو نابالغې جینی سره عقد او کړو بیاد آباد کیدلو نه مخکنې دپته د نابالغې په صورت کنبی په یو وخت درې طلاقه ورکړه څه وخت تیریدلو نه پس دا جینی بالغه شوه زید بیاد دې سره عقد نکاح کول او غوښتل ایادې غیر مدخول بهالره بغیر دحلالې دوباره عقد کنبی راوستلې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی صاحب امام مسجد سیری گړهی حبیب الله ۱۹۲۹ء ۸۱۵

الجواب: که چرته زید دالفاظ وئیلی وی چہ فلانی په ماباندې په درېو طلاقو سره طلاقه ده نو په دې صورت کنبی جینی مطلقه مغلظه کیږی بغیر دحلالې لاره نشته دې او که چرته دا الفاظ ئې وئیلی وی چہ فلانی په ماباندې طلاقه ده په ماباندې طلاقه ده په ماباندې طلاقه ده نو په داسې صورت کنبی کله

[بقیه حاشیه] ترجمه هم کنایه ده نیت یا دلالت حال سره به طلاق واقع کیږی اود پریخودو لفظ زموږ په عرف کنبی لکه څنگه چہ دنکاح پریخودلو ته وائی دنفقې وغیره خبرنه اخستلو اود حقوق زوجیت نه ادا کولو دپاره هم وئیلی کیږی (فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ۹: ۳۷۲ باب چهارم کنایات) حضرت مولانا مفتی فرید صاحب دامت برکاتهم په گنړو فتاوو کنبی دا په کنایاتو کنبی شمیر کړې دې چہ د پښتنو په محاوره کنبی دا د عربی په شان کنایه ده او که چرې دا صریح او منلې شی نو بیا هم دا د بائن په واقع کیدلو کنبی مشهور دې چہ دې الفاظو سره د بینونت اراده کوی (ملفوظات حضرت مفتی صاحب) او علامه شامی دې لره صریح گړخولې دې. حیث قال: فاذا قال رها کردم ای سرحتک يقع به الرجعی مع ان اصله کنایه ایضا.

(ردالمحتار ۵۰۳: ۲ الکنایات)

پس په مذکوره صورت کنبی چونکه دا طلاق قبل الدخول دې لهذا دا الفاظ به په طلاق بائن باندې حمل کولې شی یا په صریح باندې. په دواړو صورتونو کنبی طلاق بائن واقع کیږی. والله اعلم..... (از مرتب)

چہ یکمشت درې طلاقہ نہ وی ورکړې شوې نوزیددې سره عقد کولې شی (۱) وهو الموفق

غیرمدخول بهاتہ د طلاق ثلاثہ ورکولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چہ مطلقه بطلاق ثلاثہ هغې ته چہ دواده نه مخکښې طلاق ورکړې شوې وی ددې سره به تجدید د نکاح کافی دي یا که دحلالي هم ضرورت شته چونکه داطلاق غیرمدخول بها دې دې دپاره بعض علماء صرف دتجدید نکاح خبره کوی او دحسن بصری اود عطاء قول مخکښې کوی او آیات لره مدخول بهاسره خاص کوی حالانکه بعض عالمان آیات عام گنړلو سره غیرمدخول بها هم په دې کښې داخلوی دمسلې صحیح نوعیت څه دي؟ بنیواتو جروا

المستفتی: فضل الرحمن کهنډر بونیر..... ۱۵ جون ۱۹۷۵ء

جواب: که چرته غیرمدخول بهاتہ درې طلاقه درېو الفاظو سره ورکړې شوې وی نو دابه مغلظه نه وی. لعدم وقوع الثاني والثالث (۱) او که چرته یکمشت

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: وينكح مبانة بما دون الثلاث في العدة وبعدها بالاجماع ومنع غيره فيها لاشتباه النسب، لا ينكح مطلقة من نكاح صحيح نافذ بها ای بالثلاث لو حرة ولو قبل الدخول وما في المشكلات باطل او مؤول كما مر.

(الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۵۸۲: ۲ مطلب في العقد على المبانة)

وفي الهندية: اذا طلق الرجل امرأته ثلاثا قبل الدخول بها وقعن عليها فان فرق الطلاق بانته بالاولی ولم تقع الثانية والثالثة.

(فتاویٰ عالمگیری ۳: ۱ الفصل الرابع في الطلاق قبل الدخول)

﴿۱﴾ قال التمرتاشی: قال لزوجته غير المدخول بها انت طالق ثلاثا وقعن وان فرق بانته بالاولی ولم تقع الثانية وكذا انت طالق ثلاثا متفرقات فواحدة.

(تنوير الابصار على هامش ردالمحتار ۴۹۲: ۲ باب طلاق غير المدخول بها)

ورکړې شوې وی نو دقرآن او حدیث او آثار په رنړاسره به دابنځه مطلقه مغلظه وی، وهو مذهب الائمة الاربعة خلافا للطائفة السلفية وللتحقيق مقام آخر (۱) وهو الموفق

د غیرمدخول بها په صورت کښې د طلاق حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چہ دزید سره دروینې نابالغې نکاح او شوه پلارنې پخپله ایجاب او قبول او کړولیکن واده اونه شو، په دې دوران کښې زیږوینې ته یو طلاق ورکړو څه وخت پس دویم بیایي درېم هم ورکړو اهل علم والونه پوښتنه او کړې شوه چہ داطلاق به یو بائن وی یا مغلظ؟ اهل علم او فرمائیل چہ غیرمدخوله ته په دې صورت کښې یو طلاق بائن کیږی ددې نه پس روینې سره دوباره نکاح او کړې شوه تحلیل وغیره اونه کړې شوا یا دانکاح دشریعت په رنړا کښې صحیح ده؟ بینوا توجروا المستفتی: عبدالسمیع امام مسجد پیشاور وروړا و لپنډی ۱۹۷۳ء ۱۱۴۱

الجواب: په صورت مسئله کښې تجدید دنکاح کافی دي دتحلیل ضرورت نشته دي ددې علماء مسئله صحیح ده.

فی الدرالمختار: وان فرق بوصف او خبر او جمل بعطف او غیره قال العلامة

الشامی: او جمل نحو انت طالق انت طالق بانت بالاولی ولذا لم تقع

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: لان الواقع عند ذكر العدد موصوف بالعدد ای تطليقا ثلاثا فتصير الصيغة الموضوع لانشاء الطلاق متوقفا حكمها عند ذكر العدد عليه بحر قال في الفتح وبه اندفع قول الحسن البصري وعطاء وجابر بن زيد انه يقع عليها واحدة لبينوتها بطالق ولا يؤثر العدد شيئا ونص محمد رحمه الله تعالى قال واذا طلق الرجل امرأته ثلاثا جميعا فقد خالف السنة واثم وان دخل بها ولم يدخل سواء بلغنا ذلك عن رسول الله ﷺ وعن علي وابن مسعود وابن عباس وغيرهم رضوان الله عليهم الخ.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۹۳: ۲ باب طلاق غير المدخول بها)

الثانية الخ. (هامش ردالمحتار ۲: ۲۲۶) ﴿۱﴾. وهو الموفق

د کوزدنی نه پس اود نکاح نه مخکنې طلاق ورکول کالعدم دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی د کوزدنی نه پس اود نکاح نه مخکښې خپل سخرته خط اولیکلو چه ستالور ځماد طرفنه آزاده ده او په ماباندې طلاق ده ایا په دې سره طلاق واقع شو؟ بینوا توجروا المستفتی: عبد الودود چارسده ۱۹۷۵ء ۴۱۳۱

جواب: چونکه قبل النکاح طلاق ورکول کالعدم دی لهذا دوی په مینځ کښې به نکاح کول صحیح وی.

کما فی الدر المختار علی هامش الشامیة ۶۸۱: ۲ ﴿۲﴾. وهو الموفق

تحریری طلاق سره طلاق واقع کیږی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځمائیونز دې رشته دار دهغه سخر دیر تنگ کړو اولور ئې په زور دده د کور نه بهر کړه چه په لاهور کښې مقیم دي اودې ځای نه فاصله تقریباً دوه سوه پنځوس میله ده خو ځله هغه راغلور ایوسته مگر دڅه خاص وجه نه هغه خپله ښځه بونه تله په دې بنیاد باندې دده سخر د پولیس سره یو ځای شو او دخپلې لور په بوتلو کښې کامیاب شو او جینی هم بغیر د اجازت دخاوند نه دپلار سره یو ځای لاړه، ددې وجه نه هلک ته ډیره صدمه اور سیده او درنجش او دغصې دوجه نه ئې یو طلاق نامه اولیکله دښځې په نوم باندې په ذریعه دجستری لاهور ته ئې اولیرله، (طلاق

﴿۱﴾ (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۲۹۳ قبیل مطلب الطلاق یقع بعدد قرن به لابه)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصکفی: فلغا قوله لاجنبية ان زرت زیدا فانت طالق فنکحها فزارت

لعدم الملك والاضافة اليه.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۵۳۷ باب التعليق)

نامه ملفوفه ده، ایا په دې صورت کښې طلاق واقع کیږی یا نه؟ بینوا توجروا المستفتی: سید محمد رشید کهاور کلا بهکر ۱۹۷۲ء ۲۳۱۷

الجواب: په صورت مسئله کښې ښځه مطلقه مغلظه شوې ده ﴿۱﴾ بغیر د تحلیل نه لاره نشته دې ﴿۲﴾ د تحلیل کیفیت دمقامی عالمانو نه معلوم کړئ. وهو الموفق

تحریری طلاق هم واقع کیږی زبانی وئیل ضروری نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه اووه میاشتي مخکښې مادخپلې ښځې په نوم طلاق نامه رجستری کړه دواپسې په رسید باندې ددې گوته موجوده درې میاشتي پس (د طلاق نه) ددې پلار یعنی ځماسخر چه پخپله یو غټ عالم دې تشریف راوړ او وې فرمائیل چه کله پورې خاوند خپلې ښځې ته په زبان سره طلاق اونه وائی تر هغه وخته پورې طلاق نه موثر کیږی ایا د کاغذ په تحریر سره طلاق کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: شاهد بک دپو ضلع رحیم یار خان ۱۹۷۲ء ۱۴۱۸

الجواب: ددې تحریری طلاق نامې په بنیاد باندې ښځه مطلقه مغلظه شوې ده ﴿۳﴾ بغیر د تحلیل نه لاره نشته دې

﴿۱﴾ وفي الهندية: بان كتب اما بعد فانت طالق فكما كتب هذا يقع الطلاق وتلزمها العدة من وقت الكتابة.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۸ الفصل السادس فی الطلاق بالكتابة)

﴿۲﴾ قال العلامة مرغینانی: وان كان الطلاق ثلاثا فی الحرة او ثنتين فی الامة لم تحل له حتى تنکح زوجا غیره نکاحا صحیحا ویدخل بها ثم يطلقها او یموت عنها.

(الهدایة ۲: ۳۹۹ باب الرجعة کتاب الطلاق)

﴿۳﴾ قال العلامة الحصکفی: كتب الطلاق ان مستینا علی نحو لوح وقع ان نوى وقيل مطلقا ولو علی نحو الماء فلا مطلقا.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۶۵ قبیل باب الصریح)

صرف تجدید دنکاح ناکافی دی (۱) د ناوقفی دوجہ نہ دجماع کولو کفارہ توبہ او استغفار دی صدقہ ورکول مستحب دی وهوالموفق

په خپله لیکلو یا په بل چا لیکلوسره طلاق واقع کیږي

خواه که ښځه ئې اولولې یا نه

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه تقریباً شپږ میاشتې مخکښې ځما واده دمراد خان سره او شوبیائی زه دخپلې مور سره پریخو دم، دوه ورځې پس په ورځ دجمعی مالہ راغلو او ځمپه مخامخ ئې یو کاغذ باندې مندرجه ذیل عبارت اولیکلو او زه ئې مجبوره کړم چه دا ځمپه مخامخ درې ځل او وائی ماهغه پرهاؤ کړو نو عبارت داسې وو: مامسمی مراد خان خپلې ښځې نسیم بی بی دختر فلانې ته طلاق ورکړو په دویم او درېم سطر کښې ئې هم دغه الفاظ لیکلې وو او په آخر کښې دهغه دستخط وو. اوس سوال دادي چه طلاق او شو یانه؟ بیا توجروا

المستفتی: نسیم بی بی اسلام آباد..... ۱۹۸۴ء ۱۹۸۸ء

الجواب: چونکه په خپله لیکلو یا په بل لیکلوسره هم طلاق واقع کیږي لهذا که چرته ستا خاوند دا الفاظ لیکلې وی نو په تاباندې طلاق شوې دې خواه که نه مجبوره وي یا غیر مجبوره او خواه که تادا کاغذ لوستي وی یانه وی لوستي هندیه (۲) وهوالموفق

ساده کاغذ باندې طلاق نامې لیکل او ورکولو سره هم طلاق واقع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی خپله لور د یو

(۱) وفي الهندي: لا يحل للرجل ان تزوج حرة طلقها ثلاثا قبل اصابة الزوج الثاني. (فتاوى عالمگیری ۱: ۲۸۲ القسم التاسع المحرمات بالطلاق)

(۲) وفي الهندي: وان كانت (الكتابة) مرسومة يقع الطلاق نوى اولم ينو ثم المرسومة لا تخلو اما ان ارسل الطلاق بان كتب اما بعد فانت طالق فكما كتب هذا يقع الطلاق وتلزمها العدة من وقت الكتابة. (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۸ الفصل السادس فى الطلاق بالكتابة)

څو روپو په عوض باندې یو ظالم سړی ته په نکاح باندې ورکړه لیکن دجینې مرضی نه وه، راضی نامه په دې باندې اوشوه چه خاوند او وئیل که چرته ماجینې ته څه تکلیف او رسولونو داپه ماباندې درېو شرطونو سره طلاقه ده، لیکن هلک جینې سره واده کولو سره پردیس کښې په دې باندې ظلم شروع کړو آخر دې خاوند یو ساده کاغذ باندې طلاق لیکلو لوسره ښځې ته ورکړو او په دې کاغذ کښې دگواهانو نومونه نشته دې په دې حالت کښې یو بل سړی په دوه زره روپۍ باندې واخسته. اوس دا ښځه نه دمور پلار سره تلل غواړي اونه دسابقه خاوند سره بلکه ددې اخستلو والا سره دنکاح خواش لری او سابقه خاوند تقریباً شپږو میاشتو نه ددې دراوستلو کوشش اونه کړو آیا په دې صورت کښې دا ښځه دویم خاوند سره نکاح کولې شی؟ بیا توجروا

المستفتی: حسین جاوید بیروت راولپنډی..... ۱۳۷۲ ۱۳۸۰هـ

الجواب: بشرط صدق وثبوت مضمون هذا داجینې په اولنی خاوند باندې مطلقه شوې ده او په دویم ځای کښې باقاعده نکاح کولې شی. کما فی الهندیه ۳۶۵: ۲ اذا اضافه الى الشرط وقع عقيب الشرط (۱) وهوالموفق

د ویرولو د پاره دهمکنی ورکولو د پاره

د طلاق نامې دروغ خبرو کولو وغیره حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځماد عزیز دڅه ذاتی وجوهاتو په بنیاد باندې دخپلې ښځې سره ناچاری اوشوه دښځې څه قصور نه وو، لیکن عزیز مونږ سره دصلح خبرو کولو په دوران کښې څو ځله او وئیل چه زه فلانې نه ساتم ماهغې ته طلاق ورکړې دې او ما طلاق نامه اولیکله او ددې د مور پلار کور ته مې او غورزوله او زه راغلم، وغیره وغیره، حالانکه دطلاق نامې لیکلو او غورزولو څه ثبوت ملاؤ نشو. بالاخریه مفاهمت کښې زه کامیاب شوم اوس هغه خاشحالئ سره او سپړې اوس په حیثیت دمسلمان ځمپه زره

(۱) (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۲۰ الفصل الثالث فى تعليق الطلاق بكلمة ان واذا)

کنبی دا خبرہ راخی چه خداخواسته د عزیزانو طلاق خوبه واقع شوی نه وی؟
بینوا توجروا

المستفتی: تاج محمد سواتی ایبٹ آباد ۱۹۸۹ء ۷۱۰۱۰

جواب: که چرته دی خاوند د ویرولو د همکئی وغیره په خاطر کذب بیانی کړې
وی نو دا بنځه مطلقه شوې نه ده (۱) او که چرته دا حقیقت وی چه هغه تحریری
طلاق نامه مرتب کړې وی نو په ده باندې بنځه مطابق د تحریر مطلقه شوې
ده (۲) او معامله الله تعالی سره ده. وهوا الموفق

بنځی ته د طلاق ورکولو په صورت کنبی د درېو نوټسو د لیکلو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه یو سړی په دې طریقی
سره طلاق ورکړو نوټس نامه داده جناب د پتی کمشنر صاحب راو لپنډی چه ما
فلانی خپلې بنځې ته طلاق ورکړې دې ځکه ددې د وینا مطابق بیماریم او
ددې د سنبهالو لونه قاصره یم دویم نوټس طلاق ما خپلې بنځې ته طلاق
ورکړې دی چه کوم اولنې نوټس مې درکړې دې درېم نوټس: دوه نوټسه مې
اول درکړې دی او دریم دا چه کاروائی مکمل شی درېو اړه نوټسونه په یو
وخت تقریباً شپږ میاشتې پس ماته موصول شول یونین کونسل کنبی ددې څه
ریکارډ نشته. د طلاق څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمود الحسن آستانه قاضی صاحب راو لپنډی ۱۳۰۱۷۸۵ء

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: نقل عن البرازية والقنية لو اراد به الخبر عن الماضي كذبا لا
يقع ديانة وان اشهد قبل ذلك لا يقع قضاء ايضا.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۵۹ قیل مطلب فی تعریف السكران و حکمه)

﴿۲﴾ قال القاضي خان: ان ارسل الطلاق بان كتب اما بعد فانت طالق فلما كتب هذا وقع
الطلاق وتلزمها العدة من وقت الكتابة.

(فتاویٰ قاضی خان علی هامش الهندية ۱: ۲۷۱ فصل فی الطلاق بالكتابة)

الجواب: بنځې ته نسبت کولو سره طلاق واقع کیږی خواه خطاب دیته وی یا
اجنبی ته (۱) او په ظاهره دې نوټس نه دا معلومه شوه چه دا بنځه صرف یو
طلاق سره مطلقه شوې ده په دې بنیاد باندې عدت تیرو لونه پس دویم ځائی
کنبی نکاح کولې شی او د سابقه خاوند سره هم نکاح کولې شی د خلالي
ضرورت نشته دې ځکه چه دویم او درېم نوټس کنبی د سابقه طلاق یاد هانی
شوې ده تاسیس او انشاء د طلاق نه خالی دی (۲) وهوا الموفق

طلاق درې ځله اولیکي او نیت د یو طلاق وی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه یو سړی په هوش او په
حواس کنبی اولیکل چه زه خپلې بنځې فلانی ته طلاق ورکوم طلاق ورکوم
طلاق ورکوم د تحریر بالا لیکلونه پس ئې او وئیل چه په دې سره ځمانیت دیو
طلاق ووباقی دوه مې صرف د ویرولو او د همکئی ورکولو د پاره لیکلی وو چه
دا د غلطو حرکاتو نه منع شی په داسې صورت کنبی به کوم طلاق واقع وی؟
بینوا توجروا

المستفتی: اکتر عبدالرشید خان اټک ۱۹۸۷ء ۲۲۱۱۲۱

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله او لم ينو شيئا) لما مر ان الصريح لا يحتاج الى النية
ولكن لا بد في وقوعه قضاء وديانة من قصد اضافة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه ولم يصرفه
الى ما يحتمله كما افاده في الفتح وحققه في النهر.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۷۴ مطلب فی قول البحران الصريح يحتاج فی وقوعه)

﴿۲﴾ وفي الهندية: ولو قال لامرأته انت طالق فقال له رجل ما قلت فقال طلقها او قال قلت
هي طالق فهي واحدة في القضاء كذا في البدائع.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۵ مطلب اذا كرر الطلاق على المرأة المدخول بها ونوى

الاخبار)

الجواب: طلاق لیکنو یا پہ بل چا د لیکلو سرہ ہم واقع کیڑی شامی (۱) ہندیہ (۲) البتہ کلہ چہ خوخلہ دطلاق الفاظ اووائی یا اولیکی اونیت صرف دیو وی نو صرف یو طلاق بہ واقع وی. کما فی شرح التنویر علی هامش ردالمحتار ۲: ۶۳۲ کر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاكيد دين. وفي ردالمحتار وكذا اذا اطلق (۳) پہ یو طلاق رجعی کنبی زبانی مراجعت کافی دی (۴) وهو الموفق

د یو طلاق بانی د لیکلونی او وئیل لیکلو والادری اولیکل نو دا صحیح نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ ماستامپ نویس تہ او وئیل چہ خما د بنیچہ پہ نوم یو طلاق بانی اولیکہ. حکمہ چہ زمونہ پہ مینخ کنبی اختلاف وو او زہ شناختی کارہ اخستلو تہ تللی وم ہغہ ددوو گاہانوپہ مخامخ دري طلاق اولیکل کلہ چہ زہ واپس را غلم ہغہ او وئیل چہ پہ دی باندی دستخط او کرہ ما او کرو خما خیال وو چہ داخو یو لیکلی شوی دی اوس زہ او خما بنیچہ راضی یونو ایامونہ د بارہ نکاح کولی شوو؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اسلم فیصل آباد ۱۲۷ جمادی الثانی ۱۴۰۳ھ

(۱) قال العلامة ابن عابدين: قال في الهندية الكتابة على نوعين بان كتب اما بعد فانت طالق فكما كتب هذا يقع الطلاق وتلزمها العدة من وقت الكتابة.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۵ مطلب في الطلاق بالكتابة)

(۲) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۸ الفصل السادس في الطلاق بالكتابة)

(۳) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۲۹۹ قبيل فروع باب طلاق غير المدخول بها)

(۴) وفي الهندية: فاذا راجعها بالقول نحو ان يقول لها راجعتك او راجعت امرأتی ولم يشهد على ذلك او اشهد ولم يعلمها بذلك الخ.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۶۸ الباب السادس في الرجعة وفيما تحل به المطلقة)

الجواب: بشرط صدق وثبوت پہ تاباندی بنیچہ مطلقہ مغالطہ شوی نہ دہ کما فی الہندیہ ۳: ۲۶۹ رجل قال لغيره طلق امرأتی فطلقها الوكيل ثلاثا فان كان الزوج نوى الثالث يقع الثالث والا لم يقع شيء في قول ابي حنيفة وفي قول صاحبيه تقع واحدة (۱) وهو الموفق

بغیر د زور او اکراہ نہ یو طلاق لیکلو سرہ طلاق رجعی واقع کیڑی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ یو کس اغوا شوی وو ہغہ دا دیتونود وجہ نہ داسی قسمہ خط لیکلی وو. ماسرہ انتہائی ظلم کیڑی داسی بنکاری چہ زہ دخو ورخو مہمان پاتی شوی یم کیدی شی دی نہ پس زہ اللہ تعالیٰ تہ خویش کری شم خما د طرفہ خما بنیچہ تہ طلاق دی ددی وجہ نہ چہ زہ دخو ورخو مہمان پاتی شوی یم ہغہ دی سرہ وادہ او کرو زہ خود غلطی سرہ را غلم خما نہ غلطی او شہ مادیلار صاحب نہ معافی او غوہستلہ کیدی شی ہغہ معافی نہ وی کری الخ. ددی بالا الفاظونہ دطلاق خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمود صرافہ بازار راولپنڈی ۱۱۳ جمادی الاول ۱۴۰۳ھ

الجواب: کہ چرتہ دامکتوب ددی د خاوندوی اودی خاوند دیتہ بغیر د زور او اکراہ نہ لیکلی وی نو پہ دہ باندی دانیچہ یو طلاق رجعی سرہ طلاقہ شوی دہ (۲) دعدت تیریدلونہ مخکنبی زبانی رجوع کافی دہ البتہ عدت تیریدلونہ

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۳: ۲۱۱ الفصل الثاني في الوكالة بالطلاق والخلع باب الوكالة)

(۲) وفي الهندية: وان كانت مرسومة يقع الطلاق نوى او لم ينو ثم المرسومة لا تخلو اما ان ارسل الطلاق بان كتب اما بعد فانت طالق فلما كتب هذا يقع الطلاق وتلزمها العدة من وقت

الكتابة وبعد صفحة رجل اكره بالضرب والحبس على ان يكتب طلاق امرأته فلانة بنت فلان بن فلان فكتب امرأته فلانة بنت فلان بن فلان طالق لا تطلق امرأته كذا في فتاوى

قاضى خان. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۸، ۳۷۹ الفصل السادس في الطلاق بالكتابة)

پس تجدید نکاح کافی دی (۱) وهو الموفق

کله چه طلاق نامه باندی دستخط موجود وی نوطلاق به واقع وی

سوال: خه فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چه یوسری په مستثنیٰ کنبی راغلو اودیوی جینی سره ئی نکاح او کره دجینی والا خلق ډیری بدنایمی اوبدکاری کنبی مشهور دی اوبالخصوص داجینی ډیره عیاشه ده او کوم سړی چه نکاح کړی ده دده تقریباً یو درخن بیچی دی چه هغه ډیره مشکله سره ساتی دده اولنیٰ بنخه ډیره شریفه او دشریفی کورنئی سره تعلق لری چه په هغی کنبی کوم قسم نقص یا قصور نشته دی لیکن دی جینی والا خلقو په چه طریقې سره په دی سړی باندی جال واچولو او گیرئی کړو کله چه اولنیٰ بنخې ته پته اولگیده نو دی دخپل خاوند نه پوښتنه او کره چه چه معامله ده او ډیر ملامتہ ئی کړو کله چه ددی سړی سوچ او سمجهه برابر شو چه ما ډیره غمه غلطی کړی ده نو ده طلاق نامه اولیکله اوجینی ته ئی ارسال کړه، روستو دجینی والا خلق ده ته راغلل او معلومه ئی کړه چه تا طلاق ولی ورکړی دی نو داسړی دطلاق نه منکر شو اودوی ته ئی اووئیل چه دا طلاق نامه نه ده بلکه یو کاغذ دی چه دامی سابقه بنخې ته ددهو کی دپاره لیکلې دی طلاق نامه کنبی ئی دالیکلې وو چه زه دا طلاق نامه په هوش او حواس سره لیکم دانبنخه په ماباندی حرامه ده اودی ته ما طلاق ورکړی دی او په آخر کنبی ئی په دی باندی خپل دستخط هم کړی دی ایاد اطلاق واقع شوی دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالقیوم پشاور صدر ۱۹۷۲ء ۱۲/۱۱/۲۱

جواب: په دی سړی باندی بنخه مطلقه شوې ده. فی رد المختار: وان کانت مرسومة يقع الطلاق نوى اولم ینو (۲: ۵۸۹) (۲) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة اکمل الدین الباری: فما دامت العدة باقية کانت ولاية الرجعة باقية واذا انقضت من غیر رجعة بانته. (العناية علی هامش فتح القدير ۳: ۳۵۲ باب ایقاع الطلاق)

﴿۲﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۵ مطلب فی الطلاق بالکتابه)

خاوند په خپله دوه طلاقه ورکړی دی مجتربیت درې لیکلی دی ددی حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین دی مسئلہ باره کنبی چه زید دحاکم وخت مجتربیت په مخکنی بنخې ته دوه طلاقه ورکولو سره خاموشی اختیار کړه. حاکم وخت دطلاق نامې په تحریر کنبی درې طلاقه ورکول اولیکل او وی لوستل، دزید بیان دادی چه مادغم او پریشانی په تخیل کنبی درې طلاقه ورکول اوریدلو کنبی ته راغلل دی نه پس دحاکم دوئیلو مطابق تحریر شوی طلاق نامې باندی دستخط او کړو اوس په دی صورت کنبی درې طلاقه واقع شوی دی یادزید دوی نامطابق دوه طلاقه شوی دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم

الجواب: که چرته داوئیل صحیح وی او هغه یقین قلبی سره دامنی چه ما درېو طلاقو لفظ نه دی اوریدلې اونه ددی تصدیق کوی، اود طلاق ورکولو تصدیق په حکم حاکم کوی نو په داسې حالت کنبی دوه طلاقه کیږی، ددرېم الزام صحیح نه دی البته حاکم دظاهر مطابق چه درې اوریدلې شوی دی اود دستخط اخستلې شوی دی درېو واقع کیدلو فیصله به کوی، لیکن دیانه فیما بینہ و بین الله بس دوه طلاقه واقع شوی دی او وجه داده چه اورولو دپاره اوریدل لازم کړی شوی نه دی چه مخاطب په چه غم او فکر کنبی مبتلا وی اوبعض الفاظو طرفته توجه نه وی ذهن کنبی رانشی ددی ډیر قرائن دی (۱) خه خلق جهری قرات امام پسي آوری لیکن دهیان ئی نه وی چه امام خه خه اووئیل، حافظ په تراویح کنبی دقرآن تلاوت کوی سامع ډیر الفاظ نه اوری بالخصوص کله چه توجه کنبی فرق راشی (۲)، علماء معانی تاکید لفظی د جانی زید زید په فوائدو کنبی لیکلی دی چه زید ته مکرروئیلی شی چه کیدی شی اول لفظ مخاطب نه وی اریدلې دده توجه دی طرفته نه وی بیامکرر کوی چه متنبه شی و اوری. قالوا فائده التاکید دفع غفلة سماع السامع

الح. (۳) یہ حدیث کنبی دی چہ یوخل حضرت عمر رضی اللہ عنہ حضرت عثمان رضی اللہ عنہ باندی تیرشو او سلام ئی او کرو لیکن ہغہ پہ خہ فکر کنبی ووجواب ئی ورنکروپہ دی باندی حضرت عمر رضی اللہ عنہ حضرت صدیق رضی اللہ عنہ تہ راغلو شکایت ئی او کرو نوہغہ لارود حضرت عثمان رضی اللہ عنہ سرہ ئی تذکرہ او کرہ ہغہ جوابا او فرمائیل. ولله ماشعرت انک مررت وسلمت، لیکن ماتہ خہ خبر اونہ شوچہ تاسو سلام و اچولو. حضرت عمر رضی اللہ عنہ او فرمائیل کیدی شی تاسوپہ خہ فکر کنبی پریشان خاطرہ وئی وی فرمائیل او. راجع مشکوٰۃ ۱۶ طلاق ورنکونکی ہم پریشان خاطرہ وی ممکنہ دہ چہ ددہ پورہ توجہ دحاکم دالفاظو طرفتہ نہ وی ددی وجہ نہ ددہ داوئیل صحیح دی او قابل تسلیم دی بالخصوص کچھرو کنبی عوام ہسی درعب پہ وجہ پریشان وی ددی وجہ نہ د دریو الزام صحیح نہ دی (۴) داهم کیدلی شی چہ بعض خلود... اوریدلی وی لیکن دھغوی اوریدل دی سری انکار کړی شوی تہ لازم نہ دی دھریوسری خپلہ توجہ وی. ابوداود شریف کنبی روایت دی چہ امام زھری یو حدیث بیانولو بعض الفاظ ئی پہ یتیت آواز سرہ او وئیل چہ ہغہ بعض شاگردانو واونہ وریدلودوی دنورونہ او پونبتل یعنی پونبتنہ ئی او کرہ اذا قال الزھری ماقال ہغوی جواب ورنکروچہ اذا قرن نصتوا جملہ ئی او وئیلہ داجملہ بعض واوریدلہ او بعض دنورو نہ پونبتنہ او کرہ خان ئی پوہہ کرو وغیر ذلک (۵) یہ فتاویٰ شامی ۲: ۴۶۱ کنبی دی موجودہ صورت ہم ددی انداز دی واللہ اعلم. د فقہاء کرامو عبارتونہ ہم دی پہ دی باندی اکتفاء کوم بندہ عبد القادر عفی عنہ... مدرسہ دارالعلوم لائل پور

بسم الله الرحمن الرحيم

جواب: کہ چرتہ دواقعی حقیقت دغہ وی چہ ہغہ مستفتی پہ سوال کنبی پہ تفصیل سرہ ذکر کړی دی او دھغی صحیح تسلیم کولو سرہ مولانا عبد القادر

صاحب مدظلہ جواب تحریر فرمائیلی دی او ددی جواب مدلل کولو دیارہ ہغوی دیری حوالی ورنکړی نوپہ دی صورت کنبی مولانا عبد القادر صاحب باندی اعتماد کولو سرہ زہ ہم پہ دی فتویٰ کنبی دھغہ تائید کوم پہ داسی صورتونو کنبی قضاء اگرچہ دري طلاقہ شمار شوی وی لیکن کہ پخپلہ ہغہ تہ یقین وی چہ مادری طلاقہ نہ دی ورنکړی نو، دیانہ فیما بینہ و بین اللہ دابہ دري نہ وی.

فقط والسلام خیر ختام

احقر سید سیاح الدین کا کا خیل صدر مدرس و مفتی

مدرسہ اشاعت العلوم جامع مسجد لائل پور شہر ۱۲ ذی قعدہ ۱۳۹۵ھ

الجواب: بشرط صدق وثبوت دا جواب صحیح دی یعنی پہ دی سری باندی بنخہ مطلقہ مغلطہ شوی نہ دہ کہ چرتہ ددی حادثی نہ مخکنبی دی سری دی بنخی تہ چرتہ طلاق نہ وی ورنکړی و هوالموفق

محمد فرید عفی عنہ

۱۷ ذی قعدہ ۱۳۹۵ھ..... ۱۹۷۵ء ۱۲۱۱۱

د طلاق ثلاثہ نہ پس بغیر د تحلیل نہ رجعت جائز نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید دخیلی حاملہ بنخی حمل نہ انکاری دی ددی انکار دوجہ نہ پردیس تہ لاریوہ فارغ خطی (طلاق نامہ) ئی خپل کور تہ روانہ کرہ چہ دھغی مضمون دادی چہ ماخپلی منکوچی تہ پہ طلاقہ ثلاثہ طلاق کړی دہ. خو ورخی پس خپلہ کور تہ راغلو او وی وئیل چہ ماتہ ددی بنخی حمل نہ انکار دی او مایہ طلاق ثلاثہ طلاقونہ ہم ورنکړی دی او ټول سامان جہیز مہر وغیرہ ئی پہ رضا او خوشحالی ادا کرہ منکوچہ دخپل موریلار سرہ وخت تیروی اوس تقریباً شپږ اووہ کالہ پس زید دامنکوچہ مطلقہ مغلطہ متہمہ واپس راوستل غواری خو عالمانونہ

ئی ددی صورت پہ بارہ کنبی پوہنتنہ او کرہ عالمانود واپس راوستلو اجازت ورکرو چہ دواپس راوستلو شرعا حقد آرئی اود حمل دانکار دوجہ نہ پہ دہ باندی توبہ لازمہ دہ اوپہ ہغی باندی دري طلاقہ واقع شوی نہ دی صرف یو طلاق رجعی دی چونکہ دحضور ﷺ پہ زمانہ کنبی دري طلاقہ یو طلاق رجعی تسلیم شوی دی۔ ددی نہ پس دی عالمانوزیدتہ دتجدید نکاح ہم اووئیل۔ اوس سوال دادی چہ شیرا و وہ کالہ پس کومو عالمانو چہ طلاق ثلاثہ یو طلاق رجعی حساب کولو سرہ زید درجعت حقد ار جوړ کړي ووپخپله ئی نکاح ترلې دہ ایا شرعا داقبصلہ تسلیم دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی ۱۹۷۵ء ۳۱۵

جواب: پہ دی سری زید باندی نبخہ مطلقہ مغلظہ شوی دہ۔ دا حدیث مرفوعہ نہ او آثار صحابہ نہ او قضا خلفاء راشدین نہ او اکابر صحابہ نہ ہم دا ثابت دہ۔ کما لا یخفی علی من راجع الی ابی داؤد و مصنف عبدالرازق، اودائمه اربعہ دا مذهب دی۔ خلافا لرئیس الطائفة السلفية یعنی ابن تیمیہ رحمۃ اللہ علیہ، وما روی من جعلها واحدة فمعناه انهم عند التکریر ای انت طالق یریدون التکید ومن التاسیس، فلما تغير العرف فی آخر خلافة الفاروق فجعلها ثلاثا فافهم ﴿۱﴾ لهذا بغير دتحلیل نہ خہ لارہ نشته دی و هو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة شيخ الاسلام مولانا سيد حسين احمد المدني:

پہ یو مجلس کنبی د دریو طلاقو د واقع کید لو متعلق مجموعہ روایات دادی (۱) صحیح بخاری ۲: ۹۱ باب من اجاز الطلاق الثلاث عن عائشة ان رجلا طلق امراته ثلاثا فتزوجت فطلق فسنل النبي ﷺ اتحل للاول؟ قال لا حتى تذوق عسلتها كما ذاق الاول. (۲) حديث الملاعة وفيه: فطلقها ثلاثا قبل ان يأمره رسول الله ﷺ قال ابن شهاب فكانت سنة المتلاعنين. (بخاری شریف ۲: ۷۰۰). (۳) موطا امام مالک ۱۹۹: مالک انه بلغه قال لابن عباس اني طلق امرأتي مائة تطلقه، فما ذا تأمرني؟ فقال له ابن عباس منك بثلاث وسبع وتسعون اتخذت بها آيات الله هزوا. (۴) صحيح الامام المسلم مع النووي ۱: ۳۷۶ حديث ابن عمر: وفيه قال كان ابن عمر رضي الله عنه اذا سئل عن الرجل يطلق امراته وهي حائض يقول..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

(بقیه حاشیه) اما انت طلقته واحدة او اثنين ان رسول الله ﷺ امره ان يراجعها ثم يمهلهما حتى تحيض حيضة اخرى ثم يمهلهما حتى تطهر ثم يطلقها قبل ان يمسهما واما انت طلقته ثلاثا فقد عصيت ربك فيما امرك به من طلاق امرأتك وبانت منك، قوله اما انت فقال القاضي عياض هذا مشكل قال انه بفتح الهمزة من آما اما ان كنت فحللوا فعل الذي يلي ان، وجعلوا ما عوضا من الفعل فتحوا ان وادغموا النون في ما وجاؤا بانك مكان العلامة في كنت الخ. (۵) صحيح مسلم ۱: ۴۷۷ عن ابن عباس رضي الله عنهما قال كان الطلاق على عهد رسول الله ﷺ وابي بكر وسنتين من خلافة عمر طلاق الثلاث واحدة فقال عمر بن الخطاب ان الناس قد استعجلوا في امر كانت لهم فيه اناة فلو امضيناه عليهم فامضاه عليهم. (۶) صحيح مسلم ۱: ۴۸ ان ابا الصهباء قال لابن عباس رضي الله عنهما اتعلم انما كانت الثلاث تجعل واحدة على عهد النبي ﷺ وابي بكر وثلاث من اماره عمر؟ فقال ابن عباس نعم. (۷) ان ابا الصهباء قال لابن عباس هات من هنالك الم يكن الطلاق الثلاث على عهد رسول الله ﷺ وابي بكر واحدة فقال قد كان ذلك فلما كان في عهد عمر تتابع الناس في الطلاق فاجازه عليهم، قال النووي: وقد اختلف العلماء رحمهم الله تعالى فيمن قال للمرأة انت طالق ثلاثا فقال الهافعي ومالك وابو حنيفة واحمد جماهير العلماء من السلف والخلف يقع الثلاث وقال طاؤس وبعض اهل الظاهر لا يقع الا واحدة واحتج الجمهور بقوله تعالى: ومن يتعد حدود الله فقد ظلم نفسه لا تدري لعل الله يحدث بعد ذلك امرا، قالوا معناه ان المطلق قد يحدث له ندم فلا يمكنه تداركه لوقوع البيونة فلو كانت الثلاث لم يقع طلاقه الا رجعا فلا يندم واحتجوا بحديث ركانة انه طلق امراته البتة فقال النبي ﷺ واللہ ما اردت الا واحدة قال واللہ ما اردت الا واحدة فهذا دليل على انه لو اراد الثلاث لو قعن والا لم يكن لتحليفه معنى الخ واما حديث ابن عباس فاختلف العلماء في جوابه وتاويله فالاصح ان معناه انه كان في الامر الاول اذا قال لها انت طالق انت طالق ولم ينو تأكيدا ولا استينافا يحكم بوقوع طلاق واحدة لقلة ارادتهم الاستيناف..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

طلاق ثلاثہ لڑہ پہ یو حساب کول صحیح نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی دیو نام نہاد خطیب دا عادت دی چہ طلاق ثلاثہ واقع کیدلونه پس د صاحب ضرورت د مجبور ی نہ فائدی او چتو لو دیارہ طلاق دهنده ته وائی چہ ته دا اولیکہ دا بیان ور کرہ چہ ماخپلی منکوچی ته طلاق ور کر ی دی یامی یو طلاق ور کر ی دی کله کله دا خدمت داسر ی دخپل قلم نہ ہم ادا کو ی بیامعقول فیس ادا کولوسره طلاق ثلاثہ لڑہ یو طلاق رجعی لیک ی حالانکہ ددی نہ خہ معلومیر ی چہ طلاق دهنده طلاق ثلاثہ ور کر ی دی ددی سری متعلق خہ حکم دی نیز د بنحی دخلت یا بینونت خہ مسئلہ ده؟ بینوا توجروا

المستفتی حاجی محمد یار شاہ دارالعلوم مدنیہ چینوت جھنگ ۱۶۱۴، ۱۹۸۶

(بقیہ حاشیہ) بذلک فحمل علی الغالب الذی هو ارادة التاکید فلما کان فی زمن عمر و کثر استعمال الناس بهذه الصیغة وغلب منهم ارادة الاستیناف بها حملت عند الاطلاق علی الثلاث عملاً بالغالب السابق الی الفهم منها فی ذلک الخ نووی ۴۷۸ شرح مسلم (۸) دارقطنی ۴۴۰ ان حفص ابن المغیره طلق امرأته فاطمة بنت قیس علی عهد رسول الله ﷺ ثلاث تطلیقات فی کلمة واحدة فابانها منه النبی ﷺ ولم یبلغنا ان النبی ﷺ عاب ذلک علیک (۹) عن ابن عباس رضی الله عنهما فی رجل طلق امرأته الفافقال اما ثلث فتحرّم علیه امرأتک وبقیتھن علیک وزرا اتخذت ایات الله هزوا (السنن الکبریٰ للبیہقی ۳۳۲: ۷) (۱۰) عن مجاهد عن ابن عباس رضی الله عنه انه سئل عن رجل طلق امرأته مائة تطلیقة قال عصیت ربک و بانئت منک امرأتک لم تتق الله فیجعل لک مخرجاً (السنن الکبریٰ للبیہقی ۲۳۱: ۷) مخطوطات مبارکہ ۱۷۴۔

(فتاویٰ شیخ الاسلام ۹۶، ۱۹۷۷ ایک مجلس میں تین طلاقیں)

الجواب: بشرط صدق وثبوت نہ دافتویٰ صحیح ده (۱) اونه مغلفات بغیر دباقاعدہ حلالی جائز کیدلی شی اونه دافیس دده دیارہ حلال دی (۲) وحکم هذا الخطیب انه فاسق ان لم یکن مستحلاً وکافران کان مستحلاً (۳) وانه قلیل توبته وهذا کله علی تقدیر ثبوت ماحرره المستفتی. وهو الموفق

پہ یو وخت د دربو طلاقو وقوع او د حدیث مسلم نہ جواب

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ ایایوخل دربو طلاقو ور کولوسره دریو وارہ طلاقہ واقع کیڑی؟ مثلاً چا او وئیل یودودہ دری خل طلاق او د حدیث مسلم نہ بہ خہ جواب وی چہ پہ ہقی کنبی راغلی دی چہ مختلف مقاماتو کنبی وئیلوسره دری خلہ یوخل شمار کیڑی؟ بینوا توجروا المستفتی: عبد الجلیل ایم ای ارباب کالونی پشاور

﴿۱﴾ قال العلامة النووي: ويحرم التساهل في الفتوى..... ومن التساهل ان تحمله الاغراض الفاسدة على تتبع الحيل المحرمة او المكروهة والتمسك بالشبه طلباً للترخيص لمن يروم نفعه او التغليظ على من يريد ضره.

(شرح المذهب للنووی الملحقہ بشرح عقود رسم المفتی ۹ فصل فی احکام المفتین)
﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: واما اذا اخذ المفتی الهدية ليرخص في الفتوى فان كان بوجه باطل فهو رجل فاجر يبذل احكام الله تعالى ويشترى بها ثمنا قليلا.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۳۶ مطلب فی حکم الهدیۃ للمفتی)

﴿۳﴾ قال الملا علی قاری: ان استحلال المعصية صغيرة كانت او كبيرة كفر اذا ثبت كونها معصية بدلالة قطعية وكذا الاستهانة بها كفر بان يعدها هينة سهلة الخ.

(شرح فقہ الاکبر للقاری ۱۵۲ وبحث استحلال المعصية)

جواب: دقرآن او حديث او دآئمه اربعه په رنراسره دادرېو واره طلاقه واقع شوى دى (١) واما حديث مسلم فمحملة اذا كرر الفاظ الطلاق ويريد التاكيد دون

﴿١﴾ وفى المنهاج: اعلم ان الائمة الاربعة اتفقوا على وقوع الثلاث جملة سواء كان بلفظ واحد مثل انت طالق ثلاثا او كان بثلاث الفاظ مثل انت طالق انت طالق انت طالق فاذا كان بلفظ واحد فلا فرق فيه بين المدخول بها وغير المدخول بها، واذا كان بثلاث الفاظ فهو مختص بالمدخول بها، الا اذا كرر الالفاظ واراد التاكيد دون الاستيناف او لم ينو شيئا من الاستيناف او التاكيد فتقع واحدة، وما نسب الى مالك انه قال بوقوع الواحدة بقوله انت طالق ثلاثا فى رواية، فيرده ما ذكره عبد الرحمن بن القاسم فى المدونة الكبرى، ومذهب الجمهور هو المروى عن عمر وعثمان وعلى وابن عباس وابن عمر وابن مسعود وعبد الله بن عمرو بن العاص وابى هريرة ومغيرة بن شعبة وعمران بن حصين رضى الله تعالى عنهم كما فى مصنف عبد الرزاق وزاد المعاد وغيره، واذا لو حظت الروايات والآثار فيعلم منها ان ابن عباس ايضا وافق جمهور الصحابة، وذهب الى ان البكر يعنى غير المدخول بها اذا طلقت بثلاث الفاظ تجعل واحدة، واما ما رواه ابو داؤد عن ابن عباس انه قال: اذا قال انت طالق ثلاثا بفم واحد فهى واحدة، فاشار ابو داؤد الى ضعفه بوجهين، الاول: ان عكرمة خالف الاكثر، لان الاكثرين رووا عنه انه اجاز الثلاث وقال بانت منك، والثانى: انه خالفه ابن عليه، فقال عن ايوب عن عكرمة جعله قول عكرمة ولم يذكر ابن عباس، ولو سلم صحة هذه الرواية فنقول ثلاثا قيد لقول، لا لقوله طالق، فمعناها قال انت طالق ثلاث مرات بالاتصال لثلاث يخالف الشاذ المحفوظ، وما ل ابن القيم ومتبعوه الى ان الثلاث تجعل واحدة مطلقا سواء كانت بلفظ واحد او بثلاث الفاظ وسواء كانت الزوجة مدخولا بها او غير المدخول بها وخالف السلف والائمة الاربعة، واستدل بما رواه ابو داؤد وغيره ان ابا الصهباء قال لابن عباس: اتعلم انما كانت الثلاث تجعل واحدة على عهد النبي ﷺ وابى بكر رضى الله عنه وثلاثا من اماراة عمر رضى الله عنه، قال نعم، وفى رواية لابي داؤد زيادة، كان اذا طلق امرأته ثلاثا قبل ان يدخل بها..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

التاسيس كما هو مبسوط فى محله (١) وهو الموفق

(بقية حاشيه) وللجمهور حرج منها: قوله تعالى: الطلاق مرتان فامسك بمعروف او تسريح باحسان، الى ان قال فان طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره، لانه يصدق على من طلق المدخول بها مرتين فى مجلس واحد ثم طلقها مرة ثالثة فى ذلك المجلس، ومنها: حديث عباد بن الصامت انه طلق امرأته الفا فجعلها النبي ﷺ ثلاثا لا واحدا، ومنها: ما رواه البخارى ان عويمر العجلاني بعد اللعان طلق امرأته ثلاثا ولم يقل له انه واحد رجعى لا يحصل به البينة، ومنها الآثار التى ذكرنا من الخلفاء الراشدين وغيرهم رضى الله تعالى عنهم.

والجواب عن حديث ابن عباس: انهم تعارفوا التاكيد اذا طلقوها بثلاث الفاظ فى عهد النبي ﷺ وعهد ابى بكر واول عهد عمر رضى الله عنهما، فتحصل البينة بعد مدة مديدة ثم تفرقوا، بعضهم يقصدون التاكيد والبعض الاخرون يقصدون الاستيناف ويستعجلون البينة فى آخر عهده فحكم بوقوع الثلاث، وقال اجيزوهم وعليهم واشير الى هذا فى حديث مسلم ان الناس قد استعجلوا فى امر كانت لهم فيه هنات، وليس هذا نسخا، لان النسخ لا يكون الا بالوحى وليس هذا معارضة للحديث بل هو تعين وبيان لمحل الحديث لا يظن بعمر ولا باحمد ترك الحديث الصريح، نعم نشاهد ان ابن القيم قد يذكر الاحاديث الصريحة ثم يتركها كما لا يخفى على من راجع الى هذا لمبحث فى زاد المعاد، او نقول انهم كانوا يطلقون غير المدخولة بها بثلاث الفاظ فتد الى واحدة فى اول الامر فلما تتابع الناس فيه اجازهن سياسة اى منعهم عن نكاحها حتى تنكح زوجا غيره، و اشار اليه النسائي فى ما ترجم به لهذا الحديث حيث قال: باب طلاق الثلاث المتفرقة قبل الدخول بالزوجة. (فائدة) اعلم ان للطلاق درجات فى الشرع بخلاف الشهادة واليمين، فاتضح الفرق بين اطلاق ثلاثا وبين اقسام ثلاثا واشهد ثلاثا، فالاول طلقات ثلاث والثانى شهادة واحدة ويمين واحدة.

(منهاج السنن شرح ترمذى ٣: ٢٠٣ باب ما جاء فى الرجل طلق امرأته البتة)

﴿١﴾ قال العلامة النووى: واما حديث ابن عباس فاختلف العلماء فى جوابه وتاويله فالاصح ان معناه انه كان فى اول الامر اذا قال لها انت طالق..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

په یومجلس کښې درې طلاقه په اجماع دصحابه هم درې دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو حنفی العقیده سړی خپې ښځې ته درې طلاقه ورکړه. مطلقې سامان جهیزو غیره دځان سره واخستل دموریلار کورته لاره څه وخت پس دې سړی خپل مطلقه دوباره آباد کولو دپاره دخپل مسلک دمفتی نه فتوی واخستله هغه دگواهانونه شهادت ساعت کولو سره ددرېو طلاقو کیدلو فتوی صادره کړه دې نه پس دې سړی یو غیر مقلد اهل حدیث عالم نه فتوی طلب کړه چه په مجلس واحد کښې یو ځل د یو کی درېو طلاقو ورکولو سره یو طلاق واقع کیږی چه هغه قابل رجوع دې پس دې سړی خپله ښځه ددې فتوی په رنراسره دوباره خپل کورته راوسته اوآباده ئي کړه ددې سړی ددې کار (بغیر دحلالې) څه حکم دې؟ اوپه مونږ مسلمانانو باندې ددې سړی سره کومه رویه ساتل پکار دی؟ بینواتو جروا المستفتی: محمد حبیب اندرون حرم گیت ملتان شهریکم ربیع الثانی ۱۴۰۳ هـ

الجواب: داسې دآئمه اربعه دمذهب نه منحرف شوی دې ده دقرآن او حدیث او آثار صحابه نه روگردانی کړې ده ځکه چه دادرې وایه طلاقه په اجماع دصحابه واقع شوی دی (۱) کما فی الشامیه:

(بقیه حاشیه) انت طالق انت طالق ولم ینو تاکیدا ولا استینافا بحکم بوقوع طلقه لقله ارادتهم الاستیناف بذلك فحمل علی الغالب الذی هو ارادة التاکید فلما کان فی زمن عمر رضی الله عنه وکثر استعمال الناس بهذه الصیغه وغلب منهم ارادة الاستیناف بها حملت عند الاطلاق علی الثلاث عملا بالغالب السابق الی الفهم منها وفی ذلک العصر الخ.

(نوی علی مسلم ۱: ۲۷۸ باب طلاق الثلاث)

(۱) قال الشیخ محمد ادريس الكاندهلوی: ابن تیمیه. حنبلی رحمہ اللہ او ددوی شاگرد ابن قیم حنبلی رحمہ اللہ دخپل امام احمد بن حنبل رحمہ اللہ په خلاف اود ټولو صحابو او تابعینو داجماع په خلاف اود آئمه مجتهدین په خلاف اود ټولو اهل سنت والجماعت په خلاف په شذوذ او تفرد کښې مبتلا شو. (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

وقد ثبت النقل عن اکثرهم صریحا بايقاع الثلاث ولم يظهر لهم مخالف فما ذا بعد الحق الا الضلال وعن هذا قلنا لو حکم حاکم بانها واحدة لم ینفذ حکمه ﴿۱﴾ داسې دتعزيز لائق دې تمام اهل اسلام باندې دده نه بائیکات کول ضروری دی. وهو الموفق

په یو وخت درې طلاقه په یو مجلس کښې واقع کیدل دآئمه اربعه مذهب دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه (۱) په یو وخت په یو مجلس کښې درې یا څلورو طلاقو سره ښځه حرامه کیدلې شی، بعض خلق په دې کښې اختلاف کوی؟ (۲) زمونږ په علاق کښې دحلالې ویستلو داطریقه رائج ده چه طلاق ورکولو ولاسې دپورشته دار سره دښځې نکاح ترلې شی ټوله شپه هغه ښځه نوی خاوند سره تیروی سحر هغه سړی دې ښځې ته طلاق ورکوی ایات تحلیل دپاره داطریقه صحیح ده. جواب دقرآن او حدیث اود کتب فقهی معتبرې نه را کړئ؟ بینواتو جروا

المستفتی: عبد الجبر ربوہ ضلع جهنگ ۱۹۷۹-۲۵۱۷۸

ابقیه حاشیه] اود شیعه گانو په شان دریو طلاقو لره دیو طلاق کیدو قائل شو. داهل سنت والجماعت اجماعی مسلک دادې چه په دریو طلاقو ورکولو سره درې طلاقه واقع کیږی او دریو طلاقو سره ښځه مغلظه باینه کیږی. دټولونه اول شیخ تقی الدین سبکی رحمہ اللہ او عزبن جماعه رحمهم الله وغیرهما دابن تیمیه رحمہ اللہ رد او کړو دوی دابن تیمیه رحمہ اللہ هم عصر اود یونبار وو. اودا ئي واضحه کړله چه دابن تیمیه رحمہ اللہ مسئله په طلاق کښې تفرد او شذوذ دابن تیمیه رحمہ اللہ دهغه مسائلو ځنې ده په کومو کښې چه ابن تیمیه رحمہ اللہ دصحابو داجماع اود آئمه اربعه داجماع نه خلاف کړې دې اوپه مذاهب اربعو کښې څوک هم ددې قائل نه دی اوپه هره زمانه کښې علماؤ ددې مسلک په تردید کښې کتابونه او رسالې لیکلې دی اود بخاری اومسلم شارحینو خاص طور باندې دحدیث په شرح کښې ددې مسلک بطلان اود ابن تیمیه رحمہ اللہ تردید کړې دي.

(معارف القرآن ۱: ۳۳۶ سورة البقرة آیت: ۲۳۰)

﴿۱﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۵ کتاب الطلاق)

الجواب: احادیث مرفوعہ رواہ البخاری (۱) او عبد الرزاق (۲) او ابوداؤد (۳) او آثار خلفاء راشدین او اکابر صحابہ (د روایاتو د عبد الرزاق، نہ دامعلومہ ده چه درې طلاقه په یو وخت واقع کېږي (۴) او هم دا

﴿۱﴾ وفي البخاری: فتلاعنا وانا مع الناس عند رسول الله ﷺ فلما فرغا من تلاعهما قال عويمر كذبت عليها يا رسول الله ان امسكتها فطلقها ثلاثا قبل ان يامرہ رسول الله ﷺ، الحديث. (صحيح البخاری ۲: ۷۹۱ باب من اجاز طلاق الثلاث)

﴿۲﴾ عن عبادة بن الصامت قال طلق جدی امرأته الف تطليقة فانطلق ابی الی رسول الله ﷺ فذكر ذلك له فقال النبي ﷺ اما اتقى الله جدك، اما ثلاث فله واما تسع مائة وسبعون تسعون فعدوان وظلم ان شاء الله تعالى عذبه وان شاء غفر له. (مصنف عبد الرزاق ۶: ۳۹۳ رقم حديث: ۱۱۳۳۹)

﴿۳﴾ وفي ابی داؤد: قال فطلقها ثلاث تطليقات عند رسول الله ﷺ فانفذه رسول الله ﷺ وكان ما صنع عند النبي ﷺ سنة. (سنن ابی داؤد ۱: ۳۰۶ باب في اللعان)

﴿۴﴾ عن زيد بن وهب ان بطالا كان بالمدينة فطلق امرأته الفا فرفع ذلك الى عمر بن الخطاب رضي الله عنه فقال انما كنت لعب فعلاه عمر رضي الله عنه بالدرة وقال انه كان يكفيك ثلاث. (سنن الكبرى ۷: ۳۳۴ ومصنف ابن ابی شيبه ۵: ۱۱)

☆ عن معاوية بن ابی يحيى قال جاء رجل الى عثمان بن عفان فقال امرأتی الفا فقال طلقت

بانت منك ثلاث. (فتح القدير ۳: ۳۳۰ وزاد المعاد ۲: ۲۵۹)

☆ عن عبد الرحمن بن ابی ليلى عن علي رضي الله عنه في من طلق امرأته ثلاثا قبل ان يدخل بها قال لا تحل له حتى تنكح زوجا غيره. (سنن الكبرى ۷: ۳۳۴)

☆ عن علقمة قال جاء ابن مسعود رجل فقال اني طلقت امرأتی تسعا وتسعين واني سألت فقيل قد بانت مني فقال ابن مسعود قد احبوا ان يفرقوا بينك وبينها قال فما تقول رحمك الله فظن انه سيرخص له فقال ثلاث تبينها منك وسائرهن عدوان رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح. (مجمع الزوائد ۴: ۳۳۸)..... (بقيه حاشيه په راروانه صفحه)

دائمه اربعه مذهب دي (۱) البته د ابن تیمیه وغیره دامذهب دي چه درې طلاقه په یو وخت نه واقع کېږي لحدیث مسلم او ابی داؤد وغیره (۲) لیکن دا یو محتمل حدیث دي دي سره تمسک صحیح نه دي دي محتمل دادی انت

(بقیه حاشیه) ☆ عن هارون بن عنزة عن ابيه قال كنت جالسا عند ابن عباس فاتاه رجل فقال يا ابن عباس انه طلق امرأته مائة مرة وانما قتلها مرة واحدة فتبين مني ثلاث ام هي واحدة فقال بانت ثلاث وعليك وزر سبعة وتسعين. (مصنف ابن ابی شيبه ۵: ۱۳)

☆ عن نافع كان ابن عمر اذا سئل عمن طلق ثلاثا قال لو طلقت مرة او مرتين فان النبي ﷺ امرني بهذا فان طلقته ثلاثا حرمت عليك حتى تنكح زوجا غيره. (رواه البخاری تعليقا عن الليث بن سعد ۲: ۷۹۲ ومسلم شريف ۱: ۳۷۶)

﴿۱﴾ وقال البدر العيني: ومذهب جماهير العلماء من التابعين ومن بعد منهم الاوزاعي والنخعي والثوري وابو حنيفة واصحابه ومالك واصحابه والشافعي واصحابه واحمد واصحابه واسحاق وابو ثور وابو عبيد وآخرون كثيرون على من طلق امرأته ثلاثا وقعن ولكنه ياثم وقالوا من خالف فيه فهو شاذ مخالف لاهل السنة وانما تعلق به اهل البدع ومن لا يلتفت اليه لشذوذه من الجماعة له. (عمدة القاري ۲۰: ۲۳۳ باب من اجاز طلاق الثلاث)

﴿۲﴾ دمشهور غير مقلد عالم مولانا ابوسعيد شرف الدين دهلوي منصفانه رأيي: دا (درې طلاقو لره د يو منلو) مسلك د صحابه، تابعينو او تبع تابعينو وغیره ائمه محدثينو او متقدمينو نه دي دا مسلك او وه كاله پس دمحدثينو دي. چه دشيخ الاسلام ابن تيميه د فتاوى پابند او ددوى معتقد دي، دا فتوى شيخ الاسلام د اوومې صدئ په آخر كښي يا د اتمې صدئ په اول كښي وركړې وه نو دهغه وخت علماؤ ددوى سخت مخالفت كړې وو. نواب صديق حسن خان په اتحاف النبلاء، كښي چرته چه ئي دشيخ الاسلام ابن تيميه تفردات ليكلي دي په دغه فهرست كښي ئي د طلاق ثلاثه مسئله هم ليكلي ده چه كله شيخ الاسلام ابن تيميه دريو طلاقو لره په يو مجلس كښي ديو طلاق كيدو فتوى وركړه نو ډير شور شو. په شيخ الاسلام او دده په شاگرد ابن قديم باندې مصيبتونه شروع شو، دوى ئي په اوښ باندې سواره كړل او په درو وهلو وهلو سره ئي په ښار كښي گرځول او توهين ئي او كړې شو قيد كړې شو حكه چه دغه وخت دا مسئله د روافضو نخښه وه.

(اتحاف ۳۱۸ بحواله عمدة الاثبات ۱۰۳)

وقال الشيخ حبيب الرحمن الاعظمي الديوبندي: (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

طالق درې ځله مکرر کړی او د تاکید نیت او کړی داسې لکه څنګه چه دانیت دخليفه اول او خليفه ثانی او د حضور ﷺ په ابتدائی دور کښې رائج وو (۱) (۲) د حلالې دا طريقه صحيح ده په دې کښې څه اشکال نشته. وهو الموفق

ابقيه حاشیه: د علامه ابن تیمیه جد امجد ابو البرکات مجد الدین عبد السلام الملقب بابن تیمیه الحنبلی په خپل مشهور کتاب "منتقى الاخبار" کښې "باب ما جاء فى طلاق البتة وجمع الثلاث وتفريقها" کښې د احادیثو او آثارو نقل کولونه پس لیکي: وهذا كله يدل على اجتماعهم على صحة وقوع الثلاث بالكلمة الواحدة، (منتقى الاخبار ۲۳۷) يعنى دا احاديث او آثار دلالت کوی چه یوې کلمې سره د دریو طلاقو واقع کیدو باندې د صحابه کرامو اجماع شوی ده د حافظ ابو البرکات حنبلی رحمه الله ددې واضح صراحت په مقابله کښې حافظ ابن القيم لیکي: ان شيخنا حكى عن جده ابى البركات انه يفق بذلك احيانا سرا، يعنى زمونږ شيخ امام ابن تیمیه دخپل نيکه حافظ ابو البرکات باره کښې دا اووئیل چه هغه به په خپل کتاب کښې د لیکلې شوی مسلك په خلاف کله کله په پټه دیو مجلس د دریو طلاقو باره کښې د یو کیدلو فتوی ورکوله. د حافظ ابن القيم او دده دشيخ حافظ ابن تیمیه د علمي جلالت شان اعتراف او ددوی په نقل باندې د اعتماد باوجود مونږ ددې خبرې منلو دپاره قطعې طور باندې تیار نه یو. ځکه چه ابن تیمیه دخپل نيکه دکومې روپې اطلاع ورکوی دا یو رښتونى پوخ مؤمن نه شی کیدې بلکه دغسې خو بزدل خلق کوی چه ددې په قرآن او حدیث کښې ډیر زیات مذمت راغلې دي. (مقاله طلاق ثلاثه للاعظمی ۴۹۶ مجموعه مقالات)

(۱) قال العلامة النووي: واما الرواية التي رواها المخالفون ان ركانة طلق ثلاثا فجعلها واحلة فرواية ضعيفة عن قوم مجهولين، واما الصحيح منها ما قدمناه انه طلقها البتة ولفظ البتة محتمل للواحدة وللثلاث ولعل صاحب هذه الرواية الضعيفة اعتقد ان لفظ البتة يقتضي الثلاث فرواه بالمعنى الذي فهمه وغلط في ذلك واما حديث ابن عمر فالروايات الصحيحة التي ذكرها مسلم وغيره انه طلقها واحدة، واما حديث ابن عباس فاختلف العلماء في جوابه وتاويله فالاصح انه معناه انه كان في اول الامر اذا قال لها انت طالق انت طالق ولم ينو تأكيدا ولا استينافا يحكم بوقوع طلقة لقلة ارادتهم الاستيناف بذلك فحمل على الغالب الذي هو ارادة التاكيد فلما... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

د انت طالق ثلاثاً. اود عبدالله بن عباس رضی الله عنہ دروایت تحقیق

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړې خپلې منکوحي ته اوای، انت طالق ثلاثاً، کوم طلاق به واقع وی؟ اود عبد الله بن عباس رضی الله عنہ دروایت چه د حضور صلی الله علیه وسلم په زمانه کښې به درې طلاقه یو طلاقې رجعی وو ددې څه حکم دي؟ بینوا توجروا.

المستفتی: مولانا سعد الدین مردان... ۲۰ ربیع الاول ۱۴۰۱ هـ

جواب: په صورت مسئلې کښې د اېنځه مطلقه مغلظه شوې ده، داد ائمه اربعه مذهب دي (۱) اود قرآن او حدیث او آثار نه هم دا ثابت ده.

قال الله تعالى: فلا تحل له من بعد، ولم يفرق بين ما اذا طلقها ثالثا في ذلك

المجلس او غيره (۲) وروى عبد الرزاق عن عبادة

(بقیه حاشیه) کان فی زمن عمر رضی الله عنه وکثر استعمال الناس بهذه الصیغه وغلب منهم اراة الاستيناف بها حملت عند الاطلاق على الثلاث عملا بالغالب السابق الى الفهم منها وفي ذلك العصر، وقيل المراد ان المعتاد في الزمن الاول كان طلقة واحدة وصار الناس في زمن عمر يوقعون الثلاث دفعة فنفاه عمر فعلى هذا يكون اخبارا عن اختلاف عادة الناس لا عن تغير حكم في مسئلة واحدة. (شرح النووی علی مسلم ۱: ۲۷۸ باب طلاق الثلاث)

(۱) قال العلامة ابن الهمام: وذهب جمهور الصحابة والتابعين ومن بعدهم من ائمة المسلمين الى انه يقع ثلاث... وايضا قال: وقد اثبتنا النقل عن اكثرهم صريحا بايقاع الثلاث ولم يظهر لهم مخالف فما ذا بعد الحق الا الضلال وعن هذا قلنا لو حكم حاكم بان الثلاث بفم واحد واحدة لم ينفذ حكمه لانه لا يسوغ الاجتهاد فيه فهو خلاف لا اختلاف.

(فتح القدير في شرح الهداية ۳: ۳۳۰ كتاب الطلاق)

(۲) قال العلامة النسفي: قوله تعالى (فان طلقها) مرة ثلاثة بعد المرتين، فان قلت الخلع طلاق عندنا وكذا عند الشافعي رحمه الله في قول، فكان هذه تطليقة رابعة، قلت: الخلع طلاق ببدل فيكون طلقة ثالثة وهذه بيان لتلك اي فان... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

انه طلق امرأته الفافاجاز النبي ﷺ ثلاثاً (١) وروى عن عمر وعثمان وابن عباس وابن مسعود وابى هريرة وعبد الله بن عمرو وابن العاص بانهم قضوا وافتوا بالثلاث (٢) واما حديث جعل الثلاث واحدة فقليل منسوخ وقيل بحمله اذا طلق بالفاظ ثلاثة واراد التاكيد دون التأسيس وكان المعروف فى عهد النبي ﷺ وعهد الصديق واول خلافة عمر التاكيد بخلاف العهد الآخر (٣). وهو الموفق

(بقية حاشيه) طلقها الثالثة ببدل فحكم التحليل كذا (فلا تحل له من بعد) من بعد التطليقة الثالثة (حتى تنكح زوجا غيره) حتى تتزوج غيره..... وفيه دليل على ان النكاح ينقذ بعبارتها، والاصارة شرطت بحديث العسيلة كما عرف فى اصول الفقه، والفقه فيه انه لما اقدم على فراق لم يبق للندم مخلصا لم تحل له الا بدخول فحل عليها ليمتنع عن ارتكابه.

(تفسير مدارك ١: ٢٨ سورة البقرة آيت: ٢٢٩)

(١) عن عبادة بن الصامت قال طلق جدى امرأته الف تطليقة فانطلق ابى الى رسول الله ﷺ فذكر ذلك له فقال النبي ﷺ اما اتقى الله جدك، اما ثلاث فله واما تسع مائة وسبعة وتسعون فعدوان وظلم، ان شاء الله تعالى عذبه وان شاء غفر له.

(مصنف عبد الرزاق ٦: ٣٩٣ رقم حديث: ١١٣٣٩)

(٢) قال الامير اليماني: واليه ذهب عمر وابن عباس وعائشة ورواية عن على والفقهائ الاربعة وجمهور السلف والخلف..... وقد اطبق اهل مذاهب الاربعة على وقوع الثلاث المتابعات. (سبل السلام شرح بلوغ المرام ٣: ٢١٣)

عن محمد بن اياس بن البكير عن ابى هريرة وابن عباس وعائشة وعبد الله ابن عمرو بن العاص سنلوا عن البكر يطلقها زوجها ثلاثا فكلهم قالوا لا تحل له حتى تنكح زوجا غيره. (مصنف ابن ابى شيبه ٥: ٢٣)

(٣) قال العلامة النووى: واما حديث ابن عباس فاختلف العلماء فى جوابه وتأويله فالاصح ان معناه انه كان فى اول الامر اذا قال لها انت طالق انت..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

په جلسه واحده كښې درې طلاقه يو طلاق

حسابول مخالفت د احاديثو اود آثار صحابه دي

سوال: څه فرمائي علماء دين دي مسئلې باره كښې چه طلاقې ثلاثه جلسه واحده كښې دفعه واحده ملت بيضاء كښې حرام او ممنوع او بدعت دي اوس كه چرته يوسړې وركړى نو ايا دده رجعت صحيح كيدلې شى يانه؟ په قاعده د فقهاء كرام آتمه احناف عند الضرورت حسب مذاهب رجوع كړې شى، چنانچه په مواقع كثيره كښې دا امر ثابت او جاري دي خاص كړدي مسئله كښې كذا فى فتوى عبدالحى اللكهنوى فى مجموعة الفتاوى، كذا فى المسك الختام فى شرح بلوغ المرام نقله عن الائمة الحنفية، مگر بعض محققين چه په هغې كښې بعض صحابه او تابعين هم شامل دي فرمائي چه درې نه بلكه يو طلاق به وي دهغوى دليل هم قوى دي. ستاسورائى دپه مسئله باره كښې څه ده؟ بينوا توجروا المستفتى: مولوى غلام رسول خطيب چكيان مانسهره يكم اكتوبر ١٩٧٥ء

جواب: دابن تيميه اود ابن القيم په قول باندې څه رنگه فتوى وركولې شى حالانكه هغوى دا بوداؤد حديث مخالفت كړې دي.

و فى ابوداؤد: والله ما اردت الا واحدة (١) وكذا خالفوا

(بقية حاشيه) طالق انت طالق ولم ينو تاكيذا ولا استينافا يحكم بوقوع طلاقه لقله ارادتهم الاستيناف بذلك فحمل على الغالب الذى هو ارادة التاكيد فلما كان فى زمن عمر رضى الله عنه وكثر استعمال الناس بهذه الصيغة وغلب منهم ارادة الاستيناف بها حملت عند الاطلاق على الثلاث عملا بالغالب السابق الى الفهم منها وفى ذلك العصر الخ.

(شرح النووى على مسلم ١: ٢٤٨ باب طلاق الثلاث)

(١) عن نافع بن عجير بن عبد يزيذ بن ركانة ان ركانة بن عبد يزيذ طلق امرأته سهمة البتة فاخبر النبي ﷺ بذلك وقال والله ما اردت الا واحدة فقال رسول الله ﷺ والله ما اردت الا واحدة فقال ركانة والله ما اردت الا واحدة فردها اليه رسول الله ﷺ فطلقها الثانية فى زمان عمر والثالثة فى زمان عثمان. (سنن ابى داؤد ١: ٣٠٠ باب فى البتة)

حديث البخارى فى اللعان ان اللاعن طلقها ثلاثا عند النبي ﷺ ولم ينكر عليه ﴿١﴾ وكذا حديث جعل الالف ثلثا، رواه عبد الرزاق مرفوعا ﴿٢﴾ وكذا خالفوا قضايا الخلفاء الراشدين وابن مسعود وابى هريرة وسائر اكابر الصحابة كما فى مصنف عبد الرزاق وابى داود وكذا خالفوا الائمة الاربعة ﴿٣﴾ واما حديث جعل الثلث واحدة ﴿١﴾ وفى البخارى: قال سهل فتلاعنا وانا مع الناس عند رسول الله ﷺ فلما فرغا قال عويمر كذبت عليها يا رسول الله ان امسكتها فطلقها ثلاثا قبل ان يامرہ رسول الله ﷺ.

(صحيح البخارى ۲: ۹۱۷ باب من اجاز طلاق الثلاث)

﴿٢﴾ عن عباد بن الصامت قال طلق جدى امرأته الف تطليقة فانطلق ابى الى رسول الله ﷺ فذكر ذلك له فقال النبي ﷺ اما اتقى الله جدك، اما ثلاث فله واما تسع مائة وسبعة وتسعون فعدوان وظلم ان شاء الله تعالى عذبه وان شاء غفر له.

(مصنف عبد الرزاق ۶: ۳۹۳ رقم حديث: ۱۱۳۳۹)

﴿٣﴾ قال ابن رجب الحنبلى: اعلم انه لم يثبت عن احد من الصحابة ولا من التابعين ولا من ائمة السلف المعتد بقولهم فى الفتاوى فى الحلال والحرام شئ صريح فى ان الطلاق الثلاث بعد الدخول يحسب واحدة اذا سبق بلفظ واحد، وقال: لا نعلم من الامة احدا خالف فى هذه المسألة مخالفة ظاهرة ولا حكما ولا قضاء ولا علما ولا افتاء ولم يقع ذلك الا من نفر يسير جدا وقد انكره عليهم من عاصرهم غاية الانكار وكان اكثرهم يستخفى بذلك ولا يظهر فكيف يكون اجماع الامة على اخفاء دين الله الذى شرعه على لسان رسوله واتباع اجتهاد من خالفه برأيه فى ذلك هذا لا يحل اعتقاده البتة، ولعله ظهر بهذا البيان ان امضاء عمر للثلاث حكم شرعى مستمد من الكتاب والسنة مقارنا لاجماع فقهاء الصحابة فضلا عن التابعين ومن بعدهم وليس بعقوبة سياسية ضد حكم شرعى فالخارج على امضاء عمر خارج على ذلك كله.

(بيان مشكل الاحاديث الواردة، بحوالها لاشفاق على احكام الطلاق للعلامة الكوثرى ۳۵، ۵۳)

فحديث محتمل ونحن نقول محتمل الحديث انهم كانوا اذا قالوا انت طالق انت طالق انت طالق يريدون التاكيد فى زمن النبي ﷺ والصديق الاكبر ثم ارادوا التأسيس فى زمن الفاروق الاعظم فكان يقضى على الثلاث وان كانت نية التاكيد معتبرة ديانة، والتعجب من عقل من يحسن الظن على نفسه ولا يحسن الظن على الخليفة الثانى انه ترك الحديث بالرأى فافهم ﴿١﴾. وهو الموفق

د طلاق ثلاثه نه پس د نوي نکاح د پاره د ارشاد الطالبين حيله غلطه ده

سوال: څه فرمائی علماء دين دې مسئلې باره کښې که چرته یوسرې خپلې ښځې ته طلاق ثلاثه ورکړی بیا د ښځې نه دا حکام او ارکان اسلام پوښتنه او کړې او جواب نه ورکولو سره په دې باندي دمرتد کیدلو حکم لگولو سره (په وخت د طلاق) عدم وقوع طلاق کنړلو سره بغیر د تحلیل نه دنوي نکاح کولو حيله څه رنگه ده. ځکه چه په ارشاد الطالبين کښې دى چه دامام احمد رحمته الله عليه په مذهب کښې دتولوا حکامو او ارکانو پيژندل فرض دى؟ بينوا توجروا

المستفتى: مولانا محمد شريف صاحب بیسک ټوپى

الجواب: واضحه دې وى چه کومه حيله دتحليل حرام دپاره نه وى نوهغه جائز ده ﴿٢﴾ البته د صورت مسئلوه تعلق دباب الحيل سره نه دې ددې تعلق د

﴿١﴾ قال الحافظ العسقلانى: فالراجح فى الموضوعين تحريم المتعة وإيقاع الثلاث للاجماع الذى انعقد فى عهد عمر على ذلك ولا يحفظ ان احدا فى عهد عمر خالفه فى واحدة منهما وقد دل اجماعهم على وجود ناسخ وان كان خفى على بعضهم قبل ذلك حتى ظهر بجمعهم فى عهد عمر فالمخالف بعد هذا الاجماع منا بذله والجمهور على عدم اعتبار من احدث الاختلاف بعد الاتفاق. (فتح البارى ۹: ۳۱۹)

﴿٢﴾ قال العلامة ابن نجيم: الحيل جمع حيلة وهى الحلق فى تدبير الامور وهى تقليب الفكر حتى يهتدى الى المقصود واختلف مشائخنا فى التعبير عن ذلك فاختر كثير التعبير بكتاب الحيل واختار كثير كتاب المخارج واختاره فى الملتقط وقال ابو سليمان: كذبوا على محمد ليس له كتاب الحيل وانما هو الهرب (بقيه حاشيه په راروانه صفحه)

افتاء علی مذهب الغیر سرہ دی چه پھ وخت د ضرورت جائزده پس په داسی مقاماتو کښې دوه امره د تحقیق طلب دی اول تحقق ضرورت، دویم داچه واقعی طور سره د احکم په دی مذهب کښې مروی هم دی یانه، ددی نه علاوه ددی حکم مذکور مذهب حنبلی کیدل د ارشاد الطالبین نه نشی ثابت کیدی و هو الموفق

الجواب الثاني: بغیر د تحلیل نه څه لاره نشته دی ارشاد الطالبین معتبر کتاب نه دی ددی ډیر مسائل و غیره غلط دی دی وجه نه ددی حیلہ کومه چه تاسو لیکلې ده صحیح نه ده. و هو الموفق

(بقیه حاشیه) من الحرام والتخلص منه حسن قال الله تعالى: وخذ بيدك ضغثا فاضرب به ولا تحنث وذكر في الخبر ان رجلا اشترى صاعا من تمر بصاعين فقال صلى الله عليه وسلم اربيت هلا بعت تمرک بالسلعة ثم ابتعت بسلتک تمر او هذا کله اذا لم يؤد الى الضرر باحد.

(الاشباه والنظائر ۳۹۷ الفن الخامس)

باب کنایات الطلاق

د کنایات مختلف الفاظ

سوال: څه فرمائی علماء دین دی مسئلې باره کښې چه مثلا زید او زینب پخپلو کښې ښځه خاوند دی ددو اړو جهگړه او شوه نوزید زینب ته او وئیل چه دمور پلار کور ته لاره شه، حماد کور نه څه. خپل سامان هم د ځان سره یوسه. زینب او وئیل چه زه دمور پلار کور ته نه ځم ترڅه پورې چه تا ځما فیصله نه وی کړې نو زید ورته او وئیل چه څه ماستا فیصله کړې ده او دا الفاظ ئې پینځه شپږ ځل او وئیل چه څه ما اوس ستا فیصله کړې ده زینب د جهیز سامان اخستلو سره لاره بلکه ویستلې شوه اوس زید چه کوم الفاظ وئیلی دی په هغې سره کوم طلاق شوې دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاضی عبدالشکور نائب مفتی جمیعة العلماء کیملیپور اټک

الجواب: چونکه د اتمام الفاظ کنایات طلاق دی او په حالت غضب کښې دا الفاظ وئیلې شوی دی لهذا د قاضی په نزد د ښځه به مطلقه مېانه وی لیکن د مفتی په نزد بغیر د نیت د طلاق حکم ورکول صحیح نه دی بیشکه کله چه خاوند اقرار او کړی چه ماد طلاق په اراده سره دا الفاظ وئیلی دی نو د ښځه به مېانه وی.

فی الدر المختار: فالکنایات لا تطلق بها قضاء الا بنية او دلالة الحال وهي حالة مذاکرة الطلاق او الغضب، وقوله قضاء قيد به لانه لا يقع دیانة بدون النية ولو وجدت دلالة

الحال فوقه بواحد من النية او دلالة الحال انما هو فی القضاء فقط ﴿۱﴾

﴿۱﴾ (الدر المختار مع رد المختار ۲: ۵۰۱، ۵۰۲ باب کنایات)

او صاحب بحریہ دی صفحہ کنبی صدر القضاء نہ روایت کری دی چہ خاوند
تہ بہ قسم ورکری شی کہ چرتہ قسم ئی او کرو نو قبہاگنی قاضی تہ بہ مرافعہ
کولی شی (۱) و هو الموفق

لفظ حرام د کنایاتو نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ لفظ، حرام، پہ کوم
طلاق کنبی مستعمل دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام سرور وزارت تجارت اسلام آباد

الجواب: لفظ حرام د کنایاتو نہ دی بغیر دینیت نہ دی سرہ طلاق نہ کیبری (۲)
و هو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن نجيم: وفي المجتبى عن صدر القضاة في شرح الجامع الصغير اذا
قال لم انو الطلاق فعليه اليمين ان ادعت الطلاق وان لم تدع يحلف ايضا حقا لله تعالى، قال
ابونصر قلت لمحمد بن سلمة يحلفه الحاكم ام هي تحلفه قال يكتفي بتحليفها اياه في منزله
فاذا حلفته فحلف فهي امراته والا رافعته الى القاضي فان نكل عن اليمين عنده فرق بينهما.
(البحر الرائق ۳: ۲۹۸ باب الكنايات)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: والحاصل ان المتأخرين خالفوا المتقدمين في وقوع البائن
بالحرام بلانية حتى لا يصدق اذا قال لم انو لاجل العرف الحادث في زمان المتأخرين
فيتوقف الآن وقوع البائن به على وجود العرف كما في زمانهم..... ثم ظهر لي بعد مدة ما
عسى يصلح جوابا وهو ان لفظ حرام معناه عدم حل الوطاء ودواعيه وذلك يكون بالايلاء
مع بقاء العقد وهو غير متعارف ويكون بالطلاق الراجع للعقد وهو قسمان بائن ورجعي لكن
الرجعي لا يحرم الوطاء فتعين البائن..... والحاصل انه لما تعورف به الطلاق صار معناه
حريم الزوجة وتحريمها لا يكون الا بالبائن هذا غاية ما ظهر لي في هذا المقام.

دالمختار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۳ قیل مطلب لا اعتبار بالأعراب هنا باب الكنايات

مبانیہ نسخی باندی دوبارہ نکاح د پارہ د زور

الفاظ تہ خمانہ جدا ئی وغیرہ مسائل

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ (۱) کله چہ نسخی تہ طلاق
بائن ورکری شی نو واپس پہ دی باندی زور کوئی شی یا نہ یعنی پہ زور دنکاح
حکم خہ دی؟ (۲) دغصی پہ حالت کنبی نسخی تہ او وائی تہ خمانہ داسی
جدائی لکہ خنگہ چہ داشی خماپہ لاس کنبی دی ہغہ شی ئی دلاس نہ لری
گزار کرو منکوحی پہ جواب کنبی او وئیل چہ اوس ماتہ خما د نفس اختیار خما
پہ خیل لاس کنبی دی او خاوند وائی بلکل تھیک دہ پہ دی صورت کنبی بہ
طلاق بائن واقع وی یارجعی؟ (۳) دایلا پہ عدت کنبی دتنہ دتنہ کله چہ
خاوند رجوع کول او غواری نو منکوحہ انکار کولو سرہ پخیلہ خیل خان د خاوند
نہ محبوس کری یعنی دقرب موقعہ نہ ورکوی ددی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا
المستفتی: صاحبزادہ عبدالمالک ساگنی بالامہمند ایجنسی یکم ربیع الثانی ۱۳۸۹ھ
الجواب: (۱) چونکہ دانسخہ بالغہ دہ لہذا پہ دی باندی زور نشی جاری کیدلی
البتہ اکراہ (یعنی تخویف او تحدید سرہ ایجاب یا قبول کول) پہ دی باندی
صحیح دی

فی الدر المختار: وينكح مبائنه بما دون الثلث في العدة وبعدها بالاجماع (باب
الرجعة) ﴿۱﴾ وفي الهندي ۱: ۳۰۵ ولا يجوز نكاح احد على بالغة صحيحة العقل ﴿۲﴾
(۲) داخبرہ چہ تہ خمانہ خلاصہ ئی عرف کنبی طلاق د پارہ استعمالیبری
لہذا د الفاظ د طلاق صریح دی۔ لما فی الدر المختار: صریحہ مالم يستعمل الا فيه
ولو بالفارسيه انتهى ما على هامش رد المختار ۵۹۰: ۲ ﴿۳﴾ لیکن داتشبیہ کہ چرتہ
د طلاق وی نو د اطلاق بائن دی۔ لما فی الهندي ۱: ۳۹۷ الاصل عندنا ج حنفية انه

﴿۱﴾ الدر المختار على هامش رد المختار ۵۸۲: ۲ مطلب في العقد على المبائنه
﴿۲﴾ فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۸۷ الباب الرابع في الاولياء

﴿۳﴾ (الدر المختار على هامش رد المختار ۲: ۲۶۵ باب الصريح)

مقی شبه الطلاق بشی يقع بانناصغیرا کان او کبیرا (۱) او کہ چرتہ مقصود صرف تمثیل او توضیح وی دخیل فعل او دارادی نو طلاق رجعی به واقع وی، وهو الظاهر عندی (۳) چونکہ یہ ظاہرہ داناشرہ دہ لہذا دی تہ زبانی رجوع ہم کافی دہ، لما فی الدر المختار: وکذا حبسها ونشوزها ففیؤہ نحو قوله بلسانہ فئت الیہا او راجعتک والح (۲) وهو الموفق

پینتو کنبی لفظ (لو) سرہ د طلاق واقع کیدلو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ د بعضی قومونو پہ اصطلاح کنبی د طلاق دیارہ نور الفاظ موضوعہ لکہ افاغنه بلوچستان کنبی لفظ (لو) دی، دی سرہ طلاق واقع کیری یا نہ؟ کہ چرتہ ددی ویلیو والا نیت د طلاقو نہ وی ایا دہغہ نیت بہ پہ دی کنبی معتبر وی یا نہ؟ بینوا توجروا المستفتی: عبد الکرم حقانی بلوچستان ۱۲ ربیع الثانی ۱۴۰۲ھ

الجواب: پہ دی لفظ (زما دی لووی) (میرالوہو) سرہ طلاق نہ واقع کیری، حکہ چہ دا لفظ مطلق یمین او تعلیق طلاق بالشرط کنبی مشترک دی پس پہ دی کنبی نیت ضروری دی (۳) وعلی تقدیر ارادۃ الثانی ایضا لا وجہ لوقوع الطلاق

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۷۱ الفصل الثالث فی تشبیہ الطلاق ووصفہ)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۵۹۹ باب الایلاء)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: افتی بعض المتأخرين بان منها على يمين لا افعل كذا ناويا الطلاق فتقع به واحدة بانه لقولهم الكناية ما احتمل الطلاق وغيره ورده عصره السيد محمد ابو السعود في حاشية مسكين بانه لا يلزمه الا كفارة يمين لان ما ذكره في تعريف الكناية ليس على اطلاقه بل هو مقيد بلفظ يصح خطابها به ويصلح لانشاء الطلاق الذي اضمرة او للاخبار بانه اوقعه كانت حرام اذ يحتمل لاني طلقته او حرام الصحبة وكذا بقية الالفاظ وليس لفظ اليمين كذلك اذ لا يصح بان يخاطبها بانه يمين فضلا عن ارادة انشاء الطلاق به او الاخبار بانه اوقعه حتى لو قال انت (بقية حاشية په راروانه صفحہ)

لعدم الاضافة الى المرأة (۱) وهو الموفق

لری شہ، اوخہ، د مور یلار کورتہ لارہ شہ، ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری د غصبی او د ناراضگی پہ حالت کنبی خیلے بنخی تہ اووئیل چہ، تہ دخیل موریلار کورتہ لارہ شہ، حما د کورنہ اوخہ، لری شہ، زہ ستانہ بغیر ہم گزارہ کولی شم،، چہ هرکله پہ دی ویلیو سرہ دخواند ارادہ د طلاقو نہ وہ، آیا پہ دی الفاظو سرہ طلاق واقع کیری؟ بینوا توجروا

المستفتی: آفتاب احمد ۱۹۷۳ء، ۱۰۲۱

الجواب: بغیر د نیت نہ پہ دی الفاظو سرہ طلاق نہ واقع کیری، فی الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۶۳۶، فالکنايات لا تطلق بها قضاء الابنية او دلالة الحال قوله قضاء قيد به لانه لا يقع ديانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال (۲) وهو الموفق

.. داسی بنخی لره نہ ساتم، تا پریزدم برردم، د الفاظو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین مسائل ذیل پہ بارہ کنبی چہ (۱) چہ یوسری خیلے (بقیه حاشیہ) یمین لانی طلقته لا یصح فلیس کل ما احتمل الطلاق من کنايته بل بهذين

القیدین ولا بد من ثالث هو كون اللفظ مسببا عن الطلاق وناشئا عنه كالحرمه فی انت حرام الخ. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۱ باب الكنايات)

(۱) قال العلامة الشامي: (قوله لتركه الاضافة) ای المعنوية فانها الشرط والخطاب من الاضافة المعنوية وكذا الاشارة نحو هذه طالق.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۶ مطلب من الصريح الفاظ المصحفة)

(۲) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۵۰۱، ۵۰۲ باب الكنايات)

منکوحی مدخول بها تہ د غیظ و غضب پہ حالت کنبی کنخلی کولو سرہ دا اووائی چہ لارہ شہ دخیل فلانکی پلار کورتہ او برقعہ ہم د صندوق نہ راویستلو سرہ ورتہ غو خار کپی او دا ہم اووائی چہ زہ داسی بنخہ نہ ساتم، خو دنتہ ئی نیت بالکل د طلاق نہ وی بلکہ پہ خوا خاطر کنبی ئی ہم نہ وی صرف د دویرو لو دیارہ وو (۲)، الفاظ خو بالکل ہم دغہ وی لیکن دنتہ نیت ہیخ نہ وی جاہل سپی دی (۳)، دنتہ نیت ہم وی د طلاق ور کولو (۴)، یوسپی دخیلی بنخی نہ ناراضہ کیدلو سرہ دا اووائی چہ تا زہ پریزدم، پریزدم، ددی نہ پس هغه بنخہ هغه لره خوراک خکاک ور کولو سرہ راضی کپی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الرحمن قطب امانکوت نوشهره ۳۰۱۹۱۱۹۷۲

جواب: (۱، ۲) پہ دی سپی باندي بنخہ مطلقہ نہ دہ حکہ چہ دا الفاظ د کنایاتو نہ دی او کنایاتو سرہ دنیت نہ بغير طلاق نہ واقع کیری (۱)، (۳)، طلاق بائن واقع شو بغير د تجدید دنکاح نہ چارہ نشته دی (۲)، (۴)، دا لفظ د اکثر و علماء پہ نزد صریح دی لهذا پہ یو او دوو کنبی زبانی واپسی کافی دہ (۳)، وهو الموفق

۱) وفي الهندية: الكنايات لا يقع بها الطلاق الا بالنية او بدلالة حال كذا في الجوهرية النيرة. (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۴ الفصل الخامس في الكنايات)

۲) قال العلامة ابن نجيم: (قوله وينكح مبانته في العدة وبعدها اي المبانة بما دون الثلاث لان المحلية باقية لان زوالها معلق بالطلقة الثالثة فيعدم قبلها.

(البحر الرائق ۳: ۵۶ فصل فيما تحل به المطلقة)

۳) قال العلامة ابن نجيم المصري: (قوله سرحتك فارقتك) وجعلهما الشافعي من الصريح لورودهما في القرآن للطلاق كثيرا قلنا المعتبر تعارفهما في العرف العام في الطلاق لاستعمالهما شرعا مراداهما كذا في فتح القدير وفي الكافي ولنا الصريح ما لا يستعمل في غير النساء وهم يقولون سرحت ابلى وفارقت (بقية حاشیه په راروانه صفحہ)

..اووه وارہ لاری ستا د یارہ خالی دی ته، تللی شی.. الفاظو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ پرون حما او د بنخی (بقیه حاشیه) غریمی و مشائخ خوارزم من المتقلمین ومن المتأخرین کانوا یفتون بان لفظ التصریح بمنزلة الصریح یقع به طلاق رجعی بدون النية كذا فی المجتبیٰ و فی الخاتیة لو قال انت السراح فهو كقوله انت خلیة اعزبی و فی القنیة و الاقرار بالفرقة لیس باقرار بالطلاق لاختلاف اسبابها.

(البحر الرائق ۳: ۳۰۱ باب الكنايات في الطلاق)

دغسی په فتاویٰ شامی کنبی دی

ثم فرق بينه وبين سرحتك فان سرحتك كناية لكنه في عرف الفرس غلب استعماله في الصريح فاذا قال رها کردم ای سرحتك یقع به الرجعی مع ان اصله كناية ایضا وما ذاك الا لانه غلب في عرف الفرس استعماله في الطلاق.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۲ قیل مطلب لا اعتبار بالاعراب هنا)

لیکن ددی سوال په جواب کنبی حضرت مفتی صاحب دامت برکاتہم اسلوب دیبان خہ داسی اختیار کپی دی چہ د اکثر و علماء پہ نزد صریح دی،، پہ دی وجہ ددی عبارت نہ او دغسی د حضرت مفتی صاحب د نورو فتاواونہ معلومی پی چہ دا الفاظ کنائی دی زمونږ په عرف کنبی، او د حضرت مفتی صاحب ذاتی نسخه د شامی په حاشیه باندي دوی پخپله خہ داسی تفصیل لیکلی دی

اعلم ان قول السليمانين "پر م خوده" ای ترکتها ومثله كناية في العربية كذا في السليمانية لانه يستعمل شائعا في غير الطلاق ويراد به الطلاق عند القرائن الخارجية فالظاهر انه كناية في السليمانية ايضا فاذا كرره فيقع به الواحدة لان البائن لا يلحق البائن ولو سلم انه صريح فالمتعارف به وقوع البائن لانهم يقصدون ذلك فافهم. (هذا من افادات شيخی دامت برکاتہم)

پس د بحر الرائق او شامی په عباراتو کنبی د غور کولو نه معلومی پی چہ ددی په صریح او کنائی کیدلو کنبی اختلاف راروان دی او دوی دا په عرف باندي مبنی کپی دی، لیکن زمونږ د علاقو په عرف کنبی د حضرت مفتی صاحب مذکورہ رائی کنائی کیدل، راجح معلومی پی (از مرتب)

پہ مینخ کنبی پہ یوہ خبرہ باندی جھگرہ او شوه ما خبرہ برداشت نہ کری شوه او خما د خولی نہ دا الفاظ او وتل تاتہ اووه واپہ لاری خالی دی تہ تللی شی، ستادپارہ اووه واپہ لاری خالی دی تہ تللی شی ازروئے شرع ددی الفاظو خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: واجد گل..... ۳۰۱۷۸۱۹۸۶

الجواب: بلا ارادہ طلاق دا الفاظ د نکاح دپارہ خہ نقصانی نہ دی، البتہ دنکاح تجدید کول افضل دی، کما فی الہندیہ ۴۰۱:۱ رجل قال لامراته اربعة طرق عليك مفتوحة لا يقع بهذا شيء وان نوى الا اذا قال خذی ای طریق شئت وقال نويت الطلاق ولو قال ما نويت صدق ولو قال لها اذهبي ای طریق شئت لا يقع بدون النية (۱) وهو الموفق

د وھلو نہ پس اووائی ما تاتہ رخصت درکرو، خہ وغیرہ الفاظو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید خیلے بنخے تہ پہ حالت دغصہ کنبی وھلو سرہ اووائی چہ خہ تاتہ ما رخصت درکرو خہ، بنخہ روانیدلو سرہ دکورنہ اووتلہ پہ لارہ کنبی رشتہ داری بنخے واپس کولو سرہ د زید کور تہ راوستلہ چہ کلہ رشتہ دارہ واپس لارہ نوزید دوبارہ ہغہ بنخے تہ اووئیل چہ دا کپری بدللو سرہ دخیل پلارد کور کپری و اچوہ اوزہ لارہ شہ تاتہ رخصت دی، فی الحال بنخہ دھغہ کورنہ راوتلہ او دخیل پلار کوتہ اورسیدلہ، معلومات کولونہ پس گواہانو ہم گواہی ورکری چہ زید بنخے تہ رخصت ورکری دی اوس ددی الفاظو خہ حکم دی طلاق واقع شویا نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: فقیر بخت جمال مردان

الجواب: دا الفاظ کنائی دی بلانیت دی سرہ طلاق نہ واقع کیری کما فی ردالمختار

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۳۷۶:۱ الفصل الخامس فی الکنايات)

۶۳۶:۲ قوله قضاء قيد به لانه لا يقع ديانة بدون النية و وجدت دلالة الحال (۱) پس صورت مسئلہ کنبی دی دزوج نہ دنیت متعلق تحقیقات او کری وھو الموفق

داسی بنخے ضرورت نشہ خما سلام دی، جھیز

یوسن جینی خلاصہ کری وغیرہ الفاظو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ شپارس میاشتی مخکنبی ما خیلے بنخے لارہ دکورنہ پہ ویستلو سرہ د سخرگنی کور تہ استولی وہ خکہ چہ ہغی هروخت خما موریلار او خوریانوسرہ جھگری کولی، ہفتہ پس موریلار ماتہ د بنخے راوستلو اووئیل ما اووئیل چہ ماتہ د داسی بنخے ہیخ ضرورت نشہ دی ہغہ ماتہ نہ دہ پکار خما داسی بنخے تہ سلام دی، والدین خاموشہ شو، دویمہ یا دریمہ ورخ باندی ما ترہ د سخر کور تہ واستولو اوہم دا الفاظ می بیا سردوبارہ کری او ورسرہ می دا ہم اووئیل چہ ہغوی تہ اووایہ چہ خیل جھیز یوسن او جینی لارہ خلاصہ کری دھغوی جینی نہ راو لم، سخرگنی دا خبرہ اونہ منلہ، دا سلسلہ ہم داسی جاری وہ، یو کال پس والدینو زہ مجبور کرم او خما نہ خفہ شو او وی وئیل چہ تہ بہ بنخہ خامخا راوی، بیا ما سوچ اوکرو یو کالہ پوری چہ ما کوم انکار کولو دھغی اثر خما پہ نکاح باندی پریوتلی دی یا نہ، بہشتی زیور کنبی می اوکتل نو خما دا الفاظ هو بہو کنایہ طلاق سرہ ملاویدل اوس دی الفاظو وئیلو وخت کنبی خما نیت باندی دارو مداروو، ما کافی سوچ اوکرو خو یو کال تیرشوی وواو نیت لارہ می برقرار اونہ اساتلی شو، ما والدینو تہ اووئیل چہ خما مخکنبینی نکاح ماتہ شوی دہ پہ دی باندی والدین ډیر دشرم خبرہ دہ، تاسو صاحبان تسلی بخش جواب را کری؟ بینوا توجروا

المستفتی: طارق علی کیمل پور... ۱۹۱۱۸۱۹۲۹

الجواب: دا الفاظ کنایات دی بغیر د نیت نہ پہ دی سرہ طلاق نہ واقع کیری (۲)

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۵۰۲:۲ باب الکنايات)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله قضاء) قيد به لانه لا يقع ديانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۵۰۲:۲ باب الکنايات)

او روستو دا کلام چه خپل جھیز یوسه او جینئ لره خلاصه کړئ، قرینه ده د طلاق د عدم ارادې، لهذا طلاق واقع نه دې او که چرته احتیاطاً تجدید نکاح او کړې نو غوره ده او د عقد نکاح دپاره دا کافی دی چه زوجین د اقاربو په مخکښې ایجاب او قبول او کړی (۱) فقط وهو الموفق .

فارغه کړې مې ده، آزاده ده، حرامه ده، الفاظو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی خپلې ښځې ته د غصې په دوران کښې او وئیل ما هغې لره (ښځې لره) فارغه کړې ده چرته چه غواړی دا آزاده ده، مزید دا چه ددې نه پس هم په مختلفو موقعو باندې مذکور خپلې ښځې لره په خپل ځان باندې د حرام الفاظ دهر او کړی دی ددې ټولو خبرو باوجود په یو کور کښې او سپړی ددې شرعی حکم څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالعزیز سیرهری پور... ۲۳۱۷۱۴۱۹۸۲

الجواب: صورت مسئله کښې تجدید دنکاح کافی دي، ځکه چه اولاً، آزاد دې زموږ په د علاقې په محاوره کښې د کنایاتونه دی او که چرته صریح کیدل او منل شی نو دا په بائن کښې استعمالیږی. وهکذا لفظ الحرام (۲)

﴿۱﴾ وفي الهندية: واما ركنه فالايجاب والقبول والايجاب ما يتلفظ به اولاً من اى جانب كان والقبول جوابه هكذا فى العناية. (فتاوى عالمگیری ۱: ۲۶۷ كتاب النكاح الباب الاول)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: وقد صرح البزازی اولاً بان حلال الله على حرام بالعربية او الفارسية لا يحتاج الى نية حيث قال ولو قال حلال ايزد بروى او حلال الله عليه حرام لا حاجة الى النية وهو الصحيح المفتى به للعرف وانه يقع به البائن لانه المتعارف ثم فرق بينه وبين سرحتك فان سرحتك كناية لكنه فى عرف الفرس غلب استعماله فى الصريح فاذا قال رها کردم اى سرحتك يقع به الرجعى مع ان اصله كناية ايضاً وما ذاك الا لانه غلب فى عرف الفرس استعماله فى الطلاق وقد مر ان الصريح مالم يستعمل الا فى الطلاق من اى لغة كانت لكن لما غلب استعمال حلال الله فى البائن..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

والاصل ان البائن لا يلحق البائن (۱) وهو الموفق

اوزه گنې زه به طلاق درکړم.. ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځما ښځې ټول عمر ځما خدمت کړې دې مگر په څو کرته ماهغې ته وئیلی دی،، اوزه گنې زه به طلاق درکړم،، دې الفاظو وئیلوسره څو ځما ښځه د زوجیت نه وتلې نه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالحصیر خان پشاور... ۲۹۱۷۱۴۱۹۸۴

الجواب:،، اوزه،، الفاظ کنایات دی په دې سره دنورو کنایاتو په شان بغیر د نیت نه طلاق نه واقع کیږی، کما فی ردالمختار ۲: ۶۳۶ (۲) او چونکه تاسو دا الفاظ د طلاق په نیت سره نه دی وئیلی بقرینه ما بعده، گنې طلاق به درکړم،، لهذا تاسو باندې ښځه مطلقه شوې نه ده. وهو الموفق.

.. اوزه.. (نکل جا) لفظ کنایې دې او روستو د طلاق د خبر کاذبه حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی ښځې سره

(بقیه حاشیه) عند العرب والفرس وقع به البائن ولولا ذلك لوقع به الرجعى..... والحاصل انه لما تعورف به الطلاق صار معناه تحريم الزوجة وتحريمها لا يكون الا بالبائن هذا غاية ما ظهر لى فى هذا المقام. (ردالمختار هامش الدرالمختار ۲: ۵۰۳، ۵۰۴ باب الكنايات)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفى: فالمعتبر فيه اللفظ لا المعنى على المشهور لا يلحق البائن البائن. (الدرالمختار على هامش ردالمختار ۲: ۵۱۰ باب الكنايات)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفى: فالکنايات لا تطلق بها قضاء الا بنية او دلالة الحال. قال ابن عابدين: (قوله قضاء) قيد به لانه لا يقع ديانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال.

(الدرالمختار مع ردالمختار ۲: ۵۰۲ باب الكنايات)

جھگڑہ کولہ د جھگڑی پہ وخت کنبی ئی اووئیل،، اوزہ،، یعنی نکل جا او
هغه هم په هغه وخت د کورنه اووتله هغه وخت د هغه سړی نیت د طلاق نه
وو هغه بنځه درې ورځې د والدینو په کور کنبی او سیدلو سره واپس راغله نو
خاوند ورته اووئیل بیا ځله راغلي ما خو ته په یو دوه درې سره طلاقه کړې
وي؟ او حال دادې چه د بنځې د وتلو په وخت په زړه کنبی د طلاق نیت نه وو
شرعی حکم څه دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالغفار کبل، یکم اپریل ۱۹۸۴ء

الجواب: لفظ،، اوزہ،، (نکل جا) د کنایاتو نه دی او په کنایاتو کنبی بغیرد
طلاق د نیت نه طلاق نه واقع کیږي (شامی ۲: ۲۳۶)، (۱) نیز اخبار کاذبه سره
د دیانت په باب کنبی طلاق واقع کیږي نه (رد المحتار)، (۲) والهنديہ (۳)
وهو الموفق

.. ما ته پریخودلې ئی، کنبی احتمال د صریح او کنایه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کنبی چه یو سړی د غصې په

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: فالکنايات لا تطلق بها قضاء الالبنة او دلالة الحال، قال ابن
عابدين: (قوله قضاء) قيد به لانه لا يقع ديانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۵۰۲ باب الكنايات)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصکفی: قال انت طالق او انت حر وعنى الاخبار كذبا وقع قضاء الا
اذا شهد على ذلك، قال ابن عابدين: اى على انه يخبر كذبا.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۹۹ فروع قبيل باب الكنايات)

﴿۳﴾ وفي الهنديه: روى ابن سماعة عن محمد رحمه الله تعالى فيمن قال لامرأته كوني
طالقا او اطلقى قال اراه واقعا ولو قال لها انت طالق او انت طالق او قال قد
طلقتك قد طلقك او قال انت طالق وقد طلقك تقع ثنتان اذا كانت المرأة مدخولا بها
لو قال عنيت بالشأنى الاخبار عن الاول لم يصدق فى القضاء ويصدق فيما بينه وبين الله
الى. (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۵۵ مطلب اذا كرر الطلاق ونوى الاخبار)

حالت کنبی خپلې بنځې ته اووئیل چه ما ته پریخودلې ئی، دا الفاظ ئی
درې ځل اووئیل بیا دهغه نه پوښتنه او کړئ شوه چه تاسو دویم او دریم ځل
ولې اووئیل؟ نو هغه جواب ورکړو چه بنځه په دریو ځلو سره پریخودلې
کیږي ددې وجه نه ما درې ځلې اووئیل په دې صورت کنبی د طلاق څه حکم
دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالقیوم ماهر هادی آئی جان، ۱۱۸ رمضان ۱۴۰۲هـ

الجواب: بظاهر دا سړی تجدید نکاح کولې شی تحلیل ته محتاج نه دي. لان
هذا اللفظ يستعمل في الطلاق وغيره فيكون من الكنايات، ولو سلم غلبة
استعماله في الطلاق فكان صريحا لكنه مثل الحرام لا يستعمل الا لقطع النكاح فيقع
به البائن (۱) والباين لا يلحق البائن (۲) واعتقاد تأثير التثليث لا يستلزم ارادة
الطلقات الثلاثة (۳) فافهم. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: ثم ظهر لي بعد مدة ما عسى يصلح جوابا وهو ان لفظ حرام
معناه عدم حل الوطء ودواعيه وذلك يكون بالايلاء مع بقاء العقد وهو غير متعارف ويكون
بالطلاق الراجع للعقد وهو قسمان بائن ورجعي لكن الرجعي لا يحرم الوطء فتعين البائن
وكونه التحق بالصریح للعرف لاينا في وقوع البائن به فان الصريح قد يقع به البائن كتطبيقه
شديدة ونحوه كما ان بعض الكنايات قد يقع به الرجعي مثل اعتدى واستبرئ رحمك
وانت واحدة والحاصل انه لما تعورف به الطلاق صار معناه تحريم الزوجة وتحريمها لا
يكون الا بالبائن هذا غاية ما ظهر لي في هذا المقام وعليه فلا حاجة الى ما اجاب به في
البزاية من ان المتعارف به ايقاع البائن لما علمت مما يرد عليه.

(رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۳ قبيل مطلب لا اعتبار بالاعراب هنا)

﴿۲﴾ وفي الهنديه: ولا يلحق البائن البائن بان قال لها انت بائن ثم قال لها انت بائن لا يقع
الا طلاق واحدة بائة. (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۷ الباب الخامس في الكنايات)

﴿۳﴾ وفي الهنديه: الطلاق الصريح هو كانت طالق ومطلقة وطلقتك وتقع واحدة رجعية
وان نوى الاكثر او الابانة او لم ينو شيئا كذا في الكنز.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۵۳ الباب الثاني في ايقاع الطلاق الفصل الاول)

پہ ما خور مورثی پہ ما طلاقہ ئی او ورزہ حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری خپلی بنجی تہ او وائی، تہ پہ ما خور مورثی تہ ما طلاقہ ئی او ورزہ، ددی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: بوساطت مولانا عبدالحلیم دیروی مدرس حقانیہ ۱۵۸۸ھ ۱۴۰۱ھ
الجواب: بنجی تہ خور، مور او ترور بلاتشبیہ وئیل مکروہ دی مگرد موجب طلاق نہ دی. لما فی شرح التنویر: والاینوشینا او خذف الکاف لغا، هامش ردالمحتار ۲: ۷۹۴ (۱) او.. تہ پہ ما طلاقہ ئی.. موجب د طلاق رجعی دی (۲) او.. ورزہ.. د کنایاتو نہ دی چہ دہغی دارمدار پہ نیت باندي دي، كما فی ردالمحتار ۲: ۶۳۶ قوله قضاء قيد به لانه لا يقع دیانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال (۳) پس بھر حال دا بنجہ مغلظہ نہ دہ، رجوع یا تجدید سرہ کہ چرتہ نیت د طلاق وی نوخہ لارہ راوتلی شی. وهو الموفق

ما پریخودلی پریخودلی پریخودلی ئی وغیرہ الفاظو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری پہ غصہ کنبی راتللو سرہ خپلی بنجی تہ ئی پہ یو سا کنبی پریمینی پریمینی پریمینی خو خلی او وئیل بیا د کورنہ پہ وتلو سرہ ہم پہ ہغہ حالت کنبی او وئیل چہ پریبنودلو سرہ راغلی یم دکاندار د ہغہ نہ پوہنتنہ او کرہ چہ خہ پریبنودلو سرہ راغلی ئی، ہغہ او وئیل چہ بنجی تہ مہی طلاق ورکرو او کاغذ باندي مي هم ورته ليکلی دی د تحقیق نہ پس معلومہ شوہ چہ کاغذ ئی نہ وو

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۶۲۶ قبیل باب الکفارة باب الظهار

(۲) قال العلامة المرغینانی: الصریح ہو کانت طالق ومطلقة وطلقتک فهذا يقع به الطلاق الرجعی ولا يقع به الا واحدة وان نوى الاكثر. (هدایة ۲: ۳۶۰ باب ایقاع الطلاق)

(۳) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۲ باب کنایات)

ورکری او پہ یو تقریب کنبی ئی دري خلورو سرو وړاندي هم او وئیل چہ پریبنودلو سرہ راغلی یم طلاق ورکولو سرہ راغلی یم دے سرہ طلاق واقع شو یا نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ حبیب الہی جہلم ۱۹۷۹ء ۲۵۱۷

الجواب: بنکارہ دی وی چہ لفظ پریبنودلو د بعضی علماء پہ نزد طلاق صریح دی او پہ ظاہرہ دا د کنایاتو نہ دی. دا لفظ پہ طلاق او غیر طلاق دواړو کنبی استعمالیږی. کما لا یخفی علی من راجع الی المحاورات (۱) او بھر حال پہ دی سرہ طلاق بائن واقع کیږی. اما علی الثانی فظاہرو اما علی الاول فلانہ (۱) پہ فتاویٰ عالمگیری کنبی دی.

والاصل الذی علیہ الفتوی فی زماننا هذا فی الطلاق بالفارسیة انه اذا كان فیها لفظ لا يستعمل الا فی الطلاق فذلک اللفظ صریح يقع به الطلاق من غیر نية اذا اضيف الى المرأة وما كان بالفارسیة من الالفاظ ما يستعمل فی الطلاق وفي غیره فهو من کنایات الفارسیة فيكون حكمه حکم کنایات العربیة فی جمیع الاحکام کذا فی البدائع. (فتاویٰ عالمگیری ۳۷۹: ۱ الفصل السابع فی الطلاق بالالفاظ الفارسیة)

اوددی نہ پس ئی ددی دوه مثالونه ذکر کری دی:

اذا قال الرجل لامرأته بهتتم ترا ازنی (ترکتک من الزوجية) فاعلم بان هذه اللفظة استعمالها اهل خراسان واهل عراق فی الطلاق وانها صریحة عند ابی یوسف رحمه الله تعالى حتی كان الواقع به رجعا ويقع بدون النية..... واذا قال بهتتم ترا ولم يقل ازنی (ترکتک ولم يقل من الزوجية) فان كان فی حالة غضب ومذاکرة الطلاق فواحدة يملك الرجعة وان نوى بائنا او ثلاثا فهو کما نوى (محولہ بالا) وقال العلامة ابن عابدين: فان سرحتک کنایة لکنه فی عرف الفرس غلب استعماله فی الصریح فاذا قال رها کردم ای سرحتک يقع به الرجعی مع ان اصله کنایة ایضا وما ذاک الا لانه غلب فی عرف الفرس استعماله فی الطلاق.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۳ باب کنایات)

وقد رأیت علی نسخة الشامیة لشیخی بقلم..... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

تعرف به البائن مثل لفظ الحرام فليراجع الى كنايات ردالمختار (۱) نیز بنسكاره دي وی چه تكرار سره كله مقصود تاكيد او اصرار وی او كله تأسيس او تعود وی او كله نيت نامعلوم وی (۲) پس اول او ثالث كنبي صرف يو طلاق واقع كيرى او ثانى كنبي كله متعدد واقع كيرى اى اذا كان صريحاً او كله يو

(بقية حاشيه) سيدى وشيخى ومولائى المحدث الكبير والفيقه النبيل المفتى الاعظم مولانا مفتى محمد فريد دامت بركاتهم العالیه حيث قال: اعلم ان قول السليمانيين "پرے سے خودہ" اى ترکتھا (جهوڑ ديا) ومثله كناية فى العربية كذا فى السليمانية لانه يستعمل شائعا فى غير الطالق ويراد به الطلاق عند القرائن الخارجية فالظاهر انه كناية فى السليمانية ايضا فاذا كرره فيقع به الواحدة لان البائن لا يلحق البائن ولو سلم انه صريح فالمتعارف به وقوع البائن لانهم يقصدون ذلك فافهم.

(هذا من افادات شيخنا المعظم مدظله العالی) (از مرتب)

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله على الحرام فيقع بلانية للعرف) اى فيكون صريحا لا كناية بدليل عدم اشتراط النية وان كان الواقع فى لفظ الحرام البائن لان الصريح قد يقع به البائن كما مر لكن فى وقوع البائن به بحث سنذكره فى باب الكنايات كما افتي المتأخرون فى انت على حرام بانه طلاق بائن للعرف بلانية مع ان المنصوص عليه عند المتقدمين توقفه على النية الخ.

(ردالمختار هامش الدرالمختار ۲: ۳۶۹ مطلب قولهم على الطلاق على الحرام)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفى: كرر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاكيد دين، قال ابن عابدين: اى ووقع الكل قضاء وكذا اذا طلق اشباه اى بان لم ينو استينافا ولا تاكيدا لان الاصل عدم التاكيد.

(الدرالمختار مع ردالمختار ۲: ۳۹۹ فروع قبيل باب الكنايات)

واقع كيرى. اى اذا كان باننا لان البائن لا يلحق البائن كما صرحوا به (۱) پس ددي قواعد و پيه بنا باندي دي سري باندي تجديد دنكاح ضرورى دي د تحليل ضرورت نشته دي. هذا ما عندى ولعل عندى غير احسن منه، وهو الموفق

.. **خما د كت نه لري شه په خيل كت كنبي اوده شه.. وغيره الفاظو حكم**

سوال: شه فرمائى علماء دين دي مسئلي باره كنبي چه يوسرى د غصي په حالت كنبي بنخي ته او وئيل چه خما د كت نه لري شه خيل كت كنبي اوده شه.. يائي صرف دا او وئيل چه خما نه لري شه او جدا شه. يا د غصي په حالت كنبي ئي او وئيل چه الله تعالى دي مالره ستاسو نه خلاصي را كړى. دا ټول الفاظ د شه ناراضگي په وجه باندي خاوند خيلي بنخي ته او وائي او يقيني طور باندي د طلاق نيت بالكل نه وواو نه مذاكره د طلاق موجوده وه. په دي الفاظو كنبي د طلاق شه حكم دي؟ بينوا توجروا

المستفتى: حافظ هيبه خان حقانى ۱۹۷۵ء ۱۴۱۴ ۲۳

الجواب: صورت مسئله كنبي د عدم نيت د وجه نه هيخ قسمه طلاق نه دي واقع شوي. كما فى الدرالمختار: لا تطلق بها قضاء الا بنية او دلالة الحال، وفي ردالمختار ۲: ۶۳۶ قوله قضاء: قيد به لانه لا يقع ديانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال (۲) وهو الموفق

ما ته پرينودلي ئي طلاق نامه يوسه.. وغيره حكم

سوال: شه فرمائى علماء دين دي مسئلي باره كنبي چه يوسرى خيلي ناراضه شوي بنخي ته پيغام واستولو چه ما ته پرينودلي ئي خيل پلار راوستي وي دياره ددي چه ستا دياره طلاق نامه يوسى. دا الفاظ ئي په خوكرته او وئيل شه موده پس صلح او شوه او خيله بنخي كور ته راوستله او په خوشحالي

﴿۱﴾ (الدرالمختار على هامش ردالمختار ۲: ۵۱۰ باب الكنايات)

﴿۲﴾ (الدرالمختار مع ردالمختار ۲: ۵۰۲ باب الكنايات)

سره اوسیدل، ایا په دې الفاظوسره د دواړو په مینځ کښې طلاق نه دې واقع شوي؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاری ضیاء الرحمن برهنه مانسهره ۱۸ رمضان ۱۴۰۳ هـ

الجواب: چونکه دا الفاظ غالباً د طلاق دپاره استعمالیږي لهذا دا سرې دې زباني مراجعت باندې اکتفانه کوي، تجدید دنکاح دې اوکړي، ونظيره لفظ الحرام والتفصيل في رد المختار ۳: ۳۰۰ باب الكنايات (۱) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: وقد مر ان الصريح ما لم يستعمل الا في الطلاق من اى لغة كانت لكن لما غلب استعمال حلال الله في البائن عند العرب والفرس وقع به البائن ولولا ذلك لوقع به الرجعى، والحاصل ان المتأخرين خالفوا المتقدمين في وقوع البائن بالحرام بلانية حتى لا يصدق اذا قال لم انو لاجل العرف الحادث في زمان المتأخرين فيتوقف الآن وقوع البائن به على وجود العرف كما في زمانهم واما اذا تعورف استعماله في مجرد الطلاق لا بقيد كونه بائنا يتعين وقوع الرجعى به كما في فارسية سرحتك ومثله من وقوع الرجعى بقوله سن بوش او بوش اول في لغة الترك مع ان معناه العربى انت خلية وهو كناية لكنه غلب في لغة الترك استعماله في الطلاق..... ثم ظهر لى بعد مدة ما عسى يصلح جوابا وهو ان لفظ حرام معناه عدم حل الوطء ودواعيه وذلك يكون بالايلاء مع بقاء العقد وهو غير متعارف ويكون بالطلاق الراجع للعقد وهو قسمان بائن ورجعى لكن الرجعى لا يحرم الوطء فتعين البائن وكونه التحق بالصريح للعرف لا ينافي وقوع البائن به فان الصريح قد يقع به البائن كتطبيقه شديدة ونحوه كما ان بعض الكنايات قد يقع به الرجعى مثل اعتدى واستبرى رحمك وانت واحدة والحاصل انه لما تعورف به الطلاق صار معناه تحريم الزوجة وتحريمها لا يكون الا بالبائن.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۴ قيل مطلب لا اعتبار بالاعراب هنا)

.. ما خپلې ښځې لره پريښودلې ده.. ددې

درې خطونه مختلفو خلقو ته د ليکلو مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه بنده د کورنۍ چارو په وجه ښځې ته د طلاق په ارادې سره يو خط يونين کونسل ته ليکلې وو چه ما خپله ښځه پريښودلې ده ددې نه پس دويم خط ئې خپل ورور او دريم خط ئې خپل پلار ته ليکلې وو چه ما خپله ښځه پريښودلې ده هغه د کور نه اوباسي، پلار صاحب ته چه کله خط ملاؤ شو نو فوراً ماته راغلو او وې وئيل چه تاسو داسې مه کوئ او طلاق نامه مه ليکئ، بالآخر د پلار صاحب په وينا سره ما دوباره رجوع اوکړه چه کوم خط ما يونين کونسل ته ليکلې وو په هغې کښې مې د طلاق شرطونه نه ووليکلي، بعضي علماؤ نه مې چه دلته ددې مسئلې پوښتنه اوکړه نو وائي چه تاسو درې خطونه چه يونين کونسل پلار او ورور ته ليکلي دي نو دا درې د طلاق شرطونه جوړيږي تاسو صاحبان جواب راکړئ چه په دې مسئله کښې درې طلاقه دي يا زه رجوع وغيره کولې شم؟ بينوا توجروا

المستفتی: محمد عبدالله ميان والي ۱۹۶۹، ۱۴، ۱۲۱۴

الجواب: که چرته تاسو په خطونو کښې دا جمله ليکلي وي چه ما ښځه پريښودلې ده نو تاسو هغه ښځې ته دوباره رجوع کولې شئ (۱) اگرچه داسې ﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: فان سرحتك كناية لكنه في عرف الفرس غلب استعماله في الصريح فاذا قال رها کردم اى سرحتك يقع به الرجعى مع ان اصله كناية ايضا. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۳ باب الكنايات)

وفى الهندية: والاصل الذى عليه الفتوى فى زماننا هذا فى الطلاق بالفارسية انه اذا كان فيها لفظ لا يستعمل الا فى الطلاق فذلك اللفظ صريح يقع به الطلاق من غير نية اذا اضيف الى المرأة.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۹ الفصل السابع فى الالفاظ الفارسية)

خط تاسو درې یا د دریو نه زیاتو اشخاصو ته لیکلې وی (۱) او که چرته تاسو دا جمله لیکلې وی چه ما درې طلاقه ورکړی دی یا په دریو شرطو سره طلاق دې نو تاسو د تحلیل نه بغیر هغې لره ښځه نه شی جوړولې (۲) ستاسو د لیکلې شوی خط نه دا معلومېږي چه تاسو عدد نه دې لیکلې لهذا تاسو رجوع کولې شی، وهو الموفق

ښځه ئې نه جوړوم. ته ماته نه ئې پکار. ښځه ځما نه آزاده ده. الفاظو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د زید ښځه هنده د دریو کالو راسې جدا ده د څه د وجه نه هغه بوتلل نه غواړی او په دومره مده کښې ئې د خرچې دپاره یو کاتیره هم نه ده ورکړې او د جماعت کثیر په وړاندې ئې داسې قسم الفاظ وئیلی دی: یو ځل ئې او وئیل چه که چرته راغلې نو ناسته به ئې مگر ښځه به دې نه جوړوم که چرته رانه غله نو ماته نه ده پکار دویم ځل ئې او وئیل چه ځما ښځه ځما نه آزاده ده او زه د هغې نه آزادیم په دې الفاظو سره په هنده باندې طلاق واقع شوې دې؟ بینوا توجروا المستفتی: نامعلوم.....

الجواب: ښکاره دې وی چه زه به ئې ښځه نه جوړوم وعید دې (زور نه ده) انشاء د طلاق نه دې اوت ته ماته نه ئې پکار د اهرم د طلاق الفاظ نه دی، هندیه ۱: ۴۰۰

﴿۱﴾ وفي الهندية: في المنتقى لو كتب كتابا في قرطاس وكان فيه اذا اتاك كتابي هذا فانت طالق ثم نسخه في كتاب آخر او امر غيره ان يكتب نسخة ولم يملل هو فاتها الكتابان طلقت تطليقتين في القضاء اذا اقرانهما كتاباه او قامت به بينة واما فيما بينه وبين الله تعالى فيقع عليها تطليقة واحدة..... لانهما نسخه واحدة.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۹ الفصل السادس في الطلاق بالكتابة)

﴿۲﴾ وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها كذا في الهداية.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

ولو قال لاحاجة لي فيك ينوي الطلاق فليس بطلاق (۱) او دا الفاظ چه مانه آزاده ئې اگر چه بظاهر صريح دی لان الصريح مالم يستعمل الا فيه ای غالبا ولو بالفارسية كما في ردالمحتار ۲: ۵۹۰ (۲) لیکن دا الفاظ چه زه دهغې نه آزادیم تقاضا کوی چه د آزادی نه یو داسې تعلق مراد دې چه د زوجینو په مینځ کښې مشترک وی مثلا حقوق نکاح، پس دا لفظ به هم په هغه تقدیر باندې د کنایاتو نه وی چه په هغې کښې بغیر د نیت نه طلاق نه واقع کیږي، کما صرح به فی ردالمحتار ۲: ۶۳۶ (۳) وهو الموفق

د خاوند ښځې لره د کور نه د ویستلو او د مختلفو الفاظو وئیلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د مسائلو ذیل په باره کښې چه (۱) یو سړی خپلې ښځې لره د لاس نه نیولوسره د کور نه او ویستله ښځه وائی چه ماته ئې طلاق راکړې دې سړې وائی چه نه ما طلاق ورکړې دې اونه مې په زړه کښې د هغې نیت کړې دې بلکه محض زور نه مقصود وه (۲) سړې وائی چه نه ما د کور نه ویستلې ده نه مې د طلاق لفظ وئیلې دې بلکه صرف دامې وئیلی دی چه د ښځې په شان گزاره کوه (۳) په ژبې سره ئې صرف دا وئیلی وی چه اوزه (۴) ښځه وائی چه زه په گواهانو سره ثابت کولې شم چه زه ئې د کور نه ویستلې یم لیکن سړې انکار کوی (۵) ښځه وائی چه زه په گواهانو سره ثابت کولې

﴿۱﴾ (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس في الكنايات)

﴿۲﴾ (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۶۵ باب الصريح)

﴿۳﴾ قال العلامة الحصكفي: انت حرة اختارى امرک بيدک سرحک فارتک لا يحتمل السب والرد ففي حالة الرضا ای غير الغضب والمذاكرة تتوقف الاقسام الثلاثة تأثيرا على نية للاحتمال، قال العلامة ابن عابدين: لما ذكرنا من ان كل واحد من الالفاظ يحتمل الطلاق وغيره والحال لا تدل على احدهما فيستل عن نيته ويصدق في ذلك قضاء بدائع.

(الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۵۰۳ مطلب لا اعتبار بالاعراب هنا)

شم چہ د کور نہ ویستلې هم یم او ورسره ئې دا هم وئیلی دی چه زه تا نه غواړم لیکن سرې انکار کوی مندرجه بالا صورتونو کښې کوم یو طلاق واقع شوې دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد ظاهر بنون

جواب: (۱) د ښځې د کور نه ویستل طلاق نه دي لعدم الرکن (ماخوذ از شامی) (۱) (۲) د ښځو په شان گزاره کوه... نه صریح دي اونه کنایه بلکه نصیحت دي (ماخوذ از شامی) (۲) (۳) اوزه... کنایه دي په دي سره د نیت نه بغير طلاق نه واقع کیږي (شامی) (۳) (۴) نه ویستل طلاق دي او نه... اوزه... بغير د نیت نه طلاق دي (شامی) (۴) (۵) زه تا نه غواړم... نه صریح دي اونه کنایه (هنديہ ۱: ۴۰۰ (۵) وهو الموفق

.. **خما نه خما ښځه پاتې شوې ده پاتې شوې ده پاتې شوې ده.**

ددي شرعی حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه خما ښځه خما د تره لور (۲، ۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله ورکنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة على معنى الطلاق من صريح او كناية فخرج الفسوخ على مامر واراد اللفظ ولو حكما ليدخل الكتابة المستبينة الخ.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۵۳ كتاب الطلاق)

(۲، ۳) قال العلامة الحصكفي: والكنایات ثلاث ما يحتمل الرد او ما يصلح للسب اولاً ولا فنحو اخرجى واذهى وقومى تقنى تخمرى استترى انتقلى انطلقى اغربى اعزبى يحتمل رد او نحو خليه برية بائن الخ. (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۵۰۳: ۲ باب الكنايات)

(۵) وفي الهنديه: ولو قال لا حاجة لى فيك ينوى الطلاق فليس بطلاق. (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس فى الكنايات)

هم ده دخپل مورپلار کور ته بباعث ناچاقی تلې وه دهغې په غیر موجودگي کښې خما دهغې ورور سره تلخ کلامی او شوه، ما په هغه دوران کښې په غصه کښې او وئیل چه خما نه خما ښځه پاتې شوې ده پاتې شوې ده پاتې شوې ده، داسې مې نهه یا لس ځلې او وئیل، خما سپر ماته او وئیل چه ایا تاته طلاق ده؟ نو ماته فوراً احساس او شوچه زه طلاق نه ورکوم دراصل خما په زړه کښې دا ووچه خما ښځه دي د مورپلار په کور کښې او سپرې کورته به ئې نه راوړم آیا په دي الفاظو سره خما په نکاح باندې څه اثر پریوتلې دي یا نه؟ شرعی حکم څه دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: کمال خان حائل سعودیه عربیه... ۱۴۰۱ هـ ۱۸۱۴

الجواب: ښځه خما پاتې شوې ده نه صریح دي نه کنایه په دي سره ښځه مطلقه نه کیږي چه کله نیت او اراده د طلاق هم نه وی (۱) وهو الموفق

د کور نه لاره شه خما نه فارغه شه خاوند اوکره وغیره الفاظو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه یو سړی خپلې ښځې ته دا الفاظ وئیلی دی ته خما د کور نه لاره شه خما نه فارغه ئې. زه بل خاوند اوکره، اوس زه تا د ښځې په حیثیت سره ساتل نه غواړم، درې ځلې ئې دا الفاظ استعمال کړی دی او ډیر بې دردی سره ئې په بد شان ښځه وهلې ده او دائې هم وئیلی دی زه به ستا د پلار نه مبلغ پنځه زره روپۍ د واده خرچه اخلم، اوس د طلاق څه حکم دي؟ واقع دي یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: میر عبدل ډهوک... ۱۹۷۲، ۹۱، ۲۹۱

الجواب: که چرته خاوند دا الفاظ د طلاق په نیت او ارادې سره وئیلی وی نو دا (۱) وفي الهنديه: قد اتفقوا جميعاً انه لو قال والله ما انت لى بامرأة او لست والله لى بامرأة فانه لا يقع شئ وان نوى ولو قال لا حاجة لى فيك ينوى الطلاق فليس بطلاق.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس فى الكنايات)

شم چہ د کور نہ ویستلې هم یم او ورسره ئې دا هم وئیلی دی چه زه تا نه غواړم لیکن سرې انکار کوی مندرجه بالا صورتونو کښې کوم یو طلاق واقع شوې دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد ظاهر بنون

جواب: (۱) د ښځې د کور نه ویستل طلاق نه دي لعدم الرکن (ماخوذ از شامی) (۱) (۲) د ښځو په شان گزاره کوه... نه صریح دي اونه کنایه بلکه نصیحت دي (ماخوذ از شامی) (۲) (۳) اوزه... کنایه دي په دي سره د نیت نه بغیر طلاق نه واقع کیږي (شامی) (۳) (۴) نه ویستل طلاق دي اونه... اوزه... بغیر د نیت نه طلاق دي (شامی) (۴) (۵) زه تا نه غواړم... نه صریح دي اونه کنایه (هنديہ ۱: ۴۰۰ (۵) وهو الموفق

.. ځما نه ځما ښځه پاتې شوې ده پاتې شوې ده پاتې شوې ده..

ددي شرعی حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين دي مسئلې باره کښې چه ځما ښځه ځما د تره لور (۲۰۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله ورکنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة على معنى الطلاق من صريح او كناية فخرج الفسوخ على ما مر واراد اللفظ ولو حكما ليدخل الكتابة المستبينة الخ.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۵۳ كتاب الطلاق)

(۲۰۳) قال العلامة الحصكفي: والكنایات ثلاث ما يحتمل الرد او ما يصلح للسب اولا ولا فنحو اخر جی واذهبی وقومی تقنی تخمري استتري انتقلی انطلقی اغربی اعزبی يحتمل رد او نحو خلیه بریه بائن الخ. (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۵۰۳: ۲ باب الكنايات)

(۵) وفي الهنديه: ولو قال لا حاجة لي فيك ينوي الطلاق فليس بطلاق.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس في الكنايات)

هم ده دخيل موريلار کور ته بياعت ناچاقئ تلې وه دهغې په غير موجودگي کښې ځما دهغې ورور سره تلخ کلامی او شوه، ما په هغه دوران کښې په غصه کښې او وئيل چه ځما نه ځما ښځه پاتې شوې ده پاتې شوې ده پاتې شوې ده، داسې مې نهه يا لس ځلې او وئيل، ځما سخر ماته او وئيل چه ايا تاته طلاقه ده؟ نو ماته فوراً احساس او شوچه زه طلاق نه ورکوم دراصل ځما په زړه کښې دا ووچه ځما ښځه دي د موريلار په کور کښې اوسيدی کورته به ئې نه راوړم آيا په دي الفاظو سره ځما په نکاح باندې څه اثر پريوتلې دي يا نه؟ شرعی حکم څه دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: کمال خان حائل سعوديہ عربیہ... ۱۴۰۱ هـ ۱۸۱۴

الجواب: ښځه ځما پاتې شوې ده نه صریح دي نه کنایه په دي سره ښځه مطلقه نه کیږي چه کله نیت او اراده د طلاق هم نه وی (۱) وهو الموفق

د کور نه لاره شه ځما نه فارغه شه خاوند اوکره وغيره الفاظو حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين دي مسئلې باره کښې چه یو سړی خپلې ښځې ته دا الفاظ وئیلی دی ته ځما د کور نه لاره شه ځما نه فارغه ئې. زه بل خاوند اوکره، اوس زه تا د ښځې په حیثیت سره ساتل نه غواړم. درې ځلې ئې دا الفاظ استعمال کړی دی او ډیر بې دردی سره ئې په بد شان ښځه وهلې ده او دائې هم وئیلی دی زه به ستا د پلار نه مبلغ پښځه زړه روپی د واده خرچه اخلم، اوس د طلاق څه حکم دي؟ واقع دي يا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: میر عبدل ډهوک... ۱۹۷۶، ۱۹۸۱، ۲۹۱۹

الجواب: که چرته خاوند دا الفاظ د طلاق په نیت او ارادې سره وئیلی وی نو دا (۱) وفي الهنديه: قد اتفقوا جميعا انه لو قال والله ما انت لي بامرأة او لست والله لي

بامرأة فانه لا يقع شيء وان نوى ولو قال لا حاجة لي فيك ينوي الطلاق فليس بطلاق.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس في الكنايات)

نسخہ مطلقہ شوہ او د عدت نہ پس باقاعدہ بل خائ وادہ کولی شی، کما فی شرح التنویر لا تطلق بها قضاء الابنية او دلالة الحال، وفی ردالمحتار: قول قضاء قید به لانه لا يقع دیانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال: ۱/۶۳۶ (۱) وهو الموفق

بنخی ته په ٬٬خه٬٬ و نیلو سره د طلاق مسئله

سوال: څه فرمائی علمائی دین د شرع متین دې مسئلې باره کښې چه ما بنخی ته وئیلی وو چه ته ډیره غټه ئې، نوهغې اووئیل چه نرئ مې کړه، نوما جواب ورکړو چه ٬٬خه٬٬، او معمولی وقفې سره مې وئیلی وو چه دا تا نوې خبره اوکړه حالانکه د طلاق وغیره مې بالکل نیت نه وو، آیا په ٬٬خه٬٬، لفظ سره طلاق واقع شو؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام سرور ډاک شېبینه راوالپنډی..... ۱۸۹۱۱۹۷۰

الجواب: په مسئلله صورت کښې د طلاق نیت نه کیدوپه وجه په نکاح باندې څه اثر نه پریوځي. لان کنایات لایقع بها الطلاق الا بالنية کما فی ردالمحتار ۲/۶۳۶ (۲) وهو الموفق

که..... زما په بنخه باندې څه حق نه وی، دا الفاظ کنایه دی

سوال: څه فرمائی علمائی دین دې مسئلې باره کښې چه زید دخپلې منکوحې په مخکښې دا الفاظ اووئیل په دې حال کښې چه ده د طلاق اراده کړې وه لیکن د گواهانو منع کولو سره ئې طلاق ور نکړل بیاني دا الفاظ اووئیل که چرې زه ددې کوهی نه د دوه درې ورځو په ارادې سره د منکوحې د اجازت نه بغیر چرته لارم نوبیا به زما په هغې باندې هیڅ حق نه وی، بیا زید په پټه د

(۱) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲/۵۰۲ باب کنایات)

(۲) قال العلامة الحصکفی: فالکنایات لا تطلق بها قضاء الابنية او دلالة الحال.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲/۵۰۱، ۵۰۲ باب کنایات)

منکوحې د اجازت نه بغیر چرته لاره، او یو کال پورې غائب اوسیدلو، آیا طلاق واقع شو؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالهادی گندف صوابی..... ۱۹۷۴، ۱۲۸۲

الجواب: دا لفظ چه زما به بنخی باندې څه حق نه وی، لا سیل لی علیک سره برابر دې اودا لفظ د کنایاتو نه دې. کما صرح به فی الهندية ۱/۴۰۰ (۱) پس دې لفظ سره یعنی زما به په بنخه باندې څه حق نه وی، طلاق بائن واقع شو په دې شرط چه خاوند په دې لفظ سره طلاق مراد اخستې وی.

کما فی ردالمحتار ۲/۶۳۶ قوله قضاء قید به لانه لا يقع دیانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال (۲). وهو الموفق

٬٬ماته ستا ضرورت نشته٬٬ الفاظ کنایه دی

سوال: څه فرمائی علمائی دین دې مسئلې باره کښې چه زید خپې بنخی ته اووئیل چه ماته ستا ضرورت نشته، بنخه خپل مورپلار کره لاره، درې میاشتې تیرې شوې نود زید پلار د زید سخرگنئ کره لاره او خپله اینگور ئې کورته راوستله. اوس عرض دادې چه د پورته ذکر شوو الفاظو په وجه زید بنخی ته رجوع کولی شی؟ آیا دا مطلقه بانه شوې ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی عنایت الاسلام بلیتنگ کوهاټ..... ۱۹۷۰، ۵۱۹۱

(۱) وفي الهندية: والحق ابو يوسف رحمه الله تعالى بخلية وبرية وبائن وحرام اربعة اخرى ذكرها السرخسي في المبسوط وقاضي خان في الجامع الصغير وآخرون وهي لا سیل لی علیک لا ملک لی علیک.

(فتاویٰ عالمگیری ۱/۳۷۵ الفصل الخامس فی کنایات)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲/۵۰۲ باب کنایات)

الجواب: چونکہ دا الفاظ د کنایاتو نہ دی لہذا کہ خاوند د طلاق نیت او ارادی سرہ ویئیلی وی نویو طلاق بائن واقع شو. او کہ د طلاق ورکولو ارادی سرہ نہ وی، د توهین وغیرہ ارادی سرہ وی نو طلاق بہ نہ کیږی.

فی الدرالمختار: کنایته مالم یوضع له واحتمله وغیرہ فالکنایات لا تطلق بها قضاء الا بنية او دلالة الحال، قال العلامة الشامي: قید به لانه لا يقع دیانة بدون النية

(ردالمختار ۲: ۶۳۶) ﴿۱﴾

بلکہ د بعضی عباراتو نہ معلومیږی چه دا الفاظ د طلاق نہ نۀ دی لہذا د نیت باوجود هم دی سرہ طلاق نہ واقع کیږی. قالوا فی الہندیة ۱: ۴۰۰ ولو قال لا حاجة لی فیک ینوی الطلاق فلیس بطلاق ﴿۲﴾. وهو الموفق

د ``ما پریخودہ`` الفاظو حکم

سوال: څه فرمائی علماء د دین دی مسئلې بارہ کښې چه ``ما پریخودہ``، دا الفاظ په طلاق کښې څه حکم لری؟ بینوا توجروا المستفتی: نامعلوم.....

الجواب: واضحه دی وی چه دا لفظ یعنی ``پریخودل``، په طلاق او غیر طلاق دواړو کښې کثرت سرہ استعمالیږی، د قرائتو په وجه دیو تعین کیږی، پس په ظاهره به دا لفظ د ``ترکتها``، په شان د کنایاتو نہ وی، چه په دی کښې د نیت نہ بغیر طلاق نہ واقع کیږی. د غسې دا لفظ که چرې په طلاق کښې مشهور وی نو په طلاق بائن کښې به مشهور وی، د اهل عرف په نزد بینونت مراد اخستلې شی. والصریح قد یقع به البائن کما فی ردالمختار ۲: ۶۳۹ ﴿۳﴾ والصریح لا یقع به

الطلاق دیانة عند عدم النية کما فی

﴿۱﴾ (الدرالمختار مع ردالمختار ۲: ۵۰۱، ۵۰۲ باب الکنايات)

﴿۲﴾ (فتاویٰ عالمگیریة ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس فی الکنايات)

﴿۳﴾ (ردالمختار هامش الدرالمختار ۲: ۶۳۹، ۵۰۲ قبیل مطلب لا اعتبار بالاعراب هنا باب الکنايات)

ردالمختار ۲: ۵۹۳ ﴿۱﴾ نعم اذا كان هازلا فيقع طلاقه لكونه ناويا زجرا ﴿۲﴾ وللحديث المشهور ﴿۳﴾ فافهم. وهو الموفق

نسخه زما نه آزاده ده زۀ دهغي نه آزاد یم. په بائن کښې مشهور دی
سوال: څه فرمائی علماء د دین د شرع متین دی مسئلې بارہ کښې چه د زید نسخه د دریو کالونه جدا ده په دی موده کښې زید یوه پیسه هم د خرچې دپاره نه ده ورکړې، اونه ئې دا توجه کړې ده چه دا زما نسخه ده، د گنر جماعت په مخکښې دده نه دوه قسمه الفاظ اوریدلی شوی دی. یو ځل ئې اووئیل چه که کورته راغله نو ناسته به وی خو نسخه به ترې نه جوړؤم. که رانغله نو زما نه ده

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله غير عالم بمعناه) كما لو قالت لزوجها اقرأ على اعتدى انت طالق ثلاثا ففعل طلقت ثلاثا في القضاء لا فيما بينه وبين الله تعالى اذا لم يعلم الزوج ولم ينو بحر عن الخلاصة.

(ردالمختار هامش الدرالمختار ۲: ۲۶۱ قبیل مطلب فی طلاق المدهوش)

﴿۲﴾ قال العلامة الشامي: (قوله هازلا) اي فيقع قضاء وديانة..... بانه مكابر باللفظ فيستحق التغليظ وكذا في البزازية..... وبعد صفحة..... (جعل هزله به جدا) لانه تكلم بالسبب قصدا فيلزمه حكمه وان لم يرض به.

(ردالمختار هامش الدرالمختار ۲: ۴۵۹، ۲۶۱ مطلب فی تعريف السكران وحكمه)

﴿۳﴾ قال رسول الله ﷺ: ثلاث جلدن جد وهزلن جد النكاح والطلاق والرجعة وفي رواية والعقاق وفي رواية واليمين، وقال علي كرم الله وجهه: ثلاثة لا لعب فيهن الطلاق والعقاق والنكاح. (رواه الخمسة) (احمد واصحاب السنن) الا النسائي عن ابي هريرة وقال الترمذي حديث حسن غريب واخرجه الحاكم وصححه والدارقطني وفي اسناده ابن ازدك وهو مختلف فيه.

(نيل الاوطار ۶: ۲۳۴ وما بعدها نصب الراية فی الهامش ۳: ۲۲۳)

پکار، دویم خلئی اووئیل چہ زما بنسخہ زما نہ آزاده ده او زہ دہغی نہ آزادیم، کثیر جماعت ددی الفاظو شاهد دی، آیا دی سرہ طلاق واقع شوی دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاری عبدالرؤف هائی سکول ۱۹۷۵ء تا ۱۹۹۱ء ۲۸۱۹۱۰
الجواب: واضحہ دی وی چہ دا لفظ زما نہ آزاده ده پخپله کنایہ دی لیکن زمونہ پخپله عرف کنبی دا لفظ پخپله طلاق بائن کنبی مشهور دی لهذا بشرط صدق وثبوت دی سرہ طلاق (بائن) واقع کیڑی.

فلیراجع الی ردالمحتار ۲: ۶۳۸، ۶۳۹ فقیہ ذکر بعض نظائرہ ﴿۱﴾. وهو الموفق

تہ زما ہیخ نہ کیڑی. زہ ذہنی طور باندي

ددی نہ فارغ یم. الفاظ کنائی دی

سوال: خہ فرمائی علمائی دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید پخپله مزاق (توقو) کنبی خپلی بنسخی تہ اووئیل چہ زما ہیخ نہ کیڑی، ددی کلام پخپله وخت کنبی دزید نیت دطلاق یا بنسخی سرہ دتعلق ختمولو وغیرہ نہ وو، آیا دی سرہ پخپله نکاح باندي خہ اثر پریوخی؟ دغسی یوسری دخیلی بنسخی بارہ کنبی اووئیل چہ زہ ذہنی طور باندي ددی نہ فارغ یم، اوریدونکی اووئیل چہ آیا

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: وقد صرح البزازی او لا بان حلال الله على حرام بالعربية او الفارسية لا يحتاج الى نية حيث قال ولو قال حلال ايزد بروی او حلال الله عليه حرام لا حاجة الى النية وهو الصحيح المفتی به للعرف وانه يقع به البائن لانه المتعارف ثم فرق بينه وبين سرحتك فان سرحتك كناية لكنه في عرف الفرس غلب استعماله في الصريح فاذا قال رها کردم ای سرحتك يقع به الرجعی مع ان اصله كناية ايضا وما ذاك الا انه غلب في عرف الفرس استعماله في الطلاق وقد مر ان الصريح ما لم يستعمل الا في الطلاق من ای لغة كانت لكن لما غلب استعمال حلال الله في البائن عند العرب والفرس وقع به البائن فيتوقف الآن وقوع البائن به على وجود العرف وكونه التحق بالصريح للعرف لا ینا فی وقوع البائن به فان الصريح قد يقع به البائن الخ.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۵۰۳، ۵۰۴ قبیل مطلب لا اعتبار بالاعراب هنا)

ستا ددی نہ طلاق مراد دی؟ هغه پخپله جواب کنبی اووئیل چہ زما نیت او مراد فی الحال دطلاق نہ دی، البتہ پخپله آئندہ کنبی می دطلاق ورکولو اراده ده، ددی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اکرم کویت ۱۹ ربيع الثاني ۱۴۰۳ هـ

الجواب: پخپله دی دواړو صورتونو کنبی بنسخہ نه طلاقه کیڑی. حکم چہ کنایاتو کنبی نیت دطلاق موجود کیدل ضروری دی او دلته نیت موجود نہ دی. (کما فی الشامیة ﴿۱﴾ والهنديہ ﴿۲﴾ والبحر ﴿۳﴾. وهو الموفق

ماته ددی حاجت نشته بل خائي کنبی ددی نکاح اوکره.

دی سرہ د طلاق حکم

سوال: خہ فرمائی علمائی دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری اووئیل چہ ماتہ ددی (بنسخی) حاجت نشته بل خائي کنبی ددی نکاح اوکره، آیا دی دواړو الفاظو سرہ طلاق واقع شو؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالحمید ایس وی لدها دی آئی خان

الجواب: دا لفظ چہ ماتہ ددی حاجت نشته، د طلاق د الفاظونه نه دی، او

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: فالکنايات لا تطلق بها قضاء الا بنية او دلالة الحال، قال ابن عابدين: (قضاء) قيد به لانه لا يقع ديانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال.

(الدرالمختار مع ردالمختار ۲: ۵۰۱، ۵۰۲ باب الكنايات)

﴿۲﴾ وفي الهندية: الكنايات لا يقع بها الطلاق الا بالنية او بدلالة حال كذا في الجوهرة النيرة.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۴ الفصل الخامس فی الكنايات)

﴿۳﴾ قال العلامة ابن نجيم: (قوله لا تطلق بها الا بنية او دلالة الحال) ای لا تطلق بالكنايات قضاء الا باحدى هذين لانها غير موضوعة للطلاق بل موضوعة لما هو اعم منه.

(البحر الرائق ۳: ۲۹۸ باب الكنايات)

دا لفظ چہ "بل خائے کنبی ددی نکاح اوکرہ... دطلاق د الفاظو نہ دی، کله
چہ د طلاق نیت او ارادی سره وئیلی شوې وی (هنديہ) (۱) وهوالموفق

خوک ښه سړې اوگوره د خپلې لور رسته ورسره اوکره ددی حکم

سوال: څه فرمائی علمائی دین د شرع متین دې مسئلې باره کنبی چہ د نابالغ
جینی او هلك نکاح شوې وه کله چہ هلك بالغ شو، د اختلاف په وجه ئې د
جینی مور پلار ته کراچی ته د خط په ذریعہ اولیکل چہ تاسو وایی چہ ته
خپل مور پلار پریږده پوهله به مونږ رسته درکوو گنی نه ئې درکوو، اوس
خوما واده هم نه دې کړې نو زما پلار زما نه جدا کوئ، کله چہ زه واده اوکړم
نوبیا به مو څه رویه وی، زه قطعاً ستاسو د لور کومه چہ زما منکوحه ده
دهغې خواش مند نه یم، تاسو خوک ښه سړې اوگورئ د خپلې لور رسته
ورسره اوکړئ زما د طرفه اجازت دې او زما سامان کوم چہ ما دنکاح په
وخت جینی ته ورکړې وو هغه واپس زما کورته راوړسوئ او زما خلاف
عدالت کنبی قانونی کاروائی مه کوئ اوپه قومی جرگه کنبی کینی ماسره
لین دین ختم کړئ وغیره، ددی الفاظو او د خط څه حکم دې آیا طلاق واقع
شوې دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: رفیق محمد هری پور ۲۰۱۱/۱۲/۱۹۷۱

الجواب: که خاوند دا الفاظ چہ "خوک ښه سړې اوگورئ د خپلې لور رسته
ورسره اوکړئ... دنکاح ختمولو ارادی سره ئې وئیلی وی نو دا جینی طلاقه
شوې ده گنی نه ده طلاقه شوې، ونظیره ما فی الهنديه ۱:۴۰۰ وبابتی الازواج

(۱) وفي الهنديه: وبابتی الازواج تقع واحدة بائنة ان نواها او اثنين وثلاث ان نواها هكذا

فی شرح الوقایة..... ولو قال لا حاجة لی فیک ینوی الطلاق فلیس بطلاق..... ولو قال لها
اذهی فتزوجی تقع واحدة اذانوی.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۷۵، ۳۷۶ الفصل الخامس فی الکنايات)

تقع واحدة ان نواها الخ (۱). وهوالموفق

طلاق ورکړه نو ته آزاد ئې، جواب کنبی ئې اووئیل زه آزاد یم.

دا طلاق بائن دې

سوال: څه فرمائی علمائی دین دې مسئلې باره کنبی چہ مثلاً د زید نکاح په
ماشوم والی کنبی د زینب (نابالغې) سره شوې وه، د زید د بالغ کیدونه پس
پلار هغه ته په یواځې والی کنبی اووئیل چہ اوس مونږ ستا د ښځې رخصتی
کوو او کورته ئې راوستل غواړو، زید اووئیل چہ زه واده نه کوم، دده مراد
زینب سره واده نه کول وو. پلار ئې اصرار کولو او هلك انکار، بیا ورته پلار
اووئیل چہ ښه بیا طلاق ورکړه، هلك اووئیل چہ زه طلاق ورکوم، دا خبرې
اترې په کمره کنبی کیدلې خلق بهر په انتظار کنبی وو، پلار ځوی ته اووئیل
چہ ښه بهرته راشه د خلقو په مخکښې طلاق ورکړه، بهرته د راتلونه پس
داسې خبرې اوشوې چہ پلار اووئیل طلاق ورکړه ته آزاد ئې، زید اووئیل زه
آزاد یم، ددغسې الفاظو د دواړو طرفې نه څو ځل تکرار اوشو، بیا
پلار اووئیل چہ آیا ته لا تعلق ئې زید اووئیل چہ زه لا تعلق یم، په دې لیکلی
شوی صورت کنبی کوم طلاق واقع شو؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد رمضان کنديان میانوالی ۳۰/۱۹/۱۹۷۲

الجواب: په زید باندې خپله منکوحه مطلقه بائنه شوې ده،

لان هذين اللفظين من الكنايات لان الكناية ما لم يوضع للطلاق واحتمله وغيره
وحكمها وقوع الطلاق عند النية والارادة (۲). وهوالموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس فی الکنايات)

(۲) قال العلامة الحصكفی: كناية (الطلاق) ما لم يوضع له ای الطلاق واحتمله وغيره

فالکنايات لا تطلق بها قضاء الا بنية او دلالة الحال.

(الدرالمختار هامش ردالمحتار ۲: ۵۰۱ باب الکنايات)

باب تعلیق الطلاق

پہ تعلیق طلاق کنبی شرط کہ اصالة پورہ کری یا وكالة حث واقع کری
سوال: خہ فرمائی علمائی دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ زید اووئیل چہ پہ ما باندی زما منکوحہ پہ دریو شرطو سرہ طلاقہ وی کہ زہ دخیلی لور رشتہ خورئی تہ ورکرم، اوس کہ زید دخیلی لور اختیار ترہ یا نیا تہ ورکری چہ ہغہ چاتہ غواہی زما لور ورکری، اوس کہ ترہ یا نیا ددی جینی رشتہ ہغہ ہلک تہ ورکری دچا قسم چہ زید کری دے نوآیا پہ دے صورت کنبی بہ زید باندی طلاق راحی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد سلیمان بابر گڑھی حبیب اللہ

الجواب: زید کہ دا لور اصالة یا وكالة خورئی تہ پہ نکاح کنبی ورکری، نوپہ دہ باندی بہ بنخہ مطلقہ مغلظہ شی، لوجود الشرط (۱) لہذا د زید دا اطلاع نہ بغیر اودہغہ د اختیار نہ بغیر دے نور رشتہ داران مثلاً ترہ یا پلار یا نیا عقد دنکاح اوکری اود جینی نہ دے اجازت واخلی کہ بالغہ وی، گنی داجازت نہ بغیر دے عقد دنکاح اوکری (۲) مختصر داچہ پہ دے نکاح کنبی دے زید ہیچ مداخلت نہ کوی (۳) وھوالموفق

(۱) قال الامام ابواللیث السمرقندی: والفاظ الشرط ستة..... فمتی ما وجدت هذه الشرائط انحلت الیمین وانتهی الامر. (خزانة الفقه ۱۱۹ مبحث الفاظ الشرط)

(۲) قال العلامة الحصکفی: حلف لا یتزوج فزوجه فضولی فاجاز بالقول حث وبالفعل ومنه الکتابہ خلافا لابن سماعہ لا یحث بہ یفتی خانیة. (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۱۵۰: ۳ مطلب حلف لا یتزوج فزوجه فضولی)

(۳) قال العلامة ابن عابدین: فلو حلف لا یتزوج فعقدہ بنفسه أو وکل فعقد الوکیل حث. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۱۲۹: ۳ مطلب حلف لا یتزوج)

ارادہ د تعلیق طلاق وہ لیکن د غفلت پہ وجہ تنجیزی صادر شو

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ زید خیل پلار تہ اووئیل چہ یا خو زما تنخواہ د درے سوہ نہ زیاتہ کرہ پنخہ سوہ ئی کرہ، یا ما دخیل خان نہ جدا کرہ، لیکن د زید پلار نہ منی، زید طلاق د وسلے پہ طور د استعمالو لو ارادہ او کرہ پہ دے وجہ دہ خیل زہہ کنبی دا الفاظ تیار کرل "فلانی نن تہ دخیل مورپلار کورتہ لارہ شہ گنی تاتہ درے طلاقہ او کہ زما داجازت نہ بغیر راغلی نو بیا ہم تاتہ درے طلاق،، کافی وختہ پورے پہ دے الفاظو باندی غور کولو چہ چرتہ دا الفاظ خطرناک نہ وی، دکافی سوچ او فکر نہ پس زید دے نتیجے تہ اور سیدہ چہ خہ دا الفاظ خطرناک نہ دی حکم کہ پلار صاحب رالہ تنخواہ زیاتہ کرہ نو خیلہ بنخہ بہ واپس راو لم، بہر حال زید دا الفاظ خو خلہ زہہ کنبی وارول، اوبنہ ئی یاد کرل لیکن دے باوجود ئی دطلاق ورکولو پہ وخت پہ غلطی او جلتی کنبی دا الفاظ اووئیل "فلانی نن تہ دخیل پلار کورتہ لارہ شہ تاتہ درے طلاق،، دومرہ وئیلو سرہ دہ تہ دخیلی غلطی احساس او شو چہ دہ خو لفظ "گنی،، استعمال نہ کرو، لہذا د وقفی نہ بغیر ئی فوراً الفاظ صحیح کرل اوداسی ئی اووئیل "فلانی نن تہ دخیل مورپلار کورتہ لارہ شہ گنی تاتہ درے طلاق،، د زید بنخہ دغہ وخت د مورپلار کورتہ لارہ، دوه ورخی پس د زید پلار پہ تنخواہ زیاتولو باندی راضی شو بیا زید خیلی بنخے تہ کورتہ دراتلو اجازت ورکرو. اوس سوال دادی چہ آیا د زید دخطا پہ وجہ یعنی لفظ "گنی،، نہ استعمالو لو پہ وجہ اگرچہ دہ دوبارہ الفاظ صحیح کری دی آیا پہ زید باندی خیلہ بنخہ حرامہ شوے دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: محبوب الرحمن..... ۱۹۷۵ء ۱۶/۴

الجواب: بشرط صدق دے خاوند (زید) باندی خیلہ بنخہ مطلقہ شوے نہ دہ، حکم چہ دہ ارادہ دتعلیق کری وہ لیکن د غفلت پہ وجہ دتنجیز الفاظ صادر شول، بدل علیہ ما فی الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۵۸۴: ۲ او مخطئان اراد التکلم بغیر الطلاق فجری علی لسانہ الطلاق (الی ان قال) یقع.....

قضاء فقط بخلاف الهازل واللاعب فانه يقع قضاء وديانة فافهم ﴿١﴾
نوب: کہ دی خاوند منجز عمداً ذکر کولو سرہ معلق مراد اخستی وی
نوپہ دہ باندی بہ نسخہ مطلقہ مغلطہ وی ﴿١﴾ وهو الموفق

پہ یمین بتعلیق الطلاق کنبی کفارہ ورکولو سرہ کارنہ جو پیری

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید دخیل خوی نہ
خفہ شوی دی او وائی چہ کہ زہ ستا نہ راضی شم یا خہ تعلق در سرہ اوساتم
نوپہ ما باندی زما نسخہ او ستا مور درې شرط سرہ طلاقہ دہ، اوس کہ
مسمی زید پہ خہ وجہ دھلک نہ راضی شی نو قسم بہ لازم وی یا نہ؟ او کفارہ
بہ لازم وی یا نہ؟ کہ کفارہ لازم شی نو خہ او خومرہ، لہ وضاحت غوارو؟
بینوا توجروا

المستفتی: مولوی جمیل احمد امام مسجد کلا اہیت آباد ۱۹۷۴ء ۱۱/۱۲
الجواب: واضعہ دی وی چہ یمین مذکورہ یمین باللہ نہ دی چہ کفارہ سرہ
کار جو رشی بلکہ دایمین بالتعلیق دی ﴿٣﴾ پہ دی وجہ کہ دا سپر زید دخیل
﴿١﴾ (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۶۱ کتاب الطلاق)

﴿٢﴾ وفي الهندية: ولو قال انت طالق ثم ان دخلت الدار فانه يقع الطلاق ولو نوى التعليق لا
تصح نيته اصلا. (فتاوى عالمگیری ۱: ۲۲۱ الفصل الثالث في تعليق الطلاق)

﴿٣﴾ قال العلامة الحصكفي: اليمين عبارة عن عقد قوى به عزم الحالف على الفعل
او الترك فدخل التعليق فانه يمين شرعا، قال العلامة ابن عابدين: لانه يقوى به عزم الحالف
على الفعل في مثل ان لم ادخل الدار فزوجته طالق وعلى الترك في مثل ان دخلت الدار.....
وبعد صفحة..... (وحكمها البر او الكفارة) اي البر اصلا والكفارة خلفا كما في الدر المنقي
وانت خير بان الكفارة خاصة باليمين بالله تعالى.

الدر المختار مع رد المحتار ۳: ۴۹، ۵۰ کتاب الايمان

خوی نہ راضی شی یا دخی سرہ تعلق اوساتی نوپہ دہ باندی بہ نسخہ مطلقہ
مغلطہ شی لان المعلق بالشرط يجب ثبوته عند ثبوت الشرط كما في شرح المجلة
﴿١﴾ ۵۴ اوس تدبیر دادی چہ دا شرط لگونکی (زید) دی بنسخی تہ یو طلاق
بائن ورکری اود عدت تیریدو نہ پس دی خوی سرہ راضی نامہ اوکری او
تعلق دی ورسرہ اوساتی ددی نہ پس دی تجدید د نکاح اوکری صرح ہا فی
الهندية ۴۱۰: ۶ ﴿٢﴾ وهو الموفق

د طلاق تفویض، عزل وکیل، اوپہ دی کنبی دگواہی وغیرہ مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی لاند بنو مسئلو بارہ کنبی:

(۱) زید پہ دی الفاظو خیل پلار تہ دحق طلاق تفویض اوکرو چہ کلہ غوارې
او خنگہ غوارې خما پلارہ خما بنسخی تہ طلاق ورکولی شی او بیا دا اختیار
واپس اخلی نو آیا دا اختیار واپس دخیل پلار نہ اخستلی شی؟ ﴿٢﴾ دزید پلار
طلاق ددی خبری سرہ معلق کرو کہ چرتہ دزید بنسخہ زمونہ دمرضی نہ بغیر
چرتہ لارہ شی یا دچاسرہ لارہ شی نو دیتہ شرعی طلاق مغلطہ دی لیکن ددی
خبری علم زید تہ ہم نشتہ اونہ دزید بنسخی تہ شتہ کہ چرتہ دزید بنسخہ ددی
شرط خلاف اوکری نو دعدم علم باوجود آیا طلاق واقع شو؟ کہ چرتہ طلاق
واقع کیبری نو آیا زید دوبارہ نکاح کولی شی؟ ﴿٣﴾ دزید پلار طلاق معلق کری
دا وائی کہ چرتہ دشرط خلاف ورزی وی نو شرعا طلاق مغلطہ، اوددی سرہ ئی
دبل کوم لفظ یانیت اظہار نہ ووکری نو آیا پہ دی سرہ طلاق واقع شو؟ ﴿٤﴾ کلہ
چہ زید اصرار کوی چہ مادخیل پلار نہ دطلاق اختیار ددہ دطلاق نافذیدو تہ
مخکنبی اخستی وو نو آیا دزید پلار سرہ دطلاق ورکولو اختیار بیا باقی
پاتی کیدیشی؟ ﴿٥﴾ زید پہ دی خبرہ کلک دی چہ خمانہ دتفویض پہ کاغذ

﴿١﴾ (شرح المجلة للآتاسی ۱: ۲۳۲ مادة: ۸۲)

﴿٢﴾ وفي الهندية: اذا حلف بثلاث تطليقات ان لا يكلم فلانا فالسبيل ان يطلقها واحدة
بأثثة ويدعها حتى تنقضي عدتها ثم يكلم فلانا ثم يتزوجها كذا في السراجية.
(فتاوى عالمگیری ۲: ۳۹۷ کتاب الحیل الفصل السابع في الطلاق)

باندی جبرادستخط اخستلی شویدی او پیه دی وخت ددی الفاظو پیه مطلب باندی نه پوهیدلم لیکن دزیدپلار دوه داسی گواهان پیش کره چه دا گواهی باندی چه زیدپه خوښه او بغیر دجبر او اکراه نه دستخط کری لیکن دادوه ورکوی چه زیدپه ملازمان دی پیه دی صورت کښی به دگواهانو سره دزید گواهان دزیدپلار ملازمان دی پیه دی صورت کښی به دگواهانو سره دزید

خبره قابل ترجیح وی او که نه دزید دپلار؟ بینوا تو جروا

المستفتی: محمد ادریس ۷۵ ناظم مدرسه نصره العلوم گجرانواله ۱۲ ربیع الثانی ۱۴۰۳ هـ
جواب: که چرته داتفویض یعنی تو کیل بالطلاق مسلم یا باقاعده مبرهن وی اودی خوئی ددی عزل مزعومه نه پلارته باقاعده خبر نه وی کرې نوددی وکیل (والد) ورکړی شوې طلاق نافذ او منظور دی گڼی کالعدم دی مختصر جوابات لاندینی دی: (۱) داموکل داو کیل معزولولې شی لیکن دی وکیل ته به باقاعده داطلاع کولو نه مخکښی عزل نامنظور وی (هنديہ ۲: ۲۳۸) (۱) -
(۲) داتعلیق صحیح دی اود تحقق په وخت کښی به دابځه مطلقه مغلظه وي (هدایه ۲: ۳۲۵) (۲) - (۳) که چرته داو کیل تعلیم یافته نه وي نو دبینونت خفیفه احتمال قوي احتمال دي (۳) -

﴿۱﴾ وفي الهندية: ومنه عزل الموكل اياه ولصحة العزل شرطان احدهما علم الوكيل به لان العزل فسخ للعقد فلا يلزم حكمه الا بعد العلم به كالفسخ فاذا عزله وهو حاضر انعزل وكذا لو كان غائبا فكتب اليه كتاب العزل فبلغه الكتاب وعلم بما فيه انعزل وان عزله الموكل واشهد على عزله وهو غائب ولم يخبره بالعزل احد لا ينعزل ويكون تصرفه قبل العلم بعد العزل كتصرفه قبل العزل في جميع الاحكام.

(فتاوى عالمگیری ۳: ۲۳۷ الباب التاسع فيما يخرج به الوكيل عن الوكالة)

﴿۲﴾ قال العلامة المرغيناني: واذا اضافه الى شرط وقع عقيب الشرط مثل ان يقول لامرأته ان دخلت الدار فانت طالق وهذا بالاتفاق. (هداية ۲: ۳۸۵ باب الايمان في الطلاق)
﴿۳﴾ وفي الهندية: ولو قال انت طالق اقبح الطلاق او افحشه او اخبثه او اسوأه او اغلظه او اشره او اطوله ولم ينو شيئا او نوى واحدة او اثنتين في غير الامة كانت واحدة بائنة وان نوى ثلاثا فثلاث كذا في التبيين.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۲ الفصل الثالث في تشبيه الطلاق ووصفه)

(۴) وکیل ته داطلاع ورکولونه مخکښی دا عزل کالعدم گرځي (۱) - (۵) بینه اکراه ته به په بینه طوع باندی ترجیح ورکولې شی (درمختار ۴: ۵۳۵) (۲) - وهو الموفق

خوئی خپل پلار ته تفویض طلاق کولې شی او وکیل هم جوړولې شی

سوال: څه فرمائي علماء دين ددي مسئلې باره کښی چه يوکس خپلې ښځې ته دطلاق ورکولو حق خپل پلارته داسې تفویض کړو... چه فلان بن فلان په بلوغ او عقل او هوش په خوښه بلاجبر او اکراه خپلې ښځې ته دخپل طلاق ورکولو مکمل حق خپل پلار فلان ته تفویض کومه هغه چه کله غواړی ځما منکوحې ته طلاق ورکولې شی... لاندې دستخط اود دوو گواهانو نومونه هم دی ایا داپلار ددی هلک منکوحې ته طلاق ورکولې شی؟ بینوا تو جروا

المستفتی: محمد عبدالله مدرسه تعلیم القرآن خانیوال ۱۲ ذی قعدة ۱۴۰۱ هـ

الجواب: دا تو کیل او تفویض صحیح او نافذ دی داپلار دخوئی ښځې ته هروخت او هر قسم طلاق ورکولې شی او خوئی پلار معزول کولې هم شی. يدل على ذلك ما في شرح التنوير: واذا قال لرجل ذلك لم يقيد بالمجلس لانه تو کیل فله الرجوع (۳) وهو الموفق

﴿۱﴾ وفي الهندية: ومنه عزل المؤكل اياه وان عزله الموكل واشهد على عزله وهو غائب ولم يخبره بالعزل احد لا ينعزل ويكون تصرفه قبل العلم بعد العزل كتصرفه قبل العزل في جميع الاحكام. (فتاوى عالمگیری ۳: ۲۳۷ الباب التاسع، كتاب الوكالة)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفي: وبينه الاكراه في اقراره اولى من بينة الطوع.

(الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۴: ۲۳۱ قبيل باب الاختلاف في الشهادة)

﴿۳﴾ قال العلامة الحصكفي: واما في طلقى ضرتك وقوله لاجنبي طلق امرأتى فيصح رجوعه منه ولم يقيد بالمجلس لانه تو کیل محض.

(الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۵۱۷ باب تفويض الطلاق)

د قسم او طلاق معلق یو صورت

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه یو کس دخپلې لور رسته خپل وراره ته ورکړه د خفگان پیدا کیدونه وروسته ده په دې الفاظو سره انکار او کړو چه (۱) زه که چرته مذکوره وراره ته خپله لور واده کړم نوزه به قران مجید نه فارغ یم. (۲) زه که چرته مذکوره جینئ ورکړم نو په ما باندې ښځه طلاقه یوځلې وئیلې دی. (۳) په جرگه کښې چه کله هغه خلقو مجبور کړو اود اصرار په موقع باندې یو کس هغه ته او وئیل چه کله رسته شوی وی هغه په اصل شریعت کښې (بمعنی نکاح) شو په دې باندې ده جواب ورکړو چه زه دا شریعت (بمعنی نکاح) نه منم. اوس خلقو شور شروع کړیدې چه ده د شریعت نه انکار وکړو ځکه چه داهرڅه ده ناواقفی دوجې نه شوی دی اوس شریعت کښې ددې سړی څه حکم دی؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: حنیف الرحمن معلم دینیات پرائمری سکول مری

جواب: (۱) د اقسام دې په دې باندې نه کافر کیږي (۱) - (۲) د اطلاق معلق دی که چرته ده جینئ ورکړله نو دده ښځه په یو طلاق رجعی باندې طلاقیري (۲) لیکن ددې حکم اسان دې یعنی ښځې ته رجوع کولې شی ښځې ته به او وائی چه ماتاته رجوع او کړه (۳) - (۳) ده تاویل دوجی نه

﴿۱﴾ وفي الهندية: ولو قال ان فعلت كذا فانا برئ من القرآن او القبلة او الصلاة او صوم رمضان فالكل يمين هو المختار وكذا كل ما يكون البراءة عنه كفرا كذا في الخلاصة.

(فتاوى عالمگیری ۲: ۵۳ الباب الثاني فيما يكون يمينا وما لا يكون الفصل الاول)

﴿۲﴾ وفي الهندية: واذا اضاف الطلاق الى شرط وقع عقيب الشرط اتفاقا.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث في تعليق الطلاق)

﴿۳﴾ قال العلامة المرغيناني: واذا طلق الرجل امرأته تطليقة رجعية او تطليقتين فله ان يراجعها في عدتها رضىت بذلك او لم ترض لقله تعالى فامسكوهن بمعروف من غير فصل. (هداية ۲: ۳۷۳ باب الرجعة)

کافر نه دې (۱) او همداسې صرف رسته (بغیر ایجاب و قبول) نکاح هم نه ده (۲) خلاصه داده که چرته ده خپله لور په نکاح ورکړه نو کافر نه دې یو کفار به د قسم ورکوی او ښځې ته به رجوع او کړی - و هو الموفق

د طلاق بشرط تعلیق یا بطور تاکید مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه د پرویزه بی بی د خپل خاوند غلام سره جگړه وشوه د صلح دپاره ثالث دکلی نمبردار د پرویزه پلار زور آور ته اواز او کړو هغه حاضر شو نو غلام ثالث ته او وئیل چه زورور او دده ښځې دواړو نمبردار ته سختې کنځلې کړیدې په دې باندې زورور او دهغه سره یو څو گواهانو او وئیل چه مونږ ټول موجود وو اودوئ نمبردار ته هیڅ کنځلې نه دی کړی نو غلام د خپلې ښځې پرویزه او ددې ده پلار نیکه نوم واخستلو او درې ځلې ئې طلاق واچولو چه ځما ښځه د زورور لور اود فتح خان نوښتي په ماباندې په درې طلاقو حرامه ده چه زورور نمبردار ته کنځلې کړیدې نو زورور (د جینئ پلار) هم قران او طلاق واچولو او وئیل چه مانمبردار ته بالکل کنځلې نه دی کړی او همداسې د زورور ښځې هم قران قسم او کړو او انکار کوي. ددې نه علاوه یو څو نور کسان چه په یو څو قدمه فاصله کښې موجود وو هغوی هم قران او طلاق اچوی او وائی چه مونږ بالکل کنځلې وغیره نه دی اوريدلې په دې صورت کښې چه غلام کوم طلاق

﴿۱﴾ وفي الهندية: اذا كان في المسئلة وجوه توجب الكفر ووجه واحد يمنع فعلى المفتي ان يميل الى ذلك الوجه كذا في الخلاصة.

(فتاوى عالمگیری ۲: ۲۸۳ قبيل الباب العاشر في البغاة)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن البزاز الكردي: النكاح ينعقد بلفظ النكاح والتزويج كان على وجه الخبر عن الماضي بمحض من الشهود فيقول الرجل قبلت الخ.

(فتاوى بزازية على هامش الهندية ۱: ۳۲۱ كتاب النكاح الفصل الاول)

اچولہ دی پہ دی باندی دده بنخہ پرویزہ بی بی طلاقہ او حرامیری او کہ نہ؟

بینوا توجروا

۲۲۱۸۱۹۶۹

المستفتی: فتح محمد تلہ گنگ کیملپور.....
الجواب: کہ چرتہ د طلاق پہ ذکر کولو باندی د غلام مراد تاکیدو نو بنخہ
 پہ دہ باندی مطلقہ مغلطہ شویدہ او کہ چرتہ مقصودئی تعلیق وی یعنی
 دامراد وی چہ کہ چرتہ دوئی کنخلی نہ وی کروی نوپہ ما بانہدی فلانہ طلاقہ
 دہ نو بنخہ مطلقہ شوہ نہ دہ کلہ چہ دا اصرار کوی. بیشک کہ کلہ چہ کنخل نہ
 کول ثابت شول نو د غلام پہ اقرار یا د بنخی پہ قسم باندی (حاکم یا د ثالث پہ
 مخکبسی د طلاق د دعوی نہ پس نو بنخہ مطلقہ مغلطہ کیبری) (۱) قلت:
 ونظیر کونہ تعلیق مافی ردالمحتار لو قال انت طالق لدخلت، وعلى الطلاق لا افعـل
 کذا (۲: ۲۸۷) لیکن عرف کبسی پہ جور نظر باندی معلومیری چہ
 تعلیق مراد دی. وهو الموفق

پہ جرگہ کبسی پہ طلاق ثلاثہ باندی د قسم اخستلو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کبسی چہ ددو و دلو پہ مینخ
 کبسی دخمکی جھگرہ وہ ددی فیصلہ پہ جماعت کبسی کیناستہ دجرگی پہ
 موجودگئی کبسی قران پاک پہ مینخ کبسی کیخو دو دیو اقرار نامی پہ

(۱) قال العلامة الخالد الآتاسی: المعلق بالشرط يجب ثبوته عند ثبوت الشرط.

(شرح المجلة ۱: ۲۳۲ مادة: ۸۲)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: قلت وقد يكون الكلام متضمنا للتعلیق بدون تصريح باداته
 كما مر فی قوله ويكفى معنى الشرط الخ ومنه ما فی البحر حيث قال وفي المحيط وعن ابی
 يوسف لو قال انت طالق لدخلت فهذا يخبر انه دخل الدار او اكده باليمين فيصير كانه قال
 ان لم اكن دخلت الدار فان لم يكن دخل طلقت ولو قال انت طالق لا دخلت الدار بتعلق
 بالدخول ثم قال ولو قال انت طالق والله لا افعـل كذا فهو تعلیق ويمين ولو قال انت طالق
 والله لا افعـل كذا طلقت للحال ذكرهما فی جوامع الفقه.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۵۲۲ مطلب مايكون فی حكم الشرط باب التعلیق)

ذریعہ او شوه چہ پہ هغی کبسی ئی او ویل شوچہ کومہ دلہ ددی اقرار نامی نہ
 واوریدہ دانبخہ پہ هغه باندی پہ دریو طلاقہ طلاقہ دہ خہ زمانہ تیریدلو نہ
 پس یوہ دلہ ددی وعدی نہ واوریدلہ اوس پہ دی دلہ باندی د طلاق د واقع
 کیدو خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرحیم..... ۲۲۱۸۱۹۷۵

الجواب: کہ چرتہ دی دلہ دی تعلیق باندی رضا مندی بشکارہ کروی وی نو پہ دی
 دلہ باندی بنخہ مطلقہ کیبری او دخاموشی پہ صورت کبسی پہ دی دلہ باندی
 بنخہ نہ مطلقہ کیبری. کما فی الدرالمختار: جماعة يتحدثون فی مجلس فقال رجل منهم
 من تكلم بعد هذا فامرته طالق ثم تكلم الحالف طلقت امراته، وفي ردالمختار
 ۶۳۵: ۲ سکت عما اذا تكلم غيره والظاهر انه لا يقع لان تعلیق المتكلم لا يسرى
 حكمه الى غيره الا اذا قال الغير وانا كذا لك مثلاً فافهم (۱). وهو الموفق

کہ چرتہ بیع معلق بالطلاق کبسی اقالہ او کروی نو

دوبارہ د سرہ نوی بیع کبسی حانت کیدل نہ راخی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کبسی چہ زید دخیل پلار نہ جدا
 اوسیری هغه پہ پلار باندی دغوئی خرخولو خبرہ وکرہ یو زر روپی باندی
 بیع وشوه لیکن کلہ چہ هغه بل ورور خبر شو نو هغه انکار او کروی او پلار تہ
 ئی او ویل چہ تا زیات قیمت مقرر کریدی مونر بنسو پہ نهہ سوه روپی دا
 غوئی اخلو پلار او خامنو کبسی پہ دی خبرہ داتفاق راغلو بیا پلار تولی پنخہ
 سوه روپی ورکری او بقایا خلور سوه روپی دور کولو ئی او ویل نو دی خوئی
 زید او ویل چہ کہ چرتہ دی پنخو سوو روپیو نہ علاوہ نور رقم واخلم نو خیلہ
 بنخہ بہ مطلقہ ساتم یعنی دائی او ویل. چہ طلاقہ بہ ئی ساتم.، اوس کہ
 چرتہ پلار خوئی تہ بقایا پیسی ورکری نو بنخہ مطلقہ کیبری؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا احمد شاه پشاوری..... ۲۱۳۱۹۷۴

(۱) الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۵۰۱ قبیل باب الکنايات

الجواب: واضحه دي وي چه اول دا الفاظ... طلاقه به ئي ساتم... الفاظ د طلاق نه دي اودويم که چرته دا خبره اومنلي شي نو طلاق رجعي دي په کوم کښي چه صرف رجوع کافي ده او تجديد نکاح ته ضرورت نشته پس دا خبره څوکي که چرته زيات رقم و اخلي نو هغه رجوع کولې شي (۱) او که چرته ددي بيع اقاله او کړي او غوښي واپس واخلې اوددي نه پس دوباره عقد وکړي نو دیکښي څه حرج نه راځي (۲) - وهو الموفق

په نکاح نامه کښي د طلاق د تعليق د شرط د ثبوت مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين ددي مسئلې باره کښي چه زر خيز په وخت دوا ده کښي دا شرط دخپلي ښځې په فارم نکاح کښي ليکلي وو چه ناجائز تکليف

(۱) قال العلامة القهستاني: وصريحه ما استعمل فيه دون غيره مثل انت طالق ومطلقة وطلقتك..... ويقع به اي بمثل ما ذكر طلاق رجعية لا يحتاج الى تجديد النكاح ولا رضاء المرأة الخ. (جامع الرموز ۱: ۵۵۸ كتاب الطلاق)

(۲) قال العلامة الحصكفي: اعلم ان التعليق يبطل بزوال الحل لا بزوال الملك..... وبفوت محل البركان كلمت فلانا او دخلت هذه الدار فمات او جعلت بستانا كما بسطناه فيما علقناه. قال ابن عابدين: (قوله وبفوت محل البر) نقله في البحر عن الثاني لكن بلفظ ومما يبطله فوت محل الشرط كفوت محل الجزاء كما اذا قال ان كلمت فلانا الخ والتمثيل المذكور لفوات محل الشرط فان الشرط هو كلمت ودخلت اي مضمونهما وهو الكلام والدخول ومحلها هو فلان والدار المشار اليها وفوت محل الجزاء كموت المرأة التي هي محل الطلاق فان بفوت هذين المحليين يبطل التعليق لان التعليق لا بد ان يكون على امر على خطر الوجود وقد تحقق عدمه ولا يقال يمكن حياة زيد بعد موته واعادة البستان دارا لان يمينه انعقدت على حياة كانت فيه كما قالوا في ليقتلن فلانا وما اعيد بعد البناء دار اخرى غير المشار اليها كما صرحوا به ايضا في لا يدخل هذه الدار تامل.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۵۳۹، ۵۴۰ قبيل مطلب في مسئلة الكوز)

ورکړم کور نه ئي اوباسم يائي مورپلار کره اوليرم نو دانښځه مذکوره په ما باندې مثلثه طلاقه شرعا گرځيږي وروسته دوا ده نه دوه مياشتې پس زر خيز خپله ښځه واپس دپلار په کور کښي شپږو کالو نه پريخودلې ده او کونډې مور اوديتيمانانو بچوسره خرچه کوي اوزر خيز مذکور نه خرچه ورکوي اونه ئي کورته راوړي نو آيا په موجب د شرط مذکور طلاق کيږي؟ بلکه ددي خبرې گواه هم موجود دي او شرط مذکور په نکاح فارم خانه نمبر

۱۷ کښي هم موجود دي؟ بينوا توجروا

المستفتي: مولوي محمد اکبر موليا کوهاله مري..... ۱۹۶۹، ۱۵، ۲۰

الجواب: که چرته دا شرط نکاح د (ايجاب او قبول) کولو نه پس ليکلي شوي وي نو دا ښځه په خاوند باندې مطلقه مغلظه شويده او که چرته دنکاح نه مخکښي ليکلي شوي وي نو دنکاح طرفته اشاره نه کولو سره لغوه دي او ښځه مطلقه نه ده (۱) وهو الموفق

خربوزه راوړلو باندې طلاق معلق او وائي د خټکي

راوړلو څه حکم دي؟ او ددينه د وتلو حيله

سوال: څه فرمائي علماء دين ددي مسئلې باره کښي چه يو سړي ښځې ته او وئيل که چرته ما دو باره خربوزه کور ته راوړله نو ته په ما باندې طلاقه ئي داسې ئي درې ځلې او وئيل که چرته دا کس دخربوزي په ځاني خټکي کورته راوړي ددي څه حکم دي؟ ځکه چه خربوزه او خټکي کښي فرق دي ايا ستاسو په نزد په خربوزه او خټکي کښي فرق شته او که نه؟ چه په دي باندې

(۱) وفي الهندية: واذا اضاف الطلاق الى النكاح وقع عقيب النكاح..... واذا اضافه الى الشرط وقع عقيب الشرط اتفاقا مثل ان يقول لامرأته ان دخلت الدار فانت طالق ولا تصح اضافة الطلاق الا ان يكون الحالف مالكا او يضيفه الى ملك والاضافة الى سبب الملك كالتزوج كالاضافة الى الملك فان قال لاجنبية ان دخلت الدار فانت طالق ثم نكحها فدخلت الدار لم تطلق كذا في الكافي.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۴۲۰ الفصل الثالث في تعليق الطلاق بكلمة ان واذا وغيرهما)

حکم مرتب شی اوس دا کس خه حیلہ اختیار کری چه ددی یمین د طلاق نه بری شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: دولت خان نریاب ۱۹۷۸ء ۱۱۹۱

جواب: که چرته ددی کس ده درې خل مکرروئیلو سره ددرې طلاقو تعلیق مراد وی. تاکیدتی مراد نه وی نو د خربوزی د راوړلو په وخت په ده باندې بنځه مطلقه مغلظه کیږی. کما فی شرح التنویر: لوقال ان دخلت الدار فانت طالق ان دخلت الدار فانت طالق وقع الثلاث، وفي ردالمختار ۲: ۷۰۹ والظاهر انه ان نوى التاكيد دين (۱) باقى داچه خربوزه او ختکى يودا دى او که بيل بيل؟ په دیکې ستناسو عرف معتبر دي. کما فی ردالمختار ۳: ۷۲ (قوله وعندنا على العرف) لان المتكلم انما يتكلم بالكلام العرفي (۲) او ددریو طلاقو دواقع کیدلو په صورت کېښې مخرج او تدبیر دادې چه داسې دي بنځې ته یو طلاق (بائن) ورکړی. او د عدت تیریدونه پس دېکورتته دي خربوزه راوړی او بیا دي تجدیدد نکاح وکړی. کما فی الدرالمختار ۲: ۶۹۰ فحيلة من علق الثلاث بدخول الدار ان يطلقها واحدة ثم بعد العدة تدخلها فتحل اليمين فينكحها، فليراجع (۳) وهو الموفق

دچا سره د خبرو نه کولو طلاق باندې د قسم

په صورت کېښې دخبرې تعین د عرف نه کیږی

سوال: خه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کېښې چه زید عمرو ته اوئیل که چرته ماتا سره خبرې وکړې نو په ما باندې خپله بنځه په دریو کانړو باندې

(۱) (الدرالمختار مع ردالمختار ۲: ۵۵۹ بعید مطلب فيما لو تعدد الاستثناء)

(۲) (ردالمختار هامش الدرالمختار ۳: ۷۸ مطلب الايمان مبنية على العرف)

(۳) (الدرالمختار على هامش ردالمختار ۲: ۵۳۵ قبيل مطلب اختلاف الزوجين في وجود الشرط)

طلاق ده اوس که چرته زید عمرو ته بغير دارادی نه اواز اوکړو یا ئې د شپې په تیاره کېښې خبرې وکړی لیکن ذیدته علم نه وو چه دا عمرو دي یا په غټ جماعت باندې عمرو سلام وکړو ذیدهم ناست وو هغه اووئیل وعلیکم السلام نو ایا طلاق واقع شو؟ ایا ددی طلاق ثلاثه نه دبیج کیدو خه حیلہ شته؟ یادارنگې زید او عمرو دواړو چائې روتی پخول زید یوه ورځ غصه شو اووې وئیل که چرته څوک شرکت کوی نو هغه به غټ طلاقى وی ددی خه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: اقبال حسین بی اید نو شهره ۱۹۸۸ء ۱۱۲۱

الجواب: دخبرو کولو اونه کولو متعلق تعین د عرف نه کیږی (۱) پس کومو الفاظو ته چه عرف کېښې خبرې کول وئیلې شی نو هغې سره طلاق ثلاثه واقع کیږی (۲) برابره خبره ده که په ارادې سره وی یا بغير ارادې سره وی چه په هغې کېښې باقاعدہ حلاله کول ضروری دی (۳) لیکن که چرته زید بنځې ته یو طلاق بائن ورکړی او د عدت تیریدونه پس عمرو سره خبرې وکړی او ددی نه پس تجدید نکاح وکړی ددی تجدید نه پس ائنده دپاره هر قسمه خبرې به ضرر رسان نه وی (۴) همدارنگې کوم کارونوته چه عرف کېښې

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله وعندنا على العرف) لان المتكلم انما يتكلم بالكلام العرفي اعنى الالفاظ التى يراد بها معانيها التى وضعت لها فى العرف كما ان العربى حال كونه بين اهل اللغة انما يتكلم بالحقائق اللغوية فوجب صرف الفاظ المتكلم الى ما عهد انه المراد بها فتح. (ردالمختار هامش الدرالمختار ۳: ۷۸ مطلب الايمان مبنية على العرف)

(۲) قال العلامة المرغيناني: واذا اضاف (اي الطلاق) الى شرط وقع عقيب الشرط.

(هداية ۲: ۳۶۳ باب الايمان فى الطلاق)

(۳) قال العلامة الغينى الميداني: واذا كان الطلاق ثلاثا فى الحرة..... ولو قبل الدخول لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها اى يطأها ثم يطلقها او يموت عنها وتنقضى عدتها منه. (اللباب فى شرح الكتاب ۲: ۱۸۳ كتاب الرجعة)

(۴) وفى الهندية: اذا حلف بثلاث تطليقات ان لا يكلم فلانا فالسبيل ان يطلقها واحدة بائنة ويدعها حتى تنقضى عدتها ثم يكلم فلانا ثم يتزوجها كذا فى السراجية.

(فتاوى عالمگیری ۶: ۳۹۷ كتاب الحيل الفصل السابع فى الطلاق)

شرکت و ٹیلی شی (۱) نو ہغہ موجب دطلاق رجعی گرخی کوم کنبی چہ
زبانى واپسى (رجوع) کافى ده (۲) وهوالموفق

.. کہ چرتہ تہ ناراضہ نی نو دطلاق نامہ واخلہ الخ..

تعليق دطلاق دي نه چه تحقيق دطلاق

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری وادہ وکرو یو
ہفتہ پس ئی کاغذ باندی طلاق نامہ ولیکلہ الفاظ صرف داؤو چہ کہ چرتہ
تہ ناراضہ ئی نو خمداد طرفنہ دا دطلاق نامی پرچہ واخلہ، بنخہ پہ دی کاغذ
باندی پریشانہ شوہ، دہ کاغذ واپس واخلستلو او کاغذ ئی او شلو لو دہ پہ
خولہ باندی طلاق نہ وہ وٹیلی اوس ددی سری دوه خامن او یوہ لورہم دہ آیا
طلاق واقع شویدی؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل محمود دھوبیان صوابی..... ۲۸ رمضان ۱۴۰۲ھ

الجواب: پہ ظاہرہ باندی ددی لیکلو نہ مقصود تعلیق دی تحقیق دطلاق نہ
دی (۳) لہذا پہ دی لیکلو سرہ طلاق نہ واقع کیبری، لعدم وجود الشرط وهو
عدم رضاها بالزوجية (۴) وهوالموفق

(۱) (تخریج سابق الايمان مبنية على العرف)

(۲) قال العلامة المرغینانی: واذا طلق الرجل امرأته تطليقة رجعية او تطليقتين فله ان
يراجعها في عدتها رضيت بذلك او لم ترض.

(هداية ۲: ۳۷۳ باب الرجعة)

(۳) يدل عليه ما في الهندية: واذا كتب الطلاق واستثنى بلسانه او طلق بلسانه واستثنى
بالكتابة هل يصح لا رواية لهذه المسئلة وينبغي ان يصح كذا في الظهيرية. (فتاوى
عالمگیریة ۱: ۳۷۸ الفصل السادس في الطلاق بالكتابة)

(۴) قال العلامة عبد الله بن مودود الموصلي: فاذا علق الطلاق بشرط وقع عقبيه وانحلت
اليمن وانتهت الافي كلما.

(الاختار لتعليل المختار ۲: ۱۸۲ والفاظ الشرط فصل كنايات الطلاق)

تول اهل شهر ته طلاق معلق اچول اوپہ تول

اهل شهر باندی د وقوع یا عدم وقوع مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ دوه شہرونہ بصرہ او
کوفہ دی ددواروپہ مینخ کنبی عداوت او اختلاف پیدا شو تردی پوری چہ د
اهل بصری نہ یوسری پاسیدو او تولی اهل بصری تہ ئی او وٹیل چہ کہ چرتہ ما
پہ خیلہ یا اهل بصرہ والو ددی اهل کوفی والوسرہ تلل راتلل وکرل یا ئی ورسرہ
غم او بنادی کنبی شرکت وکرلو نو پہ ما باندی بہ خیلہ بنخہ طلاق ثلثہ وی او
پہ تولی اهل بصرہ باندی بہ ہم طلاق ثلاثہ وی، دی نہ پس اهل کوفی والا
دہغوی نہ معافی وغوبستہ، اوپہ خیلو مرو کنبی رستی و اچولی اوپہ خولہ
کنبی ئی گیا و نیولہ او د معافی درخواست ئی او کرو اوس بعض خلقو دہغوی
سرہ تعلقات قائم کریدی نو ایا پہ دوی باندی بنخہ طلاق کیبری؟ ہمدغہ
رنگی داهم عرض دی چہ د اهل بصرہ والوزمکہ کومہ چہ جغرافیائی لحاظ
سرہ د اهل بصرہ والو ملکیت دی یعنی اخوا دیخوا کوم چہ یو یودوہ دوه

مکانات دی داهم پہ اهل بصرہ کنبی داخل دی او کہ نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا منہاج الدین مدرس دارالعلوم عربیہ گجرات مردان ۱۹۷۴ء ۲۸/۴

جواب: کہ چرتہ دی بصری سری سرہ دیمین بالتعلیق یعنی کہ چرتہ داهل
بصرہ والو نہ کوم یو سری داهل کوفہ والو سرہ پہ غم یا بنادی شرکت وکرو
نو پہ ہغہ باندی بنخہ مطلقہ مغلطہ شوہ، پہ وخت نورواہلیان د بصری والو
ددی سری تائید کری وی نو ددی نہ پس شرکت کونکی باندی بنخہ مطلقہ
مغلطہ شوہ خوک چہ ہم وی او کہ چرتہ دی اہلیانوی یعنی تولو یا بعض سکوت
کری وی نو ددی سکوت کونکوپہ شرکت باندی طلاق نہ واقع کیبری،

ونظیرہ ما فی الدرالمختارورد المختار: جماعة يتحدثون في مجلس فقال رجل منهم
من تكلم بعد هذا فامراته طالق ثم تكلم الخالف طلقت امراته قال العلامة
الشامي: سكت عما اذا تكلم غيره والظاهر انه لا يقع لان تعليق المتكلم لا يسرى

في حكمه الى غيره الا اذا قال الغير وانا كذلك (۲: ۶۳۵ قبيل الكنايات (۱))

داهل بصرہ کیدلو او نہ کیدلو دارو مدار بہ پہ عرف باندی وی،

(۱) (الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۵۰۱ قبيل باب الكنايات)

للأصل المشهور: العادة محكمة (۱) قلت: ولو قال الخالف ان شارك احد من اهل البصرة ففساء جميع اهل البصرة مطلقة طلقت امرأة الخالف عند وجود الشرط وكذا نساء سائر اهل البصرة لو يسكتو افافهم. وهو الموفق

راضی نامہ نہ کولو باندی طلاق وٹیل بیا بل چا راضی نامہ وکرہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ خما مشر خوی خپلہ بنخہ اووہلہ بنخہ پلار اوورونو کرہ لارہ اوہغوی ئی راویرول خماپہ کشر خوی او ما باندی کورته راغلل اوپہ مونہ باندی حملہ وکرہ عام خلق پہ مینخ کنبی راغلل او خلاصی ئی او کړو. لک وخت پس دوئی خمونگ دکریانی دوکان ته لارل خما مشر خوی یواخی بیاموندلوپہ چاقوئی لس گزاره اووہلو اوہغہ بیہوشہ شر ماہغہ ہسپتال ته یورو اوپہ دوئی باندی مہی فوجداری مقدمہ دفعہ ۳۰۷ درج کرہ. پولیس والومانہ پہ ذریعہ دقسم وعدہ واخستہ چہ د مقدمہ مکمل کیدونہ پس ددوئی سرہ راضی نامہ نہ کوی نو ما اووٹیل چہ پہ ما باندی دہ بنخہ طلاقہ وی کہ چرتہ مادوئی سرہ راضی نامہ وکرہ، کلہ چہ مہی مشر خوی جوړ شو کورته راغلو نو ہغہ دخیلی بنخہ سرہ ددی دہ پلاریہ کور ملاقاتونہ شروع کرل. ماہغہ پوہہ کړو چہ تہ دہ بنخہ تہ طلاق وکرہ نو ہغہ اووٹیل چہ خہ خپلہ بنخہ دصدرایوب پہ وینا باندی ہم نہ طلاقہ کوم تہ خوک ئی؟ دلته فریق مخالف دکلی دتولو مشران پہ ذریعہ باندی دصلح کوششونہ شروع کړی. خلاصہ دادہ چہ دہی مشر خوی راضی نامہ ولیکلہ. حالانکہ خما دناراضگی باوجود ہغہ پہ خپلہ مدعی جوړ شولو اوپہ راضی نامہ کنبی ئی کوشش اوکړو چہ خپلہ بنخہ واپس کورته راوولی ددی نہ پس فریق مخالف بلکہ پہ خپلہ خما خوی ماسرہ سخت بغض لری خکہ چہ ہغہ دخیلی بنخہ او سرخبرہ وحی گنری اوس ددی قسم راضی نامہ سرہ خما دقسم بہ خہ جوړیگی ایا خما بنخہ طلاقہ شوہ؟ بینوا توجرو

المستفتی: دوست محمد سول بازار کیمل پورہ..... ۱۹۷۰ء ۱۱۱۰

(الاشباه والنظائر ۹۳ القاعدة السادسة) و (شرح المجلة للآتاسی ۷۸: ۱ المادة: ۳۶)

الجواب: چونکہ تاراضی نامہ نہ دہ کړی اونہ پہ دہ خوشالہ ئی لہذا پہ تاباندی بنخہ نہ دہ طلاقہ شوی (۱) او کہ چرتہ تا کلہ راضی نامہ وکرلہ نو پہ تاباندی بہ بنخہ پہ یو طلاق رجعی سرہ مطلقہ او کړخی (۲) چہ دہغی حکم اسان دہی یعنی تہ بنخہ تہ رجوع کولی شی پہ عدت کنبی دننہ. او کہ چرتہ پہ عدت کنبی دننہ تازیانی یا عملی رجوع ونہ کړلہ نو پہ تاباندی صرف تجدید نکاح کول دی (۳) - وهو الموفق

د طلاق ثلاثہ د معنی نہ د ناخبرہ سړی د معلق طلاق حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یو خوکسان د خہ معاہدہ دپخولو پہ خاطر د طلاق ثلاثہ قسم او کړی او وروستہ د نورو معاہدو نہ د طلاق ثلاثہ لفظ لری کړی او ددی نہ پس ددوئی نہ خہ کسان ددی معاہدہ نہ مخالفت او کړی او بعض داغذریپیش کړی چہ مونہ د طلاق ثلاثہ د معنی نہ ناخبرہ ووددی متعلق شرعی حکم خہ دہی؟ بینوا توجرو

المستفتی: نامعلوم..... ۱۹۸۸ء ۲۷۱۱۲۱

الجواب: کومو کسانو چہ پہ معاہدہ اولہ باندی دستخط کړی وی نو پہ ہغوی باندی طلاق ثلاثہ عائد او نافذ دی (۴) اگرچہ دہی کسانو د معاہدہ اولنی نہ

(۱) قال العلامة الحصکفی: ان لم تجیی بفلان او ان لم تردی ثوبی الساعة فانت طالق فجاء فلان من جانب آخر بنفسه واخذ الثوب قبل دفعها لا یحنت. (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۵۶۲: ۲ بعید مطلب لا یدع فلانا یسکن فی هذه الدار)

(۲) قال العلامة الحصکفی: وتنحل الیمین بعد وجود الشرط مطلقا.

(الدر المختار علی هامش رد المحتار ۵۴۴: ۲ مطلب زوال الملك لا یبطل الیمین)

(۳) قال العلامة المرغینانی: واذا طلق الرجل امرأته تطليقة رجعية او تطليقتين فله ان یراجعها فی عدتها رضیت بذلك او لم ترض. (هدایة ۲: ۳ باب الرجعة)

(۴) وفي الهندية: واذا اضافه (ای الطلاق) الى الشرط وقع عقيب الشرط اتفاقا.

(فتاویٰ عالمگیری ۲۲۰: ۱ الفصل الثالث فی تعليق الطلاق)

د واپسی نیت کری وی، اوپہ دوئی کنبی کہ چرتہ خوک د طلاق ثلاثہ د معنی نہ ناخبرہ وونوپہ هغوی بانندی درې طلاقہ نہ نافذ کیږی نه صرف یو طلاق رجعی پرې عائد کیږی، بدل علیه ما فی فتح القدیر ۴: ۴ باب ایقاع الطلاق: ولا بد من القصد بالخطاب بلفظ الطلاق علما بمعناه... ولو قال لقوم تعلمت ذکر بالفارسیة فقولوه معی فقال زن من بسه طلاق، فقالوه لم يحکم علیهم بالحرمه (۱) وفي شرح التنویر علی ردالمحتار ۳: ۲۴۱ کتاب الطلاق: او تلفظ به غیر عالم بمعناه ای يقع فی القضاء دون ماینه وبين الله تعالى (۲) البتہ کومو کسانوچه صرف ددویمې معاهدې دستخط کری وی نوپه دوئی بانندی څه طلاق نه واقع کیږی. وهو الموفق

د یمین طلاق باوجود د دروغو گواهی ورکړی. کنبی د طلاق حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کنبی چه یو سړی درې طلاقه اووئیل اود دې باوجود دې دروغو گواهی ورکړه، ایا دده بنځه مطلقه مغلظه کیږی؟ ددې باوجود هم دادخپلې بنځې سره اباد دې، ایا داسې مسلمانانو سره د جنازی مونځ وغیره کنبی شرکت کولې شی یا مسلمانانوته دده نه بچ کیدل پکار دی ځکه چه مذکوره سړې باقاعدہ دگواهانو په مخکنبی درې طلاقه اووئیل اود دروغو گواهی ورکړیده؟ بینوا توجرو

المستفتی: غلام رضا کیمل پور..... ۱۹۷۵ء ۱۲ ۱۹۱۲

الجواب: بشرط صدق وثبوت په دې کس بنځه مطلقه مغلظه شویده، للاصل

(۱) (فتح القدیر ۳: ۳۵۱، ۳۵۲ باب ایقاع الطلاق)

(۲) قال العلامة الحصکفی: او تلفظ به غیر عالم بمعناه، قال ابن عابدين: کمالو قالت

لزوجها اقرأ علی انت طالق ثلاثا ففعل طلقت ثلاثا فی القضاء لا فیما بینہ وبين الله تعالى اذا لم يعلم الزوج ولم ینو بحر عن الخلاصة.

(الدرالمختار مع هامش ردالمحتار ۲: ۲۶۱ قبیل مطلب فی طلاق المدهوش)

المشهور ان المعلق بالشرط يجب ثبوته عند ثبوت الشرط، شرح المجلة ۵۴ (۱) دداسې بې دینه سره ترک موالات ضروري دې تر دې چه توبه کار شی (۲) - وهو الموفق

که چرتہ بنځې څما د خبرې جواب راکړو نو

درې شرطونو باندي طلاقه ده. ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کنبی چه زید دخپل مورپلار، او خور ورونو اود سخر په مخکنبی اووئیل چه څما بنځه که چرتہ څما د خبرې جواب راکړی نوپه ماباندي په درې شرطونو طلاقه ده اوڅه به داداسې اووهم چه ددې مور به ئې ددې په ددې اوگوری، څه ورځې پس دزید بنځې هغه ته دڅه خبرې جواب ورکړو چونکه زید خپله بنځه داسې اووهله چه دهغې پختې ماتې شوی ایا طلاق واقع شو او که نه؟ بینوا توجرو

المستفتی: صوفی محمد ابراهیم واه کینت راوالپنډی..... ۱۹۷۵ء ۱۵ ۳۱۵

الجواب: بشرط صدق وثبوت په دې سړی زید باندي بنځه مطلقه مغلظه شویده، کما فی شرح المجلة: المعلق بالشرط يجب ثبوته عند ثبوت الشرط (۵۴) (۳). وهو الموفق

که چرتہ په ما باندي دفلانکی سړی د قرضي رقم ورکول وی

نوپه ما باندي بنځه په دریو شرطونو طلاقه ده. ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کنبی چه مسمی افسر قرضدار وو

(۱) (شرح المجلة للآتاسی ۱: ۲۳۲ مادة: ۸۲)

(۲) قال العلامة الطرا بلسی: والتعزیر لا یختص بفعل معین ولا قول معین فقد عزر رسول

الله ﷺ بالهجر وذلك فی حق الثلاثة الذین ذکرهم الله تعالى فی القرآن العظیم فهجروا

خمسين يوما لا یکلمهم احد بهم وقصتهم مشهورة فی الصحاح وعزر رسول الله ﷺ

بالنفی فامر باخراج المخنثین من المدينة ونفاهم وكذلك الصحابة من بعده.

(معین الحکام ۱۹۳ فصل فی التعزیر)

(۳) (شرح المجلة لسليم رستم باز ۱: ۵۳ مادة: ۸۲)

اودیرہ مودہ پس انکاری شو، تہانہ کبھی رپورت درج کرو، ہلتہ داقرانہ پس بیا انکاری شوبالاخر بیا تہانیدارہ پوری خبرہ ورسیدہ، تہانیدارہ تہ اوئیل چہ تہ پہ قران قسم اوخوردہ اوئیل چہ زہ طلاق کوٹم اوئی وئیل چہ پہ ماداکرم دائن ہیخ رقم وغیرہ قرضہ ورکول نشته کہ چرتہ پہ ماباندی قرضہ وی نوپہ ماباندی خیلہ بنخہ پہ دریو شرطونو طلاقہ دہ، یوئل بیا کانری واخستل اوئی وئیل دویم خلئی بیا اوئیل، بیا تہانیدار ہغہ تہ اوئیل چہ دنبخی نوم واخلہ او طلاقہ ئی کرہ، ہغہ دنبخی نوم واخستلودری طلاقہ ئی ورکرل، ددی شرعی حکم خہ دی لیکن اوسہ پوری ہغہ بنخہ نہ دہ جدا کرے؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمدنعیم حقانی اٹک..... ۱۹۸۵ء ۳۱۳۱

جواب: کہ چرتہ مسمی افسر رشتونی نہ وی یعنی پہ دہ باندی داکرم رقم وغیرہ وی نوپہ دہ باندی بنخہ مطلقہ مغلطہ شویده (۱) ٔول بااثر حکام او عوامو باندی ضروری دہ چہ یاپہ دہ باندی حلالہ وکری یانبخہ ددہ نہ جدا کرے (۲) - وهوالموفق

خیلہ خورکہ فلانی تہ وادہ کری نوخیلہ

بنخہ بہ مثلثہ طلاقہ وی، ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کبھی یوسری اوئیلی چہ کہ (۱) قال العلامة الحداد الیمنی: (قوله واذا اضاف الی شرط وقع عقیب الشرط مثل ان یقول ان دخلت الدار فانت طالق) هذا بالاتفاق لان الملك قائم فی الحال والظاهر بقاؤه الی وقت الشرط ولانه اذا علقه بالشرط صار عند وجود الشرط کالمتکلم بالطلاق فی ذلک الوقت. (الجوهرة النيرة ۲: ۱۱۰ کتاب الطلاق)

(۲) قال العلامة الحصکفی: ولا بد من سترۃ بینهما فی البائن لئلا یختلی بالاجنبیۃ ومفاده ان الحائل یمنع الخلوة المحرمة. قال ابن عابدین: ای مفاد التعلیل ان الحائل یمنع الخلوة المحرمة ویمكن ان یقال فی الاجنبیۃ كذلك وان لم تکن معتدته الا ان یوجد نقل بخلافه بحر. (الدر المختار مع ردالمختار ۲: ۶۷۵ قبیل فصل فی ثبوت النسب)

چرتہ ماخیلہ خورمسمی فلانی تہ وادہ کرلہ نوپہ ماباندی دی خیلہ بنخہ مثلثہ طلاقہ وی، تقریباً دودہ میاشتی پس دہ خیلہ خور ہغہ سہی تہ وادہ کرلہ او ورئی کرلہ، پہ دی کارباندی دری خلورگواہان موجوددی اوس دی سہی تہ شریعت کبھی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عزیز الرحمن کوهالہ براہ کوه مری

الجواب: کہ معاملہ ہم دغومرہ وی او کمپی زیاتی پہ دی کبھی نہ وی نوپہ دی سہی باندی خیلہ بنخہ مطلقہ مغلطہ شوی دہ (۱) دتخلیل نہ بغیر لارہ نشته، او کہ دہ دا وادہ اصالة یا وكالة نہ وی کرے، نو بیا طلاق نہ دی واقع شوی (۲) وهوالموفق

کہ فلانی تہ د لوررشتہ ورکرہم نوزمانبخہ بہ پہ ما باندی مطلقہ مغلطہ وی

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دی مسئلہ بارہ کبھی چہ مسمی سید علی دخیلی لور مسماء زربینہ بالغی رشتہ غلام اسلم تہ پہ عام اجلاس کبھی ایجاب وقبول او کرو ددی نہ پس ئی ہم دغہ رشتہ بل خائی کبھی گل اکبر تہ ورکرلہ او خہ مودہ پس دخبری نہ واؤریدہ اووی وئیل چہ کہ زہ گل اکبر تہ رشتہ ورکرہم نو زما بنخہ بہ پہ ما باندی مطلقہ مغلطہ وی، ددی باوجود دہ گل اکبر تہ رشتہ ورکرلہ، اوس د طلاق واقع کیدلو خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: رحمان شاہین بک پو کوهالہ مری..... ۱۹۷۲ء ۳۱۴۱

الجواب: بشرط صدق مستفتی پہ دی کس سید علی باندی بنخہ مطلقہ مغلطہ شویده، لوجود.....

(۱) قال العلامة الخالد الآتاسی: المعلق بالشرط یجب ثبوته عند ثبوت الشرط. (شرح المجلة ۱: ۲۳۲ مادة: ۸۲)

(۲) قال العلامة ابن عابدین: حلف لا یزوج عبده او امته یحث بالتوکیل والاجازة لان ذلک مضاف الیه متوقف علی ارادته لملکته وولایتہ وكذا فی ابنه وبنته الصغیرین لو لایتہ علیهما. (ردالمختار هامش الدر المختار ۳: ۱۲۹ مطلب حلف لا یزوج عبده کتاب الایمان)

الشرط (۱). وهو الموفق

.. کہ چرتہ خیلہ لور بل خائی کنبی ورکرم نو پھ ما

باندی خیلہ بنخہ پھ دري شرطونو طلاقہ دہ۔ ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پھ بارہ کنبی چہ یوسری د خیلہ بالغی لور نکاح دلور دا اختیار نہ بغیر وکری او باقاعدہ ایجاب او قبول اوشی کلہ چہ جینی خبرہ شوہ کور کنبی کپری وغیرہ شلوی اود نکاح چہ واوریدل ژاری بیادہ ہلک د طرفہ بار بار باوقار خلق پھ جرگہ کنبی دوا دہ دیارہ راخی لگہ مودہ پس جینی انکار کوی ددی نہ پس ددی پلار او وئیل کہ چرتہ دا جینی خہ دویم خائی کنبی ورکرم نو پھ ما باندی خیلہ بنخہ پھ دري شرطونو طلاقہ دہ، اوس کہ چرتہ داسری دا ولی نکاح دنہ کیدو پھ وجہ دا جینی دویم خائی کنبی ورکری یابل کس تہ او وائی چہ خما دلور نکاح بل خائی وکرم نو آیا پھ مذکورہ والد باندی بنخہ طلاقہ شوہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد طیب غرشین اہک..... ۱۱ رمضان ۱۴۰۳ھ

الجواب: دامخکنبی نکاح فاسد او کالعدم دہ، کما فی الہندیہ ۱: ۲۸۷ ولا يجوز نکاح احد علی بالغۃ صحیحۃ العقل من اب او سلطان بغير اذنها بکرا کانت او ثیا فان فعل ذلک فالنکاح موقوف علی اجازتها فان اجازته جاز وان ردتہ بطل کذا فی السراج الوہاج (۲) او پھ دویم عقد کنبی پلار مشورہ ورکولی شی لیکن پھ خیلہ ایجاب او قبول نشی کولی جینی اود جینی ورور یا ماما وغیرہ ایجاب او قبول کولی شی دجینی پھ اجازت باندی (۳)۔ وهو الموفق

(۱) وفي الہندیہ: واذا اضافہ (ای الطلاق) الی الشرط وقع عقیب الشرط اتفاقا. (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۲۰ الفصل الثالث فی تعلیق الطلاق بکلمۃ ان)

(۲) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۸۷ الباب الرابع فی الاولیاء)

(۳) قال العلامة الشامی: (قوله ولا الانکاح) ای التزویج... (بقیہ حاشیہ پھ راروانہ صفحہ)

.. کہ ما دی سرہ نکاح وکرم نو پھ دري طلاقہ دی۔ ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری گواہانوتہ مخامخ او وئیل کہ ما دخیلی کویژدن شوی فلانی سرہ نکاح وکرم نو خما د طرفہ پھ دی باندی دري طلاقہ دی بیانی نکاح دہغی سرہ وکرم، آیا پھ دہ باندی دري طلاقہ واقع کپری او کہ نہ؟ طلاق ورکونکی پھ خیلہ اقرار نہ

کوی البتہ دا الفاظ ئی دگواہانو پھ مخامخ وئیلی دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ عبد الخالق چودھوادی آئی خان..... ۱۹۷۲ء ۱۷۱۷۲۰

الجواب: بشرط صدق مستفتی پھ دی سري باندی بنخہ مطلقہ مغلطہ شویدہ، لیکن بشرطیکہ دایمین باقاعدہ فسخ شوی نہ وی (۱) او بشرطیکہ دی سري دقبول بالفعل حیلہ نہ وی کپری (۲) فی الدرالمختار: وتتحل الیمین بعد وجود الشرط مطلقا لکن ان وجد فی الملک طلقت الخ، هامش ردالمختار ۲: ۶۹۰ (۳). وهو الموفق

(بقیہ حاشیہ) فلا یحنت بہ الا بمباشرتہ وهذا فی الولد الکبیر او الاجنبی لما فی المختار وشرحہ حلف لا یزوج عبده او امته یحنت بالتوکیل والاجازۃ لان ذلک مضاف الیہ متوقف علی ارادته لملک وولایتہ، وکذا فی ابنہ وبتتہ الصغیرین لولایتہ علیہما وفی الکبیرین لا یحنت الا بالمباشرة لعدم ولایتہ علیہما فهو کالاجنبی عنہما فیتعلق بحقیقۃ الفعل.

(ردالمختار هامش الدرالمختار ۳: ۱۲۹ مطلب حلف لا یزوج عبده)

(۱) قال العلامة ابن نجیم: ولو قال کل امرأة اتزوجها فهي طالق فتزوج فاذا حکما شافعیاً حکم

بیطلاق الیمین صح. (الاشباہ والنظائر ۳۹۹ الفن الخامس الحیل الفصل السابع فی الطلاق)

ومثله فی الدرالمختار مع ردالمختار ۲: ۵۳۸ مطلب فی فسخ الیمین المضافة الی الملک)

(۲) قال العلامة ابن عابدین: ای اذا قال کل امرأة اتزوجها طالق والحیلة فیہ ما فی البحر

من انه یزوجہ فضولی ویجیز بالفعل کسوق الواجب الیہا الخ.

(ردالمختار هامش الدرالمختار ۲: ۵۳۷ باب التعلیق)

(۳) (الدرالمختار علی هامش ردالمختار ۲: ۵۳۲ باب التعلیق)

کہ د بنخی پہ زندگنی کنی می دویم واده وکرو
نو هغه دویمه بنخه به طلاقه وی ددی حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کښې چه یو سړی خپلې بنخې ته دالیکل ورکړل چه که چرته ددې بنخې په زندگنی کښې دویم واده کوی نو هغه دویمه بنخه به په ده باندې طلاقه وی. څه زمانه پس ده دویم واده وکړو نو ایادویمه بنخه اوس په ده باندې طلاقه کیږی او که نه؟ دطلاق واقع کیدو په صورت کښې که چرته داییا دابنخه بنخه جوړوي نو ددی څه مسئله ده؟ بینوا تو جروا

المستفتی: نورالنبی جامعه مدنیه کیمیل پوره ۱۹۷۴ء ۸۱۲۱
الجواب: په صورت مسئله کښې دوجود الشرط په وجه باندې دادویمه بنخه مطلقه شویده (۱) په ظاهره تجدید نکاح کافی دي. بشرطیکه دواده نه پس دځاوند په کور کښې دوباره نکاح نه وي کړی شوي گینې تجدید نکاح ته هم ضرورت نشته (۲) - وهو الموفق

(۱) وفي الهندية: اذا اضاف الطلاق الى النكاح وقع عقيب النكاح نحو ان يقول لامرأة ان تزوجتك فانت طالق او كل امرأة اتزوجها فهي طالق.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث في تعليق الطلاق بكلمة ان واذا)
(۲) چونکه دلته اضافت دطلاق تزویج او نکاح طرف ته دي لهذا نکاح کیدو سره به طلاق واقع کیږی او دا طلاق به قبل الدخول وی او په مذکوره صورت کښې تفريق دطلاق په وجه یو طلاق بائن واقع کیږی

كما في الهندية: فان فرق الطلاق بابت بالاولى ولم تقع الثانية والثالثة. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۳ الفصل الرابع في الطلاق قبل الدخول)

چه په دي کښې تجدید د نکاح کافی کیږی

كما في الهندية: اذا كان الطلاق بائنا دون الثلاث فله ان يزوجه في العدة وبعد انقضائها.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۲ فصل فيما تحل به المظلة وما يتصل به)

او زموږ په بعضې علاقه کښې دا رواج دي چه د کویردن په ورځ د جیني د مور پلار په کور نکاح کولې شی بیا د واده نه پس دځاوند په کور دوباره نکاح کولې شی پس که دا دوباره نکاح شوې وي نو دا به د نکاح د تجدید قائم مقام وي د تجدید ضرورت به نه وي وهو الموفق (از مرتب)

د بنخی په موجودگنی کښې دویم واده کولو
باندې د طلاق معلق تفصیلی مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کښې چه زید مشکوک کس وو ددی وجې نه دواده په وخت کښې دده نه داسې قسم لیکل اخستې وولیکل دالاندې دی:

زه دفلاني په موجودگنی کښې به دویم واده نه کوم، البته په صورت دنه کیدو داولاد په رضامندي دپلار او یا ورور او یا زوجه ام، نکاح ثاني یعنی دویم واده به کوی، که چرته دپاس صورت نه بغیر دویم واده وکړم نو نور څومره ودونه چه وکړم نو په ماباندې به طلاق ثلاثه واقع وي، او شرعي طور باندې په ماباندې به حرامه وي، زیاتلیکل کوم چه کله هم دویم واده کوم نو هغه په ماباندې په روئي دشرعي حرامه وي.

نوایا که زید خپلې اولنې بنخه طلاقه کړی دویم واده کولې شی کنه دده دویم واده په مطابق داخري قول (چه کله هم دویم واده الخ) حرام متصور کیږی؟ بینوا تو جروا

المستفتی: بشیر احمد ایم اے دنده شاه بلال میان والی ۱۹۷۰ء ۱۳۹۱

الجواب: په ظاهره داخري قول چه مرادهم دادی چه ده مسما فلاني په موجودگنی کښې کله چه هم الخ، لهذا دفلاني د مطلقه کیدو نه پس په دویم واده کښې څه حرج نشته (۱) یعنی دویمه بنخه نه مطلقه کیږی دزیات احتیاط دپاره دي د زیدنه استفسار وکړی شی چه داخري کلام نه ستاڅه مرادوو تقید مرادوو او که نه اطلاق دي مرادوو (۲) نو دشق ثاني په بناء باندې داځاوند دویم واده په

(۱) وفي الهندية: واذا اضافه (الطلاق) الى الشرط وقع عقيب الشرط اتفاقا.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث في تعليق الطلاق)

(۲) وفي الهندية: ان من قال لامرأته ان دخلت الدار فانت طالق يتعلق الطلاق بالدخول ولو قال ان دخلت الدار انت طالق يقع الطلاق للحال الا اذا قال عنت به التعليق فحينئذ يلين فيما بينه وبين الله تعالى.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث في تعليق الطلاق بكلمة ان الخ)

یو وخت کنبی هم نه نشي کولي (۱) - بينوا توجروا

که چرته ځما واده دست مطابق نه وی نوښخه مې طلاقه ده. ددي حکم
سوال: څه فرمائی علماء دین ددي مسئلې باره کنبی که چرته یوکس دا او وائی، که چرته ځما واده دست مطابق نه وی نوښخه مې طلاقه ده، که چرته بالفرض دده واده کنبی فائرنګ وی یا پالنگ باندې یا نشانه ویشتل یا ډهول وغیره، نو ددي په باره کنبی څه حکم کیږی؟ بینوا توجروا
 المستفتی: زبیر جان افریدی..... ۱۲۱۱۲۱۹۹۰

الجواب: که چرته دې سرې د نیت اضافت کړي وي او نکاح ئی مخکښې د بناء یعنی د واده نه کړي وي نو دده منکوحه باندې یو طلاق واقع کیږی گینې نه. **تنبيه:** در وطنه که ایجاب و قبول سه بار مکروه کرده می شوند، به مرت دوم و سوم نکاح عقد خواهد شد، فافهم - وهو الموفق .

کومې ښځې چه دروازي نه سربهر کړيدي هغې ته

درې طلاقه.. کور کنبې دوه ښځې وي ددي مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددي مسئلې باره کنبی چه یو سړی کورته راتللو چه دده ددو وښځو نه یوې ددروازې نه سربهر کړي وو، هغه کورته راغلو او وي وئیل چه کومې یوې سربهر کړي وه هغې ته درې طلاقه دی، د کوردواړو ښځو د سربهر کولونه منکړې شوې اوس دې سړې ته ددي ښځوپه حق کنبی څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: مفتی محمد سردار دارالعلوم ټل..... ۲۹۱۷۱۹۸۲

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: كلما على التزوج نحو كلما تزوجت فانت كذا لدخولها على سبب الملك وهو غير متناه. قال ابن عابدين: (قوله لدخولها على سبب الملك) أي التزوج فكلمها وجد هذا الشرط وجد ملك الثلاث فيتبعه جزاؤه بحر. (الدر المختار مع هامش ردالمحتار ۵۳۳: ۲ مطلب المنعقد بكلمة كلما ايمان منعقدة للحال)

جواب: که چرته دې کور کنبی صرف دادوه ښځې وي نورې ښځې نه وي نو دواړه ښځې په ده باندې حرامې دی مطلقې نه دی (۱) - وهو الموفق

یو هلک ته لوراو خور ورکولو باندې ئی د طلاق قسم وکړو بیا هغه ددي باوجود وتختیده. ددي حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددي مسئلې باره کنبی چه د زید لوراود خالد خور ده، زید او خالد باندې د لیکلو په طور د شرط ولگولو چه که چرته دې جینې د مرضې نه خلاف عارف سره نکاح وکړله نو زید او خالد دواړو باندې به ښځې طلاق ثلاثه باندې حرامې وي اوس هغه جینې عارف سره نکاح باندې کلکه ده او دهغه سره لاړله، نو ایاددی جینې د عارف سره د تللو په وجه زید او خالد باندې ښځې مطلقې کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اسرئیل کوه مری راولپنډی..... ۲۵۱۱۲۱۹۷۵

جواب: که چرته دې پلار او ځوی د الیکل شوې قسم (طلاق معلق) هز لا یا اکرها کړي وي نو دوي باندې ښځې نه مطلقې کیږی. كمايشيراليه ما نقله العلامة الشامي عن البحر: فلو اكره على ان يكتب طلاق امرائه فكتب لا تطلق لان الكتابة اقيمت مقام العبارة باعتبار الحاجة (أي حاجة التطليق) ولا حاجة ههنا كذا في الخانية. ردالمحتار ۲: ۵۷۹ (۲) او که چرته په طیب خاطر سره ئې کړي وي نو

﴿۱﴾ وفي الهندية: ولو طلق احدي نسائه الاربع ثلاثا ثم اشتبهت وانكرت كل واحدة ان تكون هي المطلقة لا يقرب واحدة منهن لانه حرمت عليه احداهن ويجوز ان تكون كل واحدة وقد قال اصحابنا رحمهم الله تعالى كل ما لا يباح عند الضرورة لا يجوز التحري فيه والفروج من هذا الباب.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۶۳ قبیل الفصل الثاني فی اضافة الطلاق الى الزمان)

﴿۲﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۵۷ مطلب فی الاكراه على التوكيل بالطلاق والنكاح)

مطلقات مغلفات کیری (ای بشرط الحمل) (۱). وهو الموفق

کہ چرتہ خورنی فلان تہ پہ نکاح ورکرہ نو طلاق

بیا ہفہ جینی پہ خیلہ دھفہ سرہ لارلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید او وئیل چہ خما پلار کہ چرتہ خما خور فلان تہ پہ عقد نکاح ورکرلہ نو خما بنخہ ما باندی طلاقہ دہ اوس ہفہ خور پہ خیلہ دھفہ فلانی سرہ لارلہ او نکاح نی وکرلہ، اوس د طلاق خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد روشن کوہالہ مری..... ۱۵ جمادی الثانی ۱۳۹۵

الجواب: کہ چرتہ الفاظ ہمدای چہ کہ چرتہ خما پلار دا جینی فلان الخ نو طلاق واقع نہ دی او کہ چرتہ دا الفاظ وی چہ کہ چرتہ د فلان پہ نکاح کنبی را غللہ نوالخ نو پہ دی صورت کنبی یو طلاق رجعی دی (۲) پس پہ عدت کنبی دننہ دننہ زبانی واپسی دہ، تجدید نکاح یا تحلیل تہ ضرورت نشته دی (۳) بینوا توجروا

(۱) قال العلامة المرغینانی: وإذا اضافة الى شرط وقع عقيب الشرط مثل ان يقول لامرأته ان دخلت الدار فانت طالق وهذا بالاتفاق لان الملك قائم في الحال والظاهر بقاؤه الى وقت وجود الشرط.

(هداية على صدر فتح القدير ۳: ۲۲۳ باب الايمان في الطلاق)

(۲) قال العلامة عبد الغني الغيني: وإذا اضاف الطلاق الى النكاح وقع الطلاق عقيب النكاح..... وإذا اضافه الى وجود شرط وقع عقيب وجود الشرط وذلك مثل ان يقول لامرأته ان دخلت الدار فانت طالق وهذا بالاتفاق لان الملك قائم في الحال والظاهر بقاؤه الى وقت الشرط ويصير عند وجود الشرط كالمتكلم بالطلاق في ذلك الوقت.

(اللباب في شرح الكتاب ۲: ۱۷۳ كتاب الطلاق)

(۳) قال العلامة المرغینانی: وإذا طلق الرجل امرأته تطليقة رجعية او تطليقتين فله ان يراجعها في عدتها رضيت بذلك او لم ترض. (هداية ۲: ۳۷۳ باب الرجعة)

کہ چرتہ اتہ ورخو کنبی دننہ ستانہ طلاق نامہ وانظم

نو خما بنخہ پہ ما باندی طلاقہ دہ ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ وروکی ورور مشر ورور تہ دیو خوکسانو پہ مخامخ دا الفاظ او وئیل چہ دخیل خوی سرہ بدگوئی وکرہ او خیل تہ دا اویہ چہ کہ چرتہ اتہ ورخو کنبی دننہ ستانہ طلاق نامہ وانظم نو خما بنخہ پہ ما باندی طلاقہ دہ، اوس دسخر دوینا مطابق اتہ ورخی تیری شوی، نو اوس ددہ دوینانہ بہ خہ جو ریگی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد رحمان سوارکلی..... ۱۹۷۵ء ۱۲۱۴

الجواب: بشرط صدق وثبوت پہ دی سخر باندی بنخہ طلاق رجعی سرہ طلاقہ شویده (۱) پہ کوم کنبی چہ زبانی مراجعت کافی دہ، دتجدید نکاح ضرورت نشته (۲) - وهو الموفق

کہ گیرہ می پری نہ خودلہ مونخ روزہ می ونہ ساتلہ

نو خما نکاح بہ باطلہ اوفسخ وی دخلاف ورزی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید دخیلی لورچہ دھفہ عمر دوه یادری کالہ وو بکر سرہ نکاح کرلہ دنکاح نہ مخکنبی نی دزید نہ اقرار و اخستلو تحریری اوزبانی پہ دی شرط چہ کہ چرتہ مطابق دشرعی نی گیرہ پری نہ خودلہ نو خما نکاح بہ باطلہ اوفسخ وی، بکر دشرط قبول کرلو، ددی نہ پس بکر دخیل اقرار نہ واوریدو نہ دروژی او مونخ پابند دی اونه نی مطابق دشرعی گیرہ پری خودلہ حالانکہ منکوحہ نوافل او تهجد هم

(۱) وفي الهندية: اذا اضافه (الطلاق) الى الشرط وقع عقيب الشرط.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث في تعليق الطلاق)

(۲) قال العلامة المرغینانی: وإذا طلق الرجل امرأته تطليقة رجعية او تطليقتين فله ان يراجعها في عدتها رضيت بذلك او لم ترض.

(هداية ۲: ۳۷۳ باب الرجعة)

نه قضاء كوی، از روی شرع ددی اقرار نه پس دبرنكاح باقی پاتې كیږي

او كه نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الرؤف قریشي مسکین پور شریف مظفر گڑھ ۱۹۶۹ء ۱۱۱۶ء ۲۵

الجواب: چونكه دالفظ چه حمانكاح باطله وي يافسخ وي، دكناياتو نه دي

لهذا دشرط دتحقق په وجه باندي په دي سړي باندي بنځه مطلقه كيږي

او تجديد دنكاح به كافي وي، لان الظاهر ارادة الطلاق، في الدر المختار: كنايته

عند الفقهاء ما لم يوضع له واحتمله وغيره (۱) وفي الهنديه: ولو قال فسحت النكاح

ونوى الطلاق يقع (۱: ۴۰۰) (۲) وفي الدر المختار: وتنحل اليمين بعد وجود

الشرط مطلقا لكن ان وجد في الملك طلقت وعقق والا لا، انتهى (۳)

قلت: هذا تعليق الطلاق بفعل الزوج وليس هذا تفويض الطلاق الى الزوجة وايضا

لايجزى فيه خيار البلوغ لان العاقد هو الاب. وهو الموافق

كه چرته ما فلاني سره خبري وكړي نو ځمابځه طلاق ده. ددي حكم

سوال: څه فرمائي علماء دين ددي مسئلي باره كښي چه زيد او وئيل چه كه

چرته څه عمرو سره خبري وكړم نو ځمابځه طلاق ده، اوس زيد عمرو سره

خبري كړيدي زيد سعودي عرب كښي ده او دهغه بنځه افغانستان كښي ده

شرعي لحاظ سره بنځه طلاق كيږي او كه نه؟ زيد ارادي سره رجوع هم كړيده

دده بنځه طلاق شوه او كه نه؟ او كوم يو طلاق واقع شو؟ بينوا توجروا

المستفتی: عطاء محمد طائف سعودي عرب ۱۹۸۵ء ۱۱۱۶ء ۳۰

(۱) (الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۵۰۱ باب الكنايات)

(۲) (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس في الكنايات)

(۳) (الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۵۴۴ مطلب زوال الملك لا يبطل اليمين)

الجواب: په صورت مسئوله كښي دحادث كيدلو په تقدير باندي دانځه يو طلاق

رجعي باندي مطلقه شويده (۱) او په دي كښي په عدت كښي دننه دتنه زباني

مراجعت كافي كيږي، كه چرته په عدت كښي دننه ئي مراجعت اونه كړه نو

تجديد دنكاح به ضروري وي. (قران (۲) حديث (۳) معتبرات فقه (۴) وهو الموافق

كه دي امام پسي مي مونځ وكړونو ځمابځه طلاق ده. ددي حكم

سوال: څه فرمائي علماء دين ددي مسئلي باره كښي چه ديوسړي دمحلې د امام

سره خفگان پيدا شولو او وئيل چې كه چرته ما تاپسي مونځ او كړو نو

ځمابځه طلاق ده، يو ځل ئي دا وئيل دي اوس ددي څه حل دي ځكه چه په امام

پسي مونځ كول هم ضروري دي او امام خفه كول نه دي پكار؟ بينوا توجروا

المستفتی: سعيد الرحمن رستم مردان ۱۴۲۲ء ۱۱۴۰ء ۱۴

(۱) وفي الهنديه: واذا اضاف الطلاق الى الشرط وقع عقيب الشرط اتفاقا.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث في تعليق الطلاق)

(۲) قال الله تعالى: الطلاق مرتن فامسك بمرعوف او تسريح باحسان، فان طلقها فلا جناح

عليهما ان يترابعا ان ظنا ان يقيما حدود الله. (سورة البقرة آيت: ۲۲۹، ۲۳۰ ركوع: ۱۳ پاره: ۲)

(۳) عن ركانة بن عبد يزيد انه طلق امراته سهيمة البتة فاخبر بذلك النبي ﷺ وقال والله

ما اردت الا واحدة فقال رسول الله ﷺ والله ما اردت الا واحدة فقال ركانة والله ما اردت

الا واحدة فردها اليه رسول الله ﷺ فطلقها الثانية في زمان عمر والثالثة في زمان عثمان رواه

ابوداؤد والترمذي وابن ماجه والدارمي الا انهم لم يذكروا الثانية والثالثة.

(مشکواة المصابيح ۲: ۳۰۶ باب الخلع والطلاق)

(۴) قال العلامة المرغيناني: واذا طلق الرجل امراته تطليقة رجعية او تطليقتين فله ان

يراجعها في عدتها رضيت بذلك او لم ترض لقله تعالى فامسكوهن بمعروف من غير

فصل. (هداية ۲: ۳۷۳ باب الرجعة)

الجواب: داسری دے چہ امام یسی مونخ وکری اودمونخ کولونہ پس دی پھ
عدت کنبی دننه دننه دالفاظ اووای چہ ماخیلی بنخې ته مراجعت اوکرو
اودطلاق نه واپس شوم (۱) قال الله تعالى: الطلاق مرتان فامساک بمعروف
او تسريح باحسان (الایة) (۲). وهو الموفق

خما د اجازت نه بغیر که چرته ته د مور

پلار کور ته لارې نو درې طلاقه دې

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کنبې چہ یوسری خپلې بنخې ته
اووئیل چہ که چرته ته خما د اجازت نه بغیر دخپل مور پلار کورته لارې نو ته
په ماباندې په دری طلاقو طلاقه ئې. لیکن یومیاشت پس کله چہ داسرې
کور کنبې موجود نه وونودده بنخه دخاوند د اجازت نه بغیر دخپل مور پلار
کورته لارې، اوس ددې مسئلې څه حکم دې، او بنخه حامله هم ده؟ بینوا توجروا
المستفتی: محمد سعید عباسی ۱۶۱۱۲۱۹۷۴

الجواب: بشرط صدق وثبوت دابنخه مطلقه مغلظه شویده، لوجود
الشرط (۳). اوس بغیرد حلالې نه بله څه چاره نشته دې- وهو الموفق

که په مقررره موده کنبې زه واپس نه شوم نو خما

او د منکوحې په مینخ کنبې به نکاح فسخ وي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کنبې چہ زید د بالغې جینئ سره

(۱) قال العلامة السغدی: والفاظ الرجعی عند ابی حنیفة واصحابه اربعة احداها انت طالق
وهذا منصوص والرجعة نوعان قولیه وفعلیه والرجعة القولیه ان يقول راجعتک الخ.

(النتف فی الفتاوی ۱: ۲۰۵، ۲۰۷ الطلاق الرجعی)

(۲) (سورة البقرة آیت: ۲۲۹، رکوع: ۱۳ پارہ: ۲)

(۳) قال العلامة عبد الفنی المیدانی: واذا اضافه ای الطلاق الی وجود شرط وقع عقیب
وجود الشرط وذلك مثل ان يقول لامراته ان دخلت الدار فانت طالق وهذا بالاتفاق.

(اللباب فی شرح الکتاب ۲: ۱۷۴ کتاب الطلاق)

نکاح وکره هلک په صوبه سنده حیدرآباد کنبې اوسیگی لیکن جینئ کلي
کنبې والدینو سره ده د جینئ والدینو زوم ته خطونه ولیکل اووئی وئیل چہ
راشه واده اوکره، کله چہ زید راغلونو د جینئ دورثا سره ئې فیصله وکره چہ
(۱) مهر مبلغ پنجه زره روپې اداء کوي (۲) یومکان به ابادوی (۳) اوسیدل به
خپل کلي اختیاروی. ددې شرائطو دپاره شپږ میاشتي موده مقررره کړي شوه
اووئی وئیل چہ که چرته مقررره موده کنبې څه واپس نه شوم نو خما او خما د
منکوحې په مینخ کنبې به نکاح فسخ وی، ددې شرطونو لیکل او همدارنگې
دگواهانو دستخط او دگوتو نشانونه ئې هم ولگول شول. اوس ناکح (زید)
دیونیم کال د تکمیل د شرائطو دپاره رانعلواونه دخط او کتابت جواب ورکوي
نوايامذ کوره لیکل او شرائط دنه موجودیدلوپه وجه باندې نکاح فسخ کیږي
او که نه؟ اخري دوه شرائط دنکاح نه پس لگولې شوي؟ بینوا توجروا

المستفتی: شیرین ۷۱۵ مولوی محمد عاتق سرخ د هیری صوابی ۱۹۷۲، ۳۱۴۱۰

الجواب: په صورت مذکور کنبې په دې سري باندې بنخه (منکوحه) مطلقه
شویده، لان المعلق عند وجود الشرط کالمنجز (۱) وفي الهندیه ۱: ۴۰۰ ولوقال
فسخت النکاح ونوی الطلاق يقع (۲). وهو الموفق

که چرته فلانی کار مي اوکړونو خما بنخه

په سلو کانرو سره طلاقه ده. طلاق مغلظه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کنبې چہ یوسرې اووئیل چہ که

(۱) قال العلامة القهستانی: والفاظ الشرط ان واذا واذا ما ان وجد الشرط مرة في
الملک ينحل الى جزاء ای ينتهي التعليق الى وقوع الطلاق فيجرى مجرى النظم.

(جامع الرموز ۱: ۵۳۲ فصل في التعليق)

(۲) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس في الكنايات)

چرتہ مافلان کارو کرو نو پھ ما باندی بنخہ سلو کانرو سرہ طلاقہ دہ، بیا زید
هغه کارو کرلو، نوایا پھ زید باندی دری طلاقہ واقع کیبری اوکھ نہ یو؟ بینوا
توجرو

۱۹۷۵ء ۱۹۱۹

المستفتی: گلزار مقام سیرت

الجواب: ددی سري بنخہ پھ دری طلاقو باندی مطلقه مغلظه شویده او باقی
لغوه دي، وهو قول الاثمة الاربعة (۱) خلافا للطائفة السلفية النجدية (۲) ولنا
﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: وذهب جمهور الصحابة والتابعين ومن بعدهم من ائمة
المسلمين الى انه يقع ثلاث قال في الفتح بعد سوق الاحاديث الدالة عليه وهذا يعارض ما تقدم
واما امضاء عمر الثلاث عليهم مع عدم مخالفة الصحابة له وعلمه بانها كانت واحدة فلا يمكن
الا وقد اطلعوا في الزمان المتأخر على وجود ناسخ..... واما ثانيا فالعبرة في نقل الاجماع نقل ما
عن المجتهدين والمائة الف لا يبلغ عدة المجتهدين الفقهاء منهم اكثر من عشرين كالخلفاء
والعبادلة وزيد بن ثابت ومعاذ بن جبل وانس وابي هريرة والباقرن يرجعون اليهم ويستفتون
منهم وقد ثبت النقل عن اكثرهم صريحا بايقاع الثلاث ولم يظهر لهم مخالف فما ذا بعد الحق
الاضلال. (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۵ كتاب الطلاق)

﴿۲﴾ قال الشيخ البسام السلفي: وذهب جماعة من العلماء الى ان موقع الطلاق الثلاث
بكلمة واحدة..... لا يقع عليهما الا طلقة واحدة..... منهم المجدد عبد السلام بن تيمية وكان
يفتي بها سرا وحفيده شيخ الاسلام ابن تيمية يجهر بها ويفتي بها في مجالسه..... ومنهم ابن
القيم الذي نصر هذا القول نصرا مؤزرا في كتابيه الهدى واغاثة اللهفان فقد اطال البحث
فيها..... قال مجلس هيئة كبار العلماء: بحث مسئلة الطلاق الثلاثة بلفظ واحد وبعد الدراسة
وتداول الرأي واستعراض الاقوال التي قبلت فيها ومناقشة ما على كل قول، توصل المجلس
بالاكثرية الى اختيار القول بوقوع الطلاق الثلاث بلفظ واحد ثلاثا وخالف من اعضاء
المجلس خمسة الخ. (التعليق على بلوغ المرام ۳۶۲، ۳۶۳ كتاب الطلاق)

روایات کثیر مذکورہ فی مصنف عبد الرزاق (۱) وهو الموفق

کہ چرتہ خمابنخہ بد چلنہ وی نوظلاقہ دہ.

یا کہ چرتہ طلاق ورنہ کری نو ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری اووائی چہ کہ
چرتہ خمابنخہ دوادہ نہ مخکنبی بد چلنہ وی نو هغه طلاقہ دہ. (ددی شہادت
یا ثبوت نہ وی اونہ خہ بل دلیل وی صرف د شک پھ بناء باندی اووائی نو
ایا پھ دی سرہ خہ واقع کیبری؟ حکم چہ پھ شریعت کنبی د شک پھ بناء باندی
دی وئیل شوو حروفو تہ مبهم او غیر واضح وئیلی شی اوچہ ددی سرہ ددہ
بنخہ پاک دامنه هم دہ؟ همدارنگی چہ یو سري اووائی چہ کہ چرتہ مادیتہ
طلاق ورنہ کرو نو..... او همدارنگی نیمگری خبری اووائی ددی خہ حکم
دی؟ بینوا توجرو

المستفتی: امان الله شمسی رود مردان..... ۱۵ صفر ۱۴۰۳

﴿۱﴾..... ☆ عن هارون بن عنزة عن ابيه قال كنت جالسا عند ابن عباس فأتاه رجل فقال يا
ابن عباس انه طلق امرأته مائة مرة وانما قتلها مرة واحدة فتبين مني بثلاث ام هي واحدة؟ فقال
بانت بثلاث وعليك وزر سبعة وتسعين. (مصنف ابن ابي شيبة ۵: ۱۳)

☆ حدثنا سعيد المقبري قال جاء رجل الى عبد الله بن عمر وانا عنده فقال يا ابا
عبد الرحمن انه طلق امرأته مائة مرة قال بانت منك بثلاث وسبعة وتسعون يحاسبك الله
بها يوم القيامة. (مصنف عبد الرزاق ۵: ۱۳)

☆ عن الحكم ان عليا وابن مسعود وزيد بن ثابت رضى الله عنهم اجمعين قالوا اذا
طلق البكر ثلاثا فجمعها لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره. (مصنف عبد الرزاق ۲: ۳۳۶)

☆ عن عبادة بن الصامت قال طلق جدی امرأته الف تطليقة فانطلق ابی الى رسول
الله ﷺ فذكر ذلك له فقال النبي ﷺ اما اتقى الله جدك، اما ثلاث فله واما تسع مائة
وسبعة وتسعون فعدوا ان وظلم، ان شاء الله تعالى عذبه وان شاء غفر له.

(مصنف عبد الرزاق ۲: ۳۹۳)

الجواب: بنسخه باندی تهمت لگول او اراده د طلاق ظاهر کولوباندی طلاق واقع شوې نه دې په دې کنبې دانشاء طلاق لفظ نشته دې نه صریح اونه کنایه. وهوالموفق

که چرته څه پشاور ته سبق ته لانه ږم نو بنځي ته درې طلاق ددې حکم سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کنبې چه یو طالب العلم خپل پلار ته ولیکل چه که چرته څه مثلاً پشاور ته سبق ته لانه ږم نو ماباندې خپله بنسخه درې طلاق باندې مطلقه ده. اوس دې طالب العلم ته فوراً پشاور ته تلل ضروری دی او که نه کله چه هم ځی نو طلاق ختمیږي. همدارنگې صرف تللو باندې سبق ته دا حکم د تعلیق ختم کیږي یا هلته څه وخت پورې مقیم کیدل ضروری دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مفتی محمد سردار دارالعلوم عربیہ تل کوهاټ ۱۹۸۳ء ۱۱۱۱۱۰۱۰
الجواب: که چرته دې حالف دفوراً تللو نیت نه وی کړې نو دمرگ نه مخکې بنې چه کله هم سبق ته لاړشی نو دحانت کیدلو نه بچ کیږي. برابره خبره ده که په پیښور کنبې اقامت او کړی او که نه. ونظیره الحلف علی الفعل کما فی ردالمحتار ۳: ۱۸۲ فلیراجع (۱). وهوالموفق

که چرته د زید کورته لاړو نو زر روپی به صدقه کوی او

که چرته صدقه ئې ونه کړله نو بنسخه ئې طلاقه ده. ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کنبې چه یو سړې قسم او خوړو چه که چرته زه دزید کورته لاړم نو زر روپی به دخدائی په نامه ورکوم، که چرته صدقه مې ونه کړله نو بیا څما بنسخه په ما باندې طلاقه ده، اوس که چرته دا

قال العلامة الحصکفی: ان رأیته لا ضربته فعلى التراخی ما لوینوا الفور..... وبعد صفحتین..... ولو حلف لیفعله برمرة. قال ابن عابدين: واذا لم یفعل لا یحکم بوقوع الحنث حتى یقع الیأس عن الفعل وذلك بموت الحالف قبل الفعل فیجب علیه ان یوصی بالكفارة..... وهذا اذا كانت الیمین مطلقة.

(الدرالمختار مع ردالمحتار ۳: ۱۲۵، ۱۲۸ مطلب حلف لیفعله برمرة)

سړې دزید په کور کنبې داخل شی نو ایادابه زر روپی ورکوی او که لس مسکینانو ته به روټی ورکوی، که چرته زر روپی ئې ورنه کړې اولس مسکینانو ته روټې ورکړی نو ایایا هم طلاق واقع کیږي؟ بینوا توجروا
المستفتی: مثل خان سانگره..... ۱۲۲ جمادی الثانی ۱۴۰۳ هـ

الجواب: چونکه دې سړې دحانت کیدلو په صورت کنبې په زر روپی نه ورکولو باندې طلاق معلق کړیدې نوله دې وجې نه په ده باندې دحانت کیدلو په صورت کنبې په زر روپی نه ورکولو باندې بنسخه مطلقه کیږي (۱). وهوالموفق

پلار او وئیلې. که چرته ته مې د خاوند په حواله کړې

نو ما باندې خپله بنسخه یو دوه درې او خور مور به وی.

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کنبې چه یوه جینئ دخاوند د کور نه دپلار کره راغله ددې خاوند نه ئې بال بچ هم شته لیکن دجهگړی او فساد د وجهې نه راغلې وه، پلار جینئ ته او وئیل چه که چرته مادوباره ته میره ته حواله کړی نو ما باندې خپله بنسخه یو دوه درې کانړی او مور خور به وی، اوس رسته داروددی جینئ سره دمصالحت نه پس دخاوند په حواله کړله لیکن پلار ئې په هغې باندې راضی هم نه دي، اوس دالفاظو مذکوره څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی گل فراز مدرسه عالیہ زرگری کوهاټ ۱۲۴ محرم ۱۴۰۱ هـ

الجواب: په دې الفاظو مسطورو سره په وقوع طلاق کنبې تامل دي (۲) لیکن

قال العلامة عبد الله الموصلى: فاذا علق الطلاق بشرط وقع عقبيه وانحلت اليمين وانتهد لان الفعل اذا وجدتم الشرط فلا تبقى اليمين.

(الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۱۸۱ فصل کنایات الطلاق)

(۲) چونکه یو دوه درې نه صریح دي اونه کنایه دي بلکه محض عدد او شمیر دي

او کله چه دي سره د طلاق الفاظ ذکر نه وی نو صرف نیت او اراده کافی نه وی،

قال العلامة الشامي: ان من تشاجر مع زوجته فاعطاها ثلاثة اججار ينوي الطلاق ولم يذكر لفظاً لا صريحاً ولا كناية لا يقع عليه كما اُفتي به الخیر الرملى وغيره وكذا ما يفعله بعض سكان البوادی من امرها..... (بقیه حاشیه) په راروانه صفحه

احتیاط دادی چه دانسته دیلارد اجازت نه بغیر اودموراو و غیره ایہ اجازت سره خاوند کورته لاره شی نو حث نه به بیج شی (۱) - وهو الموفق

که چرته خه فیصلی نه واوریدم نو ما باندی

دی ټول حلال حرام شی نه د طلاق حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کښې چه زیدد کومې تنازعې په سبب جرگه کښې دایبان ولیکلو چه جرگې خه فیصله وکړه هغه ماته منظوره ده او که چرته خه ددی فیصلی نه واوریدم نو په ما باندې دې ټول حلال حرام شی، اوس که چرته زیدد فیصلی نه واوریدو او وختې نو ایازید باندې طلاق هم عائد کیږی؟ بینوا تو جروا

المستفتی: قاضی محمد اکبر په گواړی رالپنډی..... ۳۱۵۱۹۷۰

الجواب: دالفظ ځمونږ په کلو اوزبان کښې په طلاق متعارف نه دې، ددی وجی نه غیر شادی شده هم دالفظ استعمالوی پس دې سرې یعنی زیدنه دی تپوس وشي چه دی الفاظو نه ستاخه مراد دې، صرف طلاق دی مراد وو که صرف ماکول او مشروب، یا ماکول او مشروب او جماع وغیره ټول مراد وو، پس خه چه مراد وو، بس هغه به منظور وی یعنی صورت اول کښې طلاق واقع

(بقیه حاشیه) بخلق شعرها لا یقع به طلاق وان نواه. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۳ کتاب الطلاق) البته بعضی علماء په دې کښې اختلاف کوی چه دې الفاظو سره یعنی صرف یو دوه درې سره ښځه مېانه کیږی چه په دې کښې تجدید دنکاح کافی کیږی، او دویم لفظ "خور مور"، کیږی سره د طلاق حکم ورکول دی بې قاعدې امر دې ځکه چه دې کښې حرف التشبیه نشته.

کما قال الحصکفی: والا ینوشینا او حذف الکاف لغا وتعين الادنی: قال ابن عابدين: والذي فی الفتح وفي انت امی لا یكون مظاهرا وينبغي ان یكون مکروها. (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۲۲۶ باب الظهار)..... از مرتب

(۱) قال العلامة الحصکفی: ان لم تجیی بفلان او ان لم تردی ثوبی الساعة فانت طالق جاء فلان من جانب آخر بنفسه واخذ الثوب قبل دفعها لا یحث.

لدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۵۶۲ قبیل باب طلاق المریض

کیږی، اوصورت ثانی کښې قسم او په صورت ثالثه قسم او طلاق دواړه متحقق کیږی، بدل علیه مافی الفتح: ۴: ۲۶ والحاصل ان المعتبر فی انصراف هذه الالفاظ عربية او فارسية الى معنى بلانية التعارف فيه فان لم یتعارف سئل عن نیته فقط (۱). وهو الموفق

که چرته خورمې ونه لیگله نو خما ښځه طلاق بائنه ده ددی حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کښې چه یو سرې خپله واده شوی خور په ځان بوج کړله په خپل کور کښې غیر آباده پریځي وه او وعده ئې کړې وه چه فلان تاریخ او فلان وخت به خپله خور سر ځگنئ ته لیږی، که چرته ئې ونه لیگله نو ځما ښځه طلاق بائنه ده، اوس په دې تاریخ او وخت باندې دوه ورځی نورې هم تیري شوې لیکن هغه خپله خور ونه لیگله، اوس د طلاق خه حکم دې؟ بینوا تو جروا

المستفتی: سیدان خان کوهاله مری..... ۲۰۱۳۱۹۲۹

الجواب: که چرته درې طلاقه مراد نه وی نو تجدید نکاح کافی دی (۲) ځکه چه د تحقق د شرط دو جې نه طلاق واقع شوی دې (۳) د تحلیل ضرورت نشته دی (۴) وهو الموفق

(۱) (فتح القدير ۳: ۳۷۴ فصل فی الکفارة قبیل باب اليمين فی الدخول والسكنی)
(۲) قال العلامة الحصکفی: ویقع بقوله انت طالق بائن او البتة..... واحدة بائنة فی الكل لانه وصف الطلاق بما یحتمله ان لم ینو ثلاثا.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۸۷ فرع باب الصریح)

(۳) قال العلامة ابن نجيم: (قوله فیقع بعده) ای یقع الطلاق بعد وجود الشرط فی المسئلتين سواء كان التعليق فی الملك او مضافا اليه. (البحر الرائق ۳: ۸ باب التعليق)

(۴) قال العلامة الموصلي: وله ان یتزوج مطلقته المبانة بدون الثلاث فی العدة وبعدها لان حل المحلية باق اذ زواله بالثالثة ولم توجد وانما لا یجوز لغيره فی العدة تحرزا عن اشتباه الانساب. (الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۱۹۳ باب الرجعة)

کہ ما پہ خیل سخرگنی باندی سلام اوکرو

نو خما بنخہ بہ طلاقہ وی۔ ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یو سرے دوه خله دا قسم اوخو روچہ کہ چرتہ ماپہ سخرگنی باندی سلام اوکرو نوخما بنخہ طلاقہ ده، پہ دے سرہ کوم یو طلاق واقع کیڑی؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید اغیار شاہ..... ۱۹۷۵ء ۱۰/۱۱/۱۰

الجواب: صرف سلام کولو باندی دوه طلاقہ رجعی واقع کیڑی، کما فی الہندیۃ ۲:۳۶۵ اذا اضافہ (الطلاق) الی الشرط وقع عقیب الشرط (۱) وقال الصریح مالم يستعمل الا فیہ ولولبالفارسیۃ کطلقتک الخ کما فی شرح التنویر علی هامش ردالمختار ۲:۵۹۰ (۲)۔ وهو الموفق

کہ چرتہ تاسوتول می قتل نہ کری نو ما باندی بنخہ طلاقہ ده۔ ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یو سرے دویم کس تہ غصہ پہ حالت کنبی او وئیل چہ کہ چرتہ ماتاسوتول قتل نہ کری نوپہ ما باندی خما بنخہ طلاقہ ده، پہ ہم دے مجلس کنبی داالفاظ دوبارہ اووائی، اوس کہ چرتہ داسرے قتل اونه کری نو بنخہ طلاقہ کیڑی او کہ نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: مکرم خان صالح خانہ نوشہرہ..... ۱۹۷۲ء ۱۱/۷

الجواب: دے سرے باندی فی الحال بنخہ طلاقہ نہ ده کله چہ داسرے قریب الموت شی او مرشی نوہغہ وخت کنبی پہ ده باندی بنخہ پہ یو طلاق مطلقہ کیڑی یا کله چہ دا کسان چاتہ چہ دقتل دهمکی ورکری شوے (ده) نہ یوکس مرشی نو دے کس (زید) باندی بنخہ یو طلاق باندی مطلقہ کیڑی، پہ کوم

(۱) فتاویٰ عالمگیریہ ۲۲۰:۱ الفصل الثالث فی تعلیق الطلاق بکلمۃ ان واذا

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمختار ۲:۲۶۵ باب الصریح

کنبی چہ زبانی رجوع کافی ده دتجدیدنکاح ضرورت نشته دے، فی الدر المختار: ولوحلف لیفعلنہ برمرة وفي ردالمختار ۳: ۱۸۹ واذا لم یفعل لا یحکم بوقوع الحث حتی یقع الیاس عن الفعل وذلك بموت الخالف قبل الفعل..... اوبفوت محل الفعل (۱)۔ وهو الموفق

خما کلی تہ راغلی تالره می قتل نہ کری نو

خما بنخہ طلاقہ ده۔ ددری خلی وئیلو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید د عمر اوخے دے دواو کنبی پہ دے خبرہ جھگرہ شوه چہ زید خیلہ ورہ لورپیدل کلی تہ بوتلل غواہی لیکن عمر چہ دزید د بنخے وروردی انکار کوی چہ خہ داپیدل نہ پریردم بلکہ موثر سائیکل باندی ئی رسوم، لیکن زید فوراً جینی بوتلل غواہی، زید یو دم جوش کنبی راغلو او قسم ئی اوکرو چہ کہ چرتہ تہ خما کلی تہ راغلی اوخہ تالره قتل نہ کری نوخما بنخہ طلاقہ ده درے خلی داالفاظ تکرار کرل، زید لاو او سخرپریشان شو، دشپی عمر دیوبل کس سرہ دزید کلی تہ لاو دواو هلته روتی اوخوہ او شپہ ئی ہم هلته تیرہ کرہ، زید او وئیل ما پہ غصہ کنبی داالفاظ وئیلی وواوس ددی الفاظو خہ حکم دے؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا غلام رسول مدرسہ عربیہ نظامیہ تربت مکران ۱۹۷۴ء ۱۱/۸

الجواب: کہ چرتہ دزید ددریو خلوت تکرار نہ درے طلاقہ نہ وی مراد بلکہ اصرار او تاکید ئی مراد وی، یا خالی الذهن وی نوزید باندی بنخہ مطلقہ مغلطہ نہ کیڑی، کما فی ردالمختار ۲: ۶۳۲ قبیل کنایات (۲) او کہ چرتہ درے طلاقہ

مراد وی نو بنخہ مطلقہ مغلطہ شویده، اما حالا عند ارادة الفور وهو المتبادر

(۱) الدر المختار مع ردالمختار ۳: ۱۲۸ مطلب حلف لیفعلنہ برمرة کتاب الایمان

(۲) قال العلامة الحصکفی: کرر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاكيد دين، قال ابن عابدين: ای ووقع الكل قضاء وكذا اذا طلق اشباه ای بان لم ينو استينافا ولا تأكيدا لان الاصل عدم التاكيد. (الدر المختار مع ردالمختار ۲: ۳۹۹ فروع قبیل باب کنایات)

واما عند الموت (۱) وهو الموفق

کہ چرتہ پہ حقوق زوجیت اونان نفقہ کنبی

کوتاهی اوکرم نو درې طلاقہ ددی مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کنبې چه ځماد خور واده دماما ځوئ سره شويدي، دواده په وخت کنبې ده ليکلی ووچه، که چرته زه دخپلي ښځې حقوق زوجیت اونان نفقه کنبې کوتاهی اوکرم نوداپه ماباندی حرامه ده اوپه دری طلاقوباندی طلاقه ده، دواده نه پس به هلک دکورنه غائب وو چه دهغی دوجی نه دښځی اوخاوند په مینځ کنبې جهگړه وشوه اونښځه ئې کورنه اوویستله څه موده پس روغې جوړی واله صلح اوکړله اوځما خور دهغه کورته لاړله، څه موده پس بیاجهگړه وشوه اوبیائی ښځه دکورنه اوویستله لیکن روغی جوړی والوبیا اتفاق وکړواونښځه ئې دهغه کورته بوتله، دریم ځل بیاده دښځې سره جهگړه اوکړله اوکورنه ئې ویستله، اته میاشتې کیږی نه څه خرچه ورکوي اوس روغی جوړې والیبیاصلح خبرې کوی اوس دطلاق او حرام کیدلوپه باره کنبې دشریعت څه حکم دي؟ بینوا توجروا المستفتی: کبیر خان اسلام آباد..... ۱۲۷ شعبان ۱۴۰۲ھ

الجواب: که چرته دښځه دي خاوند دکورنه ویستلې وی اود حقوق مسکنت نه ئې محروم کړي وی (۲)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفی: ولو حلف ليفعلنه برمرة لان النكرة في الاثبات تخص والواحد هو المتيقن ولو قيدها بوقت فمضى قبل الفعل حث ان بقى الامكان والا بان وقع اليأس بموته او بفوت المحل بطلت يمينه كما مر في مسئلة الكوز.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۳: ۱۲۸ مطلب حلف ليفعلنه برمرة)

﴿۲﴾ وفي الهندية: تجب السكنى لها عليه في بيت خال عن اهله واهلها الا ان تختار ذلك كذا في العيني.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۵۵۶ الفصل الثاني في السكنى)

نودا ښځه په خاوند باندې مطلقه مغلظه شويده (۱) او که چرته دوهلونه پس دښځه بلا مرضی اوبلا اخراج د خاوند دکورنه راغلي وی نومطلقه شوي نه ده دغه خاوند سره اوسيدلې شی، لعدم وجود الشرط (۲) وهو الموفق

که چرته دفلان فلان سره راضی نامه وکرم نو

په ما باندې یو طلاق دوه طلاق درې طلاق الخ.

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کنبې چه یوسړې روغې جوړې واله سره دڅه ذاتی اختلاف په بناء باندې دنورو ملگرو سره وعده وکړه چه که چرته څه ستاسو خلقونه جدا شوم اود فلانی فلانی حضراتو سره مې خوراک سکاکی وکړه نولگاتاردري ځلی یویو کانري اوچت کړواو ځمکه باندې او غورځول چه ماباندې ځمابښځه یو طلاق بیادویم ځل ئې دویم کانري او غورځول اووئې وئیل چه دوه طلاقه بیائی دریم ځل وکړلو اوئې وئیل دری طلاقه، ځمابښځه دي په ماباندې طلاقه وی که ماتاسوپریخودئې اوددې خلقو سره راضی نامه وکرم بیائی تقریبا دوه کاله پس هم دغه شان دخپل رور دواده په موقع باندې ددې خلقوپه مخامخ پرله پسې درې ځلي اووئیل چه ځمابښځه په ماباندې یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه ده چه څه ستاسونه جدا شوم اوفلانی فلانی سره راضی نامه وکرم، بیایو کال پس ده دخپل یو قریبی رشته دار په وینا باندې ددې ملگرو درضاء مندي نه بغیر راضی نامه دهغه کسانو سره وکړه دکوم متعلق چه ده طلاق وئیلې وو ددې وجې نه ایا دده ښځه دته جائز ده؟ یادو باره تجدید نکاح وکړی؟ همدارنگې کوم خلق چه دده سره خوری سکی دهغوې دپاره څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: الطاف حسین ملکوت ایبټ آباد..... ۱۹۷۵ء ۱۱۴

﴿۱﴾ قال الحداد اليمنى: واذا اضاف الى شرط وقع عقيب الشرط مثل ان يقول ان دخلت الدار فانت طالق هذا بالاتفاق لان الملك قائم في الحال والظاهر بقاؤه الى وقت الشرط ولانه اذا علقه بالشرط صار عند وجود الشرط كالمتكلم بالطلاق في ذلك الوقت.

(الجوهر النيرة ۲: ۱۱۰ كتاب الطلاق)

﴿۲﴾ المعلق بالشرط يجب ثبوته عند ثبوت الشرط. (شرح المجلة ۱: ۲۳۲ مادة: ۸۲)

الجواب: یہ ظاہر ہے دی سہری باندی نبخہ مطلقہ مغلظہ شویده (۱) بغیر د تحلیل نہ چارہ نشته دی (۲) د تحلیل نہ مخکینی و زسرہ جماع حرامہ ده (۳) او دده سره دکتلو او اودریدلو او د غیر ضروری تعلقاتو ساتلو والا هم گناهگار دي (۴) - وهو الموفق

د طلاق معلق یو صورت

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کښې چه دیو سړې دخپل سخر سره اختلاف پیدا شو څه موده پس ئې دسخر په کور کښې دوا ده پروگرام وو، سخر گنئی دهغه د راضی کولو ته جرگه ولیکله چه واده کښې شرکت وکړی، ده (۱) قال العلامة الموصلي: فاذا علق الطلاق بشرط وقع عقبيه وانحلت اليمين وانتهت لان الفعل اذا وجدتم الشرط فلا تبقى اليمين.

(الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۱۸۱ فصل کنايات الطلاق)

(۲) وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها كذا في الهداية.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

(۳) وفي الهندية: اذا طلقها ثلاثا او واحدة بائنة وليس له الا بيت واحد فينبغي له ان يجعل بينه وبينها حجابا حتى لا تقع الخلوة بينه وبين الأجنبية.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۵۳۵ الباب الرابع عشر في الحداد)

(۴) قال العلامة الطبرابلسي: والتعزير تأديب استصلاح وزجره عن ذنوب لم تشرع فيها حدود ولا كفارات..... والتعزير لا يختص بفعل معين ولا قول معين فقد عزر رسول الله ﷺ بالهجر وذلك في حق الثلاثة الذين ذكرهم الله تعالى في القرآن العظيم فهجروا خمسين يوما لا يكلمهم احدهم وقصتهم مشهورة في الصحاح وعزر رسول الله ﷺ بالنفي فامر باخراج المختنئين من المدينة ونفاهم وكذلك الصحابة من بعده.

(معين الحکام ۱۹۵ فصل من الزواجر الشرعية والتعزير)

جرگه واپس کړه او اوئې وئیل چه ماقسم بالطلاق کړیدی چه څه به دسخر گنئی کورته نه ځمه، جرگې والو او وئیل چه داقسم غلط دي قسم خود الله په نوم کيږی، طلاق باندې نه کيږی، داروا جی قسم دي، ده بیا او وئیل که چرته ماد سخر گنئی سره په غم خوشحالي کښې شرکت او کړو نو ما باندې نبخه طلاقه ده، ده دا الفاظ او وئیل او سحر واده وشو، هغه وخت داسې دسخر کره بیمار پُرسئ ته لار واته نهه ورځې پس ده خپله نبخه رخصت کړه چه په ما باندې طلاقه ده، بیا ده دخبرو کولو نه پس خپلې مور ته اوئیل که چرته ستاشک وی نوزه ئې بیا وایمه چه فلانکئ په ما باندې په دریو کانړو باندې طلاقه ده او دویم ځل ئې بیا هم دغه رنگې او وئیل، ددی متعلق دشریعت څه حکم دي؟ بینوا توجروا المستفتی: محمد ضمیر استاذ گمیت مردان..... ۱۹۷۲ء ۳۱۷۸

الجواب: بشرط صدق مستفتی په دی سړې باندې نبخه مطلقه مغلظہ شویده بغیر دتحلیل نه چارہ نشته دي (۱) دتحلیل کیفیت دي دمقامی علماء نه معلوم کړی شی. وهو الموفق

دوکانداری نه کولو باندې طلاق معلق کول کله چه

مراد ئې په شرکت سره دوکانداری وی. ددی حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کښې چه یو سړې او وئیل چه څه دوکان نه کووم که چرته مادوکان او کړو نو په ما باندې خپله نبخه په درې طلاق مطلقه ده، داقسم هغه دوجی د شرکت نه خوړلې دي، چه که چرته شرکت وی نو دوکانداری به نه کوم، اوس که چرته ځانته ددوکانداری کار وکړی نو آیا طلاق واقع کيږی؟ لیکن هغه وائی چه ځمانیت دطلاق نه وو؟ بینوا توجروا المستفتی: زاهد علی باچا حقانی..... ۱۹۷۵ء ۱۲۱۱۲

(۱) قال العلامة عبد الغني الغينمي: واذا كان الطلاق ثلاثا في الحرة او التين في الامة ولو قبل الدخول لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها اي يطأها ثم يطلقها او يموت عنها وتنقضي عدتها منه. (اللباب في شرح الكتاب ۲: ۱۸۳ كتاب الرجعة)

الجواب: کہ چرتہ دہ دشرکت کولونہ قسم خورلی وی نوبلا شرکت دوکان کولو باندی پہ دہ بنخہ نہ مطلقہ کیبری، او کہ چرتہ مطلق دوکانداری نہ ئی قسم کریوی (۱) نوبغیر دحیلپی نہ دوکانداری کول موجب تغلیظ دی یعنی موجب طلاق مغلط دی (۲) - وهوالموفق

د مٹ زنی کولوپہ وجہ باندی طلاق معلق واپوی

او بیا ئی تفخیز وکرو نو خہ حکم دی؟

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلپی بارہ کنبی چہ یوسری دمشت زنی عادت دی، ددینہ دنجات موندلودوجی نہ دہ دااوئیل چہ کہ چرتہ ائندہ مامشت زنی وکرہ نوهرہ هغه بنخہ چہ دهغی سرہ خہ نکاح کوم هغه طلاقہ دہ، ددینہ پس دادشہوت نہ مغلوبہ شواوتفخیزئی شروع کرلودتکیہ وغیرہ سرہ، اوس هغه دطلاق بارہ کنبی وائی چہ داپہ مٹت زنی کنبی داخل نہ دی، خکہ چہ دہ صرف دلاس دمشت زنی پہ صورت کنبی طلاق وئیلی دی، نو آیاپہ تفخیزوغیرہ سرہ دری طلاقہ واقع کیبری او کہ بائن؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الخالق شادمان لاهور..... ۱۲۹۸/۱۲/۱۴۰ھ

جواب: داتفخیزوغیرہ مٹت زنی نہ دہ اگرچہ پہ مقصد کنبی دمشت زنی پہ شان دہ اوحرام دی (۳) پس دی سری حالف باندی بنخہ مطلقہ شوپ نہ دہ

(۱) وفي الهندية: واذا اضافه (ای الطلاق) الى الشرط وقع عقيب الشرط اتفاقا.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث فی تعليق الطلاق)

(۲) قال العلامة الحصكفي: وتنحل اليمين بعد وجود الشرط مطلقا لكن ان وجد في الملك طلقت وعق والا لا فحيلة من علق الثلاث بدخول الدار ان يطلقها واحدة ثم بعد العدة تدخلها فتحل اليمين فينكحها.

(الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۵۴۵ مطلب زوال الملك لا يبطل اليمين)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: ان علة الاثم هل هي كون ذلك استمتاعا بالجزء كما يفيد حديث وتقييدهم كونه بالكف ويلحق به ما لو ادخل ذكره.. (بقية حاشية په راروانه صفحہ)

لیکن دمشت زنی دکولوپہ صورت کنبی پہ دہ باندی بنخہ پہ یوطلاق مطلقہ کیبری (۱) - وهوالموفق

د مالی جرمانہ نہ ادا کولو پہ صورت کنبی دطلاق معلق تفصیلی مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علمائی دین ددی مسئلپی بارہ کنبی چہ یوسری یوخو کارونہ ولیکل چہ کہ چرتہ داپورہ نہ کری نوپہ ماباندی زرروپی مالی جرمانہ لازمہ دہ، او کہ چرتہ مالی جرمانہ می ادا نہ کرہ نوپہ ماباندی خما بنخہ طلاقہ دہ، اوس کہ چرتہ دی سری د شروط پورہ والی ونہ کرلو اونقض عہد ئی او کرلو نوایاد مالی جرمانہ پہ نہ ادا کولوباندی دری طلاقہ کیبری او کہ نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام عباس نقوی پشاور..... ۱۱۲ ذی قعدہ ۱۳۹۷ھ

الجواب: مالی جرمانہ اخستل یا ورکول دامور محرمہ نہ دی (۲) لیکن دحرمت

(بقیہ حاشیہ) بین فخذیه مثلاً حتی امنی ام هی سفح الماء وتهیج الشهوة فی غیر محلها بغیر عذر کما یفیدہ قوله واما اذا فعله لاستجلاب الشهوة الخ لم ار من صرح بشئ من ذلك والظاهر الاخير لان فعله بید زوجته ونحوها فيه سفح الماء لكن بالاستمتاع بجزء مباح كما لو انزل بتفخیز او تبطين بخلاف ما اذا كان بكفه ونحوه وعلى هذا فلو ادخل ذكره فی حائط او نحوه حتى امنی او استمنى بكفه بحائل يمنع الحرارة یأثم ایضا ویدل ایضا علی ما قلنا ما فی الزیلعی حیث استدلل علی عدم حله بالكف بقوله تعالى والذين هم لفروجهم حافظون، الآية الخ. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۱۰۹ مطلب فی حکم الاستمناء بالكف)

(۱) قال العلامة المرغینانی: واذا اضافه (ای الطلاق) الى شرط وقع عقيب الشرط مثل ان يقول لامرأته ان دخلت الدار فانت طالق وهذا بالاتفاق لان الملك قائم فی الحال والظاهر بقاؤه الى وقت وجود الشرط فیصح یمینا او ایقاعا. (هدایة ۲: ۳۶۳ باب الایمان فی الطلاق)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله لا باخذ مال فی المذهب) قال فی الفتح وعن ابی یوسف یجوز التعزیر للسلطان باخذ المال وعندهما وباقی الاثمة لا یجوز. ومثله فی المعراج وظاهره ان ذلك رواية ضعيفة عن ابی یوسف قال فی الشربلالية..... (بقیہ حاشیہ په راروانه صفحہ)

باوجود یہ دے سرہ طلاق معلق کول درست اونا فذدی، بخلاف النذر (۱) او چونکہ دا ادا مطلق دہ موقت نہ دہ لہذا دا عہد کونکے بہ پہ اخی لمحاتو د زندگی کنبی حانت شی، کما فی رد المختار ۳: ۱۸۶ واذالم یفعل لایحکم بوقوع الحنث حتی یقع الیاس عن الفعل (۲). وهو الموفق

کہ چرتہ افیون اوخوری نوبخہ بہ طلاقہ وی.

بیا د افیونو نہ جوہ شوی دوا اوخوری نو..؟

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری او وئیل چہ کہ چرتہ ما افیون اوخورل نوماباندی بنخہ طلاقہ دہ، ناخاپہ داسری بیمار شو (بقیہ حاشیہ) ولا یفتی بهذا لما فیہ من تسلیط الظلمة علی اخذ مال الناس فیاکلونه..... وافاد فی البزازیة ان معنی التعزیر باخذ المال علی القول بہ امساک شی من ماله عنه مدة لینزجر ثم یعیده الحاكم الیه لا ان یأخذه الحاكم لنفسه او لیت المال کما یتوهمه الظلمة اذلا یجوز لاحد من المسلمین اخذ مال احد بغير سبب شرعی..... وفی شرح الآثار التعزیر بالمال کان فی ابتداء الاسلام ثم نسخ والحاصل ان المذهب عدم التعزیر باخذ المال.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۱۹۵، ۱۹۶ مطلب فی التعزیر باخذ المال)

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدین: (قوله ان لا یكون معصية لذاته) قال فی الفتح واما کون المنذور معصية یمنع انعقاد النذر فیجب ان یكون معناه اذا کان حراما لعینه او لیس فیہ جهة قرابة فان المذهب ان نذر صوم یوم العید ینعقد ویجب الوفاء بصوم یوم غیره ولو صامه خرج عن العہدة ثم قال بعد ذلك قال الطحاوی اذا اضاف النذر الی المعاصی کله علی ان اقل فلانا کان یمینا ولزمته الکفارة بالحنث.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۷۴ مطلب فی احکام النذر)

﴿۲﴾ (ردالمحتار ۳: ۱۳۸ مطلب حلف لیفعلنه برمرة کتاب الایمان)

داکتر چہ دہ تہ کومہ دوائی ورکرہ پہ ہغی کنبی افیون ہم اچولی وویعنی د افیونونہ جوہ شوی دوائی وہ نوپہ دے صورت کنبی پہ دہ باندی طلاق واقع شواو کہ نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: صاحبزادہ اکبر دارالعلوم مردان ۱۵ رمضان المبارک ۱۴۰۳ھ
الجواب: ددی مرکب دوائی پہ خوراک کنبی حنث نشتہ دے، الا ان یرید الخالف، ماخوذ از ہندیہ ۲: ۸۵ وعبارتها، سئل شیخ الاسلام الزاہد رحمۃ اللہ علیہ عن حلف لا یاکل لحما وحلف الاخر لا یاکل بصلا واخر لا یاکل فلان فلتأخذ محشوا جعل فیہ ہذہ الاشیاء کلها فاکلها الخالفون کلهم لم یحنث احد الا صاحب الفلفل لان الفلفل لا یؤکل الا ہکذا فانصرفت یمینہ الیہ (۱). وهو الموفق

کہ چرتہ خہ د خوی کورتہ لارم نو بنخہ.

می طلاقہ دہ.. ددی نہ مراد د سکونت کوردی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلے بارہ کنبی چہ زید قسم خورلی دے چہ کہ چرتہ خہ دخیل خوی کورتہ لارم نو خما بنخہ طلاقہ دہ یا کہ چرتہ خما د خوی بنخہ خما کورتہ راغلہ نوییہم خما بنخہ طلاقہ دہ، پس کہ چرتہ زید خیل کورہبہ کری اودہغہ پہ نوم باندی ئی منتقل کری، اویا دزید خوی خیل لور (د زید نوی) تہ ئی ہبہ کرو، اوس کہ چرتہ زید دے کورتہ لارشی نو طلاق واقع کیڑی او کہ نہ؟ حکم چہ دزید خوی ہم پہ دے کور کنبی اوسیری او کہ چرتہ دزید اینگورد زید رہائشی کورتہ کوم چہ اوس دزید ددو و خما نوپہ نوم باندی موهوب دے راشی نو دزید بنخہ طلاقہ کیڑی او کہ نہ؟ بینوا توجروا
المستفتی: روح الامین گڑھی کیڑی مردان ۱۹۸۵ء ۱۱/۱۱/۱۲

الجواب: کوم کس چہ دا الفاظ او وائی، کہ زہ دفلا نی کرہ لارم نوپہ مالخ، کہ ماکرہ فلانکی راغی نوپہ مالخ، نو د عرف پہ بناء باندی ددی نہ مراد د سکونت کور او مکان دے نہ مملو کہ کور، ومدار الایمان علی العرف، پس پہ دے بناء باندی پہ صورت اول کنبی طلاق نہ واقع کیڑی، البتہ کہ چرتہ دا سری

﴿۱﴾ (فتاویٰ عالمگیریہ ۲: ۸۵، ۸۶ الباب الخامس فی الیمین علی الاکل والشرب وغیرہما)

(زید) دارمملو کہ مراد اخستلی وی نود و او و صورتونو کنبی طلاق نہ واقع کیری (۱) - وهو الموفق

د طلاق معلق یو تفصیلی مسئلہ او متعدد استفسارات

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کنبی چه عبد الله یو ملازم پیشه سړې دې کورته راغلې دې، دده دوه خویندې دی، د خور د واده متعلق ئې خبری کیدې، په څه خبره باندې دپلار او عبد الله په مینځ کنبی سخت کلامی وشوه، پلار ئې هغه ته او وئیل چه دا ځمالمورده ددې سره ستا څه تعلق نشته دې په دې باندې عبد الله ته غصه ورغله چه څه دخویندو مشر وروریم که چرته ځما حق نه وی نو ځما بنځه یو دوه درې باندې طلاق ده، که چرته ما د خویندو پوختنه هم وکړه (۱) اوس هغه کوم حالات دی په کوم سره چه طلاق واقع کیری عبد الله ته څه کول ممنوع شول ځکه ددو وارو خوایندو کوښښ هم شویدي؟ (۲) که چرته طلاق واقع شی نوددې نه پس څه حل دي؟ (۳) آیا د غصې په حالت کنبی ده ته یمین متصور کولو سره کفارہ کیری او څه کفارہ به ئې وی؟ (۴) د وقوع طلاق په صورت کنبی خاوند ملازم پیشه اود کورنه درې میاشتي بهر تیرولو په وجه د بنځې په کور کنبی اوسیدل جائز دی؟ او که یا د والدینو کورته به ځی؟ (۵) بنځه دده د ترور لورده د واده نه مخکنبی ئې هم

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله الايمان مبنية عندنا على العرف) لان المتكلم انما يتكلم بالكلام العرفي اعني الالفاظ التي يراد بها معانيها التي وضعت لها في العرف كما ان العربي حال كونه بين اهل اللغة انما يتكلم بالحقائق اللغوية فوجب صرف الفاظ المتكلم الى ما عهد انه المراد بها..... نعم ما وقع مشتركا بين اللغة والعرف تعتبر فيه اللغة على انها العرف فاما الفرع المذكور فالوجه فيه ان كان نواه في عموم قوله بيتا حنث وان لم يحظر له فلا لانصراف الكلام الى المتعارف عند اطلاق لفظ بيت فظهر ان مرادنا بانصراف الكلام الى العرف اذا لم تكن له نية وان كان له نية شيء واللفظ يحتمله انعقد اليمين باعتباره.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۷۸ مطلب الايمان مبنية على العرف كتاب الايمان)

پرده نه کوله نوایا بنځه به اوس د خاوندنه پرده کوی؟ بینوا توجروا المستفتی: حوالدار کلرک رحمان گل کوئته..... ۱۹۶۹ء ۱۵۱۹

الجواب: (۱) د خویندو متعلق تپوس اودوې سره تعلقات ساتلو باندې طلاق واقع کیری (۱) ددې وجی نه تپوس کول او تعلقات ساتل ده ته موجب طلاق دي او تپوس نه کول او تعلقات نه ساتل گناه ده (۲) - (۲) ددې علاج تحلیل دي چه د هغې تفصیل دي دمقامی علماء نه معلوم کړیشي (۳) د غصې په حالت کنبی هم طلاق واقع کیری - (۴) لیکن دلته طلاق مغلظه واقع کیری لهذا د تحلیل نه بغیر چاره نشته دي - (۴) بنځې ته دپلار کره تلل ضروری نه دی په دې کور کنبی هم اوسیدلې شی - (۵) کله چه طلاق واقع شی نود جانبینو د طرف نه پرده کول ضروری دی (۵) - وهو الموفق

(۱) قال العلامة الموصلي: فاذا علق الطلاق بشرط وقع عقيبه وانحلت اليمين وانتهت.

(الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۱۸۰ فصل کتایات الطلاق)

(۲) عن ابي ايوب رضى الله عنه ان رسول الله ﷺ قال لا يحل لمسلم ان يهجر اخاه فوق ثلاث ليال يلتقيان فيعرض هذا ويعرض هذا وخيرهما الذي يبدأ بالسلام متفق عليه.

(بلوغ المرام ۳۸۰ باب البر والصلة)

(۳) وفي الهنذية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها كذا في الهداية.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۲۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

(۴) قال العلامة ابن عابدين: والذي يظهر لي ان كلا من المدهوش والغضبان لا يلزم فيه ان يكون بحيث لا يعلم ما يقول بل يكتفي فيه بغلبة الهذيان واختلاط الجد بالهزل كما هو المفتي به في السكران. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۳ مطلب في طلاق المدهوش)

(۵) قال العلامة الحصكفي: ولا بد من ستره بينهما في البائن لئلا يختل بالاجنبية ومفاده ان الحائل يمنع الخلوة المحرمة..... قال ولهما ان يسكنا بعد الثلاث في بيت واحد اذا لم يلتقيا التقاء الأزواج ولم يكن فيه خوف فتنة انتهى.

(الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۶۷۵ قبيل فصل في ثبوت النسب)،

پہ دی جواب باندی دوبارہ استفسار

سوال: ستا سوال موصول شواو دمعاملی تاسوتہ پورہ پتہ لگیدلی دہ، زیات داچہ: (۱) دخوئیندوسرہ تعلق ساتلو باندی کوم یو طلاق واقع کیڑی حکہ چہ تاسو صفاونہ وئیل (۲) کہ چرتہ طلاق مغلطہ شی لکہ خنگہ چہ تاسولیکلی دی نوبنخہ کور کنبی خنگہ اوسیدلی شی، کہ چرتہ دی تہ دویم کس سرہ نکاح کول وی حالانکہ تاسولیکلی دی چہ بنخہ دی کور کنبی اوسیری دوتلو ضرورت نشته؟ (۳) تالیکلی دی چہ کہ چرتہ بنخہ غواری نودویم سیری سرہ دی نکاح او کری او کہ چرتہ بنخہ نہ غواری او هغه دعدت پورہ کیدونہ پس دخیل خاوند سرہ نکاح کول غواری؟ (۴) چونکہ دقسم کولو پہ وخت دبحث مسئلہ دخوئیندو واده وودلتہ یومعزز عالم صاحب چہ پہ کوئتہ کنبی امام او خطیب دی هغه فرمائی چہ عبد اللہ تہ پکار دی چہ دخوئیندو واده پہ معاملہ کنبی بالکل دخل ونہ کری، او کله چہ ئی دخوئیندو واده وشی نوییا عبد اللہ دخوئیندوسرہ تعلق ساتلی شی، طلاق نہ واقع کیڑی، دیرہ مهربانی داهم لگ شان صفا کرہ چہ کہ چرتہ دخوئیندو پہ واده کنبی عبد اللہ بالکل غیر جانبدار دی او دواده نہ پس تعلقات اوساتی نوخیر دی حکہ چہ دده والد صاحب پہ دی خبرہ باندی غصہ شوی وو چہ تہ دخوئیندو واده ذمہ وار نہ ئی داخما کاردی، او عبد اللہ دخوئیندو درشتی نہ مجبور وو مگرد غلطی نہ خبرہ او وتلہ- (۵) پہ دی تعلقاتونہ ساتلو کنبی کومی، کومی خبری شاملی دی حکہ کور کنبی اوسیدو سرہ بعضی خبری کیڑی یا صرف دواده متعلق خبری؟ بینوا تو جروا

المستفتی: حوالدار کلرک رحمان گل کوئتہ کینتہ..... ۱۷۸۲۸، ۱۹۲۹

الجواب: (۱) دخوئیندوسرہ تعلقات ساتلو باندی دري طلاقه (طلاق مغلط) واقع کیڑی حکہ چہ عبد اللہ وئیلی دی، کہ چرتہ خماحق نہ وی نوخما بنخہ یودوه

دری باندی طلاقہ دہ او کہ چرتہ مادخوئیندو تیوس هم او کرو (۱)-(۲) د شریعت حکم دادی چہ دعدت پہ ورخو کنبی دخاوند پہ کور کنبی سکونت ضروری دی لیکن دخاوند نہ بہ پردہ ضرور کوی، (فی الہندیہ ۲: ۴۰۸) وعلی المعتدہ ان تعتدی المترلة الذی یضاف الیہا بالسکنی حال وقوع الفرقة والموت لقوله تعالى: ولا تخرجوهن الاية.... ثم ان وقعت الفرقة بطلاق بائن او ثلث لا بد من ستره بينهما ثم لا باس لانه معترف بالحرمة الا ان يكون فاسقا (۲)-(۳) دعدت پورہ کیدونہ پس دخیل خاوند سرہ هیخ کله نکاح نہ شی کولی تردی پوری چہ تحلیل نہ وی شوی، یعنی دویم خاوند سرہ دجماع کولونہ پس کہ چرتہ هغه او غواری طلاق ورکری او دطلاق نہ پس کله چہ عدت تیر شی نواول خاوند سرہ تجدید دنکاح وکری (۳)-(۴) کہ چرتہ د عبد اللہ مراد دی الفاظونہ کہ چرتہ مادخوئیندو تیوس هم او کرو، کہ صرف دواده د امور متعلق تیوس وی نو نور تعلقات ساتلی شی لیکن دامعاملہ ئی داللہ تعالیٰ سرہ دہ دروغ نہ وئیل ضروری دی حکہ چہ پہ ظاہرہ پہ دی الفاظو باندی قطع دتولو تعلقاتو داخوت مراد دہ (۴)-(۵) داسوال دی د عبد اللہ نہ اوشی چہ دده ددی الفاظونہ خہ مراد وو مطلق تعلقات ئی مراد وو او کہ نہ دواده متعلق. وهو الموفق

(۱) وفي الہندیة: واذا اضافہ (ای الطلاق) الى الشرط وقع عقيب الشرط اتفاقا.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث فی تعلیق الطلاق بکلمة ان)

(۲) (ہدایہ ۲: ۴۰۷، ۴۰۸ قبیل باب ثبوت النسب کتاب الطلاق)

(۳) قال العلامة الفینمی المیدانی: واذا كان الطلاق ثلاثا فی الحرة..... ولو قبل الدخول لم تحل له حتی تنکح زوجا غیرہ نکاحا صحیحا ویدخل بہا ای یطأها ثم یطلقها او یموت عنها وتنقضی عدتها منه. (اللباب فی شرح الکتاب ۲: ۱۸۳ کتاب الرجعة)

(۴) قال العلامة الحصکفی: الايمان مبنية..... عندنا علی العرف مالم ینو ما یحتملہ اللفظ فلا حنث فی لا یهدم الا بالنية فتح.

(الدر المختار علی هامش رد المحتار ۳: ۷۸ مطلب الايمان مبنية علی العرف)

دریم خل استفسار:

سوال: جواب موصول شوی دے لیکن یواشکال باقی دے چہ دوا دہ متعلق خوبہ عبد اللہ دوالدینو سرہ یاد کومی خور سرہ خہ عرض نہ ساتی، لیکن بیاہم د اخوت اود وروز خور رشتہ دہ ددی وجہ نہ کہ چرتہ خور تہ پہ وادہ کنبی تحفہ ورکول غواہی مثلاً دکیپو جوہرہ بکس زیورات وغیرہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: رحمن گل کلرک حولدار کوئٹہ

الجواب: عبد اللہ پہ خپلہ خور تہ خہ تحفہ نہ شی ورکولی، بل خوک کہ چرتہ ددہ د طرفنہ (بغیر ددہ د امر نہ) تحفہ ورکری نو عبد اللہ باندی خہ حرج نشہ (۱) - وهو الموفق

خلورم خل استفسار:

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ مسئلہ تاتہ پورہ معلومہ شوہ چہ اوس حماد پاره دخوئیند و سرہ تعلق ساتل موجب د طلاق مغلظ دے لیکن دخوئیند و سرہ رشتہ نہ ساتل ہم گناہ دہ ددی وجہ نہ کہ چرتہ زہ کوم یوی خور تہ یو جوہرہ و رولیکم نو طلاق واقع کیڑی، اوس مخکنبی حماد پاره خہ کول ضروری دی، درے میاشتی پس بہ پہ دویم خل نکاح کول وی یا کوم حل چہ زما دپاره مطابق د شریعت محمدی وی ستاسود فیصلی بہ منتظریم؟ بینوا توجروا

المستفتی: رحمن گل حولدار کلرک

الجواب: کہ چرتہ تاد خپلی خور سرہ خہ تعلق داخستوا ورکولو وغیرہ قائم کرو ﴿۱﴾ قال العلامة التمرتاشی: ويحتمل بفعله وفعل مأموره في النكاح والطلاق والعناق والخلع..... والهبة والصدقة الخ.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۳: ۱۲۹ مطلب حلف لا يتزوج)

نوستا بنخہ پہ تا باندی حرامیڑی ﴿۱﴾ اود عدت (دری حیضہ) دتیریدونہ پس بنخہ کہ چرتہ غواہی نو دویم کس سرہ نکاح کولی شی اوداسری بہ ددی سرہ جماع کوی، اود جماع نہ پس کہ چرتہ داسری غواہی نو بنخہ تہ دے طلاق ورکری اود طلاق ورکولونہ پس کلہ چہ عدت تیرشی نو کہ بنخہ چرتہ غواہی نو تاسرہ دوبارہ نکاح کولی شی ﴿۲﴾ - وهو الموفق

کومی بنخہ سرہ چہ زہ نکاح وکرم ہفہ پہ ما

باندی مطلقہ ثلاثہ دہ.. ددی حکم اود فضولی نکاح

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ (۱) چہ یوکس اوئیل چہ دکومی بنخہ سرہ زہ نکاح وکرم نو پہ خدائی قسم کہ چرتہ زہ ہفہ تہ نزدی شم نو ہفہ پہ ما باندی حرامہ دہ (۲) یاد او وائی چہ کومہ بنخہ ما او کرہ نو ہفہ پہ ما باندی پہ درے طلاق باندی طلاقہ دہ، اوس کہ چرتہ دے سری تہ نکاح فضولی وکریشی نو طلاق واقع کیڑی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الواسع اکبریورہ..... ۷۱۹۱۴۱۹۷۵

الجواب: کلہ چہ فضولی عقد نکاح وکری اودا کس ئی قبول بالفعل کری یعنی مهر معجل ورکری وغیرہ نو د طلاق د وقوع نہ بہ بچ شی، کما فی رد المحتار ۲: ۶۸۱ اذا قال کل امرأة اتزوجها طالق، والحيلة فيه ما في البحر من انه يزوجه

﴿۱﴾ قال الحداد اليمني: واذا اضاف الى شرط وقع عقيب الشرط مثل ان يقول ان دخلت الدار فانت طالق هذا بالاتفاق. (الجوهر النيرة ۲: ۱۱۰ کتاب الطلاق)

﴿۲﴾ قال العلامة المرغيناني: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها والاضل فيه قوله تعالى فان طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره.

(هداية ۲: ۳۷۸ فصل فيما تحل به المطلقة)

فضولی و یحییٰ بالفعل کسوق الواجب الیها او یتزوجها بعد ما وقع الطلاق علیها (۱) او دسوال اول په صورت کښې هم دایلا یی طلاق نه دبیچ کیدو دا حیلہ ده او دبینونت حقیقه په صورت کښې تجدید دنکاح هم مخرج او حیلہ ده، کما مر (۲). وهو الموفق

په عرفی کلمه طلاق سره طلاق نه واقع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه زید عمرو ته او وئیل چه که چرته تا او دس اونه کړو نو په تا باندې خپله ښځه کلمه طلاقه ده یعنې د طلاق سره ئې کلمه لفظ او وئیلو، لیکن عمرو د اودس کولو باوجود ده په خبره باندې صرف او او کړو یعنې لفظ د طلاق وغیره ئې ذکر نه کړلو ددې الفاظو شرعی حکم څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: روح الامین توردهیر صوابی ۴۱۵۱۹۹۰

الجواب: عمرو باندې ښځه طلاقه شوي نه ده ځکه دایمین عرفی کلمه دې شرعی په دې طریقہ دې کلمه تزوجت امرأة فھی طالق، کما فی الشامیه ۲: ۳۰۷ باب الصریح طبع حلبی، انه قد اشتهر فی رساتیق شروان ان من قال جعلت کلمه او علی کلمه انه طلاق ثلاث معلق وهذا باطل ومن هذیانات العوام (۳) انتهى. وهو الموفق

(۱) ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۳۷ باب التعليق

(۲) قال العلامة ابن عابدين: ان لفظ حرام معناه عدم حل الوطء وداوغيه وذلك يكون بالايلاء مع بقاء العقد وهو غير متعارف ويكون بالطلاق الراجع للعقد وهو قسمان بائن ورجعي لكن الرجعي لا يحرم الوطء فتعين البائن وكونه التحق بالصریح للعرف لا ينافي وقوع البائن به فان الصريح قد يقع به البائن كتطبيقه شديدة ونحوه الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۳ قیل مطلب لا اعتبار بالأعراب هنا)

(۳) ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۵ اول باب الصريح

عوامی طلاق کلمه لغوه اوبې اثره دې

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه یو سړې داسې قسم او خوری چه، زه په طلاق کلمه او په الله باندې قسم کومه او قران باندې قسم دې چه کوم شخصی تنظیم او د شخصی پالیسې لاندې په کوم تحریک کښې به حصه نه اخلم او په طور د منافقت به په دې جبهه کښې شمولیت نه کوم، دا واقعہ دیو اتحاد په صورت کښې شوي وه چه افغانی طالبانوپه عرض د اتحاد او تاکید دا الفاظ لیکلی وو اوس په مخالفت کولو باندې طلاق کلمه واقع کیږي؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاری غلام فاروق افغانی دارالعلوم رحمانیه پشاور ۱۹۸۵-۱۴۱۱-۱۲۱۱
الجواب: په صورت مسئله کښې صرف یو کفار په تقدیر د حنث واجب کیږي (۱) او دا طلاق کلمه شرعی طلاق کلمه نه دې بلکه عوامی طلاق کلمه دې کوم چه لغوه اوبې اثره دې، کما فی ردالمختار ۲: ۵۹۰ باب الصریح قد اشتهر فی رساتیق شروان ان من قال جعلت کلمه او علی کلمه انه طلاق ثلاث معلق وهذا باطل ومن هذیانات العوام (۲). وهو الموفق

خما کلمه طلاق دې.. سره صرف یو طلاق رجعی واقع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه دوو ډلو کښې دقتل معامله وه بیاد مقتول او قاتل ددو ډلو په مینځ کښې فیصله شوي وه لیکن د مقتول د طرفه یو کس چه کله قاتل ځانته او موندونوپه قاتل باندې دوه ډزې وکړې لیکن ټوپک خراب شو هغه بیچ شو، بیا دې ډزې کولو واله قاتل ته او وئیل چه زه تا صرف په دې شرط پریرېدم چه ته کلمه طلاق او کړې، قاتل درې (۱) قال العلامة المرغینانی: والمنعقدة ما يحلف على امر في المستقبل ان يفعله او لا يفعله واذا حنث في ذلك لزمته الكفارة.

(هدایة ۲: ۳۵۷ کتاب الايمان)

(۲) ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۵ اول باب الصريح

خلہ دخاورو گتھی او غورخول او وئی وئیل چه زما کلمہ طلاق دی، لیکن دا کس قاتل کلمہ طلاق نه پیژندلو اوس ددی طلاق خہ حکم دی؟ بینوا توجروا
المستفتی: مولوی نعیم اللہ ساوتھ وزیرستان ۸۱۸۱ء ۱۹۸۴

الجواب: په دي قاتل باندي باقاعده يو طلاق رجعی نافذ کیږي، په کوم کسبې چه د عدت تیرو لونه مخکسبې زبانی رجوع کافی ده (۱) او په دیکسبې نور خطرات نشته دي، کما فی ردالمحتار ۲: ۵۹۰ باب الصریح قداشتهر فی رسایق شروان ان من قال جعلت کلمه او علی کلمه انه طلاق ثلاث معلق وهذا باطل ومن هذیانات العوام انتهى (۲) په هر حال دا شرعی طلاق کلمانه دي بلکه عوامی طلاق کلمادي-وهوالموفق

د طلاق کلمه حث کسبې د عمد او نسیان او د حیلى اومخرج حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کسبې چه یو کس قسم او کړوچه زه به دا کار نه کوم او که چرته اومی کړو نوچه کومې بنځې سره زه نکاح کوم هغه طلاق ده، ددی نه پس دده نه هغه کارهیر شو او وئی کړلو نوده خپل خان حاث او گنړلو او دوباره ئې قصد او عمد اهغه کار او کړلو، اوس ددی خه حکم دي ایاپه ده باندي همیشه دپاره نکاح حرامه شوه یا د خلاصی دپاره خه حيله شرعیه شته؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد القادر هزاروی

الجواب: په حث کسبې د عمد او نسیان یو حکم دي، من فعل الخلو ف علیه مکرها

﴿۱﴾ قال العلامة القهستانی: وصريحه ما استعمل فيه دون غيره مثل انت طالق ومطلقة وطلقتك ويقع به ای بمثل ما ذکر طلقة رجعية لا يحتاج الى تجديد النكاح ولا رضا المرأة الخ. (جامع الرموز ۱: ۵۵۸ کتاب الطلاق)

﴿۲﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۵ اول باب الصریح)

اوناسيا فهو سواء (۱) (وهكذا في جميع كتب الفروع) (۲) او حيله کومه چه فقهاؤ په کتب فروع کسبې ذکر کړي ده واکتفی بعبارة الاشياء والنظر ۲۰ قوله فالحيلة ان يزوجه فضولي ويجيزه بالفعل (۳) هذا هو المختار كما في الزيلعي وعليه الفتوى كما في منح الغفار نقلا عن الخانية (۴). وهوالموفق

په الفاظ د طلاق کلمه کسبې حيله او د اجازت بالوطى مسئله

سوال: خه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کسبې چه (۱) یو طالب العلم او وئیل چه که چرته زه دي کمرې ته داخل شوم نو په ماباندي کلمات زوجت طلاق ده، بیا دا طالب العلم کمرې ته داخل شو ددی نه پس دا طالب العلم کوم مفتی صاحب ته لارو مفتی صاحب او وئیل چه ته د فضولی په ذریعه نکاح کولې شی ددی نه پس دا طالب العلم کورته راغلو او پلارته ئې ذکر کړو چه ما داسې طلاق اچولی دي او دنکاح فضولی نه بغیر خه چاره نشته دي بیا پلار زوي ته نکاح فضولی او کړله او دمستلی بیانولونه پس ئې داهم او وئیل چه ته زما وکیل نه ئې اوتاته اجازت دي ددی خه حکم دي؟ (۲) زمونږ علاقه کسبې دنکاح فضولی نه پس دوو کالو پورې واده نه شی کولې او خاوند خپلې بنځې سره هم نه شی ملاویدی، که چرته په کومه طریقه باندي ورسره ملاؤشی نو د

﴿۱﴾ (هدایة ۲: ۳۵۷ کتاب الايمان)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصکفی: ولو الحالف مکرها او مخطئا او ذاهلا او ساهیا او ناسیا.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۳: ۵۳ مطلب فی الفرق بین السهو والنسیان)

﴿۳﴾ (الاشباه والنظائر ۳۹۸ الفن الخامس فی الحیل السادس فی النکاح)

﴿۴﴾ قال العلامة الشامي: هذا هو المختار كما فی التبيين وعليه اکثر المشائخ والفتوى علیه كما فی الخانية.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۱۵۰ مطلب حلف لا يتزوج فزوج فضولي)

وطی پہ دوران کنبی عزل کوی یاد منصوبہ بندی خہ طریقہ اختیاروی ددی متعلق وضاحت او فرمائی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الصمد بلوچستانی ۱۳۸۹ء ۱۹۸۹ء

جواب: (۱) پہ ظاہرہ دا الفاظ موجب طلاق نہ دی حکہ چہ پہ دیکنبی شرط او جزاء متحقق نہ دی (۱) او قسم او طلاق کنبی صرف نیت ناکافی وی، الا اذا تلفظ بهذا، کہ چرتہ مافلانی کار او کرلو نوهرخل چہ زہ نکاح کوم نوپہ ما باندی بنسخہ مطلقہ دہ، فیبتلی بما هو شاق و یحتال بما هو مستطور فی السؤال کما فی الهندیہ (۲) والشامیہ (۳) (۲) کوم خت چہ دی کس تہ اطلاع اوشی چہ زما د فلانی سرہ عقد فضولی شویدی نوپہ دی کس باندی فی الحال اجازت ورکول ضروری نہ دی پس کلہ چہ دا کس اجازت بالوطی او کپی نوددی نہ پس فلانی تہ زوجہ وئیل ضروری نہ دی، وهو واضح (۴)۔ وهو الموافق

﴿۱﴾ قال العلامة الشامي: قلت لكن قال في نور العين الظاهر انه لا يصح اليمين لما في البرازية من كتاب الفاظ الكفر انه قد اشتهر في رساتيق شروان ان من قال جعلت كلما او على كلما انه طلاق ثلاث معلق وهذا باطل ومن هذيانات العوام فتأمل.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۵ باب الصريح)

﴿۲﴾ وفي الهندية: اذا قال كل امرأة تزوجها فهي طالق فزوجه فضولي واجاز بالفعل بان ساق المهر ونحوه لا تطلق بخلاف ما اذا وكل به لانتقال العبارة اليه.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۱۹ الفصل الثاني في تعليق الطلاق بكلمة كل وكلمما)

﴿۳﴾ قال العلامة ابن عابدين: اذا قال كل امرأة تزوجها طالق والحيلة فيه ما في البحر من انه يزوجه فضولي ويجيز بالفعل كسوق الواجب اليها.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۳۷ باب التعليق)

﴿۴﴾ قال العلامة محمد امين: (قوله وبالفعل) كبعث المهر او بعضه بشرط ان يصل اليها وقيل الوصول ليس بشرط نهر وكتفيلها بشهوة وجماعها لكن يكره تحريما لقرب نفوذ العقد من المحرم بحر قلت فلو بعث المهر او لا لم يكره التقييل والجماع لحصول الاجازة قبله. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۱۵۰ مطلب حلف لا يتزوج فزوجه فضولي)

پہ طلاق کنبی حیلہ اوپہ مذهب غیرباندی دفتوی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی کہ چرتہ یوکس او وئیل کہ چرتہ زہ، لوفعلت هذا الفعل الحرام فكلما تزوجت امرأة فهي على طالق ثلاثا، او وروسته هغه حرام فعل دده نہ صادرشی نو ایا شرعاً دده دیارہ خہ طریقہ دنکاح کولوشته او کہ نہ؟ همدارنگی ددی بارہ کنبی دمذهب غیردفتوی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد انور حقانی کوئٹہ شہر ۱۲ ربيع الثاني ۱۴۰۱ھ

الجواب: کوم کس چہ پہ طلاق کلما سرہ قسم او کپی مثل ان يقول: ان فعلت كذا فكلما تزوجت امرأة فهي على طالق ثلاثا، نوددی دیارہ دتوسط فضولی حیلہ بهر حال جائزہ، لما فی ردالمختار ۲: ۶۱۱ والحيلة فيه ما في البحر من انه يزوجه فضولي ويجيز بالفعل كسوق الواجب اليها انتهى ﴿۱﴾ قلت لا يلزم القبول بالفعل في مجلس النكاح نعم يلزم الايجاب والقبول في ذلك المجلس، اوداكس دضرورت پہ وخت کنبی یعنی کلہ چہ لواطت، زنا، استمناء بالكف وغيره کنبی واقع کیدل متیقن یا مظنون وی نوپہ مذهب دشوا فعباندی عمل کولی شی لیکن د عادل مفتی دفتوی نہ پس، لما فی شرح التنوير علی هامش ردالمختار ۲: ۶۱۳ بل افتاء عدل ﴿۲﴾ نوبت: کلہ چہ یوحنفی، پہ مذهب غیر باندی دفتوی ورکپی نو دا به حنفی شماریری، کما فی حيلة الناجزة ﴿۳﴾۔ وهو الموافق

﴿۱﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۳۷ باب التعليق)

﴿۲﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۵۳۹ مطلب في معنى قولهم ليس للمقلد الرجوع عن مذهبه)

﴿۳﴾ قال الشيخ اشرف على التهانوي: د غير مذهب اخستلو دیارہ دا شرط دی چہ د اتباع هو ی پہ وجه نہ وی بلکه د داعیه ضرورت پہ وجه وی او ضرورت هغه معتبر دی کوم چہ اهل بصیرت علماء ضرورت او گنری اوداهم ضروری دہ چہ دفتوی ورکونکی داسی کس وی چہ هغه دیوماهر استاذ نہ فن حاصل کری وی
(بقیه حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

د معلق بالشرط طلاق عجیبہ صورت او د دویم واده د پاره حیلہ اوچل

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه یو کس په وخت د نکاح کښې د لاتدیني الفاظ اولیکل او ورښي کړل، چه فلانی منکوحه د مور په جوند کښې که چرته کوم دویم کس سره نکاح حقیقی یا غیر حقیقی، فضولی یا غیر فضولی، وکاله یا اصاله یا دلالة برابره خبره ده که په کومه د مذهبو اربعو کښې جائز وی او وې کړه نو دویمه ښځه د مسمامة فلانی په موجودگی کښې د مذکوره الصدریه وصف سره په نکاح کښې راوړه نو هغه مطلقه مثلثه طلاق باندې طلاقه ده، یعنې درې شرائطو سره طلاقه طلاقه ده، اوس هغه کس ددې ښځې په موجودگی او زندگی کښې د دویمې ښځې سره نکاح کوی بلکه ښځې هم اجازت ورکړېدې، اوس د مذکوره لیک په موجودگی کښې دویم واده د پاره څه طریقه ده، بینوا توجروا

المستفتی: قاری محمد اکبر شاه گیلانی مری هزاره ۱۷۸۳، ۱۹۷۵

الجواب: دې کس ته بغیر د دینه هیڅ تدبیر او حیلہ نشته دې چه اولاکومی غیر مرغوبې ښځې سره نکاح او کړی نو هغه به مطلقه معلظه شی او د دینه پس مرغوبې ښځې سره نکاح او کړی په دیکښې څه خطر نشته دې، ځکه چه هغه کلما او دهغې کوم مرادف لفظ نه دې استعمال کړي، کما فی الدر المختار: وفيها کلها تنحل ای تبطل اليمين بطلان التعليق اذا وجد الشرط مرة الا في کلما الخ، هامش رد المختار ۲: ۶۸۸ (۱). وهو الموفق

که ستاځوی ته مې رښته ورکړله نوپه ما

باندې خپله ښځه طلاقه ده. نه مخلصی او حیلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه زید خپلې ځینې ته د (بقیه حاشیه) او اهل بصیرت دهغه په فقه کښې د مهارت تامه په حاصلیدو باندې شهادت ورکوی، لما قال الشامي في عقود رسم المفق الخ، (حیلہ ناجزه ... ۳۴، ۳۵ دغیر مذهب اختیارولو باندې اشکال او جواب.

(۱) الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۵۳۲ مطلب ما يكون في حكم الشرط باب التعليق

جهگړې په دوران کښې او وئیل که چرته ماستاځوي ته دخپلې لور رښته درکړله نوپه ما باندې خپله ښځه طلاقه ده، اوس هغه رښته ورکول غواړي لیکن په بل صورت کښې خپلې کښې د فساد خطر ده ددې دحل متعلق یو مولوی صاحب وئیلی دی چه د جینې پلار زید به په دې مجلس د انعقاد نکاح کښې نه وی او داجینې په خپله بالغه ده لهذا کوم دویم کس دې وکیل جوړ کړی نوپه دې صورت کښې نکاح به هم اوشی او پلار یعنې زید به دیمین د طلاق نه هم بچ شی، ایاپه شرعه کښې دا طریقه درست ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: صوفی محمد دین کوټ فتح خان ۱۹۷۲، ۹۱۹

الجواب: دا تدبیر او حیلہ درسته ده (۱) او که چرته دې کس په دې کلام باندې زیادت نه وی کړې نور رښته ورکولو په صورت کښې یو طلاق رجعی واقع کیږي (۲) په کوم کښې چه زباني مراجعت کافي دې، تجدید د نکاح یاد تحلیل ضرورت نشته دې (۳) - وهو الموفق

(۱) قال العلامة الحصكفي: ويحنت بفعله وفعل مأموره في النكاح لا الانكاح، قال ابن عابدين: أي التزويح فلا يحنت به الا بمباشرة وهذا في الولد الكبير او الاجنبى لما في المختار وشرحه حلف لا يزوج عبده او امته يحنت بالتوكيل والاجازة لان ذلك مضاف اليه متوقف على ارادته لملكه وللايته وكذا في ابنه وبنته الصغيرين لولايته عليهما وفي الكبيرين لا يحنت الا بالمباشرة لعدم ولايته عليهما فهو كالاجنبى عنهما فيتعلق بحقيقة الفعل. (ردالمحتار مع الدر المختار ۳: ۱۲۹ مطلب حلف لا يزوج عبده كتاب الايمان)

(۲) قال العلامة الحداد اليمنى: واذا اضاف الى شرط وقع عقيب الشرط مثل ان يقول ان دخلت الدار فانت طالق هذا بالاتفاق لان الملك قائم في الحال والظاهر بقاؤه الى وقت الشرط ولانه اذا علقه بالشرط صار عند وجود الشرط كالمتكلم بالطلاق في ذلك الوقت. (الجوهر النيرة ۲: ۱۱۰ كتاب الطلاق)

(۳) وفي الهندية: الرجعة ابقاء النكاح على ما كان مادامت في العدة ان يراجعها بالقول وان راجعها بالفعل مثل ان يطأها او يقبلها بشهوة الخ.

(فتاوى عالمگیری ۲: ۲۶۸ الباب السادس في الرجعة وفيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

د مطلقہ مغلفہ نہ دوبارہ نکاح باندی

طلاق معلق نہ دویستلو حیلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوکس باندی جبرا طلاق ثلاثہ و اچولی شو، اوبیا دشرط هم جبرایہ ده باندی اولگولی شو کہ چرتہ تادوبارہ ددی بنجی سرہ دنکاح خواهش اوکرواوپہ نکاح باندی دی واخستہ نودا بنجہ بیا پہ تاباندی طلاقہ ده پہ طلاق ثلاثہ باندی، اوس پہ شریعت کنبی ددی خہ حکم دی؟ اوددی مشکل نہ دویستلودپارہ خہ لارہ ده؟
بینوا توجروا

المستفتی: قاری محمد خان باندہ پیران بفع مانسهره

الجواب: پہ صورت مسئلہ کنبی پہ دی سرپ باندی بنجہ مطلقہ مغلفہ شویده بغیر دتحلیل نہ چارہ نشته دی (۱) اودتحلیل نہ پس کہ چرتہ دی سرپ دی بنجی سرہ اصالة یا وکالة عقد نکاح وکرہ نودو وجود الشرط دوجی نہ دوبارہ مطلقہ مغلفہ کیرپ (۲) لهذا دتحلیل نہ پس کوم فضولی یعنی داسی کس کوم چہ دی خاوندوکیل نہ وی جورکری دده دپارہ عقد نکاح وکری اوداکس

(۱) قال العلامة احمد بن محمد القدوری: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة..... لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها.

(القدوری علی صدر الباب فی شرح الکتاب ۲: ۱۸۳ کتاب الرجعة)

(۲) قال العلامة الحصکفی: ويحتمل بفعله وفعل مأموره لم يقل وكيه لان من هذا النوع الاستقراض والتوكيل به غير صحيح في النكاح، قال العلامة الشامي: فلو حلف لا يتزوج فعقده بنفسه او وكل فعقد الوكيل حتم.

الدرالمختار مع ردالمختار ۳: ۱۲۹ مطلب حلف لا يتزوج

(خاوند) ئی قبول بالقول ونه کری بلکه قبول بالجماع وغيره وکری، صرح بمذه الحيلة في ردالمختار (۱) والاشباه والنظائر (۲) وغيره.

نوٹ: دفسخ یمین د کولوپہ نسبت داحیلہ بهتره ده، صرح به الشامي (۳) وهوالموفق

کہ چرتہ مادی کس سرہ ددویمی او دریمی نکاح نہ پس

هم خبري اوکری نودری طلاقہ نہ مخلص اوحیلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری اووئیل کہ (۱) قال العلامة الحصکفی: حلف لا يتزوج فزوجه فضولی فاجاز بالقول حتم وبالفعل لا يحتم به يفتی خانية. (الدرالمختار علی هامش ردالمختار ۳: ۱۵۰ مطلب حلف لا يتزوج فزوجه فضولی)

(۲) قال العلامة ابن نجيم: حلف لا يتزوج فالحيلة ان يزوجه فضولی ويجيزه بالفعل.

(الاشباه والنظائر ۳۹۸ الفن الخامس، الحيل في النكاح)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: (قوله وللحنفي تقليده الخ) اى تقليد الشافعي قال في البحر وللحنفي ان يرفع الامر الى شافعي يفسخ اليمين المضافة فلو قال ان تزوجت فلانة فهي طالق ثلاثا فتزوجها فخاصمتها الى قاض شافعي وادعت الطلاق فحكم بانها امراته وان الطلاق ليس بشي حل له ذلك الخ..... وليس للمفتي الافتاء بالرواية الضعيفة وكونها افتى بها كثير من ائمة خوارزم لا ينفي ضعفها ولذا تقدم عن الصدر انه لا يحل لاحد ان يفعل ذلك وكذا ما تقدم عن الحلواني من انه يعلم ولا يفتي به فلو ثبتت هذه الرواية عن محمد او كانت صحيحة لبنوا الحكم عليها ولم يحتاجوا الى بنائه على مذهب الشافعي فهذا يدل على انها رواية شاذة كما يشير اليه كلام المجتبى المار فافهم هذا وفي البحر عن البزازية والتزوج فعلا اولي من فسخ اليمين في زماننا وينبغي ان يجرى الى عالم ويقول له ما حلف واحتياجه الى نكاح الفضولی فيزوجه العالم امرأة ويجيز بالفعل فلا يحتم وكذا اذا قال لجماعة لي حاجة الى نكاح الفضولی فزوجه واحد منهم. (ردالمختار هامش الدرالمختار ۲: ۵۳۸، ۵۳۹ مطلب في فسخ اليمين المضافة الى الملك)

چرتہ مافلانی کس سرہ خبری او کړې نوزمابه بنځه باندې درې طلاقه دې او که چرتہ ددویمې اودریمې نکاح نه پس مې هم خبرې او کړې نودرې طلاقه، اوس که چرتہ ده ددې کس سره خبرې او کړې نود طلاق نه پس به حلاله کوی اویا به نکاح کوی اوس که چرتہ ددویمې نکاح نه پس ئې خبرې او کړې نوایا به دې اولنی حلالې سره دا اول تعلیق باطل شوی دې او که نه؟ که چرتہ باطل نه وي نو بیا خبرې کول هم ضروری دی په کومه طریقه دوباره د طلاق نه بچ کیدې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: لطف الله حقانی شب قدر قلعه چارسده..... ۱۲ رمضان ۱۴۰۹ هـ

الجواب: دا کس ددې دویمې نکاح نه پس ددې کس سره دې خبرې نه کوی او بنځې ته دې یو طلاق ورکړی او کله چه عدت تیرشی نودریم ځل نکاح دی او کړې اوددې نه پس یو طلاق دې بنځې ته دجماع او خلوت نه مخکې ورکړی نوددې څلورمې نکاح نه پس دا کس ددې کس سره خبرې کولې شی لیکن ددې سړی په خپله بنځه باندې دیو طلاق حق پاتې دې-وهوالموفق

درې طلاق تعلیق نه د بچ کیدلو د پاره د فقهاء ذکر کړي شوي حيله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه درې رونه دې یوپه وجه دکورنې ناراضگي خپل اسباب بل کورته یوړل، سخر دته راغلو او تپوس ئې او کړو چه څه وجه ده چه دومره خفه شوې ئې واپس خپل رونه وروته کور راوړه، تانبو مشترک خوشحالي سره زندگي تیروله، ده په غصه کښې دا الفاظ اووئیل که چرتہ زه ټوله زندگي ددې رونه ورسره دخیر او شریعی غم او خوشحالي کښې شرکت او کرم او تعلق اوساتم نوزمابه بنځه په ثلاثه طلاق طلاقه ده، یعنی زه تر مرگ پورې ټوله زندگي ددوې سره کوم قسم تعلق نه ساتم، اوس پیش نظر دصله رحمی کښې اودرورولی پیش نظر ددې نه علاوه دځانله ژوند تیروولو اود کور په یواځې والې په وخت دعدم وجود کښې د تعلق ساتلو نه چاره نشته، اوس ددې شرعی حل څه دې؟ آیا داسې درست

دې چه داسې خپل ځان حانت کړی، بیا حلاله او کړی، بعض علماء دا تدبیر خودلی چه ته رجعی طلاق ورکړه اوعدت تیرکړه، اودهغې نه پس تعلقات اوساته یعنی واپس یوځای شی، اویا تجدید نکاح او کړه نو د طلاق مغلظه نه به هم بچ شی اودصله رحمی دگناه نه به هم بچ شی، ایاداحيله صحيح ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عماد الدین قریشی فورټ سنډیمن بلوچستان ۱۹۷۹ء ۸۱۷۸

الجواب: فقهاء کرامودا تدبیر په خپل عبارتو کښې لیکلی دی لهذا دا دعمل لاندې راوستلې شی (۱)-وهوالموفق

په مقررہ تاریخ باندې رقم داداء کولو د طلاق قسم اوکړی

بیا دچیک په ذریعه بیګ وروسته رقم اوکړی...

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه زید اووئیل چه فلانی تاریخ ته مې ستادومره رقم ادا نه کړلو نوزمابه بنځه درې طلاقه ده، په مقررہ تاریخ باندې زید عمرو ته چیک ورکړو چه دادیبنک نه کیش کړه، عمرو په هم هغه ورځ چیک واخستو اوبینک ته لاړو، منیجر هغه ته اووئیل چه د زید رقم خو مونږ سره نشته دې، لیکن مونږ به ئې تاسو ته درکړو، په دویمه ورځ باندې په بینک کښې چتی وه، ددې نه پس دیبنک منیجر عمرو ته مطلوبه رقم ورکړو

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: فحيلة من علق الثلاث بدخول الدار ان يطلقها واحدة ثم بعد العدة تدخلها فتحل اليمين فينكحها. (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۵: ۵۳۵ قیل مطلب اختلاف الزوجين في وجود الشرط)

وقال العلامة ابوبکر الحداد اليمنى: (قوله ولم يقع شيء) لانعدام المحلية مثل ان يقول ان دخلت الدار فانت طالق ثم طلقها قبل دخول الدار فدخلت بعد الطلاق وانقضاء العدة ثم يستأنف العقد عليها وتدخل لا يقع شيء لانحلال اليمين. (الجوهرة النيرة ۲: ۱۱۲ كتاب الطلاق)

آیاد صورت مذکورہ مطابق دزید منکوحہ طلاقہ شوہ او کہ نہ؟ دینک
منیجر د ادا کولو درقم په صورت کنبی وکالت شویا کفالت یا حواله؟

بینوا توجروا

المستفتی: عبد المتین مفتی ضلع پونچھ آزاد کشمیر... ۱۹۷۳ء ۱۰۴۱

الجواب: چونکہ زید پہ مقررہ تاریخ باندی رقم ادا کرے نہ دی نہ اصلہ اونہ
وکالہ، لہذا پہ دہ باندی نسخہ مطلقہ شوے دہ، لان المعلق بالشرط یجب ثبوتہ
عند ثبوت الشرط کما فی شرح المجلة ۵۴ وغیرہ (۱) او منیجر وکیل وی یعنی
د مالکانو دینک اودھغوی د طرفنہ بعض خلقتوہ د قرض ورکولو مجاز وی
پس پہ ظاہرہ دامعاملہ حوالہ دہ- وهو الموفق

(۱) (شرح المجلة ۱: ۲۳۲ القاعدة: ۸۲)

فصل فی عد الطلاق

والقاء الاحجار وغيرهما

صرف یودوہ دری وئیلو سرہ طلاق نہ واقع کیڑی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلے بارہ چہ دیوسری کوزدن اوشوہ،
نکاح ہم اوشوہ، درخصتی نہ مخکنبی دناراضگی دوجی نہ دی سری صرف
یودہ دری وئیلو دی، دطلاق خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا مفتی سید قمر صاحب دارالعلوم سرحد پشاور ۱۵/۱۱/۱۴۰۱ھ
الجواب: دا الفاظ دطلاق دیارہ موضوع دی نہ دانشاء دطلاق
دیارہ (۱) ہمدغہ رنگی دیکنبی دکوم قسم اضافت او حکم ہم نشته دی (۲)
پس ددی الفاظو وئیلو سرہ دطلاق واقع کیدو خہ وجہ نشته دی. وهو الموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله وركنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة على معنى
الطلاق من صريح او كناية..... وبه ظهران من تشاجر مع زوجته فاعطاها ثلاثة احجار ينوى
الطلاق ولم يذكر لفظا لا صريحا ولا كناية لا يقع عليه..... وكذا ما يفعله بعض سكان
البوادي من امرها بحلق شعرها لا يقع به طلاق وان نواه.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۳۳ بعيد مطلب طلاق الدور كتاب الطلاق)
(۲) کہ چری دا شمیر پہ عرف کنبی طلاق او گنرلی شی اوپہ دی کنبی دطلاق
حکم فرض کرے شی نوییا ہم طلاق نہ واقع کیڑی. پہ ہندیہ کنبی دی.
سئل الامام احمد القلاسی: عن وکزامراتہ وقال اینک یک طلاق ثم وکزامراتہ ثانیاً وقال
اینک دو طلاق وکذا الثالث (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

کانہی غورخول او دیو دوه درې وئیل وغیره په باره کښې تفصیلی ستوی
سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه (۱) که چرته یو خاوند خپلې ښځې ته دطلاق په نیت باندې درې کانړې وراو غورزوې (۲) یا کانړې او غورزوې او یو دوه درې او وائی (۳) او یادا الفاظ او وائی یو دوه درې ته په ماطلاقه یې او یادا الفاظ او وائی چه ته په ما طلاقه یې یو دوه درې، ددې صورتونو حکم شرعی څه دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم..... ۱۹۸۸ء ۷۱۱۰

الجواب: واضحه دي وی چه دطلاق دارومدار په لفظ باندې دي یا قائم مقام دلفظ باندې، کما فی ردالمختار ۱: ۳۰۶ لان الطلاق او العتق لا يتعلق بالنية بل بالقول حتى لو نوى طلاقها او عتقه لا يصح بدون لفظ (۱) وفي ردالمختار ۲: ۵۷۴ (قوله وركنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة على معنى الطلاق من صريح او كناية فخرج الفسوخ على مامر. واراد اللفظ ولو حكما ليدخل الكناية المستبينة واشارة الاخرس واشارة الى العدد في قوله انت طالق هكذا (۲)

(بقیه حاشیه) قال تطلق ثلاثا فشيخ الاسلام يقول سمي الضرب طلاقا فيبطل والامام احمد يقول سمي الطلاق فيقع.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۸۲ الفصل السابع في الطلاق بالفارسية) فنقول: وفي الصورة المذكورة لم يسم الطلاق فلا وجه للوقوع عند القلانسی ايضا، او په دې الفاظو کی اضافت هم نشته، وقال ابن عابدين: ولكن لا بد في وقوعه قضاء وديانة من قصد اضافة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۶۷ مطلب ان الصريح لا يحتاج في وقوعه الى النية). (از مرتب)

(۱) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۱: ۳۲۲ فرغ في النية قبيل باب صفة الصلاة)

(۲) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۵۳ اول كتاب الطلاق)

پس ددې قاعدې په بناء باندې کانړې غورزول یو لغو کار دې په دې سره طلاق نه واقع کیږي، کما فی ردالمختار ۲: ۵۷۴ وبه ظهر ان من تشاجر مع زوجته فاعطاها ثلاثة احجار ينوي الطلاق ولم يذكر لفظا لا صريحا ولا كناية لا يقع عليه كما افق به الخير الرملي وغيره وكذا ما يفعله بعض سكان البوادي من امرها بحلق شعرها (احلقى راسك) لا يقع به طلاق وان نواه (۱). وفي ۲: ۵۹۰ فلا يقع باللقاء ثلاثة احجار اليها او بامرها بحلق شعرها وان اعتقد باللقاء والحلق طلاقا كما قدمناه (۲) او ددې قاعدې په بناء باندې دیو دوه درې حکم هم همدغه دې ځکه چه دا لفظ نه صریح دي اونه کنایه اونه په دې کښې اثبات اونه نفی موجود ده اونه په دې کښې ښځې دطرف ته اضافت موجود دی.

اوپه صورت ثالثه کښې یو طلاق واقع کیږي ځکه که چرته د،، یو دوه درې،، لفظ سره کانړې شمارل مقصود وی نومعامله واضحه ده، او که چرته دطلاق شمارل مقصود وی نو چونکه په دې کلام کښې ثلاثا یاد دې د مساوی لفظ ذکر نشته دې نوبالضرورة داوند د نیت شمار به مقصود وی یعنی خاوند ددې صریح لفظ نه ددرې طلاقه ورکولو قصد او اراده کړي وه نو ددې شمار کوی او قاعده داده چه صریح کښې دانیت نه درست کیږي، کما فی شرح التنوير وغيره (۳)، پس رکن د طلاق صرف باقی مانده لفظ کیږي.

واضح دي وی چه دیو دوه درې لفظ د مابعد سره نه دي تړلې شوي، نه مفعول مطلق دي اونه مفعول به وغیره دي، کما لا يخفى على من راجع الى المحاوره، پس که چرته ددې نه دطلاق شماره مرادواخلي نوبياهم مؤثر نه دي،

(۱) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۵۳ بعيد مطلب طلاق الدور)

(۲) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۶۵ باب الصريح)

(۳) قال العلامة الحصكفي: ويقع بها اي بهذه الالفاظ وما بمعناها من الصريح..... واحدة رجعية وان نوى خلافها من البائن او اكثر..... اولم ينو شيئا.
 (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۳۶۶ باب الصريح)

ونظيره مافی ردالمختار ۲: ۶۲۷ فلو قال انت طالق وسكت ثم قال ثلاثا فواحدة (۱) حكه چه په دي صورت كنبی ثلاثا نه دري مراد دي ليكن كله چه د محخكنبی جملی سره مربوط نه وو نولغوشو، نه صريح دي اونه كناية، نو همدارنگي كله چه د كلام په اول كنبی وي ليكن مربوط نه وي نولغو كيږي. اود صورت رابعه حكم هم دثالثه پشان دي (۲) - وهو الموفق

.. يودوه دري په ماطلاقه ده. متعلق استفسار باندې تفصیلی جواب

سوال: ريكارډ كنبی سوال موجود نه دي صرف دمستلى اهميت اود شيخ الحديث مولانا عبدالحق صاحب رحمته الله باني او مهتمم جامعه حقانيه اكوره خټك دمن جمله تصحيح اود تصويب د وجهي نه جواب پيش كولوباندې اكتفاء كولو سره په فتاویٰ كنبی شاملولي شي -

استفتاء نمبر ۵۹۵۷ ۱۹۷۲، ۱۱۳۱

الجواب: محترم المقام جناب قاضي صاحب دامت بركاتهم

السلام عليكم نه پس عرض دي چه مسمى فلان اودده درشته دارو بيان

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۹۵ مطلب الطلاق يقع بعدد قرن به لابه)

(۲) وقد رأيت ما افاده سيدى وشيخى ومولائى المحدث الكبير والفقير النبيل المفتى الاعظم العارف بالله مولانا مفتى محمد فريد دامت بركاتهم على هامش ردالمحتار بقلمه حيث قال: اعلم انه اذا قال الزوج (به ماطلاقه ئي يودوه دري) والقي ثلثة احجار فقل انها تصير مغلفة وقيل لا لانه يعد القاء الاحجار ظانا انه يقع به الطلاق وقيل اراد عد التطليقات، قلت: فلا يقع الطلاق بالشك مع ان العرف على الاول اى عد القاء الاحجار.

(هذا من افادات حضرت مفتى اعظم على هامش ردالمحتار ۲: ۴۵۳ بحث وركنه لفظ

مخصوص)

دادې چه ده دري كانړی وغيره او غورزول اود الفاظ ئي وئيلي دي،، يودوه دري په ماطلاقه ده،، نوددي متعلق باوجودد كافى تتبع صريح جزئية ملاؤنه شوه ددي وجي نه ما عرف او قواعدوته او كتل ديوطلاق رجعى د وقوع فتوى مي وركړيده حكه چه يودوه دري،، دعداوشمار كولو دپاره استعماليرى نو كه چرته خاوند او وائي چه،، په ما په دري شرطه طلاقه ده يودوه دري،، نودلته تعليل كنبی خه شك او شبه نشته برابره خبره ده كه د طلاق شمار مرادوي او كه دكانړو، ليكن كله چه دا او ائي،، چه په ماطلاقه ده يودوه دري يا دا او وائي،، يودوه دري په ماطلاقه ده،، نود خاوند مراد كه چرته دكانړو شماروي نو په دي سره طلاق نه واقع كيږي، لعدم كونه من الفاظ التطلاق لا من الصريح ولا من الكناية، او كه چرته زړه كنبی نيت ددري طلاقوشمار مرادوي نو په صريح كنبی دانيت نامقبول دي، في الدر المختار: ويقع بها اى بهذه الالفاظ وما بمعناها من الصريح واحدة رجعية وان نوى خلافها من البائن او اكثر. (هامش الرد ۲: ۴۴۲) (۱) او كه چرته دي الفاظو،، يودوه دري،، سره طلاق وركول مرادوي نودالفظ عد (شماره) دپاره موضوع او مستعمل دي نه دانشاءد طلاق دپاره، لهذا ددي سره طلاق واقع كيدل به خلاف قاعده امروى، ونظيره مافی ردالمختار: وكذا ما يفعله بعض سكان البوادی من امرها بحلق شعرها لا يقع به الطلاق وان نواه (اى لعدم ذكره لفظ الطلاق لا صريحاً ولا كناية) (ردالمختار ۲: ۴۲۸) (۲) پس باقى پاتي شودالفظ،، په ماطلاقه ده،، نو په دي سره يوطلاق رجعى واقع كيږي، ددي فتوي نه پس ماد حضرت شيخ الحديث صاحب مد ظله رحمته الله سره هم مشوره او كړله هغه او فرمائيل چه صرف تجديد دنكاح كافى دي، شايد هغوي په دي بنا باندې دا جواب وركړي دي چه دامجموعه دري كلمات بغيرد كمى اوزياتى نه طلاق دپاره استعماليرى نود مجموعي نه به يوطلاق بائن واقع شي، لعدم كونها صريحة، اود دپنه پس صريح هم بائن كيږي، لهذا تجديد دنكاح كافى كيږي، دا

(۱) (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۴۶۶ باب الصريح)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۵۳ كتاب الطلاق بعد مطلب طلاق الدور)

فتویٰ ما کافی سوچ نہ پس لیکلی ده په دې باندې حُما انشراح صدر دې تاسو داپه مکرر تنقیدی نظر سره مطالعه کړئ که چرته ستاسو تسلی اونه شوه نوموړته په غلطی باندې اطلاع او کړئ ددې دپاره چه مونږ ئې مخ نیوي او کړو-وهوالموفق

یودوه درې ته په ما باندې مور خور او

درې کانږې ئې هم او غورزول ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه یو سړې خپلې ښځې ته دجنگ او جدال په وجه غصه کښې راغلو وئې وئېل چه یودوه درې ته په ما باندې مور خور بلا حرف تشبیه او ددې الفاظوپه وئیلوسره درې کانږې هم او غورزوې ښځې طرفته، لیکن صراحة لفظ طلاق ئې اونه وئیلې، فتاوی دیوبند ۵: ۸ مفتی عزیز الرحمن فرمائی چه لفظ دمور او خور که چرته دطلاق په نیت هم او وائی نو طلاق نه واقع کیږي ځکه چه دا الفاظ نه خود کنایاتود طلاق نه دي اونه دا الفاظ دظهارنه دي اونه ایلاء ده، او فرمائی چه شامې کښې دې چه، ویدل علیه مانذکره عن الفتح من انه لا بد من التصريح بالارادة الخ، وفيه ايضا والذي في الفتح وفي انت امي لا يكون مظاهرا وينبغي ان يكون مكروها الخ، ومثله ان يقول لها يا بنتي اويا اختي ونحوه الخ لیکن مونږ ته اشکال په دې صورت کښې پیدا کیږي چه یو دوه درې وئیلونه پس ئې کانږې هم غورزولې دی او پښتانه رونه اکثر دطلاق په وخت کښې کانږې غورزوی اود دینه علاوه دغصې چه کوم حالت دې داهم په طلاق باندې دلالت کوی تاسو صاحبان دشرعی رائي نه خبردارې او فرمائی؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید احمد سردهیری پایان

الجواب: لاشک فی ان المراد من هذا اللفظ عد الطلاق كانه قال: "يو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه، لکن لیس فی هذه الكلمات الحكم ولا الاضافة اليها والطلاق لا يقع بدونها كما صرحوا به ويشير اليه كلامهم ايضا كما في رد المحتار

۲: ۶۲۷ فلو قال انت طالق وسكت ثم قال ثلثا فواحدة فافهم (۱) وفيه ۲: ۵۹۳ ولكن لا بد في وقوعه قضاء وديانة من قصد اضاقة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه (۲). وهوالموفق

یو دوه درې څلور کانږو سره..... طلاقه ده ددې مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه خاوند په کورنې جهگړه کښې دغصې په حالت کښې خپلې ښځې ته او وئیل چه ته یودوه درې څلور کانږو سره کوم چه زمونږ په عام عرف دې طلاقه ئې اوته په ما باندې زما مور او خور ئې، په دې سره کوم طلاق واقع کیږي؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عبدالقادر رزمک شمالی وزیرستان..... ۱۹۷۳ء ۴۱۸۱

الجواب: چونکه د عرف په بناباندې کانږې په طور د تعداد ذکر کیږي لهداپه دې سړی باندې ښځه مطلقه مغلظه شویده. وهوالموفق

یو دوه درې تا اوساتم نو مور اوساتم ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه څوک سړې دڅه ناخوځي وغیره په بناء باندې خپلې ښځې ته او وائی یودوه درې تا اوساتم نو مور اوساتم، ددې شرعی حکم څه دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: بابور اجه خان راولپنډی..... ۱۹۷۳ء ۱۷۱۲

الجواب: واضحه دي وي چه صرف یودوه درې نه صریح دي اونه کنایه بلکه عد او شماره ده او کله چه الفاظ دطلاق موجودنه وی نو صرف نیت او اراده کافی نه ده، قال العلامة الشامي في رد المختار ۲: ۴۲۸ وكذا ما يفعله بعض سكان البوادي

﴿۱﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۹۵ مطلب الطلاق يقع بعدد قرن به لا به)

﴿۲﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۶۷ مطلب الصريح نوعان رجعي وبائن)

من امرها بخلق شعرها لا يقع به طلاق وان نواه (۱) لیکن بعض علماء فرمائی
چہ ددی الفاظویہ وئیلوسرہ نبخہ بآئنه کیڑی (۲) او صرف تجدید دنکاح
کافی دی او واضحہ دی وی چہ دا الفاظ چہ، تا ساتم نومور بہ ساتم،،
ظہار نہ دی، والذی فی الفتح وی انت امی لایکون مظاهرا، ردالمختار ۲:
۵۹۲ (۳) او کہ چرتہ دی اخی لفظ پہ تشبیہ باندی محمول کری شی نو د
نیت پہ موافقت باندی بہ دالفظ ظہار یا طلاق جو ریڑی اود طلاق د نیت پہ
وخت کنبی تجدید دنکاح کافی کیڑی (۴) - وهو الموفق

(۱) ردالمختار هامش الدر المختار ۲: ۴۵۳ کتاب الطلاق بعید مطلب طلاق الدور

(۲) قال العلامة ابن البزاز الكردي: تراسه ذكر الصدر انه لا يقع لانه لا اضمار في
الفارسية والمختار الوقوع اذا نوى وقد ذكرنا عن صاحب المنظومة جريان الاضمار في
الفارسية ولفظه يحتمل الطلاق وغيره فاذا نوى تعين وفي موضع آخر قال الصدر يقع وقال
ابو القاسم لا وقال غيره ان في المذاكرة او الغضب يقع والا لا.

(فتاویٰ بزازیة علی هامش الهندیة ۳: ۱۷۹ مسائل الايقاع بلا قصد و اضافة)

وقال العلامة طاهر الانصاري: رجل قال لامرأته ترايكي وتراسه او قال تويكي سه،
قال ابو القاسم الصفار لا يقع شيء وقال صدر الشهيد يقع اذا نوى وبه يفتي.

(خلاصة الفتاوى ۲: ۹۸ الفصل الثاني في الكنايات جنس: ۴)

(۳) ردالمختار هامش الدر المختار ۲: ۲۲۶ باب الظهار

(۴) قال العلامة الحصكفي: وان نوى بانث على مثل امي او كامي وكذا لو حذف
على خانية برا او ظهرا او طلاقا صحت نيته ووقع ما نواه لانه كناية، قال ابن
عابدين: اي من كنايات الظهار والطلاق قال في البحر واذا نوى به الطلاق كان باثنا
كلف الحرام الخ.

(الدر المختار مع ردالمختار ۲: ۲۲۶ باب الظهار)

زہ زما درتہ اجازت دی یودوہ دری پہ دی سرہ طلاق نہ واقع کیڑی
سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ نبخہ او خاوند کنبی
جگہرہ راغلہ یودوہ لتی وھلوسرہ خاوند او وئیل چہ زما د خوانہ پاسہ، نبخہ
پہ جواب کنبی او وئیل چہ ماتہ د تللو اجازت را کرہ، خاوند پہ جواب کنبی
او وئیل،، زہ زما درتہ اجازت دی یودوہ دری،، کانری ئی ہم اونہ غورزول
اولفظ د طلاق ئی نہ دی وئیلی اونہ ئی ارادہ د طلاق وہ، ددی خہ حکم دی؟
بینوا توجروا

المستفتی: مولانا سخی بادشاہ تعلیم القرآن کرک ۱۲۹ جمادی الاول ۱۴۰۳ھ
الجواب: پہ صورت مسئلہ کنبی دانبخہ مطلقہ شوی نہ دہ (۱) حکہ چہ دی
خاوند عد الطلاق (شمارہ) کریدہ او محض عدد او عد سبرہ طلاق نہ واقع کیڑی،
کما يفهم من ما في الشاميه ۲: ۶۲۷ فلو قال انت طالق وسكت ثم قال ثلاثا
فواحدة انتهى (۲) والوجه المراد من الثلاث ههنا الطلقات الثلاث لكنه لما انقطع عن
الفعل بقي عددا محضا (۳). وهو الموفق

(۱) دلته چہ خاوند کومہ رومبی جملہ استعمال کری دہ چہ لارہ شہ زما تاتہ
اجازت دی،، دا الفاظ کنائی دی اود اذہی برابر دی او چونکہ دلته د خاوند نیت د
طلاق نہ وو پہ دی وجہ طلاق نہ دی واقع شوی

قال في الشامية: في شرح الجامع الصغير لقاضي خان ولو قال اذهبي فتزوجي وقال لم انو الطلاق
لا يقع شيء لان معناه ان امكنك بحر على ان تزوجي كناية مثل اذهبي فيحتاج الى
النية ويؤيده ما في الذخيرة اذهبي وتزوجي لا يقع الا بالنية وان نوى فهي واحدة بآئنه.
(ردالمختار هامش الدر المختار ۲: ۵۱۴ قبيل باب تفويض الطلاق)

(۲) ردالمختار هامش الدر المختار ۲: ۴۹۵ مطلب الطلاق يقع بعدد قرن به لابه

(۳) قال العلامة الحصكفي: والطلاق يقع بعدد قرن به لابه نفسه عند ذكر العدد وعند
عدمه الوقوع بالصيغة.

(الدر المختار على هامش ردالمختار ۲: ۴۹۴ مطلب الطلاق يقع بعدد قرن به)

یو دوه درې په ما باندې بنځه طلاقه ده. ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه یو صاحب گوتې اوشمارلې اووې وئیل یو دوه درې په ما باندې بنځه طلاقه ده که چرې ما آئنده خپل رورته څه نصیحت او کړو، آیا په دې صورت کښې یو طلاق رجعی واقع کیږي او که نه مغلظ؟ په ظاهره داد مغلظ صورت معلومیږي لیکن بعض مفتیان صاحبان ددې گنجائش په بناء باندې چه خپله یو دوه درې د طلاق الفاظ نه دی اولفظ طلاق یواځې یو دې ددې وجې نه ده طلاق رجعی فتوی ورکوي، مولانا عزیز الرحمن صاحب د عزیز الفتاوی ۲۰۵:۲ باندې دا وائی که چرې طلاق ورکونکی او وئیل چه ماتاته طلاق درکړو او په ژبه ئې څه وئیلو بغیرده کانړونه په زمکه ویشته او اراده ئې ده درې طلاقووی نو طلاق مغلظ واقع کیږي ده عزت ده لارې جواب راکړه ستاسو شکر گزار یو؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عبد القدوس صدر شعبه اسلامیات

اسلامیه کالج پشاور ۱۹۷۲ء ۱۲۱۹۱

الجواب: د دیر تلاش سره هم صریح جزئیہ ملاؤنه شوه لیکن د مثالونو او شواهدو په بناء باندې جواب لیکلی کیږي، هغه دا چه په صورت مسئلې کښې یو طلاق واقع کیږي ځکه چه یو دوه درې د حساب او د شمار دپاره موضوع دی نه ده انشاء د طلاق دپاره، لعدم الحكم في الاسماء المعدودة فلا يكون صریحاً ولا کنایة ونظيره ما اذا قال لها احلقى شعرك لا يقع به طلاق وان نواه صرح به العلامة الشامي في رد المحتار ۵۷۳:۲ (۱) همدارنگه په عوامو کښې دامشهوره ده چه هغوی دکانړو وغیره د شمار لوت ته طلاق وائی نو که چرې په دې کښې حکم هم فرض کړې شی نوبیا هم طلاق نه واقع کیږي، ونظيره ما في الهندية: سئل الامام احمد القلانسي رحمته الله عن وكز امرءة وقال اينك يك طلاق ثم وكزها ثانيا

(۱) قال العلامة ابن عابدين: وكذا ما يفعله بعض سكان البوادي من امرها بحلق شعرها لا يقع به طلاق وان نواه.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۵۳ بعيد مطلب طلاق الدور)

وقال اينك دو طلاق وكذا الثالث قال تطلق ثلاثا شيخ الاسلام يقول سمي الضرب طلاقاً فيبطل والامام احمد يقول سمي الطلاق فيقع (۱: ۴۰۸) (۱) قلت وفي الصورة المسئلة لم يسم الطلاق فلا وجه للوقوع عند القلانسي ايضاً، بس صرف په دې الفاظو سره چه، په ما باندې طلاقه ده، طلاق رجعی واقع کیږي، وقلت واما مانسب الي عزيز الفتاوى فلم اجده ومع ذالك فهو مخالف لما في الخانية قال انت طلاق واشار بثلاث اصابع ونوى الثالث ولم يذكر بلسانه فانها تطلق واحدة. (بحواله الشامي ۲: ۶۱۶) (۲) هذا ما عندي ولعل عند غيري احسن منه.

نوبت: تجديد دنكاح كول بهتر دي - وهو الموفق

صرف درې لكيري وهل، زه لارښه وئیلو وغیره مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه زمونږ په کور کښې جهگړه اوشوه دې وخت کښې زما تره مونږ ته راغلوده ته کتلو سره می په غصه کښې په زمکه درې کرښې زر زر رابښکلي او په دې دوران کښې ماد خولي نه هیڅ لفظ اونه ویستلو ددې نه پس ښځې ته می او وئیل چه زه لاره شه، دې کتلو سره زما تره مطلب ووجه ښځه دکورنه او نه ځی اوماته غصه راغله، ما بیا او وئیل چه ته ځما کور کښې نه شی اوسیدلې ماهغې ته طلاق ورکړې دې، زما تره ماته او وئیل چه داتا څه او کړل؟ داسې طلاق نه واقع کیږي، ما او وئیل چه اوس زه د ښځه اوساتم نودخپل پلار ځوی به نه یم، دا ټول الفاظ اتفاقاً دخولي نه وتلی دی.....

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۸۲ الفصل السابع فی الطلاق بالالفاظ الفارسیة)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۸۲ مطلب فی قول الامام ایمانی کایمان جبریل)

وفي الهندية: ولو قالت لزوجها طلقني فاشار بثلاث اصابع واراد بذلك ثلاث تطليقات

لا يقع ما لم يقل بلسانه.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۷ الفصل الاول فی الطلاق الصریح)

د طلاق ہیخ نیت نه وو. اوس ددی الفاظوڅه حکم دی؟ بینوا توجروا
المستفتی: خادم حسین..... ۱۹۷۴ء ۲۱۱۱

الجواب: واضحه دي وی چه دري ليکري وهل اودري کانري غورخول
يولغوه (بي مقصده) کاردي دي سره طلاق نه واقع کيږي، لعدم الرکن وهو
اللفظ او مايقوم من الخط (۱) اودالفظ، زه، دکنایاتونه دي اوپه دي سره طلاق
بائن واقع کيږي کله ئي چه اراده دطلاق کړي وی. وهو المصريح في ردالمحتار ۲:
۶۳۶ (قوله قضاء) قيده لانه لايقع ديانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال (۲)
اودالفظ چه اوس که چري دابنځه اوساتم نودپلارخوي به نه يم طلاق نه دي
قسم عرفي دي (۴) بس مختصر داچه دطلاق دنيت په صورت کښي دنکاح

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (وركنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة على معنى الطلاق
من صريح أو كناية..... واراد اللفظ ولو حكما ليدخل الكتابة المستبينة..... وبه ظهر ان من
تشاجر مع زوجته فاعطاها ثلاثة احرار ينوي الطلاق ولم يذكر لفظا لا صريحا ولا كناية لا
يقع عليه كما افتي به الخير الرملي وغيره.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۵۳ کتاب الطلاق مطلب طلاق الدور)

(۲) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۵۰۲ باب الكنايات)

(۳) وفي الهندية: ولو قال لامرأته انت طالق فقال له رجل ما قلت فقال طلقته او قال
قلت هي طالق فهي واحدة في القضاء كذا في البدائع.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۵۵ مطلب اذا كرر الطلاق..... ونوى الاخبار)

وفي الشامية: لو اخبر بالطلاق كاذبا لايقع ديانة.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۲۶۶ مطلب من الصريح الالفاظ المصحفة)

(۴) دا الفاظ قسم شرعي اود حلف ځني نه دي بلکه عام طور باندې خلق داسي
قسم الفاظ دتوثيق او تاكيد يا دكلام دبنائست په طور استعمالوي چه په دي
کښي حقيقت کښي قسم او حلف مراد نه وي،..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

تجدید کافی دي (۱) په دي شرط چه سوال کښي کښي زیاتي نه وي- وهو الموفق

په عد او عدد د طلاق کښي فرق

سوال: محترم جناب مفتی صاحب زید مجدکم

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته! ما یوفتوه او کته په کوم کښي چه
تاسو لیکلي دي حاصل ئي دادې چه دقائل خپلي ښځي ته داوینا یودوه دري
دا اسم عدد محض بلاضافت دي پس دالغوه دي، بحواله ردالمحتار ۲: ۶۲۷
لیکن ماهغه په کتاب مذکوره صفحه مذکوره کښي اونه موندلو کيږي شي
چه دا اختلاف دنسخي نه مي نه وي موندلي لیکن ما په ۲: ۴۹۴ کښي د
موندلي دي والطلاق یقع بعدد قرن به لابه، لکنه لایفی بالمقصود فان المجرور المتصل

(بقیه حاشیه) قال العلامة ابن عابدين: وما روى من النهی محمول على الحلف بغير الله
تعالى لا على وجه الوثيقة كقولهم وایک ولعمري، ونحوه في الفتح وحاصله ان اليمين
بغيره تعالى تارة يحصل بها الوثيقة ای اثنان الخصم بصدق الحالف كالتعليق بالطلاق
والعتاق مما ليس فيه حرف القسم وتارة لا يحصل مثل وایک ولعمري فانه لا يلزمه
بالحنث فيه شيء فلا تحصل به الوثيقة بخلاف التعليق المذكور.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۵۰ مطلب في حكم الحلف بغيره تعالى)

او مفتی عزیز الرحمن صاحب رحمہ اللہ دیو سوال په جواب کښي لیکلي دي:

سوال: که دا او وائی چه که زه خپل کورته لاشم نود خپل پلار نه به نه يم، بيا که لاړ
شي نو کفاره لازمه ده يا نه؟ الالجواب: په دي کښي هيڅ کفاره نشته تلل صحيح
دي (عزیز الفتاویٰ ۱: ۵۷۲ کتاب الايمان)..... از مرتب

(۱) قال العلامة المودود الموصلي: وله ان يتزوج مطلقته المبانة بدون الثلاث في العدة
وبعد لها لان حل المحلية باق اذ زواله بالثالثة ولم توجد وانما لا يجوز لغيره في العدة تحوزا
عن اشتباه الانساب وهو معدوم في حقه.

(الاختيار لعلي المختار ۲: ۱۹۳ باب الرجعة)

فتاوى ترمذی
فی لابه عائد علی صفة الطلاق لا علی العدد كما اوضحه فی رد المختار و مجمع
الانهر، فان كان عندكم غیر هذه یکفی فی الباب فعلى الراس والعین وایضا قول
القائل الموصوف،، پاسه مور کره زه،، لیس بمفصل بل هو متصل مثبت للاضافة
بانه نسب قوله یودوه درى الیها، وایضاً ان لم یقع الطلاق باسم العدد کیف یقع
بانت واحدة مع ان الواحد داخل فی العدد ههنا ویدخل فی العدد اصله وهو
الواحد، رد المختار ۲: ۴۹۴؟ بینوا توجروا

المستفتى: مولوى عبدالستار نوشهره..... ١٩٧٥ء ١١١١ ٣٠

جواب: اعلم ان الكلام المعروف (يودوه درى ته په ماطلاقه ئې) لا يوجب التعليل والتحليل لان كلمة، يودوه درى، لا تعلق لها بما بعدها من كونه مفعولا مطلقا وغيره كما لا يخفى على من تأمل ادنى تأمل بل معناها عد الشيء وتعداده من غير اضافة لفظيه ولا معنوية وكذا ليست فيها معنى الانشاء والعدد المحض لا يقع به الطلاق كما فى رد المحتار ٢: ٦٢٧ فلو قال انت طالق وسكت ثم قال ثلثا فواحدة (١) اى لمافات الاتصال فبقى عددا محصا فكذا لفظ الثلث لا يؤثر فكذا كلمته يودوه درى فافهم وللتفصيل مقام آخر -

تنبيه:.... انت واحده من الفاظ الطلاق معناها انت طالق تطليقة واحدة فيشمل على الاضافة والحكم. وهو الموفق

بی ارادہ خیلی بخئی ته یکدم

د. طلاق طلاق طلاق. ویلو حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې باره کښې چه يو سړې بغير دڅه ارادې

﴿١﴾ (رد المحتار هامش الدر المختار ٢: ٣٩٥ قبيل مطلب في قبل ما بعد قبله رمضان)

لرلونه خپلې ښځې ته یکدم طلاق طلاق او وائی بغیردڅه واقعي نه،
آیا په دې سره طلاق واقع کیږي؟ او کوم؟ کله چه ددرې ځل وئیلوڅه اراده نه
وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد ایوب لاہور کینتہ..... ۳۱/۸/۱۹۷۲

جواب: که چری دی خاوند تاسیس په اراده باندې د الفاظ وئیلی وی و هذا هو الظاهر اذا كان الزوج عالما بحکام الطلاق ونتیجته، نو د تعلیظ په وجه باندې بغیر د تحلیل نه چاره نشته او که چری د تاکید او اصرار په اراده ئې وئیلی وی یاخه نیت ئې مستحضر نه وی نو صرف یو طلاق رجعی واقع کیږی، کما فی الدر المختار: کرر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاكيد دين، وفي رد المختار ٦٤٢: ٢ ای ووقع الكل قضاء وكذا اذا اطلق اشباه ای بان لم ينو استينافا ولا تأكيداً لان الاصل عدم التاكيد انتهى (١) قلت والفتوى على الديانة دون القضاء فافهم (٢) وهو الموفق

بخی ته صرف. یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه.. د وئیلو مسئله

سوال: ڇه فرمائي علماء دين ددي مسئلي باره ڪنبي ڇه يو ڪس خيلي ٻنيڻي ته

(۱) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۹۹ فروع قبيل باب الكنايات)

وقال العلامة الاوزجندی: رجل قال لامرأته انت طالق انت طالق انت طالق وقال
عنيت بالاولى الطلاق وبالثانية والثالثة افهامها صدق ديانة وفي القضاء طلقت ثلاثا. (فتاوى
قاضى خان على هامش الهندية ۱: ۳۶۱ كتاب الطلاق)

﴿٢﴾ قال العلامة محمد امين ابن عابدين: المراد من قولهم يدين ديانة لا قضاء انه اذا استفتى فقيها يجيبه على وفق مانوى ولكن القاضى يحكم عليه بوفق كلامه ولا يلتفت الى نيته اذا كان فيما نوى تخفيف عليه.

(تنقيح الفتاوى الحامدية ١: ٣ فوائد بآداب المفتي)

د غصی پہ حالت کنبی پہ یوساه کنبی دالفاظ او وائی، یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه، اوددې نه مخکښې ئې څه الفاظ په خوله نه وی وئیلې، ددې واقعې نه پس دوه میاشتی اووه ورځو پورې ده طلاق مغلظه گنرلو او خپلې ښځې سره ئې قطع تعلق او کړو، بیا یو مولوی صاحب راغلو وئې وئیل چې طلاق مغلظه دې سره نه واقع کیږی، بلکه طلاق بائن دې، او تجدید نکاح ئې او کړو، ډیره مهربانی ددې مسئلې وضاحت او کړئ چې دا طلاق بائن دې او که مغلظه، همدارنگه ددې مولوی صاحب څه حکم دې چاچه بغیر د حلالې نه تجدید نکاح او کړه؟ بینوا توجرو!

المستفتی: مولوی عبدالوحید مدرس مدرسه ریاله..... ۱۹۷۴ء ۱۲/۱۱/۱۶
الجواب: په ظاهره دې الفاظو باندې یو قسم طلاق نه واقع کیږی، لانه عد، وتعداد الطلاق ليس بالانشاء، ولعدم الاضافة الى المراجعة لالفاظ ولا معنى (۱) ومحض نية الاضافة لا يفيد (۲) كما في الهندية ۱: ۴۰۸ رجل قال لامرأته اكرتوزن مني سه طلاق مع حذف الياء لا يقع اذا قال لم ينو الطلاق لانه لما حذف لم يكن مضيفا اليها، وفيها ايضا ولو قالت: طلقني فضر بها وقال لها اينك طلاق لا يقع ولو قال اينكت طلاق يقع (۳) هذا ما عندی ولعل عند غيري احسن منه. وهو الموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: ان الصريح لا يحتاج الى النية ولكن لا بد في وقوعه قضاء وديانة من قصد اضافة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه ولم يصرفه الى ما يحتمله كما افاده في الفتح، وحققه في النهر.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۷ مطلب ان الصريح لا يحتاج في وقوعه ديانة الى النية)

(۲) يدل عليه ما في الشامية: فلو قال انت طالق وسكت ثم قال ثلاثا فواحدة.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۹۵ مطلب الطلاق يقع بعدد قرن به لابه)

(۳) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۸۲ الفصل السابع في الطلاق بالالفاظ الفارسية)

تاته یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه دی که چرې

ته می پریخودی نو مورې پریخوده. ددې حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې باره کښې چې يو کس مختار خپلې ښځې ته طلاق ورکړې دې واقع څه په دې ډول ده چې گواه مستری فلان کوم چې دده کور جوړولو بيان کوی چې مختار د ځنگل نه لرگی راوړل راغلو دده د ښځې او مور په مينځ کښې سختې خبرې او تکرار کيدو، ښځې د نوي تعمير مکان پلستر کولو چې مختار هغه وهله مادهغه مور او خور ونيوله بهر مې راوستل دې د غصې په وخت کښې هغه خپلې ښځې ته وئیل چې زما د کور نه زه مگر هغې د تلونه انکار او کړو چې زه همداسې هيڅ کله نه ځم دې وخت کښې مختار او وئیل چې تاته یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه دی که چرې ته مې کور کښې پریخوې نو خپله دا مور به مې پریخیوی کومه چې مخامخ ولاړه وه، دویم گواه یو شپونکې دې وائی چې ما تقریباً ۲۲۰ گز په فاصله باندې چیلئ څرولې چې ددوئ په مينځ کښې جهگړه شوه او مختار او وئیل چې تاته یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه دی که چرته ته مې کور کښې پریخوې نو د مور نوم ئې واخستو چې دابه مې پریښیوی، اوس د مختار بیان دادي چې مالرگی راوړل راغلم زما د مور او ښځې په مينځ کښې جهگړه وه ما ښځه او وهله په کوم باندې چې مستری ځما مور او خور ونيول او بهر ئې راوستل اوس ماته علم نشته چې ما کوم الفاظ استعمال کړي دی وروسته ماته خلکو داسې خبرې شروع کړې چې تاته درې طلاقه ورکړې دی لیکن زه خپله ښځه هيڅ کله نه پرېږدم داهم وائی چې دویم گواه هلته نه وو او ديو گواه گواهی قبوله نه ده، اوس د مختار د ښځې بیان دادي چې ما د نوي کور پلستر کولو زما او زما د خوا ښې په مينځ کښې په کورنۍ خبرو باندې دخولې جهگړه وه چې زما خاوند زه او هلم چې زما د کور نه اوځه، ما صفا جواب ورکړو چې زه نه ځم، په دیکښې فوراده دالفاظ او وئیلې چې تاته یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه دی، او که چرته ته مې پریخودی نو مور به مې پریخیوی، بیا زه خپلو والدینو کره لارم. اوس سوال دادي چې صورت مذکوره کښې د طلاق څه حکم دې؟ دگواهانو څه حیثیت دې؟ بینوا توجرو!

المستفتی: مولوی عبدالشکور د اخلی گهمبیر لوری هزاره... ۱۹۲۹ء ۱۱/۸

الجواب: کہ چرتہ مسمیٰ مختار د اطلاق د غصی دوجی نہ شوی وی او طلاق بی ہوشہ ئی ورکری وی اود مختار د غصی پہ وجہ پہ مقامی خلقوباندي پتہ نہ وی پہ دی تقدیر باندي کوم طلاق واقع نہ دی، صرح بہ فی ردالمحتار: ۲: ۵۸۷ (۱) او کہ چرتہ مختار د غصی پہ وخت دی حالت تہ رسیدل ثابت او معروف نہ وی نو دویم گواہ کہ چری سماع اولیدل نہ بغیرداشتبہ باندي گواہی د حکم یا د حاکم پہ مخکینبی ادا کرہ (۲) نو دینسخی د مطلقہ مغلطہ کیدلو فیصلہ بہ خلاف شرع نہ وی، لتحقق شہادۃ الاثنین (۳)، وهوالموفق

دیو طلاق دوه طلاقہ درې طلاقہ دونیلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې پہ باره کینې چه کس د غصی پہ

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: فالذي ينبغي التعويل عليه في المدهوش ونحوه اناطة الحكم بغلبة الخلل في اقواله وافعاله الخارجة عن عادته وكذا يقال فيمن اختل عقله لكبر او لمرض او لمصيبة فاجأته فمادام في حال غلبة الخلل في الاقوال والافعال لا تعتبر اقواله وان كان يعلمها ويريدها لان هذه المعرفة والارادة غير معتبرة لعدم حصولها عن ادراك صحيح كما لا تعتبر من الصبي العاقل الخ.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۶۳ مطلب في طلاق المدهوش)

﴿۲﴾ قال العلامة شمس الحق الافغانی: يلزم ان يكون الشهود قدعنا ينو بالذات المشهود به وان يشهدوا بذلك الوجه..... والامور التي يعتذر على كثير من الناس مشاهدتها ويبقى احكامها ممر الدهور يجوز الشهادة بها بالتسامع وهي النسب والنكاح والدخول بالزوجة وولاية القاضي والموت واصل الوقف (معين القضاة والمفتين ۲۸ الفصل الثاني في كيفية اداء الشهادة)

﴿۳﴾ قال العلامة الحصكفي: ونصابها لغيرها من الحقوق..... ما لا او غيره كنكاح وطلاق..... رجلان..... او رجل وامرأتان.

(الدرالمختار على هامش ردالمختار ۳: ۴۱۳ كتاب الشهادات)

حالت کینې خپلې ښځې ته وائي یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه، بله کومه خبره دده دخولي نه نه ده وتلې ددی څه حکم دی؟ بینوا توجروا
المستفتی: عبدالرزاق راولپنډی..... ۱۲ ستمبر ۱۹۷۹ء

الجواب: بشرط صدق وثبوت په دی کس باندي ښځه نه ده مطلقه شوي دا الفاظ دعداوشمار دپاره وضع شوي دی نه د حکم او انشاء دپاره (۱) وهوالموفق
یودوه درې طلاقه دی باندي بنظام الفتاوی اعراض اود مفتی صاحب جواب

سوال: بحضور سیدی وشيخي ومولائي حضرت مولانا مفتی محمد فرید صاحب دامت برکاتهم! دام المدارس جامعہ دارالعلوم دیوبند اندیا حضرت مولانا مفتی نظام الدین اعظمی صاحب مدظلہ العالی د جدید مسائل او معاملاتو په باره کینې منتخب دفتاوو مجموعه په نوم د...، منتخبات نظام الفتاوی، په حال کینې شائع شوي ده په هغې کینې ستاسو صاحبانو یو فتوی هم په اشاعت کینې شامله ده د کوم په باره کینې چه حضرت مولانا مفتی نظام الدین اعظمی صاحب مدظلہ څه اعتراض کړي دي دخپله طرفه ئې تفصیلی جواب لیکلي دي،

﴿۱﴾ که څوک سرې صرف دا الفاظ ادا کړي "یو طلاق دوه طلاق درې طلاق"، نو دا طلاق شمیرل دی په دی کینې د هست یا نیست حکم نه دی لگولې شوي،
فلیراجع الی محاورۃ السليمانيين.

وقال العلامة الشامي: ان الصريح لا يحتاج الى النية ولكن لا بد في وقوعه قضاء وديانة من قصد اضافة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه ولم يصرفه الى ما يحتمله كما افاده في الفتح. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۶۷ مطلب ان الصريح لا يحتاج في وقوعه ديانة الى النية)

وهكذا يشير اليه كلام الفقهاء ايضا كما في الشامية: فلو قال انت طالق وسكت ثم قال ثلاثا فواحدة.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۹۵ مطلب الطلاق يقع بعدد قرن به لا به)

لاندې من او عن ذکر کيږي. تاسو صاحبان خپله معائنې او کړي خپله رایه بیان کړي چه دېنده فقیر تسلی اوشی؟

نظام الفتاوی صفحه ۲۱۹ جلد ۲ کښې عبارت دادي:

سوال: څه فرمائي علماء دين دي مسئلې کښې چه زیدد الفاظ او وئیل یودوه درې طلاق ده په ماباندې دخپلې منکوحي زينب په باره کښې که چرې دا زما کورته واپس راغله لیکن نیمه گنټه پس زينب کورته راغله دا طلاق مغلظه شو؟

الجواب: وبالله التوفيق: په دې کښې د حرمت مغلظه کیدلو هيڅ وجه نشته، لانه عد الطلاق اولاً وعد الطلاق ليس بطلاق فبقی لفظ الصريح وهو يوجب الرجعة كما في الشامي. وهو الموفق

والله اعلم بالصواب..... مفتي محمد فرید عفی عنه

په دې جواب باندې سوال:

په دې کښې مدخول بها او غیر مدخول بها آیا برابر دی؟ همدارنگه دا عبارت په شامي صفحه مذکوره کښې نشته دي، په شرط مقدم او مؤخر کیدلو کښې مسئله هم داسی ده؟

الجواب: جناب یودوه درې نه صريح دي اونه کنایه دي صرف عدد طلاق دي، همدارنگه په دې کښې حکم هم نشته دي او دخبریه محوله په بناء باندې داسې عدد سره طلاق نه واقع کيږي، په دې کښې د عدد په ماباندې د طلاق کیدلو سره څه تعلق د ظرفیت یا مصدریت نشته دي، بس صرف یو طلاق په ما باندې طلاقیدو په بناء باندې واقع کيږي، په دې کښې د مدخول بها او غیر مدخول بها یوشان حکم دي.

جواب: دمفتي نظام الدين الاعظمي صاحب:

دا جمله (یودوه درې) په مختلف علاقو کښې دمختلف محاورو مطابق وئیلی شی نو په دغه علاقې کښې ددغه علاقې دمحاورې مطابق حکم کيږي، په تقاضا دآیت کریمه وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه. (الایة) پس کومه علاقې

کښې چه عرف عام او مشهوروی چه مذکوره جمله یواځې دخپل قوه ظاهرولو دپاره او مخاطب دخپلې ارادې نه خبرولودپاره وائی اوددې تعلق ددې نه وروسته لفظ سره نه وی نو په دغه علاقې کښې په دې سوال کښې دي ذکر شوي جملې باندې په صرف دیو طلاق واقع کیدو حکم کيږي او کومه علاقې کښې چه دا عرف عام مشهوروی چه دامذکوره جمله (یودوه درې) ددې نه وروسته لفظ به د شمار دپاره وائی نوددې نه وروسته لفظ معدودوی او مفهوم چه داوی (یو طلاق دوه طلاق درې طلاق) پس دغه علاقې هغه کښې په دې سوال کښې دمذکوره جملې نه درې طلاق واقع کيږي حرمت مغلظه وی او کوم علاقې کښې چه ددې دواړو عرفونو نه یو عرف نه وی هلته به د خاوند وینا ته اعتباروی کوم به چه هغه سره دقسم نه بیانوی، لهذا دده دا دواړه جوابونه نیمگري دی. فقط والله تعالی اعلم

کتبه: الاحقر نظام الدين غفرله دارالعلوم دیوبند..... ۲۹/۵/۹۹ هـ

المستفتی: محمد وهاب عفی عنه مرتب فتاوی فریدیہ..... ۲۰۰۱ء ۲۵/۷

جواب: (۱) (یو دوه درې ته په ماباندې طلاق نه دي) دتغلیظ په اراده باندې دا استعمال غلط دي، دې سره طلاق رجعی واقع کيږي ځکه چه (یودوه درې) دڅه څیز شمار کیدلې شی نه انشاء، او که چرته دامراد وی چه (یو طلاق دوه طلاق درې طلاق) نو دا د طلاق شماره ده دیکښې حکم نشته دي نه هست نه نیست، او که چرې ائنده جمله (په ماباندې مطلقه ده) ددې خیال او کړې شی نوددې جملې سره هيڅ رابطه نشته دي نه دمفعول مطلق اونه د تمیز وغیره، دا دخپل فاسد گمان شماره ده، فلیراجع الی محاوره السليمانين.

وهو الموفق محمد فرید عفی عنه

(۲) څه ورځې پس حضرت مفتي صاحب دامت برکاتهم په دې باره کښې دویم جواب هم اولیکو او ما ته ئې را کړو دا استفادې دپاره هغه هم دلته کښې ذکر کولې شی:

پہ پینستو کنبی چہ کوم دادستوردی چہ کله خوک خیلې بنځې ته او وائی (ته طلاقه ئې یودوه درې) نودې سره طلاق مغلظه نه واقع کیږي، ځکه چې (۱) دې الفاظونه مراد عد او شماره وی نه انشاء طلاق (۲) همدارنگه دا اسماء معدوده دې په دې کنبې حکم د... دې... یا... نه دې... نه وی (یعنی هست یا نیست) (۳) که چرې دې کنبې حکم او منلې شی چہ ددې معنی (یو طلاق دې دوه طلاقه دې درې طلاقه دې) نود محاورې په بناء باندې د... په... لفظ ضروری دې... ته په یو طلاق طلاقه ئې ته په دوه ته په درې... حالانکه د... په... لفظ نه وی (۴) او که چرې دا کس ددریو طلاقونیت او کړی او دا الفاظ یودوه درې ددې منوی تفصیل وی نو صراحتاً طلاقو کنبې ددریو طلاقونیت غیر صحیح دې- وهو الموفق

کتبه محمد فرید عفی عنه

(۳) ددې نه وروسته بنده فقیر حضرت مفتی صاحب دامت برکاتهم ذاتی نسخه شامې باندې دحضرت صاحب دلاس لیکلې یو حاشیه او کته، دمستلې په مناسبت باندې هغه دلته نقل کول مناسب دی:

«اعلم انه اذا قال الزوج... (په ماطلاقه ئې یودوه درې)... والقی ثلاثاً احجاراً، فقیل انها تصیر مغلظه، وقیل لا، لانه یعدالقاء الاحجار طاناً انه یقع به الطلاق، وقیل اراد عدالتطليقات، قلت: فلا یقع الطلاق بالشک مع ان العرف علی الاول ای عدالقاء الاحجار... (هذا محرره الشيخ علی هامش الشامیه بقلمه)..... (از مرتب)

صرف په کانړي ویشلو سره طلاق نه واقع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کنبې چہ ماجواری هم کوله او یوکس سره مې مزدورې هم کوله یو ورځ ما هغه نه پیسې او غوښتې هغه زما په لاس کنبې درې کانړي کینودل هیڅ ئې اونه وئیل او ما هم هیڅ اونه وئیل، بیا هغه ته او وئیل چہ دا او غورزوه او اوایه چہ زه جواری نه کوم، مالاس کنبې واغستل هغه کانړي مې او غورځول او په خوله مې څه اونه وئیل، ایا په دې سره طلاق واقع شویدي؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اسحاق عرب امارات..... ۱۲ ربيع الاول ۱۴۲۲ هـ

الجواب: صرف په کانړو غورزو لوباندې طلاق نه واقع کیږي دطلاق دپاره الفاظو د طلاق باندې تلفظ یا لیکل ضروری دی، کما فی ردالمحتار ۲: ۵۹۰: فلیقع بالقاء ثلاثة احجار اليها وبامرها بحلق شعرها وان اعتقد الالقاء والحلق طلاقاً كما قدمناه لان ركن الطلاق اللفظ او ما يقوم مقامه مما ذكر كما مر (۱). وهو الموفق

د درې کانړو اغستلو او یو دوه درې

ونیلو اود لفظ طلاق نه ونیلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کنبې چہ یو بنځې خاوند ته او وئیل چہ ماته طلاق راکړه، دزیاتې وینانه پس خاوند درې کانړي واغسته بنځې ته ئې او وئیل، یودوه درې، اود طلاق لفظ ئې نه دې وئیلې، ددې څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل مولی..... ۱۹۷۲، ۲۸۲۱

الجواب: په صورت مسئله کنبې طلاق نه دې واقع شوې، ځکه چہ دا الفاظ دعد یعنی د شمار دپاره استعمالیږي دون الانشاء، والعدد المحض من دون الحكم لا یقع به الطلاق ونظيره ما فی ردالمحتار ۲: ۶۲۷ فلو قال انت طالق وسکت ثم قال ثلثاً فواحدة انتهى (۲) فلفظ الثلث یرید به الطلاق جز ما ولیکن لما انقطع عن قوله انت طالق فبقی عدد محض من غیر حکم. وهو المصوب

د بنځې په لاس کنبې جدا جدا کانړي ورکړي

او او وائی ته زمانه آزاده ئې. ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کنبې چہ یوکس خیلې بنځې

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۶۵ اول باب الصریح)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۹۵ مطلب الطلاق یقع بعدد قرن به لابه)

تہ یو کانرې لاس کښې ورکړی او اوای چې یو کانرې اوبیادویم کانرې بیادریم او په آخر کښې اوای چې تہ زمانه ازاده ئې، یعنی درې طلاقه ئې مراد وی، اود ښځې هم خواش داوی چې زه دده نه آزاده شم نو داصورت دبائن دې که دمغلظ؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ رحمت الله کنديان شريف

جواب: کانرې ورکول او کانرې شمارل لغوه کارونه دې دې سره طلاق نه واقع کیږي. لعدم کوهما من الفاظ الصریح والکنایات، صرح العلامة الشامي بالاول والثاني في حكم الاول (۱) اود الفاظ چې تہ زمانه ازاده ئې صریح دې اود عرف په اصطلاح باندې هغه صریح په کوم باندې چې طلاق واقع کیږي هغه بائن وی. کماحقه العلامة الشامي في لفظ الحرام فليراجع الى ردالمحتار ۲: ۳۰۰ (۲، ۳). وهو الموافق

﴿۱﴾ قال العلامة محمد امين ابن عابدين: ان من تشاجر مع زوجته فاعطاها ثلاثة احجار ينوي الطلاق ولم يذكر لفظا لا صريحا ولا كناية لا يقع عليه كما افتي به الخير الرملي وغيره.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۳ كتاب الطلاق بحث وركنه لفظ مخصوص)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: والحاصل ان المتأخرين خالفوا المتقدمين في وقوع البائن بالحرام بلانية حتى لا يصدق اذا قال لم اتو لاجل العرف الحادث في زمان المتأخرين فيتوقف الآن وقوع البائن به على وجود العرف كما في زمانهم واما اذا تعورف استعماله في مجرد الطلاق لا بقيد كونه باثنا يتعين وقوع الرجعي به كما في فارسية سرحتك ومثله ما قلناه في اول باب الصريح الخ. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۳ قبيل مطلب لا اعتبار بالاعراب هنا)

﴿۳﴾ وقد رأيت على هامش نسخة الشامية من قلم سيدي وشيخي ومولائي المحدث الكبير والمفتي الاعظم مولانا مفتي محمد فريد دامت بركاتهم انه قد كتب وعلق على الشامية في باب الصريح مطلب سن بوش يقع به الرجعي حيث قال: اعلم ان قول السليمانين "بري مے خوده" جهوزديا "اي تر كتها"..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

.. ته په ماباندې په درې کانرو باندې طلاقه ئې کښې د دوو معنوا احتمال دې

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چې یو ښځې خپلې خواښې سره جهگړه کوله دجهگړې په وخت کښې خاوند حاضر شو او خپله ښځه وهل ئې شروع کړل او په دې الفاظو ئې طلاق ورکړو، ته په مایه درې کانرو طلاقه ئې، ښځه خپل کورته لاړله تقریباً میاشت پس خاوند جرگه او کړله او وئی وئیلې چې زه په قسم سره وایم چې ماطلاق نه دې ورکړې او ښځه باقاعدہ وائی چې ماته ښه معلومه ده چې ده ماته طلاق راکړې دې لیکن دښځې سره گواه نشته، اوس په دې الفاظو سره کوم یو طلاق واقع شوی دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل سبحان چارسده..... ۱۹۸۴، ۸۱۸۱

الجواب: واضحه دیوې چې دا کلام، چې په مایه درې کانرو طلاقه ئې، دوه معنی لری (۱) اول دا چې ته په ماباندې داسې طلاقه ئې څنگه چې خاوند درې کانرې او غورزوی او او وائی یو دوه درې ته په ماطلاقه ئې، اود دې معنی په تقدیر باندې صرف یو طلاق واقع کیږي، (۲) دویم دا چې ته په ماباندې په درې طلاقو باندې مطلقه ئې اود کانرونه په طلاق تعبیر او کړی نو دادشیخ الاسلام په نزد باطل کیږي اود احمد قلانسی په نزد درې طلاقه واقع کیږي،

(بقیه حاشیه) ومثله کنایه فی العربیة کذا فی السلیمانیة لانه ینسعمل شائعا فی غیر الطلاق ویراد به الطلاق عند القرائن الخارجیة فالظاهر انه کنایه فی السلیمانیة ایضا فاذا کرره فیقع به الواحده لان البائن لا یلحق البائن ولو سلم انه صریح فالمتعارف به وقوع البائن لانهم یقصدون ذلك فافهم.

(هذا من افادات شیخی دامت برکاتهم)..... (از مرتب)

کما فی الہندیہ ۱: ۴۰۸ الفصل السابع فی الطلاق بالالفاظ الفارسیة (۱) بس کہ چری پہ صورت مسئلہ کنبی خاوند منکروی اود بنیخی سرہ گواہ نشته دی نو خاوند بہ قسم او کری اوزبانی مراجعت بہ ہم او کری چہ پہ یقین باندي عمل متحقق شی۔ وهو الموفق

پہ دریو گوتو باندي اشارہ او یو خل د طلاق و نیلوحکم

سوال: څہ فرمائی علماء دین ددی مسئلې پہ بارہ کنبی چہ تہانیداریو کس تہ او ویلې چہ او وایہ پہ ماباندي بنیخہ طلاقہ دہ کہ چری مادغہ کارکری وی، اودی سرہ ئی دلاس پہ دریو گوتو اشارہ او کرلہ اودی کس دہغہ درې گوتی پہ لاس کنبی اونیولی او صرف دومرہ ئی او ویل چہ پہ ماباندي طلاقہ دہ کہ چری مادغہ کارکری وی لیکن پہ حقیقت کنبی دہ ہغہ کارکری دی، نودی سرہ کوم یو طلاق واقع کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد امیر بجلی گھر رامداس پشاور... ۱۹۸۲ء ۱۵۱۶۲۵
الجواب: کہ چری پہ صورتہ مسطورہ کنبی د (ہکذا) لفظ نہ وی ویلې نود حث پہ صورت کنبی صرف یو طلاق رجعی واقع کیږی، کما فی رد المحتار ۲: ۶۱۶ باب الصریح، قوله ولولم یقل ہکذا ای بان قال انت طالق و اشار بثلاث اصابع ونوی الثلث ولم یدکر بلسانہ فانت تطلق واحدة، خانیة (۲). وهو الموفق

﴿۱﴾ وفي الہندیة: وفي مجموع النوازل سئل شیخ الاسلام عن ضرب امرأته فقال دار طلاق (خذی الطلاق) قال لا تطلق وسئل الامام احمد القلاسی رحمہ اللہ تعالیٰ عن وکز امرأته وقال اینک یک طلاق (هاک طلقہ) ثم وکزها ثانيا وقال اینک دو طلاق (هاک طلقین) وكذا الثالث قال تطلق ثلاثا فشیخ الاسلام یقول سمي الضرب طلاقا فیبطل والامام احمد یقول سمي الطلاق فیقع.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۸۲ الفصل السابع فی الطلاق بالالفاظ الفارسیة)

﴿۲﴾ (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۸۶ بعید مطلب فی قول الامام ایمانی کایمان جبریل)

پہ یوسوال باندي دوبارہ استفسار

او د دارالعلوم کراچی فتویٰ

سوال: محترم مفتی صاحب اددی استفتاء او جواب یونقل دارالعلوم کراچی نمبر ۱۴ تہ ہم لیگلې وو، ددی جواب حرف بحرف لاندي نقل کیږی۔

الجواب: فی الدار المختار فی ایمان الفتح مالفظہ وقد عرف فی الطلاق انه لو قال ان دخلت الدار فانت طالق ان دخلت الدار فانت طالق ان دخلت الدار فانت طالق وقع الثلاث فتح اقره المصنف ثم رده. (بحوالہ امداد الفتاویٰ ۲: ۳۵۴) دی روایت نہ دامعلومہ شوه چہ کہ چری زید درې ځلہ دا ویلی وی چہ زمانبځہ ہندہ کہ خپل روربکر کرہ لارہ توهغہ زما د طرفنہ طلاقہ دہ، اوس کہ چری ہندہ خپلہ روربکر کرہ لارہ شی نوپہ دی باندي درې طلاقہ واقع کیږی پہ دی شرط چہ الفاظ ئی داسې ویلې وی چہ کوم پہ سوال کنبی لیکلې شوي دی۔ واللہ اعلم رفیع اللہ خادم دارالافتاء دارالعلوم کراچی نمبر ۱۴..... ۵۲/۳۱۴

الجواب الصحيح

بنده محمد شفیع عفا الله عنه

المستفتی: محمد اختر داجل براستہ بهکرمیاں والی... ۱۹۲۹ء ۱۶۱۴۱۶

الجواب: محترم المقام دالسلام علیکم نہ پس واضحه دي وی چہ فتاویٰ ہندیہ

مصری ۱: ۴۲۱ (۱) کنبی پہ حوالہ دخلاصہ اور دالمختار ۲: ۷۰۹ داجزیہ

﴿۱﴾ وفي الہندیة: ولو خلل الشرط فقال انت طالق ان دخلت الدار انت طالق ان دخلت الدار انت طالق ان دخلت الدار انت طالق ان دخلت الدار او قدم الشرط مالم تدخل لا يقع الطلاق فاذا دخلت وقعت

ثلاث تطليقات بالاتفاق كذا في الخلاصة.

ثلاث تطليقات بالاتفاق كذا في الخلاصة.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۴۳۰ الفصل الثالث فی تعليق الطلاق بكلمة ان واذا)

مسطوره ده او علامه شامی دې نه پس ليکلی دی: والظاهر انه ان نوى التاكيد دين انتهى (۱) او حضرت تهانوی رحمہ اللہ ہم پہ امداد الفتاویٰ کنبی ددې عبارتہ نہ پس ليکلی دی: او کہ چرې دسائل خہ نورنیت وی نوپیا به ترینه تپوس او کړې شی (۲) دې عبارتونه معلومه شوه چه دتغليظ او تحفیف دارومدار په نیت باندې دې که چرې دتاکيد او دخپل اول کلام پخولو او مضبوطولو په اراده باندې تکرار کړې نویو طلاق واقع کیږی اوزمونږ ټوله علاقہ کنبی دامشهوره ده چه کله طلاق وغیره دو قفې وقفې نه پس مکرر کړی نو تاکيد ئې مرادوی لهذا مونږ دتخفيف فتوی ورکړې ده اودزیات احتیاط دپاره ددې کس (زید) نیت او اراده معلومه کړه چه ده تکرار دتاکيد په اراده سره کړې دې او که نه دتکثیر په اراده سره، اودنیت دنه معلومیدو په وخت مونږ عرف نشو نظر انداز کولې اود تغليظ فتوی نشو ورکولې (۳) - وهو الموفق

په دولسو خلو طلاق ونيلو باندې د تاسیس

او تاکيد مسئله او د غیر مقلدینو د فتوی حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کنبی چه زید خپلې بنسختې ته ډیر ځله تقریباً دلس ځل طلاق ورکړې دې په دې صورت کنبی دطلاق خه

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۵۹ فروع بعيد مطلب فيما لو تعدد الاستثناء)

(۲) (امداد الفتاویٰ ۲: ۳۱۱ رقم سوال: ۳۹۳ لا يلحق البائن البائن كتاب الطلاق)

(۳) قال العلامة الشامي: فللمفتي اتباع عرفه الحادث في الالفاظ العرفيه وكذا في الاحكام التي بناها المجتهد على ما كان في عرف زمانه وتغير عرفه الى عرف آخر..... وفي القنية ليس للمفتي ولا للقاضي ان يحكما على ظاهر المذهب ويتركا العرف..... فقد ظهر لك ان جمود المفتي او القاضي على ظاهر المنقول مع ترك العرف والقرائن الواضحة والجهل باحوال الناس يلزم منه تضييع حقوق كثيرة وظلم خلق كثيرين. (شرح عقود رسم المفتي ۳۸، ۳۹، ۴۰ والعرف في الشرع له اعتبار)

حکم دې؟ او که چرې کوم غیر مقلد عالم خه فتوی ورکړې نو دهغې په باره کنبی موخه رائي ده؟ بینوا تو جروا

المستفتی: حاجی محمد دین حافظ آباد گجرانواله..... ۱۹۸۸ء ۲۸۲۸

الجواب: کوم خاوند چه متعدد ځله بنسختې ته طلاق ورکړی نو که چرته هغې خاوند دتاکيد او اصرار په نیت باندې داتکرار کړې وی صرف یو طلاق رجعی واقع کیږی او که چرې دتاسیس او استیناف په نیت سره ئې تکرار کړیوی نو بنسخته مطلقه مغلظه کیږی (۱) دسلفیانو او اهل حدیثو په مذهب باندې عمل کولو سره کار نه جوړیږی (۲)

(۱) وفي الهندية: ولو قال لها انت طالق طالق او انت طالق انت طالق او قال قد طلقك قد طلقك او قال انت طالق وقد طلقك تقع ثتان اذا كانت المرأة مدخولا بها ولو قال عنيت بالثاني الاخبار عن الاول لم يصدق في القضاء ويصدق فيما بينه وبين الله تعالى.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۵ الباب الثاني في ايقاع الطلاق الفصل الاول في الصريح)

(۲) قال شيخ الاسلام الحافظ ابن تيمية: فيمن نكح عند شهود فسقة ثم طلقها ثلاثا فاراد التخلص من الحرمة بان النكاح كان فاسدا في الاصل على مذهب الشافعي فلم يقع الطلاق مانصه وهذا القول يخالف اجماع المسلمين فانهم متفقون على ان من اعتقد حل الشيء كان عليه ان يعتقد ذلك سواء وافق غرضه او خالف ومن اعتقد تحريمه كان عليه ان يعتقد ذلك في الحاليين وهؤلاء المطلقون لا يقولون بفساد النكاح بفسق الولي الا عند الطلاق الثلاث لا عند الاستمتاع والتوارث يكونون في وقت يقلدون من يفسده وفي وقت يقلدون من يصححه بحسب الغرض والهوى ومثل هذا لا يجوز باتفاق الامة..... وكذا من بنى على صحة ولاية الفاسق في حال نكاحه وبنى على فساد ولايته حال طلاقه لم يجز ذلك باجماع المسلمين ولو قال المستفتي المعين انا لم اكن اعرف ذلك وانا اليوم التزم ذلك لم يكن من ذلك له لان ذلك يفتح باب التلاعب بالدين ويفتح الذريعة الى ان يكون التحليل والتحریم بحسب الاهواء. (فتاویٰ ابن تيمية ۲: ۲۴۰)

وقال العلامة ابن عابدين: وان من يكتفى..... (بقية حاشية به راروانه صفحه)

او کہ چری داخاوند خالی الذهن وی نویو طلاق رجعی واقع کیڑی (شامی ۶۳۲:۲ باب الطلاق غیر مدخول بها) (۱). وهو الموفق

(بقیه حاشیہ) بان یكون فتواه او عمله موافقا لقول او وجه فی المسئلة ويعمل بما شاء من الاقوال والوجوه من غير نظر فی الترجيح فقد جهل وخرق الاجماع..... وبعد الورقین..... واما اتباع الهوى فی الحكم والفتيا فحرام اجماعا واما الحكم والفتيا بما هو مرجوح فخلافا لاجماع. (شرح عقود رسم المفتی ۱۰۰، ۱۰۰۳ آخر النظم)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفی: كرر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاكيد دين، قال ابن عابدين: اى ووقع الكل قضاء وكذا اذا طلق اشباه اى بان لم ينو استينافا ولا تاكيدا لان الاصل عدم التاكيد.

(الدر المختار مع رد المحتار ۴: ۳۹۹ فروع باب طلاق غير المدخول بها)

فصل فی طلاق المکره والصبی والمجنون والسكران وغيرهم

په زبردستی د طلاق لیکلو یا په بل چا

لیکلو کښې د زوراو زبردستی نوعیت

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه که چری په زبردستی داخاوندنه طلاق نامه لیکلې شوي وی یا دستخط یا گوته لگولې شوي وی او خاوند دزړه نه طلاق نه وی ورکړې یعنی مجبورائي کړي وی نو داصحیح ده چه طلاق نه واقع کیڑی؟ اوس خبره داده چه طلاق څه لوبه خونه ده چه په خوشحالي سره لوبه کوی یائي لوبه کړي وی داسی کارونه خو مجبورا کولې شی ددې مجبورئي، او جبر او زبردستی په شریعت کښې څه تعریف دي؟ ډیره مهربانی دزبردستی دشرعی نوعیت نه مو خبردار کړئ؟ بینوا تو جروا

المستفتی: مستر محمد بشیر اختر نمک مندی راو لپنډی ۱۳ رمضان ۱۳۸۸ هـ
جواب: ددې جبر او زبردستی شرعی نوعیت دادې که چری داخاوندنه طلاق لیکي اونه ئې په بل چالیکي نو د زبردستی کولو واد ا قتلوی یائي یو اندام کت کوی یا د ادمحبوس او بند کوی یائي تړی قال فی الهندیه ۵: ۳۹ فالاکراه الملجئ هو الاکراه بوعید تلف النفس او بوعید تلف عضو من الاعضاء والاکراه الذی هو غیر ملجئ هو الاکراه بالحبس والتقييد (۱) او همدارنگه کله چه د سختو وهلو قوی اندیښنه وی نو د اهرم زبردستی ده،

﴿۱﴾ (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۵ کتاب الاکراه الفصل الاول)

صرح به العلامة الشامي ۵: ۸۳ (۵) وهو الموفق

د جبر اطلاق ليکلو يا په بل چا د ليکلو مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې په باره کښې چه يو کس خپلې ښځې ته داسې طلاق ليکلي دي او ورکړي دي چه زه فلان ولد فلان په هوش او حواس خمسې کښې بلا کړه وجبر خپلې ښځې ته درې طلاقه ورکوم چرته چه هم غواړي واده کولې شي زما څه عذر او حق نشته دي، څه ورځې پس دا خبره ظاهره شوه چه دې جينئ ته جبر اطلاق اچولي شوي دي بهر حال ددواړه طرفونو نه ليکل او کړئ ايا جبر ايا پرې د شراب څکولو طلاق واقع کيږي او که نه؟ بينوا توجروا

المستفتي: محمد طاهر مدرس پرائمری سکول بيروت مری ۱۹۷۲، ۱۲، ۱۷۱۱
جواب: که چرې د اثبات شي چه خاوند جبر او کرها طلاق ليکلي دي او يا جبرا او کرها د شراب څکلونه پس ئې طلاق ليکلي دي نو په دې سري ښځه مطلقه نه ده، يدل عليه ما في رد المختار ۲: ۵۷۹ وفي البحران المراد الاكراه على التلظ بالطلاق فلو اكره على ان يكتب طلاق امراته فكتب لا تطلق (۲) وفيه ايضا ۲: ۵۸۳ قوله (واختلف التصحيح الخ) فصحح في التحفة وغيرها عدم الوقوع وجزم في الخلاصة بالوقوع قال في الفتح والاول احسن لان موجب الوقوع عند زوال العقل ليس الا التسبب في زواله بسبب محذور وهو منتف وفي النهر عن تصحيح القدوري انه التحقيق (۳). وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: وعبر في الشرب ليلية عن البرهان بقوله او ضرب يخاف منه على نفسه او عضو من اعضائه. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۸۹ كتاب الاكراه)
﴿۲﴾ (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۵۷ مطلب في الاكراه على التوكيل بالطلاق)
﴿۳﴾ (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۶۰ مطلب في الحشيشة والافيون والبنج)

د نکاح نه وړاندې او روسته په زبردستی طلاق اخستلو مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې باره کښې چه (۱) ايا په زبردستی طلاق واقع کيږي؟ (۲) که چرې څوک په کوژدن کښې په زبردستی طلاق واخلي نو څه حکم دي؟ (۳) که چرې څوک سړې چاته په زبردستی دا او وائي چه په تا باندې طلاق دي که چرې تا فلاني کار او کړو نو آيا طلاق واقع کيږي کله چه هغه هم هغه کار کوي؟ بينوا توجروا

المستفتي: عبد الباري دمام سعودی عرب ۲۰ صفر ۱۴۰۳ هـ

جواب: (۱) زبردستی سره طلاق واقع کيږي البته زبردستی سره ليکل شوي طلاق بغير دنيت نه نه واقع کيږي (۱) - (۲) که چرې د کوژندې په صورت کښې نکاح نه وي شوی نو طلاق لغوه او باطل دي او که چرې نکاح شوي وي نو طلاق واقع کيږي (۲) - (۳) په دې صورت کښې طلاق واقع کيږي (۳)
(ماخوذ از شامي و بحر و مشکوة). وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: وفي البحران المراد الاكراه على التلظ بالطلاق فلو اكره على ان يكتب طلاق امراته فكتب لا تطلق لان الكتابة اقيمت مقام العبارة باعتبار الحاجة ولا حاجة هنا كذا في الخانية. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۵۷ مطلب في الاكراه على التوكيل بالطلاق)
﴿۲﴾ عن علي عن النبي ﷺ قال لا طلاق قبل نكاح ولا عتاق الا بعد ملك وعن عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده قال: قال رسول الله ﷺ: لا نذر لابن آدم فيما لا يملك ولا عتق فيما لا يملك ولا طلاق فيما لا يملك رواه الترمذي وزاد ابوداؤد ولا بيع الا فيما يملك. (مشکواة المصابيح ۲: ۳۰۶ باب الخلع والطلاق الفصل الثاني)

وقال العلامة ابن نجيم: فلو قال لا جنبيه ان زرت زيدا فانت طالق فنكحها فزارت لم تطلق لانه حين صلب لا يصح جعله ايقاعا لعدم المحل.

(البحر الرائق ۴: ۸ باب التعليق تحت قوله فلو قال لا جنبيه)

﴿۳﴾ وفي الهندية: واذا اضاف (اي الطلاق) الى الشرط وقع عقبيه اتفاقا.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث في تعليق الطلاق بكلمة ان واذا)

د مکره طلاق بالکتابت منظور نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی خہ چہ دلاندی بیاناتو نہ معلوم میری (۱) بیان د قیوم خان: اشہد زہ بیان کوم چہ تقریباً درمی میاشتی ورائدی ماتہ بنجی اووئیل ایاتہ ماسرہ بدی کوی یعنی طلاق را کوی؟ خبری مو کولی کولی آخر ماپہ قرآن کریم باندی لاس کیسود و اوامی ویل چہ زہ تاتہ طلاق نہ در کوم، اوہغی زماپہ دی قسم باندی اعتبار اوکرو، خہ مودہ پس مانہ زما سخر غلام خان بالجبر طلاق اغستل غوبستل، دی وخت کنبی حیدر خان زما بنجی تہ اووئیل اوہغی نہ ئی پونستہ اوکرہ چہ طلاقیدل غوارپی؟ دی اووئیل چہ زہ طلاقیدل نہ غوارم، دی نہ پس حیدر خان ماتہ اووئیل چہ تہ بہ طلاق اچوی ما اووئیل چہ زہ طلاق نہ اچوم، پہ دی خبرہ ئی دیرتکرار اوکرو، دی نہ پس حیدر خان لارو، ددی نہ پس امام خان او جمل اوئیل چہ تہ بہ طلاق اچوی او دیرتکرار او شوچہ زہ طلاق نہ کوم، دی نہ پس زہ دکورنہ اووتم بیازہ دوو کسانو واپس راوستلم او دہغی نہ پس ماتہ علم نشتہ، نہ ما طلاق نامہ لیدلی دہ اونہ ماتہ دستخط کول یادی، چہ چا اوکرو خہ ئی وکرہ، خہ ماتہ معلوم نہ دی..... دستخط قیوم خان

(۲) بیان د گواہ عمر خان: اشہد زہ بیان کوم چہ قیوم خان تہ ما اووئیل چہ غلام خان دخیلی لور طلاق غوارپی ستاخہ ارادہ دہ؟ نوہغہ اووئیل چہ ماکتل کرہ لیکن زہ طلاق نہ ورکوم، پہ دی شپہ حیدر خان ہم موجود و نو قیوم خان زمونہ سرہ بہرا ووتو، دہغہ پہ غیر موجود گئی کنبی طلاق نامہ اولیکلی شوہ او د گواہانو دستخط ئی ہم ورائندہ کری و، بیانی قیوم خان تلاش کرو دیروخت پس ئی ہغہ راوستلو اوہغہ دبہ ہوشی پہ حالت کنبی ووددہ بنجی دیرو سرو تہ منت اوزاری اوکرل ہغی زماپہ خیوباندی ہم (۴۶۶) اووئی وئیلی چہ زہ طلاق نہ غوارم او فریادی کو و مادہغی پلار غلام خان تہ

منت اوکرو لیکن ہغہ پہ جواب کنبی اووئیل کہ چری دامرہشی نوددی لاش بہ زہ ضرور ددی خائی نہ ورم، دنبجی ددی فریاد پہ دوران کنبی قیوم خان یووپی کمری تہ راوستو، د شپی وخت وو، دتہ اوئیلی شو چہ کاغذ دی کتلی دی دہ اوئیل اودہ تہ اووئیلی شوچہ پہ دی باندی دستخط اوکرہ، دہ پہ دی باندی دستخط اوکرو دی نہ پس دائی دہغہ خائی نہ واپس راوستلو اوہغہ دبہ ہوشی پہ حالت کنبی وو او بیاتہ لس ورخی ہغہ دبہ ہوشی پہ حالت کنبی وو..... دستخط عمر خان

(۳) بیان د گواہ حاجی اللہ خان: اشہد زہ بیان کوم چہ طلاق نامہ ئی ورائدلیکلی وہ، او قیوم خان وتلی وواوہغہ ئی دبہرنہ راوستلو اوہغہ وئیلی چہ زہ طلاق نہ ورکوم اگرچہ ماکتل کری او او مرمی کری، خوخل اووتلو لیکن کسان ئی ورپسی لیگل او واپس ئی راوستو آخر کنبی قیوم خان اووئیل چہ د طلاق اختیار زما دنبجی سرہ دی ہغہ مختارہ دہ، دی نہ پس قیوم خان تہ طلاق نامہ راوولی شوہ اوور تہ ئی اووئیل چہ دااوگورہ نو قیوم خان اووئیل چہ بس کتلی می دہ او دہغہ نہ ئی دستخط واغستلو اوپہ ژبہ ئی ہیخ اونہ وئیل، لیکن د قیوم خان بنجی وئیل چہ زہ د خاوند سرہ اوسیرم زہ طلاق نہ غوارم ہریوتہ ئی منت زاری کولہ او فریادی کولو او دخیل پلار پہ سرئی دسرکپرہ اچولہ چہ ما مہ حساب کرہ، او داللہ واسطہ ئی ورتہ اچولہ اوپہ موجودہ کسانو کنبی ہریوتہ ئی منت اوزاری کول، لیکن پہ دی وخت کنبی د قیوم خان حالت بی ہوشی، سترگی سری او مخ بدل وو..... دستخط حاجی اللہ خان پہ دی حالا تو کنبی ددی طلاق نامی او د طلاق شرعی حیثیت خہ دی؟

الجواب: پہ صورت مسئلہ کنبی مسمی قیوم خان نہ طلاق نامہ لیکلی دہ او نہ ئی پہ بل چاباندی لیکلی دہ اونہ دیدہ دانستہ د طلاق نیت او ارادہ کری دہ لہذا پہ دہ باندی بنجہ مطلقہ نہ دہ، لان الطلاق بالکتابۃ لایقع بالاکراہ

کما فی رد المختار ۵۷۹:۲ لواء کره علی ان یکتب طلاق امراته فکتب لاتطلق لان الكتابة اقيمت مقام العبارة باعتبار الحاجة ولا حاجة هنا كما فی الخانية، انتهى (۱) قلت: حکم الاکراه والهزل واحد کما صرح جوابه (۲) وهو الموفق

طلاق مکره کنبی په مذهب غیر فتویٰ جائز نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کنبې چه یو کس په زور آوري سره دویم کس ته دقتل دهمکې ورکړی طلاق پرې او غورزوی نوایا طلاق د مکره واقع کیږي؟ او د ضرورت په وجه په دې کنبې به د مذهب غیر د فتویٰ ورکولو څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم

الجواب: طلاق بالا کراه کنبې عموم بلوی نشته دي لهذا په صورت مسئوله کنبې په مذهب غیر باندې فتویٰ ورکول بې قاعده او غلط امر دي، فی رد المختار: ويقع طلاق كل زوج بالغ عاقل ولو تقدير (بدائع) ليدخل السكران ولو عبدا او مکرها فان طلاقه صحيح،

(۱) (رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۷ مطلب فی الاکراه علی التوکيل بالطلاق)

(۲) قال العلامة الشامي: واما ما فی اکراه الخانية لو اكره علی ان یقر بالطلاق فاقر لا یقع كما لو اقر بالطلاق هازلا او كاذبا فقال فی البحر ان مراده لعدم الوقوع فی المشبه به عدمه دیانة ثم نقل عن البزازیة والقنیة لو اراد به الخبر عن الماضي كذبا لا یقع دیانة وان اشهد قبل ذلك لا یقع قضاء ایضا، ويمكن حمل ما فی الخانية علی ما اذا اشهد علی انه یقر بالطلاق هازلا ثم لا یخفی ان ما مر عن الخلاصة انما هو فیما لو انشأ الطلاق هازلا وما فی الخانية فیما لو اقر به هازلا فلا منافاة بينهما قال فی التلویح وكما انه یبطل الاقرار بالطلاق والعتق مکرها كذلك یبطل الاقرار بهما هازلا لان الهزل دلیل الكذب كالا کراه الخ.

(رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۹ قیل مطلب فی تعریف السكران وحكمه)

در مختار ۵۷۹:۲ (۱) ومسئلة جواز الافتاء بمذهب الغير عند الضرورة وعدم الجواز عند عدمها فی رسالة رسم المفتی ۵۰ فلیراجع (۲) وهو الموفق

نابالغ نه خپله طلاق ورکولې شی او

نه څوک وکیل د طلاق جوړولې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کنبې چه دیو نابالغ هلک نکاح دیو بالغې جینئ سره او شوداجینئ طلاق اخستل غواړي ایاداهلک په خپله طلاق ورکړي نو واقع کیږي او که نه؟ یا دیلار طلاق ورکول کافی کیږي؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ عبد الاکبر نریاب هنگو..... ۱۹۸۷ء ۱۱۸۱۲۴

الجواب: نابالغ نه په خپله طلاق ورکولې شی اونه څوک وکیل جوړولې شی اونه پلار وغیره دده د طرفنه خلع کولې شی، کما فی الهندیه ۱: ۳۷۶ ولا یقع طلاق الصبی وان کان یعقل (۳) وفی رد المختار ۵۷۹:۲ ثم کلامه شامل لما اذا وکل به او اجازه من الفضولی فمر (۴) وفی الهندیه ۱: ۵۲۹ اذا خالع الاب علی ابنه الصغیر لا یصح ولا یتوقف علی اجازته (۵) وهو الموفق

(۱) (الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۳۵۶ کتاب الطلاق)

(۲) قال العلامة الشامي: وقولی لکنما القاضی به لا یقضی الخ ای لا یقضی بالضعیف من ملهه وكذا بمذهب الغير. (شرح عقود رسم المفتی ۳۳ ولا یجوز بالضعیف العمل)

(۳) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۵۳ فصل فیمن یقع طلاقه وفیمن لا یقع طلاقه)

(۴) (رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۶ قیل مطلب الاکراه علی التوکيل بالطلاق الخ)

(۵) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۵۰۳ قیل الباب التاسع فی الظهار)

نابالغ ہلک خیل بنی یا دہہ پلار دہہ بنی تہ طلاق نہ شی ورکولی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید او بکر دو ارہ سکہ ورونہ دی زید دہہ لونہ دیکر دہہ نابالغ ہلکانوتہ ورکولی دگواہانو پہ مخامخ ایجاب او قبول او شو، دزید او بکر یوتنازعہ شروع شوہ بکر زید تہ وائی چہ د شرعی پابندی لازمی دہ لیکن زید دینار اکثر اعتبار یانوتہ پردہ نہ کولہ، چاتہ خیل ورور او چاتہ دینہ شی ورور وئیل کور کنبی تگ راتگ کیدہ لیکن بکر شرعی پردی باندی قائم وو، دزید یوہ لور بالغہ شوہ او وادہ او شولیکن دپردی خبرہ بیا مینخ تہ راغلہ او ناراضگی دطلاق صورت اختیار کرو، بیا زید مطالبہ او کرہ چہ بکر دی خماوپی لورتہ ہم طلاق ورکری لیکن بکر انکار او کر وچہ د الطلاق لمن اخذ بالساق،، مطابق خماخوی نابالغہ دی طلاق نہ شی ورکولی او نہ ماتہ شرعاً حاصل دی چہ زہ طلاق ورکرم، دجہگری د ختمولو پہ نیت سرہ بل فریق دزید پہ وینا باندی بکر داتحریر اولیکلو چہ خما وپہ لور سرہ ہیخ تعلق نشتہ زہ بیزاریم خماخوی چہ خوان شی خنگہ ئی چہ مرضی وی ہغہ بہ او کری زہ شریعت تہ زما سربسکتہ دی، زید دا تحریر دضد بازی پہ بنیاد باندی طلاق گنری اود جینی پہ دویم خائی کنبی نکاح کول غواری لیکن بکر وائی چہ کلہ پوری خماخوی بالغ نہ وی طلاق ورکولی نہ شی تہ پہ بل خائی کنبی دی جینی تہ مطابق دفعہ حنفی نہ شی ورکولی، د اصول فقہ او حدیث پہ اصطلاح کنبی دوی کنبی د کوم کس خبرہ صحیح دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد تاج الدین امام مسجد کنجور کیمل پور ۱۹۲۹ء ۱۰۱۱

الجواب: د بکر د خوی نہ بغیر ہیخ شوک دی جینی تہ طلاق نہ شی ورکولی اود بکر ہلک ہم ہغہ وخت کنبی دطلاق ورکولو مختار دی کلہ چہ ہغہ بالغ شی دی نہ ورا ند طلاق ورکول نامنظور دی، قال رسول الله ﷺ: الطلاق لمن اخذ بالساق، رواہ ابن ماجہ (۱) وفي الهندية ۱: ۳۷۶ يقع طلاق كل

(۱) الطلاق لمن اخذ بالساق رواہ ابن ماجہ: رواہ عن ابن عباس من طريق فيها ابن لهيعة رواہ الدارقطني ايضاً من غيرها كما في الفتح ومراد تقوية الحديث لان ابن لهيعة متكلم فيه فقد اختلف المحدثون في جرحه وتوثيقه. (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۶۲ قيل مطلب في طلاق الملهوش)

زوج اذا كان بالغاً عاقلاً وفيها ايضاً يقع طلاق الصبي وان كان يعقل انتهى (۱) قلت: والاب ليس بزواج. وهو الموفق

د طلاق د صحت د پارہ د خاوند بالغ کیدل شرط دی پہ خلاف د بنی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ ہلک کوم عمر کنبی طلاق ورکولی شی؟ ہمدارنگہ دینہ شی بلوغت طلاق دپارہ شرط دی او کہ نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: صوبیدار عبدالکریم مینگورہ سوات

الجواب: دصحت دطلاق دپارہ د خاوند بالغ کیدل شرط دی، کما فی شرح التنویر: ويقع طلاق كل زوج بالغ عاقل (هامش رد المحتار ۲: ۵۷۹) (۲) وفي الهندية: ولا يقع طلاق الصبي (۱: ۳۷۶) (۳) او بلوغ داحتلام یا پنخل سو کالہ پورہ کیدونہ معلومولی شی (۴) واضحہ دی وی چہ دصحت دطلاق دپارہ دینہ شی بلوغت شرط نہ دی۔ وهو الموفق

د بالغ خاوند نابالغی تہ قبل الدخول د یو طلاق ورکولو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ یو ہلک بالغ دی او (۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۳ فصل فیمن يقع طلاقه وفیمن لا يقع طلاقه)

(۲) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۴۵۶ کتاب الطلاق)

(۳) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۳ فصل فیمن يقع طلاقه وفیمن لا يقع طلاقه)

(۴) قال العلامة الحصكفی: بلوغ الغلام بالا حتلام والاحبال والانزال والاصل هو الانزال والجارية بالا حتلام والحیض والحبل ولم يذكر الانزال صریحاً لانه قلما يعلم منها فان لم يوجد فيهما شیئ فحتى يتم لكل منهما خمس عشرة سنة به یفتی لقصر اعمار اهل زماننا وادنی مدته له اثنتا عشرة سنة وهو المختار كما فی احکام الصغار.

(الدر المختار علی هامش رد المحتار ۵: ۱۰۷ فصل بلوغ الغلام بالا حتلام)

جینی کم عمره ماشومہ ده اوده داجینی پیه نکاح باندی اخستی ده هلیک د
غصی پیه حالت کنبی یود طلاق لفظ دخولی نه ویستی دی دخپلورشته دارو
مخکینی یادهم عمره هلیکانو مخکینی ددی بالغ ددی لفظ نه پیه دی نابالغه
باندی کوم یو طلاق واقع کیږی؟ یتوا توجروا

المستفتی: خليل الرحمن ۷۴، ۷۵، ۷۶

الجواب: که چرې داجینی غیر شادی شده وی نودیینونت پیه وجه باندی تجدید
دنکاح ضروری ده (۱) او که چرې شادی شده وی اوددی سره مجامعت یا
خلوت شوی وی نومراجعت کافی دی. کله چه ایام عدت باقی وی (۲) گیني
تجدید دنکاح ضروری ده (۳) صرح به فی الهندیه وردالمختار. وهو الموفق

د مدهوش او مغلوب العقل د طلاق مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې پیه باره کنبی چه یوکس پیه مدهوشی
اود مغلوب العقل کیدوپه حالت کنبی ښځې ته دوه ځله داوئیلې دی چه ته
طلاقه ئې، د طلاق دور کولوپه وخت کنبی یو څو گواهان هم موجود و وڅوک چه
حلفا وائی چه ده د مدهوشی پیه کیفیت کنبی طلاق ورکړې دی اوس پیه صورت
مسئوله کنبی طلاق رجعی واقع کیږی او که بائن؟ همدارنگه ددی مدهوشی پیه
حالت کنبی دریو طلاقو ورکولو څه حکم دی؟ د احنافو پیه کتابونو کنبی د

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: وان فرق بوصف او خبر او جمل بعطف او غیره بانت
بالاولی لا الی عدة.

(الدرالمختار علی هامش ردالمختار ۲: ۴۹۴ باب طلاق غیر المدخول بها)

﴿۲﴾ وفي الهندية: الرجعة ابقاء النكاح علی ما كان ما دامت فی العدة کذا فی التبیین.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۶۸ الباب السادس فی الرجعة وفي ما تحل الخ)

﴿۳﴾ قال العلامة المرغینانی: واذا كان الطلاق بائنا دون الثلاث فله ان يتزوجها فی العدة
وبعد انقضائها لان حل المحلية باق.

(هدایة ۲: ۳۷۸ باب الرجعة کتاب الطلاق)

معتوه طلاق غیر موثر گرځولې شوی دی مذکوره صورت کنبی ددی کس
کیفیت دمعتوه پشان وو؟ یتوا بسند الکتاب توجروا من الله يوم الحساب
المستفتی: قاضی محمد مشتاق مانسهره

الجواب: که چرې دخاوند مدهوش کیدل معروف یا مبرهن وی نودده طلاق نه
واقع کیږی برابره خبره ده که دوه وی یادری، کما فی ردالمختار ۲: ۵۸۷
فلیراجع (۱) اود غیر مدهوش دوه ځله طلاق وئیلو باندی دوه طلاقه رجعی
واقع کیږی (۲) قال الله تبارک وتعالی: الطلاق مرتان فامساک بمعروف او تسریح
باحسان (الایة) (۳) لیکن پیه دی شرط چه ددی نه مخکینی ئې څه طلاق (دی)
ښځې ته، نه وی ورکړی- وهو الموفق

د مدهوش او د پاگل د طلاق مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې پیه باره کنبی چه دیوکس یو څو
ظاهری عاداتو او اطوارونه معلومیږی چه دامحبوط الحواس دی ځکه اوهغه
باقاعده مزدوری کوی، څه ورځې مخکینی ده خپلې ښځې ته طلاق ثلاثه
ورکړل اودهغه بارباراعاده ئې اوکړه، تردی پورې ئې اووئیل که چرې زه
خپلې ښځې ته دوباره نزدی شومه نود خپلې مور سره به مې رشته دزوجیت

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: وسئل نظما فيمن طلق زوجته ثلاثا في مجلس القاضي وهو
مغتاظ مدهوش فاجاب نظما ايضا بان الدهش من اقسام الجنون فلا يقع واذا كان يعتاده بان
عرف منه الدهش مرة يصدق بلا برهان.

(ردالمختار هامش الدرالمختار ۲: ۴۶۳ مطلب فی طلاق المدهوش)

﴿۲﴾ قال العلامة الزيلعي: كقوله انت طالق انت طالق فيقع رجعتان اذا كانت مدخولا بها.

(تبیین الحقائق شرح كنز ۲: ۱۹۹ کتاب الطلاق)

﴿۳﴾ (سورة البقرة آیت: ۲۲۹ پاره: ۲ رکوع: ۱۳)

مترادف وی، دطلاق باوجود دابدستور دبنسخی سره اوسپیږی، که چرې د
ډاکټري معائني نه پس دده ددماغی خرابی پته اولگی نوبیاددي څه حکم
دي او که چرې دماغی توازن ئې صحیح وی نوبیاڅه حکم دي؟ بینوا توجروا
المستفتی: شبیر حسین شاه هوتر تیرهی مری راولپنډی ۱۲۷ شوال ۱۳۹۹ هـ
الجواب: که چرې داسرې مدهوش یا پاگل نه وی (۱) نو دده بنسخه مطلقه
مغلظه شویده (۲) - وهوالموفق

د عقل د فاسدیدو په وخت کښې د طلاق لیکلو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس او وئیلې چه
ماخپلې بنسخې ته طلاق ورکړې دي روسته دده نه تپوس او شو که چرې واقعی
تاخپلې بنسخې ته طلاق ورکړي وی نولیکل وکړه، ده او وئیل صحیح ده، یو
ویونکی ده ته مضمون او وئیلو اوده اولیکلو، یعنی لیکلو والاداپه خپله دي
اود وئیلو والابل کس دي چه مضمون وائی اودائي لیکي، مضمون دادې:

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله والمجنون) قال في التلويح الجنون اختلال القوة
ال مميزة بين الامور الحسنة والقيحة المدركة للعواقب بان لا تظهر آثارها وتتعلل افعالها
اما نقصان جبل عليه دماغه في اصل الخلقة واما لخروج مزاج الدماغ عن الاعتدال بسبب
خلط او آفة..... (قوله والمدهوش)..... في القاموس قال بعده او ذهب عقله من ذهل او وله
بل اقتصر على هذا في المصباح فقال دهش دهشا..... ذهب عقله حياء او خوفا وهذا هو
المراد هنا ولذا جعله في البحر داخلا في المجنون الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۶۲، ۴۶۳ قبيل مطلب في طلاق المدهوش)

﴿۲﴾ قال العلامة المودود الموصلي: (ويقع طلاق كل زوج عاقل بالغ مستيقظ) لقوله عليه
السلام: كل طلاق واقع الا طلاق الصبي والمعتوه (اخرجه الترمذي) وفي رواية "الاطلاق
الصبي والمجنون" ولا يقع طلاق الصبي والمجنون لما روينا ولانهما عديما العقل والتمييز
الاهلية بهما. (الاختيار لتعليق المختار ۲: ۱۶۲ كتاب الطلاق)

ماخپلې بنسخې مسماة فلانې ته طلاق ثلاثه ورکړې دي دادې زمانه دمهر
مطالبه نه کوی اوبه زه دهغي دجهيز سامان سره چيرنه کوم، -

دا طلاق صرف په یو لیکلو کښې دي او په یو وخت کښې لیکلې شوي
دي، لیکن یوه خبره داده چه داسرې ددماغی خرابی په وجه شپاړس ورځې
یو غټ هسپتال کښې داخل وو او په علاج باندې تقریباً درې سوه روپي
لگیدلي دي، اودهسپتال سرتیفیکيټ هم دده سره دي، ایاداطلاق واقع
کیرې؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا الطاف الرحمن ماری شرقی توتیال هزاره ۱۰ محرم ۱۳۹۲ هـ
جواب: که چرې دي سري د عقل د فاسدیدو په وخت طلاق ورکړې وي یا لیکلې
وي نوبنسخه نه ده مطلقه شوي کښې مغلظه شويده، في الدر المختار: والمجنون
والمعتوه والمغمی علیه والمدهوش مختصرا (هامش ردالمختار ۱: ۵۸۶) (۱). وهوالموفق

د مدهوشی او غضب په حالت کښې د طلاق حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه زید چرس څکل کوم
سره چه شرعاً نشه نه کیري، لیکن په طبیعت کښې بي اودسی اودعدم تحمل
کیفیت پیدا کیري په دي حالت کښې هغه کورته راغلو دبنسخې سره ئې د
روپو او پیسوپه معامله کښې جهگره او شوه دکوم نه چه هغه سخت درون
شو او په دماغو ئې چکر راغلو، ددې چکر په حالت کښې ده دکور سامان
اوسوزولو، په دي حالت کښې ده بنسخې ته درې طلاقه زبانی هم ورکړل او د
یو کس په وینا باندې ده په لیکلو هم درې طلاقه ورکړل، کله چه دهغه هوش
په ځائي راغلو نو ده ته او وئیلې شو چه تادکور سامان هم سوزولې دي او
بنسخې ته دي طلاق هم ورکړې دي، اوس زید ته دومره شعور دي چه ده بنسخې
ته هم څه وئیلې دي او نور حرکتونه ئې هم کړي دي، لیکن څه چه شوي دي په
بي هوشی کښې شوي دي نو آیادي سره طلاق ثلاثه واقع شوي دي؟

﴿۱﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمختار ۲: ۴۶۲ مطلب في طلاق المدهوش)

نوب: دچرس خکلو تذکره په سوال کښې ددې دپاره هم ضروری ده چه دایو امر واقع دې که چرې په سوال کښې ددې تذکره نه وی نوبعض هلک دینه طلاق سکران جوړوی نو ددې وجې نه سوال نامکمل کیږی، گینې مسئله د مدهوش او غضبان ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید فقیر ملک پشاور

الجواب: بشرط صدق دزید بنسخه نه ده مطلقه شوي ځکه چه دا الفاظ د زید د عقل دخرابیدوپه وخت صادر شوي دي، فی ردالمختار ۲: ۵۸۷: فالذی ینبغی التعویل علیه فی المدهوش ونحوه اناطه الحكم بغلبة الخلل فی اقواله وافعاله الخارجة عن عادته وكذا يقال فیمن اختل عقله لكبر او لمرض او لمصيبة فاجاته فمادام فی حال غلبة الخلل فی الاقوال والافعال لاتعتبر اقواله وان كان يعلمها ويريدها لان هذه المعرفة والارادة غیر معتبرة لعدم حصولها عن ادراك صحيح (۱). وهو الموفق

د وهلو په وجه سره بي هوشه شی.. طلاق ورکړی.. د وئیلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس مورته بدې ردې او وئیلی او دمور دوجې نه ئې بنسخه هم دوه درې سپیږې او وهله او خپل پلار ته ئې هم یو څو کنزې او کړې پلار ئې غصه شو په لرگی باندې ئې دوه ځل او وهلو، اول گذار دده په شارگ باندې اولگیده، هغه بي هوشه راپریوتله دریم کس راغلو دئې اوچت کړو او وئې مگلو، دده دژبې نه درې څلور ځله دطلاق ورکولو الفاظ اووتل، کوم چه والدینو واوریدل او نورو هم، وروسته خلقو هغه ته اووئیل چه تا ولې بي وجې بنسخې ته طلاق ورکړو، ده وئیل چه ماته هیڅ هم معلوم نه دی چه ماڅه وئیلی دی او هغه حلفیه په قرآن هم لاس ایگدی وائی چه ماته علم نشته، دترغیب او تخویف ټولی طریقې استعمال کړې شوي لیکن هغه بیا هم وائی چه ماته هیڅ هم معلوم نه دی چه ماڅه وئیلی دی، والدین ئې

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۳ مطلب فی طلاق المدهوش)

وائی چه او ده دطلاق الفاظ وئیلی دی او خدائې پوهیږی چه بي هوشه وو او که نه، لیکن خورنگ ئې زیرو و همدارنگه په مقامی طور باندې چه کله چه دده حالت معلوم کړې شول چه داڅنگه سرې دې چه خیانت کړ، دروغژن او په معاملاتو کښې څنگه دې نود محلي چه کوم عزت مند خلق دی هغوی دده صفائی پیش کوی چه نیک سرې دې نو طلاق واقع دې او که نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اقبال کنز العلوم مظفر گړه..... ۱۹۷۵، ۳۱۹۱

الجواب: بشرط صدق وثبوت په دې کس باندې بنسخه نه ده مطلقه شوي (۱) لکونه مغمی علیه وعلى انه ترک الاضافة الى الزوجة (۲) فليراجع الى ردالمختار ۲: ۵۸۶ (۳) والهندية ۱: ۴۰۱ (۴). وهو الموفق

(۱) وفي الهندية: ولو زال عقله بالضرب او ضرب هو على رأسه حتى زال عقله وطلق لا يقع طلاقه كذا في فتاوى قاضى خان.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۲۵۳ فصل فیمن يقع طلاقه الخ)

(۲) قال العلامة محمد امين: ان الصريح لا يحتاج الى النية ولكن لا بد فى وقوعه قضاء وديانة من قصد اضافة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه ولم يصرفه الى ما يحتمله.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۴ مطلب ان الصريح لا يحتاج فى وقوعه الخ)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: (قوله المغمى عليه اى المغشى) قال فى التحرير الاغماء آفة فى القلب او الدماغ تعطل القوى المدركة والمحركة عن افعالها مع بقاء العقل مغلوبا..... وهو فوق النوم فلزمه ما لزمه.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۳ قبيل مطلب فى طلاق المدهوش)

(۴) وفي الهندية: ولا يقع طلاق الصبي والمجنون والنائم والمبرسم والمغمى عليه والمدهوش هكذا فى فتح القدير.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۵۳ فصل فیمن يقع طلاقه وفیمن لا يقع طلاقه)

د مسحور (جادو و ہلی) کس د طلاق حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ زید خیلې بنځې ته طلاق ورکړو څه موده پس زید او وئیل چہ په ماباندې بعض انسی شیطانانو د طلاق ورکولو زور او کړو، او د خوف قتل دوجی نه ماطلاق ورکړو او ددی نه علاوه په ماباندې سحرهم شوي وود کوم په وجه چہ زما عقل او هوش تلې وو هغه دارنگه چہ زمونږ ددروازی نه لاندې نه څه تعویذات او موندلې شوپه کوم کنبی چہ ستن، انسانی ویخته دچرگې نوکان، گومنز او څه خاوره کاغذ کنبی وه ددی سحرپه وجه زه بلکل معتوه جوړ شوې وم او و همونه او غمونه په ماباندې پراته ووپه دې وخت کنبی زمانه دغه د طلاق الفاظ صادر شوي وو، نو آیا د مسحور او مجنون یو حکم دې؟ او په دې صورت کنبی ددی طلاق څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی مولانا بهادر خان c۱۵ امام خواجه اسرار الدین کریم پوره

پشاور ۲۷ شوال ۱۳۸۹ هـ

الجواب: زمونږ په نیز طلاق د مکړه واقع کیږی، فی الدر المختار: ویقع طلاق کل زوج ولو عبدا او مکرها فان طلاقه صحیح (۱) واما المسحور فان کان هو مغلوب العقل بحیث اختل اکثر کلامه فلا یقع طلاقه، قال العلامة الشامی: فالذی ینبغی التعویل علیه فی المدهوش ونحوه اناطة الحكم بغلبة الخلل فی اقواله وافعاله الخارجة عن عادته وكذا ینقال فی من اختل عقله لكبر او لمرض او لمصیبة فاجاته فما دام فی حال غلبة الخلل فی الاقوال والافعال لاتعتبر اقواله وان کان یعلمها ویریدها الخ (۲). وهو الموفق

(۱) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۵۶ کتاب الطلاق)

(۲) (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۳ مطلب فی طلاق المدهوش)

په وسوسه او وهم کنبی د مبتلاء سړی د طلاق حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کنبی که چرې یو سودائی (وسواسی او وهمی) سړې ته یو آسان کار پیداشو او وئې وئیل که چرې دا کار ما اونه کړو نو په ماباندې خپله بنځه طلاقه ده، اوس ده ته ددی دوئیلو اونه وئیلو شک دې، د طلاق څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: ارشد علی خان مردان ۱۸ شعبان ۱۴۱۰ هـ

الجواب: کوم کس چہ دوسوسې او دوهم په بیماری کنبی مبتلاء وی (۱) او په غیر ارادی طور باندې یا په مشکوک طور باندې دده دخولې نه د طلاق الفاظ او ځی نو په دې باندې طلاق نه واقع کیږی (۲) - وهو الموفق

دوسوسې په صورت کنبی وئیل چہ په بنځه باندې منحوس الفاظ ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کنبی چہ زما بنځې او وئیلې چہ زه دفلانی کورته ځم، نو ما او وئیل که چرې ته لاری نو په تاباندې منحوس الفاظ، بیا چہ کله دده مور وائی چہ هغه تلله نو ما وئیلې که چرې لاره نو په دې

(۱) عن ابی هريرة قال قال رسول الله ﷺ ان الله تجاوز عن امتی ما وسوست به صدورھا ما لم تعمل به او تتکلم متفق علیه. قال الملا علی قاری: الخواطر ان کانت تدعو الی الرذائل فهی وسوسة..... ما وسوست صدورھا ای ما خطر فی قلوبهم من الخواطر الرديئة..... (مالم تعمل به) ای ما دام لم يتعلق به العمل ان کان فعليا، (او تتکلم به) ای ما لم يتکلم به ان کان قوليا کذا فی الازهار الخ.

(مرقاة المفاتيح شرح المشکواة ۱: ۲۳۸ باب فی الوسوسة)

(۲) قال العلامة الحصکفی: علم انه حلف ولم یلزم بطلاق او غیره لغا کما لو شک اطلق

ام لا ولو شک اطلق واحدة او اکثر بنی علی الاقل.

(الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۹۲ قبیل باب طلاق غیر المدخول بها)

باندی منحوس الفاظ، اوس پہ دے الفاظ کسبے ماتہ د آواز پتہ نشته مگر خولہ او ژبه حوزیدله بیازما په دماغ کسبې خلل راغلواو آواز وتلې دې او که نه نو ما همدارنگه اړول راړول او خوخل مې دوئیلونیت نه دې کړې، وغیره، کسبې زه چونکه دوهم دیماری مریض یم په دې صورت کسبې دطلاق څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: ماستر محمد حسین چکوال جهلم

الجواب: په صورت مسئله کسبې طلاق نه دې واقع شوې، لعدم الرکن وهو اللفظ ولکون الزوج موسوسا (۱) فلیراجع الی ردالمحتار ۲: ۵۷۸ (۲) و ۲: ۵۸۷ (۳). وهو الموفق

(۱) عن ابی هريرة قال قال رسول الله ﷺ ان الله تجاوز عنی امتی ما وسوست به صدورها مالم تعمل به او تتکلم متفق علیه. قال الملا علی بن سلطان محمد القاری: (مالم تعمل به) ای مادام لم يتعلق به العمل ان كان فعليا (او تتکلم) به ای مالم يتکلم به ان كان قوليا کذا فی الازهار.

(مرقاة المفاتيح شرح المشکواة ۱: ۲۳۸ باب فی الوسوسة)

وقال العلامة ابن عابدين: وعن الليث لا يجوز طلاق الموسوس قال یعنی المغلوب فی عقله وعن الحاكم هو المصاب فی عقله اذا تکلم يتکلم بغير نظام کذا فی المغرب. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۳۱۲ باب المرتد)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله وركنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة علی معنى الطلاق من صريح او كناية فخرج الفسوخ علی ما مر واراد اللفظ ولو حکما ليدخل الكتابة المستبينة. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۵۵۳ كتاب الطلاق)

(۳) قال العلامة محمد امين: وعرفه فی التحرير بما يثبت حكمه الشرعي بلانية واراد بها اللفظ او ما يقوم مقامه..... لان ركن الطلاق اللفظ او ما يقوم مقامه مما ذكر كما مر.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۲۶۵ باب الصريح)

په مرض سرسام کسبې د ورکړې طلاق مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کسبې چه یوکس باندي د سرسام بیماری ده په بعض وختونو کسبې په ده ددیوانو غوندي دحرکاتو کیفیت راځي، بې هوډه اوبې ربط خبرې کوی نوایا ددې کس طلاق واقع کیږي؟ بینوا توجروا

المستفتی: گل زمان بنون..... ۱۹۷۸، ۳۱، ۲۹

الجواب: که چرې دامرض د عقل ختمولو ترحد پورې رسیدلې وی (۱) اوپه دې صورت کسبې یعنی د عقل د ختمیدوپه وخت کسبې دده نه طلاق صادرشوی وی نو طلاق نه واقع کیږي. فی شرح التنویر: والمبرسم من البرسام بالكسر علة كالجنون (۲) لیکن متوازن خبرو کولو والا ته مجنون وئیل قابل تسلیم نه دی. وهو الموفق

په مالیخولیا کسبې د مبتلا کس د طلاق حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کسبې یوکس چه حافظ قرآن او حکیم حاذق دې دیونیم کال نه په ده باندي دویږي او غلبه ده اوهریوکس ته مشکوک کوری چه کینی دایې مخالف دې ده نه زماځان ته خطر ده حالانکه دچا سره ئې ذاتی مخالفت نشته دې لیکن دا احساسات ئې هروخت په دماغو مسلط وی، په یو رشته دارباندي اعتمادنه کوی. دده خوانبې بیمارده وه کله

(۱) قال الجفمینی: السرسام..... دموى وصفراوى، اما الدموى فعلامته حمرة الوجه وعظم النبض وحمرة لون البول واختلاط العقل والسهر..... واما الصفراوى فعلامته صفرة الوجه وسواد اللسان وحدة النبض ونارية البول والحمى الحادة وشدة العطش واختلاط العقل والسهر والهذيان. (قانونچه (طب) ۱۲۰ الفصل الثانی فی السرسام)

(۲) (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۲۶۲ قییل مطلب فی طلاق المدهوش)

چه ده او کتلو نوده او وئیل چه داییمارنه دې بلکه خپله لور زمانه د خلاصولو دپاره ئې منصوبه جوړه کړې ده حالانکه مرض ئې دومره سخت ووچه په هغه مرض کښې وفات شویائې دښځې په باره کښې وئیل شروع کړه چه زمانه طلاق اخستل غواړی حالانکه دشلو کالونه ددوئی نه چاته دطلاق تصوري قدری هم نه دې شوې بالاخره هغه کس خپلې ښځې ته یو طلاق رجعی ورکړو څه وخت پس ئې طلاق مغلظه ورکړو، دمذکوره کس ویناده چه زه ددې کلي نه کوم بل ځائې ته منتقل کیږم ځکه چه دکلي خلق دده مخالف دی حالانکه دا خاندان دپنځه څلوېښت کالونه په دې کلي کښې اوسیدلې او دکلي ټول خلق دا په زړه سره خوښوی په دې وخت کښې دوی (امامت) هم پریښودو مگر خپل مونځ ځانته کوی بلکه دجمعی په ورځ باندي تقریرهم کوی او د خلقو سره خبرې هم صحیح کوی مگرددې باوجود ددشمنانو نه ځان ته خطر محسوسوی او کله چه ددشمن تیوس ترینه اوشی نو دا وائی چه ماته معلوم نه دی، اوس سوال دادې چه دمذکوره کیفیاتوپه روښنئ کښې طلاق نافذ کیږی او که نه او ډاکتر ده ته مجنون وئیلې دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی عبدالغفور قاضی محمد فضلی مانسهره هزاره

الجواب: بلاشک دمجنون طلاق نه واقع کیږی (۱) لیکن باوجود دمتوازن کلام کولو کس ته مجنون وئیل ناقابل تسلیم دی (۲) البته دا کس په مالیخولیا او سودا کښې گرفتار معلومیدلای لیکن مالیخولیا په جنون کښې داخلول مطلقاً

﴿۱﴾ قال العلامة صدر الشریعة: لا طلاق صبی ومجنون ونائم.

(شرح الوقایة ۲: ۱ باب ایقاع الطلاق)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: الجنون اختلال القوة المميزة بين الامور الحسنة والقبیحة المدركة للعواقب بان لا تظهر آثارها وتتعطل افعالها اما لنقصان جبل علیه دماغه فی اصل الخلقة واما لخروج مزاج الدماغ عن الاعتدال بسبب خلط او آفة واما لاستیلاء الشیطان علیه والقاء الخیالات الفاسدة الیه بحيث یفرح ویفزع من غیر ما یصلح سبباً.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۲۶۲ قیل مطلب فی طلاق المدهوش)

غیر صحیح دی (۱) لهذا داطلاق نافذ دې-وهوالموفق

په حالت د خوب کښې طلاق معتبرنه دې

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې یوسړې په خوب کښې خبرې کوی یو ځل ده دخوب په دوران کښې (کله چه هغه سخت اوده وو) اچانک ئې خبرې شروع کړې او وئې وئیل چه فلانئې (ښځه) ته طلاق طلاق طلاق دې، ددې څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید کمال صنوبر کلي مردان..... ۱۹۷۷ ۲۶۱۳۱۴

الجواب: دخوب په حالت کښې دطلاق دالفاظوپه وئیلوباندي طلاق نه واقع کیږی څنگه چه نورې خبرې لغوه دی داسې طلاق هم لغوه دې، فی الدرالمختار: والنائم لانتفاء الارادة (۲). وهوالموفق

د نشې، غصې او د جبر په صورت کښې د طلاق حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه (۱) دنشې په حالت

﴿۱﴾ ډاکتر کیپتن اخترازی لیکي: د مالی خولیا مریض بالکل د مې نیا د مرض ضد وی خاموش پروت وی ډیرې کمې خبرې کوی خوراک ځکاک هم کم کوی یا بعضې وخت بالکل نه کوی، ولږه ختمه شی، د ولږې تندې، اودس ماتې، لامبلو یا کپړې بدلولو ډیر ورځو پورې خیال نه راځی سست پروت وی د پریښانئ خبرې کوی او په خبره خبره باندي ژاړی خپل ځان گناهگار گنړی او خودکشئ ته تیاریږی، مې نیا او ډی پریښ (مالی خولیا) په اصل کښې د یو مریض دوه حالتونه دی چه خپل مینځ کښې بدلیدلای رابدلیدلای دا بیماری د یو سائی کوسز قسم دې چه دې ته مینک ډیسپریسو سائی کوسز وئیلې شی. (ایلوپیتتهک پریکتیس آف میډیسن ۳۱۳ مالی خولیا یعنی ډی پریښ)

﴿۲﴾ (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۲۶۳ مطلب فی طلاق المدهوش)

کنبی د طلاق خه حکم دی؟ (۲) د غصې په حالت کنبی د طلاق خه حکم دی.

(۳) په جبری طور باندې د طلاق اخستلو خه حکم دی؟ بینوا تو جروا.

المستفتی: مولانا شوکت علی اسماعلیه مردان ۲۹ صفر ۱۴۰۲ هـ

الجواب: (۱) دنشی په حالت کنبی طلاق نافذ او واقع دی تغلیظاً (شامیه) (۱).

(۲) د غیر معمولي غصې په حالت کنبی (خکه چه ددی کس نه په دې حالت

کنبی اکثریاتو لي خبرې بي هوده اوخی اوياپه غیر ارادي طور باندې دده

دژبي نه خبرې اوخی طلاق نه واقع کیږي (شامی) (۲) - (۳) په جبري طور باندې

طلاق نافذ او واقع کیږي (۳) - وهوالموفق

د نشي په حالت کنبی طلاق واقع کیږي

سوال: خه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کنبی یو کس دبازار نه کلي ته

راغلو اورچرس ئې او سکل په دې حالت کنبی یوه ښځه دمردان دکوریوه وینزه

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: او سکران ولو بنیذ او حشیش او افیون او بنج زجرأ به یفتی.

(الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۶۰ مطلب فی تعریف السکران وحکمه)

﴿۲﴾ قال العلامة الشامی: فالذی ینبغی التعویل علیه فی المدهوش ونحوه اناطة الحکم

بغلبة الخلل فی اقواله وافعاله الخارجة عن عادته وكذا يقال فیمن اختل عقله لکبر او لمرض

او لمصيبة فاجأته فما دام فی حال غلبة الخلل فی الاقوال والافعال لا تعتبر اقواله وان كان

یعلمها ویریدها لان هذه المعرفة والارادة غیر معتبرة لعدم حصولها عن ادراک صحیح کما

لا تعتبر من الصبی العاقل.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۶۳ مطلب فی طلاق المدهوش)

﴿۳﴾ وفي الهندية: يقع طلاق كل زوج اذا كان بالغاً عاقلاً سواء كان حراً او عبداً طائفاً او

مکرها کذا فی الجوهره النيرة.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۳ فصل فیمن يقع طلاقه وفیمن لا يقع طلاقه)

ئې غوښتله دکورښځې وینزه ورکړه په دې وخت کنبی دبهر نه راتلونکې

کس په نشه کنبی وو خپله ښځه ښه اووهله خکه چه ددې بلي ښځې سره

دکورنه بهرکس په لیدو باندې دته خیال راغلو چه شائد هغه دده دښځې سره

خراب تعلقات ساتی. دښځې دوهلونه پس ئې طلاق ورکړو دې نه پس دکورنه

دهغه کس سره لارو کوم چه ددې بلي ښځې سره دخادمې غوښتو دپاره دده

کورنه بهرولاروو. هغه ته ئې اووئیل چه ستاز مادښځې سره خراب تعلقات

ووددې وجې نه مابښځې ته طلاق ورکړو. لهداهغه خپل کورته راوله اوماته

دهغې په بدله کنبی خپله خورراکړه، وروسته چه کله دچرسونشه لاره نوده

قران اوچت کړو خلقوته ئې اووئیل چه مابښځې ته طلاق نه دې ورکړي لیکن

په موقع باندې کله چه هغه طلاق ورکولو ددې کس دښځې مورهم موجوده

وه هغه په خپله هم گواه ده چه زمالورته ئې طلاق ورکړي دې، اوس عرض

دادې چه دنشی په حالت کنبی طلاق واقع کیږي او که نه؟ دمسلې مذکورې

خه حکم دی؟ بینوا تو جروا

المستفتی: محمدرقیق ۱۹۷۴، ۲۰۱۲

الجواب: په ظاهره په دې سرې باندې ښځه طلاقه شوي دی، لما فی الدرالمختار:

اوسکران بنیذ او حشیش الخ (۱) وبمعناه فی جمیع الفتاوی (۲). وهوالموفق

د نشي په حالت کنبی. ته مې پریځي ئې. د درې ځله وئیلو حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کنبی چه یو کس چرس په طور

﴿۱﴾ (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۵۹ مطلب فی تعریف السکران وحکمه)

﴿۲﴾ وفي الهندية: وطلاق السکران واقع اذا سکر من الخمر او النبیذ وهو مذهب اصحابنا

کذا فی المحيط ومن سکر من البنج يقع طلاقه ويحد لفشو هذا الفعل بین الناس وعليه

الفتوی فی زماننا کذا فی جواهر الاخلاطی.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۳ فصل فیمن يقع طلاق وفیمن لا يقع طلاقه)

د نشی سکی، دعادت پہ شان ئی چرس اوسکل دکوم پہ وجہ چہ ددہ پہ دماغو باندی بد اثر اوشوراغلونو کر ئی ہم اووہلو، کله چہ کورته راغلونو دبنخی سرہ ئی جھگرہ شروع کرہ وئی ہم وہلہ، مورئی راغلہ دخلاصی کوشش ئی کولو ہغہ ئی ہم اووہلہ پہ دی وخت کبئی پہ کور کبئی صرف بنخی موجودی وی اوس بنخی وائی چہ دہ دری خلئی وئیلی دی چہ تہ می پریخی ئی پریخی ئی لیکن داسری قسمیہ وائی چہ ماتہ خہ علم نشہ، اوس دطلاق خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: الطاف حسن خان..... ۱۴۰۴ھ ۱۱۱۱ھ ۹۱۱۱

الجواب: پہ صورت مسئلہ کبئی تجدید نکاح کافی دی، حکم چہ، پریخی ئی دہ، محاورہ کبئی دطلاق اوغیر طلاق دوارو دیارہ استعمالیری، فیکون من الکنايات ويکون الواقع به بائنا والاصل ان البائن لا يلحق البائن (۱) وحکم البائن الواحد تجدید النکاح (۲) او کہ چرتہ دالفظ صریح واخستلی شی نو اهل عرف داپہ قطع نکاح اودیینونت پہ ارادی سرہ وائی لہذاپہ دی صریح سرہ ہم بائن واقع کیری، کماحقہ العلامة الشامی فی ردالمحتار ۲: ۶۳۹ فی اوائل الکنايات (۳، ۴). وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: وعلى المشهور لا يلحق البائن البائن. (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۵۱۰ باب الکنايات)

﴿۲﴾ قال فی شرح التنوير: وينكح مبانته بما دون الثلاث في العدة وبعدها بالاجماع ومنع غيره فيها لاشتباه النسب. (شرح التنوير على هامش ردالمحتار ۲: ۵۸۲ مطلب فی العقد علی المبانة)

﴿۳﴾ قال العلامة محمد امين: او حلال الله عليه حرام لا حاجة الى النية وهو الصحيح المفتی به للعرف وانه يقع به البائن لانه المتعارف ثم فرق بينه وبين سرحتك فان سرحتك كناية لكنه فی عرف الفرس غلب استعماله فی الصريح فاذا قال رها کردم ای سرحتك يقع به الرجعی مع ان اصله كناية ايضا..... والحاصل ان المتأخرين خالفوا المتقدمين فی وقوع البائن بالحرام بلانية حتى لا يصدق اذا قال لم انو لاجل العرف الحادث فی زمان المتأخرين فيتوقف الآن وقوع البائن به على وجود العرف كما فی زمانهم واما اذا تعورف استعماله فی مجرد الطلاق لا بقيد كونه بائنا يتعين وقوع الرجعی به كما فی فارسية سرحتك..... وكونه التحقیق بالصريح للعرف لا ینا فی وقوع البائن به فان الصريح قد يقع به البائن كتطبيقه شديدة الخ. (فتاویٰ شامیة ۲: ۵۰۳ قبیل مطلب لا اعتبار بالاعراب هنا)

﴿۴﴾ وقد رأيت على هامش نسخة الشامية حيث كتب..... (بقية حاشیه په راروانه صفحه)

د نشی پہ حالت کبئی د طلاق او د بنخی د دری طلاقو دعوی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کبئی چہ یوسری چرس اوسکل دنشی پہ حالت کبئی کورته راغلودمیرئی مورسرہ ئی جھگرہ اوکرہ، دی دوران کبئی ددہ بنخہ راغلہ دبنخی دیان مطابق دہ خیلے بنخی تہ اووئیل کہ چری تہ زما دیلار کورته راغلی نوتہ پہ ماباندی پہ دری شرطونو طلاقہ ئی، دسری بیان دادی چہ ماسرطونہ نہ دی یاد کری بلکه صرف دمرہ می وئیلی دی کہ چری تہ زما دیلار کورته لاری نوتہ پہ ماباندی طلاقہ ئی، اوس چونکہ بنخہ دیلار کورته لارلہ دمحلے خلقو جھگرہ واوریدہ راغلی وو هغوی وائی چہ دالفاظ ئی دلک لک وققی نہ پس دری خلونہ ہم زیات وئیلی دی اوس دخواند او بنخی پہ بیان کبئی فرق دی ددی مسئلہ حل خہ دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالحی..... ۲۵۱۳۱۱۹۷۴

الجواب: کہ چری بنخی تہ پہ جزوی طور باندی یادوی چہ خاوند دری طلاقہ ورکری دی نو دیتہ دخواند سرہ اوسیدل جائزنہ دی، کمایدل علیہ مافی الهندیه ۵: ۶۳۴ (۱) لان طلاق.....

(بقیه حاشیه) سیدی وشینخی ومولائی المحدث الكبير والفقیه النبیل المفتی الاعظم العارف بالله مولانا مفتی محمد فرید دامت برکاتہم بقلمہ: فقال: اعلم ان قول السليمانين (پٹھان) ”پرے مے خودہ“ ای ترکتھا ومثلہ کنایہ فی العربیہ کذا فی السليمانية لانه يستعمل شاعرا فی غیر الطلاق ويراد به الطلاق عند القرائن الخارجية فالظاهر انه كناية في السليمانية ايضا فاذا كرره فيقع به الواحدة لان البائن لا يلحق البائن ولو سلم انه صريح فالمتعارف به وقوع البائن لانهم يقصدون ذلك فافهم. (من افادات حضرت مفتی اعظم دامت برکاتہم)

﴿۱﴾ وفي الهندية: وكذلك ان سمعت انه طلقها ثلاثا ووجد الزوج ذلك وحلف فردھا عليه القاضي لم يسعها المقام معه وينبغي لها ان تفتدى بما لها او تهرب منه وان لم تقلر على ذلك قتلته. (فتاویٰ عالمگیریة ۵: ۳۱۳ الفصل الثاني فی العمل بخبر الواحد فی المعاملات)

السكران واقع (۱). وهو الموفق

د نشي په حالت كښې د طلاق او عدد كښې د شك مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې باره كښې چه يوسړى دنشي په حالت كښې بنځي ته طلاق وركړو. دوه كسان دده دمسلوب العقل گواهي وركوي بيا د ننه كول پريخودل دوه كاله پس ده او وئيل چه ماطلاق نه دي وركړي په شرع كښې ددې څه حكم دي. بينوا تو جروا

المستفتي: امير محمد هرنائي بلوچستان ۱۹۱۷۱۹۷۹

الجواب: دنشي په حالت كښې طلاق واقع كيږي. كمافي طلاق شرح التوير (۲) وغيره (۳) ليكن عدد كښې د شك په وجه د تغليظ حكم نه نافذ كيږي، يو طلاق واقع كيږي. كمافي الهندية ۱: ۳۶۳ اذ اشك في انه طلق واحدة او ثلثا فهي واحدة حتى يستيقن او يكون اكبر ظنه على خلافه (۴). وهو الموفق

بنځي ته درې طلاق تعلقي وركړي بيا د نشي**په حالت كښې د طلاق اقرار او كړو ددې حكم**

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې باره كښې چه ما خپلې بنځي ته

﴿۱﴾ قال العلامة ابن الهمام: وطلاق السكران واقع.

(فتح القدير ۳: ۳۲۵ فصل ويقع طلاق كل زوج الخ)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفي: او سكران ولو بنبيذ او حشيش او افيون او بنج زجرا به يفتي.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۲۶۰ مطلب في تعريف السكران)

﴿۳﴾ وفي الهندية: ومن سكر من البنج يقع طلاقه ويحد لفشو هذا الفعل بين الناس وعليه الفتوى في زماننا كذا في جواهر الاخلاط.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۵۳ فصل فيمن يقع طلاقه وفيمن لا يقع)

﴿۴﴾ (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۶۳ مطلب اذا شك انه مطلق واحدة او ثلاثا)

دوه ورځې وړاندوئيلې وو كه چرې ته خاموش نه شولې نوزه به تاپه درې طلاقو باندي پريږدم. دې نه پس زمانښځه په ژړا شوه په دې كښې زما مشره خور كور ته راغله. زه د كور نه او و تم كله چه دشپې كورته راغلم ښځه مې په كور كښې نه وه. په دې وخت كښې زه په نشه كښې اوم. ددې نه پس زه دمولوي صاحب خواته بوتللي شوم دنشي په حالت كښې. مامولوي صاحب ته بيان او كړو په دې باندي مولوي صاحب د طلاق مغلظ حكم اولگو واوس زه حلفيه بيان كوم چه ماصرف د اياسني كلمات ذكر كړي دي ايا په دې سره واقعي طلاق مغلظه واقع كيږي؟ بينوا تو جروا

المستفتي: ابو الخير عبد القدوس خطيب جامع مسجد دي آي خان ۹ رمضان ۱۴۰۵ هـ

الجواب: بشرط صدق وثبوت په دې خاوند باندي ښځه نه ده مطلقه شوي ځكه چه ده تعليق بالشرط كړي دي. والاصل ان المعلق بالشرط يجب ثبوته عند ثبوت شرطه لاقبله (۱) والاقرار بالطلاق وبالاطلاق، فان الاول راجع قضاء وديانة عند الشامي والثاني يعتبر قضاء لاديانة كما صرحوا به في الاقرار بالطلاق هاذلا او كاذبا (۲) فالظاهر ان السكر لا يفوق الهزل فافهم ولا تعجل في الرد والقبول فاني لم اجد التصريح به. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الآتاسي: المعلق بالشرط يجب ثبوته عند ثبوت الشرط.

(شرح المجلة للآتاسي ۱: ۲۳۲ ماده: ۸۲)

﴿۲﴾ قال العلامة محمد امين: (قوله او هازل) اي فيقع قضاء وديانة كما يذكره الشارح وبه صرح في الخلاصة معللا بانه مكابر باللفظ فيستحق التغليظ وكذا في البزازية واما ما في اكراه الخانية لو اكره على ان يقر بالطلاق فاقر لا يقع كما لو اقر بالطلاق هازل او كاذبا فقال في البحر ان مراده لعدم الوقوع في المشبه به عدمه ديانة ثم نقل عن البزازية والقنية لو اراد به الخبر عن الماضي كذبا لا يقع ديانة وان اشهد قبل ذلك لا يقع قضاء ايضا، ويمكن حمل ما في الخانية على ما اذا اشهد على انه يقر بالطلاق هازل (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

(بقیہ حاشیہ) اثم لا یخفی ان ما مر عن الخلاصة انما هو فيما لو انشا الطلاق هازلا وما فی الخایة فیما لو اقر به هازلا فلا منافاة بینهما قال فی التلویح وکما انه یبطل الاقرار بالطلاق والعتاق مکرها کذلک یبطل الاقرار بهما هازلا لان الهزل دلیل الکذب کالاکراه حتی لو اجاز ذلک لم یجز لان الاجازة انما تلحق سببا منعقدا یحتمل الصحة والبطالان وبالا جازة لا یصیر الکذب صدقا وهذا بخلاف انشاء الطلاق والعتاق ونحوهما مما لا یحتمل الفسخ فانه لا اثر فیہ للهزل.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۵۹ قیل مطلب فی تعریف السكران وحکمہ)

باب ما لا یقع به الطلاق

پہ معصیت سرہ پہ نکاح باندی اثر نہ غور خیری

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ پہ مونہ کنبی دا مشہورہ دہ چہ کلہ کومہ نسخہ صرف نیمہ گانہ ہم اووائی ددی نکاح ماتیری ددی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الحمید ہائی سکول لدها وزیرستان ۲۴ شعبان ۱۳۹۵ھ

الجواب: پہ معصیت سرہ پہ نکاح باندی اثر نہ پریوخی، والمسئلة من الواضحات (۱). وهو الموفق

خپلی نسخہ تہ طلاق ورکول غواہم، دانشاء طلاق نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ یوکس پہ مسافرئ کنبی دی دہ خپلی مورثہ اولیکل چہ زہ خپلی نسخہ تہ طلاق ورکول غواہم لیکن مورثی دا خبرہ اینگورثہ اونہ کرلہ، پہ دی صورت کنبی طلاق واقع شو اوکہ نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: حاجی فضل شاہ کرم ایجنسی ۱۹۷۲ء ۱۱۹۱

﴿۱﴾ قال العلامة محمد عبد العزيز القرهاری: ان الكبيرة التي هي غير الكفر لا تخرج العبد المؤمن من الايمان لبقاء التصديق الذي هو حقيقة الايمان..... ان حقيقة الايمان هو التصديق القلبي فلا يخرج العبد المؤمن عن الاتصاف به الا بما ينافي به وهو التكذيب.

(النبراس شرح شرح العقائد ۲۲۶ بحث الكبيرة لا تخرج عن الايمان)

جواب: دالفاظ دانشاء طلاق نہ دی (۱) پہ دی سرہ طلاق نہ واقع کیڑی برابرہ خبرہ ده کہ بنہی تہ ئی اورسوی او کہ نہ - وهوالموفق

بنہ وھلو اوغیر محرم سرہ یواخی پریخودلو باندی طلاق نہ واقع کیڑی
سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ دیوکس دواہہ تقریباً شیر میاشتی شوی دی ددواروپہ مینخ کنبی ناروغی اوفسادشروع شو، یوورخ خاوند خیلہ بنہ دیرہ زیاتہ اووھلہ بیائی پہ دی ہم بس نہ کرلہ بلکہ ھرہ ورخ بہ ئی وھلہ، یوورخ ئی غیر محرم کس تہ آواز اوکرو یواخی ئی دخیلی بنہی سرہ دننہ پریخودو، ھغہ ہم ددہ بنہ اووھلہ اودھغی کپری ئی اوشلوی دھغی بی حرمتی ئی وکرہ، ایاپہ داسی قسم حالاتو کنبی طلاق نہ واقع کیڑی چہ غیر محرم سرہ ئی یواخی پریودی؟ بینوا توجروا

المستفتی: صوفی قائم دین راولپنڈی ۱۹۷۳ء ۱۴۱۲ھ

الجواب: بشرط صدق مستفتی داخاوند ظالم او بی غیرتہ دی (۲) دہ تہ پکار دی چہ امساک بالمعروف یا تسریح بالاحسان او کپی (۳) - وهوالموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: ورکنہ لفظ مخصوص، قال ابن عابدین: هو ما جعل دلالة على معنى الطلاق من صريح او كناية..... واراد اللفظ ولو حكما.

(الدرالمختار مع ردالمختار ۲: ۳۵۳ کتاب الطلاق)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدین: (قوله یا قرطبان مرادف دیوث) قال الزیلعی هو الذی یری مع امرأته او محرمه رجلا فیدعه خالیا بها وقیل هو المتسبب للجمع بین الثین لمعنی غیر ممدوح وقیل هو الذی یبعث امرأته مع غلام بالغ او مع مزارعه الی الضیعة او یأذن لهما بالدخول علیها فی غیبتہ. (ردالمختار هامش الدرالمختار ۳: ۲۰۲ قبیل فروع باب التعزیر)

﴿۳﴾ قال الله تبارک وتعالی: الطلاق مرتان فامساک بمعروف او تسریح باحسان.

(سورة البقرة پارہ: ۲ رکوع: ۱۳ آیت: ۲۲۹)

طلاق رجعی کنبی د عدت تیرولو نہ پس طلاق نہ واقع کیڑی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ زید خیلہ بنہی تہ طلاق رجعی ورکرو دعدت دختمیدو نہ وروستہ ددی سرہ ئی نکاح اوکرہ، خہ زمانہ پس دخبروپہ دوران کنبی ددہ دبنہی دخولی نہ اووتل چہ فلان بزرگ زما خدائی دی، ددی ویناشیر میاشتی پس زید پہ احتیاط باندی تجدید د نکاح اوکرہ، لیکن دحالاتو دنہ بنہ کیدوپہ وجہ زید بیایو طلاق رجعی ورکرو جینی دموور کورتہ لارہ اوعدت ئی ہم تیرشو، ددی نہ پس دجینی دکورو الاچہ کلہ د دوبارہ نکاح تقاضا اوکرہ نوزید ددوی پہ دی مطالبہ باندی دی بنہی تہ دري طلاقہ نورور کرل، اوس دجینی دکورو الا وائی چہ دادری طلاقہ دعدت نہ پس واقع شوی دی دی وجی نہ دالغوه شو، د زید بنہ نہ دہ مغلطہ شو، دجینی والا وائی چہ دودہ طلاق رجعی اول واقع شوی دی دري نورزیات واقع شول، ددی وجی نہ نکاح بغیر دحلالی نہ جائز نہ دی، ددی مسئلہ حل خہ دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد عبد الله اداره تعليم القرآن باغ محلہ، جہلم شہر ۱۹۷۰ء ۱۴۱۴ھ

الجواب: بشرط صدق دانہ بنہ مطلقہ مغلطہ نہ دہ، خکہ چہ دادری طلاقہ کوم چہ یوخل ورکپی دی دعدت تیریدلوپہ وجہ نامنظور دی، لہذا پہ صورت مسئلہ کنبی دبنہی پہ رضامنندی باندی تجدید دنکاح جائز او کافی دی، لانہ یشرط لصحة النکاح اوالعدة فقط، قال فی الدارالمختار مع ردالمختار: ومحلہ المنکوحہ ای ولومعتدة عن طلاق رجعی الخ (۱)، وهوالموفق

د بنہی د ویرولو د پارہ د طلاق د نوٹس د لیکلو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ زید دکورنی ورائی پہ وجہ باندی بنہ ویرولو دیارہ کچھروتہ لارو عرائض نویس تہ ئی اووٹیل چہ

﴿۱﴾ (ردالمختار هامش الدرالمختار ۲: ۳۵۲ مطلب طلاق الدور)

زما بنسختی ته د طلاق نوټس ولیکه، عرائض نویس نوټس د طلاق درې باره شرع محمدی اولیکل، زید هم بغیر دوئیلونه په نوټس باندې دستخط اوکړو، زید په حالت حمل کښې نوټس ورکړو، ددې نه پس ئې دویم نوټس نه دې ورکړې، آیا زید په میعاد دننه رجوع کولې شی؟ بینوا توجروا

۱۹۸۳ء ۱۰ ۹۱۱

الجواب: که چرې خاوند د الفاظ، طلاق درې باره شرع محمدی، نه لیکلې وی او نه ئې په بل چالیکلې دې اونه ده د الیکل وئیلې وی او یا د خاوند گمان او خیال د ادې چه د بنسختی د وصولی نه پس به د اطلاق موثر کیږی، نو په دې صورتونو کښې دا خاوند په عدت کښې دننه رجوع کولې شی، ونظیره مافی الهندیه: ۳: ۶۶۹ رجل قال لغيره طلق امرأتی فطلقها الوکیل ثلاثافان کان الزوج نوى الثلاث يقع الثلاث والالم يقع شیئ فی قول ابی حنیفة وفی قول صاحبيه تقع واحدة (۱). وهو الموفق

د طلاق نامې د لیکلو په وخت اراده د طلاق بدلول

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس بنسختی ته د طلاق ورکولو اراده اوکړه په دې عرض باندې کچه روت ته لاړ او ستامپ نویس ته ئې د طلاق لیکلو او وئیل، هغه لیکل شروع کړه مگر په دغه وخت دده اراده بدله شوه او د خط لیکلو نه ئې مخ واړولو، بهر حال هغه طلاق ثلاثه اولیکل ده ستامپ نویس ته او وئیل چه زه داسې نه کوم، ستامپ نویس ده ته او وئیل چه دستخط اوکړه او کله پورې چه د بنسخته وصول نه کړی طلاق نه واقع کیږی ده دستخط اوکړو، آیا طلاق ثلاثه واقع شوي دې که نه ځکه چه بنسختی ته ئې دانه دې ورکړې؟ بینوا توجروا

المستفتی: گل شمروز چترال ۱۹۷۲ء ۱۰ ۱۱۸

الجواب: صورت مسئله کښې تجدید دنکاح کافی دې ځکه چه دې خاوند د

﴿۱﴾ (فتاویٰ عالمگیری ۳: ۲۱۱ الفصل الثانی فی الوكالة بالطلاق والخلع)

طلاق لیکلو په وخت کښې د طلاق ورکولو اراده منقطع کړي وه، همدارنگه ده په خپل گمان کښې د طلاق موثر کیدو د بنسختی په وصول کولو موقوف کړی وو. وهو الموفق

د بنسختی دا وینا چه ته زما خاوند نه ئې موجب د طلاق نه دې

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه خاوند بنسختی ته او وئیل چه ماته دا خیزرا کړه بنسخته انکار اوکړی، خاوند د محبت په لهجه کښې او وائی چه ایاته زما محبوبه بنسخته نه ئې؟ بنسخته او وائی چه محبت والا بنسخته پریږده ستا بنسخته نه یمه، په دې باندې کوم یو طلاق واقع کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عزیز الرحمن رابع سعودی عرب ۱۳۵۰ ۱۰ ۱۴هـ

الجواب: د بنسختی دا وینا (د خوش طبعی په طور باندې) چه زه ستا بنسخته نه یم ضرر رسان نه دې اگر چه دا کلام دروغ دې یا هزل، که چرې په ارادې طلاق سره او وائی بیا هم طلاق نه دې، لحديث الطلاق لمن اخذ بالساق (ابن ماجه) (۱). وهو الموفق

د شک په صورت کښې د تعلیق طلاق مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس دیو کار مکمل اراده کړي وی مگر نا کام شو، اوس په شک کښې دې چه هسې نه مادي سره دا وئیلی وی که چرې ما دا کار مکمل نه کړو نو په ما باندې بنسخته طلاق ده آیا په شک سره طلاق واقع کیږی او که نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: الف، س، ع، گوجر گرهی مردان ۱۲ رمضان ۱۴۰۹هـ

الجواب: د شک په صورت کښې طلاق نه واقع کیږی (حموی) (۲) - وهو الموفق

﴿۱﴾ (سنن ابن ماجه ۱۵۱ باب طلاق العبد)

﴿۲﴾ قال العلامة الحموی: فحلقة باطل ای فلا شیئ علیه قبل اما الطلاق والعناق فانهما لا

يقعان بالشک. (غمر عیون البصائر علی الاشباه ۱: ۹۸ القاعدة الثالثة)

پہ شک سرہ طلاق نہ واقع کیجی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ یوکس پہ دے کلام کنبی مشکوک دے چہ مانت طالق یا طلقہا باندی تلفظ کری دے او کہ نہ، لکہ خنگہ چہ سہی مونخ کوی اودھغہ پہ ذہن کنبی دکومی واقعی تصور راشی بیادہ تہ خطرہ راشی ہسی نہ چہ مایہ دے واقعہ باندی تلفظ کری دے او ہغہ تہ دمونخ خرابید و خطرہ راشی، اودے کس تہ داشک پہ مونخ کنبی عارض شوی وی او کہ بغیر دمونخ نہ، اوس دطلاق خہ حکم دے؟ بینوا توجروا المستفتی: مولانا عبد الرشید حقانی دیرہ اسماعیل خان

الجواب: چونکہ چہ نکاح یقیناً موجودہ لیکن پہ طلاق کنبی شک واقع شوی دے لہذا دے امر مشکوک سرہ امر متیقن نہ زائلہ کیجی (۱) قال فی الاشباہ والنظائر القاعدة الثالثة: اليقين لا يزول بالشك (۲). وهو الموفق

پلار د نابالغہ خوی بنخی تہ طلاق نہ شی ورکولی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی کہ چری پلار دخیل نابالغ خوی دطرفہ نہ ددہ بنخی تہ طلاق ورکری نودا طلاق واقع کیجی او کہ نہ؟ خنگہ چہ پہ نکاح کنبی نابالغ اولاد دپارہ دیلار ولایت صحیح کیجی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الودود معلم دینیات پائمال شریف هزارہ... ۲۰۱۸۱۹۷۲

(۱) قال العلامة ابن نجيم: ومنها شك هل طلق ام لا؟ لم يقع، شك انه طلق واحدة او اكثر؟ بنى على الاقل كما ذكره الاسيحاى.

(الاشباہ والنظائر ۶۳ قاعدة من شك هل فعل ام لا)

(۲) الاشباہ والنظائر فی الفقہ الحنفی ۶۰ القاعدة الثالثة)

الجواب: پلار د خوی بنخی تہ نہ طلاق ورکولی شی اونہ د خوی د طرفہ خلع کولی شی، لحديث ابن ماجه: الطلاق لمن اخذ بالساق (۱) قال الشامي: كناية عن ملك المتعة (۲) فی الهندية ۱: ۵۲۹ باب الخلع: اذا خالع الاب على ابنه الصغير لا يصح ولا يتوقف على اجازته وفيها: خلع الصبي باطل (۳). وهو الموفق

پہ ما باندی حلالہ دنیا حرامہ دہ، ونیلوسرہ دطلاق حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ یوکس خیل افسر تہ اولیکل چہ زہ فلان تاریخ تہ کورتہ خم او کہ لانرم نوپہ ما باندی حلالہ دنیا حرامہ دہ پہ دے لیکلو باندی دلیکونکی اودوہ گواہانودستخط دے لیکن تر مقررہ وخت پوری شخص مذکورہ کورتہ لانہ روبلکہ دے وختہ پوری نہ دے تلے، ایاپہ مذکورہ کس باندی بنخہ مطلقہ دہ؟ حالانکہ ددی سہی دلیکلویہ وخت داوہم او گمان ہم نہ ووچہ، حلالہ دنیا حرامہ دہ، سرہ ہم طلاق واقع کیجی اوس ددی مسئلہ خہ حکم دے؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد فاروق خطیب ملکوت مری..... ۱۴۱۲۱۸۸

الجواب: چونکہ دایمان (قسم) دار و مدار پہ عرف باندی کیجی اوزمونر دکلویہ عرف کنبی دالفظ دجماع متعلق معروف نہ دے اودا حالف ہم دجماع متعلق خالی الذہن وو، لہذا پہ دے حالف باندی بنخہ نہ دہ مطلقہ شوی نہ قضاء اونہ دیانہ، والتفصیل فی کتاب ایمان ردالمحتار ۳: ۸۹ (۴). وهو الموفق

(۱) (سنن ابن ماجه ۱۵۱ باب طلاق العبد)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۲ قبیل مطلب فی طلاق المدہوش)

(۳) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۵۰۳ قبیل الباب التاسع فی الظہار)

(۴) قال العلامة ابن عابدين: قال فی الهدایة: ولو قال كل حل على حرام فهو على الطعام

والشراب الا ان ينوى غير ذلك والقياس ان يحث (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

خیلی لورته کنزلی کولو باندی په نکاح باندی اثر نه پریوزی

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه خیلی لورته بی هوده کنزلی کول حتی چه دا او وائی چه زه تاسره زنا کوم دې سره طلاق خونه واقع کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: اسماعیل شاه مرزا کیمیل پور

الجواب: دا کنزلی حرامې دی (۱) په نکاح باندې څه اثر نه پریوځی-وهوالموفق

د الیکشن په دوران کښې د خاوند نوم غلط خودل**په نکاح باندې اثر نه غورځیږی**

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه د الیکشن په دوران کښې د ووټ اچولو په وخت کښې یو بنځه دخپل خاوند دویم نوم واخلی، یعنی دروغ او وائی لیکن ددې خاوند بل سړې دې نودې سره په نکاح کښې څه فرق غورځیږی او که نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: بادشاه نورناظم جمیعت علماء

(بقیه حاشیه) کما فرغ لانه باشر فعلا مباحا وهو التنفس ونحوه وهذا قول زفر وجه الاستحسان ان المقصود وهو البر لا يحصل مع اعتبار العموم فنصرف الى الطعام والشراب للعرف فانه يستعمل فيما يتناول عادة ولا يتناول المرأة الا بالنيه لاسقاط اعتبار العموم واذا نواها كان ایلاء ولا يصرف اليمين عن المأكول والمشروب وهذا كله جواب ظاهر الرواية الخ. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۱۷ مطلب كل حل على حرام)

(۱) عن عبد الله بن مسعود قال: قال رسول الله ﷺ سباب المسلم فسوق، قال النووي: السب في اللغة الشتم والتكلم في عرض الانسان بما يعيبه والفسق في اللغة الخروج والمراد به في الشرع الخروج عن الطاعة، واما معنى الحديث فسب المسلم بغير حق حرام باجماع الامة وفاعله فاسق كما اخبر به النبي ﷺ.

مسلم شریف مع شرحه النواوی ۱: ۵۸ باب سباب المسلم فسوق

الجواب: په دروغ وئیلوسره (۱) نکاح باندې اثر نه غورځیږی-وهوالموفق

صرف په خیال او تصور کولوسره طلاق نه واقع کیږی

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې که چرې یوکس صرف په خیال او تصور کښې داتلفظ او کړې چه کله زه ددې جینې سره نکاح او کرم نو په ماباندې طلاق ده، یا زه به هغه طلاقوم، اوس پلا رهغه ته هغه جینې په نکاح کښې راوسته، نود هغه تصور او خیال والا خبرې څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: فریق الله عرف حبیب الله..... ۱۹۷۴-۱۵۱۴

الجواب: صرف په تصور اونیت سره نه یو قسم طلاق واقع کیږی اونه تعلیق درست دې (۲) ردالمحتار ۶: ۴۰۱ (۳). وهوالموفق

په طلاق کښې د دروغو د هوکې او د هزل فرق

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دزید دوه بنځی دی

(۱) عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: آية المنافق ثلاث اذا حدث كذب واذا وعد اخلف واذا اؤتمن خان.

(مشکواة المصابيح ۱: ۱۸ کتاب الايمان فى الكبائر)

(۲) عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: ان الله تجاوز عن امتي ما وسوست به صدورهم ما لم تعمل به او تتكلم بها، متفق عليه.

(مشکواة المصابيح ۱: ۱۸ باب الوسوسة الفصل الاول)

(۳) قال العلامة الحصكفى: بلفظ مخصوص هو ما اشتمل على الطلاق..... وركنه لفظ

مخصوص، قال ابن عابدين: هو ما جعل دلالة على معنى الطلاق من صريح او كناية..... واراد اللفظ ولو حكما ليدخل الكتابة.

(الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۲۵۳ کتاب الطلاق)

دواہ اکثر یہ خیل مینخ کنبی جھگرہ کوی، یوخل زید دخیلی بنخی د خاموش کولو دیارہ دادرامہ اوکرہ چہ ددویمی بنخی حقیقی نوم ئی پریخودو فرضی نوم ئی اولیکلویولیک ئی پہ صورت دطلاق نامی کنبی تیار کرو، اول الذکر بنخی تہ ئی اووئیل چہ اوگورہ مادویمہ بنخہ فارغہ کری دہ دویمہ بنخہ مطمئنہ شوہ، اوس زید پہ شک کنبی دہ چہ مانہ خوخیلی بنخی تہ طلاق ورکری او نہ می ارادہ وہ، او نہ می اصلی نوم لیکلی دہ، پہ دہ صورت کنبی دا بنخہ طلاقہ شوہ اوکنہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمود الحسن شنکیاری مانسہرہ... ۱۰ رمضان ۱۴۰۹ھ

الجواب: دزید دا کلام دروغ، دھوکہ یاتدبیردی ہزل نہ دہ، حکایت دہ انشاء نہ دہ، لہذا پہ زید باندی بنخہ نہ دہ مطلقہ شوہ نہ اول نہ دویمہ (۱)۔
وہوالموفق

دخر طلاق زویہ کنزلی دی طلاق نہ دہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ زید دغصبی پہ حالت کنبی خیل زوی تہ اووائی، دخر طلاق زویہ، دہ کلماتوسرہ زید باندی طلاق واقع کیڑی او کہ نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل مولا بابوزئی مردان... ۱۹۷۲ء ۱۹۷۷ھ

﴿۱﴾ وفي الهندية ولو قال امرأته الحبشية طالق ولا نية له في طلاق امرأته وامرأته ليست بحبشية لا يقع عليها وعلى هذا اذا سمى بغير اسمها ولا نية له في طلاق امرأته فان نوى طلاق امرأته في هذه الوجوه طلقت امرأته كذا في الذخيرة.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۵۸ الباب الثانی فی ایقاع الطلاق الفصل الاول)

وقال العلامة ابن نجيم: لو قال امرأته الحبشية طالق وامرأته ليست بحبشية لا يقع... وفي المحيط الاصل انه متى وجدت النسبة وغير اسمها بغيره لا يقع لان التعريف لا يحصل بالتسمية متى بدل اسمها لان بذلك الاسم تكون امرأة اجنبية.

البحر الرائق ۳: ۲۷۳ باب طلاق الصريح

الجواب: چونکہ دالفظ (سب) دکنزلودیارہ استعمالیڑی نہ د انشاء دطلاق دیارہ، لعدم الاضافه الى المرأة، لہذا پہ دہ کس باندی بنخہ نہ دہ مطلقہ شوہ (۱) والدلیل علی السب ان هذا اللفظ يستعمله الايم ايضا، فافهم. وہوالموفق

د مختلف احتمالاتو پہ وجہ باندی د طلاق حکم لگول بی قاعدی امردی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ دیوکس دہ بنخی دہ دخیل کورزیورات پہ ھیر احتیاط باندی پہ خیل تحویل کنبی ساتی بیا ہغہ زیورات ورک شول دہ دسخت اخلاقونہ اودگندہ کردار اوسیرت پہ بناء باندی دکلی ٲول خلق ددی ورک شوہ واقعہ ددی کس خیل فریب گنہری داپہ ضد دہ چہ زیورات ورک شوہ دی، لیکن خلق ئی منلو تہ تیار نہ دی نوہغہ خیلہ صفائی پہ دہ الفاظوسرہ کوی، کہ چری زمازیورات نہ وی ورک شوی، نو پہ ما باندی خیلہ بنخہ پہ ہردی طلاقوسرہ حرامہ دہ یاماتہ دہغی خہ علم وی یاماپہ خیلہ دبل چاپہ حوالہ کری وی، دقسم کولونہ پس داخیلی دواہ بنخی مجرمی گنہری، بنخی دقسم کولودیارہ تیاری دی لیکن دادقسم اچولو پہ خائی بدستور ہغوی ملزمانی جوڑوی، خہ ورخی پس دہ دویمہ (نوی) بنخی سرہ پہ

معمولی خبرہ باندی جھگرہ او شہ، پہ غصہ کنبی ہغہ دواہ خالی لاس

اولیگی اودالہ دیلارکرہ لارہ شی ددی نہ پس دہ سہری دخیلی یوی بنخی پہ

نوم یونوتس جاری کریو پہ کوم کنبی ئی چہ الزام لگولی دہ چہ تازماپہ عدم

موجودگی کنبی زیورات اونقدی وری دی اوخیل والدی نوکرہ تلہ ئی، دنوتس

ملاویدوسرہ ٲول سامان سرہ واپس کور تہ راشہ گینی زہ دیوانی دعوی لیکمہ

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفی: والکنایات ثلاث ما يحتمل الرد او ما يصلح للسب او لا ولا،

قال ابن عابدين: (قوله خلية) ای خالية اما عن النكاح او عن الخير ای فهو علی الاول جواب

وعلى الثانى سب و شتم ومثله ما یأتی.

(الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۵۰۲، ۵۰۳ باب الکنایات)

پہ دی باندی ددی سری دگوتی نشان اود عرائض نویس دستخط اومهرهم لگیدلی دی. یہ نوٹس کنبی دزیوراتواندراج دی چہ دده نه دده د وینامطابق وړاندی ورک شوی ووبل طرفته ئی هغه دوه ښځې طلاقې کړې دا اعلان کوی چہ زیورات ورک شوي دی او اوس وائی چہ دښځې سره دی یعنی دلیک په طور باندی دورک شوو زیوراتوپه موجودگي (خپل کور کنبی) تسلیم کړی دویم ځل دښځې په سر باندی اړوی. حالانکه ښځه ده یک یواځې خالی لاس دکورنه ویستلې ده نوددی تضادبیانی په وجه دده طلاق واقع دی او که نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام رسول کاجوډیره اسماعیل خان..... ۱۹۷۵ء ۲۵/۸/۸۱

الجواب: چونکه دطلاق اچولونه پس دزیوراتوپیدا کیدو احتمال موجود دی همدارنگه دنوروزیوراتو جوړولو احتمال هم موجود دی اوددروع بیانی (څنگه چہ ئی عام طور باندی په نوټسونو کنبی کړي ده) هم احتمال موجود دی لهاددی احتمالاتوپه موجودگي کنبی دښځو مطلقه کیدل بی قاعدی امر دی (۱) - وهوالموفق

د فلانی تقریرکه می واوریدو نو ښځه می طلاقه..

بیانی دتیپ ریکاره نه واورى ددی حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کنبی چہ زید او وئیل که چرې دفلانی تقریرمی واوریدو نوزمانښځه طلاقه ده، بیا هغه اچانک تیپ ریکاره اولگولونوپه هغې کنبی دغه کس تقریرو او څه الفاظ ئی واوریدل سمدستی ئی بند کړو. آیا طلاق واقع شو؟ بینوا توجروا

المستفتی: احمد علی حقانی جنوبی وزیرستان..... ۱۹۸۷ء ۱۴/۹/۸۱

(۱) دصدق الزوج فی الشرط په صورت کنبی دا احتمالات مفید اود کذب په صورت کنبی بی فائدي دی..... (سيف الله حقانی)

جواب: دا کس نه حانت کیږی ځکه چہ ده تقریرنه دی اوریډلی، بلکه دتقریر عکس ئی اوریډلی دی (۱) - وهوالموفق

که دا کار ما اوکړو نو زه به طلاقیم. ددی حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کنبی که چرې یوکس او وائی څنگه چہ عام رواج دی، که مادا کاراونه کړو نوزه به طلاقیم، یعنی که چرې زما دا کار اوکړو نوزه طلاقیم، نو ایاددی کار کولونه پس طلاق واقع کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا سراج الدین حقانی خطیب سفید مسجد بدرشی نوشهره ۱۹۸۴ء ۲۱/۳/۸۱

الجواب: په دی کس باندی ښځه نه ده مطلقه شوی عرف کنبی دا الفاظ سب د (کنزلو) په طور باندی استعمالیږی نه د انشاء طلاق په ارادې سره (۲) همدارنگه په دی کنبی اضافت هم موجود نه دی (۳) - وهوالموفق

(۱) قال العلامة ابن نجيم: ولو حلف لا يتكلم..... ولو كتب اليه كتابا او ارسل اليه رسولا لا يحنث لانه لا يسمى كلاما عرفا..... واعلم ان الكلام لا يكون الا باللسان فلا يكون بالاشارة ولا بالكتابة والاخبار والاقرار والشارة تكون بالكتابة لا بالاشارة والايماء والظهار والافشاء والاعلام يكون بالاشارة ايضا الخ.

(البحر الرائق ۴: ۳۳۳ باب اليمين في الاكل والشرب واللبس والكلام)

(۲) قال العلامة ابن نجيم لو قال لها يا مطلقة ان لم يكن لها زوج طلقها قبله او كان لها زوج لكن مات وقع الطلاق عليها وان كان لها زوج طلقها قبله ان لم ينو الاخبار طلقت، وان نوى به الاخبار صدق ديانة وقضاء على الصحيح ولو نوى به الشتم دين.

(الاشباه والنظائر ۵۱ التاسع بيان محل النية)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: ان الصريح لا يحتاج..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

د خپلي ښځې په ځاني د بلي ښځې نوم واخلې طلاق نه واقع کيږي

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې په باره کښې چه ديوکس نکاح د صاحبزادگي سره اوشوه بياپه خپلو کښې دا اختلاف په وجه بعض خلقو دې مجبور کړو چه دې ښځې ته طلاق ورکړه، د سخت مجبوري په وجه ده دا حيله وکړله چه دده د ښځې د خور نوم نواب زادگي ده هغې ته او وئيل چه دده د ښځې نوم څه دې؟ دې وخت کښې د جيني رشته دار موجود نه وو، او نورو خلقو ته هم ددې نوم نه ورتلو، نواب زادگي قصد او وئيل، دوي ددې د طلاق ورکولو مطالبه او کړه نو دې کس او وئيل چه مانواب زادگي پريخي ده درې ځله ئې اوئيل، نو ايا دده په غلط نوم اخستلو باندې طلاق واقع کيږي کله چه ئې خپلې ښځې صاحبزادگي ته د طلاق ورکولو اراده نه وي؟ بينوا توجروا

المستفتی: مولوی محمد امين مهتمم مدرسه تعليم الاسلام قائد آباد سرگودھا ۱۹۷۷ء

الجواب: په صورت مسئلې کښې په دې خاوند باندې ښځه نه ده مطلقه شوې، کما في الهندية ۱: ۳۸۲ قال امراته عمرة بنت صبيح طالق وامراته عمرة بن حفص ولانية له لا تطلق امراته (الی ان قال) ولو قال امراته الحيشية طالق ولانية له

(بقیه حاشیه) الی النية ولكن لا بد فی وقوعه قضاء وديانة من قصد اضافة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه ولم يصرفه الى ما يحتمله كما افاده فی الفتح وحققه فی النهر.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۷ مطلب ان الصريح يحتاج فی وقوعه ديانة الی النية)

وفی الهندية: وفي الفتاوى رجل قال لامرأته اگر تو زن منی سه طلاق (ان كنت امرأتی طالق ثلاثا) مع حذف الياء لا يقع اذا قال لم انو الطلاق لانه لما حذف لم يكن مضيفا اليها.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۸۲ الفصل السابع فی الطلاق بالفارسية)

فی طلاق امراته وامراته ليست بحشية لا يقع عليها وعلى هذا اذا سمى بغير اسمها ولانية له فی طلاق امراته (۱). وهو الموفق

د خپلي ښځې متعلق خوښي ته دا وئيل چه

دا ځما ښځه ده او که ستا ددې حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې په باره کښې چه يوکس د خپلې ښځې ځوئ ته چه کوم ددې د دويم خاوند نه وو هغه ته او وائي چه، دازما ښځه ده او که ستا، يعنی دهغه حقيقي مور هغه ته د ښځې په نسبت منسوب کړي، ايا په دې خبرې سره حرمت واقع کيږي؟ بينوا توجروا

المستفتی: محمد فاضل هزاره ۱۹۷۷ء ۳۱۹

الجواب: دا جاهلانه کلام دې گنهگار پرې ليکن طلاق يا حرمت نه واقع کيږي. وهو الموفق

بغير د اضافت او حکم نه اووه طلاقه وئيل لغوه دي

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې باره کښې چه يوکس او وئيل چه "اووه طلاقه"، يعنی صرف دا او وائي نور څه ئې نه دي وئيلې وروسته ئې او وئيل چه قسم دي ددې څه حکم دي؟ بينوا توجروا

المستفتی: طالب جان حقاني يکم ذيقعد ۱۴۰۱هـ

الجواب: دې کښې نه اضافت الی الزوج موجود دي او نه حکم، پس دالفظ لغوه دي (۲) - وهو الموفق

(۱) (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۵۸ الباب الثاني فی ايقاع الطلاق الفصل الاول)

(۲) قال العلامة الحصكفي: صريحه مال لم يستعمل الا فيه كطلقتك وانت طالق ومطلقة قيد بخطابها لانه لو قال ان خرجت يقع الطلاق او لا تخرجي الا باذني فاني حلفت بالطلاق فخرجت لم يقع لشركه الاضافة اليها، قال ابن عابدين: لشركه الاضافة اي المعنوية فانها الشرط والخطاب من الاضافة المعنوية وكذا الاشارة نحو هذه طالق.

(الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۶۲ باب الصريح)

ای طلاق دی وی کہ نی اوخورو.

یعنی طلاق دی کہ چری اونہ خورلو. ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ دبغض خلقو میلمانہ راشی کورو الاور تہ دگد ذبح کولو ارادہ اوکرہ نویو میلماہ اووئیل چہ مونہ داگہ نہ خورو او الفاظ دطلاق نی دارنگہ پہ پنبتو کنبی استعمال کرل،، ای طلاق دی وی کہ نی اوخورلو،، پہ دی صورت کنبی ددی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد ہاشم حقانی..... ۲۷ دسمبر ۱۹۸۷ء

الجواب: پہ ظاہرہ دالفظ لغوہ دی دی سرہ طلاق نہ واقع کیری خکہ چہ پہ دی کنبی اضافت بنخی تہ نہ لفظامو جوددی اونہ معنی، اول خو ظاہر دی (۱) او دویم خکہ چہ دالفاظ غیر شادی شدہ ہم استعمالوی- وهوالموفق

بنخی تہ د مورسختی کنزلی کولو سرہ طلاق نہ واقع کیری

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ یوکس دبنخی مور تہ سختی کنزلی کوی ایٹا پہ دی سرہ پہ نکاح باندي دطلاق وغیرہ اثر غورخیری؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل رازق امان کوٹ پشاور..... ۱۹۷۲ء ۲۱۱

الجواب: چونکہ دمورسختی کنزلی دالفاظو دطلاق نہ نہ دی نہ صریح دی اونہ

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: لو قال ان خرجت يقع الطلاق او لا تخرجی الا باذنی فانی حلفت بالطلاق فخرجت لم يقع لتركه الاضافة اليها. قال ابن عابدين: ای المعنوية فانها الشرط.

(الدرالمختار مع ردالمختار ۲: ۳۶۶ قیل مطلب من الصریح الالفاظ المصحفة)

کناية دي. لهذا دي سره طلاق نه واقع کیری (۱)- وهوالموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله مالم يستعمل الا فيه) ای غالباً کما يفیده کلام البحر وعرفه فی التحریر بما یثبت حکمه الشرعی بلانیه واراد بما اللفظ او ما يقوم مقامه من الكتابة المستبينة او الاشارة المفهومة..... لان رکن الطلاق اللفظ او ما يقوم مقامه.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۶۵ باب الصریح)

ای طلاق دی وی کہ ئی اوخورو.

یعنی طلاق دی کہ چری اونی خورلو ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پی بارہ کنبی چہ دبغض خلقو میلمانہ راشی کورو الاور تہ دگود دبح کولو ارادہ اوکرہ نوبو میلماہ اووئیل چہ مونہ داگہ نہ خورو او الفاظ دطلاق ئی دارنگہ پیہ پنبستو کنبی استعمال کرل،، ای طلاق دی وی کہ ئی اوخورلو،، پیہ دی صورت کنبی ددی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد ہاشم حقانی..... ۲۷ دسمبر ۱۹۸۷ء

الجواب: پیہ ظاہرہ دالفظ لغوہ دی دی سرہ طلاق نہ واقع کیبری خکہ چہ پیہ دی کنبی اضافت بنخی تہ نہ لفظ موجود دی اونہ معنی، اول خو ظاہر دی (۱) او دویم خکہ چہ دالفاظ غیر شادی شدہ ہم استعمالوی- وهوالموفق

بنخی تہ د مورسختی کنزلی کولو سرہ طلاق نہ واقع کیبری

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پیہ بارہ کنبی چہ یوکس دبنخی مور تہ سختی کنزلی کوی ایٹا پیہ دی سرہ پیہ نکاح باندي دطلاق وغیرہ اثر غور خیبری؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل رازق امان کوٹ پشاور..... ۱۹۷۲ء ۲۱۱۱

الجواب: چونکہ دمورسختی کنزلی دالفاظو دطلاق نہ نہ دی نہ صریح دی اونہ

(۱) قال العلامة الحصکفی: لو قال ان خرجت يقع الطلاق او لا تخرجی الا باذنی فانی حلفت بالطلاق فخرجت لم يقع لتركه الاضافة اليها. قال ابن عابدين: ای المعنوية فانها الشرط.

(الدرا المختار مع رد المختار ۲: ۳۶۶ قیل مطلب من الصریح الالفاظ المصحفة)

کناية دي. لهذا دي سره طلاق نه واقع کیبری (۱)- وهوالموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله مالم يستعمل الا فيه) ای غالباً کما یفیدہ کلام البحر وعرفہ فی التحریر بما یثبت حکمہ الشرعی بلا لیه و ارادہما اللفظ او ما یقوم مقامہ من الكتابة المستبينة او الاشارة المفهومة..... لان رکن الطلاق اللفظ او ما یقوم مقامہ.

(ردالمختار هامش الدرالمختار ۲: ۳۶۵ باب الصریح)

باب القضاء ودعوى الطلاق والنكاح

بخه د طلاق ثلاثه دعوى اوکړې او خاوند منکړوى ددې څه حکم دي؟

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دیوېنښځې بیان دي چه زما خاوند ماته درې طلاقه په یو وخت راکړل دواعې گواهي ددې ښځې د پنځلسو کالو وروړکوى چه زما پلار طلاق ورکړي دي او درې طلاق ئې په یو ځل ورکړي دي. لیکن خاوند منکړدي او وائی چه ما طلاق نه دي ورکړي بلکه ما وئیلی دی چه زه ستامورته آواز کوم او دهغې په مخ کښې تاته طلاق درکوم او فارغوم دي. ددې نه علاوه دا خاوند کچه خبرووالادي او دروغ هم وائی په خپله خبره قائم نه پاتې کیږي لیکن ښځه نیک چلنه اود پخو خبرو والاده او ریښتونې ښځه ده. لهاددې طلاق حکم واضح کړئ؟ بینوا توجروا المستفتی: عبدالخالق جامع مسجد حاجیه ایبته آباد... ۱۲۱ شوال ۱۴۰۲ هـ

الجواب: بشرط صدق وثبوت دانبځه په دي خاوند باندي حرامه شوي ده په دي ښځه اوددي په اولياء باندي ضروري ده چه دي خاوند ته په جماع وغيره باندي قدرت ورنه کړي. کما فی الهندية ۵: ۲۴۶ وکذلك ان سمعت انه طلقها ثلاثا ووجد الزوج ذلك وحلف فردها عليه القاضي لم يسعها المقام معه وينبغي لها ان تفتدى لها بما لها او تقرب منه وان لم تقدر على ذلك قتلته الخ (۱). وهو الموفق

بخه د درې طلاقو مدعيه ده او خاوند د طلاق رجعي مدعي دي؟

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه مسمی زید خپلې

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۱۳ الفصل الثاني فی العمل بخبر الواحد فی المعاملات)

ښځې ته طلاق ورکړي دي عمر حلفیه گواهي ورکوي چه زید درې طلاقه ورکړي دي او بکر دا گواهي ورکوي چه زید طلاق رجعي ورکړي دي. زید په خپله هم وائی چه ما طلاق رجعي ورکړي دي او هنده وائی چه زه ئې په درې طلاقو باندي طلاقه کړي يم، اوس فیصله په څه قسم ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل واحد... ۱۹۷۷ ۸۱۵۱۰

الجواب: په صورت مسئله کښې که چري ښځې درې طلاقه په خپله اوریدلي وي نو دانبځه دي خاوند ته نه شی حلالیدي اگرچه خاوند مکمل نصاب د شهادت پیش کړي. وفي الهندية ۵: ۳۴۶ وکذلك ان سمعت انه طلقها ثلاثا ووجد الزوج ذلك وحلف فردها عليه القاضي لم يسعها المقام معه (۱) انتهى بقدر الضرورة واما شهادة بينة الزوج فهي على النفي فتكون ردا (۲). وهو الموفق

خاوند طلاق ورکولونه پس منکرشی او ښځه قسم خوري په طلاق باندي؟

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس خپلې ښځې ته درې طلاقه ورکړي او بیا منکرشی او ښځه قسم خوري چه ده ماته درې طلاق راکړي دي ددې څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: شوکت علی اسماعیل مردان... ۱۹۷۴ ۲۷۱۹۱۰

جواب: که چري واقعی درې طلاقه ئې ورکړي وي نو بیادي کس باندي دانبځه

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۱۳ قیل الباب الثاني فی العمل بغالب الرأی)

(۲) وفي الهندية: شاهدان شهدا على رجل بقول او بفعل يلزمه بذلك اجارة او كتابة او

بيع او قصاص او مال او طلاق او عتاق فی موضع و صفاه او فی يوم سمياه فاقام المشهود

عليه بينة انه لم يكن في ذلك الموضع اولا في ذلك اليوم في الموضع الذي و صفاه لم

تقبل منه البينة على ذلك. (فتاویٰ عالمگیری ۳: ۵۱۲ الباب التاسع فی الشهادة على النفي)

ساتل یا بنیٰ تہ ددی خاوند سرہ وخت تیرو ل ناجائز دی (۱) خو کہ چری
حلالہ او کری نو جائز ده (۲)۔

نوٹ: دا بنیٰ ددی خاوند نہ تختید ی شی (۳)۔ و هو الموفق

د خاوند او بنی د طلاق په تعداد کښې اختلاف په صورت کښې فیصله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کښې څه یو جینی وائی څه
ماته زما خاوند دوه ځله طلاقه ښو څه زمانه مخکښې را کړی وو بیایې ددی نه
پس یکدم درې طلاقه را کړل، گویا څه ټول پنځه طلاقه ئې را کړی دی؟ ددی په
جواب کښې هلک داو لودوه ځلو اقرار کوی مگر ده څه په کوم کلمات باندي
د تلفظ اقرار کړي دي هغه الفاظ هغه کس د طلاق الفاظ نه گنړی، دده په خیال
کښې هغه صرف دهمکې وه یا په مستقبل کښې د طلاق ور کولو اراده ده او
روسته دوه ځله طلاق منی، ددرېم طلاق هغه اقرار نه کوی، دجینی پلار ته ددی

﴿۱﴾ وفي الهندية: واما حكم (الطلاق) فوقع الفرقة بانقضاء العدة في الرجعي وبدونه في

البائن وزوال حل المناكحة متى تم ثلاثا كذا في محيط السرخسي.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۳۸ کتاب الطلاق الباب الاول)

﴿۲﴾ وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا
صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها كذا في الهداية.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

﴿۳﴾ وفي الهندية: وكذلك ان سمعت انه طلقها ثلاثا ووجد الزوج ذاك وحلف فردھا
عليه القاضي لم يسعها المقام معه وينبغي لها ان تفتدي بمالها او تهرب منه وان لم تقدر على
ذلك قتلته واذا هربت منه لم يسعها ان تعتد وتزوج بزواج آخر قال شمس الائمة
السرخسي رحمه الله تعالى ما ذكر انها اذا هربت ليس لها ان تعتد وتزوج بزواج آخر
جواب القضاء اما فيما بينها وبين الله تعالى فلها ان تتزوج بزواج آخر بعد ما اعتدت كذا في
المحيط. (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۱۳ الفصل الثاني في العمل بخبر الواحد في المعاملات)

واقعی پته اولگیده هغه دموښ روژ وپا بند او دین دار سرې دي هغه وائی څه
طبعاً خوماته داخو څه ده څه نکاح ماته نه شی او دارشته قائمه پاتې شی
لیکن دشریعت حکم اگر څه بل څه دي نوزه هغه تسلیموم، لهدا هغه د دواړو
بیانات په خپله دهغوئ نه اولیکل او یو عالم دېن ته ئې حواله کړل څه ددی
بیاناتو په روشنی کښې تا سوفيصله او کړی او شرعی حکم واضح کړی څه
آیا حرمت مغلظه ثابت کیږی او که نه طلاق رجعی دي؟

دجدایی نه پس ډیر مفاسد دی او نکاح په خپل حال پاتې کیدلو باندي
دجینی اصرار دي څه ماته هر کله ښه یقین دي ما په خپله په خپلو غوږونو
پنځه ځله د طلاق دا الفاظ اوریدلي دي اوزه قسم خورم او وائې څه ماته د
تفسیر قرآن او بهشتی زیورنه اوس مسئله هم معلومه شویده څه زما دپاره
دده سره اوسیدل حرام دی، نوزه څنگه دداسې کس ښځه جوړه شم، په دي
صورت حال کښې ستاسو په خدمت کښې دا استفتاء در لیرېم تا سود دواړو
لیکل شوي بیان غور سره او گورئ ددی متعلق شرعی حکم اولیکئ.

(۱) دجینی هغه الفاظ کوم څه دوه ځله مخکښې وئیلی وو،، طلاق واخله،،
آیا موجب د طلاق دي؟ (۲) جینی وائی څه که چري گواه نشته نوایا په خپله
ددې لیکلونه نه ثابتیږی څه ده ماته دوه ځله طلاق ښو مخکښې را کړي دي
او ورسته ددوه ځله هم هغه اقرار کوی نوزه پنځه ځله وایم او هغه څلور ځله
منی په دي صورت کښې شرعی حکم څه دي؟ (۳) که چري هغه په دوه ځله
باندي قسم خوری نوزه درې ځله بلکه په پنځه ځلو باندي قسم خوړوته
تیاره یم- (۴) هغه عالم دین ددی په باره کښې څه فیصله صادر کړی څه
دجینی پلار ته هغه خبره معلومه شی او هغه جینی په دي باندي آماده کړی
او عمل پرې او کړی خواه که هغه وصل وی او که فصل؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم

الجواب: که چري د څلورو والا واقعه دسابقه واقعی نه په مقدار دعت
تیریدلونه پس وی نو دا بنیٰ ددی خاوند ته بغیر د تحلیل نه واپس کیدی
شی، په شرط ددی څه رجعت قولی یا عملی نه وی شوی، لان کلمه "جا"،

یتکلم بمعاودة لاعلى نية الطلاق، وكلمة، طلاق لے لو، يقع بها الطلاق كما في
الهندية ۴۰۸:۱ ولوقال لها خذى طلاقك يقع من غير نية (۱) او كه چري د
خلورو واقعه دعوت تيريدونه مخکينې وى اويادرجعت نه وروسته وى نو
خاوند ته به قسم ورکولې شى، لکونه منکرا، او که چري د قسم کولو په
صورت کينې به فيصله په ظاهره د خاوند په حق کينې کيرې، ليکن دفتوى
په روسره دابنحه ازاده ده، كما في الهندية ۳۴۶:۵ وکذلك ان سمعت انه طلقها
ثلاثا وجد الزوج ذلك وحلف فردها عليه القاضى لم يسعها المقام معه وينبى لها ان
تفتدى بما لها او تقرب منه وان لم تقدر على ذلك قتلته واذا هربت منه لم يسعها ان
تعتد وتزوج بزواج آخر قال شمس الائمة السرخسى ما ذكرناها اذا هربت ليس لها ان
تعتد وتزوج بزواج آخر جواب القضاء اما فيما بينهما وبين الله تعالى فلها ان
تزوج بزواج آخر بعد ما اعتدت كذا في المحيط (۲). وهو الموفق

خاوند د طلاق ورکولو باوجود انکار کوی اوبنحه اقرار کوی نو....؟

سوال: څه فرمائی علماء دين ددي مسئلې په باره کينې چه يوې بنحې دعوى
او کره چه زما خاوند ماته په حالت دجهگړې کينې پرله پسې دوه ځله وئيلی
دی چه ته مې په درې طلاقو سره طلاقه کړې ئې، خاوند په جواب کينې
او وئيلو چه زما دبنحې دمور دعوى غلطه او دروغ ده په مينخ کينې څه
شهادت نشته دي. په دې بناء باندې خاوند ته قسم واچولې شو، خاوند
حلفيه او وئيل چه ما د مدعيه ذکر کړې شوی الفاظو باندې طلاق وغيره څه
نه دي ورکړي. په دې حالت کينې مدعيه په خپل بيان باندې کلکه ده نو په
دې صورت کينې هغه د خاوند سره اوسيدلې شى؟ بينوا توجروا

المستفتی: محمد عبدالحی ماهره دی آئی خان..... ۳۰۱۳۱، ۱۹۷۵

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۸۳ الفصل السابع فی الطلاق بالالفاظ الفارسیة)

(۲) (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۱۳ قبیل الباب الثانی فی العمل بغالب الرأى کتاب الکراهية)

الجواب: که چري بنحې ته ددي تغليظ جزم اويقين وى او خاوند منکروى نو که
چري دا بنحه په خلع يا فرار باندې قدرت نه لري نو دحاکم يا محکم ته دي
مرافعه او کړی پس که چري خاوند حلف واخستونوپه دي تقدير باندې دي
بنحې ته ددي سړى سره اوسيدلو کينې به گناه نه وى، كما في ردالمحتار: ترفع
الامر للقاضى فان حلف ولائينة فالاثم عليه وان قتلته فلا شئ عليها، وفي ردالمحتار
۷۴۸:۲ وينبى تقييده بما اذا لم تقدر على الافتداء او الهرب (۱). وهو الموفق

که چري گواه عادل وى نو د طلاق نه انکار غير معتبر دي

سوال: څه فرمائی علماء دين ددي مسئلې په باره کينې چه دوه کسانو گواهي
ورکړه چه زیدز مونږ په مخامخ خپلې بنحې ته طلاق ورکړې دي ليکن خاوند
منکر دي په دې صورت کينې د طلاق څه حکم دي؟ بينوا توجروا
المستفتی: پرويز احمد گوجرخان پندى..... ۲۶۱۲۱، ۱۹۸۵

الجواب: که چري دواړه گواهان عادلان وى نو د خاوند انکار غير معتبر دي
او طلاق واقع دي، كما في الدر المختار ۴: ۵۱۵ ونصا بما لغيرها من الحقوق سواء
كان الحق مالا او غيره كنكاح و طلاق وو كالة الخ رجلا ن الخ او رجل
وامرأتان (۲). وهو الموفق

په طلاق کينې مختلف او مضطرب شهادت

او په الفاظو د طلاق کينې د اختلاف حکم

سوال: څه فرمائی علماء دين ددي مسئلې په باره کينې چه ما خپله بنحه په
اجازت په خپله دوالدينو کورته اوليرله، اته مياشتې پس دهغي راوستلو
دپاره لارم، خواخې ته مې او وئيل چه جينئ ماسره روانه کړه، په دې کينې
زمونږ په مينخ کينې سخت کلامى راغله، په دې وخت کينې د شدت او غضب په

(۱) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۵۹۰، ۵۹۱ قبیل باب الايلاء)

(۲) (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۳: ۲۱۳ کتاب الشهادات)

حالت کنبی زما دخولی نه درې ځله دا الفاظ او وتل، که چرې ته داز ماسره نه پرېږدې نوزه طلاق ورکوم، الفاظ خومې ياددي لیکن قصد او اراده مې نه وه، ماڅه نور څه وئیل لیکن زما دخولی نه دا الفاظ او وتل، یوه نیمه میاشت پس سرځنئ مې د طلاقه کیدلو دعوه او کړه، ما ورته او وئیل چه ماد مستقبل الفاظ وئیلی دی بیاز ماسرمانه تپوس او کړو لیکن هغه په دې مجلس کنبی نه وو چه زوم مې څه وئیلی دی، بنځود الاندې شهادتونه ورکړی دی، یوې بنځې او وئیل چه الله حاضر او ناظر گنړلو حلفیه بیان ورکوم چه ده دکورنه د وتلو په وخت درې ځله د طلاق لفظ صرف وئیلې دې ددې نه وروسته او وړاندې ئې څه نه دی وئیلی، دویم دا گواهی ورکړه چه ده درې ځله دا الفاظ وئیلی دی زه طلاق ورکوم، دوه ځله په ناسته وو او یو ځل او دریدو، یوې جینئ دا گواهی ورکړه چه یو ځل په کت باندې ناست وو او دوه ځله او دریدو او دا الفاظ ئې وئیلی دی چه ما طلاق ورکړو، منور او وئیل چه تقریباً د شپې یو ولس بجې د وقفې وقفې نه پس درې ځله دا الفاظ ئې استعمال کړل چه ما طلاق درکړې، اوس هر کله چه د گواهانو بیانات هم مختلف دی همدارنگه داهم یقین دې چه داپنځه سړی او بنځه کوم چه گواهان دی زمونږ او ددوی په مینز کنبی دنیوی عداوت هم دې، دې پورې چه زمونږ او ددوئې په مینځ کنبی زبانی جهنگرې هم شوي دی په دې صورت کنبی د طلاق د وقوع څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرشید حیدر آباد سنده..... ۱۹۷۲، ۱۸، ۲۴

الجواب: په صورت مسئله کنبی دابنځه مطلقه مغالطه نه ده ځکه چه د اختلاف او اضطراب په وجه دا گواهی کالعدم او ناقابل کیرې (۱) البته که چرې

(۱) قال العلامة ابن الشحنة: وفي المنع الموافقة كما تشترط بين الشهادة والدعوى فكذلك تشترط بين شهادة الشاهدين فيما يشترط فيه العدد حتى لو وقع الاختلاف بين شهادتهما لم تقبل شهادتهما وهذا لان اختلافهما اختلاف بين الدعوى والشهادة.

(لسان الحکام الملحقه بمعین الحکام ۲۲۷ نوع فی الاختلاف فی الشهادة)

بنځې په خپله د طلاق الفاظ یعنی طلاقه ده او طلاقه کیرې وغیره) اوریدلې وی نوددې دپاره ددې خاوند سره اوسیدل حرام دې، کما فی الهندیة ۳۴۶:۵ وکذلك ان سمعت انه طلقها ثلاثا وجمد الزوج ذلک وحلف فردها علیه القاضی لم یسعها المقام معه وینبغی لها ان تفتدی بما لها او تقرب منه وان لم تقدر علی ذالک قتلته (۱). وهو الموفق

په طلاق کنبی د مدعی مطلقې گواهان منظور اود ناکح منکر نامنظور دې

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کنبی چه دیوکس سره روپئ نه وي دا اعتبار دپاره ئې دا الفاظ او وائیلې که چرې زه صبادې وخته پورې روپئ درنه کړم نوپه ماباندې بنځه طلاقه ده درې ځله ئې دا الفاظ او وئیل او ددې واقعي گواهان موجود دې اوس هغه کس انکار کوی اوس ددې فیصله په څه ډول کیدې شی دچا گواهی معتبر ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عتیق الله..... ۱۳۹۱، ۲، ۳

الجواب: په صورت مسئله کنبی منکوحه مدعيه طلاق ثلاثه ده او ناکح منکر دې پس دمدعيه گواهان منظور دې، لان البینه للمدعی واليمين علی من انکر (۲) اود ناکح گواهی نامنظور دې. لانها شهادة علی النفی،

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۱۳ الفصل الثاني فی العمل بخبر الواحد فی المعاملات)

(۲) قال الشيخ محمد خالد الآتاسی: البینه علی المدعی واليمين علی من

انکر..... وهذه القاعدة بعینها لفظ حدیث مشهور تلقتة الائمة بالقبول، منقول فی

شرح العناية بهذا اللفظ، وفي رواية: البینه علی المدعی واليمين علی المدعی علیه

وفي رواية مسلم واحمد: لو اعطى الناس بدعواهم لا دعى ناس دماء رجال واموالهم

لكن البینه علی المدعی الخ.

(شرح المجلة ۱: ۲۱۳ مادة: ۷۶)

کما فی ردالمحتار ۳: ۳۸۸ (۱) وغیرہ فلیراجع - هوالموفق

پہ طلاق کنبی د پنخو گواہانوپہ بیان کنبی باختلاف پہ صورت کنبی حکم
سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ یوکس خیلہ بنسختی
تہ خور اووئیل او طلاق ئی ورکرو پہ ددی باندی گواہان موجوددی، یوگواہ
نہ عدد ہیر شوی ددی او دودہ وائی چہ دري خلہ ئی خوراودودہ خلہ ئی طلاق
وئیلی ددی او باقی دودہ گواہان وائی چہ صرف دودہ خلہ ئی وئیلی دی، اوس
پہ ددی صورت کنبی د طلاق خہ حکم ددی؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام جیلانی ناظم مدرسه تدریس القرآن فتح جنگ ۱۹۷۳ء ۱۸۱۷۸
الجواب: واضحه ددی وی چہ پہ صورت مسئلہ کنبی پہ ددی کس باندی بنسختہ
مطلقہ مغلظہ نہ دہ شوی، دودہ دیارہ زبانی مراجعت کافی ددی، لیکن پہ یو
خاص وجہ باندی تجدیدنکاح کول بہتر ددی، والدلیل علی المرام ان اطلاق
الاخت علی الزوجة وان کان یکرہ لکن لا یقع بہ الطلاق لما فی الدرالمختار
۳۹: ۲ والاینوشینا اوحذف الکاف لغاوتین الادنی ای البرویکرہ قوله انت امی
ویا بنتی ویاختی ونحوہ انتہی (۲) وراجع الی ردالمحتار، وكذا الشاهد الواحد لا یخبر
عن العدد والاثنان یخبران عن التغلیظ وآخران عن غیر التغلیظ ای عن طلقین
فتها تری البینتان لما فی الدرالمختار ۳: ۶۲ ولوشهدا حدهما بالف والآخر بالفین اومأة
﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدین: (قوله لم تقبل) ای عندهما لانها قامت علی النفی وحاصله

انه لا یفصل فی النفی بین ان یحیط بہ علم الشاهد فتقبل الشهادة به اولا فلا بل لا تقبل علی
النفی مطلقا نعم تقبل علی النفی فی الشروط حتی لو قال لعبدہ ان لم تدخل الدار الیوم فانت
حرفشہدا انه لم یدخلها قبلت ویقضى بعقده کما فی المبسوط. (ردالمحتار هامش
الدرالمختار ۳: ۱۳۷ باب الیمین فی البیع مطلب شهادة النفی لا تقبل فی الشروط)

﴿۲﴾ (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۲۲۶ باب الظہار)

ومأتین او طلقہ و طلقین او ثلاث ردت باختلاف المعنین، انتہی (۱)
پس چونکہ دا خلورگواہان پہ دودہ طلاقومتفق دی او دریم کنبی مختلف دی
لہذا دادودہ واقع کیبری او چونکہ دادوارہ صریح ددی لہذا پہ عدت کنبی دتنہ
رجوع درست دہ. وهوالموفق

محکم تہ باقاعدہ د ثبوت راؤرلو

نہ بغیر بنسختہ مطلقہ نہ دہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ ماخیلہ بنسختہ د
گواندیانو د کورونوتہ تللونہ منع کرہ، دبنسختی پہ ددی حرکت نہ سمیدو
باندی زمونہ پہ مینخ کنبی تنازعہ پیدا شوی، زما دسخرخواست ددی چہ
خما بنسختہ زما نہ جدا کری اوبلہ قبیلہ کنبی نکاح کری، دشپی وخت کنبی
زمونہ بحث او مباحثہ او تکرار جاری ووحتی چہ پہ ما باندی ئی دباؤ
واچولو بلکہ دقتل دہمکی ئی را کرہ چہ خیلہ بنسختہ دگواندیانو کرہ
دتللونہ مہ منع کوی، چنانچہ ما صرف داسی اووئیل چہ دازماخہ موریہ
خورنہ دہ زہ ئی ہیخ کلہ ہم دا گواندیانو کرہ نہ پریردم دجینی د والدینو
اود طرفدارئ کولو والاخو کسان خما خلاف بیان کوی چہ ما پہ یوخل
طلاقہ ثلاثہ وئیلی دی او بنسختہ پہ خیلہ زمانہ جدا کوی، اوس وضاحت
او کری؟ بینوا توجروا

المستفتی: بشیر روشن کوالہ ہری پور ہزارہ ۱۹۷۵ء ۸۱۴۸

الجواب: حسب بیان مستفتی پہ ددی خاوند باندی نہ خہ کفارہ واجب دہ

﴿۱﴾ (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۳: ۳۳۳ باب الاختلاف فی الشهادة)

اونه بنسخه طلاقه شویده لیکن محکم ته د باقاعدہ ثبوت راوړلونه پس به بنسخه مطلقه وی (۱) - وهو الموفق

طلاق مغلظه او په دې باندې د شهادت

موجودگي کښې د زوجیت دعوی مردود ده

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یوکس خپلې منکوحې بنسخې ته طلاق ثلاثه ورکړل جدائی کړه اودده گواهان هم موجود دې بنسخې دعوت تیرولونه پس دویم ځایې کښې نکاح او کړه چه دهغې اووه بجې پیدا شول، اوس شل کاله پس هغه کس وائی چه ما طلاق نه دې ورکړې اود منکوحې کیدو دعوی کوی لیکن شل کاله هغه خاموش و، ایاد دوو گواهانو په مخکښې زبانی طلاق کیږي؟ آیا شل کاله تیریدونه پس دده دا حق شته چه محض د عناد د وجې نه هغه خپله سابقه بنسخه بدناموی؟ بینوا توجروا

المسفتی: نامعلوم ۱۹۷۳، ۱۴۲۱، ۱۴۲۲

الجواب: په شرط دصدق دمستفتی په دې کس باندې بنسخه مطلقه مغلظه شوې ده اود شهادت طلاق په موجودگي کښې به دده دعوی مردود ولې شی (۲) فی الدر المختار: ورکنه لفظ مخصوص خال عن الاستثناء (هامش ردالمحتار ۵۷۴: ۲) (۳) - وهو الموفق

د وفات نه پس د طلاق د خبر حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه زما پلاریو واده (۱) وفی الهندیه: وشرط فیها شهادة رجلین او رجل وامرأتین سواء کان الحق مالا او غیر مال کالنکاح والطلاق. (فتاوی عالمگیری ۳: ۲۵۱ کتاب الشهادات الباب الاول) (۲) قال العلامة الحصکفی: ونصابها لغيرها من الحقوق سواء کان الحق مالا او غیره کنکاح وطلاق ووکالة..... رجلاً..... او رجلاً وامرأتان. (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۳: ۳۱۳ کتاب الشهادات)

(۳) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۵۳ کتاب الطلاق)

او کړو بیایې دویم واده او کړو، ددویم واده نه ئې څه اولاد دې چه په هغې کښې زمونږ مشر ورور هم وو، مشر ورور پلار ددریم واده نه منع کول غوښتل چه دریم واده مه کوه لیکن پلار مودریم واده او کړو، چه دهغې نه څه اولاد پیدا شول، اوس مویلا روفات شوي دې دمال موروثه دتقسیم مسئله ده، اوس مشر ورور مویلا وائی چه په مال متروکه کښې ددریم واده والاد اولاد څه حصه نشته دې ځکه چه کله مویلا ددریم واده کولونوزما دمنع کولوپه وجه هغه او وئیل که چرې زه دریم واده او کړم نوپه ماباندې هغه طلاقه ده، لیکن دهغې باوجود د فعل حرام مرتکب شولهذا هغه اولاد کوم چه ددریمې بنسخې نه دې دهغوی په دې کښې څه حق نشته دې، اومشر ورور داهم زیاتوی چه ماته دا حق دې چه زه ددې اظهار او کړم ورنه عندالله زه مجرم یم، ایاد دا دعوی (دمشر ورور) صحیح ده، بینوا توجروا

المستفتی: عبدالستار بلوچستان ۱۹۷۷، ۱۰، ۲۲۱۱

الجواب: کله چه مدعی او گواهان تاحین وفات ساکت وی (۱) نودفسق اود تهمت په وجه نه ددوی خبر واجب القبول نه کیږي (۲) خصوصاً چه درې الفاظو باندې (۱) قال الشيخ الافغانی: والدعوى تندفع بمرور الزمان ایضا اذا كان الترك بلا عذر من كون المدعى غائباً او صبیاً او مجنوناً وليس لهما ولی او كون المدعى علیه امیراً جائراً يخاف منه الخ.

(معین القضاة والمفتیین ۲۳ الفصل الخامس فی دفع الدعاوی)

(۲) قال العلامة الطرابلسی: ومنه ما حکاه عن شرح الزیادات: مات عن امرأة وورثة فشهد الشهود انه كان اقر بحرمتها حال صحته ولم يشهدوا بذلك حال حياته لا تقبل اذا كانت هذه المرأة مع هذا الرجل وسكوته لانهم فسقوا وشهادة الفاسق لا تقبل.

(معین الحکام ۷۲ فصل حد العدالة الخ)

دری طلاق ورکول اود حسب العرف دتجدید نکاح احتمال (۱) اوتحلیل (۲) یا قبول بالفعل (۳) یاد امام محمدیہ قول باندی د عمل کولو احتمال موجود دی (۴) - وهو الموفق

د نکاح د ثبوت د پارہ د نکاح خوان په ځانې د دویم امام د گواهی حکم
سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کښې چه دیو بنځې دنکاح تقریباً لس کاله شوي دی دیو کس سره شوي وه حقوق زوجیت ئې ادا کول، اوس دا بنځه یو بل کس سره اوتختیده اویه حکومت کښې ئې دعوی او کړه چه زما نکاح ددی مخکینی کس سره نه ده شوي. اوس هغه امام کوم چه نکاح ترلې

﴿۱﴾ قال العلامة ابن نجيم: ولو كرر لفظ الطلاق فان قصد الاستئناف وقع الكل او التاكيد فواحدة ديانة والكل قضاء وكذا اذا اطلق. (الاشباه والنظائر ۵۷ قيل القاعدة الثالثة) چونکه زموږ په عرف کښې د طلاق تکرار د تاکید دپاره وی اوبغیر د نیت نه په عرف کښې هم تاکید مراد اخستلې شې په دې وجه دې صورت کښې زموږ شیخ دامت برکاتهم د طلاق رجعی حکم ورکوی ځلانکه بعضې علماء دا تکرار په بائن باندې محمول کوی په دې وجه د نکاح تجدید حکم هم کوی.

(فليراجع الى فصل عد الطلاق والقاء الاحجار من هذه الفتاوى)
﴿۲﴾ مثلاً طلاق مغلظه ئې ورکړی وی اویا د حلاله نه پس دوباره دده په نکاح کښې راغلې وی.

كما في الهداية: وان كان الطلاق ثلاثاً في الحرة او ثنتين في الامه لم تحل له حتى تنكح زوجاً غيره نكاحاً صحيحاً ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها. (الهداية ۲: ۳۹۹ باب الرجعة كتاب الطلاق)

﴿۳﴾ قال العلامة الشامي: اذا قال كل امرأة اتزوجها طالق والحيلة فيه ما في البحر من انه يزوجه فضولي ويجيز بالفعل كسوق الواجب اليها.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۳۷ مطلب فسخ اليمين المضافة الى الملك)

﴿۴﴾ قال العلامة الحصكفي: وفي المجتبى عن محمد في المضافة لا يقع وبه ائمة خوارج انتهى وهو قول الشافعي ولحقني تقليده بفسخ قاض بل محكم بل افعاء عدل وبفتوتين في حادثين وهذا يعلم ولا يفتي به بزاوية. (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۵۳۸، ۵۳۹ مطلب في فسخ اليمين المضافة الى الملك)

ده حکومت کښې دعوی نه کوی ځکه چه مد علیه او امام دیو قوم دی، اوس که چرې ددی امام په ځانې دویم امام دنکاح کولو گواهی ورکړی نودا حیلہ څنگه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: نظام الدین احاطه مدنیه دارالعلوم حقانیه

الجواب: که چرې د عرف نه معلومه وی چه دا خاوندو غیره به دمقدمې گټلونه پس دا بنځه قتل کړی نوددی امام دوم دپاره دقتل کید وسبب جوړیدل سخت دې په نسبت دزنا کاری باندې اطلاع کیدلونه، ځکه دا امام دوم ددوې د زنا سبب نه دې جوړ شوي - وهو الموفق

د خاوند په طلاق باندې مجبوره کولو وجوهات او د خنثی مشکل حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کښې چه بنځه خاوند په کوم وخت کښې په طلاق باندې مجبوره کولې شی؟ همدارنگه خنثی مشکل فاعل یا مفعول جوړیدې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: تخته خان سعودی عرب ذی القعدة ۱۴۰۳ هـ

الجواب: خاوند په ماسیوادظهار ﴿۱﴾ لعان ﴿۲﴾ اورعنیت نه ﴿۳﴾ په نورو صورتونو کښې په طلاق نه شی مجبوره کولې، او خنثی مشکل نه فاعل جوړیدې شی

﴿۱﴾ وفي الهندية: المظاهر اذا لم يكفر ورفع امره الى القاضي يحبس القاضى حتى يكفر او يطلق كذا في الظهيرية. (فتاوى عالمگیری ۱: ۵۰۷ الباب التاسع في الظهار)

﴿۲﴾ وفي الهندية: اذا التعنا فرق الحاكم بينهما ولا تقع الفرقة حتى يقضى بالفرقة على الزوج فيفارقها بالطلاق فان امتنع فرق القاضي بينهما.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۵۱۶ الباب الحادى عشر فى اللعان)

﴿۳﴾ وفي الهندية: ان اختارت الفرقة امر القاضى ان يطلقها طليقة بائة فان ابى فرق بينهما هكذا ذكر محمد رحمه الله فى الاصل كذا فى التبيين والفرقة تطليقة بائة كذا فى الكافى.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۵۲۳ الباب الثانى عشر فى العنين)

اونہ مفعول یعنی نہ خاوند جو پریدی شی اونه بنسخہ (ردالمحتار) (۱). وهو الموفق

خاوند طلاق معلق ورکری وواووه کاله پس

بنخی انکار اوکرو اوس ته حکم دی؟

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کښې چه یو خاوند خپلې بنځې ته او وائی که چرې ته زما د اجازت نه بغیر خپل مورپلار کور ته لاړې نوتاته درې طلاقه دی هغه بنسخه لاړله. اوس اووه کاله پس بنسخه وائی چه ماته خاوند اجازت را کړې نوهله زه لاړم، او خاوند وائی چه ماته صحیح طور باندې یادنه دی چه ما اجازت ورکړې او که نه؟ اوس شرعی حکم څه دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: دستی خان ۱۷ ربیع الاول ۱۴۰۳ هـ

الجواب: په صورت مسئله کښې که چرې دې بنځې په شهادت عادلہ سره اجازت ثابت کړو نو مطلقه مغلظه نه ده. که چرې د بنځې سره شهادت عادلہ د خاوند اجازت نه وی (۲) او خاوند ته د اجازت ورکولو اونه ورکولو متعلق معلومات نه وی نو صرف د شک په وجه باندې طلاق نه واقع کیږي لیکن که چرې خاوند د اجازت ورکولو نه انکار علی وجه الجزم کړې وی نو دې خاوند ته به قسم ورکړې شی او که چرې د قسم نه انکار او کړې نو بنسخه مطلقه مغلظه نه

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله فخرج الذكر والخنثى المشكل) ای ان يراد العقد عليهما لا يفيد ملك استمتاع الرجل بهما لعدم محليتهما له وكذا على الخنثى لامرأة او لمثله ففي البحر عن الزيلعي في كتاب الخنثى لو زوجه ابوه او مولاه امرأة او رجلا لا يحكم بصحته حتى يتبين حاله انه رجل او امرأة فاذا ظهر انه خلاف ما زوج به تبين ان العقد كان صحيحا والافباطل لعدم مصادفة المحل وكذا اذا زوج خنثى من خنثى آخر لا يحكم بصحة النكاح حتى يظهر ان احدهما ذكر والآخر انثى.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۲۸۱ كتاب النكاح)

﴿۲﴾ وفي الهندية: وشرط فيها شهادة رجلين او رجل وامرأتين سواء كان الحق مالا او غير مال كالنكاح والطلاق. (فتاوى عالمگیری ۳: ۲۵۱ كتاب الشهادات الباب الاول)

کیږي او که چرې قسم او کړې نو بنسخه مطلقه مغلظه ده (۱). وهو الموفق

د خیار بلوغ په وجه باندې د تنسیخ نکاح په صورت کښې د صحیح فیصلې صورت

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کښې چه دیو کس نکاح په شرعی طور باندې یو جینئ سره اوشوه، بلکه جینئ نابالغه وه او دا کار د هغې د مور په سرپرستی کښې اوشو، بیاد هغې مور وفات شوه او ورور ئې د هغې سرپرست جوړ شو، د جینئ د بلوغ نه پنځه کاله پس د چاپه شرارت باندې دې جینئ دعوی کړیده چه ماد بلوغ په کال باندې د ناراضگۍ اظهار کړې دې او نکاح مې فسخه کړې ده، قاضی ته فیصله پیش شوه، قاضی صاحب ددې جینئ نه په دعوه باندې گواهان طلب کړل او هغې گواهان پیش نه کړل، قاضی صاحب ددې نه د پردې نه اخواء قسم واخستو، د اهم معلومه نه ده چه داهغه جینئ وه او که بله، بیاقاضی صاحب د خاوند نه د څه مطالبه اونه کړه ځکه چه هغه دعوی کوی چه د بلوغ په وخت دې جینئ سکوت اختیار کړې وو او په دې خبرې باندې گواه هم موجود دې، اوس سوال دادې چه ددې قاضی فیصله درسته ده او که نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اسحاق میان مایار تیمر گره دیر ۱۹ جمادی الثاني ۱۳۸۹ هـ

الجواب: ددې قاضی دافیه غلطه ده ځکه چه بنځې ته هغه وخت قسم ورکولې شی کله چه د اصل نکاح په رد او سکوت کښې اختلاف وی، زوج وائی چه تاد نکاح د رد نه سکوت کړیدی او بنسخه بالغه وائی چه مارد کړیده او دامسئله بحر الرائق ۳: ۱۱۷ باندې لیکلې شوي ده (۲)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: فان اختلفا في وجود الشرط ای ثبوته ليعم العدمي فالقول له مع اليمين الا اذا برهنت فان البينة تقبل على الشرط وان كان نفيا كان لم تجز صهرتي الليلة فامرأتی کذا فشهد انها لم تجئه قبلت وصلقت. (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۵۳۵، ۵۳۶ مطلب اختلاف الزوجين في وجود الشرط)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن نجيم: ای لو قال الزوج بلغك النكاح فسكت وقال رددت ولا بينة لهما ولم يكن دخل بها فالقول قولها الخ. (البحر الرائق ۳: ۱۱۷ باب الاولياء والاكفاء)

لیکن داخيار دبلوغ په وجه سره درد او سکوت مسئله ده کوم کسبې چه بنسخته
دفسخ مدعيه ده او خاوند منکردي لهذا گواهان به دبنسختي منظوروی او قسم
به خاوندته ورکولې شی (في الهندية ۱: ۳۰۴) ولووقع الاختلاف في خيار البلوغ
فقالت المرأة احترت نفسي ورددت النكاح كما بلغت، وقال الزوج بل سكت
وسقط خيارك فالقول قول الزوج كذا في المحيط انتهى (۱)، لهذا قاضی
مذکور دوه واضح غلطیانی کړيدي-وهوالموفق

شرعی نکاح شوي ده خاوند منکردي په دي صورت کسبې عدالتی ډگری حکم
سوال: څه فرمائی علماء دین ددي مسئلې په باره کسبې چه دیوي بنسختي شرعی
نکاح دگواهانو مخکسبې شوي دي لیکن زید دچا نکاح چه ددي بنسختي سره
شوي دي هغې په عدالت کسبې خلفایان کړي دي چه زمانکاح دده سره نه ده
شوي، عدالت هم حکم جاری کړيدي چه دابنسخه دزید بنسخته نه ده آیا شرعاً دا
نکاح قائمه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالعزیز کالاباغ هزاره..... ۱۷ ذی قعدة ۱۳۹۲ هـ

الجواب: که چري دنکاح په وخت کسبې دابنسخه نابالغه وه یا بالغه کیدلوپه
صورت کسبې والد ددي بنسختي په رضانکاح کړي وی نو ددي عدالتی
کاروایی نه پس هم دانکاح په قانونی طور سره خو کالعدم لیکن شرعی طور
باندې به لازم او نافذدي، لعدم وجود رافع النکاح. وهوالموفق

بلا قاعده عدالتی طلاق قانونی کيدي شی شرعی نه

سوال: څه فرمائی علماء دین ددي مسئلې په باره کسبې چه ماخپله لور کومه چه
کم عمره او نابالغه وه، امیرگل ته په نکاح باندې ورکړه لیکن نه زمالورپه دي

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۸۶ الباب الرابع فی الاولیاء)،

نکاح باندې راضی وه او نه هلک په دي وخت کسبې بالغ وو، مجبوراً دغه
وخت نکاح او شوه، بیا هلک دویم واده او کړو، وروسته مادهلک والدینوته
او وئیل چه زما د لور واده او کړه، لیکن هغه نه واده ته تیار وو او نه په طلاق
ورکولو باندې، بیا مافیملی کورته رجوع او کړه، عدالت کسبې هلک
حاضر شو زما د لور سره واده ته تیار وو او راضی وولیکن جینی راضی نه وه
بیاعدالت فیصله واوروله چه جینی راضی نه ده دي وجې نه عدالت طلاق
ورکړي دي، دشرع په رو باندې ددي طلاق څه حکم دي؟ بینوا توجروا
المستفتی: پیر غلام دره پیزو بنون..... ۸۱۸۱۹۹۰

جواب: که چري داهلک واده کول غواړي او په حقوق زوجیت ادا کولو باندې
قادر وی یعنی مستقل کمره او نفقه ورکولې شی نو دا عدالتی طلاق صرف
عدالتی او قانونی طلاق دي نه اسلامی او شرعی طلاق (۱)-وهوالموفق

د ارتداد اود الفاظ کفریه نه پس بلا طلاق دویم خاوند سره دنکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددي مسئلې په باره کسبې چه یومسلماني واده
شوي بنسختي لفظاً اقرار او کړو چه حضرت عیسی علیہ السلام (نعوذ بالله) د خدائي

(۱) قال الشيخ شمس الحق الافغانی: حکم القاضي على خلاف النص كالحكم بحل
متروك التسمية عمداً او على خلاف السنة المشهورة كالحكم بتحليل المطلقة ثلاثاً
بمجرد عقد المحلل بلا دخول او على خلاف الاجماع كالحكم بصحة نكاح المتعة باطل
ولكل قاض نقضه اذا رفع اليه..... الخطاء الذي قضى به القاضي اما ان يختلف الفقهاء في
كونه خطأ او لا يختلفوا الثاني يرجع عنه ويرده لا محالة..... الثانية اذا قضى ثم ظهر له خطاه
في القضاء بان ظهر ان الشهود كانوا عبيدا او محدودين في قذف ينقض قضائه الثالثة اذا
قضى بخلاف مذهبه على طبق ما مر سابقاً.

(معين القضاء والمفتيين ۲۸، ۲۹، ۳۰ اقسام القضاء وما يرد منها وما لا يرد)

خوئی دے اود زہ نہ ئی ددی تصدیق او کرواویہ دے باندی عقیدہ جوہرہ کرہ
دے عقیدہ ساتلو باندی ہغہ مرتدہ شوہ اوہغی خیل بنار پریخودو بل بنار
تہ لارلہ، اوہلتہ ددوبارہ مسلمانیدونہ پس ددویم کس سرہ ئی نکاح اوکرہ،

نو آیا ددی دوارو بنیخی خاوند جماع وغیرہ جائزہ؟ بینوا توجروا
المستفتی: عبد الرب حیدر آبارسندھ..... ۲۹۱۹۱۰۱۹۷۹

الجواب: بنایہ قول مفتی بہ (وہو قول مشائخ بلخ) دانہ بخہ داول خاوندیہ نکاح
کنبی دہ (۱) دے دویم خاوند تہ ددی بنیخی سرہ جماع وغیرہ حرام دی، خنگہ
چہ اول خاوند تہ د تجدید نکاح نہ وړاندی استمتاع حرام دہ، والتفصیل فی
الحیلة الناجزة ۱۵۸ (۲).....

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: لو ارتدت لمجئ الفرقه منها..... وتجبر علی الاسلام وعلی
تجدید النکاح زجرا لها بمهر یسیر..... وافتی مشایخ بلخ بعدم الفرقه بردتها زجرا وتیسیرا
لا سیما التی تقع فی مکفر ثم تنکر قال فی النهر والافتاء بهذا اولی من الافتاء بما فی
النوادر. (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۲۶ باب نکاح الکافر)
﴿۲﴾ قال الشاه اشرف علی التہانوی: حاصل دادی چہ کہ بنیخہ مرتدہ شی نو دہغی
دنکاح پہ بارہ کنبی د احنافو دری قولہ دی، یودا چہ نکاح فسخ کیبری لیکن د
اسلام د تجدید نہ پس بہ ہغہ لہ دنکاح پہ تجدید باندی مجبورہ کولی شی اوبل
خائی کنبی دنکاح کولو اختیار بہ نہ شی ورکولی، وهو ظاهر الروایة، دویم داچہ
نکاح بہ نہ فسخ کیبری بلکہ دوی دوارہ دغہ شان بنیخہ او خاوند اوسیری، دریم
داچہ بنیخہ بہ د وینخی پہ طور ساتلی شی

پہ دے دریو وارو اقوالو کنبی اگرچہ لہ اختلاف شتہ لیکن پہ دومرہ خبرہ
دری وارہ متفق دی چہ بنیخی تہ بہ پہ ہیخ شان داحق نہ ورکولی کیبری چہ ہغہ
دخیل رومی خاوند دنکاح نہ جد اشی اوبل خائی کنبی نکاح اوکری، پہ دے کنبی
دا خبرہ متفق علیہ شوہ چہ بنیخی تہ بہ بل خائی کنبی دنکاح بالکل اختیار نہ وی،
اوس پہ ہندوستان کنبی پہ موجودہ حالت کنبی پہ دے متفق علیہ صورت باندی
عمل کول ناممکن دی..... اود نوادر پہ روایت باندی عمل کول خود ظاهر الروایت
نہ ہم زیات مشکل بلکہ پہ موجودہ حالت کنبی غیر ممکن دی. پہ دے وجہ اوس
بغیر ددی نہ بل ہیخ صورت باندی عمل نہ شی کیدی چہ د بلخ او سمرقند
دمشائخو قول اختیار کرے شی اوپہ دے باندی فتویٰ ورکری شی
دبلخ د مشائخو د قول موافق چہ دنکاح د بقاء..... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

کفایت ۱۶۷ (۱)۔ وهو الموفق

د مرتد او کافر کیدو والا نکاح پہ خیلہ ختمیری

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلے پہ بارہ کنبی چہ نولس کالہ شوی دے
چہ زما وادہ دیو کس سرہ شوی دے پہ دے وخت کنبی زما دودہ بچی دی زما
خاوند د اتو کالونہ مادا سلامی رکنیت نہ منع کوی حتی چہ مونخ، روزہ،
تلاوت کلام پاک او کلمہ شریفہ تہ مے نہ پریزدی، کہ چری خماد خولی نہ کلمہ
اوخی نو ماوہی تکیوی، مایوخل کلام پاک شروع کرلو نو قرآن پاک ئی او
غور زولو، ما پت پہ غلاباندی مونخ کوو نو اوئی لیدم زہ ئی داسی اووہلم چہ
بی ہوشہ شوم، پہ رمضان شریف کنبی مامونخ شروع کرو نو ہغہ دورخی زما د

(بقیہ حاشیہ)..... فتویٰ ورکری شی نو دے سرہ ددی خبری لحاظ ساتل ضروری دی چہ
د اسلام د تجدید نہ مخکنبی خاوند دیارہ دغی مرتدی سرہ استمتاع یعنی جماع
او ددی دواعی مثلاً تقبیل، لمس بالشہوة وغیرہ تہ بہ جائز نہ شی وئیلی، حکہ چہ
آیت کریمہ لا تنکحوا المشرکات حتی یؤمنن پہ وجہ کافرو بنیخو سرہ نکاح او استمتاع
حرام کیدل بنکارہ دی اوپہ دے اجماع ہم دہ..... ددی مجموعہ خلاصی نہ ددی فتویٰ
حاصل دا شوچہ بنیخہ بہ دمخکنبی پہ شان ددی خاوند پہ قبضہ او نکاح کنبی
اوسیری بل سری سرہ نکاح کول بالکل نہ دی جائز، لیکن چہ ترخو پوری تجدید
د اسلام کولو سرہ تجدید دنکاح اونہ کری ترہغہ وختہ پوری بہ ددی سرہ جماع او
دواعی دجماع تہ جائز نہ وئیلی کیبری. (حیلہ ناجزہ ۱۸۲ تا ۱۸۵ حکم ارتداد زوجہ)

﴿۲﴾ قال المفتی الاعظم مولانا کفایت اللہ الدہلوی: مرتد کیدو سرہ رومی نکاح ختمہ
شوہ لیکن مسلمانیدو سرہ بل سری سرہ نکاح نہ شی کولی، بلکہ مجاز قاضی بہ
جبراً رومی خاوند سرہ ددی نکاح کوی،

وارتداد احدهما فسخ عاجل فللموطوءة کل مهرها ولغیرها نصفہ لو ارتد، ولاشی لو
ارتدت وتجبر علی الاسلام وعلی تجدید النکاح زجرا لها بمهر یسیر کدینار وعلیہ الفتویٰ
والوالجیة (در مختار مختصراً).

(کفایت المفتی ۶: ۱۳۹ چوتھا باب مرتدہ اور مرتد)

روڑی ماتولو کوشش او کړو بلکه زما دلاس روتی هم نه خوری، زما خاوند نه غسل جنابت کوی او نه ماورته پریردی نه هغه د اسلام قائل دی ماتول روداد چیترمین پیلز پارتی حله کران ته بیان او کړو، هغه او وئیل چه په دې باره کښې د علماء سره مشوره کول لازم دي، هغه زما د ا بیان قلمبند کړو او وئیل چه مولانا عبدالحق صاحب اکوړه خټک والاچه کومه فیصله او کړی هغه مونږ ته منظور ده، هغه زمونږ د ټولو غټ مذهبی پیشوادی نوپه دې باره کښې د شریعت څه حکم دي ایازمانکاح ددې کس سره باقی پاتې کیدلې شی؟ بینوا توجروا
المستفتی: شاه زیبرکرا ۱۹۷۳ء ۲۵/۲

الجواب: بشرط صدق وثبوت ددې کس نکاح باطل او کالعدم ده دده ښځه د عدت تیرو لونه پس بل حائې کښې نکاح کولې شی (۱) ځکه چه دا کس د اهانت قرآن او د انکار شریعت وغیره په وجه کافر او مرتد دی (۲) - وهو الموفق محمد فرید عفی عنه دارالعلوم حقانیه اکوړه خټک

(۱) قال العلامة الحصكفي: وارتداد أحدهما أي الزوجين فسخ عاجل بلا قضاء، قال ابن عابدين: أي بلا توقف على قضاء القاضي وكذا بلا توقف على مضي عدة في المدخول بها وافاد وجوب العدة سواء ارتد أو ارتدت بالحیض أو بالاشهر لو صغيرة أو آيسة أو بوضع الحمل كما في البحر. (الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۲۲۵ باب نکاح الکافر)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: ان الشارع جعل بعض المعاصي اماره على عدم وجود التصديق كالهزل المذكور وكما لو سجد لصنم أو وضع مصحفا في قاذورة فانه يكفر وان كان مصدقا لان ذلك في حكم التكذيب فان فعل ذلك استخفاف واستهان بآلدين فهو اماره عدم التصديق ولذا قال في المساميره وبالجملة فقد ضم الى التصديق بالقلب أو باللسان في تحقيق الايمان امور الاخلال بها بالايمان اتفاقا كترك السجود لصنم وقتل نبي والاستخفاف به وبالمصحف والكعبة وكذا مخالفة أو انكار ما اجمع عليه بعد العلم به لان ذلك دليل على ان التصديق مفقود. (رد المحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۱۰ باب المرتد)

فصل في تنسيخ النكاح

د موجوده عدالتونو د تنسيخ نکاح فيصلې که چرې
باقاعده وی نو تسليمولې به شی کښې نه

سوال: محترمی و مکرمی جناب مولانا مفتی محمد فرید صاحب زید مجدکم السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته! ستاسو صاحبانو خیریت نیک مطلوب دي اود دعاگانو خصوصی اپیل دي، دایو مسئله مونږ ته راپیښه شویده چه موجوده گورنمنټ د شریعت دیمین او یسار نه د لاعلمی باوجود د تنسیخ طلاق فیصلې کوی، د گوجرانواله مفتی اوزمونږ د مدرسې مهتمم صاحب تنسیخ نکاح نافذ گنړی، مونږ اوریدلی چه مولانا خیر محمد صاحب مرحوم و مغفور هم ددې په حق کیدي، لیکن ماته په دې باندي صبر اونه شو، جج اگر چه مسلمان هم دي لیکن نه د متعنت مفهوم پیژنی او نه تحقیق کوی- بلکه په اکثر اوقاتو کښې د خاوند په نه حاضرې کښې یو طرفه فیصله کوی کومه چه قضاء علی الغائب ده، حضرت مولانا تها نوي رحمته الله په الحيلة الناجزة کښې چه کوم شرائط ذکر کړيدي زما په نظر کښې په مسئله مسئوله کښې مفقود دي امید دي تاسو د جواب نه خبر کړئ؟ بینوا توجروا

المرسل: امان الله گوجرانواله ۱۹۷۳ء ۱۰/۴

الجواب: محترمی المقام مولانا امان الله صاحب وفقه الله تعالی لما یحب ویرضی وعلیکم السلام ورحمة الله وبرکاته! نه پس واضحه دي وی چه زه په بفضل الله تعالی خیریت سره یم الله کریم دي تاسو په خیریت سره ساتی، اود علم دین په خدمت کښې دي مشغول او ساتی، آمین
محترم! تاسو ته به شاید معلومه وی چه د علماء په کوششونو سره د بعض مسائل په قانون کښې داخل کړی شوی وو، لیکن دي اهل هوی په

هغه مسائلو کښې ترميمات کړې دي بس مونږ ددوی فيصلې ته چه کله باقاعده وی نافذه وو گيڼي مسترد کوو ئې (۱) د احکام په خپل خیال کښې دا مسائل محمد بن لا (شریعت) گنړی فقط محمد فرید عفی عنه دارالعلوم حقانیه اکوړه حتیک

په ابتدائی عدالت او وړاندنۍ عدالت کښې د متضادو

فیصلو په صورت کښې د تنسیخ نکاح حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو ښځې په ابتدائی عدالت کښې د خاوند په نوم د تنسیخ نکاح دائر کړلو، ابتدائی عدالت خاوند طلب کړو، خاوند بیان ورکړو چه ښځې ته زه نان نفقه ورکوم او آبادول ئې غواړم ښځې د تنسیخ نکاح په دعوی کښې اظهار او کړو چه څلورو کالونه نه ماته خاوند څه نان نفقه نه دي را کړې اونه ئې حقوق زوجیت ادا کړې دي ابتدائی عدالت د ښځې دعوی تنسیخ نکاح خارج کړله او د خاوند په حق کښې فیصله صادر کړه، په پاس عدالت کښې د ښځې په اپیل باندې بغیر د خاوند نه بیانونه واخستل، عدالت پاسنی د تنسیخ نکاح حکم صادر کړو او عدالت ابتدائی یعنی د ماتحت فیصله مسترد کړه. ایا شرعاً د تنسیخ نکاح درست دي؟ بیا توجروا

المستفتی: خواجه عبد المجید مانسهره هزاره

الجواب: که چرې د مقدمې لیکلونه وړاندې دا خاوند نه ښځه ازادوی اونه باقاعده ابادوی او د حاکم وړاندې اوس آبادولو ته تیار دي نو ددې خاوند نه څه بعیده ده چه دا خبره صرف دفع الوقتی وغیره دپاره کوی، لهذا ددې تنسیخ عدم نفاذ متعلق مونږ فیصله نه شو کولی. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة بدر الدين الشهير بابن قاضي سمانه: قضايا القضاة ثلاثة اقسام الاول: حكمه بخلاف نص واجماع وهذا باطل فلكل من القضاة نقضه اذا رفع اليه وليس لاحد ان يجيزه، الثاني: حكمه فيما اختلف فيه فهو ينفذ وليس لاحد نقضه، الثالث: حكمه بشئ يتعين فيه الخلاف بعد الحكم ان يكون الخلاف في نفس الحكم فقليل نفذ وقيل يوقف على امضاء آخر فلو امضاه يصير كان القاضي الثاني حكم في مختلف فيه فليس للتالث نقضه فلو ابطله الثاني بطل وليس لاحد ان يجيزه الخ. (جامع الفصولين ۱: ۲۴) قبيل توکيل ابن القاضي وما يتصل به

د دروغو گواهیانو سره د تنسیخ نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه زمونږ یو پیش امام (ناخوانده) خپله لور د یوکس سره عقد نکاح او کړله ور ئې کړه، دا خاوند باشعور او صحت مند کس دي قومی لحاظ سره هم کفو او ښځه هم درې څلور کاله دده سره اباده وی، د ناچاقۍ په بناء باندې دي پیش امام خپله لور پټه کورته راوسته او څه وخت پس ئې د خاوند خلاف باندې دعوی د تنسیخ نکاح دائر کړله، د دروغو گواهۍ ئې قائمې کړې فیصله ئې د خاوند خلاف او کړه، آیا د جج په طلاق باندې طلاق واقع کیږي؟ دویم ځایي کښې نکاح کولی شی؟ بیا توجروا

المستفتی: احمد عبد الرحمن صدیقی ناظم انجمن خدام القرآن نوشهره ۱۹۲۹ء ۱۹۵۱ء
الجواب: د کومو وجو هاتو په بنا باندې چه مسلمان حاکم د فسخ نکاح (طلاق) مجاز دي که چرې بالفرض هغه وجو هات د دروغ گواهۍ نه ثابت کړې شوي وی بیا هم د فسخ او طلاق صحیح دي او دویم ځایي کښې نکاح مشروع دي، ځکه حاکم عالم الغیب نه دي، مدعی علیه دپاره ضروری دی چه هغه جرح او کړی، فی الدر المختار: ولو قضی بطلاقها بشهادة الزور مع علمها بذلك نفذ وحل لها التزوج بآخر بعد العدة (وفي رد المختار ۲: ۴۰۴) قوله وبقولهما يفتي قال الكمال وقول الامام اوجه واستدل له بدلالة الاجماع الخ (۱). وهو الموفق

بي قاعده تنسیخ نکاح شرعاً مسترد اوپه دي کښې معاونت وغیره حرام دي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دهندې اوزید نکاح په حالت د بلوغ کښې شوي ده ددوی مور یلار هم مجلس نکاح کښې موجود وو شاهدین او د نکاح تر لړ والا د مسجد امام هم موجود دي

﴿۱﴾ (الدر المختار مع رد المختار ۲: ۳۱۹) قبيل باب الولی

اوپہ رجسٹر کنبی ہم پہ فارمونو باندی د دستخطونو سرہ ہر خہ موجود دی
پس خہ زمانہ پس د دواو پلارانو پہ مینخ کنبی نالری پیدا شوہ، نو دھندی
پلار دبل کس سرہ ملاو شو د جینی د طرفنہ ئی پہ عدالت کنبی دفسخ نکاح
دعویٰ اولیکلہ، ددی نہ وړاندی دزید پلار خو جرگی دھندی پہ پلار باندی
کړی وې، رشتہ واپس کړی او ورتی کړی، لیکن دھندی پلار اول اخوا دیخوا
کول وروستہ ددبہ صفامنکر شو او بیانی دفسخ نکاح دعویٰ اولیکلہ، پہ
عدالت کنبی نکاح هو ان او گواہانو د جینی دبلوغ کیدلو او تولو تقاضو پوره
کولو او دنکاح پوره کیدلو گواہی ورکړه او زید پہ عدالت کنبی بار بار او وئیل
چہ هغه جینی ابادول غواړی لیکن ددی ہر خہ باوجود عدالت دفسخ نکاح
فیصلہ د جینی یعنی دھندی پہ حق کنبی او کړه او دنکاح ثانی اجازت ئی
ورکړو آیا پہ شرع کنبی دنکاح فسخہ کیدلې شی؟ او نکاح ثانی کولې شی؟ او د
دویمی نکاح تر لولو او د گواہانو جوړیدلو والو شرعا خہ حکم دی؟ بینوا توجروا
المستفتی: عبد الرؤف قریشی کړھی حبیب اللہ خان..... ۱۹۷۲ء ۱۲۱۷۸
الجواب: کلہ چہ خاوند د بنخې باقاعدہ آبادولو تہ تیار وونو د افسخ شرعا
مسترد دہ، لانہ فسخ من غیر ضرورۃ (۱) او نکاح ثانی اوپہ دی کنبی شہادت
او معاونت وغیرہ حرام دی (۲) - وهو الموفق

بلا وجہ شرعی د تنسیخ نکاح وگری وغیرہ شرعا قبول نہ دہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلې بارہ کنبی چہ یوې بنخې د خاوند د
(۱) قال العلامة شمس الحق الافغانی: الخطاء الذی قضی به القاضی اما ان یختلف
الفقهاء فی کونہ خطأ او لا یختلفوا، الثانی یرجع عنہ ویردہ لا محالة والاول یمضیہ اذا کان
بعد دعویٰ صحیحہ وشہادۃ مستقیمہ.

(معین القضاة والمفتیین ۷۰ الفصل الثامن فی رجوع القاضی عن حکمہ)

(۲) قال اللہ تبارک وتعالیٰ: ولا تعاونوا علی الاثم والعدوان (الآیة).

(سورة المائدة آیت: ۲ رکوع: ۱ پارہ: ۶)

وفات نہ دوه کالہ پس دلیور سرہ پہ خپلہ نکاح دشرع پہ طریقہ او کړہ درې
ورخې خاوند سرہ د تیرو لونه پس دمذکورہ بنخې پلار د لالچ پہ وجہ خپلہ لور
جدا کړه او دنکاح بالجبر دعویٰ ئی او کړه، دسیشن جج پہ عدالت کنبی
مقدمہ دروغ ثابتہ شوہ د فیصلې اورؤلونه پس دتحقیق نہ وروستہ ثابتہ شوہ
چہ دمذکورہ بنخې پلار کمینہ اخلاقو والادی او داہر خہ ئی د خہ لالچ پہ
خاطر کړی دی او دنکاح درضا اورغبت پہ وجہ درست دہ او دمدمعی دروغ
دعویٰ ئی ختم کړه، ددی نہ پس دمذکورہ بنخې پلار جو نئیر سول عدالت
کنبی دتنسیخ دعویٰ او کړه او دی عدالت دسیشن جج د فیصلې خلاف دخلع
وگری ورکړه مقدمہ ئی خارج کړه، ددی تنسیخ خہ حکم دی؟ بینوا توجروا
المستفتی: فرمان الدین او نور مشران جلی صوابی ۱۲۰ جمادی الاول ۱۴۰۳ھ
الجواب: کہ چری دا امر تسلیم شدہ یاد شہادت شرعیہ نہ ثابت شدہ وی چہ دې
بنخې ددی لیور سرہ پہ رضا اورغبت نکاح کړی وی نو دنکاح لازم او ناقابل
فسخ دہ، لوجود رکن النکاح و شرائطہ (۱) وهو الموفق

د نابالغہ د خیاریلوغ او دی سی د طرف نہ د طلاق نامی د ورکولو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلې بارہ کنبی چہ یوہ نابالغہ جینی
پلار پہ نکاح شرعی باندی ورکړه، دې جینی پہ دې وخت دنکاح نہ انکار
او کړو، بیاد مقدمہ دی سی صاحب د کوهات سرہ پیش شوہ او هلک او جینی
هم موجود شو، جناب دی سی صاحب دې کس پہ مخ کنبی طلاق نامہ ورکړه
او خاوند هم موجود وو، اوس دنکاح فسخ کیدې شی او کہ نہ؟ او دنابالغہ
جینی انکار قوی دی او کہ نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محبت خان مندوری ضلع کوهات..... ۱۹۶۹ء ۱۱۱۱۲

(۱) قال العلامة الحصکفی: نقد نکاح حرۃ مکلفۃ بلا رضا ولی..... وله ای للولی اذا کان
عصبۃ..... الاعتراض فی غیر الکف، قال ابن عابدین: (فیفسخه القاضی) فلا تثبت هذه
الفرقة الا بالقضاء لانه مجتهد فيه وكل من الخصمین يتشبت بدلیل فلا ینقطع النکاح الا
بفعل القاضی. (الدرا المختار مع رد المختار ۲: ۳۲۲ باب الولی)

الجواب: چونکہ نکاح ئی پلار ترلې ده لہذا داجینی د ا عقد اونکاح نہ شی فسخ کولې، نہ د قبول پہ وخت نہ د قبول نہ وړاندې (۱) او چونکہ حاکم صرف دناکح پہ مخکښې طلاق نامہ ورکړې ده ناکح خو طلاق نہ دې ورکړې لہذا د افسخ د نکاح د پارہ ناکافی ده (۲) - وهوالموفق

سره د آبادولو نه خاوند ته د تنسیخ نکاح وګری ورکول شرعاً کالعدم ده
سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه د کوثر بی بی واده د رشید خان سره شوي دی. درواج مطابق یو ورځ خاوند کره او وسیده د پلار کورته لارہ، شپږ میاشتې پس دې د تنسیخ نکاح دعوی او کره لیکن رشید خان بهر ملک ته لاړ و او دې ښځې وئیلی و وچه زه د خاوند په عدم موجودګڼې کښې د پلار کور کښې او سپږم اونان نفقه نہ راوړی لیکن ددې باوجود ئې خپل ورور د تنسیخ نکاح پیروي ته مقرر کړو، کیس شروع شو دمقدمې په وخت کښې رشید خان په خپله په عدالت کښې حاضر شو او د ابیان ئې ورکړو چه د ا د مال په واپسئ یعنی دمهر یادڅه په صورت کښې ښځه طلاقول نہ غواړی بلکه هغه داپه هر صورت کښې آبادوی، لیکن عدالت د طلاق خلع وګری ورکړه، آیا دا طلاق واقع کیدې شی اونکاح فسخ شوي ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرشید گوجر خان راولپنډی..... ۱۵ ذی قعدہ ۱۴۰۱ھ

(۱) وفي الهندية: فان زوجهما الاب والجد فلا خيار لهما بعد بلوغهما وان زوجهما غير الاب والجد فلكل واحد منهما الخيار اذا بلغ ان شاء اقام على النكاح وان شاء فسخ.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۸۵ الباب الرابع فی الاولیاء)

(۲) وفي الهندية: وكذلك كل كتاب لم يكتب بخطه ولم يملئه بنفسه لا يقع به الطلاق اذا لم يقر انه كتابه كذا في المحيط.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۹ قبیل الفصل السابع فی الطلاق بالفارسية)

الجواب: کومه ښځه چه خاوند باقاعده آبادوی او ابادولې شی نو هغه د تنسیخ نکاح حقداره نہ ده اوده ته د تنسیخ نکاح وګری ورکول شرعاً کالعدم دې (۱) - وهوالموفق

مجبوراً ښځه تنسیخ نکاح په مسلمان جج باندې کولې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دهندي نکاح د صابر خان سره په پاکستان کښې او شوه ددې نه یوه جینئ پیدا شوه د هغې نوم ئې په پاسپورټ کښې اولیکلو، صابر دانگلیند نه دخپلې ښځې هندي په نوم طلاق اولیکلو او راوئ لیگو. هندي د عدت نه پس د حسین خان سره واده او کړو اودا ماشومه ددې سره په پرورش کښې وه، کله چه پیغله شوه نو د هغې واده انگلیند کښې دنثار علی سره باقاعده شرعی او شوه، ایجاب او قبول د عالم دین په مخ کښې او شو، مگر د هغې ځانئ د قانونی اعتبار سره نکاح رجسټر نه شوه دخاوند خیال و وچه د ادیلا ریوه لورده لہذا د یردولت سره به راځی، په دې کښې صابر خان او وئیل چه د ا ز مالور نه ده اود ناکح په خیالاتو کښې تبدیلی شروع شوه چه دولت خوا وس نہ راځی لہذا خاوند اوس ددې د ښځې جوړولونه انکار او کړو، چه د ا ز ما ښځه نہ ده اونه مې ورسره نکاح شویده، په دې کښې د نثار علی نه یو هلک هم پیدا شوي و و او درې میاشتې پس هغه مړ شو، اوس دا هلک د ا ز دواجی تعلقاتو نه منکر دې، او طلاق هم نہ ورکوی چه فارغه ئې کړی او وائی چه اول پنځه زره پونډه را کړئ نوموړ به ئې فارغه کړو، لیکن د جینئ والا ددې رقم نہ معذوره دی اوس جینئ په دې چکر کښې ده لہذا که چرې د خلاصی څه صورت وی نو وئ لیکن او پیش ئې کړئ؟ بینوا توجروا

المستفتی: یو بنده مسلم برمنګهم انگلیند..... ۲۷ محرم ۱۴۰۳

(۱) قال العلامة الحصکفی: ولا یفرق بینهما بعجزه عنها بانواعها الثلاثة ولا بعدم ایفائه لو غائباً حقها ولو موسراً وجوزه الشافعی باعسار الزوج وبتضررها بغيبته ولو قضی به حنفی لم ینفذ. (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۱۲ مطلب فی فسخ النکاح بالعجز عن النفقة)

الجواب: یہ صورت مسئلہ کنبی دامجبورہ بنسخہ دمسلمان جج پہ ذریعہ سرہ طلاق (تنسیخ نکاح) حاصلولی شی، اودعدت تیرو لونه پس بل خائی کنبی نکاح کولی شی (حیلہ ناجزہ) (۱) - وهوالموفق

تنسیخ نکاح پہ ظاہرہ خلع بالاکراہ او حقیقت کنبی طلاق بائن دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ عدالت دتنسیخ نکاح فیصلہ صادرہ کری دہ ایپہ دی سرہ بنسخہ طلاقیری، اودویم خائی کنبی نکاح کولی شی؟ کہ چری طلاق واقع کیری نوددی خہ صورت دی؟ خلع او کہ بل صورت؟ ددی پہ بارہ کنبی فیصلہ صادرہ کری؟ بینوا توجروا المستفتی: قاری محمد انور گلو الہ سرگودھا..... ۱۵۱۹۱۷۹

الجواب: کوم خاوند چہ بنسخہ نہ باقاعدہ آبادہ وی اونہ ئی آزادوی، نودامظلومہ بنسخہ دتنسیخ نکاح مستحقہ دہ اودا تنسیخ نکاح جائز اونا فزده دی (۲) اودا تنسیخ پہ

(۱) قال الشاہ اشرف علی التہانوی: اوصورت دتفریق (زوجہ متعنت) دادی چہ بنسخہ خیلہ مقدمہ داسلام قاضی یا مسلمان حاکم اوددوی دنہ موجود کیدوپہ صورت کنبی دمسلمانانو جماعت تہ پیش کری اوچاتہ چہ پیش کری شی ہغہ دشرعی شہادت وغیرہ ذریعہ سرہ دمعاملہ پورہ تحقیق اوکری او کہ دبنسخی دعویٰ صحیح ثابتہ شی چہ دوسعت (طاقت) باوجود خرچ نہ ورکوی نودہغی خاوند تہ دی اووئیلی شی چہ دخیلی بنسخی حقوق ادا کردیا طلاق ورکری گنی مونز بہ ئی درنہ جدا کرو، کہ ددی نہ پس ہم دغہ ظالم پہ دی صورت باندی عمل اونہ کری نو قاضی یا شرعاً چہ خوک دہغہ قائم مقام وی طلاق دی واقع کری (حیلہ ناجزہ ۴۷ حکم زوجہ متعنت)

(۲) قال الشاہ اشرف علی التہانوی: زوجہ متعنت لہ اول لازم دی چہ پہ خہ طریقہ خاوند سرہ خلع وغیرہ اوکری لیکن کہ ددیرکوشش باوجود ہم خہ صورت نہ جوړ نہ شی نود سختی مجبوری پہ حالت کنبی پہ مالکی مذهب باندی دعمل کولو گنجائش شتہ... صورت دتفریق دادی چہ بنسخہ خیلہ مقدمہ داسلام قاضی یا مسلمان حاکم تہ اوددوی دنہ موجود کیدوپہ صورت کنبی دمسلمانانو جماعت تہ پیش کری اوچاتہ چہ پیش کری شی ہغہ دشرعی شہادت وغیرہ ذریعہ سرہ دمعاملہ پورہ تحقیق اوکری او کہ دبنسخی دعویٰ صحیح ثابتہ شی چہ دوسعت (طاقت) باوجود خرچ نہ ورکوی نودہغی خاوند تہ دی اووئیلی شی چہ دخیلی بنسخی حقوق ادا کردیا طلاق ورکری گنی مونز... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

ظاہرہ خلع بالاکراہ اوپہ حقیقت کنبی طلاق بائن دی (۱) - وهوالموفق

چرتہ چہ قاضی نہ وی ہلتہ د علماء جمعیت د

ضرورت پہ وجہ سرہ تنسیخ نکاح کولی شی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ دیوکس دودہ بنسخی دی دیوی بنسخی خہ نہ خہ حقوق اداکوی لیکن دویمہ پہ خیل خائی باندی ہمداسی پریخی دہ حقوق شرعی ئی نہ اداکوی اونہ ئی دنان نفقی خہ بندوبست کوی اوداخائی داسی آزادہ علاقہ دہ ہلتہ خہ قاضی وغیرہ نشتہ دی چہ ہغہ دانسخہ آزادہ کری او حال دادی چہ خاوند ئی ہم طلاق نہ ورکوی، پس کہ چری دانسخہ پہ دی حالت کنبی دطلاق نہ بغیرد خاوند نہ مجد اشی او دویم وادہ اوکری چہ خاوند دچا خبرہ نہ اوری نوبنسخی تہ ایادا کارکول جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ شیر عالم دوآبہ ہنگو کوهاٹ..... ۱۷۸۶ ۱۴۰ھ

الجواب: کہ چری دتفحص او تحقیق نہ پس دامعلومہ شی چہ داخاوند ظالم دی نہ دانسخہ آبادوی اونہ ئی آزادوی نودخو باثرہ علماء پہ جمعیت کنبی ددی تحقیق نہ پس دانسخہ طلاقولی شی اودا دامام مالک رحمہ اللہ مذهب دی اود

(بقیہ حاشیہ) بہ ئی درنہ جدا کرو، کہ ددی نہ پس ہم دغہ ظالم پہ دی صورت باندی عمل اونہ کری نو قاضی یا شرعاً چہ خوک دہغہ قائم مقام وی طلاق دی واقع کری پہ دی کنبی دغہ مودی انتظار او مہلت تہ پہ اتفاق د مالکیہ ضرورت نشتہ (الحیلہ ناجزہ ۷۴ حکم زوجہ متعنت)

﴿۱﴾ وفي الهندية: ان اختارت الفرقة امر القاضی ان يطلقها طلاقاً بائناً فان ابی فرق بينهما هكذا ذكر محمد رحمه الله تعالى في الاصل كذا في التبيين والفرقة تطليقة بائنة كذا في الكافي.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۵۲۳ الباب الثانی عشر فی العین)

ضرورت پہ وخت د احنافو پہ نزدیہ دی باندی عمل کول جائز دی (۱) وهو الموفق
د باقاعدہ تحقیق نہ پس د قاضی یکطرفہ د تنسیخ نکاح فیصلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ مونږ دخپلی خور
نکاح درفیق خان سرہ کړی وه کله چہ دوا ده وخت راخی نو هغه یو دوه ورځې
وړاندې او حتی ډیره پریشانی ده دخور عمر موهم پنځه ویش کاله دې د مور
پلار په کور کنبی ده پنځه نیم کاله وړاندې ئې نکاح شوي ده اورفیق خان
همدغه روپوشی اختیاروی لهذا زمونږ خور په عدالت کنبی درخواست
ورکړو او تنسیخ نکاح ئې اوکړو نو آیا د خاوند د روپوشی باوجود دا
سرتیفیکیټ حاصلول د عدالت نه درست دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حامد شیر شیلہ بلاک اټک ۱۱۲۱۱۲ ۱۴۰۱ هـ

الجواب: کله چہ خاوند جوندي غائب شی نو باقاعدہ د تحقیق نه پس جج غائبانه

(۱) قال الشاه اشرف على التهانوی: او چرته چہ مسلمان حاکم موجود نه وی یا مسلمان
حاکم ته په عدالت کنبی د مقدمې اورلو قانوناً اختیار نه وی یا مسلمان حاکم د
شرعی قواعدو مطابق فیصله نه کوی نو په دې صورت کنبی د فقه حنفی مطابق خو
دنبځې جدا کولو دپاره د خاوند د طلاق وغیره نه بغیر هیڅ صورت نشته، او ممکن
حده پورې لازم ده چہ دخلع وغیره کوشش اوکړی لیکن که خاوند په هیڅ شان نه منی
یا دمجنون کیدو په وجه یا دلایته کیدو په وجه هغه سره خلع وغیره ممکن نه وی او
نبځه صبر نه شی کولی نو مجبوراً د مالکی مذهب مطابق د دینداره مسلمانانو جماعت
کنبی معاملې پیش کولو گنجائش شته، لیکن په مالکی مذهب کنبی د قاضی وغیره
نه کیدو حالت کنبی د صورت هم جائز دی چہ دمحلې د دینداره مسلمانانو یو جماعت
چہ ددوی شمیر کم از کم درې وی مشری اوکړی او د واقعی تحقیق اوکړی اود شریعت
موافق حکم اوکړی نو د اہم د قاضی د قضاء قائم مقام کیدې شی.

صرح بذلك العلامة الصالح التونسي مفتی المالکیة فی المسجد النبوی بالمدينة المنورة
فی فتاواه الملحقه بهذه الرسالة فی الروایة السابعة عشر،

اود سخت ضرورت اود عام ابتلاء په وخت د احنافو په نزد د نورو امامانو مذهب
اختیارولو سره په هغې باندې فتوی ورکول هم جائز دی. الخ (الحيلة الناجزة ۳۴
تفریق زوجین بحکم حاکم)

فیصله (یکطرفه فیصله) کولو مجازوی، کذا فی قضاء رد المختار عن جامع
الفصولین (۱). وهو الموفق

بلا وجه تنسیخ نکاح کول غیر معتبر اود دینی امور و ختمول دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی که چرې نبځه د خاوند
نه په خه خبره خفه شی او کورته لار له شی اوبیا تنسیخ نکاح اوکړی، نو آیا
ددې تنسیخ خه اعتبار شته؟ بینوا توجروا

المستفتی: چوهدری صفدر راولپنډی ۱۲ ربیع الثانی ۱۴۰۲ هـ

الجواب: که چرې خاوند د نبځه نه آبادوی اونه ئې په ښه طریقه آزادوی نود
تحقیق نه پس د مسلمان جج د تنسیخ نکاح ډگری جاری کول قابل قبول ده، اود
عدت نه پس دې نبځې ته دویم ځای کنبی نکاح جائز کیږی (حيلة ناجزة) (۲)
او که چرې نبځه آبادوی یایې په ښه طریقه آزادوی نو بیاددی تنسیخ شرعاً
اعتبار نشته، اود دویم ځای کنبی نکاح درست نه ده اود د دینی امور و د پامالئ

(۱) قال العلامة الشامي: لكن في الخامس من جامع الفصولين عن الخانية: غاب المدعي
عليه بعد ما برهن عليه او غاب الوكيل بعد قبول البينة قبل التعديل او مات الوكيل ثم عدلت
تلك البينة لا يحكم بها وقال ابو يوسف يحكم وهذا ارفق بالناس. (رد المحتار هامش
الدر المختار ۳: ۳۷۳ مطلب في القضاء على الغائب)

(۲) قال الشاه اشرف على التهانوی: نبځه دې خپله مقدمه د اسلام قاضی یا مسلمان حاکم
ته اود دوی دنه موجود کیدو په صورت کنبی د مسلمانانو جماعت ته پیش کړی
او چاته چہ پیش کړې شی هغه د شرعی شهادت وغیره ذریعې سره د معاملې پوره
تحقیق اوکړی او که دنبځې دعوی صحیح ثابت نه شی چہ د وسعت (طاق) باوجود خرچ
نه ورکوی نو دهغې خاوند ته دې اووئیلې شی چہ دخپلې نبځې حقوق ادا کړه یا طلاق
ورکړه گنی مونږ به ئې درنه جدا کړو، که ددې نه پس هم دغه ظالم په دې صورت
باندې عمل اونه کړی نو قاضی یا شرعاً چہ څوک دهغه قائم مقام وی طلاق دې واقع
کړی. په دې کنبی د خه مودې انتظار او مهلت ته په اتفاق د مالکیه ضرورت نشته.

(الحيلة الناجزة ۱۶۳ المرقومات للمظلومات حکم متعنت في النفقة)

مترادف دی (۱) - وهو الموفق

د تعنت فی النفقة په وجه په مذهب غیرباندې فتویٰ

او د قضاء علی الغائب حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه هنده ددې خاوند تر څلورو کالو پورې غیرآباده اوساتله اودخوړلو دپاره نه نان نفقه ورکوی نه ئې معاف کړه اونه ئې دې عرصه کښې دننه خبرواخستلو دهندي اقرباء اورشته دارو خاوند کافی پوهه کړو او دیر خطوط ئې ورله اولیرل چه هنده آباده کړه گینې د خرچې دعوی به درباندي اولیکو، لیکن خاوند هیڅ پروا اونه کړه، آخر دهندي پلارد خاوند پلار بکر طرفته څو خطوط اولیکل او یورجستری ئې وراولیکل چه زما دلور څه انتظام او کړه گینې زه دتنسیخ نکاح دعوی کوم، چنانچه مجبورا عدالت سول جج دمسلمان په عدالت کښې هندي دتنسیخ نکاح دعوه اولیکله عدالت څو ځله سمن رجستریه نوم د خاوند کوم چه دپلار سره اوسیرې وراو لیکله باوجود د علم نه درجستریانونه پتیرې اودده پلار لیکي چه فلان چک کښې اوسیرې لهذا واپس لار شئ، په اخبار کښې نوټس جاری کړې شو لیکن عدالت ته حاضر نه شو، بالآخره د خاوند پلار ته ئې رجستری اولیرله چه ته هلک عدالت ته حاضر کړه او یا په خپله حاضر شه د مقدمې پیرداری او کړه مگر په دواړو کښې یوهم حاضر عدالت نه شو، آخر عدالت د خاوند په عدم موجودگي کښې د طلاق حکم ورکړو، ایا شرعاهم د اطلاق واقع کیرې؟ آیا شرعی تقاضی

په تقاضاي فقہ حنفی په دې کښې پوره دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: محبوب الہی ساهیوال ۱۹۷۰ء ۵۱۸۵۳

الجواب: په صورت مسئلہ کښې د اېنځه مطلقه شویده دعدت دتیرولونه پس

﴿۱﴾ قال العلامة ابن قاضي سماونه: حكم القاضي بخلاف نص واجماع وهذا باطل فلكل من القضاة نقضه اذا ارفع اليه وليس لاحد ان يجيزه.

(جامع الفصولين ۲۲ الفصل الثاني في القضاء في المجتهد فيه)

بل ځائي کښې نکاح کولې شی په دې شرط چه ددې ښځې دنفقي څه انتظام نه وی یعنی نه ئې په خپله کولی شی اونه ئې بل څوک ذمه اخلي اویا دنفقي انتظام ممکن وی لیکن بغیر د خاوند نه دعصمت د (وقوع زنا) ویره موجود وی، دلیل ددې دادې چه دتعنت فی الفقه په وجه دامام مالک په نزد فسخ نکاح جائز دې ﴿۱﴾ اود احنافو په نزد په مذهب غیرباندې قضاء اوفتوی د ضرورت په وخت جائز ده، صرح به فی ردالمحتار فی مواضع منها (۳: ۵۶۴) ﴿۲﴾ اوقضاء علی الغائب هم عند الضرورت جائز دې، قال العلامة الشامي فی ردالمختار ۴: ۲۳۹

﴿۲﴾ قال الشاه اشرف علی التهانوی: زوجه متعنت له اول لازم دی چه په څه طریقه خاوند سره خلع وغیره او کړی لیکن که د ډیر کوشش باوجود هم څه صورت نه جوړ نه شی نود سختې مجبورې په حالت کښې په مالکی مذهب باندې د عمل کولو گنجائش شته ځکه چه ددوی په نزد زوجه متعنت ته د تفريق حق ملاویرې، اود سختې مجبورې دوه صورته دی یودا چه دښځې دخرچ څه انتظام نه کیرې، او دویم داچه د خاوند نه جدا اوسیدو کښې په معصیت کښې د مبتلا کیدو قوی خطر وه وی او صورت د تفريق دادې چه ښځه خپله مقدمه د اسلام قاضی یا مسلمان حاکم ته اوددوی دنه موجود کیدو په صورت کښې دمسلمانانو جماعت ته پیش کړی او چاته چه پیش کړې شی هغه دشرعی شهادت وغیره ذریعې سره د معاملې پوره تحقیق او کړی او که دښځې دعوی صحیح ثابت نه شی چه د وسعت (طاقت) باوجود خرچ نه ورکوی نود هغې خاوند ته دې او وئیلې شی چه دخپلې ښځې حقوق ادا کړه یا طلاق ورکړه گنی مونږ به ئې درنه جدا کړو، که ددې نه پس هم دغه ظالم په دې صورت باندې عمل اونه کړی نو قاضی یا شرعاً چه څوک دهغه قائم مقام وی طلاق دې واقع کړی په دې کښې دڅه مودې انتظار او مهلت ته په اتفاق د مالکیه ضرورت نشته. (الحيلة الناجزة ۱۶۳ حکم زوجه متعنت فی النفقة المرقومات للمظلومات)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدین: (قوله خلافا لمالك) لقول القهستاني لو افتى به في موضع الضرورة لا بأس به على ما اظن قلت ونظير هذه المسئلة عدة ممتدة الطهر التي بلغت برؤية الدم ثلاثة ايام وعند مالك تنقضي عدتها بتسعة اشهر وقد قال في البرازية الفتوى في زماننا على قول مالك وقال الزاهدي كان بعض اصحابنا يفتون به للضرورة واعترضه في النهر وغيره بانه لا داعي الى الافتاء بمذهب الغير لا مكان الترافع الى مالكي يحكم بمذهبه وعلى ذلك مشي ابن وهبان في منظومته هناك لكن قدمنا ان الكلام عند تحقق الضرورة حيث لم يوجد مالكي يحكم به. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۲ مستب في الافتاء بمذهب مالك في زوجة المفقود)

فالظاهر عندی ان يتامل فی الوقائع ويلاحظ الحرج والضرورات فيفتي بحسبها جوازا وفسادا (۱). وهو الموافق

د باقاعده آبادی په صورت کښې د طلاق ورکولو

نه بغير په تنسيخ نکاح باندې ډگری د کارنه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه زمونږ یو دوست د لور واده پنځه کاله مخکښې په پاکستان کښې شوي دي د واده نه پس دښځې او خاوند جهگړه او شوه جینې هالیند ته دوالدینو خواته راغله، ددې ځانې نه په لاهور کورټ کښې په ذریعه دوکیل د طلاق مطالبه او شوه کیس اوس هم چلیږي. جینې د څلورو کالونه په هالیند کښې ده دلته ددې بچی هم پیدا شو اوس دا جینې دویم ځانې کښې واده کول غواړي لیکن هغې ته طلاق نه دي ملاؤ شوي. ایا شرعاً دیته د جواز گنجائش دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد طارق خان هالیند ۱۲۱۱۱۴ ۱۹۷۴

الجواب: که چرې ددې ښځې خاوند د ښځه باقاعده آباده ساتله په حقوق کښې د څه شی مرتکب نه وو نو بیا ددې باوجود د ښځې او خاوند په مینځ کښې د نالگۍ په صورت کښې د خاوند د طرف نه باقاعده د طلاق نه بغير ښځه نه شی آزادیدلې، او په داسې صورت کښې د عدالت نه تنسيخ نکاح ډگری حاصلولو سره هم ښځه نه آزادېږي (۲) پس په صورت مسئله کښې د حالات مسطورو

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۷۷ قبیل مطلب فی القضاء علی المسخر)

(۲) قال الشيخ شمس الحق الافغانی: حکم القاضي علی خلاف النص کالحکم بحل متروک التسمیه عمدا او علی خلاف السنة المشهورة کالحکم بتحلیل المطلقة ثلاثا بمجرد عقد المحلل بلا دخول او علی خلاف الاجماع کالحکم بصحة نکاح المتعة باطل ولکل قاض نقضه اذ ارفع الیه.

(معین القضاء والمفتیین ۲۸ الفصل السادس فی اقسام القضاء)

مطابق د ښځه تراوسه پورې آزاده نه ده ددې د خاوند سره چه رابطه قائمه شی د طلاق اچولونه پس به د ښځه آزاده شی (۱) - وهو الموافق

مجبوره ښځه اولاً مصالحت ثانياً خلع او په

آخر کښې د تنسيخ نکاح مطالبه کولې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یوه ښځه چه د څو بچو مورده خاوند هغه اوس په کور کښې نه اوسوي او د کور نه ئې ویستې ده ددې تقریباً دوو کالونه زیات موده شوي ده چه دوالدینو په کور کښې کښې ده او خاوند نان نفقه هم نه ورکوي ددې څه حل دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد فرید عباسی مری ۱۲۱۱۰۱۴ ۱۹۷۸

الجواب: اول ددې زوجینو په درمیان کښې د مصالحت کوشش دي او کړې شی، ثانياً په خلع باندې راضی کړئ او که چرې دا دواړه کارونه ناممکن وي نو بیا کوم مسلمان حاکم یا د مسلمان نیک او د صلحاء د جماعت په واسطه دي تنسيخ نکاح او کړې شی (از حیلہ ناجزه) (۲) - وهو الموافق

(۱) قال الشاه اشرف علی التهانوی: او چرته چه مسلمان حاکم موجود نه وی یا مسلمان حاکم ته په عدالت کښې د مقدمې اورلو قانوناً اختیار نه وی یا مسلمان حاکم د شرعی قواعدو مطابق فیصله نه کوي نو په دې صورت کښې د فقه حنفی مطابق خو د ښځې جدا کولو دپاره د خاوند د طلاق وغیره نه بغير هیڅ صورت نشته. او ممکن حده پورې لازم ده چه د خلع وغیره کوشش او کړي. (الحیلة الناجزه ۳۴ جماعت مسلمین کاحکم)

(۲) قال الشاه اشرف علی التهانوی: زوجه متعنت له اول لازم دی چه په څه طریقه خاوند سره خلع وغیره او کړي لیکن که د ډیر کوشش باوجود هم څه صورت نه جوړ نه شی نود سختې مجبورې په حالت کښې په مالکي مذهب باندې د عمل کولو گنجائش شته ځکه چه ددوی په نزد زوجه متعنت ته د تفريق حق ملاویري. اود سختې مجبورې دوه صورته دی صورت د تفريق دادې چه ښځه خپله مقدمه د اسلام قاضی یا مسلمان حاکم ته او ددوی دنه موجود کیدو په صورت کښې د مسلمانانو جماعت ته پیش کړي او چاته چه پیش کړې شی هغه د شرعی شهادت وغیره ذریعې سره د معاملې پوره تحقیق او کړي او که د ښځې دعوی صحیح ثابت نه شی چه د وسعت (طاقت) باوجود خرچ نه ورکوي (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

صرف د مهر نه ورکولو په وجه باندې تنسیخ نکاح نه کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یوې ښځې په عدالت حاضره کښې دمهر دعوی او کره چه ماته دې خاوند مهر را کړی، خاوند په عدالت کښې حاضر نه شو عدالت تنسیخ نکاح او کره، ایاد اښځه

اوس بل ځایې کښې نکاح کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی دواخانه اندرون مهربان گیت بنون ۱۹۸۵ء ۲۹۱۸۱

الجواب: په ظاهره دا تنسیخ نکاح قانونی تنسیخ دې نه اسلامی، نکاح دڅه د ماشومانو لوبې نه دی چه په هر علت سره ختمیږي (۱) - وهو الموافق

د خاوند اراده د قتل او نفقه نه ورکولو په صورت کښې د تنسیخ یا د خلع حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه زید هندي سره نکاح او کره، دزید سره ئې وخت تیر کړولیکن دبلوغه پورې نه وه رسیدلې، یوه ورځ زید دمورد کورنه دبو تلوی په بهانه په لاره کښې ددې دقتل په اراده باندې په ټوپک ډزې او کړې او او تختیدو، ښځه زخمی شوه او دیپلار کور کښې اوسیدې علاج ئې کولو پینځلس کاله تیر شول او خاوند په دې موده کښې تپوس اونه کړو، نو په دې عمل طلاق واقع کیږي او که نه؟ اودویم ځایې کښې واده کولې

(بقیه حاشیه) ... نودهغې خاوند ته دې او وئیلې شی چه دخپلې ښځې حقوق ادا کړه یا طلاق ورکړه گنی مونږ به ئې درنه جدا کړو، که ددې نه پس هم دغه ظالم په دې صورت باندې عمل اونه کړی نو قاضی یا شرعاً چه څوک دهغه قائم مقام وی طلاق دې واقع کړی په دې کښې دڅه مودې انتظار او مهلت ته په اتفاق د مالکیه ضرورت نشته. (الحیلة الناجزه ۷۴ حکم زوجه متعت)

﴿۱﴾ قال العلامة شمس الحق الافغانی: الاعسار بالصدّاق یوجب التّخیر اذا لم یدخل بها وبه قال الشافعی ومالک، وقال ابنو حنیفة هو غریم من الغرما لا یفرق بینهما، واما الاعسار بالنّفقة فقال مالک والشافعی واحمد یفرق بینهما وقال ابو حنیفة لا، كما فی بداية المجتهد. (معین القضاة والمفتیین ۸۹ الفصل الرابع عشر فی زوجة المفقود والمجنون وغیره)

شی او که نه؟ که چرې نه ئې شی کولې نو دخلاصی څه صورت دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: خائسته رحمن ۱۹۷۴ء ۲۰۱۴۱

الجواب: قتل اودقتل اراده اونفقه نه ورکول ټول په ټول حرام اونا جائز دی لیکن دې سره ښځه نه طلاقیږي (۱) لهذا طلاق یا خلع یاد مسلمان حاکم تنسیخ نکاح نه وړاندې د اښځه بل ځایې کښې نکاح نه شی کولې (۲) - وهو الموافق

د عجز عن النفقه وغیره په وجه باندې د جرگې فیصله دتنسیخ نکاح حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه تنسیخ نکاح د لاندینو بیاناتو په روشنی کښې شوي ده ایا شرعاً داتسليم دې؟ بیانات دادی: بیان مدعیه: ... زه فلانه ولد فلان قوم فلان تحصیل بهکرمیاں والی دعوی کوم چه درې څلور کالونه پیغله شوې یم مسمی فلان ولد فلان سره ځما پلار ځما نکاح کړي وه، هغه په وخت دنکاح او اوس هم نابالغ دې د حقوق زوجیت اود واده کولو په مذکور کښې صلاحیت نشته دې هغه په خپله اونه ئې پلار آئنده دواده کولو اراده ساتی، ځمادنان نفقې اودزندگۍ د ضروریاتو خرچه ورکولو نه هم دهلک والداو هلک انکاری دې زه په خپله هم دزندگۍ د ضروریاتو متکفل نه یم ځکه چه ځما پلار وفات شوي دې لهذا جرگه کوم چه په یولسو کالو باندې مشتمل ده استدعا کوی چه ناکح اودده پلار ځمادنان او نفقه قطعاً انتظام نه شی کولې مجبوراً جرگه مذکور حکم تسلیم کوم چه زما نکاح فسخ کړی.

دستخط اودگوتې نشان

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: ورکنه لفظ مخصوص خال عن الاستثناء طلقة الخ. (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۲۵۳ کتاب الطلاق)

﴿۲﴾ وفي الهندية: لا يجوز للرجل ان يتزوج زوجة غيره وكذلك المعتدة كذا في السراج الوهاج. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۸۰ القسم السادس المحرمات التي یعلق بها حق الغير)

بیان والد مدعایه

مسماء فلانہ پہ ما باندی اوزمانا بالغ خوی مسمی فلان باندی چہ دعویہ کیریده جرگی والالفظ پہ لفظ ما اورولی ده دمسماء فلانی دعوی بلکل صحیح ده زہ خیل خوی ته نه واده کوم اونه دنان نفقی (تربلوغ هلك) په وجه او چتوم نه هلك په خپله دنان نفقی کفیل کیدی شی لهذا دفسخ نکاح کومه فیصله چہ جرگه او کری نوهغه ماته په حیثیت دمتولی منظورده.

المستفتی: شیرعباس اعوان کلورکوت میان والی ۱۹۷۰ء ۱۳۱۰۳۰

الجواب: چونکه د شوافع او حنابلہ وغیره په نزد عجز عن النفقه په وجه فسخ نکاح صحیح ده او فقهاء احناف د ضرورت په وخت کنبی په مذهب غیر فتوی ورکول جائزگزولی دی (۱) لهذا که چری ددی بنسخی دنفقی خه انتظام نه وی اونه ئی څوک ذمه اخلی نوپه دې صورت کنبی دمسلمان جج په ذریعې سره فسخ نکاح فیصله حاصلول جائز دی. یعنی حاکم دتحقیق نه پس دافصله او کری چہ ماستانکاح فسخه کړه صرف اختیار او مرضی باندی به ئی نه پریردی اوداهم جائزده چہ مقامی بااثر علماء او غیر علماء (چیرمین ممبران) دتحقیق نه پس که چری دافصله او کری چہ مونږ دانکاح فسخه کړه نوداهم کافی ده (۲) وهوالموفق

(۱) قال الشيخ شمس الحق الافغانی: طریق تطليق زوجة المفقود او الغائب الذي تعذر الارسال اليه او ارسل اليه فتعاند لعدم النفقة فان الزوجة تثبت بشاهدين ان فلانا زوجها وغاب عنها ولم يترك لها نفقة ولا وكيلا بها ولا اسقطتها عنه وتحلف على ذلك فيقول الحاكم فسخت النكاح او طلقته منه او يأمرها بذلك ثم يحكم به وهذا بعد التلوم بنحو شهر او باجتهاده عند المالكية او فوراً او متراجها عند الحنابلة.

(معين القضاة والمفتين ۸۹ الفصل الرابع عشر في زوجة المفقود وغيره)

(۲) قال الشاه اشرف على التهانوي: زوجة متعنت له اول لازم دی چہ په خه طريقه خاوند سره خلع وغیره او کری لیکن که د ډیر کوشش باوجود هم خه صورت نه جوړ نه شی نو د سختې مجبوری په حالت کنبی په (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

بنسخه د مجبوری په وجه باندی تسخیح نکاح کولی شی

سوال: خه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کنبی چہ یوه جینی کومه چہ عیسائی مذهب کنبی وه د کومې نوم چہ مارگریټ ووهغه جینی خوانه شوه مسلماننه شوه اودیو مسلمان کس سره ئی نکاح اوکړه ددی نوم بشیره بی بی کیخودلې شو. د خاوند سره څلور کاله وه. څلور کاله پس خاوند هغه دکورنه ویسته نه نان نفقه ورکوی اونه ورسره خه تعلقات ساتی تقریباً دوه څلور ځله په جرگه امام صاحب اودوه څلور کسان دده خواته لارل چہ خپله بنسخه بشیره بی بی ځان سره اوساته اویاخرچہ ورکوه. لیکن خاوند وائی چہ نه داکور کنبی پریرېدم اونه خرچہ ورکوم اونه دیته طلاق ورکوم اوس ددی مسئلې شرعی حل خه دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اکبر اسلام آباد

الجواب: داجینی مسلمان حاکم یا بااثر جمعیت د مسلمانان په کوم چہ اکثریت علماء وی. په ذریعہ فسخ نکاح حاصلولی شی اود ډگری نه پس کله چہ عدت تیرشی نوبل ځائی کنبی نکاح کولی شی (هكذا في الحيلة الناجزة) (۱) وهوالموفق (بقیه حاشیه) مالکی مذهب باندی دعمل کولو گنجائش شته ځکه چہ ددوی په نزد زوجة متعنت ته دتفریق حق ملاویرې. اوصورت دتفریق دادی چہ بنسخه خپله مقدمه داسلام قاضی یا مسلمان حاکم ته اوددوی دنه موجود کیدوپه صورت کنبی دمسلمانانو جماعت ته پیش کری اوچاته چہ پیش کری شی هغه دشرعی شهادت وغیره ذریعې سره د معاملې پوره تحقیق اوکری اوکه دبنسخی دعوی صحیح ثابته شی چہ د وسعت (طاقت) باوجود خرچ نه ورکوی نودهغې خاوند ته دی اووئیلې شی چہ دخپلې بنسخی حقوق اداکړه یا طلاق ورکړه گنی مونږ به ئی درنه جدا کړو. که ددی نه پس هم دغه ظالم په دې صورت باندی عمل اونه کری نو قاضی یا شرعاً چہ څوک دهغه قائم مقام وی طلاق دی واقع کری په دې کنبی دڅه مودی انتظار اومهلته ته په اتفاق د مالکیه ضرورت نشته (الحيلة الناجزة ۱۶۴ حکم زوجة متعنت في النفقة)

(۱) قال الشاه اشرف على التهانوي: اوصورت دتفریق دادی چہ بنسخه خپله مقدمه داسلام قاضی یا مسلمان حاکم ته اوددوی (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

مجبورہ بنخہ باقاعدہ د مسلمان جج پہ ذریعہ تنسیخ نکاح کولی شی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ یو بنخہ دکومہ نکاح چہ دیو کس سرہ شوی وولیکن یولس کالوپوری خاوند تعلقات منقطع کری اوبیادویمہ نکاح اوکری اوس دقرآن اوحدیث پہ روشنی کنبی ددی مجبورہ بنخہ خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حاجی محمد اسلم پند گھیب اٹک ۱۹۹۱ء ۹۱۱

الجواب: کومہ بنخہ چہ خاوند نہ ابادوی اونہ ئی ازادوی نوداسی مجبورہ بنخہ پہ ذریعہ دمسلمان جج تنسیخ نکاح کولی شی اودعدت تیریدلونه پس بل خائی کنبی نکاح کولی شی (والتفصیل فی الحیلة الناجزہ) (۱). وھوالموفق

(بقیہ حاشیہ)..... دنہ موجود کیدوپہ صورت کنبی دمسلمانانو جماعت تہ پیش کری اوچاتہ چہ پیش کری شی ہغہ دشرعی شہادت وغیرہ ذریعہ سرہ دمعاملہ پورہ تحقیق اوکری اوکہ دبنخہ دعوی صحیح ثابتہ شی چہ دوسعت (طاقت) باوجود خرچ نہ ورکوی نودہغی خاوند تہ دی اووئیلی شی چہ دخیلی بنخہ حقوق اداکریہ یا طلاق ورکری گنی مونہ بہ ئی درنہ جدا کری، کہ ددی نہ پس ہم دغہ ظالم پہ دی صورت باندي عمل اونہ کری نوقاضی یا شرعاً چہ خوک دہغہ قائم مقام وی طلاق دی واقع کری پہ دی کنبی دخہ مودی انتظار او مہلت تہ پہ اتفاق د مالکیہ ضرورت نشتہ (الحیلة الناجزہ ۱۶۴ حکم زوجہ متعنت فی النفقة)

(۲) قال الشاہ اشرف علی التھانوی: زوجہ متعنت لہ اول لازم دی چہ پہ خہ طریقہ خاوند سرہ خلع وغیرہ اوکری لیکن کہ ددیرکوشش باوجود ہم خہ صورت نہ جوہ نہ شی نود سختی مجبوری پہ حالت کنبی پہ مالکی مذهب باندي دعمل کولو گنجائش شتہ خکہ چہ ددوی پہ نزد زوجہ متعنت تہ دتفریق حق ملاویری، اود سختی مجبوری دودہ صورتہ دی یودا چہ دبنخہ دخرچ خہ انتظام نہ کیبری،..... اودویم داچہ دخاوند نہ جدا اوسیدو کنبی پہ معصیت کنبی د مبتلا کیدو قوی خطرہ وی او صورت دتفریق دادی چہ بنخہ خیلہ مقدمہ داسلام قاضی یا مسلمان حاکم تہ اوددوی دنہ موجود کیدوپہ صورت کنبی دمسلمانانو جماعت تہ پیش کری اوچاتہ چہ پیش کری شی ہغہ دشرعی شہادت وغیرہ ذریعہ سرہ دمعاملہ پورہ تحقیق اوکری اوکہ دبنخہ دعوی صحیح ثابتہ شی چہ دوسعت (طاقت) باوجود خرچ نہ ورکوی نودہغی خاوند تہ دی اووئیلی شی چہ دخیلی بنخہ حقوق اداکریہ یا طلاق ورکری گنی مونہ بہ ئی درنہ جدا کری،..... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

دغلط تنسیخ نکاح نہ پس ددویم وادہ دوجی نہ دطعن اوبائیکات مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ تقریباً ۱۹۳۹ء کنبی د زینب خاوند قتل عمد پہ جرم کنبی د عمر قید سزاتوری اوبہ شو، زینب مذکورہ دسول جج پہ پہ عدالت کنبی دتنسیخ نکاح دعوی اوکری، جج دیو طرفہ کاروائی لاندي نکاح فسخہ کری اوبنخہ دویمہ نکاح اوکری، علماء کرامو داتنسیخ ناجائز اوگرزوئلو اودنوی خاوند مثلاً زید نہ ئی دبائیکات حکم اوکری بلکہ بعض علماء پہ خیلہ فتوی کنبی کافرہم کری (چہ حرام تہ حلال وائی) خو میاشتی اوشوی چہ زید مرشو، او عام خلق د علماء دبائیکات دوجی نہ دیرکم تعداد باندي پہ جنازہ کنبی شریک شو او حال دا دی چہ زید پہ ژوند کنبی داول خاوند درہائی نہ پس پہ دی کنبی ہر قسمہ کوششونہ اوکریل چہ ہغہ خلع اوکری یا طلاق علی المال ورکری لیکن ہغہ او نہ منلہ، ددہ دوفات نہ پس ددی بنخہ بچوہم کوشش اوکری مگر ہغہ پہ ضد دی اوس دتپوس دا دی چہ پہ زینب باندي طعن کول، ددی نہ دبائیکات کول، ددی دمرگ پہ صورت کنبی عواموتہ ددی پہ جنازہ شرکت نہ کول وغیرہ خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عبد السلام مدرسہ اشاعت القرآن حضرو ۱۳ شعبان ۱۴۰۲ھ

الجواب: واضحہ دی وی دعصمت دخوف پہ صورت کنبی دمسلمان حاکم تنسیخ نکاح نافذ او منظوریری (۱) ہمدارنگہ واضحہ دی وی چہ بغیر د

(بقیہ حاشیہ)..... کہ ددی نہ پس ہم دغہ ظالم پہ دی صورت باندي عمل اونہ کری نو قاضی یا شرعاً چہ خوک دہغہ قائم مقام وی طلاق دی واقع کری پہ دی کنبی دخہ مودی انتظار او مہلت تہ پہ اتفاق د مالکیہ ضرورت نشتہ. للروایۃ الثالثة والعشرين من الفتاوی للعلامة سعید بن صدیق. (الحیلة الناجزہ ۷۴ حکم زوجہ متعنت)

(۲) قال الشاہ اشرف علی التھانوی: زوجہ متعنت لہ اول لازم دی چہ پہ خہ طریقہ خاوند سرہ خلع وغیرہ اوکری لیکن کہ ددیرکوشش باوجود ہم خہ صورت نہ جوہ نہ شی نود سختی مجبوری پہ حالت کنبی پہ مالکی مذهب باندي دعمل کولو گنجائش شتہ خکہ چہ ددوی پہ نزد زوجہ متعنت تہ دتفریق حق ملاویری، اود سختی مجبوری دودہ صورتہ دی یودا چہ دبنخہ دخرچ خہ..... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

ضرورت نہ تنسیخ نکاح نامنظورہ وی. خوبیاہم ددویم خاوند و وفات دو جہی نہ اصرار گناہ ختم شو او دہری گناہ نہ پس توبہ منظور دہ. لمافی الحدیث: التائب من الذنب کمن لا ذنب لہ (الحديث) (۱) بس بہر حال پہ صورت مسئلہ کنبی بایکات ختمول یکاردی. وهو الموفق

پہ رسم سورہ کنبی د نابالغو جینکو د ورکولو صورت کنبی د حق تنسیخ نکاح او د خیار مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ پہ دو و قبیلو کنبی جہرہ وہ پہ مینخ کنبی جنگونہ او شول او پہ دے جنگ کنبی. دخیل خہ کسان زخمی شول خہ ورخی پس صلح او شول او پہ صلح کنبی دافصلہ او شولہ چہ. چہ خیل دے لس زره روپی او دودہ جینکئی ورکری دوی داسی او کرل لیکن دجینکو خاوند نامعلوم وودمہر ذکر ہم نہ ووشوی والدین پہ دے باندی ہرگز راضی نہ وو. خہ زمانہ پس پہ فیصلہ کنبی خلل پیدا شولو. خیل درے جینکئی نوری ورکری. دلته ہم دجینکو پلاران موجود نہ وو. داهم یادساتہ چہ دا تولیہ جینکئی نابالغی وی او س سوال دادی چہ ایا داجینکئی تنسیخ نکاح کولی شی او کہ نہ؟ لیکن داهم اندیشہ نہ چہ کلہ داجینکئی بالغی شی نو د نورو سرہ بہ او تختی؟ براہ کرم زرنہ زرددی مسئلہ وضاحت او فرمائی؟ بینوا توجروا

المستفتی: پیر عبد الرزاق مالی باغ کوئٹہ بلوچستان ۱۹۸۴ء ۱۹۱۵

الجواب: پہ صورت مسئلہ کنبی داجینکئی دخیار بلوغ پہ وجہ باندی باقاعدہ تنسیخ نکاح کولی شی. لان العاقدہنہا غیر الاب والجد (۲) وعلی تقدیر کون غیر

(بقیہ حاشیہ) انتظام نہ کیری. اونہ پخیلہ د کار کسب طاقت لرلی شی. او دویم صورت د مجبوری داچہ اگرچہ پہ سہولت یا پہ مشککہ د خرچ انتظام کیدی شی لیکن د خاوند نہ جدا اوسیدو کنبی پہ معصیت کنبی د مبتلا کیدو قوی خطرہ وی.

(الحیلة الناجزة ۷۳ حکم زوجہ متعنت)

(۱) (رواہ ابن ماجہ والبیہقی فی شعب الایمان مشکوٰۃ المصابیح ۲۰۶: ۱ باب الاستغفار والتوبہ)

(۲) وفی الہندیۃ: وان زوجها غیر الاب والجد فکل واحد منهما الخیار اذا بلغ ان شاء اقام علی النکاح وان شاء فسخ وهذا عند ابی حنیفۃ ومحمد رحمہما اللہ تعالیٰ ویشرط فیہ القضاء. (فتاویٰ عالمگیری ۲۸۵: ۱ الباب الرابع فی الاولیاء)

الاب عاقدا کونہ معروف بسوء الاختیار مانع من لزوم النکاح (۱) واعلم ان انکار الآباء علی نکاح بناتہم الغیر البالغات یفسخ بہ النکاح الموقوف (۲). وهو الموفق

د بلوغ نہ پس د جج د تنسیخ نکاح مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ زید دخیلی نابالغی خور وادہ د بکر سرہ او کرو. د بکر پلار عمر دخیلی لور زینب نکاح د خالد سرہ او کرو دزید چہ کشر ووردی ہغہ سرہ ئی پہ نکاح کرہ. یعنی د تبادلہ او شغار نکاح شولہ. ہندہ نابالغہ او ویدہ د کوم چہ رخصتی نہ دہ شوی او دویم خانی کنبی زینب یعنی د عمر لور کومہ چہ بالغہ وہ ددی رخصتی شوی وہ. بیا خو کالونہ پس عمر خیلہ لور زینب دہو کہ کرہ او د خاوند د کورد او سیدونہ انکاری کرہ زینب د خاوند کور پر بخود او د والد سرہ اوسیدہ. پیرہ مودہ پس ئی د تنسیخ نکاح او کرہ او د خالد د طرفنہ جج زینب تہ طلاق ورکرو او د بکر بنحی ہندی تہ جج طلاق ورکرو. ددی تنسیخ نکاح شرعی حیثیت خہ دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: گل منان کرک ۱۹۹۰ء ۲۴۱۷

الجواب: کہ چری دا خاوند دانبخہ آبادولہ او کولی ہم شولہ نو دمسلمان جج دا

(۱) قال العلامة الشامی: والحاصل ان المانع هو كون الاب مشهورا بسوء الاختیار قبل العقد فاذا لم یکن مشهورا بذلك ثم تزوج بنته من فاسق صح وان تحقق بذلك انه سئ الاختیار واشتہر بہ عند الناس فلو زوج بنتا اخرى من فاسق لم یصح الثانی لانه کان مشهورا بسوء الاختیار قبلہ بخلاف العقد الاول لعدم وجود المانع قبلہ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳۳۰: ۲ باب الولی)

(۲) قال العلامة ابن عابدین: (والا الخ) ای وان لم یستورا فی الدرجه وقد رضی الابعد فللا قرب الاعتراض بحر عن الفتح وغیرہ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳۲۳: ۲ باب الولی)

تتسیخ نکاح صرف قانونی تتسیخ دی شرعی نه دی (۱) او که چری دی منکو حی د علم بلوغ نه پس متصل په دی نکاح باندی دناراضگی اظهار کړی وی نو حاکم ددی تتسیخ نکاح کولی شی کینی نشی کولی (۲) وهوالموفق

د سنی الاختیار نیکه او د عدالت د یو طرفه تتسیخ نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کینی چه نیکه دخپلې نمسئ رشته په وخت دپیدائش کینی وکړله لیکن دجینی پلازراضی نه وو، درې کالو پورې رشته په خپل ځای وه او بیادجینی والدوفات شو، دوالدوفات نه پس په فریقینو کینی جهگړې شروع شوی، نیکه چه ئې کوم ځای کینی رشته ورکړې وه هغه انکار او کړو او فوراً ئې دنمسئ نکاح دخپل نمسی سره او کړه ددی دپاره چه هر خاص او عام ته پته اولگی چه رشته ختمه شوه نوسی ئې په وخت دنکاح کینی نابالغه وو، دجینی دطرفه نیکه ایجاب او قبول او کړو کومه چه ددی نمسی په نامه (کویردن) وه، اوس مسئله داده چه د نابالغه جینی نکاح ددی پلاریا نیکه او کړی نودیتته خیاریلوع نه وی، مگر چه نیکه یاپلار په سیئ الاختیار کیدل ثابت شی، نو ایپه دی صورت کینی چه د نابالغه نمسی نکاح د نوسی سره ئې او کړه، بیا څه وخت پس دنمسئ دتره لور، سره ئې نکاح او کړه آیا د نمسی سره زیاتې نه دی که چری داسیئ الاختیار نه وی نودائی ولې کول چه هغه رشته دنمسئ دپاره بهتره نه وه مزید تحقیق دادی چه جینی مجبوره شوه عدالت ته لاړه، هغه په عدالت کینی حاضر نه شو عدالت یونیم کال پس یو طرفه فیصله دجینی په حق کینی او کړه، اوس ددی حالاتو پپیش نظر جینی خیاریلوع

﴿۱﴾ قال العلامة شمس الحق الافغانی: حکم القاضي على خلاف النص او على خلاف السنة المشهورة او على خلاف الاجماع باطل ولكل قاض نقضه اذ ارفع اليه.

(معین القضاة والمفتیین ۲۸ الفصل السادس فی اقسام القضاء وما یرد منها)

﴿۲﴾ قال الحصکفی: ولكن لهما ای لصغیر وصغیرة خيار الفسخ ولو بعد الدخول بالبلوغ او العلم بالنکاح بعد بشرط القضاء للفسخ.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۲ باب الولی)

حاصلولی شی او عدالتی فیصله شرعاً جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: مشتاق احمد سنگهوتی جهلم ۱۹۷۲، ۱۰، ۱۳۱۱

الجواب: که چری دا کس (زوج) داجینی باقاعده نه آبادوی اونه ئې ازادوی اوپه دی بناء باندی حاکم مسلمان فسخ نکاح (طلاق) فیصله کړی وی نو شرعاً دا جینی آزاده شوی ده، بل ځای کینی نکاح کولی شی (۱) او که چری داتتسیخ دخیاربلوع په بناء باندی شوی وی نودنیکه سیئ الاختیار د غیر معروف کیدلو په وجه نامنظوره ده ځکه چه نه دنوسی سره نکاح عقد کولو کینی څه سوء الاختیار موجود دی اونه ئې سابق نکاح کینی سوء الاختیار معلوم دی، فی ردالمختار ۲: ۴۱۸: والحاصل ان المانع هو كون الاب مشهورا بسوء الاختيار قبل العقد فاذا لم يكن مشهورا بذلك ثم زوج بنته من فاسق صح الخ (۲). وهوالموفق

﴿۱﴾ وفي الحيلة الناجزة: زوجه متعنت له اول لازم دی چه په څه طریقه خاوند سره خلع وغیره او کړی لیکن که د ډیر کوشش باوجود هم څه صورت نه جوړ نه شی نود سختې مجبورې په حالت کینی په مالکی مذهب باندی د عمل کولو گنجائش شته ځکه چه ددوی په نزد زوجه متعنت ته د تفريق حق ملاویرې، او صورت د تفريق دادی چه بنځه خپله مقدمه د اسلام قاضی یا مسلمان حاکم ته اوددوی دنه موجود کیدوپه صورت کینی دمسلمانانو جماعت ته پیش کړی او چاته چه پیش کړی شی هغه دشرعی شهادت وغیره ذریعې سره د معاملې پوره تحقیق او کړی او که دبنځې دعوی صحیح ثابته شی چه د وسعت (طاقت) باوجود خرچ نه ورکوی نودهغې خاوند ته دی اووئیلې شی چه دخپلې بنځې حقوق ادا کړه یا طلاق ورکړه گنی مونږ به ئې درنه جدا کړو، که ددی نه پس هم دغه ظالم په څه صورت باندی عمل اونه کړی نو قاضی یا شرعاً چه څوک دهغه قائم مقام وی طلاق دی واقع کړی په دی کینی دڅه مودی انتظار او مهلت ته په اتفاق د مالکیه ضرورت نشته.

(الحيلة الناجزة ۱۶۳ المرقومات للمظلومات حکم زوجه متعنت فی النفقة)

﴿۲﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۰ قبیل مطلب مهم هل للعصبة تزويج باب

الولی)

د پلار دوکیل کړې د نکاح په وجې سره جینی

ته د خیار بلوغ او د تنسیخ حق حاصل دي

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې په باره کښې چه زید په یو ناحقه قتل کيس کښې گرفتار شو په کوم کښې چه څلور واقعي قاتلان اوزید هسې هم بدنام وو. بالاخر د ملزمانو ورثاء دمقتول د وارثانو سره صلح او کړه. په صلح کښې د قاتلینو ورثه ددرې جینکو رشتې او څلور زره روپۍ باندې رضامند شول. درې دتی ماشومانو جینکو عقد نکاح ئې او کړه او ورځې کړلې د زید د لور نکاح دهغه پنځه دیرش کالو عمر کس سره او کړې شوه کوم چه دمقتول ورور اولوفر کس وو د زید په اجازت باندې عقد نکاح او کړې شو وروسته پنځو ملزمانو ته د سزائې موت حکم واورولې شو. څلور زره روپۍ خوثالث دور کولونه انکار او کړو چه تادهو که کړیده لهذا دمقتول وارثان حقدار نه دی لیکن عقد خو وړاندې شوي وو. اوس لس پنځلس کاله پس د زید لور ځوانه شوله نوهغې دخپل عقد دتنسیخ اعلان او کړو. اوس شرعی طور باندې مسئله پکار ده چه پلار ئې کله دمرگ اوژوند کشمکش کښې مبتلاء وو او د دښمن په کور کښې دتی دماشومې جینې عقد او کړوبله داچه یولوفر او په عمر کښې د دمره غټ تضاد باوجود صرف دخپل ځان دخلاصولو دپاره اوددې مظلومې جینې به هلته ذلت او خواری نصیب شی ایا شرعاً دا عقد درست دي؟ ایا دا جینې بل ځانې کښې د عقد کولو اوزندگي تیرولو مجاز ده؟ ایا په پلار باندې په دې صورت کښې د سوء الاختیار مسئله نه جاری کیږي؟ بینوا تو جروا

المستفتی: خدا بخش سرگودها..... ۱۹۲۹ء ۲۷۱۹۱

الجواب: چونکه دا عقد د پلار وکیل کړې دي او پلار په خپله نه دي کړې لهذا د خیار بلوغ په وجه سره حاکم (مسلمان) ددې نکاح تنسیخ کولې شی اوددې نه پس بل ځانې کښې نکاح کولې شی. فی الدر المختار: وان کان المزوج غیرهما ای غیر الاب وجده ولوالام او القاضی او وکیل الاب..... لا یصح النکاح من غیر

کفو..... وبمهر المثل صح، ولکن لهما ای لصغیر وصغيرة خيار الفسخ ولو بعد الدخول بشرط القضاء للفسخ انتهى مختصراً (۱) وهکذا فی کتب الفروع. **نوبت:**..... چونکه دانکاح ددفع دفتني دپاره دي لهذا ددي وجې نه پلار سيي الاختيار نه جوړیږي (۲) - وهو الموفق

د عاقلې بالخي نکاح کښې د والدينو د عدم موجودگي

په بناء باندې د عدالت د تنسیخ نکاح مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې په باره کښې که د جينې اوددې د والدينو او قريبي رشتنه دارانوپه رضامندئې اودگواهانوپه موجودگي کښې په حکم دوالد جرگې ته دنکاح کولو دا اجازت باوجود که چرې اوس والدين دا اعتراض او کړې چه دانکاح زمونږ په عدم موجودگي کښې شوي ده نو ايا ددي وجې نه په عدالت عاليه کښې دتنسیخ نکاح شرعی لحاظ سره حق رسيږي؟

﴿۱﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۱، ۳۳۲ مطلب مهم هل للعصبة تزويج الصغير امرأة غير كف له)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: ان المانع هو كون الاب مشهورا بسوء الاختيار قبل العقد فاذا لم يكن مشهورا بذلك ثم زوج بنته من فاسق صح وان تحقق بذلك انه سيئ الاختيار واشتهر به عند الناس فلو زوج بنتا اخرى من فاسق لم يصح الثاني لانه كان مشهورا بسوء الاختيار قبله بخلاف العقد الاول لعدم وجود المانع قبله..... قلت ومقتضى التعليل ان السكران او المعروف بسوء الاختيار لوزوجها من كف بمهر المثل صح لعدم الضرر المحض ومعنى قوله والظاهر من حال الصاحي انه يتأمل اي انه لو فور شفقتة بالابوة لا يزوج بنته من غير كف او بغبن فاحش الا لمصلحة تزيد على هذا الضرر كعلمه بحسن العشرة معها وقلة الاذى ونحو ذلك الخ. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۰، ۳۳۱ قبيلى مطلب مهم هل للعصبة تزويج الصغير)

چہ ہر کلمہ ہی دگو اہانوپہ مخامخ ہی ددو و کنا لوزمکی مہرہم مقرر کری وو، ہمدارنگہ دجینی عمر کاغذی اوہ اکثری دواو لحاظ سرہ تقریباً تلس کالہ

وو؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی محمد روشن کو کاروی..... ۱۹۷۳ء

الجواب: دعاقلی بالغی پہ خپلہ مرضی نکاح کول نافذ اولازم ناقابل تنسیخ دی، اگرچہ والدین راضی نہ وی، فی الہندیہ ۱: ۳۰۵ نفذ نکاح حرة مکلفہ بلاولی عندابی حنیفہ وابی یوسف رحمہما اللہ تعالیٰ کذا فی التبین (۱) و فی الہندیہ ۲: ۲۹۳ وینعقد نکاح الحرة العاقلۃ البالغة برضاہا وان لم یعقد علیہا ولی الخ (۲)

والمسئلة واضحة. وهو الموفق

د صغیری د پلار د فسخ نکاح د اختیار پہ بارہ

کسب د حیلہ ناجزہ د عبارة وضاحت

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کسب پہ حیلہ ناجزہ ۱۴۸ بانڈی خزانہ المفتیین پہ حوالہ لیکلے دی چہ... د صغیری پلار تہ دنکاح فسخ کولو اختیار شتہ دی کلمہ چہ دتہ معلومہ شی چہ ہغہ نان نفقہ اود مہر معجل ور کولونہ قاصر دی یاد تہ یعنی پلار تہ ددی گمان اوشی چہ ہغہ بہ قاصروی دنان نفقی او معجل نہ، اوس ددی فسخ کولو دپارہ بہ پلار ازروی شرع کوم طریقہ اختیار وی د جواب نہ موخبر کری؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا حافظ گل رحیم جامع مسجد اہدہ ضلع صوابی ۱۹۷۴ء ۵۱۵۱۴
الجواب: ددی مقصد دادی چہ والد دحاکم یاد جماعت علماء پہ وساطت سرہ نکاح باقاعدہ فسخ کولی شی پہ خپلہ ہی نہ شی کولی (۳) - وهو الموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۸۷ الباب الرابع فی الاولیاء)

(۲) (ہدایہ ۲: ۲۹۳ باب فی الاولیاء والا کفاء)

(۳) ☆ و فی الہندیہ: ولا یكون التفريق بذلك الا عند القاضي اما بدون فسخ القاضي فلا تنفسخ النکاح بينهما وتكون هذه فرقة بغير طلاق حتى..... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

د والدینو د نابالغو کری شوی نکاح ناقابل فسخ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کسب پہ دیونابالغی جینی نکاح ددی پلار دیونابالغہ ہلک سرہ او کری، دہلک او جینی د طرفنہ ایجاب او قبول ددواو والدین او کری، اوس ددواو والدین غواپی چہ دانکاح باقی پاتے نہ شی، ہلک او جینی اوسہ پوری نابالغ دی ایپہ دی صورت کسب د ہلک پلار تہ دا حق حاصل دی چہ دخیل نابالغ خوی د طرفنہ نابالغہ جینی تہ طلاق ور کری یائی فسخ کری؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرحیم پیش امام مسجد میان خانی مایار مردان ۱۹۷۳ء ۲۲۱۳۸

الجواب: دانکاح دفسخ قابلہ نہ دہ، فی الہندیہ (۱: ۳۷۶) لایقع طلاق الصبی وان کان یعقل (۱) و فیہا ایضاً (۱: ۵۲۹) اذا خالغ الاب علی ابنہ الصغیر لایصح ولا یتوقف علی اجازتہ کذا فی فتاویٰ قاضی خان (۲) و فی رد المحتار (۲: ۵۸۵) قوله الطلاق لمن اخذ بالساق کتایہ عن ملک المتعہ انتہی (۳) ولا ملک للاب، فافہم. وهو الموفق

(بقیہ حاشیہ) لو لم یکن الزوج دخل بها فلا شیئ لها من المهر. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۹۲)

الباب الخامس فی الا کفاء)

:: و فی الحیلۃ الناجزۃ: پہ دی تولو صورتونو کسب د بنسخی خلاصولو دپارہ شرعی صورتونہ جدا جدا دی چہ دا بہ تفصیل سرہ لیکلے شی لیکن پہ دغہ تولو کسب دا خبرہ مشترک دہ چہ پہ دی آزادولو کسب بنسخہ یا دہغی اولیاء خود مختارہ نہ دی بلکہ قضاء د قاضی شرط دہ یعنی ضروری دہ چہ بنسخہ خپلہ مقدمہ د قاضی پہ عدالت کسب پیش کری او قاضی د باقاعدہ شرعی تحقیق نہ پس د تفریق وغیرہ حکم او کری. (حیلہ ناجزہ ۱۴۸ مقدمہ فسخ نکاح)

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۳ فصل فیمن یقع طلاقہ وفیمن لا یقع طلاقہ)

(۲) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۵۰۴ قبیل الباب التاسع فی الظہار)

(۳) (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۲ قبیل مطلب فی طلاق المدہوش)

د مهر نه ادا کولو په وجه باندې ښځې ته د تنسیخ نکاح حق حاصل نه دي
 سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو ښځه د خاوند سره
 آباءه وی او مبلغ پنځه زره روپۍ مهر مقرر شو، او ددې ادا کول هم اونه شول،
 ښځې دعوی او کړه چه ماته دي مهر را کړې شی او پادې په بل ځای کښې
 د نکاح کولو حکم را کړې شی. دادشپږ کالونه دخپل مور پلار په کور کښې غیر
 آباءه ده داسې ښځې ته د دویمې نکاح کولو څه حکم دي؟ بڼوا توجروا
 المستفتی: محمد احمد ۱۹۷۴ء ۲۱۴۱

الجواب: چونکه دامهر معجل نه دي، لهذا د طلاق یا مرګ نه وړاندې په خاوند
 باندې ادا کول ضروری نه دي. لمافی الهندية ۱: ۳۳۹ وان کان لالی غایه معلومة
 فقد اختلف المشائخ فيه قال بعضهم يصح وهو الصحيح وهذا لان الغاية معلومة في
 نفسها وهو الطلاق او الموت (۱) پس ددې ښځې د پاره دمهر دوجې نه د تنسیخ
 نکاح حق حاصل نه دي- وهو الموفق

د نکاح په وخت، په عدالت کښې بلا خلع د فسخ نکاح، شرط لگولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه زید د زینب سره
 نکاح او کړه او په ستهامپ کښې ئې اولیکل که چرې زمونږ په مینځ کښې
 نالګی راغله نور جوع عدالت ته کولو سره زینب بلا خلع د فسخ نکاح حق
 لری، اوس بغیر د نالګی نه زینب رجوع عدالت ته کړې د فسخ نکاح حکم ئې
 اخستې دي ددې څه حکم دي؟ بڼوا توجروا

المستفتی: مقبول الرحمن هزاره ۱۹۷۵ء ۲۹۱۱۲

(۱) فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۱۸ الفصل الحادی عشر فی منع المرأة نفسها بمهرها الخ

الجواب: بشرط صدق مستفتی د اتنسیخ د بلا وجې نه شرعاً درست نه دي (۱)-
 وهو الموفق

د جنازې د مونځ نه د منکر او د لوفر خاوند نه نکاح فسخ کول

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه زما واده فلان بن
 فلان سره او شوه، ده او دده کوروالو زما سره ناروا سلوک شروع کړل. کله چه
 زه مونځ کوم نو هغه ماته وائی چه زه کمیونسټ یم زما په مخ کښې مونځ مه
 کوه، زما دخیتې نه مریچې هسپتال کښې پیدا شو ما او ئیلې چه د مریچې
 جنازه نشته دي بیاده او وئیلې چه کمیونسټ یم زما په مخ کښې د جنازې
 د مونځ ذکر مه کوه. ددې نه علاوه زما خاوند د شپې ځانته کمره کښې غلطو
 خلقو سره د قوم لوط په فعل کښې مصروفه وی. په دې حالاتو کښې ځما نکاح
 دده سره برقراره ده یا خود بخود ختمه شوي ده؟ بڼوا توجروا

المستفتی: مسماة ستيلايت تاؤن راولپنډی ۱۷ شعبان ۱۴۱۰ هـ

الجواب: که چرې دا خاوند انکاری نه وی نو ستاده سره نکاح ختمه شوي ده (۲)
 البته د قانونی خطراتونه د بیچ کیدلو د پاره حاکم ته مرافعه ضروری ده،
 وهو الموفق

د بي غیرته خاوند سره اوسیدل حرام او تخفیل ضروری دي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو بد کردار کس دي
 (۱) قال الشيخ سليم رستم باز: المعلق بالشرط يجب ثبوته عند ثبوت الشرط ای اذا علق
 بالشرط يلزم ثبوت المعلق به مثلاً اذا قال لاخر انا ضامن مالك اذا سرقه فلان فمضى ثبت
 الشرط ای السرقة يثبت المعلق به ای الضمان.

(شرح المجلة لرستم باز ۱: ۵۴ المادة: ۸۲).

(۲) وفي الهندية: ارتد احد الزوجين عن الاسلام وقعت الفرقة بغير طلاق في الحال قبل
 الدخول وبعده. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۳۹ الباب العاشر في نکاح الکفار)

او خپلې ښځې باندې جبرازناکوی ښځې کافی منت اوزاری او کړل چه د خدائي نه او ویرېږه زه دذلت رزق نه غواړم مادعذاب الهی نه بیج کړه، مگر هغه خاوند یو خبره هم نه منی، د خاوند څه حلال کار وبارنشته دې اونه څه مزدوری کوی ښځه ددې بې غیرته او ذلیل نه او تختیده دیورشته دارپه کور کښې ناسته ده اوس د ښځه دیو شریف انسان سره واده کول غواړی لیکن بې غیرته خاوند طلاق نه ورکوی نو ایاددې خاوند (کوم چه ښځه چلوی په بد چلنی باندې ئې مجبوره وی) سره ددې ښځې نکاح باقی ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عزیز خان خیبر بازار پشاور ۱۹۷۷ء ۱۸۱۶ ۳۰

الجواب: دې ښځې ته ددې خاوند سره اوسیدل حرام دی او ددې خاوند نه تختیدل ضروری دې او د ښځه بغیر د طلاق نه یا بغیر د تنسیخ نکاح نه بل ځای کښې نکاح نشی کولې په گناه اوزناسره نکاح نه ماتیږی (۱).

وهوالموفق

(۱) قال الشيخ عزيز الرحمن الديوبندي: هرکله چه داسې دومره شریر النفس او ظالم او بد کار دې (یعنی په بد فعلی او کسب کولو باندې مجبوره کوی) کوم چه په سوال کښې ذکر دی او سائله په معصیت باندې مجبوره کوی نو په مذکوره حالت کښې دهغه سره اوسیدل پکار نه دی، او داسې ظالم او فاسق سره اوسیدلو باندې شریعت نه مجبوره کوی البته دهغه (خاوند) د طلاق ورکولو نه بغیر د نکاح ماتیدلو او د بلې نکاح کولو د جواز هیڅ صورت نشته پس چه هر څنگه وی د حکام وغیره په ذریعه په هغه باندې زور راوستلې شی او په زبردستی سره په هغه طلاق ورکړې شی د طلاق او عدت تیروولو نه روسته دویمه نکاح صحیح ده.

فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ۲۴۹: ۱۰ باب سیزدهم، د نامرد مجنون وغیره احکام

.....

فصل فی تفریق زوجة

مفقود الخبر والمجنون وغيره

د مفقود الخبر د ښځې د پاره د تنسیخ نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس د څلور کاله اووه میاشتونه مفقود دې د ډیر تلاش نه پس اوسه پورې دهغه څه پته اونه لگیده، او ټول رشته داربې ناامیده شوي دی، د مفقود یو ځوی او ځوانه ښځه هم شته، او ښځې مطالبه کړي ده چه یازما خاوند پیدا کړی، یازه په خپل اختیار دویم واده کول غواړم د مفقود رشته دارهم تنگ راغلی دی او ښځه هم هغوی تنگوی لهاددې باره کښې شرعی حکم څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: عصمت الله ناوگي ۱۹۷۵ء ۱۸۱۶ ۲۸

الجواب: که چرې د ښځه د نفقې انتظام نه شی کولې، یا په عصمت باندې ویرېږی نود مسلمان حاکم (جج) په ذریعه د تنسیخ نکاح کولې شی، په داسې طریقه چه مسلمان حاکم باقاعده د تفتیش نه پس د یته دکم از کم د یو کال زیات انتظار حکم ورکړی او داهم ظاهره کړی چه په دې زیات وخت کښې د مایوسۍ په صورت کښې (د یو کال تیریدونه پس) د عدت نه پس نکاح کولې شی او د ظاهره کړی چه نکاح ماتنسیخ کړیدې، والتفصیل فی الحيلة الناجزة (۱). وهوالموفق

(۱) قال العلامة اشرف على التهانوي: د مفقود د ښځې د پاره د نورو څلورو کالو د انتظار حکم په دې صورت کښې خو بالاتفاق ضروری دې کله چه ښځه دومره مودې پورې صبر او برداشت او پاکدامنی سره تیرولې شی لیکن که دا صورت ممکن نه وی یعنی ښځه د ابتلاء خطر ښکاره کړی او هغې یوې اوږدې مودې پورې د مفقود د انتظار کولو نه پس مجبوره کیدو. (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د مفقود الخبر د بنخي په فسخ نکاح کښې د شرائطو رعایت ضروری دي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دیو جینئ نکاح د ماما دځوئ سره شویوه واده ئې په کم عمر کښې شوي ووهغه هلک بیاد سخر گنئ سره اوسیدلو څه وخت پس دغه هلک دخپلې منکوحي بنخي خور او تختوله لیکن هغه جینئ په لاره کښې اونیولې شوه او واپس راغله څه وخت پس هغه هلک واپس راغلو چه زمانه څه ماسره اولیگئ گینې ماسره دخپلې جینئ فیصله او کړې، نو د جینئ پلار او وئیل چه زمونږه تاسره د فیصلې ضرورت نشته دې مونږ په عدالت فیصله کړي ده. فیصله داسې شوي وه چه د جینئ والو چیئرمین یونین کونسل ته درخواست ورکړو چه زمونږ لورد ډیرې زمانې نه غیر آباده ده او ددې خاوند د کله نه ورک شوي دي، چیئرمین قاضی صاحب ته د فیصلې لیکلو او وئیل قاضی صاحب د هلک د تلاش کولو او وئیل او که چرې د تلاش نه پس هلک ملاونه شونوپه عدالت کښې به نکاح فسخ کړې شی، څه زمانه پس د جینئ والا د قاضی خواته لاړل چه هلک مونږه تلاش کړو لیکن مونږ ته ملاونه شو، قاضی صاحب عدالت ته ولیکل چه هلک د دمره وخت نه ورک دي نو ددې وجې نه دي نکاح فسخه کړې شی، عدالت نکاح فسخه کړه اوس چونکه زه د نکاح رجسټراریم دازما خواته راغلو چه نکاح رجسټر کړه، ما او وئیل چه زه د امستله نه منم دي وجې نه زه د نکاح مجلس ته نه راځم اونه نکاح رجسټر کوم او نکاح دمحلې امام او ترله، اوس دمحلې خلق

(بقیه حاشیه) ... سره په دې حالت کښې درخواست ورکړې وی چه د صبر نه عاجزه شوه نو په دې صورت کښې ددې گنجائش هم شته چه د مالکیه مذهب موافق د څلورو کالوپه موده کښې کموالې او کړې شی ځکه چه کله د بنخي د ابتلاء سخته خطر وه وی نو ددوی په نزد کم از کم د یو کال صبر نه پس تفریق جائز دي ... لیکن چرته چه د قوی قرائنو نه په زنا کښې د مبتلا کیدو قوی خطر وه وی نو د یو کال په قول باندي هم حاکم له د حکم ورکولو گنجائش شته خو معامله د الله تعالی سره ده بهانه دي تلاش نه کړې شی

(الحيلة الناجزة ٧١ اندیشه ابتلاء کی وقت ایک مزید وسعت)

وائی چه دي امام پسي مونځ نه کيږي، ځکه چه نکاح نه ده فسخه شوي ترڅو پوري چه خاوند طلاق ورنه کړي، بياديونين کونسل د طرفنه ماته حکم ملاؤ شو چه نکاح رجسټر کړه، مانکاح رجسټر کړه، ايا په ماباندي څه شرعي حکم عائد کيږي؟ بينوا توجروا

المستفتی: حافظ محمد امين کيمليپور ۱۹۷۴ء ۲۰۱۷

الجواب: واضحه دي وی چه اولاد اهلک مفقودنه دي ثانيا په دي فسخ کښې د شرائطو رعایت هم نه کړې شوي، مثلاً کم از کم یو کال نه زیات انتظار کول (۱) لهذا په جینئ والو ضروري ده چه دغه هلک په خلع باندي راضی کړي ددې نه مخکښې په نکاح کښې کوم قسم اعانت کول اگرچه قانونی طور باندي جائز دي لیکن د اسلامی اصولوپه بناء باندي ناجائز دي، او ضروري ده چه د الله تعالی نه معافی طلب کړي - وهو الموفق

زوجه مفقود الخبر کښې قضاء د قاضی یا د علماء جماعت

ضروری دي په فتوی باندي اکتفاء کافی نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس د لسو کالونه د محنت او مزدوری دپاره د کورنه وتلې دي او اوسه پوري واپس راغلو، د

﴿١﴾ قال العلامة شمس الحق الافغانی: المفقود غائب لم تدر حياته ولا موته كما في البحر وهو حي في حق نفسه لا تتزوج امرأته عن أبي حنيفة ان مدة الفقد مفوض الى رأى القاضى فيحكم بما ادى اليه اجتهاده فيقسم ماله حينئذ بين الاحياء من ورثته فتاوى انقروى واختار الزيلعى تفويضه للامام قال فى الفتح فای وقت رأى المصلحة حكم بموته قال فى النهر وفى الينابيع قيل يفوض الى رأى القاضى ولا تقدير فيه فى ظاهر الرواية كذا فى ردالمحتار وتعد زوجة المفقود بعد مضي اربع سنين عند مالک وهو مذهب الشافعى القديم قال القهستانی لو افتى بقول مالک فى موضع الضرورة لا بأس به على ما اظن (من المحل المذبور).

(معین القضاة والمفتیین ٨٨ الفصل الرابع عشر فى زوجة مفقود)

فتاویٰ فریدیہ

پاکستان پہ گوٲ گوٲ کبھی دده کلک تلاش اوکړې شو مگر پټه ئې اونه لگیده. دده په جائیداد باندې هم بل وارث قابض دې ښځه دځوان عمروالاده د خواهشاتو نفسیانی اوانان نفقې نه مجبوره ده د حرامو دارتکاب احتمال غالب دې آیا شرعاً ددې څه لاره کیدلې شی؟ بینوا توجروا

۲۲۱۱۱۱ء ۱۹۶۸

المستفتی: نامعلوم

المستفتى: نامعلوم

الجواب: بتوفيق الملك الوهاب هو اعلم بالصواب: شرعاً واول نه اختلاف بين الائمة المجتهدين واقع دې، په مذهب حنفيه كښي څه لاره نشته څنگه چه د حضرت علي رضي الله عنه قول دې چه دهغي مؤيد حديث شريف دې مگرد محدثينو په نزد ددې سند ضعيف دې كوم چه دهدايه په حاشيه باندې مفصل تشريح شوي دي او موده اورياونوى كاله دى، په مسلك د امام مالك باندې فتوى حاصلولې شى چه د قاضى د حكم نه پس عدت تيركړى او بل ځائي كښي نكاح او كړى نجات حاصلولې شى، هداية ۲: ۶۰۲ وقال مالك اذا مضى اربع سنين يفرق القاضى بينه وبين امراته تعتدة الوفات ثم تزوج من شاء لان عمر هكذا قضى فى الذى استهواه الجن بالمدينة وكفى به اماما الخ، او دامام مالك رحمه الله نه طاؤس روايت كوى، ان عمر بن الخطاب قال ايما امرأة فقدت زوجها فلم تدرا اين هو فانها تنظر اربع سنين ثم تعتد اربعة اشهر وعشرا ثم تحل للزواج، او محمد بن عبد الباقي ددې په شرح كښي ليكي: وروى نحوه عن عثمان وعلى قيل واجمع الصحابة عليه ولم يعلم لهم مخالف في عصرهم وعليه جماعة من التابعين، دامام مالك رحمه الله په مذهب باندې دا فتوى ضرورة جائزه ده، په جامع الرموز ۴۶۸ كښي دى وقال مالك والاوزاعى الى اربع سنين فينكح عرسه بعدها كما في النظم فلو افقي به في موضع الضرورة، ينعي ان لا باس به على ما ظن، اور د المختار حاشيه در مختار كښي دى ذكر ابن وهبان في منظومة انه لو افقي بقول مالك في موضع الضرورة يجوز، او په فتاوى عبد الحئ ۱۳۹: ۱ كښي فتوى ورکړې ده دمفقود الخبر په موت باندې په موجب د مسلك دامام مالك په دې كښي اختلاف بين الصحابة والتابعين وبين الائمة المجتهدين شوي دي نوپه صورت

مجبورئ کنبې په قول د حضرت عمر رضي الله عنه په مذکوره صورت کنبې څه وخته پورې تفتیشات او بیادور کیدو په شهادت باندې جائز ده چه دویم خاوند نکاحا حاصل کړي، د فیصله شرعی نه بغیر نکاح هرگز جائز نه ده، په دې باندې زیات حکومت اسلامی فقط

کتبه..... محمد مرتضیٰ مولیا..... ۲۲۱۱۱۲۸

الجواب صحيح: لانه جازالافتاء عندالضرورة بمذهب مالک وغيره صرح به العلامة الشامی وغيره(١) لكن لابدمن قضاء القاضی المسلم اوحکم جماعة العلماء وعامة المسلمين،ولايصح الاكتفاء بالافتاء وتفصيل المسئلة مسطورفي الحيلة الناجزة فليراجع اليها(٢). وهوالموفق.....محمدفريدعفی عنه

﴿١﴾ قال العلامة ابن عابدين: لقول القهستاني لو افتى به في موضع الضرورة لا بأس به على ما اظن..... وقد قال في البزازية الفتوى في زماننا على قول مالك وقال الزاهدي كان بعض اصحابنا يفتون به للضرورة..... لكن قدمنا ان الكلام عند تحقق الضرورة حيث لم يوجد مالكي يحكم به.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ٣: ٣٦٢ كتاب المفقود)

(۲) وفي الحيلة الناجزة: مالکيه په نزد د مفقود د ښځې د پاره د مفقود د زوجيت نه آزادولو د پاره په دارالاسلام کښې خودا صورت دې چه ښځه د قاضي په عدالت کښې مراغه پيش کړې او د شرعي شهادت په ذريعه دا ثابته کړې چه زما نکاح فلانی سړی سره شوې وه..... کما في المتقی للباچی المالکی..... ددې نه پس گواهانو سره دهغه (خاوند) لایته کیدل ثابته کړې. ددې نه پس دې قاضي پخپله هم د مفقود تفتیش او تلاش او کړې..... د مفقود ښځه په هیڅ صورت کښې دنکاح نه خارجیدو کښې خود مختاره نه ده، بلکه په هر حال کښې قضاء د قاضي شرط ده..... او که مسلمان حاکم موجود نه وی..... نو بیا د مالکی مذهب موافق د دینداره مسلمانانو یو جماعت مشري او کړې او د مذکوره بیان مطابق دې تحقیق او کړې او د کامل تحقیق نه پس دې فیصله او کړې نو دا فیصله به هم د قاضي د قضاء په حکم کښې وی، الخ. (الحيلة الناجزة ۶۲، ۶۴ حکم زوجه مفقود)

په افغان جنگ کښې د مفقود مجاهدينو د ښځو د نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه څه مجاهدين په محاذ جنگ افغانستان کښې په محاصره کښې راغلل یا شهیدان شول د شپږ اووه کالونه مفقود دی ددوی ښځې په کورونو کښې موجودې دی ایادانښځې بل ځایې کښې نکاح کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمود حقانی افغانستان..... ۱۴۱۲، ۱۹۸۷

الجواب: ددې خاوندانو ښځې د ضرورت په وخت کښې یعنی د خوف زنا یا د خوف د نفقې مسلمان حاکم یا د با اثر علماء په وساطت سره تنسیخ نکاح کولې شی (۱) وهو مذهب مالک و جاز علیه الفتوی کما فی ردالمحتار باب المفقود (۲). وهو الموفق

په جهاد افغانستان کښې د مفقود الخبر مجاهدينو د ښځو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین په حق د مجاهدينو د افغانستان کښې چه په

(۱) قال الشاه اشرف على التهانوي: که چرې ښځه د ابتلاء خطر نه ښکاره کړې او هغې یوې اوږدې مودې پورې د مفقود د انتظار کولو نه پس مجبوره کیدو سره په دې حالت کښې درخواست ورکړې وی چه د صبر نه عاجزه شوه نو په دې صورت کښې ددې گنجائش هم شته چه د مالکيه مذهب موافق د څلورو کالو په موده کښې کموالي او کړې شی ځکه چه کله د ښځې د ابتلاء سخته خطر وه نو ددوی په نزد کم از کم د یو کال صبر نه پس تفريق جائز دي. کما فی الرواية الثانية من فتوى العلامة الفهاشم لیکن چرته چه د قوی قرائنونه په زنا کښې د مبتلا کیدو قوی خطر وه نو د یو کال په قول باندې هم حاکم له د حکم ورکولو گنجائش شته. (الحيلة الناجزة ۷۱ فائده)

(۲) قال العلامة الشامي: وقال في الدر المنقي ليس باولي لقول القهستاني لو افتى به في موضع الضرورة لا بأس به على ما اظن وقد قال في البازية الفتوى في زماننا على قول مالک وقال الزاهدي كان بعض اصحابنا يفتون به للضرورة الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۲ مطلب في الافتاء بمذهب مالک في المفقود)

صفوف د جنگ کښې د کفارو سره په معرکه کښې مفقود شوي دی او اوسه پورې ئې د مرګ او ژوند حالت معلوم نه دي او غالبه داده چه د دهریانو د ظلم په وجه سره مړه شوي دی اوس ددوی د ښځو د نکاح څه مسئله ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید رسول مجاهد اکوړه مهاجر کیمپ..... ۱۲۱۱، ۱۹۸۵

الجواب: په دې صورت کښې پس د حکم د حاکم نه په مرګ ددې مفقود، په دې مفقود باندې احکام د مړې جاري کیږي. کما فی ردالمختار ۳: ۵۷ ومقتضاه انه یجتهد ویحکم القرائن الظاهرة الدالة على موته الخ (۱). وهو الموفق

د سقوط مشرقی پاکستان په وخت د مفقود أزواج د ښځو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه د سقوط مشرقی پاکستان په وخت کوم فوجیان چه هلته ورک شوي دی اوس خوتول قیدیان واپس شوي دی او ددې ورک شويو فوجیانو نومونه حکومت د شهداء په فهرست کښې درج کړي دی اودته ئې پښتن جاري کړي دي ددې مفقود الخبر فوجیانو ښځې دویمه نکاح کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد سعید شاه شکری علی خیل کرک..... ۱۲۱۱، ۱۹۷۵

الجواب: د انښځې د مسلمان حاکم یا د څو با اثره علماؤ په ذریعه باندې فسخ نکاح (حکم بالموت) حاصلولې شی کله چه حکم ورکونکی د باقاعده تلاش کولو نه پس فیصله او کړي، بدل علیه مافی ردالمختار ۳: ۳۳۱ ومقتضاه انه یجتهد ویحکم بالقرائن الظاهرة الدالة على موته وعلى هذایتنی مافی جامع الفتاوی حیث قال واذا فقد فی المهلكة فموته غالب فی حکم به کما اذا فقد وقت الملاقاة مع العدو، قال العلامة الشامي لكن لا يخفى انه لا بد من مضي مدة طويلة حتى يغلب

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۳ مطلب الافتاء بمذهب مالک فی زوجة

المفقود)

على الظن موته لا بمجرد فقدده عند ملاقة العدو الخ (۱) اوددي حكم نه پس دي عدت وفات تير كړي دويمه نكاح كولي شي (۲) - وهو الموفق

مقتوه الخبر بنهي ته د مسلمان حاكم په

ذريعه د حكم بالموت حاصلولو نتيجه

سوال: څه فرمائي علماء دين ددي مسئلي په باره كښي چه يو كس په مشرقى پاكستان (بنگلېه ديش) په مخكښي جنگ كښي ورك شوي دي ددي نه مخكښي هغه په باقاعدي سره كله كله كورته تلو راتلو او او خطونه ئي هم ليكل دي ځاني نه دده په تلاش كښي خلق هم لارل مگر هلته ئي دنشت والي نه علاوه هيڅ اونه ليدل. اوس په داسي جنگ كښي په كوم كښي چه دعام مغربي پاكستان خلقو قتل مقاتله وي، په دي صورت كښي بنځه بل ځاني

كښي نكاح كولي شي؟ بينوا توجروا

المستفتي: گل عظيم جهلم..... ۱۹۷۵ء ۲۱/۱۱

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۲ كتاب المفقود)

(۲) قال العلامة شمس الحق الافغانى: عن ابى حنيفة ان مدة الفقد مفوض الى رأى القاضى فيحكم بما ادى اليه اجتهاده فيقسم ماله حينئذ بين الاحياء من ورثته فتاوى انقروية، واختار الزيلعي تفويضه للامام قال فى الفتح فإى وقت رأى المصلحة حكم بموته قال فى النهر وفى التنايع قيل يفوض الى رأى القاضى ولا تقدير فيه فى ظاهر الرواية كذا فى ردالمحتار..... وتعدت زوجة المفقود بعد مضي اربع سنين عند مالك وهو مذهب الشافعى القديم..... وعند احمد ان كان يغلب على حاله الهلاك كمن فقد فى الصفين او فى مركب قد انكسر او خرج لحاجة قريبة فلم يرجع فهذا بعد اربع سنين يقسم ماله وتعدت زوجته بخلاف ما اذا لم يغلب كالمسافر لتجارة او سياحة فانه يفوض الى رأى الحاكم فى رواية..... قال القهستاني لو اُفتي بقول مالك فى موضع الضرورة لا بأس به على ما اظن (من المحل المزبور).

(معين القضاة والمفتيين ۸۸ الفصل الرابع عشر فى زوجة المفقود)

الجواب: په صورت مسئوله كښي دمسلمان حاكم دحكم بالموت يا دحكم طلاق نه وړاندي دامنكوحه دا بل ځاني كښي نكاح نه شى كولي، لان هذا المفقود لم يبلغ سبعين سنة وما فقد فى المهلكة كما اذا فقد فى وقت الملاقات مع العدو وقال العلامة الشافعى فى حقه لا يخفى انه لا بد من مضي مدة طويلة حتى يغلب عن الظن موته لا بمجرد فقدده عند ملاقات العدو وسفر البحر ونحوه (ردالمختار ۳: ۴۵۸) (۱) واما تطبيق الحاكم فبناء على الافتاء بمذهب الامام مالك عند الضرورة (۲). وهو الموفق

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۲ كتاب المفقود)

(۲) قال العلامة محمد امين: لقول القهستاني لو اُفتي به فى موضع الضرورة لا بأس به على ما اظن..... وقد قال فى البزازية الفتوى فى زماننا على قول مالك وقال الزاهدى كان بعض اصحابنا يفتون به للضرورة..... لكن قدمنا ان الكلام عند تحقق الضرورة حيث لم يوجد مالكي يحكم به. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۲ كتاب المفقود مطلب الافتاء بمذهب مالك)

☆ وقال العلامة عبد الحى اللكنوى: عمل كرده شود (بر مذهب امام مالك) فى جامع الرموز: وقال مالك والاوزاعى الى اربع سنين فينكح عرسه بعده كما فى النظم فلو اُفتي به فى موضع الضرورة ينبغى ان لا بأس به كما اظن انتهى، وفى تعاليق الانوار على الدر المختار: نعم مذهب مالك والقديم من مذهب الشافعى تقديره بربع سنين لكن فى حق عرسه لا غير فينكح بعدها كما فى النظم فلو اُفتي به فى موضع الضرورة ينبغى ان لا بأس به على ما اظن كما فى القهستاني، انتهى، وفى حسب المفتين: قول مالك معمول به فى هذه المسئلة وهو احد قولى الشافعى ولو اُفتي الحنفى فذلك يجوز فتواه لان عمر رضى الله عنه قضى هكذا فى الذى استهوته الجن بالمدينة وكفى به اماما ولانه منع حقها بالغيبه فيفرق القاضى بينهما بمضى هذه المدة اعتبارا بالايلاء فى العدد وبالعته فى السنة عملا بالشبهين انتهى.

(مجموعة الفتاوى على هامش خلاصة الفتاوى ۳: ۳۳۷ كتاب المفقود)

د مقنود الخبر په باره کښې د مسلمان حاکم د فیصلې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس د څلورو کالو نه ورک دې ددې کس ښځه اوبچې هم دې ددیر کوشش باوجود هم ورک دې اوس ښځه وائی چه زه ددویم خاوند سېره واده کووم مقامی علماء دیونیم کال نور انتظار کولو وویل مگر ښځه وائی چه زه نکاح کول غواړم، ایاپه دې صورت کښې څه شرعی جواز شته؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی نور الحق باره پشاور..... ۱۸ شعبان ۱۴۰۳ هـ

الجواب: د ښځه دې حکومت ته مرافعه او کړې او حکومت دې باقاعده د تفتیش نه پس کله چه مایوسه شی نو دې ښځې ته دې کم از کم دیو کال انتظار حکم او کړې اویادې حالاتنسیخ نکاح او کړې په حالت اولی کښې دې دیو کال ختمیدو نه پس عدت دوفات تیر کړې اوپه دویم صورت کښې دې عدت د طلاق تیر کړې اوبل ځانې کښې دې عقد نکاح او کړې (۱) - وهو الموفق

(۱) قال الشاه اشرف على التهانوی: د مالک په نزد د مقنود د ښځې دپاره د مقنود د زوجیت نه آزادولو دپاره په دارالاسلام کښې خودا صورت دې چه ښځه د قاضی په عدالت کښې مرافعه پیش کړې او د شرعی شهادت په ذریعه دا ثابت کړې چه زما نکاح فلانی سړی سره شوې وه..... ددې نه پس گواهانو سره دهغه (خاوند) لایته کیدل ثابت کړې ددې نه پس دې قاضی پخپله هم د مقنود تفتیش او تلاش او کړې او کله چه د پتې ملاویدو نه مایوسه شی نو ښځې ته د نورو څلورو کالو د انتظار حکم ورکړې بیا که په دې څلورو کالو کښې دننه هم د مقنود پته اونه لگی نو مقنود به ددې څلورو کالو مودې ختمیدو باندې مې تصور کولې شی، او ددې څلورو کالو تیریدو نه پس به څلور میاشتې او لس ورځې د وفات عدت تیرولو سره به ښځې ته بل ځانې کښې د نکاح کولو اختیار وای..... فائده: که چرې دا صورت ممکن نه وی یعنی ښځه د ابتلاء خطره ښکاره کړې او هغې یوې اوږدې مودې پورې د مقنود د انتظار کولو نه پس مجبوره کیدو سره په دې حالت کښې درخواست ورکړې وی چه د صبر نه عاجزه شوه نوپه دې صورت کښې ددې گنجائش هم شته چه د مالک په مذهب موافق د څلورو کالو په موده کښې کموالی او کړې شی ځکه چه کله د ښځې د ابتلاء سخته خطره وی نو ددوی په نزد..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د مقنود الخبر په باره کښې ظاهر الروایت او

په مذهب د امام مالک باندې د فتویٰ حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دیو ښځې خاوند چرته ورک شوي دې ددې ښځې د نکاح په باره کښې زمونږ په مذهب کښې مفتی به قول کوم دې؟ اوپه دې مسئله کښې دامام مالک مذهب اختیارول څنگه دی یعنی دهغه په مذهب باندې فتویٰ ورکول ضروری دی او که نه د ضرورت په وخت کښې پرې فتویٰ ورکړې شی؟ دامسئله په دلیل سره اولیکئ مهربانی به مووی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عبدالقاهر بندر روډ پشین بازار کوټه..... ۱۹۷۷ء ۱۸۱۸۲۰

الجواب: محترم المقام دامت برکاتکم! د السلام علیکم نه پس واضحه دې وی چه تاسو ددې سوالو تفصیلی جوابات په حیل نه عاجزه کښې او گورئ (۱) مختصر طور باندې زه هم څه لیکمه، هغه دادې چه د مقنود متعلق ظاهر الروایت موت الاقران دې، کما فی شرح التنویری باب المقنود بل یوقت قسطه الی موت اقرانه فی بلده علی المذهب (۲) الی آخر کلامه، که چرې تعین د مودې وی نو اویا کاله (د پیدائش دورځې نه) ارجح دې په نسبت د نورو اقوالو، کما فی رد المحتار: وقدره ابن الهمام بسبعین للحديث لانها نهاية هذا الغالب (۳) او د ضرورت

(بقیه حاشیه) کم از کم د یو کال صبر نه پس تفريق جائز دې، که چرې تفريق ددې قاعدې موافق او کړې شی نو ددې خبرې خیال ساتل ضروری دی چه دا تفريق به طلاق رجعی وی اوپه دې صورت کښې به د مقنود ښځه د وفات د عدت په ځانې د طلاق عدت درې حیضه تیروی (الحیلة الناجزة ۶۲، ۷۱ حکم زوجه مقنود)

(۱) (الحیلة الناجزة ۵۶) زوجه مقنود کا حکم

(۲) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۳: ۳۶۲ مطلب الافتاء بمذهب مالک فی زوجة المقنود)

(۳) (رد المحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۳ مطلب الافتاء بمذهب مالک باب المقنود)

پہ وخت یعنی کلمہ چہ دینہی دنفقی خہ انتظام نہ وی یابغیر دخواند نہ پہ
گناہ کنبی دابتلاء ظن غالب وی نوپہ مذهب غیرباندي فتویٰ جائزده، وفی
ردالمحتار: وقال الزاهدی كان بعض اصحابنا يفتون به للضرورة الخ (۱)
(۳: ۳۳۰) اودفتویٰ ورکولونه پس به دې دیتہ مذهب حنفی وئیلی شی
فافهم (۲). وهو الموفق

د مفقود الخبر د بنخي د پاره د انتظار مسئله

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددي مسئلې په باره کنبې چه د مفقود الخبر بنخه
خومره وخته پورې بل خاوندنه شی کولې؟ بینوا توجروا
المستفتی: گل محمد خان سرائي نورنگ ۱۹۷۴ء ۴۱۵

الجواب: کم از کم اویا کالو رسیدلو پورې انتظار ضروری دې (۳) یا په موافق د
(۱) (فتاویٰ شامیه ۳: ۳۶۳ مطلب فی الافتاء بمذهب مالک باب المفقود)

(۲) وفی البشری لاریاب الفتوی: لما كان الافتاء عليه عند الضرورة من اصول الحنفية
كان الحكم المبني عليه مذهب الحنفية ايضا لا ببناءه على قواعدهم كما صرح به العلامة
الشامی فی عقود رسم المفتی فیما اذا خالف فيه الاصحاب امامهم الاعظم.

(البشری لاریاب الفتوی ۳۷ الفصل السادس الافتاء بالقول المرجوح وبمذهب غيره)

(۳) قال العلامة الشامی: (قوله على المذهب) وقيل يقدر بتسعين سنة بتقديم التاء من حين
ولادته واختاره في الكنز وهو الارفق هداية وعليه الفتوى ذخيره وقيل بمائة وقيل بمائة
وعشرين واختار المتأخرون ستين سنة واختار ابن الهمام سبعين لقوله عليه الصلاة والسلام
اعمار امتي ما بين الستين الى السبعين فكانت المنتهى غالبا وذكر في شرح الرهبانية انه
حكاه في النبايع عن بعضهم قال في البحر والعجب كيف يختارون خلاف ظاهر المذهب
مع انه واجب الاتباع على مقلد ابي حنيفة واجاب في النهر بان التفحص عن موت الاقران
غير ممكن اذ فيه حرج فعن هذا اختاروا تقديره بالسن الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۲ كتاب المفقود)

مذهب دامام مالک رحمہ اللہ حکم بالموت دې حاصل کری. والتفصيل في الحيلة
الناجزة (۱). وهو الموفق

په بل خائي کنبې د نکاح نه پس د مفقود الخبر د واپس د صورت مسئله

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددي مسئلې په باره کنبې چه یوکس تقریباته
کاله مفقود الخبر وی، په دې وخت کنبې دده بنخي دویم خاوند اختیار کړو،
حالانکه دې خاوند بنخي ته ډیر اخراجات پریځي وو، اوس هغه کس اچانک
کورته راغلو او بنخه ئې د دویم خاوند سره واده کنبې اومونده، د ابال بچه داره
هم دې ددي کس په حق کنبې شرعی فیصله به څنگه وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عزیز الرحمن خطیب کوهاله ۱۹۷۵ء ۲۲۱

الجواب: په صورت مسئله کنبې دابنخه به اول خاوندته حواله کیولی
شی، او که چرې د دویم خاوندنه ئې اولاد پیدا شوې وی نو د اولاد د دویم
خاوندنه ثابت النسب دې اول خاوندته د تجدید نکاح ضرورت نشته دې
لیکن د دویم خاوند د جماع وغیره په وجې سره عدت تیروول واجب دې
(والتفصيل في الحيلة الناجزة ۱۰۴ تا ۱۰۷) (۲). وهو الموفق

(۱) قال الشاه اشرف على التهانوی: د مالک په نزد د مفقود د بنخي دپاره د مفقود د
زوجیت نه آزادولو دپاره په دارالاسلام کنبې خودا صورت دې چه بنخه د قاضی په
عدالت کنبې مرافعه پیش کری اود شرعی شهادت په ذریعه د اثباته کری چه زما
نکاح فلانی سړی سره شوې وه د دې نه پس گواهانو سره دهغه (خاوند) لایته
کیدل ثابته کری. د دې نه پس دې قاضی پخپله هم د مفقود تفتیش اوتلاش او کری
او کله چه د پتې ملاویدو نه مایوسه شی نو بنخي ته د نورو خلورو کالو د انتظار
حکم ورکړی بیا که په دې خلورو کالو کنبې دننه هم د مفقود پته اونه لگی نو مفقود
به د دې خلورو کالو مودې ختمیدو باندي مړ تصور کولې شی، او د دې خلورو کالو
تیریدو نه پس به خلور میاشتې او لس ورځې د وفات عدت تیروولو سره به بنخي ته
بل خائي کنبې د نکاح کولو اختیار وی. (الحيلة الناجزة ۶۲ حکم زوجه مفقود)

(۲) قال الشاه اشرف على التهانوی: دامام ابو حنيفة رحمه الله مذهب په دې باره کنبې
دادې چه که چرې مفقود د حکم بالموت نه پس هم واپس راشی نو دهغه بنخه به په
هر حال کنبې هغه ته ملاویري (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د غائب خاوند واپس راتل اود بنھی

دویم واده اود طلاق اونکاح مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کښې چه یو کس واده کړې دولس کالونه ورک وو دده بنهي ددویم خاوند سره نکاح کړي ده دولس کاله پس هغه واپس راغلو اوس دده دبنهي دطلاق یا نکاح متعلق دشریعت څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: بشیر خټک کوهان شهر ۱۴۱۰ رمضان ۱۴۱۰ هـ

(بقیه حاشیه) ... که د وفات په عدت کښې دننه راشی او که د عدت تیریدو نه پس، یا اگر چه دنکاح ثانی اود خلوت اوصحبت نه پس راشی او که مخکښې. کما صرح به شمس الائمة فی المبسوط حیث قال وقد صح رجوعه (یعنی عمر رضی الله عنه) عنه الی قول علی رضی الله عنه فانه (ای علیا رضی الله عنه) کان یقول ترد الی زوجها الاول ویفرق بینهما وین الآخر ولها المهر بما استحل من فرجها ولا یقربها الاول حتی تنقضی عدتها من الآخر وبهذا کان یأخذ ابراهیم فیقول قول علی رضی الله عنه احب الی من قول عمر رضی الله عنه وبه تأخذ ایضا (۱: ۳۷) وفي میزان الشعرانی ۲: ۱۲۴ ومن ذلك قول ابی حنیفة ان المفقود اذا قدم بعد ان تزوجت زوجته بعد التربص یطل العقد وهی للاول وان کان الثانی وطئها فعليه مهر المثل وتعتد من الثانی ثم ترد الی الاول، او احنافودپاره د غیر احنافو په مذهب باندي فتوی ورکول د سخت ضرورت په وخت جائز دی لکه د مفقود د بنهي تاجیل وغیره صورتونو کښې، لیکن د مفقود د واپس په صورت کښې په بل مذهب باندي د عمل کولو ضرورت داعی نشته.

(وقال فی ذیلہ: وما فی العالمگیریة ۳: ۱۷۶ عن التاتارخانية فان عاد زوجها بعد مضی المدة فهو احق بها وان تزوجت فلا سبیل له علیها الخ فلا یعول علیه فی مقابلة تصریح المبسوط والله اعلم) ... ددې اولاد نسب به دویم خاوند نه ثابت وی، کما صرح به العلامة الشامي فی ردالمحتار (باب المفقود ۳: ۳۶۱) والیه ذهب المالکیة ایضا کما صرح به فی الروایة الثالثة والثلاثین من فتوی العلامة الصالح المالکی الملحقه بآخر الکتاب.

(الحیلة الناجزة ۶۸، ۷۱ واپس مفقود کے احکام)

الجواب: که چرې دي بنهي دتنسیخ نکاح نه پس بل واده کړې وی نو دابنهي ددې دویم خاوند سره به اوسیدگی، او که چرې دتنسیخ نکاح نه بغیر ئې دویم واده کړې وی نو داول خاوند مرضی ده چه طلاق ورکوی او که واپس ئې اخلی نو: د عدت خیال ساتل ضروری دی (۱) - وهو الموفق

د مفقود او متعت فی النقه په وجه باندي د

تنسیخ نکاح په صورت کښې د خاوند د واپس مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کښې چه یو بنهي کومه چه د خاوند نه پنځلس کاله جدا اوسیدی. اودې خاوند په دې موده کښې دیته څه خرچه وغیره نه وی ورکړی. پنځلس کاله پس دي بنهي د کوم بل کس سره دویم (۱) قال الشاه اشرف علی التهانوی: که غائب د حکم بالطلاق نه پس راشی نو ددې دوه صورتونه دی یو دا چه په عدت کښې دننه دتنه واپس راشی او باقاعده په خرچ ورکولو باندي راضی وی نو په دې صورت کښې خوده ته د رجعت حق شته که رجعت او کړی نو صحیح به وی او که رجعت اونه کړی نو د عدت نه پس به دده د نکاح نه بالکل آزاده شی.

دویم صورت دا چه د عدت ختمیدو نه پس واپس راغلي وی نو په دې کښې تفصیل دي چه که هغه د بنهي د دعوي خلاف څه خبره ثابته کړه مثلاً دا چه ما دي ته دمخکښې نه خرچ ورکړې وو یا دا چه دهغه ځانې نه به مې رالیرلو یا دا چه بنهي نفقه معاف کړې وه بیا خوبه هغه ته په هر حال کښې بنهي ملاویږی یعنی اگر چه دغه بنهي د عدت نه پس دویمه نکاح هم کړې وی تردې که چرې د دویم خاوند نه ئې اولاد هم وی بیا به هم د رومبی خاوند نکاح باقی گنرلې کیږی. اود دویم خاوند نکاح به اوس باطل گرځولې شی او که خاوند د بنهي د دعوي خلاف څه خبره ثابته نه کړه نو بنهي به هغه ته نه ملاویږی ځکه چه د عدت ختمیدو نه پس د رجعت حق نه پاتې کیږی. وهذا كله مصرح فی الروایة الرابعة عشر والسادسة عشر. اود دویم صورت په رومبی جزء کښې کوم کښې چه رومبی خاوند ته بنهي ملاویږی هغې کښې نه تجدید دنکاح ته ضرورت شته نه تجدید د مهر ته، البته چه دویم خاوند سره ئې خلوت صحیح شوي وی نو عدت واجب دي یعنی د عدت تیریدو نه مخکښې رومبی خاوند ته د جماع او ددې د دواعی ارتکاب جائز نه دي.

(الحیلة الناجزة ۷۸، ۷۹ حکم زوجه غائب غیر مفقود)

واده و کرو، اوس پنخلس کالہ پس ہغہ سابقہ خاوند ددی بنجی د اخستو
دپارہ راشی نوآیا سابقہ خاوند ددی بنجی حقداردی؟ بینوا توجروا
المستفتی: نثار اللہ بقلم خود

الجواب: کہ چری مسلمان حاکم ددی غائب نکاح د تعنت فی النفقه بنجی تہ
نان نفقہ نہ ورکول، پہ وجہ باندی فسخ کری وی نودا بنجہ بہ ددویم خاوند
سرہ اوسیری (۱) او کہ چری حاکم دافسخ دمفقوداودور کیدو پہ وجہ کری
وی نودا بنجہ بہ اول خاوند تہ واپس کولی شی، دویم خاوند تہ دطلاق
ورکولو اوداول خاوند سرہ دتجدید نکاح خہ ضرورت نشته، لیکن اول
خاوند بہ دعدت تیریدو نہ پس جماع کوی، ددی نہ وړاندی جماع کول
جائز نہ ده (۲) والتفصیل فی الحیلة الناجزة ۱۰۴. وهو الموفق

د مفقود الخبر دمرگ پہ بارہ کنبی د یوکس پہ خبر باندی د اعتماد مسئلہ
سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلې پہ بارہ کنبی چہ جان احمد غالباً د
دوؤ کالونہ مفقود ددی دده سرہ ماما گل احمد ہم وو، یو خو ورخی ہغہ دده نہ
غائب شوی ووروستہ چا او وئیل چہ فلانی کس مړ شوی دې کله چہ ہغہ ہلتہ

(۱) قال العلامة اشرف علی التهانوی: متعنت کہ دخیل حرکت نہ ہغہ وخت منع شی
کله چہ حاکم دہغہ پہ بنجہ باندی طلاق واقع کری او عدت ہم تیرشی نو اوس
دہغہ ہیخ اختیار پہ بنجہ باندی نہ پاتی کیږی... الخ.

(الحیلة الناجزة ۷۴ حکم زوجہ متعنت)

(۲) قال العلامة التهانوی: لیکن دامام اعظم ابو حنیفہ رحمہ اللہ مذهب پہ دې بارہ
کنبی دادی چہ کہ مفقود د حکم بالموت نہ پس ہم واپس راشی نودہغہ بنجہ بہ
ہر حال کنبی ہغہ تہ ملاویری کہ د وفات پہ عدت کنبی دننہ راشی یا دعدت
تیریدو نہ پس، او کہ د دویمې نکاح او خلوت او صحبت نہ پس راشی یا مخکنبی،
کما صرح بہ شمس الانمۃ فی المبسوط... الخ، (الحیلة الناجزة ۶۸ واپسی مفقود کی احکام)

حاضر شونو پولیس و الاہلتہ جمع وواو ہغہ ئی پہ خپل تحویل کنبی واخستہ
او ہغہ مړ وو بیاہغہ وائی چہ زہ چونکہ ہلتہ بیمار اوم دې وجی نہ درې
میاشتی پس مې دہغہ خور تہ اطلاع ورکړہ چہ جان احمد مړ شوی دې اوس
سوال دادی چہ دده پہ بنجہ باندی دوقوع زناسختہ خطرہ دہ اودنان نفقی
والا ئی ہم خوگ نشته نودې بنجی تہ دنکاح ثانی خہ حکم دې؟

بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرحمن حقانی لنډیوہ بنون..... ۱۱۵ محرم ۱۳۹۲ھ

الجواب: دې بنجی تہ ددی کس پہ خبر باندی اعتماد کول جائز دې، فی الہندیۃ
۳۴۶: ۵ اذا غاب الرجل عن امراته فاتاها مسلم عدل فاخبرها ان زوجها طلقها
ثلاثا ومات عنها فلها ان تعتد وتزوج بزوج آخر وان كان المخبر فاسقا تتحرى ثم اذا
اخبارها عدل مسلم انه مات زوجها انما تعتمد على خبره اذا قال عاينته ميتا وقال
شهدت جنازته اما اذا قال اخبرني مخبرا لا تعتمد على خبره (۱). داجواب پہ دې
تقدير باندی دې چہ دې کس گل احمد دمرگ مشاہدہ کری وی یا پہ جنازہ
کنبی شریک وی او کہ چری نہ ئی مشاہدہ کری وی اونہ ئی پہ جنازہ کنبی
شریک شوی وی اویائی دپولیس وغیرہ معین کسانونہ اوریدلی وی چہ
فلانی مړ شوی دې نوپہ دې باندی ہم اعتماد درست دې، لمافی ردالمحتار عن
جامع الفصولین: ولو سمع من هذا الرجل آخر له ان يشهد لانه من باب الدين
فيثبت بخبر الواحد (ردالمحتار ۲: ۸۴۷). وهو الموفق

د پخلس کالو نہ د ورک شوی خاوند بنجی تہ دتنسیخ نکاح حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلې پہ بارہ کنبی چہ یو بنجہ دخیل

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۱۲ الفصل الثانی فی العمل بخبر الواحد فی المعاملات)

خاوند په نکاح کښې ده او دمهر څه رقم ئې هم ادا کړې دی، دواده نه پس ئې شو میاشتي تیرې کړې ورک شو وروسته پته اولگیده چه هغه په کراچي کښې دې او دویم واده ئې کړې دې. په کراچي کښې په اوسیدو پخلس کاله تیر شو، اوس اوله ښځه مطالبه کوی چه یادي زما خاوند ماته طلاق را کړي یادي زما سره زندگی تیره وی، دې ښځې په عدالت کښې مقدمه درج کړي ده، د حکومت د بار بار اطلاع اود اخباری اشتهازاتو باوجود خاوند نه حاضرېږي، اوس ښځې ته دشرعی فتوی مطابق څه کار پکار دي ددې دپاره چه دامعامله حل شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد یوسف قریشی جامعہ اشرفیہ پشاور ۱۹۸۵ء ۲۲۷۸
الجواب: کومه ښځه چه خاوند نه باقاعده آبادوی اونه ازادوی، نودا مجبوره ښځه دمسلمان حاکم په ذریعه تنسیخ نکاح کولې شی، یعنی کله چه ددې د نفقي څه انتظام نه وی او یا بغیر د خاوند نه په عصمت باندي ویرېږي (ماخوذ از حیلہ ناجزہ) (۱) - وهو الموفق

(۱) قال الشاه اشرف على التهانوی: زوجه متعنت له اول لازم دی چه په څه طریقه خاوند سره خلع وغیره او کړي لیکن که د ډیر کوشش باوجود هم څه صورت نه جوړ نه شی نود سختې مجبورې په حالت کښې په مالکی مذهب باتدي د عمل کولو گنجائش شته..... اود سختې مجبورې دوه صورته دی یودا چه د ښځې د خرج څه انتظام نه کیږي..... او دویم دا چه اگر چه په آسانی یا په مشکله سره د خرج انتظام کیدي شی لیکن د خاوند نه جدا اوسیدو کښې په معصیت کښې د مبتلا کیدو قوی خطر ه وی. او صورت د تفریق دا دي چه ښځه خپله مقدمه د اسلام قاضی یا مسلمان حاکم ته اود دوی دنه موجود کیدو په صورت کښې د مسلمانانو جماعت ته پیش کړي او چاته چه پیش کړې شی هغه دشرعی شهادت وغیره ذریعې سره د معاملي پوره تحقیق او کړي او که د ښځې دعوی صحیح ثابته شی چه د وسعت (طاقت) باوجود خرج نه ورکوي نو دهغې خاوند ته دي او وئيلي شی چه دخپلې ښځې حقوق ادا کړه یا طلاق ورکړه گني مونږ به ئې درنه جدا کړو. که ددې نه پس هم دغه ظالم په هیڅ صورت باندي عمل اونه کړي نو قاضی یا شرعاً چه څوک دهغه قائم مقام وی طلاق دي واقع کړي..... وبعد صفحتین..... (زوجه غائب غیر مفقود) اول دي قاضی ته مقدمه پیش کړي د گواهانو په ذریعه دي دي غائب سره..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د مفقود الخبر لور سړي د ښځې د پاره بل ځایي کښې د نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه زیديو آواره اود بد کردار والا انسان دي، یوه جینئ ئې او تختوله او پټ شو، داتو کالونه دده څه پته نشته چه ژوندې یا مړ یا چرته دي، وارثانو ئې ډیر کوشش او کړو لیکن څه پته ئې اونه لگیده، اوس ددې زید منکوحه داتو کالونه بې یاره او مدد گاره ده او ځوانه ده، ایاددي دپاره بل ځایي کښې واده کول جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرحمن..... ۱۹۷۴ء ۱۴۷۸

الجواب: دمسلمان حاکم د حکم بالموت یا د تنسیخ نکاح نه وړاندي ددې ښځې سره دچا نکاح کول مشروع نه دي (۱) قال الله تبارک وتعالی: والمحصنت من النساء (الایة) (۲). وهو الموفق

د خاوند په لرې وطن کښې د ښځې اوسولو

او بیا هلته د تلو نه د انکار وغیره مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه زید عمرته خپله لور په دي شرط سره په نکاح ورکړه چه عمر به جیتي خپل وطن ته نه بوځي بلکه دزید په وطن کښې به اوسېږي. عمر شرط منظور کړو نکاح ئې او کړه، څه موده (بقیه حاشیه)..... دخپلې نکاح کول ثابت کړي بیا دي دا ثابت کړي چه ده ماته نفقه نه وه را کړې او تلې وو اونه ئې دهغه ځایي نه ماته نفقه رالیرله، نه ئې دلته څه انتظام او کړو اونه ورته ما نفقه معاف کړې ده..... قاضی دي دغه سړي ته حکم اولیږي چه یا خوته پخپله حاضر شه دخپلې ښځې حقوق ادا کړه یا دا ځانته او غواړه یا ددغه ځایي نه څه انتظام او کړه گني دي ته طلاق ورکړه او که تا په دي خبرو کښې یوه خبره هم اونه منله نویا به مونږ په خپله دواړو کښې جدائی راولو..... الخ

(الحیلة الناجزة ۷۳، ۷۷ حکم زوجه متعنت و حکم زوجه غائب غیر مفقود)

(۱) (الحیلة الناجزة ۵۹ حکم زوجه مفقود)

(۲) (سورة النساء آیت: ۲۳ پاره: ۵ رکوع: ۱)

پس ئی یوچی هم پیدا شو، ددی نه پس عمر خیل وطن بدخشان ته لارو او غائب شو، بیایوه ورخ دیو خط په ذریعه ئی خیلې بنځي ته دبده خشان تللو او وئیل، لیکن والدی نو بدخشان ته دتگ نه منع کړه اگرچه هغه غواړی چه بدخشان ته لاره شی، په دې وخت کښې اوه کاله تیر شو، بنده عارض وطن بدخشان ته لارو نو هلته معلومه شوه چه دزید وطن ته لار شه مگر عمر اوئیل چه زه هیڅ کاله نه ځم اونه طلاق ورکوی دازمانښه ده اودلته به وی چه زه ددی دتولو اخراجاتو ذمه واریم که چرې دیلا رکور کښې اوسیدې نو صحیح ده خرچه به ورکوم لیکن طلاق به هیڅ صورت کښې نه ورکوم اوس دزید د وطن نه بعض مولیانویه بل مذهب باندي فتوی ورکړې ده چه دانکاح ددویم خاوند سره نکاح کولې شی اگرچه عمر طلاق ور نه کړی صحیح مسئله څه ده؟

بینوا توجروا

المستفتی: لعل بادشاه مهمند ۱۹۷۲ء ۱۵۱۰ ۳۰

الجواب: دزید دا شرط لگول بې سوده دې ځکه چه ددی شرط په عدم ایفاء باندي نکاح ته نقصان نه رسی، فی الدر المختار: وما یصح ولا یبطل بالشرط الفاسد القرض والهبة والصدقة والنکاح، (هامش ردالمحتار ۴: ۲۲۸) (۱) قلت: هذا الشرط فاسد عندنا یخالف قوله تعالى: اسکنوهن من حیث سکنتم (۲) خلافاً لامام احمد والامام البخاری (۳)

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۴: ۲۵۳ کتاب البیوع، ما یبطل بالشرط الفاسد ولا یصح تعلیقه به)

(۲) (سورة الطلاق پاره: ۲۸ آیت: ۶)

(۳) وفي المنهاج: اعلم! ان الشرائط ثلاثة اقسام، الاول ما یكون مقتضى النکاح كالنفقة وهو مقبول، والثاني ما یكون معارضا للوحي وهو (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

وافقی فقهاء ناهمذهب الغیر عند الضرورة والظاهر انه لا ضرورة ههنا لرضاء الزوجة بالذهاب الى بدخشان (۱). وهو الموفق

(بقیه حاشیه) مردود لحديث البخاری كل شرط ليس في كتاب الله فهو باطل، والثالث ما لا يكون كذلك فيلزم عند الاشتراط، قوله وشرط لها ان لا يخرجها من مصرها: فيلزم الايفاء به لحديث الباب ولما ذكره البخاری عن عمر رضى الله عنه ووصله سعيد بن منصور وابن ابي شيبة، مقاطع الحقوق عند الشروط، اى ايها الزوج كان لك حق الاخراج شرعا ولكن لما قبلت عند العقد شرطها بعدم الاخراج فقطعت حقك، وقال فقهاء نا لا يلزم الايفاء بهذا الشرط لانه معارض بقوله تعالى: اسكنوهن من حيث سكنتم، وهو عبارة في المطلقات ودلالة في المنكوحات، ولما ذكره الترمذی وغيره عن علي رضى الله عنه، والجواب عن حديث الباب واضح لانه شرط معارض بالقرآن، والجواب عن اثر عمر ان ابن وهب روى عن عمر انه وضع الشرط وقال: المرأة مع زوجها، قال ابو عبيد تضادت الروايات عن عمر في هذا، فبقى اثر على بلا معارض فيكون اولی بالعمل وهى رواية عن مالك والشافعي ايضا (فائدة) قال الله تعالى: ﴿ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن﴾ فلا بد للقاضي والمفتي من ان يجتهد حتى يعلم المفسد من المصلح.

(منهاج السنن شرح سنن الترمذی ۴: ۲۷۶ باب في الشرط عند عقدة النکاح)

﴿۱﴾ قال العلامة الشامي: واختار في الفصول قول القاضي فيفتي بما يقع عنده من المضارة وعدمها لان المفتي انما يفتي بحسب ما يقع عنده من المصلحة، فقوله فيفتي الخ صريح في انه لم يجزم بقول الفقيه ولا بقول القاضي وانما جزم بتفويض ذلك الى المفتي المستول عن الحادثة وانه لا ينبغي طرد الافتاء بواحد من القولين على الاطلاق فقد يكون الزوج غير مامون عليها يريد نقلها من بين اهلها ليؤذيها او يأخذ مالها بل نقل بعضهم ان رجلا سافر بزوجه وادعى انها امته وباعها فمن علم منه المفتي شيئا من ذلك لا يحل له ان يفتيه بظاهر الرواية لانا نعلم يقينا ان الامام لم يقل بالجواز في (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د دیوانه او عمر قید کس د بنځي د نکاح د تنسیخ مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دیو بنځي خاوند دیوانه او پاگل وی نو هغه به خپلې بنځې ته څنگه طلاق ورکوی چه په شریعت کښې هغه درست وی، همدارنگه چه دیو بنځي خاوند تقریباً شل کاله قید شوی نو دده بنځه طلاق حاصلولې شی او که نه؟ بینوا تو جوړوا

قید شوی نو دده بنځه طلاق حاصلولې شی او که نه؟ بینوا تو جوړوا
المستفتی: ملک ممتاز پشاور..... ۱۷ رمضان ۱۳۹۹ هـ

الجواب: دیوانه د طلاق ورکولو اهل نه دې (۱) البته په بعض سورتونو کښې د دیوانه بنځه د مسلمان حاکم په ذریعه تنسیخ نکاح کولې شی (۲).....

(بقیه حاشیه) مثل هذه الصورة والحاصل انه لم يوجد الضرر الذي علل به القائل بخلافه بل وجد الضرر للزوج دونها فعلم يقينا ايضا ان من افتى بخلاف ظاهر الرواية لا يقول بالجواز في مثل هذه الصورة الا ترى ان من ذهب بزوجه للحج فقام بها في مكة مدة ثم حج وامتنعت من السفر معه الى بلده هل يقول احد بمنعه عن السفر بها وبتركها وحدها تفعل ما ارادت فتعين تفويض الامر الى المفتي وليس هذا خاصا بهذه المسئلة الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۹۱ مطلب في السفر بالزوجة)

(۱) قال العلامة الحصكفي: لا يقع طلاق..... والمجنون والصبي الخ. (الدر المختار على

هامش ردالمحتار ۲: ۲۶۲ قبيل مطلب في طلاق المدهوش)

(۲) قال الشاه اشرف على التهانوي: اصل په دې باره کښې دادي چه هغه جنون چه دهغي په وجه بنځي ته دامام محمد رحمه الله په نزد خيار فسخ حاصلیدې شی ددې په حد بیانولو کښې مختلف الفاظ مذکور دي د مبسوط الفاظ دادي لا تطيق المقام معه، او په کتاب الآثار کښې يخاف عليها قتله مذکور دی په دې دواړو کښې د تطبیق صورت دا کیدې شی چه کوم مجنون نقصان رسولې شی دهغه متعلق د غالب عادت نه اکثر دا خطر ههم وی چه کیدې شی قتل ئې کړی خلاصه داشوه چه د کوم مجنون نه چه ناقابل برداشت ایداء رسیږي دهغه دا حکم دې... الخ

(الحيلة الناجزة ۵۲ حکم زوجه مجنون)..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

..... همدارنگه د عمر قید کس بنځه هم (۱) حيلة ناجزه). وهو الموفق

(بقیه حاشیه)..... قال الشيخ شمس الحق الافغاني: زوجة المجنون اذا كانت لا تطيق المقام معه فلها خيار الفسخ كالعنة عند محمد كما في كتاب الآثار لمحمد في باب الرجل يتزوج وبه العيب، ان كان الجنون حادثا وان كان قديما او به مرض لا يرجي برئه كالجب فلها الخيار ان شاءت رضيت وان شاءت رفعت الامر الى الحاكم حتى يفرق بينهما كذا في المضممرات وفي الهندية عن الحاوي القدسي وبه ناخذ.

(معين القضاة والمفتين ۸۹ الفصل الرابع عشر في زوجة المفقود)

(۱) حيلة ناجزه کښې دی وجه متعنت له اول لازم دی چه په څه طريقه خاوند سره خلع وغيره او کړی لیکن که د ډیر کوشش باوجود هم څه صورت نه جوړ نه شی نو د سختې مجبورې په حالت کښې په مالکی مذهب باندې د عمل کولو گنجائش شته. او د سختې مجبورې دوه صورته دی..... دویم صورت د سختې مجبورې داچه اگر چه په آسانئ یا په مشکله سره د خرج انتظام کیدې شی لیکن د خاوند نه جدا او سیدو کښې په معصیت کښې د مبتلا کیدو قوی خطر ه وی. او صورت د تفريق دادې چه بنځه خپله مقدمه د اسلام قاضی یا مسلمان حاکم ته او ددوی دنه موجود کیدو په صورت کښې د مسلمانانو جماعت ته پیش کړی او چاته چه پیش کړې شی هغه د شرعی شهادت وغيره ذریعې سره د معاملې پوره تحقیق او کړی..... په دې کښې د څه مودې انتظار او مهلت ته په د اتفاق د مالکیه ضرورت نشته انتهای، هم دې زوجه متعنت سره د جدید اضافې په طور باندې د حضرت مولانا مفتی محمد شفیع رحمه الله فتویٰ ملحق کړې شوې ده، دوی فرمائی: اصل خبره داده چه د غائب غیر مفقود د نکاح د فسخ مسئله د مالکی مذهب نه اخستې شوي ده خو بعضې قیود او شرائط احتیاطاً زیات کړې شوي دی او په آخر کښې لیکي بناء علیه خیال هم دادې چه په مذکوره صورت کښې فسخ د نکاح شرعاً صحیح او درست او نافذ شوي ده. (حيلة ناجزه ۳۷ حکم زوجه متعنت، وفتاویٰ دربارہ بیس ساله قیدی)

په فتاویٰ دارالعلوم دیوبند کښې د ډیر شو کالو د قیدی باره کښې مولانا مفتی عزیز الرحمن صاحب لیکي: اصل مذهب د احنافو په دې صورت کښې دادې چه نکاح نه فسخ کیږي او د خاوند د طلاق ورکولو نه بغیر دویمه نکاح بنځي له کول صحیح نه دی، کما فی الدر المختار: ولا يفرق بينهما بعجزه عنها ولا بعدم ايفائه لو غائبا حقها الخ در مختار، لیکن بعضې نور آئمه په داسې صورت کښې (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د مجنون منکوحہ د خوف زنا او عدم نفقی وغیرہ

په وجه تنسیخ نکاح کولې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو ښځه دیو کس په نکاح کښې ده او دلس کالونه زیاتې شوې دی چه هغه پاگل دې ددې پاگل والدین دې ښځې ته نان نفقه نه شی ورکولې، جینئ دلسو کالونه دوالدینوپه کور کښې ده، ددې والدین هم غریبانان دې ښځه هم ځوانه ده اوس دې ښځې ته ددویم کس سره دنکاح شرعی اجازت به څنگه وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: ماستر عنایت علی نوشهره..... ۱۹۷۲ء ۲۸/۲

(بقیه حاشیه).... فسخ د نکاح ته جائز وائی او احنافو له په وخت د ضرورت کښې دې باندې عمل کول صحیح دی، او احوط دادی چه دچا مذهب د تفریق او دنکاح د فسخ کولو دې په هغې باندې فسخ او کړی.

قال فی الدر المختار: وجوزہ الشافعی باعسار الزوج وبتضررها بغیبه ولو قضی به حنفی لم ینفذ حکمه نعم لو امر شافعیاً فقضی به نفذ اذا لم یرتش الأمر والمأمور، بحر درمختار، او په شامی کی دی: والحاصل ان عند الشافعی اذا اعسر الزوج بالنفقة فلها الفسخ وكذا اذا غاب وتعلل تحصيلها منه على ما اختاره كثيرون منهم لكن الاصح المعتمد عندهم ان لا یفسخ ما دام موسراً (شامی) وفيه بعد اسطر قال فی غرر الافکار ثم اعلم ان مشائخنا استحسنوا ان ینصب القاضی الحنفی نائباً لمن مذهبہ التفریق بینهما اذا کان الزوج حاضراً وابی عن الطلاق لان رفع الحاجة الدائمة لا یتیسر بالاستدانة اذا لظاهر انها لا تجد من یقرضها وغنی الزوج مآلاً امر متوهم بالتفریق ضروری اذا طلبته وان کان غائباً.....

پس ښکاره ده چه روایات په دې باره کښې ډیر مختلف او مضطرب دی لیکن په وخت د ضرورت کښې حنفی له گنجائش شته چه تفریق او کړی اود عدت نه پس د دویمې نکاح د جواز فتویٰ ورکړی.

(فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ۲۳۰: ۱۰ کتاب الطلاق سوال: ۹۴۹)

الجواب: د ښځه ددې وجوہاتوپه بناء باندې (یعنی دزنادویرې اودعدم انتظام نفقه (۱) په ذریعه دمسلمان حاکم فسخ نکاح حاصلولې شی، اودفسخې نه پس باقاعده بل ځائې کښې نکاح کولې شی، کذا فی الحیلة الناجزة (۲) وهوالموفق

په خاوند باندې د جنون راتلو په وجه باندې تنسیخ نکاح کولومسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس دواوډه نه پس پاگل شو او دپنځو کالونه ئې دماغی توازن خراب دې، اوپه ظاهره دده دصحیح کیدلو توقع نشته دې، نوایا دده ښځه په ذریعه دعدالت تنسیخ نکاح کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل الرحمن..... ۱۹۷۴ء ۱۹/۵

(۱) قال العلامة اشرف علی التهانوی: د سختې مجبورې په حالت کښې په مالکی مذهب باندې دعمل کولو گنجائش شته ځکه چه ددوی په نزد زوجه متعنت ته د تفریق حق ملاویرې اود سختې مجبورې دوه صورته دی یوداچه دښځې د خرچ څه انتظام نه کیږی یعنی نه خوڅوک سرې دخرچ بندوبست کوی اونه پخپله ښځه دعزت حفاظت سره په کسب دمعاش باندې قدرت ساتلې شی اودویم صورت دمجبورې دادې..... دخاوند نه جدا اوسیدو کښې په معصیت کښې د مبتلا کیدو قوی خطره وی. (حیلة ناجزة ۳۷ حکم زوجه متعنت)

(۲) قال الشاه اشرف علی التهانوی: صورت د تفریق دادې چه د مجنون ښځه د قاضی په عدالت کښې درخواست ورکړی اود خاوند خطرناک مجنون کیدل ثابت کړی قاضی د واقعي تحقیق کولو سره که صحیح ثابته شی نومجنون ته دې علاج دپاره د یو کال مهلت ورکړی اود کال ختمیدونه پس که ښځه بیا درخواست ورکړی اود خاوند دجنون مرض اوس موجود وی نوښځې ته دې اختیار ورکړې شی په دې باندې که ښځه هم په دغه مجلس دتخییر کښې جدائی طلب کړی نوقاضی دې تفریق اوکړی. کما مر فی الجواب الاول من العالمگیرية.

(الحیلة الناجزة ۵۴ حکم زوجه مجنون)

الجواب: کہ چری دجنون د حادث کیدلونه پس، بنسختی نه په رضامندئی باندې تصریح کړې وی اونه ئې په جماع وغیره باندې قدرت ورکړې وی نوپه دې صورت کښې دابنسخه دمسلمان حاکم په ذریعه طلاق حاصلولې شی په دې شرط چه داجنون خطرناک وی. دناقابل برداشت تکلیف سخته خطر ه وی، نو دا بنسخه به حاکم ته مرافعه او کړی حاکم به د علاج دپاره نوریو کال موقع ورکړی پس که چری صحیح نه شونو بنسختی ته به اختیار ورکولې شی اوبنسخه به په هغه مجلس کښې نکاح ختمه کړی او واضحه دې وی که چری دنان نفقی خه انتظام نه وی نوپه دې صورت کښې هم مسلمان حاکم طلاق ورکولې شی او تنسیخ نکاح کولې شی، په دې شرط چه د لیونتوب دحادث کیدونه وړاندې یعنی دنکاح په وخت دا کس غریب نه وو. والتفصیل فی الحیلة الناجزة (۱). وهوالموفق

(۱) قال الشاه اشرف علی التهانوی: دمذکوره عبارتونه معلومه شوه چه د شیخینو په نزد خو دخواند دجنون په وجه بنسختی ته دنکاح فسخ کولو اختیار نشته لیکن دامام محمد رحمه الله په نزد دې ته دا اختیار حاصل دې چه قاضی ته درخواست ورکړی اود تفریق مطالبه او کړی اویا خپل خان د مجنون د زوجیت نه جدا کړی په دې شرط چه جنون دومره وی چه دهغه سره اوسیدل د قدرت نه بهروی مثلاً دهغه نه دقتل خطر ه وی..... خلاصه داشوه چه دکوم مجنون نه ناقابل برداشت تکلیف رسیږی دهغې حکم دادې..... صورت د تفریق دادې چه دمجنون بنسخه دقاضی په عدالت کښې درخواست ورکړی اود خواند خطرناک مجنون کیدل ثابت کړی، قاضی د واقعی تحقیق کولو سره که صحیح ثابت شې نومجنون ته دې علاج دپاره دیو کال مهلت ورکړی..... په دې کښې اکثر شرائط دمجنون بنسختی دپاره هم دی چه دهغې اجمال دادې (۱) دنکاح نه مخکښې بنسختی ته دخواند د مجنون کیدو علم نه وی (۲) دنکاح نه پس علم کیدو باندې د رضا صراحت نه وی (۳) کله چه د مهلت کال تیریدو نه پس په دوباره درخواست باندې قاضی بنسختی ته اختیار ورکړی نوبنسخه هم په دغه مجلس کښې جدائی اختیار کړی..... فائده: دمجنون د زوجي دنکاح فسخ کولو دپاره چه کوم شرائط پورته مذکور دی که دا شرائط چرته موجود نه وی نود جنون په بنا باندې تفریق نه شی کیدې لیکن که دا مجنون د آمدنی خه ذریعه نه لری او بنسختی دپاره دخپلې نفقی خه بله لاره هم نه وی نوپه داسې صورت کښې مفتی دپاره دبنسختی د اضطرار (مجبوری) پوره تحقیق کیدلو او دیو خو عالمانو سره د مشورې نه پس ددې فتوی گنجائش دې چه د مالکی مذهب په بنیاد باندې دعدم نفقی په وجه قاضی یا دهغه قائم مقام په دوی واپړو کښې جدائی او کړی..... چه دهغې نه یو شرط داهم دې چه (بقیه په راروانه صفحه)

د لیونتوب په وجه باندې د تنسیخ نکاح حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو دماغی مریض داکتر په مشورې سره واده او کړولیکن دې بیمار ئې زیات شدت اختیار کړو اوس دده بنسخه ددې کس په نکاح کښې اوسیدل نه غواړی حکه چه دابنسخه خوانه ده بغیر دخواندنه اوسیدلو کښې په عصمت باندې ویریری دنان نفقی هم خه انتظام نشته ددې دماغی مریض کس دوه بچی دی یو دیولسو کالو دې دویمه جینی د اتوکالوده، داتوکالونه ددې بنسختی سره خه همبستری نه ده شوې بلکه دخواندنه ئې دمرگ خطر ه ده تردې پورې چه دمرگ په ویره باندې مونږ هغه په یو خانله کواتر کښې بند کړې شرعی حل خه دې؟ بینوا توجروا المستفتی: سیدرحمن تھانه متنی پشاور..... ۱۹۸۵ء ۱۴۱۷

الجواب: که چری دې لیونتوب شدت اختیار کړې وی بنسخه دده نه دهلاکت خطر ه لری اوپه دې بنسخه باندې بغیر دخواندنه دعصمت ویره وی اویا دا بنسخه داخراجاتونه په خپله طاقت لری اونه ئې بل څوک دکفالت بوج اوچتوی نو ددې وجوهاتوپه وجه باندې دامجبوره بنسخه تنسیخ نکاح کولې شی (۱).
نوبت: که چری دادیوانه صاحب جائیدادوی نو صرف په اوله وجه هم تنسیخ نکاح کولې شی - وهوالموفق

(بقیه حاشیه)..... عدم نفقی په وجه دنکاح دفسختی حکم هغه وخت ورکولې شی کله چه د عقد نکاح نه مخکښې هغې ته دخواند د فقیر او غریب کیدو علم نه وی گنی که د فقیری علم کیدو سره عقد دنکاح شوې دې نود عدم نفقی په وجه به هغې ته د تفریق دمطالبې حق نه وی..... الخ (الحیلة الناجزة ۵۲ تا ۵۸ حکم زوجه مجنون)

(۱) قال الشاه اشرف علی التهانوی: دامام محمد رحمه الله په نزد هغې ته داحق حاصل دې چه قاضی ته درخواست ورکړی اود تفریق مطالبه او کړی اوخپل خان دمجنون د زوجیت نه جدا کړی په دې شرط چه جنون دومره زیات وی چه هغه سره اوسیدل د قدرت نه بهروی مثلاً دهغه نه دقتل خطر ه وی، اصل په دې باره کښې دادې چه هغه جنون چه دهغې په وجه بنسختی ته دامام محمد رحمه الله په نزد خیارد فسخی حاصل دې کیدې شی چه..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د لیونتوب پہ وجہ باندی د امام محمد او

امام مالک رحمہما اللہ پہ نزد فسخ نکاح مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی کہ چری خاوند پاگل شی نود بنحی پہ درخواست باندی ددوی پہ مینخ کنبی جدائی کیدلې شی؟ داجواب لیکلې شوې دې کہ چری جنون حادث شی نود عنین پہ شان به یو کال مهلت ورکولې شی ددی نه پس کہ چری صحیح نه شونو بنحی ته اختیار دې او کہ چری لیونتوب مطبق وی نونکاح فی الفور فسخ کولې شی، دمہلت ورکولو حاجت نشته دې، فی الجمع البرکات ان کان بالزوج جنون او جذام او برص فلا خيار لها وقال محمد لها الخيار دفعا للضرر عنها كفا في الحب والعنة كذا في الكافي، قال محمد ان كان الجنون حادثا يوما يؤجله سنة كالعنة ثم يخير المرأة بعد الحول اذ لم يبرأ وان كان مطبقا فهو كالجلب وبه نأخذ كذا في فتاوى العالمگیریة ناقلا من الحاوى (از مجموعه الفتاوى ۲: ۸۶) لو كان احدهما مجنونا فانه لا يؤخر الى عقله في الحب والعنة لعدم الفائدة، ويفرق بينهما للحال، باب العنين بحر الرائق جلد چهارم صفحه ۱۲۳، وقد كتبنا في القواعد الفقهية من مذهب الحنفية ان القاضي لو قضى برد احد الزوجين بعيب نفذ قضاءه، از بحر الرائق ۴: ۱۲۷، که چری داجواب صحیح نه وی نود مفصل جواب نه موخبر کړی؟ بینوا توجروا المستفتی: عبد المالك مهمند ایجنسی

(بقیه حاشیه) ... چه ددی په حد بیانولو کنبی مختلف الفاظ مذکور دی د مبسوط الفاظ دادی لا تطبق المقام معه، او په کتاب الاثار کنبی يخاف عليها قتله مذکور دی په دې دواړو کنبی د تطبیق صورت دا کیدی شی چه کوم مجنون نقصان رسولې شی دهغه متعلق د غالب عادت نه اکثر دا خطر ههم وی چه کیدی شی قتل ئې کړی خلاصه داشوه چه دکوم مجنون ناقابل برداشت ایذاء رسیږی دهغه دا حکم دې

الحيلة الناجزة ۵۲ حکم زوجه مجنون

الجواب: کوم لیونتوب چه دنکاح نه مخکښې موجود وی ددی وجې نه فسخ د نکاح دامام محمد رحمہما اللہ په نزد جائز ده، او کوم لیونتوب چه دنکاح نه پس حادث وی نود ددی په وجه باندی دمال کیانوپه نزد فسخ نکاح جائز ده، په دې شرط چه بنحی ددی لیونتوب په موجب دفسخ کیدل دود علم نه پس دې خاوند ته په خپل اختیار او اراده باندی قدرت علی الجماع والدواعی نه وی ورکړې، گینې دې بنحی ته حق دفسخ نکاح نه حاصلیږی، څنگه چه دزبانی رضایه وخت دا اختیار نه دې حاصل، واجازه الفقهاء عند الضرورة والتفصيل في الحيلة الناجزة ۹۵ (۱). وهو الموفق

﴿۱﴾ (الحيلة الناجزة ۵۱ حکم زوجه مجنون) (قد مر مراراً)

محکمہ عالیہ قضاء د سوات ریاست متفقہ فیصلہ

الحکم المحمود فی مسئلہ المفقود

سوال: پہ حضور د عالی مفتی اعظم شیخ الحدیث مولانا مفتی محمد فرید صاحب دارالعلوم حقانیہ اکوڑہ خٹک زمونہ دنیکہ مولانا فضل سبحان صاحب (کا کاجی) رحمۃ اللہ علیہ او مولانا فضل الرحمن صاحب (لا جی) رحمۃ اللہ علیہ پہ ذاتی کتب خانہ کنبی د مسئلہ مفقود پہ بارہ کنبی د علماء او قضاة سوات متفقہ فیصلہ او فتویٰ پہ نوم د (الحکم المحمود فی مسئلہ المفقود) د اقلمی نسخہ موجودہ ده ایادامسئلہ او فیصلہ صحیح او قابل عمل ده، دمستلٰی فوتو کافی هم ورسره ده.

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى، اما بعد فاقول: دا علی حضرت میان گل عبد الودود صاحب بادشاه صاحب ریاست سوات خلد الله ملكه دخیل ریاست علماء دمفقود خاوند د بنحیٰ پہ بارہ کنبی پہ مذهب مالکی باندي د فتویٰ طلب کولو وجه داوه چه خه ضروریات او اسباب کوم چه علماء مالکیه په دي مسئلہ کنبی د فتویٰ او عمل سبب جوړ کړي دي یعنی دمفقود بنحیٰ ته دمفقود نه د جدا کولو نه پس د میعاد خلور کاله هغه اسباب دادی:

(۱) د خاوند نه واجب نفقه نه ملاویدل (۲) د خاوند حق واجبه نه ادا کول (۳) اود خاوند دخپلې بنحیٰ سره نه اوسیدل چه په دي کنبی ډیر مفاسد دی (۴) ضروری مسکن نه مهیا کول (۵) اود دي حقوق دفوت کیدلو په وجه باندي بنحیٰ په زنا کنبی مبتلا کیدل وغیره.

دا هغه اسباب دي کومو که چه مختلف وطنونو او ممالکو کنبی علمائی حناف په مذهب غیر باندي په فتویٰ ورکولو باندي مجبور کړي، مثلاً د دي

علماء احنافونه یو صاحب جامع الرموز دي، دویم ابن عابدین صاحب فتاویٰ شامیه دي دریم صاحب بزازیہ دي، خلورم مولانا عبدالحی صاحب دي، صاحب مجموعه الفتاویٰ، او همداسي ډیر علماء دي لکه علماء دیوبند، علماء مظاہر العلوم سهارنپور وغیره وغیره.

اودا واقعات د داسي قسم بنحیٰ دي چه دهغوئي خاوندانودوي پریخي وی اودا بلانفقه، بلا مسکن، بلا شوهر، په زنا کنبی مبتلاء، د حقوق شرعیه نه محروم، د بي اسري او خاوندانودر اتلو په ناامیدی سره خپل وطنونو کنبی زندگی تیروی حکومت سوات ته پیش وو، نو حکومت د دي فساد عظیم په ازاله او رفع باندي مجبور شو، اود دي فساد دفع په مذهب مالکی باندي د فتویٰ نه بغیر نه شوه کیدی د دي وجې نه علماء ریاست سوات صافاً الله عن الافات خاص په مسئلہ مفقود کنبی دوخت دمجبوریٰ په وجه باندي په مذهب مالکیه باندي عمل او فتویٰ ورکړه، چه په لاندینو شروطو باندي مشروط ده کوم چه علماء مالکیه معتبر منلی دي.

(۱) بنحیٰ دپاره مرافعه الی القاضی یا قائم مقام د قاضی ته (۲) د دي بنحیٰ د دي مفقود سره دنکاح شرعی اثبات (۳) د دي مفقود په شهادت شرعی سره د مفقودیت اثبات (۴) د قاضی په خپله د دي مفقود په حال او تحقیق دمیلایویدو پته (۵) د قاضی دپاره د ناامیدی او مایوسی نه پس د بنحیٰ دپاره خلور کاله نور انتظار (۶) خلور کاله تیریدونه پس که چري دمفقود معلومات اونه شو نودا مفقود به مرمّتصور کیږي او قاضی به دي بنحیٰ ته دعدت وفات تیرولو حکم کوی، دعدت دمودي تیریدونه پس به دي بنحیٰ ته اختیاروی چه نکاح ثانی کوی او که صبر اختیار کوی او که چري نکاح ثانی کوی نود دي دپاره حکم د قاضی شرط دي (۷) د خلورو کالو دمودي ابتداء به قاضی ته د مرافعه کولو اود قاضی د دي مفقود حالت او پته لگولونه پس کیږي.

نور تاکید دادی چه قاضی به صرف په بنحیٰ اود دي دا ولیاء په بیان باندي اکتفاء نه کوی، بلکه په خپله به دمفقود تحقیق او طلب کوی.

په وجه مذکوره لیکل شوی وجوهات مع دلائل، او په وجه دلحاظ دوخت

اوپہ ضرورت شدیدہ کنبی یعنی خادم الاسلام قاضی محکمہ عالیہ حضور شاہی برنگل پہ وجہ عدم وجود فتویٰ اتفاقیہ پہ مذهب حنفی کنبی ما پہ دی مخصوص مسئلہ کنبی د ضرورت پہ بناء باندی پہ مذهب دامام مالک باندی فتویٰ ورکرہ، باسناد قولہ تعالیٰ: وما جعل علیکم فی الدین من حرج، وبدلیل قولہ علیہ السلام: الدین یسر۔

اوددی وجوہاتوپہ وجہ باندی جمع عظیم علماء عظام ریاست سوات د ضرورت احساس او کرواود دفع فساد او د جرم زنا لحاظ ئی او کرواود اهل اسلام حتی الوسع اصلاح ئی خیل فرض منصبی و گنرلہ نودا فتویٰ ئی لازمی او واجبی جوړہ کرہ اووئی وئیلی چہ مونږ خادمین اسلام (کوم چہ لاندینی علماء دی) تہ پہ دی مسئلہ باندی عمل دی۔

دستخط د علماء د سوات ریاست

(۱) العامل قاضی عبد الجلیل خادم باباجی سید و شریف (۲) مولوی عبد المتین الپوری (۳) قاضی محمود برکانجو (۴) قاضی عبد الکریم شیرپلم (۵) مولوی عبد الحکیم صاحب چارباغ (۶) مولوی خونه گل کیمپور چارباغ (۷) قاضی امیر حاجیان علی گرامہ (۸) مولوی شیرزادہ مینگورہ (۹) مولوی محمد علم گل سید و شریف (۱۰) مولوی عبد الرحیم منگورہ (۱۱) مولوی فضل الرحمن (للاجی) منگلور (۱۲) مولوی رحیم اللہ دردیال (۱۳) شفیع الرحمن قاسم خیل (۱۴) مولوی عبد العنی تندوہاگ (۱۵) مولوی امیرزادہ مینگورہ (۱۶) احقر العباد محمد مفتاح الدین جوړہ (۱۷) مولوی گل نبی تندوہاگ (۱۸) مولوی حبیب اللہ چارباغ (۱۹) قاضی سید باچا کوزہ بانہی (۲۰) مولوی عبد المستعان کاتیلی (۲۱) کاکا میان صاحب نلکوٹ (۲۲) قاضی محمد حق صاحب الحق دوبیر (۲۳) مولوی محمد یعقوب دوبیر (۲۴) قاضی پائندہ خان دوبیر (۲۵) قاضی خلیل الرحمن قاسم خیل (۲۶) مولوی فضل سبحان منگلور (۲۷) قاضی تیغک بقلم خود۔

استفتاء

خہ فرمائی علماء دین متین د مفقود پہ مسئلہ کنبی د ضرورت شدیدہ پہ وخت چہ حنفی علماء فتویٰ او عمل دامام مالک پہ مذهب باندی د شرائطو سرہ کولی شی او کہ نہ؟ او کومہ فتویٰ چہ حنفی علماء پہ دی خاص مسئلہ مثلاً د مفقود د نسخی د تفریق اود نکاح ثانی اجازت د خلورو کالو میعاد تیریدو نہ پس جاری کری ده او دامام مالک د مذهب تقلیدی کری دی څنگہ چہ پہ لاندینی کتب حنفیہ کنبی لیکلی شوی دی صحیح دی او کہ نہ؟

(۱) جامع الرموز (۲) فتاویٰ جوهری (۳) فتاویٰ بزازیة (۴) شامیة (۵) مجموعة الفتاویٰ مولانا عبدالحی صاحب (۶) مولانا اشرف علی صاحب (۷) علماء دارالعلوم دیوبند (۸) علماء مظاہر العلوم سہارنپور۔ بینوا توجروا اوفکم اللہ تعالیٰ للیان وایانا للعمل بالیان فقط

الجواب الاول من دارالافتاء مدرسه امینیہ دہلی

علماء حنفیہ د حضرت امام مالک رحمہ اللہ د مذهب موافق د مفقود د نسخی پہ بارہ کنبی د مالکیہ مذهب د شرائطو پہ رعایت سرہ د خلورو کالو انتظار نہ پس د تفریق د جواز فتویٰ او حنفی قاضی حکم تفریق ورکولی شی، بلاشبہ د ضرورت شدیدہ پہ وخت کنبی داسی فتویٰ او حکم جائز دی، واللہ اعلم

محمد کفایت اللہ کان اللہ له دہلی

الجواب الثاني من دارالافتاء دارالعلوم دیوبند

د مفقود د نسخی پہ بارہ کنبی علماء احنافو د ضرورت شدیدہ پہ وخت پہ لیکلو مطابق فقہاؤ احنافو دامام مالک پہ مسلک باندی فتویٰ ورکری ده اود حاکم او مفتی د پارہ اجازت شتہ چہ د ضرورت شدیدہ پہ وخت ددوی پہ مسلک باندی عمل او کری، لیکن د عمل پہ وخت د مالکیانو د ټولو شرائطو لحاظ ساتل ہم ضروری دی او کہ چری پنه خہ وخت کنبی د شرائطو د مذهب خلاف فیصلہ او کری شوه نو دافیصلہ بہ شرعا غیر صحیح او ناقابل اعتبار وی۔

علماء دیوبند بعض نسخود تکلیف او مظلومیت په خیال سره په مسئله مذکوره او همدارنگه په بعض مسائلو کښې د ډیر زیات فکر او سوچ او د محنت شاقه نه پس دامام مالک په مسلک باندې فتوی ورکړې ده او احتیاط ئې دومره کړې دې چې مالکی علماؤ سره هم په دې مسائلو کښې خط او کتابت کړې اطمینان قلب ئې حاصل کړې ددې نه پس ئې دیورسالي په شکل کښې دا ټول مسائل شائع کړی دی ددې رسالې نوم "الحيلة الناجزة"، دې چې په اردو کښې ده په هغې کښې د لیونی نسخہ، مفقود، عنین، د متعنت وغیره مسائل بالتفصیل سره د شرائطو لیکلې شوی دی، فی زمانه هر حاکم ته ضروری ده چې دا کتاب په مطالعه کښې اوساتی او واضحه دې وی چې دامام مالک د مسلک په اعتبار سره صرف څلور کالو تیریدو باندې د نکاح ثانی اجازت نه شی ورکولې بلکه د نسخې دعوی او دهغې د تحقیق نه پس کله چې حاکم د تلاش نه عاجز شی نو د څلور کالو میعاد دې مقرر کړی پس که چرې په څلور کاله تیریدو هم هغه راغلونو دا به مرمّتصور کیږی، او ددې نه پس به څلور میاشتې لس ورځې د عدت موده تیروی، بیادې نسخې ته د نکاح ثانی کولو اجازه شته دې بلکه د ضرورت او وخت په لحاظ باندې مالکیانو د لته په دې څلور کالو کښې هم تخفیف کړې دې او صرف دیو کال د انتظار اجازت ئې ورکړې دې لیکن هغه دا وخت دې چې کله نسخہ څلور کاله صبر او تحمل او عفت سره نه شی تیروولې، او د ابتلاء قوی اندیښنه د حاکم په مخکښې بیان کړی، لیکن په دې صورت او په صورت اول کښې فرق دادې چې دیو کال د انتظار د حکم په صورت کښې د کال تمامیدونه پس حاکم ته د اطلاع ورکول پکار دی چې مفقود نه دې راغلې، او دهغه څه پته اونه لگیده، په دې درخواست باندې به حاکم تحقیق د واقعی او کړی او په دې دواړو کښې به د جدایی حکم او کړی. او هغه تفريق طلاق رجعی دې او عدت ئې درې حیض دی او په صورت اول کښې د څلور کالو د تمامیدونه پس د حاکم نه د حکم

پنجم جلد
38

بالموت حاصلولو عند المالکيه هيخ ضروری نه دې لیکن احتیاط په دې کښې دې چې د حاکم نه دې حکم بالموت حاصل کړې شی.

او دادې هم واضحه وی چې په مذکوره کرځو کښې چې کله هم د حاکم لفظ راغلې دې ددې نه حاکم مسلمان مراد دې ځکه چې د حاکم غیر مسلم فیصله شرعا غیر معتبره ده او دهغه په حکم سره فسخ وغیره هيخ کله نشی کیدلې، لان الکافر ليس باهل للقضاء على المسلم كما هو مصرح في جميع الكتب الفقه والله اعلم

لیکونکې... سید احمد علی سعید نګینوی المفتی دارالعلوم دیوبند

الجواب الثالث من دارالافتاء دارالعلوم دیوبند

د اجواب صحیح دې په مسئله مفقود کښې ددې لیکلو په بناء فقهاء حنفیه د مالکیه مذهب په لحاظ د شرائطو د شدید ضرورت په وخت اختیار کړې دې لیکن په هر ضرورت کښې هر کس په داسی کولو مختار نه دې چې کومه مسئله غواړی په خپل زدهغه ضرورت او گنډې د بل امام مذهب اختیار کړی بلکه ضرورت هغه معتبر دې کوم چې فقهاؤ تسلیم کړې. والله اعلم

بنده محمد شفیع عفا الله عنه المفتی دارالعلوم دیوبند

الجواب الرابع

در مقام ضرورت چنانچه خوف زنا باشد فتوی بمذهب امام مالک جائز است، كما قال في الدر المختار قيل باب الاذان لا باس بالتقليد عند الضرورة انتهى ملخصا، در شرح صراط المستقيم: ۲۱ گفته علماء بر آنند که انتقال از مذهب بشهوت نفس و اتباع هوا و تتبع رخص درست نبود، مگر در واقع صعب و حرج عظیم مبتلاء گردد و بجز رجوع بمذهب دیگر مخلصي نیابد، بحکم ضرورت در این صورت جائز بود انتهى ملخصا، قال في حجب المفتين: وقول مالک في هذه

المسئلة معمول به وهو احد قولى الشافعى رحمته الله، ولوافى الحنفى بذلك يجوز فتواه لان عمر رضي الله عنه حكم هكذا في من استهواه الجن بالمدينة وكفى به امام انتهى.

وفي جامع الرموز: وقال مالك والاوزاعى الى اربعين سنين فليتكح عرسه بعد كما في النظم فلو افى به في موضع الضرورة ينبغى ان لا باس به كما ظن انتهى وايضا في الدر المنلقى وكذا في تعاليق الانوار على الدر المختار. انتهى

وقال صاحب رد المحتار في باب المفقود نقلا عن جامع الرموز: لو افى به في موضع الضرورة لا باس به على ما ظن انتهى، ونظير هذه المسئلة عدة ممتدة الطهر التي بلغت برؤية الدم ثلاثة ايام ثم امتد طهرها فانها تبقى في العدة الى ان تحيض ثلاثا حيض وعند مالك تنقضى عدتها بتسعة اشهر وقد قال في البرازية الفتوى في زماننا على قول مالك، وقال الزهرى كان بعض اصحابنا يفتون به للضرورة واعترضه في النهر وغيره بانه لا داعى الى الافتاء بمذهب الغير لامكان الرفع الى مالكي يحكم بمذهبه وعلى ذلك مشى ابن وهبان في منظومته هناك لكن قدمنا ان الكلام عند تحقق الضرورة حيث لم يوجد مالكي يحكم به انتهى وما ذكر في شرح الهداية انه خبر اخرجه الدارقطنى في سننه عن سوار بن مصعب حدثنا محمد بن شرحبيل عن المغيرة بن شعبة قال ابن ابى حاتم في العلل سئلت ابى عن حديث رواه سوار عن محمد بن المغيرة فقال ابى هذا حديث منكرو محمد متروك الحديث يروى عن المغيرة مناكير وابطال.

وذكر عبد الحق في احكامه من طريق الدار وعلة بمحمد بن شرحبيل وقال انه متروك وقال ابن القطان في كتابه سوار اشهر في المتروكين انتهى ملخصا. وهكذا في عمدة الرعاية حاشية شرح الوقاية، وقال في شرح الموطا للزرقاني مالك عن يحيى بن سعيد عن سعيد بن المسيب ان عمر بن الخطاب رضي الله عنه

قال ايما امرأة فقدت زوجها فلم تدر اين هو فانها تنتظر اربع سنين ثم تعتد اربعة اشهر وعشر ثم تحل للازواج وروى نحوه عن عثمان وعلى، وقيل اجمع الصحابة ولو يعلم لهم مخالف في عصرهم وعليه جماعة من التابعين انتهى ملخصا. وفي العيني شرح البخارى وقال ابن بطال اختلف العلماء في حكم المفقود اذ لم يعلم مكانه وعمى خبره فان امراته لا تنكح ابداء ولا يفرق بينه وبينها حتى يوقن بوفاة او ينقضى تعميره وسبيل زوجته..... وروى هذا القول عن على وهو قول الثورى وابى حنيفة ومحمد والشافعى واليه ذهب البخارى، وقالت طائفة تتربص امراته اربع سنين ثم تعتد عدة الوفاة وروى ايضا عن على بن ابى طالب وابن عباس وابن عمرو وعطاء بن ابى رباح واليه ذهب مالك واهل المدينة واحمد واسحاق انتهى ملخصا (٥٨٨: ٩).

وتأيد ميدهد قول شامى ودر مختار بقول المذكور راكمه در موضع ضرورت فتوى بر مذهب غير جائز است چنانچه در باب سرقة بدى تصريح نموده است (٢٠٧: ٢) ولا يقطع بسرقة مثل دينه اذا كان من جنسه واطلق الشافعى اخذ خلاف الجنس للمجانسة في المالية قال في المجتبى وهو اوسع فيعمل به عند الضرورة انتهى ملخصا.

در مختار وفي رد المحتار قوله اطلق الشافعى رحمته الله الخ وهذا اوسع فيجوز الاخذ به وان لم يكن مذهبنا فان الانسان يعذر في العمل به عند الضرورة به وايضا صرح الشافعى في باب الرجعة ٥٥٢: ٢ ان امام مالك كالتلميذ لابى حنيفة ولذا مال اصحابنا الى بعض اقواله ضرورة كما في ديباجة المصطفى القهستاني، انتهى ملخصا وقال الطحطاوى: وجاز للحنفى ان يفتى بمذهب مالك انتهى وايضا، وقال الشامى في كتاب القضاء ذيل قول المصنف لا يقضى على الغائب عن الفتح

القدير من باب المفقود ولا يجوز القضاء على الغائب الا اذ اراد القاضى مصلحته في الحكم له وعليه فحكم بانه مجتهد فيه الخ قلت وظاهره ولو كان القاضى حنفية ولو في زماننا ولا منافى مامر لان تجويز هذا للمصلحة والضرورة وايضا قال الشامى في جلد الخامس ١١٠ وموضع الضرورة مستثناة من قواعد الشرع انتهى، ايضا قال الشامى في الجلد الخامس ٣٦ في عدم جواز الاستيجار على الطاعة بعد نقل اقوال العلماء فهذا المجموع ما افق به المتأخرون من مشائخنا وهم البلخيون على خلاف في بعضه المخالفين مذهب اليه الامام وصاحبه وقد اتفقت كلمتهم جميعا في الشروح والفتاوى على التعليل بالضرورة انتهى.

وشاه عبد العزيز دهلوى در فتاوى عزيزى گفته: اگر حنفى المذهب در ضيقي مبتلاء شود كه گزاره بدون مذهب شافعى نماند عمل بر مذهب شافعى نمايد مثل احكام مياہ در اين ديار يا احكام مفقود انتهى (١٨٤: ١).

از مولوى نياز الدين صاحب اتكى دو آبه هشنگر

ليكونكى: مرزا عبد الغفار كو كاروى سوات سوات ستيت ١٩٤١ء ١٢١٨١ء
المستفتى: مولانا اقبال على حقانى منگلور سوات..... ٢٠٠٢ء ٢١١٣١ء

الجواب: وبالله التوفيق: نحمدہ ونصلی علی رسولہ الکریم اما بعد! فقد رايت رسالة "الحکم المحمود في مسئلة المفقود"، تفصيلا فوجدتها موافقة لما في الحيلة الناجزة لشاه اشرف على التهانوى، حيث افق علماء الاعلام في هذه المسئلة بمذهب مالک، وقال شيخنا الزروبووى في البشرى لارباب الفتوى: لما كان الافتاء عليه عند الضرورة من اصول الحنفية كان الحكم المبنى عليه ايضا مذهب الحنفية لا بتناءه على قواعدهم كما صرح به العلامة الشامى في شرح غرر درسم المفتى فيما اذا خالف فيه الاصحاب امامهم الاعظم. (انظر البشرى لارباب الفتوى ٣٧) وقال شيخنا زروبووى دامت برکاتہم بعدمطالعة هذه الرسالة: انه لا بد في هذه المسئلة من

قضاء القاضى المسلم او حكم جماعة العلماء وعامة المسلمين ولا يصح الاكتفاء بالافتاء فقط فنقول هذه الرسالة صحيحة وموافقة لمذهب الحنفية واصول الفقه. وهو الموفق

الجواب الصحيح

محمد فريد عفى عنه

ليكونكى محمد وهاب منگلورى عفى عنه

دارالافتاء دارالعلوم صديقيه زروبي (صوابى) ٢٠٠٢ء ٢١٥١ء

فصل فی العنین

د هیجرا د پاره واده جائز او بنجی ته د تنسیخ نکاح حق حاصل دی

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دیو جینئ رسته دیو شریف ځوان او کړې شوه، وروسته داراز افشاء شو چه دا ځوان د اول نه ډاکټر د واده ناقابل گنرلې وو چه دا unfit دې او که چرې واده او کړی نو اولاد به ئې هرگز نه کیږي، لیکن د جینئ والا ئې په د هو که کښې واچول او خبره ئې پته کړه رسته ئې او کړه ددې واده څه حکم دې؟ بینوا تو جروا

المستفتی: محمد زکریا آصف مسلم بازار دی آئی خان ۱۹۸۲ء ۱۷۸۴ ۳۰

الجواب: هیجراته واده کول ناجائز نه دي لیکن هغه بنجی ته د تنسیخ نکاح حق حاصل دې (۱) ډیر ځله د ډاکټرانو تشخیص غلط ثابت کیدې شی بس دې معاملې ته د هو که او فریب نه شی وئیلې (۲) - وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحداد اليمنى: قوله: فان كان عينا اجله الحاكم حولا كاملا فان وصل اليها والا فرق الحاكم بينهما ان طلبت المرأة ذلك هذا اذا لم تكن رتقا اما اذا كانت رتقا فلا خيار لها الخ.

(الجوهرية النيرة ۲: ۹۰ قيل كتاب الرضاع)

﴿۲﴾ يدل عليه ما قال العلامة ابن نجيم: لكن قالوا في العنين لو ادعى الوطاء وانكرت وقلن بكر خيرت وان قلن: ثيب فالقول له لكونه منكرا استحقاق الفرقة عليه والاصل السلامة من العنة.

(الاشباه والنظائر ۲۵ قاعدة الاصل العدم)

د نامرد یعنی د عنین د تنسیخ نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه کس خپله لور د یو کس سره واده او کړو، یو کال پس پته اولگیده چه هلک نامرد دې، هلک ته د جینئ والدینو او وئیل چه جینئ رها کړی، او دا هلک جینئ ته د نان نفقې انتظام هم نه شی کولې او طلاق هم نه ورکوي، اوس دې جینئ ته به خاوند طلاق ورکوي یا خاکم؟ بینوا تو جروا

المستفتی: حفیظ الله تجوری لکی مروت ۱۹۲۹ء ۱۷۸۲

الجواب: که چرې دا کس واقعی نامرد وی او بنجی ته د نکاح نه مخکښې دهغه د نامردی علم نه وی او بنجی د نامردی معلوم کیدلونه پس درضا تصریح نه وی کړی مثلاً دایې نه وی وئیلې چه هر څنگه وی اوس خوبه زه دهغه سره زندگی تیروم، او د نکاح نه پس یو ځل ئې هم جماع نه وی کړی نو خاکم به ور ته دیو کال علاج د پاره مهلت ورکوي که چرې دمهلث باوجود جماع او نه کړی شی او بنج دده سره په اوسیدونه وی راضی نو که چرې دا خاوند طلاق نه ورکوي نو مسلمان حاکم د نکاح فسخ (طلاق) کولې شی او په شریعت کښې د اطلاق او فسخ منظور ده (۱) فلیراجع الی الهندية ۲: ۱۵۶ (۲)

﴿۱﴾ قال الشاه اشرف على التهانوى: دعنين بنجی ته دخپل خاوند نه د جدا کیدو اختیار څه شرائطو سره حاصلیدې شی، (۱) د نکاح نه مخکښې بنجی ته دخاوند د عنین کیدو علم نه وی، (۲) د نکاح نه پس ئې یو ځل هم دې بنجی سره جماع نه وی کړې، (۳) کله نه چه دې بنجی ته دخاوند د عنین کیدو خبر شوي دې دهغه وخت نه بنجی دده سره په اوسیدو باندې رضا نه وی ښکاره کړې، (۴) کله چه د پوره کال موده تیریدو نه پس قاضی بنجی ته اختیار ورکړی نو بنجی هم په دغه مجلس کښې جدائی اختیار کړی، (۵) دا ټول امور د قاضی د قضاء محتاج دی د قاضی د حکم نه بغیر بنجی ته پخپله د جدا کیدو اختیار نشته الخ (الحيلة الناجزة ۷۴ حکم زوجه عنین)

﴿۲﴾ وفي الهندية: اذا رفعت المرأة زوجها الى القاضي (بقية حاشيه به راروانه صفحه)

.....ورد المختار ۲: ۹۷۷ (۱) والدر المختار ۲: ۹۸۱ (۲) والهدایة باب

العین (۳). وهو الموفق

(بقیه حاشیہ) وادعت انه عین وطلبت الفرقة فان القاضی يسأله هل وصل اليها اولم يصل فان اقر انه لم يصل اجله سنة سواء كانت المرأة بكرا ام ثيبا وان انكر وادعى الوصول اليها فان كانت المرأة ثيبا فالقول قوله مع يمينه انه وصل اليها.....وبعد صفحة.....ان اختارت الفرقة امر القاضی ان يطلقها بائنة فان ابى فرق بينهما هكذا ذكر محمد رحمه الله في الاصل والفرقة تطليقة بائنة كذا في الكافي.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۵۲۴ الباب الثاني عشر في العین)

(۱) قال العلامة الشامي: (قوله على جماع فرج زوجته) اي مع وجود الآلة سواء كانت تقوم اولا اخرج الدبر فلا يخرج عن العنة بالادخال فيه خلافا لابن عقيل من الحنابلة معراج لان الادخال فيه وان كان اشد لكنه قد يكون ممنوعا عن الادخال في الفرج لسحر..... لكن قولهم لو رضيت به فلا خيار لها ينافيه وله نظير ان احدهما لو خرب المستأجر الدار الثاني لو ا تلف البائع المبيع قبل القبض اي فانه ليس له فسخ الاجارة ولا الرجوع بالثمن.

(ردالمحتار ۲: ۶۴۳ باب العین وغيره)

(۲) قال العلامة الحصكفي: ولو وجدته عينا هو من لا يصل الى النساء لمرض او كبرا او سحر..... او خصيا..... اجل سنة لا شتما لها على الفصول الاربعة ولا عبرة بتأجيل غير قاضی البلدة الخ.

(الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۶۴۵ مطلب لفك المسحور والمربوط)

(۳) قال العلامة المرغيناني: واذا كان الزوج عينا اجله الحاكم سنة فان وصل اليها فيها والا فرق بينهما اذا طلبت المرأة ذلك هكذا روى عن عمر وعلى وابن مسعود ولان الحق ثابت لها في الوطى ويحتمل ان يكون الامتناع لعلة معترضة ويحتمل لآفة اصلية فلا بد من مدة معرفة لذلك وقدرناها بالسنة لاشتمالها..... (بقیه حاشیہ په راروانه صفحه)

عنه (د نامردی) په صورت کښې د يو کال

مهلت نه بغير تنسيخ نکاح منظور نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دين ددې مسئلې په باره کښې چه يونځي دخپل خاوند خلاف دتنسيخ نکاح دعوی داسې اوليکله چه زما خاوند نامرد دې اود حق زوجيت ادا کولو قابل نه دې، عدالت مدعی عليه طلب کړو مگر هغه قصداً حاضر نه شو، عدالت يو طرفه کار وائی او کړه دتنسيخ نکاح فيصله ئې او کړه، آیا موجوده عدالتونو ته دتفريق بين الزوجين حق حاصل دې څنگه چه شرعی عدالت کښې قاضی ته حاصل دې؟ بينوا توجروا

المستفتی: حافظ غلام رسول ناظم جميعت علماء السلام

تهنډه کوئی صوابی ۱۹۷۳ء ۲۲۱۲۱

الجواب: مسلمان جج وغيره باقاعده تنسيخ نکاح کولې شی اود ضرورت په وخت يو طرفه کار وائی هم کولې شی (والتفصيل في الحيلة الناجزة) (۱) ليکن

(بقیه حاشیہ) على الفصول الاربعة فاذا مضت المدة ولم يصل اليها تبين ان العجز بأفة اصلية ففات الامساك بالمعروف ووجب عليه التسريح بالاحسان فاذا امتنع ناب القاضی منابه ففرق بينهما ولا بد من طلبها لان التفريق حقها وتلك الفرقة تطليقة بائنة الخ.

(هداية ۲: ۳۹۹ باب العین وغيره)

(۱) وفي الحيلة الناجزة: د ارسال الى الغائب دپاره شهادت شرط کيدل په کتاب القاضی الى القاضی باندي قياس کولو سره ليکلی شوی دی حالانکه دلته هيڅ يوه فيصله د قضاء ديو طرف نه بل طرف ته نه منتقل کيږي بلکه صرف د دومره خبرې تحقيق او ثبوت مطلوب دې چه دقاضی په عدالت کښې د مقدمې پيش کولو اطلاع هغه ته داسې صورت سره اوشی چه په هغې باندي يقين يا ظن غالب اوشی په دې وجه کوم صورت کښې چه ارسال الى الغائب متعذر او ناممکن وی هلته د ارسال د خبر نه هم فيصله د تفريق صادر کول په مالکی مذهب کښې مصرح دی..... که چرې ارسال الى الغائب اوبيا د غائب دطرفه د تعاذر ثبوت په شرعی شهادت باندي موقوف وي اود دې نه بغير قضاء دقاضی نه نافذ کيده نود تعذر په دې صورت کښې هم د قضاء د نفاذ هيڅ معقوله وجه نه شوه کيدې، ددې نه معلومېږي چه د قضاء د نفاذ په دې باندي مدار نشته..... الخ (الحيلة الناجزة ۷۵ تحت مبحث حکم زوجه متعت)

چونکہ یہ صورت مسئلہ کنبی دانتسیخ دیو کال مہلت ور کولونہ ورا ندی دی لہذا دانتسیخ شرعاً منظور نہ دی (۱) و هو الموفق

نامرد کہ چری یہ طلاق یا خلع باندی راضی

نہ وی نوبخہ باقاعدہ تنسیخ نکاح کولی شی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ یوکس دری کالہ ورا ندی دیو جینی سرہ نکاح کرے وہ، دی نہ پس دی کس یر علاج او کرو لیکن معلومہ شوہ چہ دانامرد دی او یہ مذکورہ دری کالو کنبی داپہ حقوق زوجیت ادا کولونہ دی قادر شوے ایاددی کس نبخہ ددی کس نہ جدا کیدی شی؟ (د سی ایم ایچ مری داکٹر صاحب سندد نامردی ورسرہ لگیدلی دی بینوا توجروا

المستفتی: نور افضل خان مری..... ۱۹۸۵ء ۱۰/۴

الجواب: یہ صورت مسئلہ کنبی کہ چری داخاوند طلاق ور کولویا خلع کولوتہ تیار نہ دی نودا جینی دمسلماں جج پہ ذریعہ باقاعدہ تنسیخ نکاح کولی شی (۲) و هو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: ولو وجدته عینا هو من لا یصل الی النساء لمرض او کبر او سحر..... اجل سنة لاشتمالها علی الفصول الاربعة..... فان وطئ مرة فیها والا بانت بالتفریق من القاضی ان ابی طلاقها بطلبها الخ.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۶۳۵، ۶۳۷ باب العنین وغیرہ)

﴿۲﴾ قال الشیخ العینی المیدانی: وان کان الزوج عینا وهو من لا یصل الی النساء یصل الی الثیب دون الابکار..... فهو عنین فی حق من لا یصل الیها فاذا رفعته الی الحاکم اجله الحاکم المولی حولاً تاماً لاشتماله علی الفصول الاربعة فان وصل الیها مرة فی ذلک الحول فیها والا فرق القاضی بینهما ان طلبت المرأة ذلک وابی الزوج الطلاق.

(اللباب فی شرح الکتاب ۳: ۱۵۸ کتاب النکاح)

د مقطوع الذکر (محبوب) خاوند حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ دیوکس الہ تناسل کت شوے دی بالکل تراخری حصی پوری نشته دی ایاددی کس نبخہ دده نہ جدائی اختیار و لی شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید نواب نریاب هنگو..... ۱۹۷۲ء ۱۳/۲

الجواب: مقطوع الذکر چہ جماع باندی قادر نہ وی بغیر دخہ مہلت ور کولونہ قاضی ددوی پہ مینخ کنبی تفریق کولی شی. یہ دی شرط چہ نبخہ مطالبہ کوی، وفی الدر المختار اذا وجدت المرأة زوجها محبوباً ومقطوع الذکر الخ فرق الحاکم بطلبها بینهما فی الحال (۱) و هو الموفق

یہ رسم سورہ کنبی معمر کس تہ د ورکری

شوی جینی پہ صورت کنبی د عنین مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ قاتل پلار د مصالحت پہ وجہ خیلہ نابالغہ لور پنخہ پنخوس کالہ بو داتہ ورکرہ، نکاح ہم اوتری شوہ اوس دا کس دیو دا والی پہ وجہ باندی مجامعت باندی ہم قادر نہ دی، نوایادی جینی تہ بہ بعد البلوغ خیاردفسخ حاصل وی؟ اودا پلار بہ معروف پہ سوء الاختیار وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالغفور نوشہرہ..... ۱۹۸۲ء ۱۱/۳

الجواب: دا اقدام سوء الاختیار نہ دی حکہ چہ ددی منشامصلحت دی لالچ نہ دی (۲) البتہ کہ چری دامعمر ددی دنھو کالو جینی پہ صحبت باندی قدرت نہ

﴿۱﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۶۳۳ باب العنین وغیرہ)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: والحاصل ان المانع هو كون الاب مشهوراً بسوء الاختیار قبل العقد فاذا لم يكن مشهوراً بذلك ثم زوج بنته من فاسق صح وان تحقق بذلك انه سعى الاختیار واشتهر به عند الناس فلو زوج بنتاً أخرى من فاسق لم يصح الثاني لانه كان مشهوراً بسوء الاختیار قبله بخلاف العقد الاول لعدم وجود المانع... (بقیه حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

لری نوپه دې بوډا باندې د عین احکام جاری کیږي (۱) - وهو الموفق

د هیجرا سره د نکاح په صورت کې د تنسیخ نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کې چې ددوؤ یادري کالونه د یو جینئ واده دهیجرا (خنثی) سره شوی، دې کس خپلورشته دارانوته د واده نه وړاندې وئیلی و وچه زه د واده لائق نه یم بلکه پیدائشی (خنثی)، هیجرا یم لیکن ددې باوجود ده ته واده او کړې شو اوس د شریعت مطابق ده ته څه حکم دي او جینئ هم دده دهیجرا کیدو ثبوت ورکوی یعنی دواړه

ثبوت ورکوی اوس ددوې د جدایی دپاره شرعا څه طریقه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عبدالحلیم صاحب خطیب دروازه هزاره ۱۹۶۹ء ۲۲۸۴

الجواب: دې نامرد ته ضروری ده چې په طلاق یا خلع باندې راضی شي گینې

په ذریعه د مسلمان حاکم باقاعده طلاق حاصل کړي شي (۲) - وهو الموفق

(بقیه حاشیه) قبله ولو کان المانع مجرد تحقق سوء الاختیار بدون الاشتهار لزم احالة المسئلة اعنی قولهم ولزم النکاح ولو بغبن فاحش او بغير کفء ان کان الولی ابا او جداً.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۰ باب الولی)

(۱) قال العلامة الحصکفی: العین هو..... من لا یقدر علی جماع فرج زوجته یعنی لمانع منه کبر سن او سحر اذ الرتقاء لاخيار لها للمانع منها الخ.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۶۲۳ باب العین وغیرہ)

(۲) قال العلامة الموصلي الحنفی: والعین الذی لا یصل الی النساء او یصل الی الثیب دون الابکار او یصل الی غیر زوجته ولا یصل الیها وتكون العنة لمرض او ضعف او کبر سن او من اخذ بسحر فاذا کان الزوج عیناً وخاصمته المرأة فی ذلک اجله القاضی سنة فان وصل الیها والافرق بینهما ان طلبت المرأة ذلک..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د عقیم کس نه د تنسیخ نکاح مطالبه صحیح نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کې چې یو کس په جماع باندې قادر دي لیکن دواکثري رپورټ مطابق دده ماده منویه د اولاد پیدا کولو صلاحیت نه لري، او ښځه د بچی پیدا کولو صلاحیت لري ایا د ښځه د فسخ نکاح مطالبه کولې شي؟ بینوا توجروا

المستفتی: گل نواز دی آئی خان..... ۱۹۷۵ء ۲۵۱۳

الجواب: اولاد ورکول اونه ورکول د الله تعالی په قدرت کې دي (۱) او خاوند چې کله په جماع باندې قادر وي نو عدم صلاحیت د اولاد څه داسی عیب نه دي چې دهغې په وجه ښځه د تنسیخ نکاح او کړي اونه د حاکم د تنسیخ کول منظور دي - وهو الموفق

(بقیه حاشیه) لان لها حقاً فی الوطاء فلها المطالبة به ویجوز ان یکون ذلک لمرض ویحتمل ان یکون لآفة اصلية فجعلت السنة معرفة لذلك لاشتمالها علی الفصول الاربعة..... فاذا مضت السنة ولم یصل الیها علم انه لآفة فتخیر فان اختارت نفسها قال ابویوسف ومحمد بانث وهو ظاهر الرواية وروی الحسن عن ابی حنیفة لا تبین الا بتفريق القاضی وهو المشهور من مله به..... وله ان النکاح عقد لازم وملك الزوج فيه معصوم فلا یزول الا باذنه دفعا للضرر عنه لکن لما وجب علیه الامساك بالمعروف او التسريح بالاحسان وقد عجز عن الاول بالعنة ولا یمکن القاضی النيابة فيه فوجب علیه التسريح بالاحسان فاذا امتنع عنه ناب القاضی منابه لانه نصب لدفع الظلم فلا تبین بدون تفريق القاضی فاذا فرق یصیر کانه طلقها بنفسه فتكون تطليقة بائة لیحصل مقصودها وهو دفع الظلم عنها بملكها نفسها ویشرط طلبها لان الفرقه حقها. (الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۱۵۰ فصل فی العیوب التي یثبت بها الخیار)

(۱) قال الله تعالى: یهب لمن یشاء انثاً ویهب لمن یشاء الذکور، او یزوجهم ذکراً وانثاً

ویجعل من یشاء عقیماً، انه علیم قدير. (سورة الشوری آیت: ۴۹، ۵۰ پارہ: ۱۵)

مجموع الفتاوی

مشہورہ پہ

مسائل رفعت قاسمی
مکملہ او مدللہ

د قرآن او سنت پہ رنرا کنبی

د دارالعلوم دیوبند د لویو مفتیانو
او علماء کرامو تصدیق سره

تالیف

حضرت مولانا محمد رفعت قاسمی صاحب
مفتی و مدرس دارالعلوم دیوبند

ناشر

مکتبہ رشیدیہ

سردار پلازہ اکوڑہ خٹک